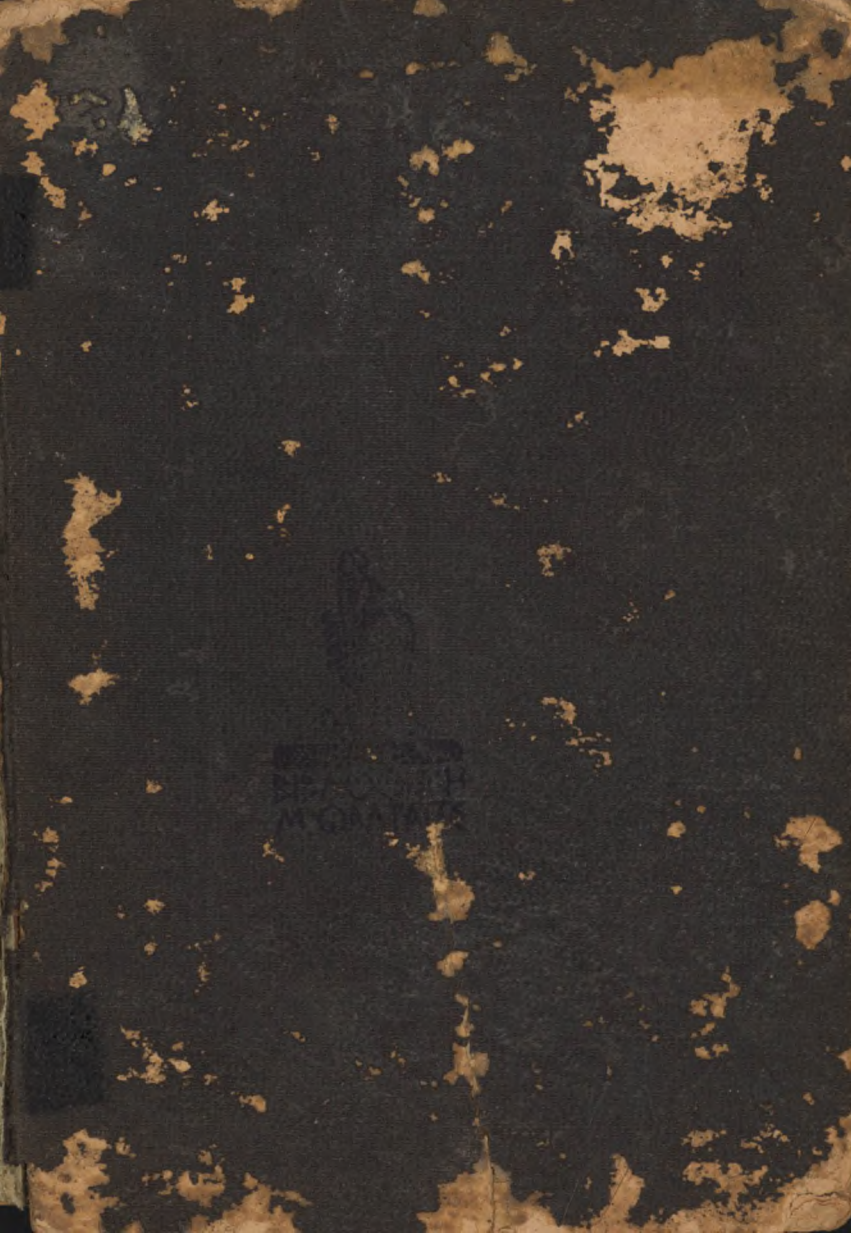
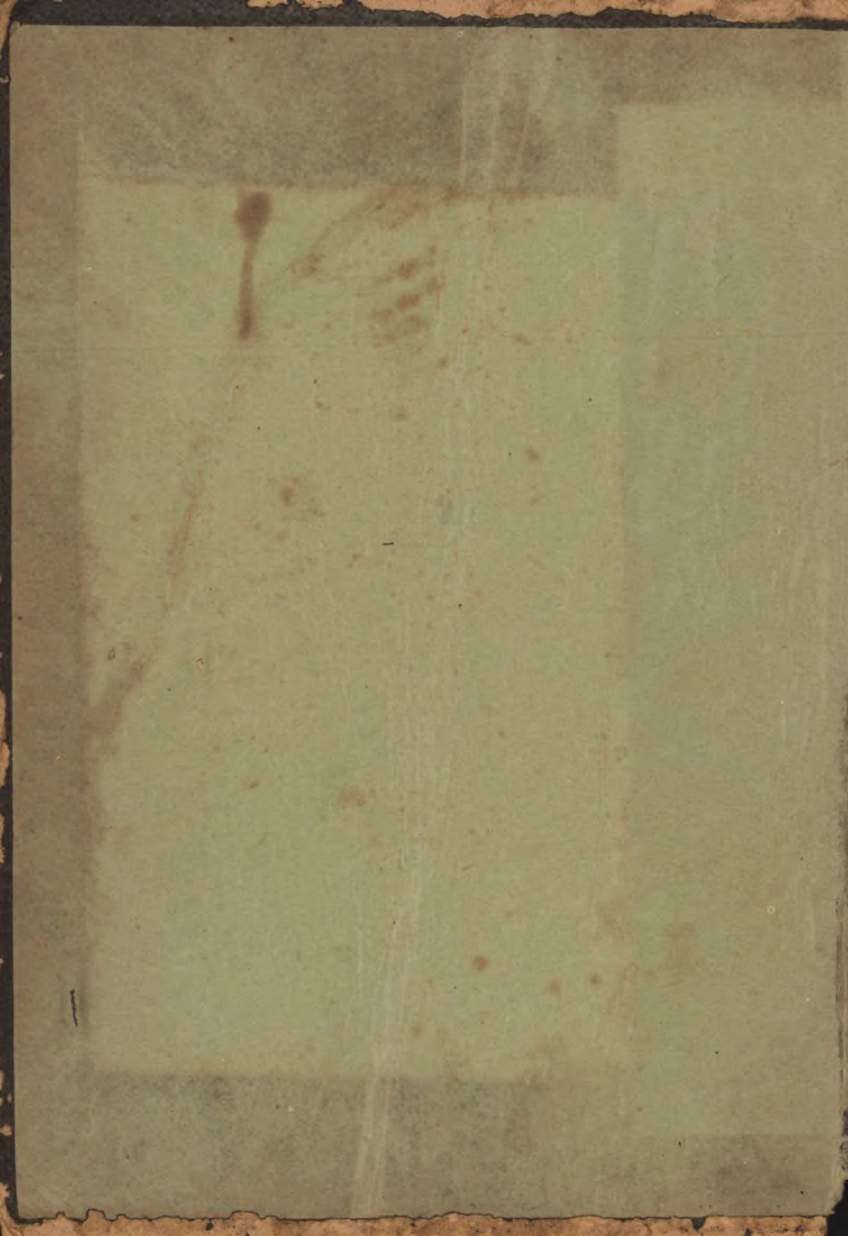

SECTION

OF THE EASTERN

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

ترجمت من اللغة العربية
أر

نقولی الفترياديس

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΤΕΣ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Α. ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ καὶ Σαα,

ἐν Γαλατῇ, Καβαριὰν γὰν, 14.

1898

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ
συγγραφέως καταδιώκεται ὡς ἐκ τυποκλο-
πίας προερχόμενον.

Νικόλαος Ξυδερμάκης

معارف نظارت جلیله سنک ۲۷۹ نومروی و ۲۲ محرم ۱۳۱۶ تاریخی
رخصتنامه سیله طبع اولمشدر

*Oh! l'amour d'une mère!—amour que nul n'oublie!
C'est un merveilleux qu'un dieu partage et multiplie!
Lequel toujours servie au paternel foyer!*

Chacun en a sa part et tous l'ont tout entier! . . .

VICTOR HUGO.

ΤΗΙ

ΣΕΒΑΣΤΗ ΜΟΙ ΜΗΤΡΙ

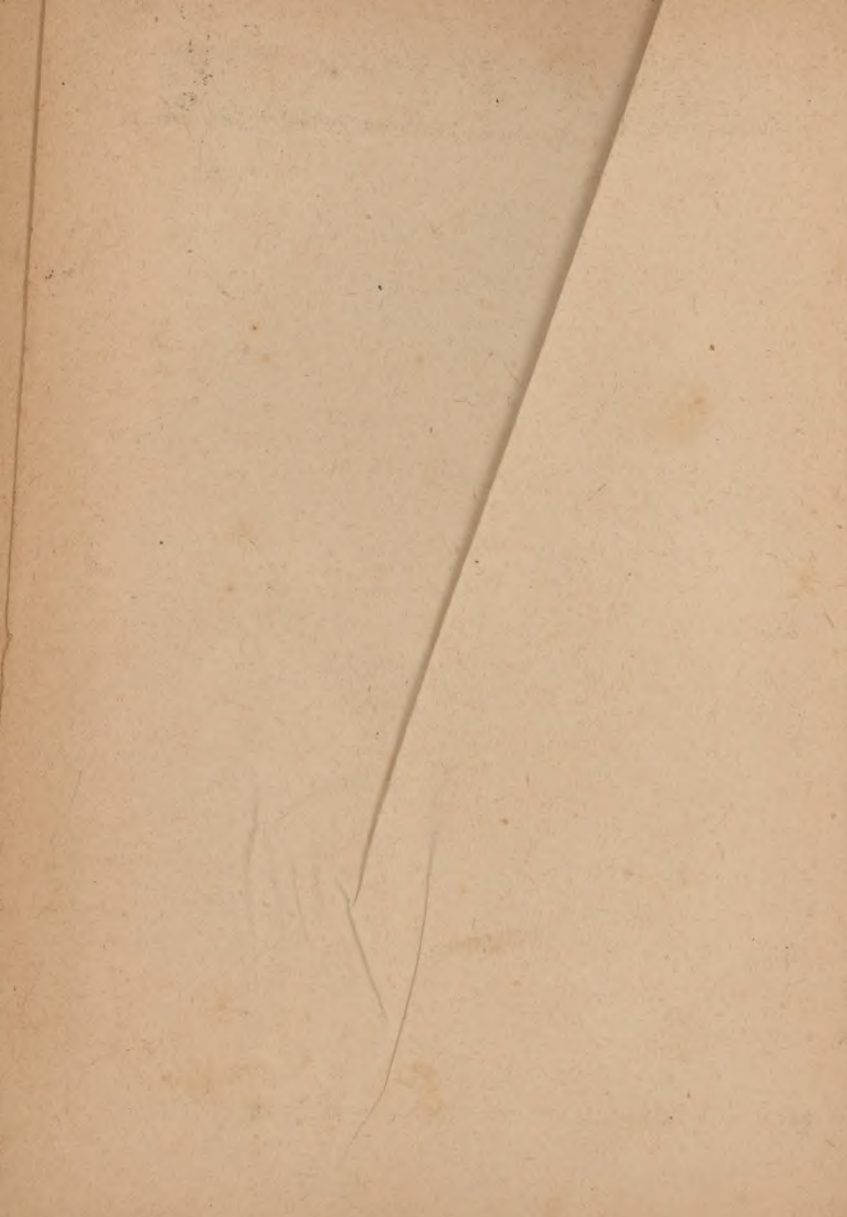
ΕΛΕΝΗ Μ. ΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΑΠΕΙΡΟΥ ΣΤΟΡΓΗΣ ΚΑΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΝΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΝΗΡΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Οὐδὲ πάνυ γε ῥᾶδιόν ἐστιν εὖρεῖν ἔργον,
»ἐφ' ᾧ οὐκ ἂν τις αἰτίαν ἔχει, χαλεπὸν
»γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἄμαρ-
»τεῖν.» (Ξενοφ. Ἀπομνημ.)

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἀληθῶς μεγάλη παρατηρεῖται παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν ἁμιλλα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἡδυεποῦς Ὀθωμανικῆς γλώσσης· καὶ δικαίως τοῦτο, διότι ὑπὸ τὴν φιλόμουσον προστασίαν τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν Ἀνακτος Σουλτὰν Ἀβδουλ Χαμίτ Χὰν τοῦ Β'— Ὅστις οὐδέποτε ἐπαύσατο πατρικῶς μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους— πρέπει οἱ συνυπήκοοι λαοὶ οὕτω διὰ τῆς ἐκμάθησεως τῶν γλωσσῶν στενώτερον νὰ συνδεθῶσι πρὸς ἀλλήλους καὶ συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς χώρας, ἣν συγκατοικοῦσιν.

Ἐφειέμενοι δὲ τό γ' ἐφ' ἡμῖν νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν λυσιτελῆ καὶ εὐγενῆ ταύτην τάσιν

τῶν ὁμογενῶν, ἀνελάβομεν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἔργου, ὅπερ ὡς ἐν χρόνῳ σχετικῶς βραχυτάτῳ ἐσπευσμένως ἐκπονηθέν, ἔχει μὲν βεβαίως τὰς ἐλλείψεις του, ἀλλ' ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἀναπληρώσωμεν αὐτὰς ἐν δευτέρᾳ ἐκδόσει, προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ.

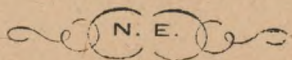
Τὸ ἔργον, μικρότερον σχετικῶς πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τοιούτου εἶδους συγγράμματα, εἶναι κυρίως προωρισμένον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἐλληνικῶν Γυμνασίων. Ὅθεν λοιπὸν προσεπαθήσαμεν νὰ καταστήσωμεν, ὅσον ἔνεστι, μικρὸν τὸ σχῆμα καὶ εὖωνον τὴν ἀξίαν, ἵνα ὁ μαθητὴς δύνηται νὰ φέρῃ αὐτὸ μεθ' ἑαυτοῦ.

Οὕτω λοιπὸν παραδίδοντες τῇ φιλῇ νεολαίᾳ τὸ παρὸν πόνημά, εὐελπιστοῦμεν ὅτι εὐμενῶς θέλει ἀποδεχθῇ αὐτό, ἐπικριτικῶς κρίνουσα ἐπ' αὐτοῦ, „τοῦθ' ὅπερ ἔσται ἡ μόνη καλλίστη ἀμοιβὴ τῶν μόχθων ἡμῶν.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 1 Ἰουνίου 1898.

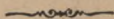
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

οὐ. = οὐσιαστικὸν
 ἐ. = ἐπίθετον
 ἀντ. = ἀντωνυμία
 ρ. = ῥῆμα
 μετ. = μετοχή
 ἐπ. = ἐπίρρημα
 πρόθ. = πρόθεσις
 σύνδ. = σύνδεσμος
 ἐπιφ. = ἐπιφώνημα
 φρ. = φράσις
 θ. = θηλυκὸν
 ἐν. = ἐνικὸς
 πλ. = πληθυντικὸς
 ὀριστ. = ὀριστική
 προστ. = προστακτική
 εὐχτ. = εὐχτική
 ὑπερθ. = ὑπερθετικὸν
 παραθ. = παραθετικὸν
 ἐνεργ. = ἐνεργητικόν, -ή
 παθ. = παθητικὸν
 μέσ. = μέσον
 οὐδ. = οὐδέτερον
 ἄ. = ἀρχική (λῆξις)
 π. = περσική »
 τ. = τουρκική »

ξ. = ξένη
 ἄλγ. = ἄλγεθρα
 ἀνατ. = ἀνατομία
 ἀριθμ. = ἀριθμητική
 ἀστρ. = ἀστρονομία
 βοτ. = βοτανική
 γεωγρ. = γεωγραφία
 γεωμ. = γεωμετρία
 γραμμ. = γραμματική
 ἐν συνθ. = ἐν συνθέσει
 ζ. = ζῶον
 ζωολ. = ζωολογία
 ἱατρ. = ἱατρική
 λογ. = λογική
 μαθημ. = μαθηματική
 μεταφ. = μεταφορικῶς
 μηχαν. = μηχανική
 νομ. = νομική
 παθ. = παθολογία
 φυσ. = φυσική
 φυσιολ. = φυσιολογία
 χημ. = χημεία
 ἐτ. = ἐτμέκι
 ὀλ. = ὀλμάκ

او. = اولق

ا. = ايتك

ΠΡΟΦΟΡΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΔΙ' ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Ɑ = τῷ γαλλικῷ h
 ḡ = » » d
 ḡž = » » dj
 τσ = » » t·h

š = τῷ γαλλικῷ ch
 ō = » » eu
 ž = » » u

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

1

اَلْا

Ι ἐλίφ, πρῶτον γράμμα τοῦ ἀρχοπερσικοῦ ἀλφαριθμοῦ ἀριθμ. ἰσοδυναμεῖ τῇ μονάδι.

Τ ἄ, ἐν ἀρχῇ μὲν λέξεως ἐπιφ. κλητικόν, ἐν τέλει δὲ ἐπιφ. ἀπειλῆς.

Α ἄκ, οὐ. π. ὕδωρ. اَء — ἄκ-ου-χεδά, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ = κλίμα· اء — ἄκ-ου-χαγιατ, τὸ ὕδωρ τῆς ἀθανασίας.

Α ἔκ, οὐ. ἄ. πατήρ. اء — ἔκ-ουλ-κεσέρ, ὁ πατήρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους = ὁ Ἀδάμ. اء — ἔκ-ιν ἂν ὄξειδεν, διαδοχικῶς· πληθ. *ا.

*Α ἱκά, οὐ. ἄ. ἀποχή, ὄρησις. اء ἱκαχάτ, οὐ. ἄ. ἄδεια· τὸ καθιστᾶναι τι θεμιτόν.

اء ἱκάδ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ Α ἱκάδ,

اَلْا

αἰῶνες· — πόλις· — ἐ. π. καλλιεργημένος, ἀκμαῖος.

اَلْا ἁπάδάν, ἐ. π. καλλιεργημένος, ἀκμαῖος.

اَلْا ἐπκάρ, ἐ. ἄ. βελονοπώλης.

اَلْا ἁκάνσιζ, ἐπ. τ. αἰφνιδίως.

اَلْا ἁκάνόζ, οὐ. τ. ἔβενος.

اَلْا ἱκτιχάς, οὐ. ἄ. ἀναζήτησις· ἔρις, συζήτησις.

اَلْا ἱκτιδά, οὐ. ἄ. ἔνερξ· — ἱκτιδά, ἐπ. κατ' ἀρχάς.

اَلْا ἱκτιδά, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. ἀρχικός. [ρεῖν τινι.

اَلْا ἱκτιδά, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιχειρεῖν ἱκτιδά, οὐ. ἄ. νεωτερισμός, καινοτομία.

اَلْا ἱκτιζάλ, οὐ. ἄ. τὸ ὀλιγορεῖν τινος, περιφρονεῖν.

اَلْا ἐκδέρ, ἐ. ἄ. κόλουρος, κολοβός.

ابتسام ἰπτισάμ, οὐ. ἄ. μειδίαμα.
ابتكار ἰπτικιάρ, οὐ. ἄ. ἡ ἐκ τοῦ
ὕπνου λίαν πρῶτ' ἔγερσις.

ابتلا ἰπτιλά, οὐ. ἄ. δοκιμασία,
πειρασμός, τὸ ὑπόκεισθαι εἰς
πάθος. [δομεῖν.

ابتنا ἰπτινά (بنا), οὐ. ἄ. τὸ οἰκο-
ῦν ἰπτινάεν, ἐπ. ἄ. ἐπὶ τῇ βάσει.
ابتهاج ἰπτιχάδζ, οὐ. ἄ. εὐθυμία,
χαρά.

ابجد ἑπδζεδ, ὄνομα ἀραβικοῦ ἀλ-
φαβήτου, ἔχοντος τὰ γράμ-
ματα κατατεταγμένα κατὰ
τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ἀξίαν
ὥς ἑπεται :

حطى	هوز	ابجد
10,9,8	7,6,5	4,3,2,1

سعتص	كمن
90,80,70,60	50,40,30,20

ثخذ	قرشت
700,600,500	400,300,200,100

ضظغ
1000,900,800

حسابى — ἑπδζετ χεσαπί, ἀλ-
φαβητοαριθμητικὴ μέθοδος.

ابخر ἑπχέρ, οὐ. ἄ. ἡ ἐκ τοῦ στό-
ματος ἐξιούσα ὀσμὴ, ἀποφορά.
ابد ἑπέδ, οὐ. ἄ. αἰωνιότης· αἰών.

— الى الابد ἑπδεδ, αἰωνίως.
ابدا ἑπέδεν, ἐπ. ἄ. αἰωνίως, διὰ
παντός.

ابدار ἑπδάρ, οὐ. π. ὑγρός· στιλ-
πνός· ὥρατος.

ابداع ἑπδάρ, οὐ. ἄ. ἐφεύρεσις, ἀνα-
κάλυψις.

ابدال ἑπδάλ, οὐ. ἄ. ἀλλαγὴ.

أبدست ἑπδεστ, οὐ. π. νύμφιμον τῶν
χειρῶν (θηρσκαυτικὸς καθαρι-
σμός πρὸ τῆς προσευχῆς παρὰ
τοὺς μουσουλμάνους).

أبدست-أبدست-أبدست-أبدست, οὐ. π. ἀ-
ναγκαῖον, ἀπόπατος.

أبدست-أبدست-أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. αἰωνιότης.
أبدست-أبدست, οὐ. π. νέφος.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. ἐξόφλησις· —
أبدست-أبدست-أبدست-أبدست, ἐξοφλητικόν.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. ψύχειν, ψυ-
χραίνειν.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. δεικνύειν· πα-
ρουσιάζειν ἑγγράφον.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. ἐπίμονος πα-
ράκλησις, ἀντίστασις.

أبدست-أبدست, ἑ. ἄ. παραθ. τοῦ بارد·
— أبدست-أبدست-أبدست-أبدست, διελεί-
πων πυρετός. [φρῦς.

أبدست-أبدست, οὐ. τ. βλεφαρίδες, ὁ-
أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. βελόνη· δείκτης.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. μεταξοκλω-
στή. [πρίκι.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. προχόη, ἱμ-
أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. μασχάλη.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. ἀναβολή, ἀρ-
γοπορία.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. ἀκύρωσις,
ματαιώσις.

أبدست-أبدست, οὐ. ἄ. ἀπομάχρυνσις.

ατλαφ ἱπκά, οὐ. ἄ. διατήρησις εἰς
θῆσιν, δαιμώνισις.

ατλαφ ἱπκέμ, εἰ. ἄ. βωθός, ἄλλος.

ατλαφ ἱπλά, οὐ. τ. πρεσβυτέρα ἀ-
δελφή.

ατλαφ ἱπλάγ, οὐ. ἄ. τὸ ἀναβιβά-
ζειν· τὸ συμπληρεῖν.

ατλαφ ἱπλάγ, εἰ. ἄ. ὑπερβ. τοῦ βλῆ.

ατλαφ ἱπλέγ, εἰ. ἄ. ἡλίθιος, βλάξ.

ατλαφ ἱπλῖς, οὐ. ἄ. διάβολος.

ατλαφ ἱπν, οὐ. ἄ. υἱός· πληθ. ατλαφ.

ατλαφ ἱπνά, οὐ. ἄ. κτίζειν, οἰκοδομεῖν.

ατλαφ ἱπνιγέ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ βλῆ.

ατλαφ ἱπν, οὐ. ἄ. πατήρ· ατλαφ —
ἐπ-ουλ-φέτχ, πορθητής.

ατλαφ ἱπνάκ, πλ. τοῦ βλῆ.

ατλαφ ἱπνουεῖν, οὐ. ἄ. θυῖκλος τοῦ

προηγ. οἱ γονεῖς.

ατλαφ ἱπέ, οὐ. τ. μαῖα. [σάφ-ια.

ατλαφ ἱπγάμ, οὐ. ἄ. ἀμφιλογία, ἀ-

ατλαφ ἱπρουδζουκούρ, οὐ. καὶ

εἰ. τ. ἄλλ' ἀντ' ἄλλων· πρόσ-

τυχος.

ατλαφ ἱπουκ σακούκ, εἰ. τ.

ἄλλόκοτος.

ατλαφ ἱπγέζ, εἰ. ἄ. λευκός.

ατλαφ ἱπ, εἰ. τ. σφόδρα, πολύ· —

ατλαφ ἱπ ατσίχ, ὀλοάνοικτος.

ατλαφ ἱπ, οὐ. τ. ἱππος· ατλαφ — ατ

σινεγί, ἀλογόμυια.

ατλαφ ἱπ, οὐ. τ. κρέας, σάρξ.

ατλαφ ἱπτά, οὐ. τ. πατήρ· ατλαφ — ατλαφ

λάρ, πρόγονοι.

ατλαφ ἱπτά, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ατλαφ —
ατλαφ ἱπτά, οὐ. ἄ. εὐπείθεια,

ὑπακοή.

ατλαφ ἱπτιγὰδ, οὐ. ἄ. ἐνότης, συμ-

φωνία· ατλαφ — ἱπτιγὰδσιζλήκ,

διαφωνία.

ατλαφ ἱπτιγάζ, οὐ. ἄ. τὸ προτιμᾶν.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. ἄ. ἐπέκτασις,

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

ατλαφ ἱπτισά, οὐ. π. πῦρ. [διαστολή.

αἰνάρ αἰνάρ, ρ. τ. πηδῶν, ῥί-
πτεσθαι.

αἰνάρ, οὐ. τ. ῥίψιμον, βολή.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. τὸ τελειώνειν
τὸ συμπληρεῖν. [τίζειν.

αἰνάρ αἰνάρ, ρ. τ. ῥίπτειν, ἀκον-
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. τ. ἄρτος ἰδ. αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. τ. ἄρτοποιός,
ἄρτοποιῶν.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἐνοχοποιήσις.
αἰνάρ αἰνάρ, ε. α. τὸ μέλλον.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. θεμέλιον, τὸ κύ-
ριον σημεῖον. αἰνάρ — αἰνάρ-
αἰνάρ, ἔπιπλα.

αἰνάρ αἰνάρ, πλ. τοῦ αἰνάρ. [τυρία.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἀπόδειξις, μαρ-
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἔγνος, σημεῖον
σύγγραμμα.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. σφάλμα, ἀμάρτημα.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. διάρκεια, χρόνος.
αἰνάρ αἰνάρ — αἰνάρ αἰνάρ, καθ' ὁδόν.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ, ἐνδύματα.

αἰνάρ αἰνάρ ἢ αἰνάρ αἰνάρ, ε. τ. νῆστις,
πεινῶν. αἰνάρ αἰνάρ — αἰνάρ αἰνάρ
αἰνάρ, πεινῶ.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. συναίνεσις.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἐνοικήσις,
ἐκμίσθωσις.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. π. δ. πλω-
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. βία. [μα.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. τὸ τραυ-
ματίζεσθαι.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. τὸ λμῆ.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. συνάθροισις.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἀποχή.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. αἰνάρ.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἐκτέλεσις.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. μισθός, ἀν-
ταμοιβή. [φάρμακα.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ αἰνάρ —
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. τ. φαρμα-
αἰνάρ. [ποιός.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. τ. φαρμακο-
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ αἰνάρ.

αἰνάρ αἰνάρ, ρ. τ. πεινῶν.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. θάνατος, μοῖρα.
αἰνάρ αἰνάρ, ε. α. παραθ. τοῦ αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. μεγαλεῖον.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. τ. πεινῶν.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἔνωσις, συμ-
φωνία, συνάθροισις.

αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. σύνοψις.
αἰνάρ αἰνάρ, ἐπ. α. συνοπτικῶς.

αἰνάρ αἰνάρ, ρ. τ. ἀνοίγειν.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ αἰνάρ.
αἰνάρ αἰνάρ, οὐ. α. ἀλλότριος,
ἀλλοδαπός, ξένος.

αἰνάρ αἰνάρ, θ. τοῦ προηγ.
αἰνάρ αἰνάρ, ζ. πράκτωρ.

αἰνάρ αἰνάρ, ρ. τ. λυπεῖσθαι.
αἰνάρ αἰνάρ, ε. τ. ἀξιολύ-
πητος.

أدزى، ε. καὶ οὐ. τ. πικρός,
πόνος.

أدزىلخ، οὐ. τ. πικρία.

أدزىمأك، ρ. τ. πονεῖν, λυ-
πεῖσθαι.

أدزىكمأك، ρ. τ. πεινᾶν.

أدزىمأك، ἴδ. أجمق.

أدزىمأك، ε. τ. ἀνοικτός, γα-
λήνιος, νήνεμος.

أدزىمأك، οὐ. α. τὸ περιλαμ-
βάνειν.

أدزىمأك، οὐ. α. τὸ ἀναθέτειν.

أدزىمأك، οὐ. α. ἀποφεύγειν.

أدزىمأك، οὐ. α. ἀποχή ἐκ
προφυλάξεως.

أدزىمأك، οὐ. α. τὸ καίεσθαι.

أدزىمأك، οὐ. α. σέβας, τιμή.

أدزىمأك، οὐ. α. συσώρευ-
σις, συνάθροισις.

أدزىمأك، οὐ. α. πομπή.

أدزىمأك، οὐ. α. περιφρόνησις.

أدزىمأك، οὐ. α. κλύ-
σμα. ألق — إختىكان ألمان،

βάλλειν κλύσμα (εἰς ἑαυτόν).

— إختىكان، πληθώρα αἵματος.

أدزىمأك (ألم)، οὐ. α. πιθα-
νότης.

[βάνειν.

أدزىمأك، οὐ. α. τὸ περιλαμ-
باج إختىمأك (ألم)، οὐ. α. ἀ-

νάγκη, ἔνδεια.

أدزىمأك، οὐ. α. περίσκεψις,

ἐπιφύλαξις. [λακτικῶς.

أدزىمأك، ε. π. α. ἐπιφυ-

أدزىمأك، ε. α. εἷς, μονάς.

أدزىمأك، οὐ. α. ἐπινόησις,

ἐφευρέσεις. [τὸ καίειν.

أدزىمأك، οὐ. α. πυρπόλησις.

أدزىمأك، οὐ. α. τὸ ἀξιοῦσθαι.

أدزىمأك، οὐ. α. ἀπαγόρευσις.

أدزىمأك، οὐ. α. ἀπαγόρευσις.

أدزىمأك، οὐ. α. εὐεργέτημα,

τὸ δωρεῖσθαι. πλ. إحسانات.

أدزىمأك، οὐ. α. ἀρίθμησις.

أدزىمأك، οὐ. α. προσαγωγή.

أدزىمأك، οὐ. α. ἰχζάρ ε. τ. κάμνειν νὰ πα-

ρουσιασθῇ. [τινα.

أدزىمأك، οὐ. α. τὸ χαροποιεῖν

أدزىمأك، ε. α. συγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

أدزىمأك، ε. α. σὺγκριτ. τοῦ

اختراع ἰχτιρά, οὖ. ἁ. ἐφευρέσεις.
 اختصار ἰχτισάρ, οὖ. ἁ. συντομία.
 اختصاص ἰχτισάς, οὖ. ἁ. εἰδικότης.
 φιλία. [σθαί.

اختفاء ἰχτιφά, οὖ. ἁ. τὸ κρύπτει-
 اختلاس ἰχτιλάς, οὖ. ἁ. ἀρπαγή.
 اختلاط ἰχτιλάτ, οὖ. ἁ. ἀνάμειξις,
 σχέσις. [διαφωνία.

اختلاف ἰχτιλάφ, οὖ. ἁ. διαφορά,
 اختناق ἰχτινάκ, οὖ. ἁ. ἀπαγχον-
 νίζειν, πνίξει.

اختيار ἰχτιγιάρ, ἐ. καὶ οὖ. ἁ. γέ-
 ρων· — ἐκλογή.

اختياری ἰχτιγιάρί, ἐ. ἁ. ἐκούσιος,
 προκρίετικός.

آخر ἄχάρ, ἐ. καὶ οὖ. ἁ. τελευ-
 τάτος· ἄλλος.

آخذ ἄχζ, οὖ. ἁ. λῆψις. 1. — ἄχζ
 ἐτ. ρ. ἁ. τ. λαμβάνειν. [ζωή.

آخذت ἄχηρέτ, οὖ. ἁ. ἡ μέλλουσα
 اخرج ἰχράδζ, οὖ. ἁ. ἐξωσις, ἐξα-
 γωγή. [ἀτιμάζειν.

أخذاً ἄχζά, οὖ. ἁ. ἐξευτελίζειν,
 اخشاب ἄχσάπ, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ
 ξύλου, ξύλινον οἰκοδόμημα.

أخطار ἄχτάρ, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ
 أخطام ἄχσάμ, οὖ. τ. ἐσπέρα, νύξ.

أخطام ἄχσάμ, οὖ. τ. ἐσπέρα, νύξ.
 لين ἄχσάμ λεῖν κατὰ τὸ ἐ-
 σπέρας.

أخطأ ἰχτά, οὖ. ἁ. τὸ σφάλειν,
 τὸ ἁμαρτάνειν.

أخطار ἰχτάρ, οὖ. ἁ. ὑπενδύμεις.

أخفا ἰχφά, οὖ. ἁ. τὸ κρύπτειν.

اخلاص ἰχλάς, οὖ. ἁ. φιλία εἰλι-
 κρινής.

آخلاط ἄχλάτ, οὖ. τ. ἀγριοκαπίδι.

اخلاق ἄχλάφ, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ

خلق ἄχλάκ, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ
 خولك, ἦθη. — علم ἡλμ-ἄχ-
 λάκ, ἡθικὴ φιλοσοφία.

أخلاط ἰχλάλ (خلل), οὖ. ἁ. διατρά-
 ραξις. [σθύνειν.

أخا ἰχμάδ, οὖ. ἁ. σθύνειν, κατα-

أخوان ἰχβάν, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ اخ ἔχ.

أخوت οὐχουβέτ, οὖ. ἁ. ἀδελφότης,
 εὐμπνοια.

أخور ἄχούρ, οὖ. π. σταῦλος.

آك آك, οὖ. τ. ὄνομα· ك نه در

سك — ك نه در
 سενίν ἄδιν νέ διρ, πῶς ὀνομά-
 ζεσαι ;

أدا ἑδά, οὖ. ἁ. ἀπότισις· ἑπαρσις.

أداب ἄδάπ, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ ادب ἑδέπ.

أداث ἑδάτ, οὖ. ἁ. ἐργαλεῖον, σύν-
 δεσμος, κατάληξις (γραμμ.),
 μηχανή· πλ. ادواب ἑδεβάτ.

أداره ἰδαρέ, οὖ. ἁ. κυβέρνησις·
 διεύθυνσις· οἰκιακὴ οἰκονομία.

أدارهلو ἰδαρελού, ἐ. τ. οἰκονομικός.

أداش ἄδάς, ἐ. τ. ὁμώνυμος.

أداق ἄδάκ, οὖ. τ. τάξιμον, ὑπό-
 σχεσις. [κοσμιότης.

أداب ἑδέπ, οὖ. ἁ. χρηστὰ ἦθη,
 ادبسر ἑδεπσήζ, ἐ. τ. ἀνήθικος, ἁ-
 ναιθής. [τυχία.

أدابار ἰδπάρ, οὖ. ἁ. συμφορά, ἁ-

أدابار ἑδεπάνέ, ἐπ. ἁ. κοσμίως.

αζαζ εδεπιγιάτ, οὐ. ἄ. ἡθικότης,
πολιτισμός· — فن فن-ε-εδεπι-
γιάτ, φιλολογία.

αζαζ ιδχάρ, οὐ. ἄ. ἀποθηκεύειν.

αζαζ ιδχάλ, οὐ. ἄ. εἰσαγωγή.

αζαζ ιδράρ, οὐ. ἄ. οὖρον.

αζαζ ιδράκι, οὐ. ἄ. ὀξύνοια, κα-
τάληψις· — ιδράκι ἐτ. κατα-
λαμβάνειν. [ρισμός.

αζαζ ιδιὰ, οὐ. ἄ. ἀξιώσεις, δι᾿ ἰσχυ-
αζαζ ιδγάμ, οὐ. ἄ. κρῆσις, ἀφο-
μοιώσεις (γρχαμ.)

αζαζ ἀδλή, ἐ. τ. ὀνομαστός, διά-
σημος· — شالو — ἀδλή ἀνλή,
περίφημος.

αζαζ ἀδέμ καὶ ἀδάμ, οὐ. ἄ. ὁ Ἄ-
δάμ· ἄνθρωπος· ὑπηρέτης· —
— πένι ἀδέμ, τὸ ἀνθρώπινον
γένος· πλ. ἀδμάν.

αζαζ ἀδήμ, οὐ. τ. πύδημα, βῆμα.
αζαζ ἀδαμλήκ, οὐ. τ. ἀνθρωπό-
της, εὐγένεια. [πινος.

αζαζ ἀδεμί, ἐ. ἄ. θνητός, ἀνθρώ-
αζαζ ἐδνά, ἐ. ἄ. συγχρ. τοῦ δένι.

αζαζ ἐδεβάτ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ἀδνάτ.

αζαζ ἐδθάρ, πλ. τοῦ δέθρ.

αζαζ ἐδζάν, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ δζν.

αζαζ ἐδίπ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. εὐγενής,
φιλόλογος. [πτειν.

αζαζ ἐζά, οὐ. ἄ. κἀκωσις, τὸ βλά-

αζαζ ἐζαπέ, οὐ. ἄ. ἀνάλυσις, τῆξις.

αζαζ ἐζάδζ, οὐ. ἄ. τὸ ἀνησυ-
χεῖν, στενοχωρεῖν.

αζαζ ἐζαγιγιά, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ζκι.
αζαζ ἐζλάλ, οὐ. ἄ. ταπείνωσις,
ἐξευτελισμός.

αζαζ ἐζιλλέ, ἐ. ἄ. πλ. ζιλ.

αζαζ ἐζίν, οὐ. ἄ. ἄδεια, ἀποπομπή·
— οὖζν, οὐ. ἄ. οὖς.

αζαζ ἐζθάκ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ζθκ.
αζαζ ἐζιγιέτ, οὐ. ἄ. βάσανον,
τυραννία, πάθος.

αζαζ ἐρ, οὐ. τ. ἀνθήρ, (ὁ) σύζυγος·
αζαζ — ὑπανδρεύεσθαι.

αζαζ ἀρά, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἐν τῷ μέ-
σω, τὸ ἐν τῷ μεταξύ· — μετ.
π. ὁ περιχοσμοῦν, στολίζων.

αζαζ ἀράϊ, πλ. τοῦ ράϊ ρέγι.

αζαζ ἱραζέ, οὐ. ἄ. δεικνύειν, προς-
φέρειν.

αζαζ ἱρχδὲ καὶ ἱραδέτ, οὐ.
ἄ. θέλησις, διαταγή· — شنة
πὰ ἱραδέϊ σενιγιέ, αὐτοκρατο-
ρικῶ διατάγματι.

αζαζ ἱραζί, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ἱραζ.

αζαζ ἱραπά, οὐ. τ. φορεῖον, ἄ-
μαξ· — ἱραπαδζή, ἄμα-
ξηλάτης. [ρουνζν.

αζαζ ἱραστήρημάκ, ρ. τ. διε-
αζαζ ἱρακκά, οὐ. ἄ. τὸ γύνειν.

αζαζ ἱραλήκ, οὐ. τ. τὸ μεταξύ.
αζαζ ἱραλμάκ, ρ. τ. ἀραιοῦσθαι,
ἀραιώσις.

αζαζ ἱράμ, οὐ. π. ἀνάπαυσις, τὸ
διαμένειν. [νζν.

αζαζ ἱραμάκ, ρ. τ. ζητεῖν, ἐρευν-

ἁραμικιάχ, οὐ. π. ἀναπαυ-
τήριον.

ἁραγιηδζή, οὐ. τ. ὁ ἐρευ-
νῶν, ὁ ζητῶν. ὑπάλληλος τε-
λωνείου (ἐρευνητής).

ἁρπάπ, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ ρ
ῥάπ, κύριοι. πρόσωπα ἁρμό-
δια, εἰδικά.

ἁρπά, ε. ἁριθ. ἁ. τέσσαρες.
ἁρπά, οὐ. ἁ. τετάρτη (ἡ-
μέρα).

ἁρπά, οὐ. τ. κριθή. صوي —
ἁρπά σουγιού, ζῦθος. لق — ἁρ-
παλήκ, σιτηρέσιον. [σχέσις.

ἁρπάπ, οὐ. ἁ. σύνδεσμος.
ἁρπαχάλ (رحلت), οὐ. ἁ. με-
τάβασις, θάνατος. [σκεία.

ἁρπαδ, οὐ. ἁ. ἀλλαξοθη-
ρῶν. ἁρπημάκ, ρ. τ. αὐξάνειν,
πλειοδοτεῖν.

ἁρπα (رشوت), οὐ. ἁ. δωρο-
δοκία. [σις.

ἁρπα, οὐ. ἁ. ὑψώσεις, ἁρ-
πα, ἁρτικ, ἐπ. τ. τὸ λοιπόν, ἁλ-
λως τε, πλεόν, τέλος.

ἁρπα, οὐ. ἁ. τ. τὸ ἀνα-
βαίνειν ὑψηλότερον.

ἁρπα, οὐ. ἁ. τ. τὸ πα-
ρεκτρέπεσθαι. αἰσχροκέρδεια.

ἁρπα, ρ. τ. αὐξάνεσθαι.

ἁρπα, ρ. τ. ἀναλύειν,
τήκειν.

ἁρπα, ρ. τ. αὐξάνειν.

ἁρπα, οὐ. ἁ. δισταγ-
μός, ἀμφιβολία.

ἁρπα, οὐ. ἁ. κληρονομία. ἁ—
κληρονομικῶς.

ἁρπα, οὐ. ἁ. ἐπαναφέρειν.
ἁρπα, οὐ. τ. ῥάχης.

ἁρπα, οὐ. τ. κέδρος.

ἁρπα, οὐ. τ. στρατός. ἁ—
στρατοπέδον.

ἁρπα, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ ρ
ῥίζκ. [ληλος.

ἁρπα, οὐ. π. ἁξίος, κατάλ-
ἁρπα, οὐ. π. ἐπιθυμία, ἔφε-
σις, εὐχή. کش — ἁρπακέξ, ε.
π. ὁ ἐπιθυμῶν.

ἁρπα, ρ. τ. ἐπιθυ-
μεῖν, εὐχεσθαι.

ἁρπα, οὐ. ἁ. τὸ στέλλειν.
ἁρπα, ἐτ. ἀποστέλλειν.

ἁρπα, κ. ἁσλάν, οὐ. τ.
λέων.

ἁρπα, οὐ. ἁ. δωροδοκία.

ἁρπα, οὐ. ἁ. τ. τὸ ὁδηγεῖν
εἰς τὴν εὐθεΐαν ὁδόν, τὴν τῆς
σωτηρίας.

ἁρπα, ρ. τ. φθάνειν.

ἁρπα, οὐ. τ. ἁρ-
σίνη, πῶχος.

ἁρπα, οὐ. ἁ. ἡ γῆ. —
κῶρρεϊ ὁρζ, ἡ γῆινος σφαῖρα.

ἁρπα, οὐ. ἁ. τ. τὸ εὐχαρι-
στεῖν, ἱκανοποιεῖν τινα.

ἁρπα, οὐ. ἁ. γαλούχησις.

αργάδ, οὐ. τ. ἐργάτης, χει-
ρώναξ.

αργαθάνι, ε. π. ἐρυθρός.
αρκ, οὐ. ἄ. ποταμίσκος, χεί-
μαρρος.

αρήκ, ε. τ. λιγνός, ἰσχνός.
αρχάμ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ رقم.
αρχαδός, ἀντί αρχαδός, οὐ.
τ. σύντροφος, ἐταῖρος.

αρχουρού, ε. καὶ ἐπ. τ.
λοξός, πλάγιος· λοξῶς, πλαγίως.
αρχά, οὐ. τ. ῥάχις· μεταφ.
στήριγμα, προστάτης.

αρχιάν, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ركن.
βούκν, στῆλαι, ἀρχαί· θίμε-
λιώδεις· حرب — ἐρκάν-ι-χάρπ,
τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ.

αρχέτς, οὐ. τ. βόρβορος,
λάσπη. [ἄρρην.

αρχιέκ, οὐ. καὶ ε. τ. ἀνὴρ,
αρκέν, οὐ. καὶ ἐπ. τ. πρωΐα,
ἐνωρίς· — ἐρκέν, ε. τ. ἄ-
νῆρ ἄγαμος. [οἰκόστημον.

αρχμα, ξ. σῆμα, σύμβολον.
αρχμάκ, οὐ. τ. ποτάμιον.

αρχμούδ, οὐ. τ. ἀπίδιον· —
اچي ارمود ἀρχμούδ ἀγαδζί, ἀπιδέα.

αρχά, οὐ. τ. κατὰπεῖθιν, πε-
αρή, οὐ. τ. μέλισσα. [τίζειν.

αρή, ε. τ. χονδροειδής.
αρχιμέκ, ρ. τ. τήκειν, ἀνα-
λύειν.

αρχίκ, οὐ. τ. θαμάσκηνον.

αρκέ, οὐ. ἄ. θρόνος.
αρκέ, ρ. τ. τήκεσθαι.

αζ, ε. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγος, ὀλίγον.
دن — ر. κίρ αζδάν, μετ' ὀλίγον.

αζ, οὐ. π. ἀπληστήα, ἀλαζονία.
αζ, πρ. π. ἐκ, ἀπό.

αζάτ, ε. π. ἐλεύθερος, ἀπη-
λευθερωμένος. [λαγμένος.

αζαδέ, ε. π. ἐλεύθερος, ἀπηλ-
αζαλτμάκ, ρ. τ. ἐλαττόνειν.

αζαλμάκ, ρ. τ. ἐλαττοῦσθαι.
αζαρχλαμάκ, ρ. τ. ἐπιτιμᾶν,
ἐπιπλήττειν. [νίζειν.

αζαλέ (ζωα), οὐ. ἄ. τὸ ἐξαφα-
αζαί, οὐ. ἄ. γράφειν.

αζπέρ, καὶ دن — ἐζπερδέν, ἐκ
στήθους.

αζδηρμάκ, ρ. τ. διαφθείρειν,
ἀποπλανᾶν, ἐξάπτειν. [ἄλλου.

αζτιρμέκ, ρ. τ. τρίβειν δι'
αζτιβάδζ, οὐ. ἄ. τὸ συνέρ-
χεσθαι εἰς γάμον.

αζιδιά, οὐ. τ. αὕξησις.
αζιζήμακ, ρ. τ. ἐξερεθίζεσθαι.

αζγούν καὶ αζγίν αζγύν,
ε. τ. μανιώδης.

αζέλ, οὐ. ἄ. αἰωνιότης.
αζιλμέκ, ρ. τ. ὀλίβεσθαι,
πιέζεσθαι.

αζιάν, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ زمان.
αζιμάκ, ρ. τ. μαίνεσθαι.

αζμακλήκ, οὐ. τ. ἀποπλά-
νησις, ἀπορασία.

ازمك ἐζμἐκ, ρ. τ. τρίβειν, πιέζειν.
 زمانه ἐζμινέ, πλ. τοῦ زمان .
 آزما ἐζμά, ἐ. τ. ἀποπλανημένος.
 ازمك ἐζμἐκ, ρ. τ. τρίβειν, συν-
 τρίβειν. [διδῆ, μυλόδους.
 آزو ἄζου καὶ ἄζή ἤ دیشی — ἄζή-
 ازهار ἐζχάρ, πλ. τοῦ هار .
 ازيق ἄζήκ, οὐ. τ. τροφή, εὐερ-
 ازدر ἐζδέρ, οὐ. π. δράκων. [γασία.
 اس عس, οὐ. ἄ. θεμέλιον, βάσις.
 اسارت ἐταρέτ, οὐ. ἄ. αἰχμαλωσία.
 اساس ἐσάς, πλ. τοῦ اس . [ληθῶς.
 اساساً ἐσάσεν, ἐπ. ἄ. ἀρχικῶς ἄ-
 اسفل ἐσαφίλ, πλ. τοῦ اسفل .
 اسان ἄσάν, ἐ. καὶ ἐπ. π. εὐχολος,
 εὐκόλως.
 اسائت ἐσαγίτ, οὐ. ἄ. βλάβη.
 اسایش ἄσαγίς, οὐ. π. ἀνάπαυσις,
 اسب ἐσπ, οὐ. π. ἵππος. [ήσυχία.
 اسباب ἐσπάτ, πλ. τοῦ سبب .
 اسبق ἐσπάκ, ἐ. ἄ. συγχρ. τοῦ سابق
 σαπήκ, παρελθόν, προτελευ-
 ταῖος, πρῶην.
 اسبوع ἰσπού, οὐ. ἄ. ἐβδομάς.
 استاد οὐστάδ, οὐ. π. ἀρχιτέχνης.
 استار ἄστάρ, οὐ. π. ὑπόρραμα.
 استاقوس ἰστακός, οὐ. τ. ἄστακός.
 استبداد ἰστιπδάδ, οὐ. ἄ. δύναιμις,
 δεσποτισμός.
 استبرا ἰστιπρά, οὐ. ἄ. κάθαρσις.
 استثنأ ἰστισνά, οὐ. ἄ. ἐξάίρεσις.
 استعمال ἰστισχάλ, οὐ. ἄ. τὸ ἐξά-
 γειν, πρόσκτησις.

استجواب ἰστιδζχάκ, οὐ. ἄ. ἀνάκρισις.
 استغفاظ ἰστιγφάξ, οὐ. ἄ. διατή-
 ρησις, τὸ διαφυλάττειν. [σις.
 استحقار ἰστιγχάρ, οὐ. ἄ. περιφρόνη-
 استحقاق ἰστιγκάκ, οὐ. ἄ. ἄξία.
 استحكام ἰστιγκιάμ, οὐ. ἄ. παγίω-
 σις, στερέωσις, φρούριον. [σθαί.
 استعمام ἰστιγμάμ, οὐ. ἄ. τὸ λούε-
 استعبار ἰστιγκάρ, οὐ. ἄ. τ. τὸ πλη-
 ροφορεῖσθαι.
 استقدام ἰστιγτάμ, οὐ. ἄ. τὸ ἔχειν
 τινὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.
 استخراج ἰστιγράδζ, οὐ. ἄ. τὸ ἐξάγειν.
 استقلال ἰστιγλάς, οὐ. ἄ. ἐλευθε-
 ρωσις.
 استداع ἰστιδáz, οὐ. ἄ. αἵτησις —
 نام ἰστιδáz ναιμέ, ἀναφορά.
 استدلال ἰστιδιλάλ, οὐ. ἄ. τὸ συμ-
 περάνειν.
 استر ἐστέρ, οὐ. π. ἡμίονος.
 استراحت ἰστιραχάτ, οὐ. ἄ. ἀνά-
 παυσις. |καλεῖν.
 استرجا ἰστιρδζά, οὐ. ἄ. τὸ παρ-
 استرحام ἰστιρχάμ, οὐ. ἄ. τὸ ἐκλι-
 παρῆν.
 استرداد ἰστιρδád. οὐ. ἄ. τὸ λαμ-
 βάνειν παρὰ τινός τι.
 استرمه οὐστουρά, οὐ. π. ξυράφιον.
 استسقا ἰστισκά, οὐ. ἄ. ὑδρωψ.
 استسلام ἰστισλάμ, οὐ. ἄ. τὸ ἐξι-
 σλαμίζεσθαι.
 استشاره ἰστισχαρέ, οὐ. ἄ. αἵτησις
 συμβουλῆς, σύσκεψις.

استشفاد ἰστισχάδ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπι-
καλεῖσθαι μαρτυρίαν.

استصحاب ἰστισχάπ, οὐ. ἄ. τὸ προ-
στατεύειν τινά. [δοκιμάζειν.

استصواب ἰστισθάπ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπι-
σπλεῖν ἰστιτλά, οὐ. ἄ. τὸ πλη-
ροφορεῖσθαι.

استظهار ἰστιζχάρ, οὐ. ἄ. αἰτεῖν
προστασίαν. [ζεσθαι.

استعاره ἰστι'არé, οὐ. ἄ. τὸ δανεί-
σθαι ἰστι'ανé, οὐ. ἄ. τὸ ζητεῖν
συνδρομήν.

استعمال ἰστι'δζάλ, οὐ. ἄ. βία.

استعداد ἰστι'δād, οὐ. ἄ. ἰκανότης,
κλίσις φυσική, εὐφυΐα.

استغناء ἰστι'φά, οὐ. ἄ. παρλίτῃσις.

استعلاء ἰστι'λά, οὐ. ἄ. ὑψοσις.

استعلام ἰστι'λάμ (لم), οὐ. ἄ. τὸ ζη-
τεῖν ἐπισήμως πληροφορίας.

استعمال ἰστι'μάλ (عل), οὐ. ἄ. χρῆσις.

استغراب ἰστιγράπ (غراب), οὐ. ἄ.
θάμβος, ἔκπληξις.

استغراق ἰστιγράχ (غرق), οὐ. ἄ. τὸ
βυθίζεσθαι.

استفرا ἰστιγφάρ, οὐ. ἄ. ἡ παρὰ
Θεοῦ αἵτησις ἀφέσεως. الله —
ἐσταγφουρλ-λάχ: ὁ Θεὸς νὰ
συγχωρήσῃ, μὴ γένοιτο.

استغناء ἰστιγνά, οὐ. ἄ. ἀκταδεξία,
τὸ εἶναι τινα ἐκτὸς ἀνάγκης.

استغناء ἰστιγφάδέ, οὐ. ἄ. κέρδος,
ὠφέλεια. [νωσις.

استفرا ἰστιγφάδ, οὐ. ἄ. ἀπομό-

استفسار ἰστιφσάρ, οὐ. ἄ. τὸ πυν-
θάνεσθαι, τὸ ἐρωτᾶν.

استفهام ἰστιφχάμ, οὐ. ἄ. ἐρώτησις.
استقامت ἰστικαμέτ, οὐ. ἄ. εὐθύτης,
τιμιότης.

استقبال ἰστικπάλ, οὐ. ἄ. προὔπάν-
τησις, ὑποδοχή· τὸ μέλλον·
μέλλων (γρχμ). 1— ἰστικπά-
λεν, ἐν τῷ μέλλοντι.

استقرار ἰστικράρ, (قرار) οὐ. ἄ. στε-
ρεώσεις, ἐπικύρωσις.

استقراض ἰστικράζ, οὐ. ἄ. δάνειον.
استقسام ἰστικσάμ, οὐ. ἄ. συνάν-
τησις. [θεσις.

استكناك ἰστέκι, οὐ. τ. ἐπιθυμία, διά-

استكراه ἰστικράχ, οὐ. ἄ. ἀπο-
στροφή, ἀπέχθεια.

استكمال ἰστικμάλ, οὐ. ἄ. συμπλή-
ρωσις· τελειοποίησις.

استلذاذ ἰστιλζάζ, οὐ. ἄ. τὸ τέρ-
πεσθαι. [ἀνάγκη.

استلزام ἰστιλζάμ, οὐ. ἄ. χρεία,

استماع ἰστιμα, οὐ. ἄ. τὸ ἀκούειν.

استمداد ἰστιμδάδ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιχα-
λεῖσθαι βοθήειν.

استمرار ἰστιμράρ, οὐ. ἄ. παράτασις.
1— ἰστιμράρεν, διαρκῶς.

استمعاك ἰστεμέκι, ρ. τ. ἐπιθυμᾶν,
θέλειν. [ζεσθαι.

استناد ἰστιναδ, οὐ. ἄ. τὸ στηρί-

استنباط ἰστινπάτ, οὐ. ἄ. συμπε-
ραίνειν.

استنطاق ἰστιντάκ, οὐ. ἄ. ἀνάχρισις.

استنكف استينκιάφ, ου. α. ἄρνη-
σις, αἰσχύνη.

استوا استιβά, ου. α. ισότης, ισορ-
ροπία. — حط χὰττ-ιστιβά,
ισημερινός. [θιον.

استويج استوپέδζ, ου. τ. ψιμύ-
στηζα استιχζά, ου. α. χλεύη, ἐμ-
παιγμός. [κατανάλωσις.

استهلاك استιχλάκι, ου. α. ὄλεθρος.
استيغار استιδζάρ, ου. α. ἐνοικίασις.
استيدان استιζάν, ου. α. αἵτησις
ἀδείας.

استيضاح استιζάχ, ου. α. τὸ ζητεῖν
διασφαήσεις.

استيعاب استι'άπ, ου. α. τὸ περι-
χλείειν· τὸ περιέχειν.

استيفأ استιφά, ου. α. τὸ ἐκπληροῦν.
استيلا استιλά, ου. α. ἐφόρμησις,
κατάκτησις, νίκη. [φεύγειν.

استيمان استιμάν, ου. α. τὸ προς-
σινάφ, ου. α. ἔφεσις
(δίκη).

استغان استχάν, ου. α. θερμαίνειν.
اسد এসэд, ου. α. λέων.

اسرا এসера, πλ. τοῦ اسير .
اسرار এসرار, πλ. τοῦ سر .

اسراف إسراف, ου. α. σπατάλη.
اسرب اوسرۇپ, ου. α. μύλυδος.
اسسز استسζ, ε. α. ἔρημος, ἀκαλ-
λιέργητος γῆ.

اسطبل استάπλ, ου. α. σταῦλος.
اسطونه اوستوبدانه, ου. α. χύλιν-
αστορε এসتुरέ, ου. π. μῦθος. [δρος.

اسعد এস'эд', ε. α. ὑπερθ. εὐτυχέ-
στατος.

اسعاف إساف, ου. α. ὑπακούειν.
اسف এসэф, ου. α. θλῆψις, λύπη.
اسقا إسقا, ου. α. ποτίζειν, ἀρ-
سقاره إسقار, ξ. ἐσχάρα. [δύειν.
اسقاط إسقات, ου. α. τὸ σφάλλειν
ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τὸ ἀκυροῦν· ἀ-
ποβολή.

اسكت إسكىأت, ου. α. τὸ κατασι-
γάζειν, τὸ ἱκανοποιεῖν.

اسكن إسكىآن, ου. α. τὸ κατοικεῖν.

اسكله إسكله, ου. τ. λιμὴν καὶ
σκάλα, ἀποβάθρα.

اسكله إسκέμλε, ου. τ. κάθισμα.
اسكنجه إسकेнодзэ, ου. τ. βάσανον.

اسكى এসكى, ου. καὶ ε. τ. παλαιός,
ἀρχαῖος.

اسكىي এসكىдзі, ου. τ. ῥωποπώλης.
اسكىك এসكىمەكى, ρ. τ. παλαιοῦσθαι,
γηράσκειν.

اسلاف এসλάφ, πλ. τοῦ سلف .

اسلام إسلام, ου. α. ἡ μωαμεθα-
νική θρησκεία, ἰσλαμισμός.

اسلحه এসلىحأ, πλ. τοῦ سلاح .
اسم ইসم, ου. α. ὄνομα.

اسمان असुमान, ου. π. οὐρανός.
اسمانى असुमानى, ε. π. οὐράνιος.

اسمر এসмер, ε. α. μελάγχρους.
اسمك এসمەكى, ρ. τ. φυσᾶν, πνέειν.

اسناد إسناد, ου. α. τὸ ἀποδιδόναι
τινί, τὸ αἰτιᾶσθαι.

اسنان এসনান, πλ. τοῦ سن .

اسمك ἐσνεμέχι, ρ.τ. χασμαῖσθαι.

اسود ἐσθεῖδ, ἐ. ἄ. μέλας.

اسوده ἄσουδέ, ἐ. π. ἥσυχος.

اسودكى ἄσουδεχί, οὐ. π. ἀνάπαυσις, ἥσυχία. [ρία.

اسباب ἰσθάπ, οὐ. ἄ. λῆρος, φλυα-

اسبال ἰσθάλ, οὐ. ἄ. διάρροια.

اسبام ἐσχάμ, πλ. τοῦ ἥμ.

اسبيل ἐσχέλ, ὑπερθ. τοῦ سبل.

اسير ἐσίρ, κ. γιεςίρ, οὐ. ἄ. αἰχμαλωτος — قراش — κλινήρης.

اسيرلك ἐσιρλίχι, οὐ. τ. αἰχμαλωσία.

اسيركم ἐσιρκεμέχι, ρ.τ. διαφυλάττειν, οἰκτεῖρειν, ἐλεεῖν.

اش آڭ, οὐ. τ. φαγητόν, σοῦπα. — آڭڭ — ἄσδοζί, μάγειρος.

اش آڭ, οὐ. τ. τροφή. — يكم — ἄξ γιερμέχι, κακοψυχεῖν.

اش آڭ, οὐ. τ. ὁμοιος, ἴσος· σύντροπος (ἐν ζεύγει).

اشراب ἰσράτ, πλ. τοῦ ἐπ.

اشارت ἰσράέτ, οὐ. ἄ. νεῦμα, σημεῖον

اشاعه ἰσά'ά (شيع), οὐ. ἄ. διαθρύλλησις, διάδοσις (φήμης).

اشاغه ἄσαγὰ καὶ اشاغى ἄσαγή, ἐπ. τ. κάτω.

اشباع ἐσπά', οὐ. ἄ. τὸ κορέννυσθαι.

اشبو ἰσπού, ἀντ. δεικτ. τ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

اشتا ἰστάχ, οὐ. τ. ὄρεξις.

اشتباه ἰστιπάχ (شبه), οὐ. ἄ. ἀμβολία. — بي — ἰστιπάχ, ἀναμφιβόλως.

اشتداد ἰστιδᾶδ, οὐ. ἄ. ἐνίσχυσις.

اشتر οὐστούρ, οὐ. π. κάμηλος.

اشترا ἰστιρά, οὐ. ἄ. ἀγορά.

اشترك ἰστιράχι, οὐ. ἄ. συνεταρισμός· τὸ μετέχειν.

اشترمك ἰστιδερμέχι, ρ. τ. ποιεῖν τινα ἀκούειν. [γεσθαι.

اشتعال ἰστι'άλ, οὐ. ἄ. τὸ ἀναφλέ-

اشتغال ἰστιγάλ, οὐ. ἄ. ἀσχολία, ἐν ασχόλησις. [(γράμμ).

اشتقاق ἰστικάκ, οὐ. ἄ. παραγωγή

اشتكا ἰστικιά, οὐ. ἄ. τὸ παραπνεύσθαι.

اشتمال ἰστιμάλ, οὐ. ἄ. τὸ περιεγεσθαι, τὸ περικλείεσθαι.

اشتمك ἐστιμέχι, ρ. τ. τὸ ἀκούειν.

اشته ἰστέ, ἐπ. τ. ἰδού. [μία.

اشتبا ἰστιχά, οὐ. ἄ. ὄρεξις, ἐπιθυ-

اشتهار ἰστιχάρ, οὐ. ἄ. εὐκλεία, διασημότης.

اشتياق ἰστιγιάκ, οὐ. ἄ. ἔρω, σφοδρὰ ἐπιθυμία.

اشجار ἐσδζάρ, πλ. τοῦ شجر.

اششى ἄσδοζί, οὐ. τ. μάγειρος. — اششى ἄσδοζί πασθή, ἀρχιμάγειρος.

اشخاص ἐσχάς, πλ. τοῦ شخص.

اشد ἐσέδ, ἐ. ἄ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ شديد.

اشرار ἐσράρ, πλ. τοῦ شر σέρρ.

اشراق ἰσράκ, οὐ. ἄ. τὸ διαυγάζειν.

اشعار ἐσ'άρ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ شعر.

اشعار ἰδ'άρ, οὐ. ἄ. τὸ δεικνύειν τὸ γνωστοποιεῖν.

ἑσῖ'ά, πλ. τοῦ شعاع.
 ἑσῖ'άλ, οὐ. ἄ. τὸ καίειν.
 ἑσῖ'άλ, πλ. τοῦ شغل θούγλ.
 ἑσῖ'άλ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπασχολεῖν.
 ἑσῖ'αγῖ'ά, πλ. τοῦ شقى.
 ἑσῖ'άηκ, οὐ. τ. ἀστράγαλος.
 ἑσῖ'εκ, οὐ. π. δάκρυ.
 ἑσῖ'εκ, οὐ. τ. ὄνος. جى — ἑσῖ'εκ-
 ὀζί, οὐ. τ. ὀνηλάτης. لك — ἑσῖ'εκ-
 λίκ, οὐ. τ. εὐήθεια. [δηλος.
 ἑσῖ'ακῖ'άρ, ἐ. π. σαφής, πρό-
 ἑσῖ'ακῖ'άρ, ἐπ. π. ἀναφανδόν.
 ἑσῖ'ακῖ'άλ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ شكل.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. π. τ. ἡτρι-
 αία, ἐγκοίλια. [βάσανος.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. π. δοκιμασία,
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. π. ἄνθος.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. πῆδη (εἶδος
 βαδίσματος ἱππων).
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἐγκεντρί-
 ζειν, ἐμβολιάζειν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. νεῦμα.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ὑπερπηδῶν,
 διατρέχειν. [ξέειν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. σκάπτειν, ἀπο-
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. π. εἰδήμων, γνωστός.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. γνωριμία.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. φθείρεσθαι.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἀσθινοῦμα, ρ. τ. τὸ ποι-
 εῖν φθείρεσθαι. [ῥέειν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ شوق.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ὑπερβαί-
 νειν, ὑποκλέπτειν.

ἑσῖ'ακῖ'έν, ἐ. καὶ ἐπ. τ. λίαν,
 σφόδρα.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. τὸ ἐπαινεῖν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἐμβολάς, δαμαλῖς.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ شى شى.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. οὐδός, κατώ-
 φλιον. [τρίζειν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἐγκεν-
 τρίζειν, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιτυγ-
 χάνειν τοῦ σκοποῦ. اولدى —
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἑσῖ'ακῖ'έν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. εὐγένεια
 καταγωγῆς. [σώπως.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἑσῖ'ακῖ'έν, ἐπ. ἄ. αὐτοπρο-
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. εὐγένε-
 στατος (τίτλος ἀπονειμόμενος
 εἰς τοὺς ξένους πρέσβεις ἐν
 Τουρκίᾳ).
 ἑσῖ'ακῖ'έν, πλ. τοῦ صاحب.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. ἐκδόσις.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. ἀπαγ-
 χονίζειν. [τέρια.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. ἐπιμονή, καρ-
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. δάκνειν.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. σταῦλος.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. κυριολε-
 ξία, ὅρος ἐπιστημονικός.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, ἐ. ἄ. χίτρινος, ὠχρός.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. τ. πᾶν ὅ, τι κρέ-
 μαται. δῶρον, ἀναρτήρ.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, πλ. τοῦ صافى.
 ἑσῖ'ακῖ'έν, οὐ. ἄ. ῥίζα, καταγωγῆ-
 φυλή, οἰκογένεια. αἰτία. βά-

αἱ ἀγαθὰ ἰτλάχ, οὐ. ἄ. ἐλευθέρωσις.
 διαζύγιον.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ἀσφάλεια.
 ἡσυχία· ψυχραιμία.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. μακρηγορεῖν.
 اطوار اطرار, πλ. τοῦ طور τάθρ.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. τ. ν̄σος.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ σκιάζειν.
 τὸ προστατεύειν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ δεικνύειν,
 τὸ ἀποκαλύπτειν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ ἀποδιδόναι.
 τὸ ἐπιστρέφειν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. κατ' ἀνὰ ψη-
 λὰ φέρειν (νομ.).
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ τρέφειν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ θανατίζειν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. συνδρομή, βοήθεια.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ὑπόληψις,
 πίστις· سطر—ἰτικαρσίξ, ε. τ.
 ἀνυπόληπτος.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ἀπό, ἔκτοτε.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ὀνομαστι-
 κός, φαντασιώδης.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. μέσος χρό-
 νος· ἰσορροπία.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τ. ἄ-
 μετρος, ὑπερβολικός.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. τὸ δικαιολο-
 γεῖσθαι. [ἀνακοπή.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ἐνστάσις,
 اعتراف اطرار, οὐ. ἄ. ἀναγνώρισις,
 ὁμολογία.

اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. πεποιθήσις·
 πίστις ὁρησκευτική.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ ὑψόνεσθαι.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ἐμπιστοσύνη·
 اطمئن اطمئنان—ἰτιμαδναμέ, διαπιστευ-
 τήριον.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ προσέχειν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. συνήθεια,
 ἔξις.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. βιάζεσθαι.
 اطمئن اطمئنان, πλ. τοῦ اطمئن.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ ἀριθμεῖν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. προκαταρ-
 κτικός. [θανάτωσις.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ἐξολοθρευσις,
 اطمئن اطمئنان, ε. ἄ. συγχρ. τοῦ اطمئن.
 اطمئن اطمئنان, πλ. τοῦ اطمئن.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. τὸ ἀποστελλεῖν.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ اطمئن
 اطمئن, δέκατα.
 اطمئن اطمئنان, πλ. τοῦ اطمئن.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ اطمئن
 اطمئن, μέλη σώματος· μέλη
 σώματος· πολιτικοῦ, δικαστι-
 κοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. δίδοναι, τὸ δω-
 ρεῖσθαι. [عطم.
 اطمئن اطمئنان, ε. ἄ. παρὰ τοῦ
 اطمئن, ε. ἄ. ὑπερβ. τοῦ اطمئن.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. ὕψωσις.
 اطمئن اطمئنان, οὐ. ἄ. εἰδοποίησις·
 διακλήρυξις· ἐγγράφος δικαστι-
 κὴ ἀπόφασις.

اعلاق ἰλάν, οὖ. ἁ. δι. ἰευσίς,
διακήρυξις.

اعمار ἰμάρ, οὖ. ἁ. τὸ κατοικίζειν,
τὸ ζωογονεῖν· τὸ καλλιεργεῖν.

اعمال ἰμάλ, οὖ. ἁ. πλ. ἐλ.

اعمال ἰμάλ, οὖ. ἁ. τὸ κατασκευά-
ζειν, τὸ ἐκμεταλλεύεσθαι.

اعلات ἰμαλάτ, πλ. τοῦ πρ. τὰ
τεχνικὰ προϊόντα.

اعمی ἰμά, ἐ. ἁ. τυφλός.

اعور ἰβέρ, ἐ. ἁ. μονόφθαλμος.

اعیان ἰγιάν, οὖ. ἁ. πλ. τοῦ γιε,
πρόκριτος χώρας· — معذلک-
ليس-إلى-إيمان, γερουσά, συμβού-
λιον τῶν λόρδων.

اغ آغ, οὖ. τ. δίκτυον.

اعل ἰγῶ, οὖ. τ. ἰγῶς, κύριος, δε-
σπότης· — آغ آغ — ἰγῶ κέϊ, ἰ-
δελφὸς πρεσβύτερος.

اعل καὶ آغ ἰγάτς, οὖ. τ. δέν-
δρον, θάμνος, ῥάβδος.

اعلاق ἰγαρτμάκ, ρ. τ. λευκαίνειν.

اعلاق ἰγαρμάκ, ρ. τ. λευκκί-
σθαι, ἀσπρόζειν.

اعل ἰγάζ, οὖ. π. ἔναρξις.

اعبار ἰγκισάρ, οὖ. ἁ. δυσαρέσκεια.

اعصاب ἰγτισάπ, οὖ. ἁ. ἀπαγωγή,
ἀρπαγή. [γωγεῖν.

اعصاب ἰγτινάμ, οὖ. ἁ. τὸ λαφυρα-
γεῖν ἰγδιγέ, πλ. τοῦ γδα.

اعراق ἰγράκ, οὖ. ἁ. καταποντίζειν.

اعل ἰγῆρ, ἐ. τ. βκρύς, πολύτι-
μος, δύσπεπτος.

اغراق ἰγρητμάκ, ρ. τ. προξενεῖν
πόνον.

اغراق ἰγρηλήκ, ἐ. καὶ οὖ. τ. βα-
ρύτης, βάρος, φορτίον.

اعرجه ἰγρηδζά, ἐ. τ. καὶ ἐπ. ἄρ-
κετὰ βαρέως· βαρύς, ἀρκετὰ
σπουδαῖος. [ρύνειν.

اغلاق ἰγρηλατμάκ, ρ. τ. ἐπιβα-
σθαι ἰγρηλασμάκ, ρ. τ. γίνε-
σθαι βαρύς.

اعلاق ἰγρηλήκ, οὖ. τ. βάρος, φορ-
τίον· προῖξ· ἐφιάλτης.

اعل ἰγρηή, οὖ. τ. πόνος.

اعراق ἰγρημάκ, ρ. τ. πονεῖν.

اغ ἰγῆζ, οὖ. τ. στόμα, ἄνοιγμα,
ὀπή.

اغراق ἰγρηζλήκ, οὖ. τ. καπνοσύ-
ριγξ, ἐπιστομωτήρ.

اعستوس ἰγροστος, οὖ. τ. ὁ μὴν
αὐγουστος. [γίζειν.

اعصاب ἰγζάπ, οὖ. ἁ. τὸ παρορ-
αλ ἰγζάλ, οὖ. ἁ. τὸ ἀποπλα-
νῆν, ἐξαπατᾶν.

اعل ἰγῆλ, οὖ. τ. μάνδρα.

اعلاق ἰγλατμάκ, ρ. τ. ποιεῖν
κλαίειν. [μαζύ.

اعلاق ἰγλασμάκ, ρ. τ. κλαίειν

اعلاممق ἰγλαμσαμάκ, ρ. τ. ὑπο-
κλαίειν.

اعلامر ἰγλαμάκ, ρ. τ. κλαίειν.

اعلاق ἰγλατίς, οὖ. τ. κλαυθμός.

اعل ἰγλέπ, ἐ. ἁ. παρθ. καὶ
ὑπερθ. τοῦ ἰγלב.

اغاض ἰγμάξ, οὖ. ἄ. ἡμικλεισία
τῶν ὀφθαλμῶν, νεύμα συνε-
νοήσεως.

آغق ἄγμαξ, ρ. τ. τὸ ὑψοῦσθαι
εἰς τὸν ἄέρα.

اغنام ἄγνάμ, οὖ. ἄ. πλ. γὰρ.

اغنيا ἄγνηγιά, οὖ. ἄ. πλ. τοῦ ἄγναι.

آغو ἄγου, οὖ. τ. δηλητήριον.

اغوا ἰγβά, οὖ. ἄ. προτροπή (ἐπὶ
κακοῦ).

[γάλη.

اغوش ἄγουξ, οὖ. π. κόλπος, ἄγ-

اغيز ἄγίζ, ἴδ. καὶ ἄγ.

افات ἄφάτ, οὖ. ἄ. πλ. τοῦ ἄφαι.

اغيار ἄγγιάρ, πλ. τοῦ ἄγγαι.

آفا ἰφατέ, οὖ. ἄ. τὸ ἀφίνειν πα-
ρέργεσθαι ἢ διαφεύγειν.

افاده ἰφαδέ, οὖ. ἄ. ἔκθεσις, ἔκφρασις.

افاق ἄφαξ, οὖ. ἄ. πλ. τοῦ ἄφαι.

افاقت ἰφακὰτ καὶ ἰφακά, οὖ.
ἄ. ἀνάρρωσις.

[φορά.

افت ἄφέτ, οὖ. ἄ. δυστυχία, συμ-

افت οὐφέτ, οὖ. ἄ. πτώσις, ἀνα-
τροπή.

افتاب ἄφτάπ, οὖ. π. ἥλιος.

افتاده οὐφταδέ, μετ. καὶ ἐ. π.

πεπτωκώς (τῆς ἀρχῆς), περι-
πεσὼν εἰς δυστυχίαν.

افتان ἰφτάν, οὖ. ἄ. τὸ ἐμβάλλειν
εἰς πειρασμόν.

افتتاح ἰφτιτάχ, οὖ. ἄ. ἔναρξις, ἐγ-
καινίασις.

افتقار ἰφτιχάρ, οὖ. ἄ. τὸ σεμνύ-
νεσθαι, δόξα, ἄξια.

آفرا ἰφτιρά, οὖ. ἄ. συκοφαντία·
جی — ἰφτιράδξί, συκοφάντης.
افتراق ἰφτιράχ, οὖ. ἄ. ἀποχωρι-
σμός.

افتقار ἰφτικάρ, οὖ. ἄ. πτωχεία.

افحام ἰφχάμ, οὖ. ἄ. ἀποστρόμωσις.

افعم ἑφχμ, ὑπερβ. τοῦ ἑφαι.

افراد ἑφράδ, οὖ. ἄ. πλ. τοῦ ἑφαι.

افرادا ἑφράδεν, ἐ. ἄ. λεπτομερῶς·
κατ' ἄτομον.

افراز ἑφράξ, οὖ. ἄ. ὁ ὑψῶν.

افراز ἰφράξ, οὖ. ἄ. διαίρεσις, δια-
χώρησις.

افراط ἑφράτ, οὖ. ἄ. ὑπερβολή.

افراغ ἑφράγ, οὖ. τ. τῆξις, ἀνά-
λυσις.

افرجع ἑφρενδξ, οὖ. ἄ. εὐρωπαῖος·

ی — ἑφρενδξί, ἐ. ἄ. εὐρω-
παϊκός.

[ρωτίζων.

افروز ἑφρούξ, ἐ. π. ὁ ἀνάπτων, ὁ

ἀφρίδεν, ρ. π. δημιουργεῖν.

افريدكار ἑφεριδικιάρ, οὖ. π. ὁ
Πλάστης.

افريده ἑφεριδέ, μετ. π. πεπλάσμε-
νος — οὖ. π. πλάσμα.

آفرين ἑφερίν, ἐπιφ. π. εὖγε!

افزا ἑφζά, π. (ἐν συν.). ὁ αὐξάνων.

افزون ἑφζούν, ἐ. π. πλεόν ἐν ἀ-
ριθμῷ ἢ ποσότητι· ἀναρίθμη-

افساد ἑφσάδ, οὖ. ἄ. διαφθορά. [τος.

افسوس ἑφσούς, ἐπιφ. π. φεῦ!

افسون ἑφσούν, οὖ. π. γοητεία,
ἐπωδή.

αφῆα, οὐ. ἁ. δημοσίευσις, ἀναγκάλυψις.

αφῆαν, οὐ. π. ὁ διαχέων.

αφῆαλ, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ فضل.

— ἐφῆαλ, ὑπερβ. τοῦ فاضل.

αφῆαρ, οὐ. ἁ. τὸ τρώγειν μετὰ τὴν νηστείαν τοῦ Ραμαζανίου.

αφῆαλ, πλ. τοῦ فعل.

αφῆα, οὐ. ἁ. ἔχθρῶνα.

αφῆαν, πλ. τοῦ فغان.

αφῆα, οὐ. ἁ. ὁρίζων.

αφῆα, ε. ἁ. ὁρίζοντιος.

αφῆα, πλ. τοῦ فكر.

αφῆαλ, οὐ. ἁ. τὸ εὐτυχεῖν.

αφῆας, οὐ. ἁ. πτώχευσις.

αφῆα, πλ. τοῦ فلك.

αφῆα, οὐ. ἁ. ἐξολόθρευσις.

αφῆα, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.

αὐθέντης), κύριος· προστάμενος, προστάτης, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, εὐγενής· — ὁ τίτλος οὗτος δίδοται εἰς πολιτικούς, θρησκευτικούς ὡς καὶ εἰς ἐκκλησιαστικούς ἄνδρας, ἔτι δὲ εἰς πεπαιδευμένους· شوكتلو — ὁ κραταίότατος ἡμῶν ἄναξ, ὁ Σουλτάνος.

αφῆαλ, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ فاه.

αφῆαλ, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ افواه.

αφῆα, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ افواه.

ἐννοεῖν, ἐξηγεῖν.

αφῆον, οὐ. ἁ. π. ὅπιον.

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

αφῆα, ε. καὶ οὐ. τ. λευκός —

- ακεία ικτισάμ, οὐ. α. διανομή, αὐτὸ ἐκάλλ, ἐ. α. παραθ. καὶ ὁ-
 διαίρεσις. περιθ. τοῦ λίλ .
- ακεία ικτιζά, οὐ. α. τὸ ἀναγ- αὐτὸ ἀκλάμ, πλ. τοῦ λμ .
- ακεία ικτιτάμ, οὐ. α. ἀποσπᾶν, αὐτὸ ἐκαλί, οὐ. τ. τὸ ἐλάχιστον.
- ακεία ικτιφά, οὐ. τ. τὸ ἀκολου- αὐτὸ ικλίμ, οὐ. κλῆμα, χώρα.
- ακεία ἀκητμάμ, ρ. τ. διοχετεύειν. αὐτὸ ἀκμισέ, πλ. τοῦ λμ .
- ακεία ἀκτόρ, ζ. ἡθοποιός. αὐτὸ ἀκμάμ, ρ. τ. ῥέειν. [ποιεῖν.
- ακεία ἀκδοξά, οὐ. α. νόμισμα· ἄσπρον αὐτὸ ικνά, οὐ. α. τ. τὸ ἱκανο-
- (τρίτον τοῦ παρᾶ). αὐτὸ ἀκηνδῆ, οὐ. τ. ῥεῦμα.
- ακεία ἀκτόσέ, ἐ. τ. ὑπόλευκος, ἀ- αὐτὸ ἀκβάλ, πλ. τοῦ λμ .
- σπρονδερός. αὐτὸ ἀκβάμ, οὐ. α. πλ. τοῦ λμ .
- ακεία ἀκδοάμ, πλ. τοῦ λμ . αὐτὸ ἀκονομί, ζ. οἰκονομία.
- ακεία ικδοάμ, οὐ. α. φροντίς, ἐπι- αὐτὸ ἀκβά, ἐ. α. παραθ. καὶ ὁ-
 μωνή, ἐπιμέλεια. περιθ. τοῦ λμ .
- ακεία ἀκδές, ὑπερθ. τοῦ λμ . αὐτὸ ἀκβανός, ζ. ὠκεανός.
- ακεία ἀκδέμ (ακεία), ἐ. α. προηγού- αὐτὸ ἀκῆν, οὐ. τ. ἐπιδομή, λεη-
- μενος· — αὐτὸν πουνδᾶν ἀκδέμ, λατρία· — ἀκηνδῆ, λεη-
- προηγούμενως. [ὁμολογία. λάτης.
- ακεία ικράρ (ακεία), οὐ. α. δῆλωσις, αὐτὸ ἐν, μόνιον τ. τιθέμενον πρὸ
- ακεία ικράζ (ακεία), οὐ. α. δάνειον. τῶν ἐπιθέτων πρὸς σχηματι-
- ακεία ἀκράν, οὐ. α. πλ. τοῦ λμ . σμὸν τοῦ ἐνάρθρου συγκριτι-
- ἀντὶ ἐνι. ἰσότητοι, ἴσοι. αὐτὸ βιουκ — ἐν πᾶσι, ὁ
- ακεία ἀκράκ, οὐ. α. πλ. τοῦ λμ . μεγιστερος.
- ακεία ἀκράμ, ἐ. τ. χολός. αὐτὸ ἐν, οὐ. τ. πλάτος.
- ακεία ἀκράμ, οὐ. α. πλ. τοῦ λμ . αὐτὸ ἄν, οὐ. τ. νοῦς, ἐπιμέλεια.
- ακεία ἀκράμ, ἐ. τ. χολός. αὐτὸ ἀν, ἀντ. τ. ἐκείνῳ.
- ακεία ἀκράμ, οὐ. α. πλ. τοῦ λμ . αὐτὸ ἐκίπέρ, ἐ. α. πλ. τοῦ πα-
- ακεία ἀκρημάμ, ρ. τ. πταρ- ραθετ. αὐτὸ ἐκτέρ, οἱ μεγι-
- νίζεσθαι. αὐτὸ στᾶν.
- ακεία ἀκράμ, ὁ. α. αὐτὸ ἀκέρημ, πλ. τοῦ λμ .
- ακεία ἀκτάρ, οὐ. α. πλ. τοῦ λμ . αὐτὸ ἀκίχ, ἐ. π. ἐνήμερος, ὅς-
 αὐτὸ ἐκέρημ, πλ. τοῦ λμ .
- ακεία ικᾶδ, οὐ. α. τὸ βᾶλλειν νὰ δερκῆς. [στος.
- αὐτὸ ἐκέρημ, ἐ. α. μεζών, μέγι-

ακτῆς ἰκτισά, οὐ. ἄ. τὸ ἐνδύεσθαι.
 ακτῆς ἰκτισάπ, οὐ. ἄ. κτῆσις.
 ακτῆς ἰκτιφά, οὐ. ἄ. αὐτάρκεια.
 ακτῆς ἰκτινάχ, οὐ. ἄ. τὸ προσ-
 παθεῖν φθάσαι εἰς τὸ τέρμα,
 τὸ ἐξαντλεῖν τὸ ἐννοεῖν κατὰ
 βάθος. [πλασιάζειν.
 ακτῆς ἰκσάρ, οὐ. ἄ. τὸ πολλα-
 κτῆς ἐκσέρ, ἐ. ἄ. συγκρ. τοῦ κτῆ-
 κτῆς ἔκσερι καὶ
 ακτῆς ἔκσεριγία, ἐ. ἄ. συνήθως.
 ακτῆς ἔκσεριγιετ, οὐ. ἄ. πλειο-
 νότης. ἄρα—ἔκσεριγιετ-ι-ἀρά,
 πλειονοφηρία.
 ακτῆς ἐκδάρ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ κτῆ-
 κτῆς ἀνδερμάκ, ρ. τ. ὑπενθυ-
 μίζειν, ἐρμηνεύειν.
 ακτῆς ἔγερ, σύνδ. π. ἔαν.
 ακτῆς ἔγέρ, οὐ. τ. ἐφίππιον.
 ακτῆς ἰκράμ, οὐ. ἄ. τιμὴ, σέβας.
 δῶρον.
 ακτῆς ἰκίραμεγίε, οὐ. ἄ. κυ-
 βεῖον βραβεῖον (λαχείου).
 ακτῆς ἰκράχ, οὐ. ἄ. ἀποστροφή,
 ἀπέχθεια.
 ακτῆς ἔγρετί, οὐ. τ. πρόσκαιρος.
 ακτῆς ἔγέρτσι, προθ. π. καίτοι,
 ἂν καί.
 ακτῆς ἐγγιλιμέκ, ρ. τ. κυρτοῦσθαι.
 ακτῆς ἐκρέμ, ἐ. ἄ. παραθ. τοῦ κτῆ-
 κτῆς ἐγίρμεκ, ρ. τ. κλώθειν.
 ακτῆς ἐγίρενμέκ, ρ. τ. ἀπεχθά-
 νεσθαι.

ακτῆς ἐγγί, ἐ. τ. κυρτός, λοξός,
 ἀνάποδος.
 ακτῆς ἐγγιλιέκ, ἐ. τ. κυρτότης.
 ακτῆς ἰκσά, οὐ. ἄ. τὸ ἐνδύειν.
 ακτῆς ἐκσέρ, οὐ. τ. ἡ-
 λος, καρφίον.
 ακτῆς ἀνσήζ, ἐ. καὶ ἐ. τ. αἰφνί-
 διος, αἰφνης.
 ακτῆς ἐκσίκε, ρ. τ. ἐλλιπής.
 ακτῆς ἐνσέ, οὐ. τ. αὐχὴν, ἰνίον,
 τὸ ὀπισθεν.
 ακτῆς ἐκσίκε, ἴδ. ακτῆς.
 ακτῆς ἐκσίτιμέκ, ρ. τ. ξυνίζειν-
 παροξύνειν.
 ακτῆς ἐκσίμέκ, ρ. τ. τὸ ξυνίζειν.
 ακτῆς ἐκσί, οὐ. τ. ὄξύς, δριμύς-
 ακτῆς ἐκίλ, οὐ. ἄ. τὸ τρώγειν.
 ακτῆς ἀνλατμάκ, ρ. τ. ποιεῖν
 ἐννοεῖν.
 ακτῆς ἀνλασῆλμάκ, ρ. τ. ἐννο-
 εῖσθαι τὸ εἶναι καταληπτόν.
 ακτῆς ἀνλαμάκ, ρ. τ. ἐνοεῖν, χα-
 ταλμαθάνειν.
 ακτῆς ἐγγιλιμέκ, ρ. τ. κυρτοῦσθαι,
 κλίνειν. [νιν.
 ακτῆς ἐγγεσμέκ, ρ. τ. περιμέ-
 ακτῆς ἀνηλμάκ, ρ. τ. ὀνομάζεσθαι.
 ακτῆς ἐκίλεμέκ, ρ. τ. συνάπτειν,
 προσθέτειν.
 ακτῆς ἰνλεμέκ, ρ. τ. στενάζειν,
 οἰμώζειν. [δασίς.
 ακτῆς ἐγγιλενδζέ, οὐ. τ. διασχέ-

اكلمك ἐγγελενμέκ, ρ. τ. βραδύνειν,
 σταματᾶν, διασκειδάζειν.
 اكلو ἐνλή, οὐ. τ. πλατύς.
 اكل إخمأل, οὐ. ἄ. τὸ συμπλη-
 ρεῖν, ἀποπερατεῖν. — إخمأل
 ἐτ. ἀποπερατεῖν.
 اكمك أنمأخ, ρ. τ. ἀναφέρειν.
 اكمك إخمأخ, ρ. τ. σπείρειν.
 اكمك إخمأخ, οὐ. τ. ἄρτος, ἴδ.
 اكلمك.
 اكمك إئغمأخ, ρ. τ. τὸ κλίνειν,
 τὸ κυρτᾶν.
 اكندي إغنأخ, οὐ. τ. ῥινίσματα.
 اكندي إغنأخ, οὐ. τ. βελόνη.
 اكندي إغنأخ, οὐ. τ. βελονο-
 θήκη.
 اكمك إغأخ, οὐ. τ. ῥίνη, ῥινίον.
 اكمك إغنأخ, ρ. τ. ῥινίζειν.
 اكمك إغنأخ, ἐ. ἄ. ἔγγονος.
 اكندي إغنأخ, οὐ. τ. σπορά.
 اكمك إغنأخ, ἄρθρον ἄ. ἐν τῇ τουρκικῇ
 εὐχρηστον μόνον εἰς τὰς ἀρα-
 βικὰς λέξεις.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. οἰκογένεια, δυνα-
 στεία. عمن — ἄλ-ι-δσμάν, ἡ
 δυναστεία τῶν ὁσμανλιδῶν.
 اكمك إغنأخ, τ. προστ. τοῦ اكمك, λάβε.
 اكمك إغنأخ, ἐ. τ. ἐρυθρός, ῥόδινος.
 اكمك إغنأخ, οὐ. π. τέχνασμα, στρα-
 τήγημα.
 اكمك إغنأخ, οὐ. τ. χεῖρ. إغنأخ — ἔλ ἰσά,
 χειροτέχνημα.
 اكمك إغنأخ, ἐ. π. ποικιλόχρους.

اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. εἰμή, ἐκτός.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ اكمك.
 اكمك إغنأخ, ἐ. τ. ποικιλόχρους,
 φέρων στίγματα. [ντιστής.
 اكمك إغنأخ, ἄλδζακλού, οὐ. τ. θα-
 λλάρα, οὐ. καὶ ἐ. τ. μα-
 κράν τῆς παραλίας ἢ τοῦ
 πλοίου, εἰς τὰ ἀνοικτά.
 اكمك إغنأخ, οὐ. τ. ταχυδρόμος,
 ἀγγελιαφόρος.
 اكمك إغنأخ, ἐπ. ἄ. ἴδω, τώρα,
 ἐπὶ τοῦ παρόντος.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. ὁ Θεός.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. Θεότης.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. Θεὸς ὕμνος.
 — اكمك إغنأخ, Θεολογία.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. τελετή, πομπή,
 παράταξις· σύνταγμα.
 اكمك إغنأخ, πλ. τοῦ لباس λιπάς.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. τὸ ἐνδύειν.
 اكمك إغنأخ, καὶ [φιθόλως.
 اكمك إغنأخ, ἐπ. ἄ. βεβαίως, ἀναμ-
 لباس ἐλπίσε, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ لباس.
 اكمك إغنأخ, οὐ. τ. τὸ κάτω, τὸ ὑπο-
 κάτω. اكمك — ἄλτ οὐστ, ἄνω
 κάτω. [λεθόν.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. ὄργανον, ἐργα-
 لباس ἰλτιπάς, οὐ. ἄ. διατάραξις,
 σύγχυσις.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. τὸ καταφεύ-
 γειν, ζητεῖν ἄστυλον.
 اكمك إغنأخ, οὐ. ἄ. προσθήκη,
 προσάρτησις.

ἡλτιζάξ, οὐ. ἄ. τὸ τέρπεσθαι,
ἡλτιζάμ, οὐ. ἄ. τὸ ἀναλαμ-
βάνειν ἐκμίσθωσιν, θεωρεῖν
ἀναγκαστὸν, ἐπιχειρήσεις.

ἡλτιζάμεν, ἐπ. ἄ. ἀκου-
σίως· διὰ προστασίας· δι' ἐκ-
μισθώσεως. [σις.

ἡλτισάκ, οὐ. ἄ. προσκόλλη-
ται ἡλτιφάτ, οὐ. ἄ. φιλοφρο-
σύνη, περιποιήσεις.

ἡλτιφατσήξ, ἐ. τ. ἀγρο-
κος· ἡλτιφατσίλῃκ, οὐ.
τ. ἡλτιφίς φιλοφροσύνης.

ἡλτικᾶ, οὐ. ἄ. συνάντησις.
ἡλτιμάς, οὐ. ἄ. παράκλη-
σις, αἵτησις· προστασία.

ἡλτιμήξ, ἐ. ἀριθμ. τ. ἐξή-
κοντα.

ἡλτινδξί, ἐ. ἀριθμ. τ. ἑκ-
τος. [ζεσθαι.

ἡλτινδξί, ρ. τ. διακοσκινί-
τον ἡλτουν, οὐ. τ. χρυσός, νό-
μισμα χρυσοῦν. [σόνειν.

ἡλτινδξί, ρ. τ. χρυ-
σόν ἡλτιχάπ, οὐ. ἄ. ἀνάφλεξις,
φλόγωσις (παθ.).

ἡλτι, οὐ. τ. ἑξ.
ἡλτι, οὐ. τ. ἡ σύζυγος τοῦ
ἀνδραδέλφου, συννυφάδα.

ἡλτιγιάμ, οὐ. τ. καπράυν-
σις· θεραπεία.

ἡλτιάκ, ἐ. τ. χαμηλός, τα-
πεινός, εὐτελής.

ἡλτισκληκί, οὐ. τ. χαμέρ-
πεια. [πεινοῦσθαι.

ἡλτισκληνμάκ, ρ. τ. τα-
κί ἡλτι, οὐ. τ. γύψος.

ἡλτισλή, ἐπ. ἄ. συνελόντι
εἶπε· τέλος πάντων.

ἡλτι, οὐ. ἄ. συνένωσις,
προσάρτησις.

ἡλτι, ἐπ. ἄ. ἡδὴ, τῶρα.
ἡλτι, οὐ. ἄ. ἡδὴ, τῶρα.
ἡλτι, οὐ. ἄ. ἡδὴ, τῶρα.

ἡλτι, οὐ. ἄ. ὁ Πλά-
στης· Θεός.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, οὐ. τ. ἀπα-
τεῶν. [σθαι.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.
ἡλτι, ρ. τ. ἀπατῶν.

الصاق ἰλσάχ, οὐ. ἄ. τὸ κολλᾶν,
συνάπτειν.

الطاق ἑλτάφ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ἁ. ^{لطف}.

الفا ἰλγά, οὐ. ἄ. κατάργησις, ἀκύ-

الف ἑλφ, οὐ. ἄ. χίλιοι. [ρωσις.

الفاظ ἑλφάζ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ^{لفظ}.

الفت οὐλφέτ, οὐ. ἄ. γνωριμία,

σχέσις· φιλία.

الفتا ἄλουφτέ, ε. π. ἔκθαμβος,

ἔκφρων ἐρωτόληπτος.

القي ἄλήχ, οὐ. τ. βλάξ.

القيا ἰλκά, οὐ. ἄ. τὸ ρίπτειν, ἐγ-

χέειν· ὑποκίνησις.

القب ἑλκάπ, πλ. τοῦ ^{لقب}.

القاح ἰλκάχ, οὐ. ἄ. γονιμοποίησης.

القش ἄλκχίς, οὐ. τ. ἐπευφημία.

القشلق ἄλκχσλαμάχ, ρ. τ. ἀνευ-

φημεῖν.

الك ἑλέχι, οὐ. τ. ψιλὸν κόσκινον.

الك ἰλχι, ε. τ. πρῶτος· ^{ين} — ἰλ-

κιν ἐπ. τ. κατὰ πρῶτον.

الك ἰλίχι, οὐ. τ. μυελὸς (ὀστέων)·

κομβιοδόχη.

الكالكترقي ἰλεκτρίχ, ξ. ἡλεκτρισμός.

الكالكك ἰλικλεμέχι, ρ. τ. κομβόνειν.

الك ἑλλεμέχι, ρ. τ. ἄπτεσθαι.

الكك صاعه ἰλεγίμ. σαγμά (ἀντὶ

اعلام سما), οὐ. ἄ. οὐράνιον τόξον.

الك ἑλλεμέ, ε. τ. τὸ διὰ χειρὸς

διαλελεγμένον.

الله ἄλλάχ, οὐ. ἄ. Θεός· ^{كريم} —

Ἄλλάχ κερίμ, ἔχει ὁ Θεός!

الله — Ἄλλάχ ἰτζούν, πρὸς

Θεοῦ· راضى اولسون — Ἄλλάχ
ῥαζή ὁλσούν· ὁ Θεὸς εἶη εὐ-
χαριστημένος (ἀπὸ σοῦ)· σὲ
εὐχαριστῶ.

الله ἑλλή, ε. ἀριθ. τ. πεντήκοντα.

الم ἄλήμ, οὐ. τ. λῆψις· ἀγορά,

χωρητικότητα. [βάσανος.

الم ἑλέμ, οὐ. ἄ. λύπη, πόνος,

الله ἑλμά, οὐ. τ. μῆλον· ^{سى} — χιγέρ

ἐλμασθή, γεώμηλον.

الماس ἑλμάς, οὐ. ἄ. ἀδάμας.

المعين ἑλ-μου'έν, οὐ. ἄ. ὁ βοηθῶν

= Θεός. [ράζειν, χωρεῖν.

المقى ἑλμάχ, ρ. τ. λαμβάνειν, ἀγο-

المك ἰλμέχι, οὐ. τ. κόμβος, βρό-

χος· ἀγχόνη.

الن ἄλήν, οὐ. τ. μέτωπον.

النق ἄληνμάχ, ρ. τ. λαμβάνεσθαι.

الو ἄλέβ, οὐ. τ. φλόξ.

الو ἑλέβ, οὐ. ἄ. δῶρον.

الوان ἑλβάν, πλ. τοῦ ^{لون}.

الود ἄλούδ, μ. π. μεμολυσμένος.

— خواب خواد ἄλούδ, κοιμώ-

μενος· — خون, χροὺν ἄλούδ, ἀί-

μοσταγής. [μίανσις.

الودكى ἄλουδεκί, οὐ. π. μολυσμός,

الوهيت οὐλουχιέτ, οὐ. ἄ. τὸ θεῖον,

ἢ θεότης.

الورمك ἑλθερμέχι, ρ. τ. ἐξαρχεῖν.

الويه ἑλβιγέ, πλ. τοῦ ^{لوى}.

الله ἰλάχ, οὐ. ἄ. Θεός.

الله ἰλχάμ, οὐ. ἄ. ἔμπνευσις,

ἢ παρὰ Θεοῦ, ἀποκάλυψις.

المحق ἀλαδζάκ, οὖ. τ. δάνειον.

المجولو ἀλαδζακλου, οὖ. τ. δανει-
στής.

المك ἐλεμέκι, ρ. τ. κοσκινίζειν.

السى ἰλαχί, ε. ἀ. θεῖος.

الهيون ἰλαχιγιούν, οὖ. ἀ. θεολόγος.

الى ἰλά, πρ. ἀ. ἕως, μέχρι.

الياف ἐλγιέφ, πλ. τοῦ ليف.

اليعى ἀλιδζί, ε. τ. ἀγοραστής.

اليقومي ἀλι-κομάκ, ρ. τ. κρατεῖν,
φυλάττειν, κωλύειν. [νῆρος.

اليم ἐλήμ, ε. ἀ. ἀλγεινός, ἔδυ-
اليوم ἐλγέθμ, οὖ. ἀ. τὴν σήμε-
ρον, νῦν.

اليورك ἀλιθερμέκι, ρ. τ. προ-
μηθεύειν· λαμβάνειν. [ἀρχή.

ام اوڤم, οὖ. ἀ. μήτηρ· ῥίζα·
اما ἔμμα, ἀ. ἀλλά, ὅμως.

امات ἑμμάτ, πλ. τοῦ ام.

امته ἱματέ, οὖ. ἀ. τὸ φονεύειν.

اماده ἁμαδέ, μ. π. ἔτοιμος, δια-
τεθειμένος.

امارت ἱμαρέτ, οὖ. ἀ. κυβερνήσις·
ἡγεμονία· κοινόνδιον.

اماره ἱμαρέ, οὖ. τ. τεκμήριον, ση-
μεῖον, εὐσημεία (παθολ.).

امكن ἑμακίν, πλ. τοῦ مكان.

امال ἁμάλ, πλ. τοῦ امل.

اماله ἱμαλέ, οὖ. ἀ. τὸ ποιεῖν κλί-
νειν ἢ ῥέπειν πρὸς τι· ῥίπτειν.

امام ἱμάμ, οὖ. ἀ. ἱμάμης, ἀρχη-
γός, ἱεράρχης μωαμεθανός.

امامت ἱμαμέτ καὶ اماملى ἱμαμλήκ,

οὖ. ἀ. ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἱμάμης.

امان ἁμάν, ἐπιφ. ἀ. ὦ ! ἔλεος !
χάρις !

امان ἑμάν, οὖ. ἀ. ἀσφάλεια· χάρις.

امانت ἑμανέτ, οὖ. ἀ. παρακατα-
θήκη.

امانتة ἐπ. ἀ. ὡς παρακαταθήκη.

امانتدار ἑμανετδάρ, οὖ. ἀ. θεμα-
τοφύλαξ.

امانتى ἑμανετδζή, οὖ. τ. παραγ-
γελιοδόχος, κομιστής χρημα-
τοδεμάτων.

امت ἑμμέτ, οὖ. ἀ. κοινότης (θρη-
σκευτική), λαός, ἔθνος, φυλή·
δόγμα. [ὑποταγή.

امثال ἱμτισάλ, οὖ. ἀ. ὑπακοή,

امثالان ἱμτισάλεν, ἐπ. ἀ. παρα-
δειγματικῶς.

امتحان ἱμτιχάν, οὖ. ἀ. ἐξέτασις.

امتداد ἱμτιδād, οὖ. ἀ. παράτασις.

امتراج ἱμτιζādζ, οὖ. ἀ. συμφωνία·
ένωσις (χημική).

امتناص ἱμτισάς, οὖ. ἀ. θηλασμός.

امتناع ἑμτά, πλ. τοῦ متاع.

امتلا ἱμτιλά, οὖ. ἀ. ἀηδία ἐκ
κόρου· δυσπεψία.

امتناع ἱμτινά, οὖ. ἀ. ἀποποίησης,
ἀποχή. [σύνη.

امتنان ἱμτινάν, οὖ. ἀ. εὐγνωμο-

امتياز ἱμτιγιáz, οὖ. ἀ. διάκρισις,
προνόμιον. [μιούχος.

امتيازلى ἱμτιγιαζλί, ε. τ. προνο-

امثال ἑμσάλ, πλ. τοῦ مثل.

αμρμκ ἐμσιλέ, πλ. τοῦ مثال .
 αμρμκ ἐμδξέδ, ἐ. ἄ. ἐνδοξος.
 αμρμκ ἐμδξέκκ, οὖ. τ. τίτθη, θη-
 λή, ῥώγα.
 αμρμκ ἐμχά, οὖ. ἄ. τὸ ἐκμηθεύζειν.
 αμρμκ ἀμέδ, οὖ. π. ἐλευσις, ἄφισις.
 αμρμκ — ἀμέδ σούδ, πηγαινοερ-
 χομός, κυκλοφορία. [θεια.
 αμρμκ ἐμδὰδ, οὖ. ἄ. ἀρωγή, βοή-
 — دیوان همایون . آمدی .
 αμρμκ ἀμεδὴ-ι-διθάν-ι-χουμαγιούν, ὁ
 διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς
 ἀνταποκρίσεως τῶν Αὐτοκρ.
 Ἀνακτόρων μετὰ τῆς Ὑψ.
 Πύλης, εἰσηγητῆς.
 αμρμκ ἐμέδ, οὖ. ἄ. παράτασις· συμ-
 πέρασμα.
 αμρμκ ἀμεδί, οὖ. π. εἰσηγητῆς.
 αμρμκ ἰδ. آمدی .
 αμρμκ ἔμρ, οὖ. ἄ. διαταγή, ἐντολή,
 ὑπόθεσις· حاضر — ἔμρ-ι-γαζήρ,
 β' πρόσ. τῆς προστακτικῆς·
 غائب — ἔμρ-ι-γαίπ, γ' πρόσ.
 προστακτικῆς. [ἀρχηγός.
 αμρμκ ἀμίρ, οὖ. ἄ. ὁ διατάσσων·
 αμρμκ οὐμερά, πλ. τοῦ προηγ.
 αμρμκ ἐμράρ, οὖ. ἄ. τὸ διαβιβάζειν·
 — ἐμράρ ἐτ. τὸ διέρ-
 χεσθαι.
 αμρμκ ἐμράζ, πλ. τοῦ مرض .
 αμρμκ ἐμρενιμέκκ, ρ. τ. ὀρέγεσθαι.
 αμρμκ ἐμρούζ, ἐπ. π. σήμερον.
 αμρμκ ἐμζιρμέκκ, ρ. τ. γαλουχεῖν.

αμρμκ ἐμιζγανμάκ, ρ. τ. ὑπνώτ-
 τειν.
 αμρμκ ἐμζίκκ, οὖ. τ. τίτθη, θηλή.
 αμρμκ ἐμσάκκ, οὖ. τ. τὸ ἀπέχε-
 σθαι· φιλαργυρία.
 αμρμκ ἐμσέπ, ἐπ. π. τὴν προτε-
 ραίαν νύκτα.
 αμρμκ ἐμζά, οὖ. ἄ. ὑπογραφή· —
 ἐμζά ἐτ. ὑπογράφειν. [φειν.
 αμρμκ ἐμζαλαμάκ, ρ. τ. ὑπογρά-
 αμρμκ ἐμέκκ, οὖ. τ. ἐργασία· κόπος.
 αμρμκ ἐμκίαν, οὖ. ἄ. τὸ δυνατόν·
 — ἐμκίανσέζ, ἐ. τ. ἀδύ-
 νατον. [ὑπάλληλος.
 αμρμκ ἐμεκιδάρ, ἐ. τ. ἀρχαῖος
 αμρμκ ἐμέλ, οὖ. ἄ. ἐλπίς, εὐχή,
 ἐπιθυμία. [ὀρθογραφία.
 αμρμκ ἐμλά, οὖ. ἄ. τὸ πληροῦν·
 αμρμκ ἐμλάχ, πλ. τοῦ ملح .
 αμρμκ ἐμλάκκ, πληθ. τοῦ ملك .
 αμρμκ οὐμέμ, πλ. τοῦ امت .
 αμρμκ ἐμμέκκ, ρ. τ. ἐκμυζᾶν.
 αμρμκ ἀμέν, ἐ. ἄ. ἀσφαλής.
 αμρμκ ἔμν, οὖ. ἄ. ἀσφάλεια· εἰρή-
 νη, ἡσυχία.
 αμρμκ ἐμνιγέτ, οὖ. ἄ. ἀσφάλεια,
 ἐμπιστοσύνη. [δυσπιστία.
 αμρμκ ἐμνιγετσιζλίκκ, οὖ. τ.
 αμρμκ ἐμβάτ, πλ. τοῦ موت μέδτ
 καὶ τοῦ میت μεیت .
 αμρμκ ἐμβάδζ, πλ. τοῦ موج .
 αμρμκ ἐμβάλ, πλ. τοῦ مال .
 αμρμκ ἐμβάχ, πλ. τοῦ ماه .

οὐμούρ, πλ. τοῦ امر — دیدۀ
 οὐμουρδιδῆς, ἔμπειρος.
 ἁμονιάκ, ξ. ἁμμωνιακόν.
 ἁμαλ ἁμαλ, οὐ. ἁ. ἀναβολή,
 παράτασις. [ματος.
 ἁμμί, ἐ. ἁ. μητρικός· ἀγράμ-
 ἁμιδ ὁμιδ, οὐ. ἁ. ἐλπὶς.
 ἁμιδ ὁμιδσῆζ, ἐ. τ. ἁπελπις.
 ἁμιδ ὁμιδσῆζ, ἐ. τ. εὐελπις.
 ἁμῖρ, οὐ. ἁ. διοικητής, ἡγε-
 μών· ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ.
 ἁμιραχόρ, οὐ. π. σταυ-
 λάρχης.
 ἁμιράλ, ξ. ναύαρχος.
 ἁμίζ, ἐ. π. ἀνέμικτος, πε-
 ρέχων.
 ἁμῖν, ἐπιφ. ἁ. ἁμῖν, εἴθε.
 ἁμῖν ἁμῖν, ἐ. καὶ οὐ. ἁ. τίμιος·
 διευθυντῆς γραφείου· οἰκονό-
 μος· — صندوق —
 ταμίας.
 ἁν, οὐ. τ. χρόνος, στιγμή·
 — ἁλ-ἁν, ἥδη, τώρα.
 ἁν ἁν, πρόθ. ἁ. ἁν· ἁν ἁν
 "Ἀλλαχου, σὺν Θεῷ.
 ἁν ἁν, οὐ. τ. πλάτος.
 ἁν ἁν, ἐ. τ. πλατύς.
 ἁν ἁν, ἁντ. ἁ. ἐγώ.
 ἁν ἁν, οὐ. τ. μήτηρ· —
 ἁν ἁν, τίτλη.
 ἁν ἁν, πλ. τοῦ ἁν (θήλεια),
 αἱ γυναῖκες.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. φωτίζειν.

ἁν ἁν, οὐ. π. ῥοῖδιον, κ. ῥῶδι.
 ἁν ἁν, πλ. τοῦ ἁν.
 ἁν ἁν, ἐπ. ἁ. ἁν
 ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. ἐγωϊσμός.
 ἁν ἁν, ἐ. τ. εὐαπάτητος.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. τὸ γνωστοποιεῖν,
 τὸ δηλοῦν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. ἀποθήκη.
 ἁν ἁν, οὐ. τ. ἀποθη-
 χάριος. [διαστολή.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. ἡλάρότης,
 ἁν ἁν, πλ. τοῦ ἁν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. διῦλιστήρ·
 ἁν ἁν — ἁν ἁν, ἐπ. ἁν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. τὸ συνεπάγειν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. ἐπιλώρικον.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. βλάστησις.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. ἐγρήγορσις,
 ἁν ἁν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. θοῖνος.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. αὐτοκτονία.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. ἐκλογή.
 ἁν ἁν, ξ. πανουργία.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. τὸ προς-
 αρτῶσθαι, σχετίζεσθαι.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. διασπορά.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. τὸ ἀκούειν
 συμβουλίας.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. δικαιοσύ-
 νη, ἐπιείκεια. [κῆν.
 ἁν ἁν, οὐ. ἁ. τὸ προσδο-

نظام انتظامی، οὐ. ἀ. διάταξις,
 τάξις. [ξεσθαί.

ἰαμί ἰντιφά, οὐ. ἅ. τὸ ἐξαφανί-
 ξαμί ἰντιφά, οὐ. ἅ. τὸ ὠφελεῖ-
 σθαι, ὄφελος.

ἀντικατάστασις, οὐ. ἀ. ἐλάττωσις.
 ἀντικατάστασις, οὐ. ἀ. τὸ μετα-
 φέρεσθαι, κληρονομικὴ μετά-
 θεσις.

انقام انتيخام, ου. α. εκδιχσεις:
 انقام انتيخام, ου. α. αναφορά, σχέσεις.
 انتيخام, ου. α. τέλος, τέρμα.
 انجاز انذاز, ου. α. εκτελέσεις.
 انجاز انذام, ου. π. τέλος, συμ-
 πέραςμα.

ἐλπίς ἰνδοξιτιμέχι, ρ. τ. πειράζειν,
προσβάλλειν. [ἐλξίς.

انجذاب ἰνδζιζάπ, οὐ. ἁ. κλίσεις,
 اتجق ἄνδζακ, ἐπ. τ. μόνον, μόλις.
 انكك ἐνδζίχι, οὐ. τ. κυνάριον.

ἀνὰ ἰνδοζίχῃ, οὐ. τ. ἰγνύς, ἀστρά-
 γαλος. [γνυσθαι.

ἡγεμονία ἐνδοξυμένη, οὐ. ἀ. τὸ πῆ-
 γμα ἐνδοξυμένη, οὐ. ἀ. συνάθροισις.
 ἡγεμονία ἐνδοξυμένη, οὐ. π. συνέλευ-
 σις, συμβούλιον. دانش — ἐν-
 δοξυμένη δακτύλῳ, ἀκαδημία.

انجنيك ἰνδζινμῑέχι, ρ. τ. τὸ πρὸς-
βάλλεσθαι, τὸ ἐνογλεῖσθαι.

انجو ἰνδζού, οὐ. τ. μαργαρίτης.

αἰ ἰνδζέ, ε. τ. λεπτός.

ἰνδζίρ, οὐ. τ. σῦκον.

انجيل ινδζίλ, ου. α. Ευαγγέλιον.

انجاب ἰνχιδάπ, οὐ. ἄ. τὸ χυρ-
τοῦσθαί.

انحراف ἰνχιράφ, οὐ. ἀ. ἐκτροπή.
 παρακμή. مزاج — ἰνχιράφ μι-
 ζάδζ, ἀδιαισσία.

انحصار الإنجيسار، و.أ. περιορισμός,
πολιορκία· μονοπώλιον.

καταπτο-
σις· παραχυή, ἀτονία. [σθαι.

Ἰσχυὶ ἐνχιλᾶλ, οὐ. ἀ. τὸ διαλύε-
 ῖσιν ἐνχιηνά, οὐ. ἀ. κυρτότης
 ἀγκῶν κλίσεις.

ἀναχτάρ, οὐ. τ. κλείς.
 ἀναχτάρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπατᾷ-
 σθαι. [ἀγγόνη.

ἐν ἡμετέροις ἀποστολικαῖς ἐπιστολαῖς, οὐ. ἀ. ἀσφυξία,
ἀπὸ ἀνδρ., οὐ. τ. ὄρατος.

ἐνδογάδο, οὐ. π. ῥέψιμον.

αὐτὸ ἐνδοῶς, ἐ. π. καὶ μετ. ὁ ῥί-
πτων.

οὐκ ἐνδοαζέ, οὐ. π. μέτρον (ἐν
γένει). — οὐ. τ. πῖχος ἔχων
μῆκος²⁶ ἀγγλικῶν δακτύλων.

αλκι ἐνδύμ, οὐ. π. ἀνάστημα·
συμμετρία· μορφή.

ἡ ἐνδέρ, ὑπερθ. τοῦ ἡδρ .

ἐκ μὲν ἐνδορμῆς, ρ. τ. καταβί-
θάζειν, χαμηλώνειν.

ανδρον ἐνδερούν, οὐ. π. τὸ ἐσω-
τερικόν, ἢ γυναικωνῆτις.

ἐνδεδυμένον, οὐ. ἀ. τὸ ἀπο-
χρούειν.

Καὶ ἐνδέκει, ἐπ. π. ὀλίγον.

ἀνδλὰσμάχ, ρ. τ. ὑπο-
χρεοῦσθαι δι' ὄρκου.

ἀνδάν, ἀντ. τ. ἐξ αὐτοῦ.

ἀνδός, ἐπ. τ. ἐκεῖ.

ἀνδίσ, ἐ. τ. ὁ σκεπτόμενος.

ἀνδισέ, οὐ. τ. σύννοια, θλίψις.

ἀνζάλ, οὐ. ἄ. τὸ καταβιβάζειν.

ἀνζή' ἄδζ, οὐ. ἄ. συγκίνησις,

στενοχωρία. | γωγεῖν.

ἀνζιμάμ, οὐ. ἄ. τὸ χαλινά-

νζιβά, οὐ. ἄ. τὸ μονάζειν.

ἀνζ, οὐ. ἄ. τὸ ἀνθρώπινον γένος.

ἀνζς, οὐ. ἄ. οἰκειότης, σχέσις.

ἀνζάπ, πλ. τοῦ — علم · نسب

ἔλμ-ι-ἐνζάπ, ἐθνολογία.

ἀνζάν, οὐ. ἄ. ἄνθρωπος.

ἀνζανλήχ, οὐ. τ. ἀνθρω-

πότης, φιλανθρωπία.

ἀνζανί, ἐ. ἄ. ἀνθρώπινος.

ἀνζανιγέτ, οὐ. τ. ἴδ.

ἀνζανλ.

ἀνζανιγέτσηζ, ἐ. τ.

ἀπ' ἀνθρώπου. | θρωπος.

ἀνζανιγέτλοῦ ἐ. τ. φιλάν-

ἄνζιδζέ, πλ. τοῦ نسج.

ἀνζιδάδ, οὐ. ἄ. ἔμφραξις.

ἀνζήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀπρος-

δόκητος, —ως.

ἀνζήζ, ἀντ. τ. ἄνευ ἐκείνου.

ἀνζήζ, ἐ. τ. στενός.

ἀνζήζην, ἐπ. τ. ἀπροσδο-

κήτως. | φιλία.

ἀνζιγέτ, οὐ. ἄ. σχέσις,

ἀνζ, οὐ. τ. κατήφορος, κατὰ-
βασις.

ἀνζά, οὐ. ἄ. τὸ κτίζειν, τὸ

κατασκευάζειν, σύνταξις· ἐπι-

στολάριον.

ἀνζά' ἄτ, πλ. τοῦ. προηγ.

ἀνζά-λλάχ, φρ. ἄ. ἄν Θεός

θέλει· εἴθε!

ἀνζά' ἄ, ἐ. ἄ. οἰκοδομικός.

ἐπιστολιμαῖος· εὐκτικός, ἐρω-

τηματικός. | γαμβρός.

ἀνζέ, οὐ. τ. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ

ἀνζή' ἄ, οὐ. ἄ. χαρά, φαί-

δρότης. | λειῖσθαι.

ἀνζή' ἄλ, οὐ. τ. τὸ πυρπο-

ἀνζή' ἄλ, οὐ. τ. τὸ διαρ-

ρῆγνύεσθαι· διαίρεσις· σχίσμα.

ἀνζάφ, οὐ. ἄ. δικαιοσύνη,

ἐπιείκεια· μετριότης.

ἀνζάφσηζ, καὶ ἀνζάφ

πὶ ἀνζάφ, ἐ. τ. ἄσπλαγχνος.

ἀνζάφσηζλήχ, οὐ. τ.

ἀδικία, ἄσπλαγχνία.

ἀνζάφλη, ἐ. τ. δίκαιος,

μετριοπαθής.

ἀνζή' ἄτ, οὐ. ἄ. τάξις· ἀπο-

μνημόνευσις. | ἔνωσις.

ἀνζή' ἄμ, οὐ. ἄ. προσθήκη,

ἀνζή' ἄμ, οὐ. ἄ. κατάσβεσις.

ἀνζή' ἄμ, πλ. τοῦ نظر.

ἀνζή' ἄμ, πλ. τοῦ نعم νε' ἄμ.

ἀνζή' ἄμ, οὐ. ἄ. ἀμοιβή, εὐερ-

γεία.

انعدام ἰν'ηδάμ, οὐ. ἅ. ἔλλειψις, ἀφάνεια.

انعطاف ἰν'ητάφ, οὐ. ἅ. τὸ στρέφωσθαι πρὸς τι προσέχειν.

انعقاد ἰν'ηκάδ, οὐ. ἅ. τὸ δένεσθαι· συγκρότησις (συνεδριάσεως).

انكس ἰν'ηκιάς, οὐ. ἅ. ἀντανάκλασις, ἀναστροφή. صا — ἰν'ηκιάς σεδά, ἡχώ.

انغاريه ἀνγαριά, οὐ. τ. ἀγγαρεία.

انف ἔνφ, οὐ. ἅ. ῥίς· ἄκρα· الذكر — ἀνιφ-ουζ-ζέικρ, ὁ προμνηθεύς.

انفا ἄνιφεν, ἐπ. ἅ. ἀνωτέρω.

انفاذ ἰνφάζ, οὐ. ἅ. ἐνέργεια, ἐκτέ-

انفار ἰνφάρ, πλ. τοῦ نفر. [λεσις.

انفاق ἰνφάκ, οὐ. ἅ. τὸ σπαταλᾶν· τὸ διατρέφειν. [ἄνοιγμα.

انفتاح ἰνφιτάχ, οὐ. ἅ. ἀνθησις.

انفجار ἰνφιδζάρ, οὐ. ἅ. ἀνάβλυσις, πηγὴ· ἐκβολή· λυκαυγές· ὄρθρος· διάρρηξις (βοτ.).

انفراد ἰνφιδάρδ, οὐ. ἅ. ἀπομόνωσις.

انفرق ἰνφιδάκ, οὐ. ἅ. ἀποχωρισμός.

انفس ἰνφές, παραθ. τοῦ نفيس.

انفساخ ἰνφισάχ, οὐ. ἅ. διάλυσις· ἀκύρωσις.

انفساد ἰνφισάδ, οὐ. ἅ. διαφθορά.

انفصال ἰνφισάλ, οὐ. ἅ. ἀποχωρισμός· παραίτησις· παῦσις.

انفعال ἰνφιδάλ, οὐ. ἅ. δυσπρόσκεια.

انفكك ἰνφικιάκι, οὐ. ἅ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι.

انفيه ἰνφιγέ, οὐ. τ. ταμβάκος.

انقباض ἰνκιάζ, οὐ. ἅ. σφίγγις, δυσκοιλιότης.

انقراض ἰνκηράζ, οὐ. ἅ. τὸ ἐκλείπειν, καταστροφή, ἔκπτωσις.

انقسام ἰνκησάμ, οὐ. ἅ. τὸ διαίρεισθαι. [βολή.

انقلاب ἰνκηλάπ (قلب), οὐ. ἅ. μετα-
ة'ἰ ἐνίκι, οὐ. τ. νεογνόν (ζώων).

انكار ἰνκιάρ, οὐ. ἅ. ἄρνησις.

انكرك ἰνκρέκι, οὐ. τ. ἐγχεῖν.

انكسار ἰνκισάρ, οὐ. ἅ. κερματισμός· δυσπρόσκεια· κατάρχ· ἥττα. [(ήλιου).

انكساف ἰνκισάφ, οὐ. ἅ. ἔκλειψις.

انكسر ἰνκσέρ, οὐ. τ. ἥλος.

انكشاف ἰνκισάφ, οὐ. ἅ. τὸ ἀνακαλύπτεσθαι. [λυμα.

انكل ἰνκέλ, οὐ. τ. ἀντίζηλος, κώ-

انكنار ἰνκινάρ, οὐ. τ. κινάρα.

انكول ἰνκίλ, ἐ. τ. ὀκνηρός.

انكيز ἰνκίζ, ἐ. π. προξενῶν, διεγείρων.

انكين ἰνκίν, οὐ. καὶ ἐ. π. εὐρύς, πέλαγος· χαμηλός.

انكك ἰνμέκι, ρ. τ. καταβαίνειν, ὑποβιβάζεσθαι.

انوار ἰνθάρ, πλ. τοῦ نور.

انواع ἰνθάχ, πλ. τοῦ نوع.

انور ἰνθέρ, ὑπερθ. τοῦ منور.

انونيم ἰνόνιμ, ξ. ἄνωνυμος.

انها ἰνχά, οὐ. ἅ. εἰδοποιήσις, αἴτησις. [τοῦ نهر.

انهار ἰνχάρ καὶ انهر ἰνχούρ, πλ.

اورج ἑθδζ, ου. ἄ. τ. ὑψιστον ση-
μεῖον· κορυφή.

اورج ὀδζ, ου. τ. ἐκδίχσεις.

اورج ουδζ, ου. τ. ἄκρα· αἰχμή.

اورج ὀδζάκ, ου. τ. ἐστία, οἶκος,
οἰκογένεια. غى — طائر τὰς ὀδζα-
γή. λατομεῖον.

اورج ουδζουζ, ε. τ. εὐθηνός· —
اورج ουδζουζλήκ, ου. τ. εὐθηνία.

اورج لئمك ουδζου λατμάκ, ρ. τ.
τὸ ποιεῖν εὐθηνόν.

اورج لئمك ουδζουζλαμάκ καὶ
اورج لئمك ουδζουζλανμάκ, ρ. τ.
γίνεσθαι εὐθηνός. [μυτερός.

اورج لئمك ουδζουζ, ε. τ. αἰχμηρός,
اورج لئمك ἄθδζί, ου. τ. κυνηγός.

اورج لئمك ουτς, ἐπ. ἀριθμ. τ. τρεῖς·
τρία.

اورج لئمك ουτςμάκ, ρ. τ. ἵπτασθαι.

اورج لئمك ουτςουρούμ, ου. τ. κρη-
μνός, ἄβυσσος. [ζώνη.

اورج لئمك ουτςκούρ, ου. τ. βραχο-
اورج لئمك ουτςουρμάκ, ρ. τ. ποι-
εῖν ἵπτασθαι.

اورج لئمك ουτςουνδζί, ε. τ. τρίτος.

اورج لئمك ὄγ! ἐφ. τ. ὄγ! χαίρω.

اورج لئمك ὄγσαμάκ, ρ. τ. θωπεύειν.

اورج لئمك ὄδ, ου. τ. πῦρ· ὀηλητήριον.

اورج لئمك ὄδ, ου. τ. χολή.

اورج لئمك ὄδ, ου. τ. αἰσχύνη.

اورج لئمك ὀδεσμέκ, ρ. τ. πληρώ-
νειν ἀμοιβαίως.

اورج لئمك ὀδλέκ, ε. τ. δειλός.

اورج لئمك ὀδούνδζ, ου. τ. δάνειον.

اورج لئمك ὀδινμέκ, ρ. τ. πληρῶνεσθαι.

اورج لئمك ὀδούν, ου. τ. ξύλον, δοκός.

اورج لئمك — ὀδουνδζί, ξυλοκόπος· ξυ-
λοπόλης.

اورج لئمك ὀδεμέκ, ρ. τ. πληρῶνειν,
ἱκανοποιεῖν. [τέχων.

اورج لئمك ἄθέρ, ε. π. ὁ φέρων, ὁ κα-

اورج لئمك οὔρ, ου. τ. χοιράδες (παθ.).

اورج لئمك ὄρα, ἐπ. καὶ ου. τ. τὸ μέρος
ἐκεῖνο, ἐκεῖ. [ورق.

اورج لئمك ἑθράκ, πλ. τοῦ ورق καὶ

اورج لئمك ὄράκ, ου. τ. δρέπανον· —

اورج لئمك ὄρακ βακτή, θέρος.

اورج لئمك ὄρακδζί, ου. τ. θεριστής.

اورج لئمك ὀρπερμέκ, ρ. τ. ἀνα-
τρυχαίζειν.

اورج لئمك ὄρτά, ε. τ. μέσος· — ἐπ. τ.
τὸ μέσον, τὸ μεταξύ.

اورج لئمك ὄρτάκ, ου. τ. συνέτχιρος,
σύντροπος. [εταίριζεσθαί.

اورج لئمك ὄρτακλασμάκ, ρ. τ. συν-

اورج لئمك ὄρτακλήκ, ου. τ. ἐταίρεία.

اورج لئمك ὄρτακλήκ, ου. τ. τὸ ἐν τῷ
μέσῳ, ὁ κόσμος.

اورج لئمك ὄρτανδζά, ε. τ. διάμεσος,
μεσαῖος. [πτεσθαί.

اورج لئمك ὄρτῆλμέκ, ρ. τ. καλύ-

اورج لئمك ὄρτῆμέκ, ρ. τ. καλύπτειν,
σκεπάζειν

اورج لئمك ὄρτά, ου. καὶ ε. τ. μέσον,
κέντρον, μέσος.

اورج لئمك ὀρουδζ, ου. τ. νηστεία.

اوزلك ۋڭلزمەك، ρ. τ. εὐχεσθαι,
ἐπιθυμεῖν διακαῶς.

اوزلك ۋڭڭلزمەك، ρ. τ. καταβάλλ-
εσθαι· ὑποτροπιάζειν.

اوزلك ۋڭزمەك، ρ. τ. ἀποσπᾶν βι-
αίως· ἐκδέρειν· καταβάλλειν.

اوزندى ۋڭڭنۋڭ، ۋڭ. τ. πειθανάγ-
κασις.

اوزنكى ۋڭزينكى، ۋڭ. τ. ἀναβολεύς.

اوزمك ۋڭزينمەك، ρ. τ. ἐργάζεσθαι
ἐπιμελῶς.

اوزوم ۋڭڭم، ۋڭ. τ. σταφυλή.

اوزون ۋڭڭۇن، ε. τ. μακρός· ὕψη-
λός· [μακρός].

اوزونچە ۋڭڭۇنۋڭڭا، ε. τ. ἀρκετὰ

اوزونلىك ۋڭڭۇنلىك، ۋڭ. τ. μῆκος.

اوساط ۋڭسάτ، πλ. τοῦ وسط.

اوست ۋڭست، ۋڭ. τ. τὸ ἄνωθι· —

باش ۋڭست كآڭ، ἐνδύματα· باش

تە — كآڭ ۋڭستڭنە، μετὰ γα-

ρῶς· δὲν θὰ λείψω.

اوستره ۋڭ استوره ۋڭستەرا، ۋڭ. τ.

ζυράφιον.

اوستە ۋڭستά، ἴδ. ۋڭستاد ۋڭستάδ.

اوسط ۋڭسάτ، ε. καὶ ۋڭ. ἁ. μέσος·

μέτριος.

اوستون ۋڭستڭن، ۋڭ. τ. ὄνομα τοῦ

πρώτου φωνοσήμου (γαρχακὲ)

[ˈ], παριστᾶνον τὰς φωνὰς

α ἥ ε.

اوشاق ۋڭسάκ، ۋڭ. τ. ὑπηρέτης.

اوشتمك ۋڭڭڭتمەك، ρ. τ. ποιεῖν

κρυώνειν.

اوشتمك ۋڭڭڭتمەك، ρ. τ. ἀμελεῖν.
ῥαθυμεῖν. [κρυώνειν.

اوشومك ۋڭسۇمەك، ρ. τ. ۋڭڭۇمەك، ρ. τ.

وصف· وصف· [κρυώνειν.

اوصانچ ۋڭسάڭڭ، ۋڭ. τ. ἀγρία· κόρος.

اوصاندرمق ۋڭسάڭڭڭڭڭ، ρ. τ. ἐνο-

χλεῖν, προξενεῖν κόρον.

اوصاش ۋڭسάڭڭڭ، μετ. τ. βεβη-

ρημένος.

اوصاشق ۋڭسάڭڭڭڭ، ρ. τ. βαρύνεσθαι.

اوصلنچ ۋڭسلا مآك، ρ. τ. σωφρο-

νίζεισθαι. [σωφρονίζειν.

اوصلندرق ۋڭسلاڭڭڭڭڭڭ، ρ. τ.

ۋڭسلاڭڭڭڭڭڭ، ε. τ. φρόνιμος· —

ۋڭسلاڭڭڭڭڭڭ، ε. τ. φρόνιμος.

اوصورق ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

ۋڭسۇرۇك، ۋڭ. τ. ἐκφύσημα,

اوغشدرمق ὀγουσθηριμάκ, ρ. τ. προστριβεῖν.

اوغل ὀγούλ, οὖ. τ. υἱός.

اوغلاق ὀγλάκ, οὖ. τ. ἔριφος.

اوغلان ὀγλάν, οὖ. τ. παῖς· ὕπη-
ρέτης. [θος ἢ θετὸς υἱός.

اوغلاق ὀγουλλήκ, οὖ.τ. γένος· νό-

اوغق ὀγμάκ, ρ. τ. προστριβεῖν.

اوغق ὀγουνμάκ, ρ.τ. λιποθυμεῖν.

اوغور ὀγούρ, οὖ. τ. καλὸς οἶ-
νός, εὐτυχία· لراول — ὀγουρ-

لار ὀά, ὠρχα κελῆ. [σιος·

اوغورسز ὀγουورστήζ, ε. τ. ἀπαί-

اوغورسزلق ὀγουورστηζλήκ, οὖ. τ.
δυστυχία.

اوغورلی ὀγουورλού, ε. τ. τυχη-
ρός, ευδαιμονιστος.

اوغوشدرمق ὀγουσθηριμάκ, ρ.τ. ἴδ.

اوغشدرمق. [ζοι ὀργήν.

اوف ὄφ καὶ ὄφ, ἐπφν. τ. ἐκφρά-

اوف ὄφ, ἐπφ. τ. ψεῦ!

اوفاقق ὄφκατμάκ, ρ. τ. κατατέ-
μειν, κερματίζειν.

اوفاقق ὄφαδζήκ, ε. τ. καὶ

اوفاقق ὄφαράκ, ε. τ. μικρολύς.

اوفاقق ὄφάκ, οὖ. τ. μικρός.

اوفاقق ὄφακλήκ, οὖ. τ. μικρὰ
νομίσματα, κερμάτια. [μνειν.

اوفاقق ὄφκατμάκ, ρ. τ. κατατέ-

افر ἔβφέρ, παρχλ. τοῦ وافر.

اوفكه ὄφκέ, οὖ. τ. ὀργή.

اوفكه لنك ὄφκελενμέκ, ρ. τ. ὀργί-
ζεσθαι.

لی ὄφκελή, ε.τ. ὀργισμένος.

اوفكه ὄφλεμέκ, ρ. τ. στένειν.

اوفكه ὄφλεμέκ, ρ. τ. φουσῇ·
πνέειν.

اوفورمك ὄφφρμέκ, ρ. τ. φουσῇ.

اوق ὄκ, οὖ. τ. βίλος· لقي — ὄκ-
لوك, οὖ. τ. φαρέτρα.

اوقات ἔθκατ, πλ. τοῦ وقت.

اوقاف ἔθκαφ, πλ. τοῦ وقف. —

اوقاف ἔθκαφ ναζοριτή, τ) ὀ-
پورچه‌تون τοῦ ἔθκαφίου.

اوقلاغو ὄκλαχού καὶ ὄκλαχῆ, οὖ.
τ. κύλινδρος.

اوقومق ὄκουτμάκ, ρ. τ. διδάσκειν.

اوقومش ὄκουμού, μ. τ. πιπαι-
δευμένος· ἱερεὺς χριστιανός.

اوقومق ὄκουμάκ, ρ. τ. ἀναγιγνώ-
σκειν. [γνωστος.

اوقوناقلی ὄκουνακλή, ε. τ. εὐανά-

اوقونمز ὄκουνμάζ, ρ. τ. δυσανά-
γνωστος. [σκεσθαι.

اوقونق ὄκουνμάκ, ρ.τ. ἀναγιγνώ-

اوقه ὄκά, οὖ. τ. ὄκά, βάρος 400
δραμίων· ἢ λέξις αὐτῇ γενι-

κῶς γράφεται ٤٠٠ کاهی.

اوقهلق ὄκαλήκ, ε. τ. τὸ βάρος
ἢ ἡ ἀξία μιᾶς ὄκας.

اوقهلق ὄκαλή, ε. τ. ἐπίσημος.

اوك ὄν, οὖ. τ. τὸ ἔμπροσθεν, ἐπ-
τ. ἐμπρός, πρό, ἐπὶ παρουσίᾳ.

اوكت ὄγεύύτ, οὖ. τ. συμβουλή.

اوكتك ὄγεύτλεμέκ, ρ. τ. συμ-
βουλεύειν.

αλμαχ, ρ. τ. εἶναι· γίγνε-
σθαι· ὠριμάζειν.

αλμαχουλέ, τ. τοιοῦτος.

αλμέκι, ρ. τ. ἀποθνήσκειν.

αλμαμάχ, ρ. τ. ἄρν. τοῦ
αλμκ. [δρεύειν.

αλνδερμέκι, ρ. τ. ὑπαν-

αληνμάχ, ρ. τ. γίγνεσθαι.

αλνδερμέκι, ρ. τ. νυμφεύε-

αλνδού, ε. τ. ἔγγαμος [σθαι.

αλνδού, οὐ. τ. νεκρός.

αλνδού, ε. τ. μέγας.

αλνδούρ, τ. γ' ἐν. πρόσ. τοῦ
ἐνεστ. τῆς ὀριστ. τοῦ ρ. αλμκ ,

γίνεται· δυνατός· αλνδούρ
αλμάζ, ἀθέβαιος, τυχών.

αλνδούκ, οὐ. τ. ὑδρορρόη.

αλνδούληκ, οὐ. τ. μεγαλεῖτον.

αλνδούμαχ, ρ. τ. ὠρύεσθαι.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. ἄ. ὑπε-
ροχή. [χός.

αλνδούμαχ, ε. ἄ. πρῶτος, ἀρχι-
αλνδούμαχ, πλ. τοῦ αλνδούμαχ.

αλνδούμαχ, πλ. τοῦ αλνδούμαχ.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. πρῶτον.

αλνδούμαχ, ρ. τ. ἐλπίζειν.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. ἐλπίς.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. ὥμος· —

αλνδούμαχ, ἐπωμίς.

αλνδούμαχ, ρ. τ. θέτειν

ἐπὶ τῶν ὥμων· βοηθεῖν.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. φωνή, φήμη.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. ἄλευρον.

αλνδούμαχ, ε. ἀριθμ. τ. δέκα· —
αλνδούμαχ, δεκανεύς.

αλνδούμαχ, οὐ. καὶ ε. τ.
ἐπιλήσμων.

αλνδούμαχ, ρ. τ. λησμονεῖν.

αλνδούμαχ, ρ. τ. λη-
σμονεῖσθαι.

αλνδούμαχ, ρ. τ. τέρπεσθαι·
ἐξαπατᾶσθαι.

αλνδούμαχ, οὐ. τ. πεδία.

αλνδούμαχ, ρ. τ. στολίζειν
διὰ παρυφῶν· ὄνειροπωλεῖν.

αλνδούμαχ, ρ. τ. βραδύ-
νειν. [ἄγρυπνος.

αλνδούμαχ, ε. τ. ἐξυπνος,

αλνδούμαχ, ρ. τ. ἐξυπνῶν.

αλνδούμαχ, ρ. τ. προσαρ-
μύζειν, κατορθοῦν.

αλνδούμαχ, ε. τ. πλαστός.

αλνδούμαχ, ε. καὶ οὐ. π. ἀνηρ-

τημένος· ἐνώτιον πολυέλαιος.

αλνδούμαχ, ρ. τ. αλνδούμαχ, ρ. τ.
συμβιβάζεσθαι.

αλνδούμαχ, ε. τ. κατάλλη-
λος, ἀρμόδιος. [τάλληλος.

αλνδούμαχ, ε. τ. ἀκα-

αλνδούμαχ, οὐ. τ. ὕπνος.

αλνδούμαχ, ε. τ. ἄπνος,

αλνδούμαχ, οὐ. τ. ἄγρυπνος· —

αλνδούμαχ, ἄπνία. [τεροθαλής.

αλνδούμαχ, ε. τ. ξένος· νόθος· —

αλνδούμαχ, ρ. τ. μιμεῖσθαι·

ἀκολουθεῖν.

οὐμάκ, ρ. τ. γλύφειν.

οὐκ ἀποκρίσας αὐτῷ, ἀλλὰ ἀποκριθεὶς εἰπὼν·
 οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ δύναμις ταῦτα ποιῆσαι, ὅτι
 οὐκ εἰμὶ ἄνθρωπος.

οἶνυμάχ, ρ. τ. παίζειν.

οὐκ ἀνὰ σμάχ, ρ. τ. συμπαί-
ζειν.

οὐ γινούται. ρ τ. ἀποκοι-
 οὐ γινούζ, οὐ. τ. ψώρα.

οὐ. τ. κοιλότης, τὸ
κοῦλον.

οὐ γινώσκουσιν οὐδὲ θεοὶ, ποιεῖν
ναρχοῦσθαι. [χωμένος.]

οὐ γλουσῆχ, ε. τ. νεναρ-
 οὐ γλουσῡάχ, ρ. τ. νας-

κοῦσθαι. [πνώττειν.
 ἐξ οὗ οὐ γινουχλαμάχ. ο. π. ὅ-

οὐ γινώσκουσιν, ρ. τ. κοιμῶσθαι.

χορός. [χορευτής.

αἰ ἄχ, ἐπιφ. τ. ἄχ! οἴμοι! φεῦ!

چکه — ἄχδζεκμ.έκι, στενάζειν.
 اهالی ēχλί, πλ. τοῦ اهل, οἱ κά-

τοιχοι, τὸ πλῆθος.
 اهانت يغانعت, οὐ. ἀ. δολιότης.

προδοσία.

ἀσπάζεσθαι τὸν ἰσλαμισμὸν.

ἰχθυάμ, οὐ. ἁ. φροντίς,

ἡλος.
καὶ ἰχθῆ, οὐ. ἅ. τὸ ὁδηγεῖν εἰς

τὴν εὐθεΐαν· δωρεῖσθαι.

αἱ ἑξῆς λέξεις, πλ. τοῦ ἡρμ, πυρρα-
υῖδες.

ἀγαστέ, ἐπ. π. βραδέως·
ἀγαστέ, ἐπ. π. βραδέως·

δύτης.

١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢

ἰ-κεμαλ, εὐγλωττος, عرفان —
 ἔγλ-ι-ορφάν, σοφός, منطق —

ἔχλ-ι-μαντικός, λογικός. هیئت —
 ἔχλ-ι-χεϊγίετ, ἀστρονόμος. —

اسلام ἔχλ.-ισλάμ, μουσουλμά-
 νος. ع.ض. — ἔχλ.-ἰσλ. τίμιος.

كلاهما ἰχθῆακι, οὐ. ἀ. τὸ κατα-
στρέφειν.

أهلى ἐγλί, ἐ. α. ἡμερος.

ἔχουσιν, ὁ. α. ἐκάνοτης.
ἔχουσιν, παρὰ τοῦ.

إهمال — ἰχθυαλ, ου. α. ἀμελεία.
لك — ἰχθυαλλίχι, ου. τ. ἀμελεία.

اهمالا ἱγμ.αλεν, επ. α. ἀμελῶς.
اهمالجی ἱγμ.αλδζί, ε. τ. ἀμελής.

ἰχθυάμ, οὐ. ἀ. μέριμνα, φρον-
 ἰστέν, οὐ. π. σίδηρος. [τίς.

اهنك ἀγένκι, οὐ. π. συμφωνία,
ἀρμονία.

ἄγενκέρ, οὐ. π. σιδιηουργός.

١٥٠ ἄχου, οὐ. π. δορκάς, ἔλαφος.
 ١٥١ ἄχου, οὐ. π. δορκάς, ἔλαφος.

ΕΥΧΟΛΟΣ·
ΕΥΘΥΓΝΟΣ.

ἡ εὐθηνία. οὐ. α. εὐθηνία.
ἡ ἄγι, οὐ. τ. σελήνη. μήν.

طوتلسی — آیت του του λμασής, ἔκ-
 λειψις σελήνης.
 ای ē'ē, ἐπιφ. τ. ὦ !
 یا ē'γία, ἐπιφ. ἄ. ὦ ! ἄχ !
 یا ἄγία, ξ. (ἑλλ.) ἄγιος.
 αἱτ ἄγίατ, πλ. τοῦ آت آت .
 ايارتق ἄγιαρτιμάκ, ρ. τ. παρ-
 σύρειν, διαφθερίζειν.
 اياز ἄγιαζ, οὐ.τ. σεληνόφως, νύξ
 γαληνικήα, δρόσος.
 ايازما ἄγιαζμα, οὐ. τ. ἄγίασμα.
 اياق ἄγιακ, οὐ. τ. ποῦς, βαθυίς
 κλίμαχος. يولو — ἄγιακ γιο-
 λού, ἀπόπατος. طاقی — ἄγιακ
 τκχημή, ὄχλος. ترى — ἄγιακ
 τερί, φιλοδωρημα.
 اياقلق ἄγιακλανμάκ, ρ. τ. ἐξα-
 νίστασθαι.
 ايالات ἄγιαλάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
 ايالت ἑγιαλέτ, οὐ. ἄ. γενική διο-
 κησις, νομαρχία· προνομιούχος
 ἐπαρχία.
 ايام ἑγιαμά, πλ. τοῦ يوم .
 ايب — جانبازی, οὐ.τ. σχοινίον·
 ἵπ ὀξανπαζί, σχοινοδότης.
 ايبك ἱπέκι, οὐ. τ. μέταξα.
 ايبلك ἱπλίκι, οὐ. τ. κλωστή.
 آيت ἄγέτ, οὐ. ἄ. ἐδάφιον Κο-
 ايت ἱτ, οὐ. τ. χύων. [ρανίου.
 ايتام ἑγιτάμ, πλ. τοῦ ايتام .
 ايتدرمك ἑτδερμέκι, ρ. τ. ποιεῖν
 ποιῆσαι. [ώθεῖσθαι.
 ايشمك ἱτισμέκι, ρ. τ. (ἄλληλ.)

ايشلاف ἱτιλάφ, οὐ. ἄ. σχέσις, ἐρ-
 μηνεία.
 ايشلام ἄγιητλαμάκ, ρ. τ. διαλέ-
 γειν, καθαρίζειν.
 ايتك ἱτμέκι, ρ. τ. ὠθεῖν.
 ايتك ἑτμέκι, ρ.τ. ποιεῖν· τὸ ῥῆ-
 μα τοῦτο χρησιμεύει ὡς βοη-
 θητικόν, συναπτόμενον μετὰ
 τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζει
 ὅλα τὰ σύνθετα ῥήματα.
 ايتك ἱτμέκι, ρ. τ. ὠθεῖν.
 اياج ἱδζάπ, οὐ. ἄ. ἀνάγκη, δέον.
 اياجبات ἱδζάπάτ, πλ. τοῦ προγ.
 ايجاد ἱδζάδ, οὐ. ἄ. ἐπινόησις· — نو
 νέβ ἱδζάδ, ἐφεύρεσις.
 ايجار ἱδζάρ, οὐ. ἄ. ἐκμίσθωσις.
 ايجاز ἱδζάζ, οὐ. ἄ. σύνοψις.
 ايجاز ἱτς, οὐ. τ. τὸ ἐσωτερικόν,
 τὸ ἐντός. ياغي — ἱτς γιγαγή,
 στέαρ.
 ايجرى ἱτσερί, ἐπ. τ. ἐντός, ἔνδον.
 ايجلى ἱτσكى, οὐ. τ. ποτόν (πνευ-
 ματῶδες).
 ايجكى ἱτسخιδζί, ἐ. τ. φιλοπότης.
 ايجيم ἱτσίμ, οὐ. τ. ῥόφημα.
 ايجمك ἱτسمέκι, ρ. τ. πίνειν.
 ايجورمك ἱτσουρμέκι, οὐ. τ. ποτί-
 ζειν. [πρός.
 ايجون ἱτσούν, πρόθ. τ. ἵνα, διὰ,
 ايدلك ἑδιλμέκι, ρ. τ. ποιεῖσθαι.
 ايدلك ἑδινμέκι, ρ. τ. ποιεῖν ἑαυ-
 τὸν ἢ ἑαυτῷ.
 آيدین ἄϊδίν, οὐ. τ. φῶς, λάμψις·

— كوزك γχιόζιν ἀϊδίν, φῶς ἔς
τὰ μάτια σου.
ایبدنك ἀϊδινλήκει, ὥς τὸ προηγ.
ای ēγίρ, οὐ. τ. ἄσμα.
ایراك ἱράς, οὐ. τ. προξενεῖν. τὸ
καθιστᾶναι κληρονόμον.
ایراد ἱράδ, οὐ. ἄ. πρόσσος.
ایراق ἱράκ, οὐ. τ. μακράν.
ایرقشمق ἱρακλασμάκ, ρ. τ. ἀπο-
μακρύνεσθαι. [σις.
ایراقق ἱρακλήκ, οὐ. τ. ἀπομακρυν-
ت آیرت, οὐ. τ. διαχωρίσεις.
ایرتلامق ἄϊρτλαμάκ, οὐ. τ. δια-
χωρίζειν, καθαρίζειν.
ایرتة ἱρτέ, οὐ. τ. ἡ ἐπιούσα.
ایردرمك ἱρδηρμέκ, ρ. τ. ποιεῖν
φθάνειν.
ایرشدرمك ἑρισδηρμέκ, ρ. τ. ἐπι-
τυγχάνειν, πέμπειν. [ῶριμος.
ایرشمش ἑρισμίξ, μ. τ. φθάσας,
ایرشمك ἑρισμέκ, ρ. τ. φθάνειν.
ایرق — آیریήκ, οὐ. τ. καὶ اوقی —
ἄϊρήκ ὁτοῦ, ἄγρωστis.
ایرك ἱρίν, οὐ. τ. πῦον κ. ἔμπυον.
ایریقق ἄϊρηλημάκ, ρ. τ. ἀποχωρί-
ζεσθαι.
ایرمق ἡρμάκ, οὐ. τ. ποταμός.
ایرمق ἡρμάκ, ρ. τ. χωρίζειν,
διαίρειν.
ایرمك ἑρμέκ, ρ. τ. φθάνειν, ἀφι-
χνεῖσθαι. عقم ارمیور ἀκλήμ
ἡρμεγior, δὲν καταλαμβάνω.
ایرمك ἱρμέκ, οὐ. τ. σεμίδαλις.

ای آیرή, ε. τ. ἄλλος, διάφορος.
ایری ἱρί, ε. τ. παχύς, χονδρός.
ك — ἱριλίκε, χονδρότης, πα-
χύτης. [νειν· μεγαλόνειν.
ایریشمك ἱριλεσμέκ, ρ. τ. παχύ-
یز ἱζ, οὐ. τ. ἔχνος, βῆμα.
ایزلك ἱζλεμέκ, ρ. τ. ἀκολουθεῖν
τοῖς ἔχνεσι.
ایس ἱς, οὐ. τ. αἰθάλη, λιγνύς.
ایسر εἰσέρ, ε. ἄ. παρὰθ. τοῦ سیر.
ایش ἱς, οὐ. τ. ὑπόθεσις, ἔργον.
اولسون — ἱς ὁλσούν, δῖθεν ἐρ-
γασία. [ἀκούειν.
ایشتدرمك ἰσϊτδηρμέκ, ρ. τ. ποιεῖν
ایشمك ἰσϊτμέκ, ρ. τ. ἀκούειν.
ایشته ἰστέ, ἱδ. اشتة.
ایشجی ἰσδζί, οὐ. τ. ἐργάτης.
ک — ἰσσήζ, ε. τ. ἄεργος. ایشسر
ἰσσηζλήκει, ἀεργία.
ایشق ἰσήκ, οὐ. τ. φῶς.
ایشتدرمك ἰσλετδηρμέκ καὶ
ایشتمك ἰσλετμέκ, ρ. τ. ποιεῖν
ἐργάζεσθαι· ἐκμεταλλεύεσθαι.
ایشلك ἰσλέκ, οὐ. τ. εὐχερῆς εἰς
χρῆσιν. [σθαι.
ایشلمك ἰσλεμέκ, ρ. τ. ἐργάζε-
ایشلك ἰσλενμέκ, κατασκευάζε-
σθαι· κατεργάζεσθαι.
ایشکذار ἰσκουζάρ, ε. τ. ἔμπειρος,
ἐξυπνος.
ایشمك ἰσμεμέκ, ρ. τ. οὐρεῖν.
ایصال ἰσάλ, οὐ. ἄ. τὸ ἀποστελ-
λεῖν· συνάπτειν.

ایصق ισητημάχ, ρ. τ. θερμαίνειν.
ایصقه ισητημά, οὖ. τ. πυρετός,
Θέρμη. [Θερμαίνειν.

ایصندرمق ισηνδθηρμάχ, ρ. τ. δια-
ایصق ισηνημάχ, ρ. τ. θερμαίνεισθαι.
ایضاً ἔϊζαν, ἐπ. ἅ. ὁμοίως.

ایضاح ιζάχ, οὖ. ἅ. διασάφσεις.
ایضاح ιζάχεν, ἐπ. ἅ. σαφῶς, εὖ-
κρινῶς. [γον βαρβάτον.

ایغر ἄϊγκήρ, οὖ. τ. κήλων, ἄλο-
ایغر ἰγρήπ, οὖ. τ. σαγήνη.
ایفا ἰφά, οὖ. ἅ. τὸ ἐκτελεῖν, ἀπο-
τίνειν.

ایقی ἄγίχ, ἐ. τ. νηφάλιος.
ایقاد ικάδ, οὖ. ἅ. τὸ ἀνάπτειν
πῦρ· παρεμβάλλειν.

ایقاط ικάζ, οὖ. ἅ. τὸ ἐξεγείρειν,
ὕποκινεῖν.

ایقان ικάν, οὖ. ἅ. βεβαιότης, γνῶ-
σεις ἀκριβής.

ایک ἴγκι, οὖ. τ. ἄτρακτος.
ایکت ἰγίτ, οὖ. τ. στιβαρός, ἀν-
δρεῖος.

ایکلك ἰγितλήχι, οὖ. τ. νεότης·
ἀνδρεία. [τομος.

ایکدش ἴγδ' ἢ ایغدش ἰγδ'ῆς, ἑππος ἔκ-
ایکندی ἰγρενδ'ή, οὖ. τ. κόρος.

ایکرتک ἰγиренμέχι, ρ. τ. βδελύσ-
σεσθαι. [μῶζειν.

ایکرتک ἰγλετμέχι, ρ. τ. ποιεῖν οἰ-
ایکرتک ἰνλεμέχι, ρ. τ. οἰμῶζειν.

ایکری ἰνιλοή, οὖ. τ. οἰμωγή.

ایکن ικέν, μ. τ. ὄντος, ἐνῶ εἶναι.

ایکنی ἰκινδ'ζ, ἐ. ἀριθμ. δεύτερος.
ایکن ἰγινέ, οὖ. τ. βελόνη· لك —
ἰγινελ'χι, βελονοθήκη.

ایکندا نلق ἰγινεδανλήχι, οὖ. π. τ.
βελονοθήκη.

ایک ἔγέ ἢ یکی — ἔγέ κ'εμιγή,
πλευρόν, τὰ κόκκαλα τῶν
πλευρῶν.

ایکی ικί, ἐ. ἀριθμ. τ. δύο· قات —
ικί κατ, διπλάσιος· یوزی — ικί
γ'εουζλή, διπρόσωπος· دو بر —
ικιδε π'یر, ἐν δεύτερον· شر —
ικισ'έρ, ἀνὰ δύο· کر — ικιν'ζ,
σεῖς οἱ δύο.

ایکیز ἑκίζ, οὖ. τ. δίδυμος.

ایلی ἰλ ἢ ἔλ, οὖ. τ. ξένη χώρα.

ایلتک ἰλετμέχι, ρ. τ. ὀδηγεῖν.

ایلی ἑλτσί, οὖ. τ. πρεσβευτής.

ایلو ἰλερου καὶ ἰλερή, οὖ. τ. τὰ
πρόσω· کئلر — ἰλερου γκαλε-
λέρ, οἱ προεξέχοντες.

ایلولتک ἰλερουλετμέχι, ρ. τ. ποι-
εῖν προοδεύειν. [χωρεῖν.

ایلولتک ἰλερουλετμέχι, οὖ. τ. προ-

ایلدشدمک ἰλιδ'θηρμέχι, ρ. τ. περι-
πλέκειν· προσκόπτειν.

ایلشک ἰλιδ'ήχι, οὖ. τ. πρόσκομμα.

ایلشکم ἑἰλεδ'μέχι, ρ. τ. περιμέ-
νειν· περιδιατρίβειν.

ایلشکم ἰλιδ'μέχι, ρ. τ. ἐγγίζειν.

ایلق ἄἰλήχι, οὖ. τ. μηνιαῖον·
μισθός.

ایلق ἰλήχι, ἐ. τ. χλιαρός.

αἰνέμα ἔκ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. πρῶτος,
 αἰνέμα ἔκ, ἔδ. αἰνέμα. [πρῶτον.
 αἰνέμα ἄλλομακ, ρ. τ. ἀνκνήρην.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. ποιεῖν, κα-
 θιστᾶν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. διαρράπτειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. Σεπτέμβριος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. μετὰ.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. τ. γλιχρός.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. θερμὰ λου-
 τρά (φυσικά).
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. νεῦσις, ὑπαινηγμός.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. πίστις, θρησκεία.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἄπιστος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. αὐτο-
 κράτωρ. [αὐτοκράτειρα.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἡγεμὼν, ἡγεμὼν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. λοιπόν, τώρ.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. κλίνειν, ὑπο-
 κλίνειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, πλ. τοῦ αἰνέμα.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. πλάτος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἄντρον.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. π. οὗτος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ποιεῖν
 πιστευτόν. [τος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. τ. ἀπίστευ-
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. πιστεύε-
 σθαι. [στεύων.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. τ. ὁ μὴ πι-
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. πιστεύειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. τ. ἄξιόπιστος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. ἐρεθίζειν,

προσβάλλειν. [ἰεσθαι.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. προσβάλλ-
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. λε-
 πτύνειν. [πτύνεσθαι.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. λε-
 πτύνειν, οὐ. τ. μαργαρίτης.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. καὶ ἐπ. λεπτός,
 λεπτῶς. [βάζειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. καταθι-
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἀγέλας.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. καταβαίνειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. κατήφορος, κα-
 τάβασις. [χόμενος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. π. μέλλον, ἐρ-
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἄρκτος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. καλός, -ῶς.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. κυδώνιον.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐπιφ. ἄ. εὐχα-
 ριστῶ. ὑγιαίνει.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. τ. ὑποσῶν καλῶς.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. ποιεῖν καλλιτερεύειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ρ. τ. καλ-
 λιτερεύειν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. καὶ οὐ. τ. κα-
 λοςύνη, τὸ καλόν.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐπιφ. τ. ἄχ! ἀλ-
 λολύμονον. [φιλογία.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἀλληγορία, ἀμ-
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. ἔδ. αἰνέμα.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. κανών, νόμος.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, οὐ. τ. συνήθεια.
 αἰνέμα ἔλκεμακ, ἐ. καὶ ἄντι, καθρέπτης.

ب

باترمق

بادنجان

ب πέ, δεύτερον γράμμα τοῦ ἀρα-
βοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου, ἀριθ-
μητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 2.

ب πέ, πρ. ἀ. μετά, ἐν, δια·
بسمِ πέسم-ιλλαχί, ἐν ὀνόματι
τοῦ Θεοῦ.

ب পা, πρ. π. μετά, δια·, ἐν·
পাৰ্ৱে শাহা — পাঁ ইয়াদ-ই-সা-
খান্, αὐτοκρατ. διατάγματι.

ب পা, επιφρ. τ. ἀ! βαθαί! ὄχι!
ب পাপ, οὐ. ἀ. πύλη· κεφάλαιον·
ὕποθεσις· τμημα· কা — পাঁক-
ই-আলী, ἡ Ὑψ. Πύλη.

ب পাপা, οὐ. π. πατήρ· কিত —
পাপা গিত, γεννητός.

ب পাপালীক, οὐ. τ. καὶ ἐ.
πατρότης, σεβασμός.

ب পাপার, οὐ. τ. ἀρχή-
της λείος.

ب পাট, οὐ. τ. παρακμή· —
পাট পাচারী, ἀγερὰ
σπυροπώλης.

ب পাটাক, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὁ ἐν
ἀπωλείᾳ· δόλιος· τελευτωδής.

ب পাটাকা, ἐ. τ. δόλιος· ἀ-
পাটীয়া, κηκοπληρωτής.

ب পাটাহ, ρ. τ. βυθίζειν.

ب پاٹاک, ρ. τ. βυθίζεσθαι,
καταχύειν.

ب پاٹہ, οὐ. τ. δύοσις ἡλίου,
δυτικὸς ἄνεμος. [κτηνῶν.

ب پاڈ, οὐ. π. τέλος, δασμὸς —
ب پاڈاک, οὐ. τ. μηρός, κνήμη.

ب پاڈاکشہ, ἐ. τ. βραχυ-
κνημος· οὐτιδχνός. [βρο·

ب پاڈاناک, οὐ. τ. σύγγαμ-

ب پاڈاک, οὐ. τ. καπνοδόχη·
φεγγίτης.

ب پاڈی, οὐ. τ. ἡ μεγαλειτέρα
ἀδελφή, ἡ σύζυγος.

ب پاچہ, ἐ. ἀ. ὁπραγματευό-
μενος. [σωνες.

ب پاچور, οὐ. ἀ. μεγάλοι καὶ —
ب پاچوسوس, ἐπ. ἀ. πρὸ
πάντων.

ب پاڈ, οὐ. π. ἄνεμος, ἀήρ· —
ب پاڈ-ই-সাক, αὐρα· ζέφυρος.

ب پاڈم, οὐ. π. ἀμύγδαλον.

ب পাডা, καὶ পাড পাডনা, οὐ. τ. κο-
νίαμα (κ. καδχνός).

ب পাডখর, οὐ. π. ἀντιφάρ-
μακον.

ب পাডিনডান, οὐ. π. μελιδοξά-
να, στρύγνος.

καὶ παδέρ, οὐ. τ. ἀμύγδαλον.

καὶ παῖδες, οὐ. π. οἶνος.

παὶδ-γερά, οὐ. π. δωρεάν.

παδὶ, ἐ. καὶ οὐ. ἁ. ὁ πλάτ-
των, παράγων· αἰτία.

ἐν τῇ παιδιγῇ, οὐ. ἀ. ἔρημος.

26 πάρ, οὐ. π. βάρος· καρπός·
φορά· Θεός· — 27 χερ πάρ,
ἐκάστοτε.

→ *πάρ, οὖ. τ. κραυγή.* — —
باغرمق πάρ πάρ παγηριμάκ,
κραυγάζειν.

— باران پارآن, ου. π. βροχή.

— εἰς παρίδ, ε. ἄ. ψυχρός, δυσά-
ρεστος.

— بارداق παρδάκ, οὐ. τ. ποτήριον.
ἀγγεῖον πήλινον.

بارش παρήξ, οὐ. τ. συνδιαλλαγή.

παρησθημάκ, ρ. τ. εἰ-
ρηνοποιεῖν. [λιοῦσθαι

παρηγοιά, ρ. τ. συμψυ-

● بارع παρί, ε. α. έξοχος, διακε-
κριμένος. [πιπ\α.

→ πάρις, οὖ. τ. οἰκογένεια· ἔ-

• 5, 6 παρκιάχ, οὐ. π. ἀνάκτορον.
αὐλή· ἀκροατήριον.

ὅτι παρῃ, ὡς τὸ προηγ.

باركی, παρχίρ, χ. περχίρ, οὖ. τ.
ἵππος φορτηγός.

παρινδιμακ, ρ. τ. προ-
φυλάττειν ἐν λιμένι. [σθαι.

παρινομάκ, ρ. τ. ἀσφαλίζε-

• پارے, ου. π. φορχ.

παρά, οὐ. τ. παρῆς.

πάρει, οὐ. ἄ. Πλάστῃς, Θεός-

ὑπὲρ παρ', οὐ. καὶ ἐπ. π. μία φο-
ρά· τοῦλάχιστον.

παζάρ, οὐ. π. ἀγορά, ἡμέρα
ἀγορᾶς. Κυριακή.

παζαρολαδμάκ, ρ.τ. συμ-
φωνεῖν τὴν τιμὴν.

كازلہ پازارلیکی، ο.τ. τίμημα,
ἐυπορεία.

بازرگان παζηρχιάν, οὐ. π. ἔμπο-
ρος, μικροῦ ποσος.

αζού, ού.π. βραχίων ισχύς.

παζου πένδ, οὐ. π. βραχύν-
λιον.

باس πείς, οὐ. ἄ. κακόν, ἀτόπημα.
 — يوقدر — πείς γυόχδουρ, δέν.

βλάπτει.
καὶ πασῇ, ἐ. ἀ. διασταλτικός.

ἐκστατικός.
 ماش پاذ، د. ت. κεφαλή· ἀρχηγός·

ἐναρξίς· πρῶτος. — *ἀρχή*.
 βεκήλ, πρωθυπουργός. — *استاذ* —

πάς οὐστινέ, ἐπ. τ. εὐχαρίστως.
 شاق ^{πάσάχ}, οὐ. τ. στάγυς.

καὶ λατρεύω, ρ. τ. ποιῶν
ἀρχίζων.

παλαμάκ, ρ. τ. ἀρχίζαν.
παλαγγρόζ, ρ. τ. ἔναρτι.

١٢٤ ἀπολήροζα, ἐπ. τ. κυρίως.
 ١٢٥ ἀπασμαζα, ὁδ. τ. βελού-

κακωδουμην, ρ.τ. πιζου-

καταπατεῖν τυπόνειν κατα-
στέλλειν. [δερχής.

باسر پاسهر، ε. α. ο διορῶν, ὅζυ-
باسر πασηρέ, θηλ. τοῦ προηγ.

— دۋ کوبه‌ی پاسبه‌ری، ή ἐ-
ρσισ.

باسق پاسκή, οὖ. τ. πιστήριον·
στήριγμα.

باسقین پاسκην, οὖ. τ. επίθεσις
στρατιωτική. αἰφνιδία κατ'
οἶκον ἔρυνν, ιδίως ἕνεκα προς-
βολῆς τῆς δημοσίας ἡθικῆς.

باسق پاسηλημάκ, ρ. τ. καταπα-
τεῖσθαι.

باسق پاسμάκ, ρ. τ. καταπατεῖν·
καταλαμβάνειν ἐξ ἐφόδου τυ-
πόνειν.

باسق پاسμαδζή, οὖ. τ. τυπο-
γράφος· πωλητῆς ἢ κατα-
σκευαστῆς ὑφασμάτων (τζί-
τίων). [δής.

باطل πατήλ, ε. α. μάταιος· ψευ-
باطل πατηλλήκ, οὖ. τ. ματαιό-
της· ἀσημότης.

باطن πατήν, οὖ. τ. τὸ ἐσωτερι-
κόν (τοῦ σώματος).

باطن πατνέν, ἐπ. α. ἐσωτερικῶς.

باطن πατνή, ε. α. ἐνδόμυχος, μυ-
στικός· σωματικός (παθ.).

باعث παίξ, οὖ. α. αἰτία· αὐ-
τουργός.

باغ پای, οὖ. π. ἄμπελος, κῆπος.

باغ پای, οὖ. τ. δεσμός.

باغبان παγπάν, οὖ. π. κηπουρός,
ἀμπελουργός.

باغی παγδζή, ὡς τὸ προηγ.

باغبان παγδζεβάν, οὖ. π. ὡς τὸ
προηγ. [باغ پای.

باغی παγδζε, οὖ. π. ὑποκρ. τοῦ
باغ παγήρ, οὖ. τ. ἐπιγαστριον
(ἀνατ.). καρδία· θώραξ.

باغغق παγηρτμάκ, ρ. τ. ποιεῖν
κραυγάζειν.

باغغق παγηρσάκ, οὖ. τ. ἔντερον.
باغغق παγηρσμάκ, ρ. τ. συγκραυ-
γάζειν. [ζειν.

باغغق παγηρμάκ, ρ. τ. κραυγάζ-
باغغق παγηρσλαμάκ, ρ. τ. χα-
ρίζειν, φιλοδορεῖν.

باغغق παγλατμάκ, ρ. τ. δένειν·
ὑποχρεόνειν· μαγεύειν.

باغغق παγλαμάκ, ρ. τ. δένειν·
προσκαρμύζειν· μαγεύειν. ایراد

— ایراد παγλαμάκ, ὀρίζειν
εἰσόδημα.

باغغق παγλανμάκ, ρ. τ. δένεσθαι·
ὑποχρεοῦσθαι.

باغغق παγλήκ, ε. τ. ἀμπελότοπος.

باغلو παγλού, ε. τ. δεδεμένος·
μαγευμένος.

باغدمق پاکدهرμάک, ρ. τ. ποιεῖν·
προσέχειν· παρατηρεῖν.

باقر پاکهر, οὖ. τ. χαλκός.

باقر پاکهردزی, οὖ. τ. χαλκεύς,
χαλκοματοπώλης.

باقش پاکه‌ی, οὖ. τ. βλέμμα.

πακησμάχ, ρ. τ. βλέπειν
ἀλλήλους.

πακλά, οὐ. τ. κύαμος.

πακηλιμάχ, ρ. τ. ὁρῶσθαι.

πακμάχ, ρ. τ. παρατηρεῖν,
φροντίζειν.

πακηνμάχ, ρ. τ. βλέπειν
πέριξ ἑαυτοῦ.

πακή, ἑ. ἄ. διαρκής, αἰώνιος·
λοιπός· قالى — πακή καλιμάχ,
μένειν ὑπόλοιπον, αἰωνίως
μένειν.

πακιρέ, οὐ. ἄ. παρθένος.

πακεμάχ, ἑ. καὶ ἐπ. ἄ. ἐν-
τελής· ἐντελῶς.

πάλ, οὐ. ἄ. καρδία, πνεῦμα.

πάλ, οὐ. τ. μέλι.

πάλ, οὐ. π. πτέρυξ.

παλά, οὐ. ἑ. καὶ ἐπ. π. ὕψη-
λός· ὕψηλά· ὕψος.

παλατέρ, συγκρ. τοῦ προηγ.

παίλ-ιττιφάχ, ἄ. ἐκ συμ-
φώνου.

παίλ-αχηρέ, ἐπ. ἄ. τέλος,
ἐπὶ τέλους. | χαίρων.

παίλ-ιφτιχάρ, ἐπ. ἄ. ἐπι-

παίλ-ιλιττιζάμ, οὐ. ἄ. κατ'
ἀνάγκην. | μισαίως.

παίτ-τεδρίδζ, ἐπ. ἄ. βαθ-

παλδζήχ, οὐ. τ. βόρβορος,
λάσπη.

παλδθήρ, οὐ. τ. γαστροκνημῖς.

παλδθήζ, οὐ. τ. γυναικαδέλφη.

παί-ζ-ζάτ, ἐπ. ἄ. αὐτοπρο-
σώπως· οὐσιωδῶς.

παλτά, οὐ. τ. πέλεχυς.

παίλ-αχίς, ἐπ. ἄ. τοῦναντίοι.

παλίγ, ἑ. ἄ. ὁ φθάνων, ἐνῆλιξ.

παλήχ, οὐ. τ. ἰχθύς. [λης·

παλουκδζή, οὐ. τ. ἰχθυώ-

παί-ν-νέφς, ἐπ. ἄ. τομικῶς.

πάλο, οὐ. τ. χορός.

παίλλαχ, πάλλαχι, ἄ. πρὸς
Θεοῦ· μὰ τὸν Θεόν.

παλόν, οὐ. τ. ἀνέροστατον.

παλιόζ, οὐ. τ. πρόξενος.

πάμ, οὐ. π. πρώτη· ἡλιακός·
ὁροφή· ὁλός· طی — πάμ τελή,
ὑπογένηιον.

πάμ, οὐ. τ. ὅλως, πάντη.

πάμ πασά, ἄλλοτος.

πανδέρα, οὐ. τ. σημαία.

πάνκκ, οὐ. τ. τράπεζα.

πανμάχ, ρ. τ. διαβρέχεσθαι.

πανί, ἑ. ἄ. ὁ κτίζων, ἰδρυτής.

πάχ, οὐ. ἄ. συνουσία. [νερός.

παχίρ, ἑ. ἄ. πρόδηλος, φα-

παγιάτ, οὐ. τ. ἔωλος.

παήρ, οὐ. ἄ. τ. λόφος.

παγεστέ, ἑ. π. ἀναγκαῖος.

παγί, ἑ. ἄ. πωλητής.

παϊγκήν, ἑ. τ. λιποθυμῶς.

παϊκούς, οὐ. τ. γλαυῖς.

παγηλιμάχ, ρ. τ. ποιεῖν
λιποθυμεῖν.

παγηλιμάχ, ρ. τ. λιποθυμεῖν.

πικέρ, οδ. τ. πιπέρι.

بيك πατήρι, ὁ. τ. μικρὸν παι-
δόν· —كوز كيڤز πατήρι, κό-
ρη τοῦ ὀρθαλμοῦ.

بيت بيت, οὐ. τ. φηέρ, φηέρ.

—پرست. οὐ.π. εἰδωλόν. —
—κούτ κερέστ, εἰδωλολάτρης.

πατοκ, οὔ. τ. τέλμα, βά-
τος. [ρωτής.

παταχὸς, οὐ. τ. κκοπλή-
 ρη πεδέρ, ἀντὶ τῆς πεδέρ, ε. π.
 χειρότερος.

α. κίτχι, ε. τ. τετυωμένος.

ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου, οὐ. τ. τέλος.

ἀποπερατοῦ. [νάπτειν.

[illegible]

بِتَشْمَكِ πῆτισμέχι, ρ. τ. συνάπτε-
 بِتَلْمَكِ πῆτλενμέχι, ρ. τ. ὄψιριᾶν.

περατοῦσθαι. [σθαι.

ἐκ τῆς πίττης ἐκί, ρ. τ. αὐξάνειν, φύει.
 بون كوت: سون, ع. كح: س. ت. ألو
 κληρος, ὅλος. (τὴ προηγ.)

καὶ πεδζά, ε.π. ἀρμόζον, κατάλ-
ληλον. — ἡ γὰρ πεδζά, ἀνάρ-
μοστος. | κακ.

πουδζάχ, οὐ. τ. γωνία. ἄ-
 πεδζαλέτ, οὐ. τ. ὄρα. ὀτης,
 μεγαλοπρέπεια, τιμή.

πρὸς ἀρχήν, οὐ. τ. ἀνταλλαγῇ
 (θέσεων). | 1000.

بحرمك π=δζερμέχι, ρ. τ. κχτ ρ.
π=δζιό, ε. π. σπουδατος.

۱۱۱. *πητσάχ, οὐ. τ. μάχαιρα.*
 ۱۱۲. *πιτσδημέκι, ρ. τ. διαθε-*
ρίζειν. | δευτήριον.

Ξ. κηροσκή, οὐ. τ. πρῶν, κλα-
 ρ. κίτριν, οὐ. τ. κόψιμον, ἀνά-
 στήμα, ὕψος.

108. ποτισιμλή, ε. τ. εὐπρεπής.

κατασμέλι, ρ. τ. κόπτει
ύρασμα, ένδυμα. πριο έζεν
θ:ρίζεν.

Πουτσούκ, οὐ. τ. ἡμισυ.

بحر. τοῦ πλ. ἀπὸ πλ.

καὶ πάγος, οὐ. ἄ. συ-
ζήσεσις. λόγος.

·ε πάλιν, οὐ. ἄ. θάλασσα.

ἰ. πάγρεν, ἐπ. ἀ. διὰ θαλάσσης.

πυργάιν, οδ. α. κρίσις ἀσθ-
νείας, σκότος, ἀβ-θαύτις.

16. πᾶσι, ναυτικός· θαλάσσιος.

παχρυγέ, θηλ. καὶ πλ. τοῦ
προηγ.

για πουργάρ, οβ. α. άτιός, άνχ-

πᾶσι, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 πᾶσι, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 πᾶσι, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 πᾶσι, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 πᾶσι, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς

بختیار παχτηγιάρ, ε. α. εὐτυχής.

بخش παρὰ καὶ بخش παρὰ, οὐ. καὶ
ε. π. (ἐν συνθ.) παροχώρησις.

βρ πῆραχμάχ, ρ.τ. ἀφίνειν· ῥί-
πτειν· συγχωρεῖν.

βρ περαχίν, πλ. τοῦ بهان.

βρ περάϊ, πρ. π. διὰ, ἕνεκα.

βρ πῆραέτ, οὖ. ἅ. ἀθωότης·
εὐεξία. [μένος.

βρ περπάτ, ἐ. π. κατεστραμ-

βρ περπέρ, οὖ. τ. κουρεύς.

βρ περτέρ, ἐ. π. ὑψηλότερος.

βρ περτερίν, ἐ.τ. ὑπερθ. ὑψη-
λότετος.

βρ πούρδζ, οὖ. ἅ. τεῖχος, ὀχύρω-
μα· ἀστερισμὸς τοῦ ζῳδιακοῦ.

βρ περχορδάρ, ἐ. π. ὄλβιος,
εὐδαίμων· μέτοχος. — βρ

περχορλήχι, οὖ. τ. εὐτυχία.

βρ πέρδ, οὖ. ἅ. ψῦχος.

βρ περέδ, οὖ. ἅ. γάλαξ.

βρ περδάρ, ἐ. π. ἐξηρητημένος·
κρατῶν· ὑπακούων· ἐπιφέρων

καρπόν.

βρ παρδάρ, οὖ. τ. ποτήριον.

βρ περδέμ, οὖ. τ. μία στιγμή.

βρ περδέν περέ, ἐπ.τ. αἴφνης.

βρ περ-δεθάμ, ἐπ. ἅ. διαρκῶς.

βρ περζάχ, οὖ. ἅ. διάστημα·
ἄβυσσος· καθαρτήριον· ἄδης.

βρ πέρφ, οὖ. τ. χιόνι.

βρ πέρκ, οὖ. ἅ. ἀστραπή.

βρ πάρκ, οὖ. τ. κατοικία· οἶκο-
γένεια. — βρ ἔβ πάρκ, οἶκία

καὶ διαμονή (σύζυγος καὶ οἰ-
κογένεια).

βρ πέρκι, οὖ. π. φύλλον (δένδρου,
βιβλίου κτλ.)· προετοιμασία·

μελωδία, ἁρμονία· εὐφυΐα. —
βρ πέρκ-ι-δζέσμ, βιέφαρον.

βρ πέρκι, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἰσχυρός·
στερεός· ἰσχυρῶς.

βρ πουρκιάν, οὖ. ἡφαίστειον.

βρ περεκέτ, οὖ. ἅ. εὐλογία
Θεοῦ· ἀφθονία.

βρ περεκετλή, ἐ. τ. ἀφθονος.
εὐτυχίης· εὐφορος. [άγειν.

βρ περικδημέκι, ρ. τ. συν-
επέρκ-ητμέκι, ρ. τ. στερεο-

τοιεῖν. [ἐνθούμημα.

βρ περκιουζάρ, οὖ. π. δῶρον·

βρ περκιθμέκι, ρ. τ. στε-
ρεοῦσθαι.

βρ πέρ κεμάλ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
ἐντελής, ἐντελῶς.

βρ περικιμέκι, ρ.τ. ἀθροΐζεσθαι.

βρ περλεδδημέκι, ρ. τ.
συνάπτειν.

βρ περλεδμέκι, ρ. τ. συνε-
νοῦσθαι. [νωσις.

βρ περλήχι, οὖ. τ. ἐνότης, ἐ-

βρ περινδζ, οὖ. π. ἔρυσ.

βρ περινδζή, ἐ. ἀριθμ. τ. πρῶ-

βρ περοῦ, ἐπ. τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν·
ἀπ' ἐδῶ· ἀπό.

βρ πέρλε, οὖ. τ. ὁμοῦ, ὅμα.

βρ περμουκτεζά, ἐπ. τ. συμ-
φώνως. [ἀπό.

βρ περί, ἐπ. τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν.

- πέρ βεδζχι, ἐπ. π. κατὰ, πέρ πεστέ, ἐ. π. δεδεμένως.
 καθ' οὗ τρόπον. πέρ πάστ, οὐ. ἄ. τὸ ἐκτείνειν,
 πέρ πουρουδέτ, οὐ. ἄ. ψῦχος. τὸ ἐκτιθέναι. [ρεῖν.
 πέρ περέ, οὐ. τ. μώλωψ. ἐχλύ- πέρ πεσλετμέχι, ρ. τ. συντη-
 μωσις (παθ.). πέρ πεσλεμέχι, ρ. τ. τρέφειν.
 πέρ πουργάν, οὐ. ἄ. τεκμήριον. πέρ πεσλεμέ, οὐ. τ. ὑπηρετρίχ.
 πέρ περλεμέχι, ρ. τ. μώλω- τροπός. [φρεσθαι.
 πίζειν. [πίζεσθαι. πέρ πεσλενμέχι, ρ. τ. διατρέ-
 πέρ περλενμέχι, ρ. τ. μώλω- πέρ πεσλου καὶ πέρ πεσλή, ἐ. τ.
 πέρ περί, ἐ. ἄ. ἄθως. οἰκόσιτος, παχύς. [ταμένως.
 πέρ περρί, ἐ. ἄ. ἀγροτικός, γή- πέρ πεσίτ, ἐ. ἄ. ἀπλεῦς. ἐκτε-
 νος, ἀνέκων τῇ ξηρῇ. πέρ πεσ'μ, ἐ. ἄ. πρόσχαρος.
 πέρ περιγέ, οὐ. ἄ. ἀγρός, πε- πέρ πέξ, ἐ. καὶ οὐ. τ. πέτι.
 διάς, ἔρημος. [λότερος. πέρ πεσάρετ, οὐ. ἄ. ὀρχιότης.
 πέρ περίν, ἐ. π. ἀνώτερος· ὑψη- πέρ πεσάρετ, οὐ. ἄ. ἀγγελία
 πέρ περρεῖν, οὐ. ἄ. δυῖχ. τοῦ ἀγχαθῶ. [γαδρότης.
 πέρ, αἱ δύο ἡπειροί. πέρ πεσάσέτ, οὐ. ἄ. χαρά,
 πέρ πέξ, οὐ. ἄ. ἀδὴν (ἀνατ.). πέρ πασάχ, οὐ. τ. στάχυς.
 πέρ πέξζ, οὐ. τ. πανίον. πέρ πεσέρ, οὐ. ἄ. τὸ ἀνθρώπινον
 πέρ πίζ, ἀντ. τ. ἡμεῖς· πέρ — πίζ γένος, ἀνθρώπος.
 πίζέ, μεταξὺ μας, ἰδιαιτέρως. πέρ πεσέρ, οὐ. ἄ. ἀνθρώπινος.
 πέρ πεζαστάν, οὐ. π. ἀγορὰ πέρ πεσεριγέτ, οὐ. ἄ. ἀνθρω-
 πανικῶν. πότης, ἀνθρωπίνη φύσις.
 πέρ πεζοδημέχι, ρ. τ. ποιεῖν πέρ πεσέρ, οὐ. ἄ. ἐπιδερμίς.
 ἀηδιάζειν. [ψηλός. πέρ πασάχ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄλλος,
 πέρ πούζρουχι, ἐ. π. μέγας, ὑ- διάφορος· ἄλλως. [ἄλλως.
 πέρ πούζρουχι, οὐ. π. μεγαλεῖον. πέρ πασάχζά, ἐπ. τ. χωριστά·
 πέρ πέζμ, οὐ. π. συμπόσιον, εὐω- πέρ πασάκαλομάχ, ρ. τ. ἄλ-
 χία. [ἀηδιάζειν. λοιοῦσθαι.
 πέρ πέζμέχι, ρ. τ. βαρύνεσθαι, πέρ πεδινδζί, ἐ. τ. πέμπτος.
 πέρ πεσχετέτ, οὐ. ἄ. αἰσιότης. πέρ πεδέρ, ἐ. ἄ. ὁ ἀγγελίας κο-
 πέρ πεσαλέτ, οὐ. ἄ. ἀνδρεία. μίζων κχλάς.
 πέρ πωστάν, οὐ. ἄ. λαχανόκηπος. πέρ πεσίχι, οὐ. τ. λίχνον.

βσαρτ πεσαρέτ, οὖ. ἄ. διορκ-
τικότης.

βصر πεσάρ, οὖ. ἄ. ὄρασις· ὀφθαλ-
μός· — قصر κασ' ἔλ πεσάρ,
μύωψ.

بصل πεσάλ, οὖ. ἄ. κρόμμυον.

بصير πασήρ, ἐ. ἄ. ὁ διορῶν.

بصيرت πεσιρέτ, οὖ. ἄ. διορκτικό-
της, ἀγγίνοια.

بطايت πεδαίετ, οὖ. ἄ. βραδυτής.

بطال παττάλ, ἐ. ἄ. κατηρηγμέ-
νος, ἄκυρος. [βραδυτής.

بطالت πεταλέτ, οὖ. ἄ. ἀεργία.

بطريق πατρήκ, ξ. πατριαρχίας.

بطن πάτιν καὶ πάτν, οὖ. ἄ. κοι-
λία· φυλή.

بطي πετί, ἐ. ἄ. βραδυκίνητος.

بعد πάδ, ἐ. ἄ. μετά, ὕστερον.

بعد پوؤد, οὖ. ἄ. ἀπομάχρυνσις·
ἀπόστασις.

بعده πάδεχου, ἐπ. ἄ. ἔπειτα.

بعض پآ'ز καὶ پآ'ز, ἐ. ἄ. τίς, τι-
νές· — پآ'ز κερρέ, ἐπ. τ.
ἐνίοτε.

بعضاً پآ'ZEN, οὖ. τ. ἐνίοτε.

بعون الله πὶ ἄθν-ι-λλάχ, βοηθεία
τοῦ Θεοῦ.

بعيد پا'ئد, ἐ. ἄ. μεμαχρυσμένος.

بعير पे'έρ, οὖ. ἄ. κάμηλος.

بغايت पेγαγέτ, ἐπ. ἄ. λίαν,
σφόδρα.

بغتة پایγτετεν, ἐπ. ἄ. αἴφνης,
ἀπροσδοκῆτως.

پاچتاغ, τὸ σταυροποδητὶ
κάθησθαι.

پاچداي پوچδαί, οὖ. τ. σῆτος.

پاچهر کا: کاچήρ κα:

پاچهرساق, οὖ. τ. ἐντό-
σθια, ἔντερα.

پاچهر پوچز, οὖ. ἄ. ἔλθω, μῆτος.

پاچهر پي-چا'ر, ἐπ. ἄ. ἄνευ· حق —
پي-چا'ر-ي-چا'کين, ἀδίκως.

پاچا پکاά, οὖ. ἄ. διάρχεια· αἰώ-
νιότης· — د'ر د'خر-ي-پکاا, ἡ
μῆλousα ζωή.

پاچا پکااچا, οὖ. ἄ. πικτοπώλης.

پاچا پکااچي, πλ. τοῦ پاچا.

پاچا پي-کاچەر, οὖ. ἄ. κατὰ τὴν
ποσότητα· امکان — پي-کاچەر-
و-ي-ي-ي-ي-ي, τὸ κατὰ δύναμιν,
κατὰ τὸ ἐνόν.

پاچا پکااچا, οὖ. τ. κάδδος.

پاچا پکااچا, οὖ. ἄ. κύαμος.

پاچا پکااچا, οὖ. τ. πικλαβός.

پاچا پکااچا, αἱματοζύλον (βοτ.),
(ζύλον χρήσιμον εἰς ἐρυθρὰν
βαφήν). [κόρον.

پاچا پکااچا, ρ. τ. αἰσθάνεσθαι.

پاچا پکااچا, οὖ. ἄ. ὑπόλοιπον,
λείψανον· συνέχεια.

پاچا پکااچا, οὖ. τ. χωροδεσπότης,
ἀρχηγός, ἡγεμών, διοικητής
ἐπαρχίας· πρίγκιψ· —
پاچا پکااچا, υἱὸς εὐγενῶν.

پاچا پکااچا, ἐ. τ. ἄγαμος.

בלזק פוןאר, וו. ת. πηγὴ ὕδατος,
βρύσις.

בלזק פּעקיאָרעט, וו. א. παρθενία.

בלזק פּעקיאָרלֶךְ, וו. ת. ἀγαμία

בלזק פּעקדזֶי, וו. ת. φύλαξ, φρουρός.

בלזק פּעקיר, וו. א. παρθένος, παρ-

θενία. — אַלזאָ יִצְחָלֶיִךְ פִּיֶּכֶר

עֵת. διακορεύειν.

בלזק פּעקרי, וו. ת. οἰνόφυλξ.

בלזק פֶּנֶז, וו. ת. πρόσωπον, μορφή.

בלזק פֶּנֶזעֶטמֶכֶי, ר. ת. ἀφομοιοῦν

συγκρίναι· συγκρίνειν

בלזק פֶּנֶזעֶמֶכֶי, ר. ת. ὁμοιάζειν.

בלזק פּעקסימאָד, וו. ת. διπυρίτης.

בלזק פּעקלעטמֶכֶי, ר. ת. ποιεῖν

προσμένειν.

בלזק פּעילֶהֶכֶי, וו. ת. θέσις ἢ βαθ-

μὸς τοῦ βέη· ἡγεμονία· κυβε-

ρητικὸν τμήμα.

בלזק פּעקלעמֶכֶי, ר. ת. περιμένειν.

בלזק פּעקלענמֶכֶי, ר. ת. περιμέ-

νεσθαι.

בלזק פּעגענדֶהֶמֶכֶי, ר. ת. κα-

θιστῆν τι εὐάρεστον.

בלזק פּעגענמֶכֶי, ר. ת. ἀρέσκειν

בלזק פֶּל, וו. ת. λίσγος· σκαλίσ·

ὄσφους· صغوفلى — פֶּלֶל סוגוקלי-

גֶּה, βλεννόροια.

בלזק פֶּל, ע. π. πολὺς, ἄφθονος.

בלזק פֶּלָא, וו. א. δυστυχία, βιά-

בלזק פֶּלָא, πρ. א. ἄνευ. [σανον.

בלזק פֶּלָאָד, πλ. τοῦ אַל

בלזק פֶּלֶזֶזֶהֶכֶי, וו. ת. βραχιόλιον.

בלזק פֶּלֶאָגָאָט, וו. א. εὐγλωτ-
τία. — פֶּלֶ אֱלִימִי-פֶּלֶאָגָאָט,
ῥητορική.

בלזק פֶּלֶאָחֶט, וו. א. δειλία.

בלזק פֶּלֶאָפֶּוּל, וו. π. ἀηδών.

בלזק פֶּלֶד, וו. א. πόλις, χωμόπολις.

בלזק פֶּלֶדָאָן, πλ. τοῦ προηγ.

בלזק פֶּלֶדָהֶר, וו. ת. πέρις.

בלזק פֶּלֶדֶהֶרֶדֶזֶהֶן, וו. ת. ὄρτυξ.

בלזק פֶּלֶדֶהֶרמֶכֶי, ר. ת. γνω-

στοποιεῖν.

בלזק פֶּלֶדָהֶכֶי, ע. ת. γνωστός.

בלזק פֶּלֶדֶדֶ, ὡς τὸ אַל.

בלזק פֶּלֶדֶדֶהֶ, וו. א. δημότης·

ἐγχώριος. [χέϊον.

בלזק פֶּלֶדֶדֶיגֶהֶ, וו. ת. δημαρ-

בלזק פֶּלֶדֶרמֶכֶי, ר. ת. δειλοῦν·

ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμούς.

בלזק פֶּלֶדֶסָאָן, וו. א. βάλσαμον.

בלזק פֶּלֶזֶזֶ, וו. ת. γυνῶσις.

בלזק פֶּלֶזֶ, וו. א. κατὰποσις, κα-

τανάλωσις.

בלזק פֶּלֶזֶגָאָמ, וו. א. φλέγμα.

בלזק פֶּלֶזֶגֶוּר, וו. ת. σῆτος ἡλε-

σμένος (κ. πλιγοῦρι), χόνδρος.

בלזק פֶּלֶזֶהֶכֶי, וו. א. καρπὸς τῆς

χειρός.

בלזק פֶּלֶזֶהֶכֶי, ע. π. ἴσως.

בלזק פֶּלֶזֶגֶי, וו. ת. ἀκόννη.

בלזק פֶּלֶזֶהֶמֶכֶי, ר. ת. μανθάνειν·

διακρίνειν.

בלזק פֶּלֶלֶוּ, ע. ת. γνωστός, ἀπο-

δεδειγμένος.

پهللوسτήζ, οὐ. ἄ. ἀθεόβαιος.
 πιλλούρ, ἐ. ἄ. κρύσταλλος.
 πιλμεδζέ, οὐ. τ. ἀνιγμα.
 πιλμεζ, ἐ. τ. ἀπκίδευτος.
 πελλεμέκι, ρ. τ. σκάπτειν
 διὰ πτύου· ἀποστηθίζειν.
 πουλένδ, ἐ. π. ὑψηλός.
 πουλούτ, οὐ. τ. νέφος.
 πουλούγ, οὐ. ἄ. ἐφηβία· ἐν-
 ηλικιότης. [στῆφος.
 πουλούκ, οὐ. τ. λόχος, ὄμας.
 πιλέ, ἐπ. τ. οὔτε, κἄν.
 πελί, ἐπ. ἄ. νηί, μάλιστα.
 πιλεμέκι, ρ. τ. ἀκονεῖν.
 πιλγέτ, ξ. γραμματίον.
 πελίγ, ἐ. ἄ. εὐγλωττος· ἐ-
 παρκής. [συμφορά.
 πελιγέ, οὐ. ἄ. δυστυχία,
 πέμ, τ. ὅλως· بیاض — πέμ
 πεγιάζ, κατὰλευκος.
 πέν, ἀντ. τ. ἐγώ· چ — πέν-
 δζε, τὸ κατ' ἐμέ.
 πίν, οὐ. ἄ. υἱός.
 πινά, οὐ. ἄ. οἰκοδομή, κτίριον.
 πινάεν, ἐπ. ἄ. ἐπὶ τῇ βάσει·
 πινά — πινά περὶν καὶ علیε —
 πινάεν ἀλέιχ καὶ — πινά πουνά
 πινάεν, ἐπὶ τῇ βάσει τρυτή·
 ἐπομένως. [σημος.
 πενάμ, ἐ. π. ὄνομαστός, διά-
 πέντ, οὐ. ἄ. θυγάτηρ.
 πένδ, οὐ. π. δεσμός, χαλινός·
 ὀρθρον· ὑποχρέωσις.

πενδέρ, οὐ. π. πέρασμα,
 στενόν. * [ψοσίως·
 πενδεκί, οὐ. π. δουλεία, ἀ-
 κν πενδεκιάν, πλ. τοῦ بند.
 πενδέ, οὐ. π. ὑπηρέτης· δοῦ-
 λος· ὑπήκοος· کر — πενδενίζ,
 ὁ δοῦλός σας. [προσώπως.
 πινεφσίχι, ἐπ. ἄ. αὐτῶ-
 πινεφσέ (κ. μινεκτέ), οὐ.
 καὶ ἐ. ἰόν· ἰόχρους.
 πινέκι, οὐ. τ. κηλὶς.
 πινεκλενμέκι, ρ. τ. κη-
 λιδούσθαι.
 πινλίκι, οὐ. τ. ἐγωῖσμός.
 πινμέκι, ρ. τ. ἐπιβιβάζειν.
 πινί, πλ. τοῦ ابن· آدم — πένι
 ἀδέμ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ (οἱ
 ἄνθρωποι).
 πουνιέ, οὐ. ἄ. κατασκευή
 τοῦ σώματος· χρῶς. [τοῦτο·
 πού, ἀντ. τ. οὔτος, αὐτή,
 πωβ πωβάπ, οὐ. ἄ. θυρωρός.
 πωβ πωβάρ, οὐ. ἄ. φθορά, κατὰ-
 στροφή.
 πωβ πωβέκι, οὐ. τ. νεφρός.
 πωβ πούτ, οὐ. τ. μηρός, μηρίον·
 πωβ πωβέτιον. [νία.
 πωβ πωβζάκ, οὐ. τ. ἄκρα, γω-
 πωβ πωβζέκι, οὐ. τ. ἔντομον,
 σικώληξ.
 πωβ πωβζάκ, οὐ. τ. κλών, ὄρος·
 πωβ πωβζάκ πωβζάκ, ρ. τ. δια-
 κλάδιζ· σίαι.

βου πούρ, οὐ. π. φίλημα. 1. —
 πούρ ἐτ., ἀσπάζεσθαι. [σμός.
 βου πούρ, οὐ. π. φίλημα, ἀσπα-
 βου πούρ, ἐ. τ. μάττιος· κένος·
 ἐλεύθερος· ἀνωφελής· ἀσή-
 μαντος· ἄργος· βου — πούρ
 πογάζ, ἀκριτόμυθος.

βου πούρτμακ καὶ βου πούρτμακ, ρ. τ. ἐκκενοῦν.

βου πούρτμακ, ρ. τ. ἐκφορ-
 τόνειν. [ναι.

βου πούρτμακ, ρ. τ. διαζευγνύ-
 βου πούρτμακ, ρ. τ. κενόσθαι·
 διαζεύγυσθαι. [λείπειν.

βου πούρτμακ, ρ. τ. ἐγκατα-
 βου πούρ, ξ. ἀρχηγός.

βου πούρ, οὐ. τ. ταῦρος. [τα.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. λειψόπητ-
 βου πούρτμακ, οὐ. τ. λαιμός, φά-
 ρυγξ· διώρυξ· πορθμός. —
 βου πούρτμακ, οὐ. τ. δούσκηνή, γα-
 στρήμαργος. [ζειν, φονεύειν.

βου πούρτμακ, ρ. τ. σφα-
 βου πούρτμακ, οὐ. τ. σῆτος.

βου πούρτμακ, ἐ. τ. περισφιγ-
 μένος, πνιγμένος.

βου πούρτμακ, ρ. τ. πνίγε-
 σθαι, παλαίειν. [σθαι.

βου πούρτμακ, ρ. τ. πνίγε-
 βου καὶ βου πούρτμακ, οὐ. τ. ὄζος.

βου πούρτμακ, ρ. τ. πνίγειν.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. ἀσφυξία.
 βου πούρ, οὐ. τ. ἐκκριμα, κόπρος.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. πίδακ.

βου πούρτμακ, ρ. τ. δε-
 σμεύειν μὲ πίδακ.

βου πούρτμακ, ρ. τ. χαλᾶν ὑ-
 πόλυσιν, σκατώνειν.

βου πούρτμακ, ἐ. καὶ οὐ. π.
 χαμαιλέων.

βου πούρ, ἐ. τ. ἡλίθιος.

βου πούρτμακ, ἐ. τ. παλίμπαις.

βου πούρτμακ, ρ. τ. πνί-
 γειν· στενοχωρεῖν.

βου πούρτμακ, ρ. τ. πνίγεσθαι
 (ἐξ ἀσφυξίας).

βου πούρτμακ, ρ. τ. ξαναμωρέ-
 γασθαι, γίνεσθαι παλίμπαις.

βου πούρτμακ καὶ — βου πούρτμακ
 γιούρ, λαγών, ὑποχόνδριον.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. νεφρός·
 ὀσφύς. [σθαι.

βου πούρτμακ, ρ. τ. μυκᾶ-
 βου πούρτμακ, ἐ. τ. ὕβος, κυρτός.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. κόμβος,
 βόστρυξ. [πλέκειν, λυγίζειν.

βου πούρτμακ, ρ. τ. συστρέφειν,

βου πούρτμακ, ρ. τ. λυγίζε-
 σθαι, κύπτειν. [στός.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. πτύξις· κλω-
 βου πούρτμακ, οὐ. τ. μαγεία.

βου πούρτμακ, οὐ. τ. μάργος.
 βου πούρτμακ, οὐ. ἄ. οὖρον.

βου πούρ, ἐ. τ. ἄφθοος, πολὺς.

βου πούρτμακ, ρ. τ.
 λερώνειν· συγγέειν.

بولشق پولاخسθήκ, ε. τ. ρυπαρός.
بولشمق پولاخσμάκ, ρ. τ. λερό-
νεσθαι. [δοσις νόσου.

بولشمق پولاخσμά, οὖ. τ. μετὰ-
بولماچ پولاخμαδζ, οὖ. τ. κόρμα.

بولامدی پولاخμαδί, ε. τ. ἀφθονος.

بولامق پولاخμακ, ρ. τ. ρυπαίνειν.

بولاما پولاخμα, οὖ. τ. γλεῦκος.

بولاندرمق پولاخανδηρμάκ, ρ. τ. θο-
λόνειν.

بولانق پولاخنήκ, ε. τ. θολός.

بولانغق پولاخانμάκ, ρ. τ. τخرά-
τεςθαι, θολόνεσθαι.

بولاندرمق پoulδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν
τινα νᾶ εὐρη τι.

بولاندرمق پoulουσδηρμάκ, ρ. τ.
ποιεῖν τινα συντυχεῖν τινί.

بولارب پoulouκ پoulouσδηρ-
μάκ, ρ. τ. προμηθεύειν. [σθαι.

بولشمق پoulouσμάκ, ρ. τ. συνκντῶ-

بولشمق پoulouσμέκ, ρ. τ. μοι-
ράζεσθαι τι.

بولانك پoulλατμάκ, ρ. τ. εὐρύνειν.

بولاك پoulلوك, οὖ. τ. ἀφθονία·
πλάτος.

بولشمق پoulλασμάκ, καὶ

بولانغق پoulلانμάκ, ρ. τ. εὐρύν-
σθαι· περισσεύεσθαι.

بولاق پoulماک, ρ. τ. εὐρίσκειν.

بولك پoulمەك, ρ. τ. διαίρειν,
διχνέμειν.

بوله پoulمە, ε. καὶ οὖ. τ. διχρη-
μένος· διάρσις.

بولاندرمق پoulounδηρμάκ, ρ. τ.
ποιεῖν εὐρίσκεισθαι· προστοι-
μάζειν.

بولاندرمق پoulounμάζ, ε. τ. δουσεύρεται.

بولانغق پoulounμάκ, ρ. τ. εὐρίσκει-
σθαι· παρῆναι.

بولانك پoulounمەك, ρ. τ. διαίρειν-
σθαι. [νερον.

بولوط پoulout, οὖ. τ. νέφος, σύν-
بوم پوم, τ. ὅλως· ἐντελῶς. بوش —

پم پوم, κενώτατος.

بول پون, ε. τ. εὐήθης, ἀνόητος,
ζῶον. [εὐήθεικ.

بولك پoulouك, οὖ. τ. μωρίς,
بولنجق پounدز, ἐπ. τ. τότε, τό-

σον πολύ. [του· ἐντεῦθεν.
بولنجق پounدآن, ἀντ. τ. ἐκ τού-

بولنجق پou, οὖ. τ. ἀγαλμα, ἀνά-
στημα· ὕψος· φυλή.

بولنجق پou, οὖ. π. ὁσμή, εὐωδία.

بولنجق پouچا, οὖ. τ. χρωμα, βαφή·
ὄψις. [χρωματίζειν.

بولنجق پouچامάκ, ρ. τ. βάφειν,

بولنجق پouچادز, οὖ. α. βαφεύς.

بولاندرمق پouچاسθήζ, ε. τ. ἀνευ χροῦς,
ἄχρους.

بولنجق پouچαλή, ε. τ. βεβαμμένος.

بولنجق پouچاما, οὖ. τ. βαφή, χρωμα.

بولانغق پouچانμάκ, ρ. τ. βάφισθαι.

بولنجق پouلوك, ε. τ. ὕψηλός.

بولنجق پouللی, ἐπ. τ. τοιουτοτρό-
πως — بوننج پounدآن پouللی,
τοῦ λοιποῦ.

بويندوق πογιουνδουρούκ, οὖ. τ. ζυγός (ἀμάξης).

بوينوز ποϊνούζ, οὖ. τ. κέρας.

بووين πογιούν, οὖ. τ. λαιμός.

بوويندوق πογιουνδουρούκ, οὖ. τ. ζυγός (ἀμάξης).

بها پەخا کەي پەخا, οὖ. τ. τίμημα, ἀξία. [λος.

بها پەخا, οὖ. ἀ. ωραιότης, κάλλος. پەخاډەر, οὖ. π. γενναῖος, ἀνδρεῖος.

بها پەخار, οὖ. π. ἔαρ. — کەي پەخار, ἀνοιξίς. — سون سون پەخار, φθινόπωρον.

بها پەخار, οὖ. τ. ἀρωματικόν. پەخارستان, οὖ. π. ἀνθών· ἀνοιξίς.

بها پەخارلۇ, ἐ. τ. ὁ δι' ἀρωμάτων ἱερτυμέος.

بها پەخارى, ἐ. π. ἑαρινός.

بها پەخالۇ, ἐ. τ. ἀκριβός, ὑπερτετιμημένος. [τίμησις.

بها پەخاڤلۇ, οὖ. τ. ὑπερ-

بها پەخامەت, οὖ. τ. παρχαροσύνη.

بها پەخانە, οὖ. τ. πρόφασις.

بها پەخت, οὖ. ἀ. ἔκπληξις. [τία.

بها پوختان, οὖ. ἀ. συκορην-

بها پوختانډى, οὖ. τ. συκοφάντης. [χαρά.

بها پەخەت, οὖ. ἀ. ωραιότης.

بها پەخەر, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἐν παντί, ἕκαστος.

بها پەخرە, οὖ. π. μέρος, μερίς·

— و پەخرە, ἄμοιρος.

بها پەخرەډەر καὶ بها پەخرەمەند, ἐ. π. ὁ μετασχών.

بها پەخەم, ἐπ. π. ὁμοῦ.

بها پەخەمە, ἐπ. π. ἐν παντί, ἐν πάσῃ.

بها پەخەمە, οὖ. ἀ. ζῆλον τετραπόδον, κτῆνος.

بها پەي, ἐπ. π. ἄνευ· کەس — پەيکەس, ἐγκαταλειμμένος, ἄπορος· حد — پەيخاډەر, ἀπέραντος.

بها پەيخاڤان, οὖ. π. ἔρημος.

بها پەيخاڤەت, ἐ. τ. ὁ μὴ νωπός, ἔωλος.

بها پەيخاڤەت, ρ. τ. γίνεσθαι ἔωλος.

بها پەيخاڤەت, οὖ. ἀ. καὶ ἐ. λευκότης, χρώμα λευκόν, λευκός, ἀντίγραφον καθαρόν.

بها پەيخاڤەت, ρ. τ. λευκαίνειν. [καίνεσθαι.

بها پەيخاڤەت, ρ. τ. λευ-

بها پەيخاڤەت, ἐ. τ. ἀπλοῦς, κοινός.

بها پەيخاڤەت, οὖ. ἀ. δήλωσις, ἐξήγησις.

بها پەيخاڤەت, ἐ. καὶ ἐπ. π.

بها پەيخاڤەت, ἀτελεύτητος· ἀτελευτήτως.

بها پەيخاڤەت, οὖ. ἀ. οἰκία· στῆχος·

بها پەيخاڤەت — پەيخاڤەت-οὐλ-μάλ, δημόσιον ταμεῖον. [κτέρευσις.

بها پەيخاڤەت, οὖ. ἀ. διανυ-

بيچاره πῖτσαρὲ, ἐ. π. ἀμήχανος·
ἄπορος.

بيحاق πῖτσάχ, οὖ. τ. μάχαιρα.

بيحاقى πῖτσακδζί, οὖ. τ. μαχαί-
ροποῖός· μαχαιροπώλης.

بىحساب πῖ-χεςάπ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
ἀναριθμητος, -ήτως.

بىحضور πῖ-χουζούρ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
ἀνήσυχος.

بى خبر πῖ-χάπέρ, ἐ. π. ἀμαθής.

بىغود πῖ-χουδ, ἐ. π. ὁ μὴ ἔχων συν-
αίσθησιν ἐκυτοῦ.

بىدار πῖδάρ, ἐ. π. ἐξυπνος, ἐγρη-
γορώς. [ρηθείς.

بىدرىغ πῖ-δερίγ, ἐ. ἀ. ὁ παρχω-
ν πέρα, ξ. ζῦθος.

بىراق παῖράχ, οὖ. ἀ. σημαία.

بىراقدار παῖρακδάρ, οὖ. ἀ. ση-
μαιοφόρος. [εορτή.

بىرام παῖράμ, οὖ. ἀ. Βαῖράμιον.

بىراحم πῖράχμ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄ-
σπλαγχνος, -ως.

بىرون πῖρούν, οὖ. ἐ. καὶ ἐπ. π.
ἔξω· ἐξωτερικός.

بىزار πῖζάρ, ἐ. π. ἀηδιασμένος.

بىضوى πῖῖζεβί, ἐ. ἀ. ὠσεϊδής.

بىضه πῖῖζά, οὖ. ἀ. ὠόν.

بىطار παῖτάρ, οὖ. ἀ. κτηνίατρος.

بىطرف πῖ-ταράφ, ἐ. π. ἀμερόλη-
πτος· οὐδέτερος.

بىنىش πῖνίς, οὖ. τ. εἶδος ἐπενδύτου.

بىع پىء, οὖ. ἀ. πώλησις· وشرا —

پىء سهرا, ἀγοραπωλησία· —

بىع پىء پىء پىء, πώλησις πα-
ράνομος.

بىع پىء, οὖ. ἀ. πάνδημος
ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς ἡγε-
μόνος· εὐπίθεια· στέψις.

بىغايه پῖ-γαγέ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
ἀπέραντος· ἀπείρους.

بىغم پῖ-γάμ, ἐ. καὶ ἐπ. π. φαί-
δρος, -ως.

بىقى پىهγίήκ, οὖ. τ. μύσταξ.

بىقتمق پىهκμάκ, ρ. τ. ἀηδιαζέιν.

بىقرار پῖ-καρχάρ, ἐ. π. ἀσταθής.

بىقياس پىهκγιάς, ἐ. π. ἀσύγκριτος.

بىقييد پῖ-καγίδ, ἐ. π. ἀμέριμνος.

بىك پῖν, ἐ. ἀριθμ. τ. χίλιαι. —

بىك پῖν παστή, τχυματάρχης.

بىكار πουνάρ, οὖ. π. πηγὴ ὕδατος.

بىكار پῖ-κεάρ, ἐ. π. ἄεργος.

بىكس پῖ-κές, ἐ. π. ἐγκαταχλειμ-
μένος. [χειρός.

بىلك پىلῆκ, οὖ. τ. καρπὸς τῆς

بىلك پىلῆγ ἢ طاشى — πῖλῆγ

ταστή, οὖ. τ. ἀκόνη.

بىلك پىلمῆκ, ἴδε بىلك.

بىله پىλέ, πρ. τ. καὶ ἄν, οὐτε·

ἔως· καὶ ὁμοῦ.

بىلمم پىλεμέκ, ρ. τ. ἀκονῆν.

بىجار پىμάρ, ἐ. π. ἄρρωστος, φρε-

νοβλαβής. [κομῆτον.

بىجارخان پىμαρχανέ, οὖ. π. φρενο-

بين پῖν, οὖ. ἀ. διάλειμμα, διά-

στημα· μεταξὺ. [λος.

بين پῖν, οὖ. τ. μυελός, ἐγκέφα-

بينخزهر, ε. π. ἀπαράβλητος.
بينمخك, ρ. τ. ἀναβαίνειν
(ἵππον κτλ.) [τητος.

بينمخك, ε. π. ἀτελεύ-
πوت, πλ. τοῦ بيت.

بينمخك, οὐ. τ. μαγεία.

بينمخك, οὐ. τ. μάγος.

بينمخك, ρ. τ. με-
γαλόνειν.

بينمخك, ρ. τ. δια-
τάττειν.

بينمخك, οὐ. τ.
διαταγή διοικητοῦ ἢ ὑπουργοῦ.

بينمخك, ρ. τ. διατάσ-
σειν. — تشریف تەدرێڤ پوڤیور-

مخك, καταδέχεσθαι. ἐπισκέ-
πτεσθαι.

بينمخك, ε. π. ἀσταθής.

بينمخك, ε. τ. μέγας.

بينمخك, ε. τ. ἀρκετὰ
μέγας. [λεῖτον.

بينمخك, οὐ. τ. μεγα-

بينمخك, ρ. τ. μεγαλό-
νειν, αὐξάνειν.

بينمخك, οὐ. π. χήρα.

بينمخك, ε. π. μάταιος,
ἀνωφελής. [σιμένος.

بينمخك, ε. π. παραζαλι-

بينمخك, οὐ. τ. ἔκ-
στασις, ἀναισθησία.

پارلاق

Πέ, τρίτον γράμμα τοῦ τουρ-
κοπερσικοῦ αλφαβήτου.

— ½ πᾶ, οὐ.π. ποῦς· βαθμίς· (κατὰ
συγκοπὴν ἐκ τῆς λέξεως ἑλ).

ἡ παρὰ πρὸς οὐδὲ, οὐ. π. ὑπὸ δὲ ἡμα, ἐμβάς.

παππούς, οὐ. π. ποδοριλήων.

$\aleph_1$ πάπα, καὶ ω — β ῥήμ. παπα-
σής, οἱ. τ. πάπας.

παπαλήχ, οὐ. τ. παπωσύνη.

παπάς, καὶ παπάς, οὐ.
τ. ἱερεὺς.

παπυροῦς, οὐ. τ. ὑποδη-
ματοποιός, — πώλης. ὑποδη-
ματοφύλαξ.

παπασλήκ, ου. τ. ιερωσύνη.

— Ὡς πάτ, οὐ.τ. χτύπημα ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς.

πατάτες, οὐ.τ. γεώμηλον.

παταδάκ, ἐπ. τ. αἰφνης.

πατηρὸς ἀμάρ, ρ. τ. χροτεῖν. پاتردامق

πατὴρ δὲ, οὖν. τ. θόρυβος,
χρότος. [γνύναι.

πατλατμάκ, ρ. τ. έκρη-

πατλαμάκ, ρ. τ. ἐκρη-
γνύσθαι· σκάνειν.

— πατλάκ, οὐ. τ. πάταγος.

یار لاتمق

ἐκρηγῆς· ورم— πατλὰχ βερ—
μέκι, ἀποκαλύπτεσθαι.

καὶ παταλνγκήτς, οὐ. τ. ὅτι.
κάμνει κρότον, ἐλέπυλον.

οὐκ ἐπατένδον, ζ. δίπλωμα ἐπι-
τηδεύματος· ὑγειονομική ἄ-
δεια. [προσδοκῆτως.]

πάντα πατάσθαι, ἐπ. τ. αἴφνης, ἁ-
πατάσθαι, οὐ. τ. ῥάχως.

καὶ πατρά, οὐ. π. κνήμη· πόδες.
(τῶν ζώων, ἰδίως τῶν προ-
βάτων).

πατζέχρ, οὐ. π. ἀντίδοτον.

پادشاہ παδισάχ, οὐ. π. μονάρχης,
ὁ Σουλτάνος, αὐτοκράτωρ. —

عثمان $\alpha\lambda\iota\sigma\chi\alpha\iota\sigma\mu\acute{\alpha}\nu$

ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ὀσμαν-
λιδῶν. [τοκρατορικῶς.]

ⲉⲓⲁⲓⲁⲓⲁⲓ ⲡⲁⲃⲉⲛⲁⲕⲁⲛⲉ, ⲉⲡ. ⲡ. ⲁⲩ-

پادشاهی پادشاهی, ε. π. μοναρχ-
χικός. [τεμάχιον]

پارچہ پارتی، ۵۰. پ. کوئیٹا۔

μαρτυροῦμαι, ρ. τ. κερ-
ματίζεω. [ματίζεσθαι.]

παρτσχλανμάχ, ρ. τ. κερ-
πάρς, οὐ. π. λεοπάρδαλις.

παρλατιμάκ, ρ. τ. στιλβόνειν .

پارلاق پارλάχ, ε. τ. λαμπρός,
ἀκτινοβόλος. [πνότης.

پارلاق پارلاخلήχ, οὐ. τ. στιλ-
پارلامق پارلامάχ, ρ.τ. λάμπειν.
پارلامنته ٭٭ پارلامنتو پارلامέντο, ξ.
κοινοβούλιον.

پارمق پارμάχ, οὐ. τ. δάκτυλος.
پارمقلق پارمخκλήχ, οὐ, τ. κάγ-
κελον.

پاروله پارόλα, ξ. λόγος τιμῆς.

پاره پارά, οὐ. π. χρήματα —
νόμισμα ἔχον ἀξίαν 1[40 τοῦ
γροσίου· τεμάχιον· ἐραστής.

پارهسز پارخشήξ, ε. τ. ὁ μὴ ἔχων
χρήματα· πτωχός.

پارهسزلق پارخσηζλήχ, οὐ. τ. ἐν-
δεια. [κερματίζειν.

پارهلامق پارχαλαμάχ, ρ. τ. κατα-
پارهلامق پارχαλανμάχ, ρ.τ. κατα-
κερματίζεσθαι.

پارهلنك پارχαλενμέκι, ὡς τὸ προηγ.

پازار پاζάρ, ἴδ. بازار.

پازواند پاζθάνδ, οὐ. π. νυκτορῦ-
λαξ, φρουρός.

پاس پاس, οὐ. τ. ἰός, σχωρία.

پاس طوقق پاسلانمāخ καὶ طوقق
πᾶς τουτμάχ, ρ.τ. σχωριάζειν.

پاسپورط پاسαπόρτ καὶ

پاسپورط پاسαπόρτ, ξ. διαβατήριον.

پاسطرمه پاسτηριμά, οὐ. τ. χρέας
ἀλατισμένον καὶ εἰς τὸν ἥλιον
ἀποξηρανθέν, κ. παστουριμάς.

پاسقالیه پاخشάلیα, οὐ. τ. Πάσχα.

پاسلق پاسلانμάχ, ρ. τ. σχω-
پاش پász, ε. π. ὁ διαχέων. [ριᾶν.

پاشا پاسδ, οὐ. τ. τίτλος τῶν με-
γιστάνων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλ-
λήλων τοῦ ὀθωμανικοῦ κρά-
τους, ὑπουργός, διοικητής. —

پاشوی پاسا καπουστή, ἐν μὲν
Κων]πόλει ἡ Υ'. Πύλη, ἐν δὲ
ταῖς ἐπαρχίαις τὸ διοικητήριον.

پاشالق پاسαλήχ, οὐ. τ. ἐπαρχία
ἢ διοίκησις, τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ
θέσις τοῦ پاسα.

پاطرق پاتρήχ, οὐ. τ. πατριάρ-
χης. ٭٭ — πατρηχανέ, πα-
τριαρχεῖον. [καθαρός.

پاك پάκι, ε. π. ἀμιγής, ἀγνός,
پاكله پاكلεμέκι, ρ. τ. καθαρί-
ζειν· φονεύειν. [ξεσθαι.

پاكله پاكلενμέκι, ρ. τ. καθαρί-
پاكی پاکί, οὐ. π. ἀγνότης.

پالا پάλα, οὐ. τ. μικρὰ σπάθη
πλατεῖα καὶ δίστομος· μέγας.

پالاز پالάζ, οὐ. τ. νεοσσός (πτηνοῦ).

پالاسقا پالάσχα, οὐ. τ. ἀρυθαλῖς·
φυσίγγιοθήκη.

پالان παλάν, οὐ. π. ἐπίσαγμα.

پاكله پاكلίχι, οὐ. τ. ἀγνότης,
καθαριότης.

پاكيزه پκχιζέ, ε. π. σεμνός.

پامال پامάλ, κ. παϊμάλ, οὐ. ἀ.
او — παϊμάλ ὀλ. καταστρέ-
φεισθαι. [βαξ.

پاموق ٭٭ پاموق پامούκ, οὐ. τ. βάμ-

پانوار پανδζάρ, οὖ. π. κοκκινο-
γούλι (πανδζάρι).

پانطالون πανταλόν, οὖ. τ. περι-
σκελῖς.

پای پάγι, οὖ. τ. μερίς. ۱ — پآ-
γι ἐτ., διανέμειν.

پای پآϊ, οὖ. π. ποῦς. [τεύουσα.
پای پاϊتآخت, οὖ. π. πρω-
پایان παγιάν, οὖ. π. τέλος, τέρ-
μα· πυθυμήν.

پایدار پاϊδάρ, ἐ. π. σταθερός,
μόνιμος· διαρκής.

پایدوس پاϊδός, οὖ. τ. κατάπαυσις
τῆς ἐργασίας.

پایلاشقی پاϊλασμάχ, ρ. τ. διανέ-
μεσθαι. [μένος.

پایمال پاϊμάλ, ἐ. π. καταπατη-
پای پاγέ, οὖ. π. βαθμῖς, βαθμός·
ἀξίωμα.

پایملک πεπελεμέχ, ρ. τ. τραυλί-
پتک پتέχ, οὖ. τ. κυψέλη. [ζειν.

پت پούت, οὖ. π. εἶδωλον.

پخت پουχτέ, μ. π. ἀντὶ ἐ. ἐψη-
μένος· πεπειραμένος.

پختیلا نق پیχτιλανμάχ, ρ. τ. συμ-
πηγνύναι.

پدر پεδέρ, οὖ. π. πατήρ.

پدرانه پεδερانέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. πα-
τρικός, -ῶς. [νόμενος.

پدیدار پεδιδάρ, ἐ. π. ὁρατός· φαι-

پندز पेज़ीर, ἐ. π. λαμβάνων ἢ λα-
βών. — ختام خیتām पेज़ीर, πε-
ρατωθεῖς.

پ پούρ, ἐ. καὶ ἐπ. π. πλήρης·
ἐντελεῶς.

پ پέρ, οὖ. π. πτέρυξ, πτερόν.

پران پεράν, ἐ. π. πτερόεις.

پرانغا پرانγκα, οὖ. τ. ἄλυσις κατα-
δίκων· δεσμά. [λάμψις.

پرت پερτέβ, οὖ. π. ἀκτῖς φωτός,

پرتوسز پερτεβسیζ ἢ περταβسیζ,
οὖ. π. φακός.

پرتی پηρτή, οὖ. τ. ἀποσκευή.

پرتج پερδζέμ, οὖ. π. βόστρυξ· κόμη.

پرداخ پερδάχ, οὖ. π. στίλπνωσις·
ὕλισμα.

پرداخلق پερδαχλαμάχ, ρ. τ. στιλ-
βόνειν· ἀποπερατεῖν.

پرداز پερδάζ, ἐ. π. ὁ συμπληρῶν.

پرده پερδέ, οὖ. π. καλύπτρα τῆς
κεφαλῆς· παραπέτασμα· τό-
νος μουσικός.

پرست پερέστ, οὖ. π. λάτρης.

پت پούت پερέστ, εἰδωλολάτρης.

— آتش آτὲξ پερέστ, πυρολάτρης.

پرستار پερεστάρ, οὖ. π. θεραπῶν.

پرستش پερεστήξ, οὖ. π. λατρεία.

پرکار پερکاری (κ. کار پερκελ), οὖ.
π. διαβήτης. [πολύεδρος.

پرلا نط پηρλάντα, ξ. ἀδάμας ὁ

پرقا پارμάχ, οὖ. τ. δάκτυλος.

— باش پās پارμάχ, μέγας δά-
κτυλος.

پرچ پیрінδζ, οὖ. π. καὶ τ. ὀρύζιον.

— ὀρείχαλκος.

پرنس پرένς, ξ. πρόγκιψ.

پروا περβά, οὖ. π. φόβος, συλλο-
γή, ταραχή.

پرواز περβαζ, ἐ. καὶ οὖ. π. ὁ πε-
τῶν, πτῖσις. [χόνος.

پرواز περβαζ, οὖ. π. στεφάνη εἰ-

پرواز περβانه, οὖ. π. φάλαινα,
κ. κανδυλοσθούστης (ἐντομ.).

پروستان پروتستان, οὖ. τ. δια-
μαρτυρούμενος.

پروتستو پروτέστο, ξ. διομαρτύρησις.

پرو پروبر, ἐ. π. ὁ τρέφων· προς-
τάτης· ὁ τραπεζῆς.

پروکار پروبردیکیار, οὖ. π. ὁ θεός,
ὁ τρέφων τὰ πάντα. [νος.

پورده پروبرد, ἐ. π. τεθραμμέ-

پرهیز پرچی, οὖ. π. νηστεία· ἀπο-
χή· δίαιτα.

پرهیزکار پرچی, ἐ. π. ἐγκρα-
τής· ὁ νηστεύων.

پی پیری, ἐ. καὶ οὖ. π. Νηρηΐς
(ἀγχοποιὸν δαιμόνιον) روی —

پیری پیری, ἀγγελόμορφος.

پیشان پیری, ἐ. π. διεσκορπι-
σμένος, ἡφανισμένος.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پیشانی پیری, οὖ. π. ταραχή,
ἀμηχανία. [στροφή.

پست پست, ἐ. π. χαμηλός. [ῥρεν.

پسر پسر, οὖ. π. υἱός, παιδίον

پسکوس پيسکوس, ξ. ἐπίσκοπος.

پسکل پيسکل, οὖ. π. πουςκίου, οὖ. τ.
θύσανος, φούντα.

پسکورمک پيسکورمک, ρ. τ.
ἀναβλύζειν.

پسکورمه پيسکورمه, οὖ. τ. ἀνά-
βλυσις· ῥαντισμός.

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

پسند پيسند, ἐ. π. ἐπιδοδοκι-
μασμένος· ἀρέσκων· — خود خُود

καὶ ἐπ. τ. μετρητά, τοῦς με-
τρητοῦς. — كمال إلكي پسین,
πρὸ πάντων. [λικῶς.

شیء پسین، ἐπ. ἄ. προκταθο-
مصدر پکسدرم، οὐ. τ. κρέας
ταριχευτόν.

بسطاو پکستاد، οὐ. τ. ἀκέραιον,
κράτει τσόχης.

بطريق پاتریک، ἴδ. بطریق.

پک پέکی, ἐ. καὶ ἐπ. τ. σκληρός,
στερεός· πολὺ· ملا — πέκι
ἀλιὰ, ἐξάίρετα. [νειν.

پکمت پکیتیمέکی, ρ. τ. σκληρού-
کسمت پکسیمهت καὶ

پکسماد پکسیمات, οὐ. τ. δίπυρον.

پکسدرم پکισδερμέکی, ἴδ. پک.

پکسمک پکισμέکی, ρ. τ. σκληρού-
نصیای. [γλεῦχος.

پکمز پکیمέζ, οὐ. τ. ἔψημα,

پکی پέκι, ἐπ. τ. (κατὰ πρῶτον
τοῦ پک پέکی ἐγί), πολὺ καλὰ.

پکمل پلκτینا, ξ. λευκόχρυσος.

پکمل پکλάζ, οὐ. τ. νεοσσός χηνός
ἢ περιστερῶς. [θήκη.

پکمل پکλίσκα, οὐ. τ. φυσίγγιο-

پکمل پکλیمάρ, οὐ. τ. σχοινίον
χοινδρόν, κάλως.

پکمل پکλामούτ, οὐ. τ. βκλ-
νίδειν (καρπός), πκλამήδα
(ἰχθύς).

پکمل پکλάν, ξ. οἰκονομία· σχέδιον.

پکمل پکλάνکک, οὐ. τ. γάρκς (εἰ-
δος ὀχυρώματος).

پکمل پکλاد, οὐ. π. κ. πκλافی.

پکمل پکلتέکی, οὐ. τ. τρυλός.

پکمل پکلتکلمی, ρ. τ. τρυ-
λίζειν. [σματος.

پکمل پکلتέ, οὐ. ἄ. εἶδος γλυκί-

پکمل پکλένکی, οὐ. π. λεοπάροχαις·
τίγρις.

پکمل پکلیت, οὐ. τ. ὀρνιθοπούλι.

پکمل پکνάخ, οὐ. π. καταρύγιον
προστασία· ἔδρα.

پکمل پکناίρ, οὐ. τ. πκνήγυρις.

پکمل پکنتسوک, ἴδ. پکنت.

پکمل پکنتέ, οὐ. καὶ ἐπ. π. βάμ-
βαζ· ῥοδόχρους.

پکمل پکنتی, ἐ. τ. ῥυπαρός, γλίσχρος.

پکمل پکندز καὶ پکنتز, ἐ. π.
پکمل پکندزάρ, ἴδ. پکمل. [πέντε.

پکمل پکندز, οὐ. π. παραθυρον.

پکمل پکندزσεμπέ, κ. περσεμπέ,
οὐ. τ. πέμπτη (τῆς ἐβδομάδος).

پکمل پکندز, οὐ. π. πυγμή, δρᾶξ·
ὄνις (τῶν σαρκούδων πτηνῶν
ἢ ζώων).

پکمل پکندزσεμπέ, ρ. τ. ἀντι-
πκλίσιν.

پکمل پکنتσεμπέ, ρ. τ. τύ-
πτειν διὰ τῆς δρᾶκός.

پکمل پکنتخان, ἐ. π. κεκρυμμέ-
νος, μυστικός.

پکمل پکیر, οὐ. π. τ. ρός. [νοῦ.

پکمل پکίلا, οὐ. τ. πτίλον πτη-

پکمل پός, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ὀμίγλη.

پکمل پوست, οὐ. π. δέρμα ἀκτέρ-

γαστρον. θέσις, ὑπουργημα.
 पोσταλ, οῦ. π. πόρνη.
 εἶδος πεδίου. [προβάτου.

پوستکی پوسته کی، οὐ. π. δέρμα
 پوسته پوسته, ζ. ταχυδρομεῖον.
 حانه — پوسته خانه —
 αμυρέ, αὐτοκρατορικὸν ταχυ-
 δρομεῖον.

ΠΟΥΣΧΙΟΥΡΜΕΚΙ, ρ. τ.
ῥαντίζειν.

Κ-9 ποισκιούλ, οδ. τ. θύσανος,
φρούντα.

چول پۇز، ε. π. ἐνδεδύμενος. — τσὺλ πούζ, ῥακενδύτης.

پوشیده پوسیدہ، ε. π. κεκαλυμ-
μένος.

ψωφ. πούσουλα, οὐ τ. κατάλογος,
γραμμάτιον· ναυτική πυξίς.

پوسماخ. ρ.π. ἐνεδρεύειν.
 پوستۇ، ئۇ.ت. ἐνέδρα· παγίς.

Δ. πούλ, οἱ. τ. ὀβολός, χρήμα-
τα· λεπὶς ἰχθύος· σφραγιδάζ-
ουμον· σῖμα πεσσός.

299. πουλάδ, οὐ. τ. χάλυψ.

«پولیتیکا, οὖ.τ. πολιτική,
φιλοφροσύνη. | φρων.

πολίτικα, πολιτικῶν, ἐ. τ. φιλό-
 πολιδέζα, ἡ συναλλαγματοειδής.

πολὶς, ξ. ἀστυνομία. —
 ما. πολὶς μεμουρή, ἀστυ-

νομικὸς ὑπάλληλος. [βοφεῖς.
 31 32 ποῖράζ, κ. ποργιάζ, οὐ. τ.

πεγρεδάρ, οὐ. π. φύλαξ,
 μέτοχος. | γών (ἀνατ.).

پہلو پہلوῦ, οὖ. π. πλευρά, λα-
 پہلو پہلوῖ, οὖ. π. ἀθλητής,

παιδείας.

3 πει' (ἀντὶς), οὐ. π. ποῦς.

β. μ. κ. ἄρραβών· προκαταβολή.
باي پيگياپيئ και سدری پيئودو-

πει, ἐπ. π. βχθυηδόν.
οὐκ-πιαδέ, οὐ. π. στρατιώτης

τοῦ πεζικοῦ· πεζός· λέμβος.
αὐτὴ πιάσα, ξ. δημοσίᾳ πλατεῖα.

τιμή ἀγορᾶς.
 سام پیغام، ۵۰ پ. دیدار، آغ-

γελία. [γελιαφόρος.
 سامو πεγιαυ άβέρ, ού, π. άγ-

پیامبر پیغام پیر، و. پ. پروفیتیس.
 پیانخو، ξ. λαγέτον.

42. πίτς, οὐ. τ. νόθος.
 43. πίτς, οὐ. π. πτυγγή.

παιδία, ἐ. π. παραχθείς, ὁ-
πάγων. 1.— πείδῃ ἐτ. κτλ

σὴν! παράγειν.
سدهلهه πειδουγλαυαχ. ρ. τ. εδρ:

σχεῖν· προμηθεύειν. [δόν.
 14. 12. πεῖδερπεῖ, ἐπ. π. βαθύγ.

οὐκ ἐπιδέ, οὐ. τ. πῆτα.
 καὶ πῆτα, οὐ. καὶ ἐ. π. γέρον. ἄ-

γίος. [συμῶν.
 καὶ πρὸς ἐπ. π. (ἐν συνῳ.), ὁ κα-

αἰχμή, πύρρστέ, ἐπ. π. κεκοσμη-
μένος.

پیراهن پیوراچέν، ου. ά. χιτών.

ت τέ, τρίτον γράμμα τοῦ ἀρχι-
βικοῦ καὶ τέταρτον τοῦ τουρ-
κοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθ-
μητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 400.

تا τά, πρ. καὶ ἐπ. π. μέχρι, ἕως.

تاب τάπ, οὐ. ἀ. ἰσχύς· λάμψις.

تاب تاπάν, ἐ. π. λαμπρός· ἀ-
κτινοβόλος.

تاب تاپ, ἀβέρ, ἐ. τ. δυνατός.

تابع تاپی, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἐπό-
μενος· ὑπὲρ.

تابع تاپی, οὐ. ἀ. ὑπὲρ.

تاب تاپوت, οὐ. ἀ. κινώτιον·
νεκρικὸν φέρετρον.

تابع تاپی, οὐ. ἀ. δικαίω-
μα.

تابع تاپ, οὐ. τ. ταχυδρόμος.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπισθαι-
νέω.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. τὸ καταλεί-
πειν ἵκνη· τὸ ποιεῖν ἐντύπω-
σιν· τὸ ἐνεργεῖν.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. στέμμα· κινό-
μα.

تابع تاپ, οὐ. καὶ οὐ. π. σκη-
πτῶχος, βασιλεὺς.

تابع تاپ, οὐ. π. τὸ μοναρ-
χικὸν ἀξίωμα.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. ἔμπορος.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. τὸ ὀρίζειν·
προθεσμίαν, τέρμα· ἀναβάλλειν.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. ἀναβολή·
ὑστέρησις.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. ἀναβολή·
— ταπ, ἀναβάλλειν.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. ἡθικοποίησις.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. ἐπιτίμησις,
τιμωρία· — ταπ, τι-

μωρεῖν.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπο-
τίειν, ἐκπληροῦν· — ταπ, ἀποτίειν, ἐκπληροῦν.

تابع تاپ, οὐ. π. σκότος· στήμων·
ὑφάσματος.

تابع تاپ, οὐ. π. λεηλασία.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. ὁ ἀφίνων,
ὁ ἐγκαταλείπων.

تابع تاپ, οὐ. τ. ἄγρος.

تابع تاپ, οὐ. π. διεσχορπι-
σμένος.

تابع تاپ, οὐ. ἀ. χρονολογία,
ἡμερομηνία· ἱστορία· —

تابع تاپ, οὐ. ἀπὸ ἐγείρας·
χρονολογία· — ταπ, ἀπὸ γεννήσεως Χρι-

στοῦ χρονολογία· — ταπ, ἀπὸ γεννήσεως Χρι-

στοῦ χρονολογία· — ταπ, ἀπὸ γεννήσεως Χρι-

στοῦ χρονολογία· — ταπ, ἀπὸ γεννήσεως Χρι-

ρίχ-ι-οῦμιμή, γενική ἱστορία.
 • τζαζέ, ἐ. π. νέος, νωπός. —
 ταζελίχι, νωπότης. [νεοῦν.
 • τζαζελεμέχι, ρ. τ. ἀνα-
 • τζαζελεγμέχι, ρ. τ. ἀνα-
 νεοῦσθαι.
 • τζαζί, οὔ. ἄ. ὑπερήρης ἄραψ.
 λαγωνικήν. [σθαι.
 • τζεσσούς, οὔ. ἄ. τὸ θεμελιοῦ-
 σαι τασή, οὔ. ἄ. ἔννατος.
 • τζεσούφ, οὔ. ἄ. θλιψίς, ὁ-
 • τασέ, οὔ. π. λύπη. [δύνη.
 • τασελενδηρμέχι, ρ. τ.
 θλίβειν. [θεσθαι.
 • τασελενμέχι, ρ. τ. θλί-
 • τεσίς, οὔ. ἄ. θεμελιώσις,
 στήριξις.
 • ταχμάχ, ρ. τ. προσδένειν, φε-
 ρεῖν (χοσμήματα).
 • ταχερούλ, οὔ. ἄ. βρωσίς.
 • ταχίδ, οὔ. ἄ. ἐπίτασις,
 ἐνίσχυσις.
 • τὰ-χίμ, ἐπ. τ. ἴσως, ἴνα,
 ὥστε. [ἄλγος.
 • τεε'λούμ (μ), οὔ. ἄ. πόνος,
 • ταλός, οὔ. τ. ῥινίσματα.
 • τεε'λούφ, οὔ. ἄ. ἐθίζεσθαι,
 συμφιλιοῦσθαι.
 • ταλή, οὔ. ἄ. ἐπόμενος, δευ-
 τερεύων. [γνώσκων.
 • ταλή (τ), ἐ. ἄ. ὁ ἀναγι-
 • τε'λίφ, οὔ. ἄ. τὸ συγγρά-
 φειν, σύγγραμμα.

• τάμμ, ἐ. ἄ. ὁλόκληρος, πλή-
 ρης. [σκέψις.
 • τεε'μδύλ, οὔ. ἄ. προσοχή,
 • τε'μουλσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ.
 ἀπερίσκεπτος, -ως.
 • τεε'μούν, οὔ. ἄ. ἀσφάλεια.
 • τε'μίν, οὔ. ἄ. ἐξασφάλις,
 ἐνθάρρυνσις. [σκέψεως.
 • τε'νί, οὔ. ἄ. βραδύτης ἐκ περι-
 • τε'νίς, οὔ. ἄ. τὸ καθιστᾶ-
 ναι θηλυκόν, τὸ διατυποῦν
 λείξιν τινὰ εἰς γένος θηλυκόν.
 • τε'νίς, οὔ. ἄ. τὸ ἐξοικειό-
 νειν, ἐθίζειν.
 • τὰθ, οὔ. τ. ἡ προσήκουσα
 θερμοκρασία· ὥρα εὐθιτος.
 • ταθά, οὔ. τ. σκεῦος μαγει-
 ρικόν, κ. τηγάνιον.
 • ταθάν, οὔ. τ. ὁροφή.
 • τὰθλα, ξ. κύθος· ἄβαξ.
 • τε'βίλ, οὔ. ἄ. ἐρμηνεία.
 • τε'χούλ, οὔ. ἄ. νυμφεύεσθαι·
 γάμος.
 • τεε'γιούδ, οὔ. ἄ. ἐνισχύεσθαι.
 • τεε'γέδ, οὔ. ἄ. ἐνίσχυσις.
 • τεε'παδούρ, οὔ. ἄ. ἐκπηγάζειν.
 • τεε'πεδούλ, οὔ. ἄ. ἀνταλλαγή.
 • τεε'πάρ, οὔ. π. ἀπώλεια, φθορά.
 • τεε'παρέχι, ἐπιφ. ἄ. εὐλο-
 γητὸς εἶη! [γῦφος.
 • τεε'πεσίρ, οὔ. τ. κιμωλία,
 • τεε'παούτ, οὔ. ἄ. τὸ ἀπο-
 μακρύνεσθαι.

تباین τεπαχιούν, ου. α. ἀποχω-
ρισμός· διαφορά.

تبیل τεπόζιλ, ου. α. σέβας· τιμή.

تبخر τεπαγχούρ, ου. α. ἐξάτμισις·
Α — ἐξάτμιζεσθαι.

تبخر τεπχίρ, ου. α. εὐωδία· Α —
τεπχίρ ἐτ. εὐωδιάζειν.

تبیل τεπέδοδούλ, ου. α. τὸ μετα-
βάλλεσθαι.

تبديل τεπόδηλ, ου. α. μεταβολή,
ἀλλοίωσις· μεταμψέσεις.

تبدا τεπόδηλεν, ἐπ. α. μετημ-
φισμένος· ἐναλλάξ.

تبرد τεπερρούδ, ου. α. ἀποψύχειν.

تبرع τεπερρού, ου. α. τὸ διδόναι
ἢ πράττειν τι δωρεάν.

تبرعا τεπερρούαν, ἐπ. α. δωρεάν.

تبريد تεپرید (برد), ου. α. τὸ ψυ-
χραίνειν. [ρειν.

تبريك تεπρίκι, ου. α. τὸ συγχαι-
νέειν.

تبرع تεπρίε, ου. α. τὸ ἀθωοῦν.

تبسط τεπεσσοῦτ, ου. α. διάχυ-
σις· εὐρυνσις.

تبسم τεπεσούμ, ου. α. μειδίαμα.

تبشير تεπόσίρ, ου. α. ἀγγελία.

تبشيرنا تεπόσινναμέ, ου. α. ἐπι-
στολή αἵσια ἀγγέλλουσα.

تبصيص تεπεσπούς, ου. α. θωπέα.

تبعا تεπάν, ου. α. ὑποτακτικῶς.

تبعا تεπάα, πλ. τοῦ تابع.

تبعية تεπαγέτ, ου. α. ὑπηκοότης.

تبعية تεπαγέτεν, ἐπ. α. καθ' ὑπακοήν.

تبعيد تε'πίδ (بعيدونوت), τὸ ἀπο-
μακρύνειν. [στάλλωσις.

تبيل تεπελλούρ, ου. α. ἀποκρυ-
πτείν.

تبليغ تεπλίγ, ου. α. ἀνακοίνωσις·
تبليغات تεπλιγάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τὰ ἀνακοινωθέντα.

تبول تεπεθούλ, ου. α. τὸ οὔρειν.

تبين تεπεΐγιούν, ου. α. τὸ δη-
λοῦσθαι. [σαφῶς.

تبين تεπγίν, ου. α. τὸ ἐξηγεῖν.

تبيض تεπγίζ, ου. α. τὸ λευκαίνειν·
ἀντιγράφειν. [σθαι.

تكنع تεπρενμέκι, ου. α. κινεῖ-

تكنع تεπισμέκι, ρ. τ. ἀλληλο-
λακτίζειν.

تكنع تεπμέκ, ρ. τ. λακτίζειν.

تكنع تεπινμέκι, κινεῖν τοὺς πό-
δας βιαίως.

تكنع تεπινμέκι, κινεῖν τοὺς πό-
δας βιαίως.

تكنع تετέ, ου. τ. λόφος, κορυφή.

تكنع تεπελεμέκι, ρ. τ. κατα-
βάλλειν· καταπατεῖν.

تكنع تεπί, ου. τ. χιονοστρόβιλος.

تكنع تεπεΐγιούν, ου. α. τὸ δῆλον
καὶ σαφές γίνεσθαι.

تكنع تεταππού, ου. α. ἐξακολού-

θησις· διάστημα.

تكنع تετεππού, ου. α. ἐξερεύνησις·

تكنع تετρεμέκι, ρ. τ. τρέμειν,
φρίττειν. [νεσθαι.

تكنع تετσινμέκι, ρ. τ. ἀπεχθά-

تكنع تετιμμέ, ου. α. συμπλήρω-
μα· παράρτημα.

تكنع تετρίμ, ου. α. συμπλήρωσις.

تتوح تτεβοδούζ, οὐ. ἄ. στέψις.
تتیز تτιζ, ε. τ. ιδιότροπος, φέ-
λερις. — τιτιζλίκι, οὐ. τ.
ιδιοτροπία. [ζέσθαι.

تتیزلک تτιζλενμέکی, ρ. τ. ἐρεθί-
στικί, οὐ. τ. ταχύς, λε-
πτός, ἄβρός. — οὐ. τ. σκαν-
δάλη.

تتیت تτεπίτ (تبات), οὐ. ἄ. στε-
ρέωσις· μοιμοποίησις. [νειν.
تقیل تτεσκήλ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιβαρύ-
σις· ττσίλ, οὐ. ἄ. τὸ τριπλα-
σιάζειν· διαίρειν εἰς τρία.

تتیه تτεσνηγέ, οὐ. ἄ. δουλικός (γρμ.).
تتادل تτεδζαδούλ, οὐ. ἄ. ἔρις, φι-
λονεικία. [ταجر.

تتار تτεδζάρ, κ. δουδζάρ, πλ. τοῦ
تتار تτεδζαράν, πλ. τοῦ

تتار تτεδζαρέτ, οὐ. ἄ. ἐμπορίου.
تتار تτεδζαρετδζέ, ἐπ. τ. ἐμπο-
ρικῶς. [θάρρος.

تتاسر تτεδζασούρ, οὐ. ἄ. τόλμη,
تتانب تτεδζανούπ, οὐ. ἄ. τὸ ἀπο-
μαχρύνειν.

تتاوز تτεδζαβούζ, οὐ. ἄ. τὸ ὑπερ-
βαίνειν, ἐπιτίθεσθαι, ἀδικεῖν.

تتاوز تτεδζαβούζ, οὐ. ἄ. ἐπιθε-
τική (συνθήκη).

تتاهل تτεδζαχούλ (جهل), οὐ. ἄ.
τὸ ὑποκρίνεσθαι ἄγνοιαν.

تتادل تτεδζεδούδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀνα-
νεῦσθαι.

تتدید تτεδζδίδ, οὐ. ἄ. ἀνανέωσις.

تتدید تτεδζριπέ, οὐ. ἄ. ἀπόπειρα,
δοκιμή, πείρα.

تتدید تτεδζερρούδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀπο-
χωρίζεσθαι· ἐρημία.

تتدید تτεδζρδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀποχω-
ρίζειν, τὸ ἀπογυμνώνειν.

تتدید تτεδζρیم (جرم), οὐ. ἄ. τὸ ἐπι-
βάλλειν πρόστιμον.

تتدید تτεδζεζί, οὐ. ἄ. ὑποδιαί-
ρεσις.

تتدید تτεδζεσσούδ, οὐ. ἄ. ἐνσάρ-
κωσις. [νησις.

تتدید تτεδζεσσούς, οὐ. ἄ. ἐξερεύ-
σις· ττεδζεσσούμ, οὐ. ἄ. τὸ σω-
ματοῦσθαι. [τοῦν.

تتدید تτεδζσίμ, οὐ. ἄ. τὸ σωμα-
τί· ττεδζελλί, οὐ. ἄ. ἐμφάνισις

ἐν πλήρει λαμπρότητι καὶ
εὐτυχίᾳ· πεπωμένον.

تتدید تτεδζλίδ, οὐ. ἄ. τὸ περικα-
λύπτειν· δένειν βιβλίον.

تتدید تτεδζελλούλ, οὐ. ἄ. ὑπεροχή.

تتدید تτεδζεμμούδ, οὐ. ἄ. πῆξις·
πάγος.

تتدید تτεδζεμμού, οὐ. ἄ. τὸ συνέρ-
χεσθαι· συνάθροισις.

تتدید تτεδζεμμούλ (جال), οὐ. ἄ.
τὸ κοσμεῖσθαι, ὠραῖζεσθαι.

تتدید تτεδζμίλ, οὐ. ἄ. διαχόσμησις.
تتدید تτεδζενούπ, οὐ. ἄ. ἀποχή.

تتدید تτεδζενούν, οὐ. ἄ. τὸ παρα-
φρονεῖν.

تتدید تτεδζνίς, οὐ. ἄ. ἀμφιλογία.

تعوير τεοζβίς, οὖ. ἄ. ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία. [κίζειν.

تعوير τεοζχίς (تحيات), οὖ. ἄ. προι-
تحالف τεχαλούφ, οὖ. ἄ. τὸ δένειν
δι' ὄρκου τὰ ἀντίδικα μέρη.

تعوت τάχτ, οὖ. καὶ πρ. ἄ. τὸ
κάτωθεν, ὑπό.

تعوتι ταχτανί, ἐ. ἄ. ὁ ὑποκάτω.

تعوير τεχαδζούρ, οὖ. ἄ. ἀπολίθωσις.

تعوت τεχαδδούς, οὖ. ἄ. τὸ ἐπέρ-
χεσθαι· γενναῖσθαι· συνδι'άλεξις.

تعوت ταχδίς, οὖ. ἄ. διηγεῖσθαι·
ἀπαγγέλλειν.

تعديد تاخدίδ, οὖ. ἄ. τὸ ὁροθετεῖν.

تعرك τεχαρρούκ, οὖ. ἄ. κίνησις.

تعري τεχαρρί, οὖ. ἄ. ἔρουν.

تعوير تاخρίρ, οὖ. ἄ. τὸ γράφειν·
ἔγγραφον.

تعويرا تاخρίρεν, ἐπ. ἄ. ἐγγράφως.

تعرض تاخρίζ, οὖ. ἄ. προτροπή.

تعريف تاخρίφ, οὖ. ἄ. μετατοπι-
σμός γραμμάτων ἢ λέξεων
πρὸς σύνθεσιν ἄλλης λέξεως·
μεταβολή.

تعريك تاخρίκι (حركت), οὖ. ἄ. τὸ
διεγείρειν, ἐρεθίζειν, βάλλειν
εἰς κίνησιν. [λύπη.

تعزن τεχαζζούν, οὖ. ἄ. κατήφεια·

تعزين تاχζίν, οὖ. ἄ. λυπεῖν.

تعسر τεχασσούρ, οὖ. ἄ. στε-
ναγμός.

تعسين تاχσίν (حسن), οὖ. ἄ. ἐπι-
δοκιμασία· ἔπαινος.

تعصل τεχασούλ, οὖ. ἄ. τὸ παρὰ-
γεσθαι.

تعصيل تاχσήλ, οὖ. ἄ. τὸ καρ-
ποῦσθαι· ἀπολαύειν· κτῆσις·
περίεργον· δῶρον.

تعصيلادار تاχσηلدάρ, οὖ. ἄ. εἰς-
πράκτωρ.

تعف τοχάφ, ἐ. τ. περίεργος.

تعفظ τεχαφρούζ, οὖ. ἄ. τὸ φυ-
λάττεσθαι. [γον.

تعفه τουχφέ, οὖ. ἄ. ὠραῖον ἔρ-

تعقق τεχακκούκ (حق), οὖ. ἄ.
ἐξακρίβωσις.

تعقير تاχκήρ, οὖ. ἄ. καταφρόνησις.

تعقيق تاχκήκ (حق), οὖ. ἄ. ἐξα-
κρίβωσις. [σιάζειν.

تعكم τεχακιούμ, οὖ. ἄ. τὸ ἐξου-

تعكم تاχκίμ, οὖ. ἄ. ἐνισχύειν·
ὀχυροῦν.

تعليف تاχλήφ, οὖ. ἄ. τὸ ὀρκίζειν.

تعلل τεχαλλούλ, οὖ. ἄ. τὸ διαλύε-
σθαι, τὸ ὀρκίζεσθαι.

تعليل تاχλήλ (حل), οὖ. ἄ. τὸ
καθιστᾶναι τι θεμιτόν· ἀνά-
λυσις (χημ.).

تعمل τεχαμμούλ, οὖ. ἄ. ὑπομονή.

تعملسر τεχαμμουلسήζ, ἐ. τ. ἀνυ-
πόμονος. [νειν.

تعميل تاχμήλ, οὖ. ἄ. τὸ φορτό-

تعول τεχαδδούλ, οὖ. ἄ. μεταβολή.

تعويل تاχβήλ, οὖ. ἄ. τὸ μεταβάλ-
λειν· ὁμολογον.

تعويلات تاχβηλάτ, οὖ. ἄ. πλ. τοῦ

προηγ. μεταβολαί, γραμματικά·
ὁμολογίαί. [τεσθαι.

تخلف تعالجی، οὐ. ἄ. τὸ ἐκπλήτ-
تخلف تعالجی، οὐ. ἄ. ἀνομοιό-
της· ποικιλία· διαφωνία.

تخت تخت، οὐ. ἄ. θρόνος· — پای
پای تخت، πρωτεύουσα.

تخت تخت، οὐ. π. πρω-
τεύουσα.

تخت تخت، οὐ. π. σπίνος· πλάξ.

تخت تخت، οὐ. ἄ. τὸ σφραγίζειν.

تخریب تخریب، οὐ. ἄ. ἐρήμωσις.

تخریب تخریب، οὐ. ἄ. παρέγκλησις·
παρκαλογισμός. [κεύειν.

تخریب تخریب، οὐ. ἄ. τὸ ἐναποθη-
تخریب تخریب، οὐ. ἄ. τὸ φοβεῖσθαι.

تخریب تخریب، οὐ. ἄ. τὸ
ἐκφοβεῖσθαι. [διορίζειν.

تخصیص تخصیص، οὐ. ἄ. τὸ προς-

تخصیص تخصیص، οὐ. ἄ. πλ.

τοῦ προηγ. κεφάλαια τῆς κυ-
βερνήσεως ὠριτισμένα εἰς εἰ-
δικὰς χρήσεις.

تخریب تخریب، οὐ. ἄ. τὸ ἀνα-
καλεῖσθαι.

تخطيط تخطيط، οὐ. ἄ. ἄγειν γραμ-
μάς· εἰκονίζειν· περιβάλλειν.

تخلف تخلف، οὐ. ἄ. τὸ ἐλα-
φρύνεσθαι. [νέειν.

تخفيف تخفيف، οὐ. ἄ. τὸ ἐλαφρό-

تخلف تخلف، οὐ. ἄ. τὸ
διαδέχεσθαι· ἀντίστασις.

تخلي تخلي، οὐ. ἄ. τὸ διαζευ-
γνύειν. [τειν.

تخلي تخلي، οὐ. ἄ. τὸ ἀπολλάτ-

تخلي تخلي، οὐ. ἄ. τὸ
ἀναμειγνύειν.

تخلي تخلي، οὐ. ἄ. τὸ
ποιεῖν διάδοχον.

تخلي تخلي، οὐ. ἄ. ἐκκενόνειν·
ἀπολύειν· διαζευγνύειν.

تخم تخم، οὐ. π. σπóρος.

تخم تخم، οὐ. ἄ. εἰκασία, συμ-
πέρασμα. [γιστα.

تخمین تخمین، ἐπ. ἄ. ὡς ἔγ-

تخمین تخمین، οὐ. ἄ. ἐκ-
φοβίζειν.

تخیل تخیل، οὐ. ἄ.
φαντασία· ἰδέα· τὸ φανταζεσθαι.

تخیلات تخیلات، πλ. τοῦ
προηγ.

تدابیر تدابیر، πλ. τοῦ تدبیر.

تداخل تداخل، οὐ. ἄ. μεσολάβη-
σις· — تدابیر — تدابیر — μεσός,
καθιστέρησις μισθοῦ.

تدارك تدارك، οὐ. ἄ. προμή-
θεια, ἐτοιμασία.

تدافع تدافع، οὐ. ἄ. ἄμυνα.

تدافعی تدافعی، ἐ. ἄ. ἀμυντικός.

تداول تداول، οὐ. ἄ. κυκλοφο-
ρία (ἐπὶ νομισμάτων, βιβλίων).

تداوی تداوی، οὐ. ἄ. θε-
ραπεία.

تدبیر تدبیر، οὐ. ἄ. μέτρον, σχέ-
διον, διάβημα.

τεδπιράτ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ
προηγ. [σχεσθαι.

τεδερρούς, οὐ. ἄ. τὸ διδά-
τδريج τεδρίδζ, οὐ. ἄ. βαθμιαία
πρόοδος.

τεδρίζεν, οὐ. ἄ. βαθμιαίως.
τεδρίς (درس), οὐ. ἄ. τὸ δι-
δάσκειν.

τεδφίν, οὐ. ἄ. τὸ θάπτειν.
τεδκήκ (دقت), οὐ. ἄ. ἐξέ-
τασις λεπτομερής.

τεδεννί, οὐ. ἄ. τὸ υποδιβάλλειν.
τεδθίρ, οὐ. ἄ. τὸ στρέφειν.
τεδχίξ, οὐ. ἄ. τὸ εκφροθεῖν.
τεδχίν, οὐ. ἄ. τὸ ἀλείφειν
ἐλαίω.

τεζκχάρ (ذكر), οὐ. ἄ. τὸ ἀνα-
μιμνήσκειν.

τεζεκχιούρ, οὐ. ἄ. τὸ συζη-
τεῖν· διδάσκειψις.

τεζκερέ, οὐ. ἄ. γραμμάτιον·
βιογραφία· مرسوم — μουρούρ
τεζκερεσί, διαβατήριον.

τεζκίρ (ذكر), οὐ. ἄ. ὑπομι-
μνήσκειν· ἀφυπνίζειν.

τεζελλούλ, οὐ. ἄ. ταπεινώσις.
τεζλίλ (ذلت), οὐ. ἄ. τὸ πε-
ριφρονεῖν.

τεζμίμ, οὐ. ἄ. μομφή.
τεζγίλ, οὐ. ἄ. τὸ παρατείνειν·
παράρτημα.

τέρ, οὐ. τ. ἰδρώς. [χαρίεις.
τέρ, ε. π. νωπός, πρόσφατος·

τουράπ, οὐ. ἄ. γῆ, χῶμα.
τεραδούφ, οὐ. ἄ. τὸ συνο-
δεύειν.

τεραζού, οὐ. π. ζυγός, ἱσορ-
ροπία· كوزی — τεραζού κιόζή,
πλάστιγξ.

τράξ, ε. καὶ οὐ. π. ὁ κόπτων·
τὸ ξυρίζειν· τὸ κόπτειν.

τεραφού (رفع), οὐ. ἄ. τὸ ἐνά-
γειν ἀμοιβαίως (εἰς δικαστή-
ριον). [λοσυνοδεύεσθαι.

τεραφούκ, οὐ. ἄ. τὸ ἀλλη-
τεραχιούπ, οὐ. ἄ. τὸ συν-
δέειν· σύνδεσις. [σωρεύεσθαι.

τεραχιούμ, οὐ. ἄ. τὸ συσ-
τάμπα, ξ. ἀνταλλαγή.

τραμβάϊ, ξ. τροχιόδρομος.
τερανέ, οὐ. π. μελωδία.

τουρπέ, οὐ. ἄ. μαυσωλεῖον.
τουρπέδάρ, οὐ. ἄ. τ. φύ-
λαξ μαυσωλείου.

τερπί, οὐ. ἄ. τὸ διαιρεῖν
εἰς τέσσαρα· τὸ σχηματίζειν
τετράγωνον· τετραγωνίζειν
(μαθμτ.). [νικῶς.

τερπίεν, ἐπ. ἄ. τετραγω-
τερπήηγέ, οὐ. ἄ. ἀγωγή,
παίδευσις, τιμωρία· καρύκευμα.

τερπήηγισήζ, ε. ἄ. ἀνά-
γωγος.

τερπίελί, οὐ. ἄ. εὐάγωγος.

τερπίεσιζλίχι, οὐ. ἄ.
ἐλλειψις ἀνατροπῆς.

١٠٢٠ تهرپان, ζ. δρέπανον.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ προκύ-
 πτειν. | ποιεῖν.
 تهرته, ου. ά. τὸ τακτο-
 τερتهστήζ, ε.τ. ἄτακτος.
 تهرتهστήζ, ου. τ. ἄταξία.
 تهرتتوئ, ου. ά. διε-
 τهرتتوئ, ου. ά. μετάφρα-
 σεις. حال — τερδζουμέ-ι-χάλ,
 βιογραφία. | παρακχλεῖν.
 تهرتتوئ, ου. ά. ἐλπίς. τὸ
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ προτιμᾶν.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ἐπανη-
 φέρειν.
 تهرتتوئ, ου. ά. συμπάθει·α.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ἀμφιβά-
 λειν. δισταγμός.
 تهرتتوئ, ου. ά. ἀμφιβάλειν.
 ἐπανερχεσθαι.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ποιεῖν
 τινα συνοδεῦσαι ἕτερον. | ζειν.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ἐξευτελί-
 تهرتتوئ, ου. τ. ῥάπτης.
 تهرتتوئ, ου.τ. τὸ ἀνάποδον —
 ε. τ. πείσμων· ἐνάντιος.
 ١٠٢١ تهرسانه, ου.τ. ναύσταθμος.
 عامر — τερσανέ-ι-ἀμιρέ, ὁ αὐ-
 τοκρατορικὸς ναύσταθμος.
 تهرتتوئ, ου. ά. καταθύ-
 θις· τὸ ἀποσταλάζειν.
 ١٠٢٢ تهرتتوئ, ου. π. ναύ-
 σταθμος.

تهرتتوئ, ου.τ. ἀναπο-
 διάζεσθαι.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ἰχνογρα-
 φεῖν· τὸ εἰκονογραφεῖν.
 تهرتتوئ, ου. τ. ἀλμυρία.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ στερεο-
 ποιῶν.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ
 ἰκανοποιεῖν· ἀποζημιώσεις.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ἐκ-
 πλήττειν.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ἐμ-
 ποιεῖν πόθον.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ὑψοῦσθαι.
 تهرتتوئ, ου.τ. πρωτοφά-
 νεια καρπῶν· προφαντά. [νειν.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ ὑψό-
 تهرتتوئ, ου. ά. περιποίησις·
 τὸ συνοδεύειν.
 تهرتتوئ, ου. ά. ἀνάγκυσις.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ
 ἐφάμιλλα.
 تهرتتوئ, ου. ά. πρόοδος.
 تهرتتوئ, ου. ά. τὸ γράφειν,
 τὸ συντάττειν.
 تهرتتوئ, ου. ά. ἐνώσις.
 تهرتتوئ, ου. ά. ἐγκατάλειψις.
 تهرتتوئ, ου. τ. Τοῦρκος.
 تهرتتوئ, ου. καὶ ἐπ. τ. ἡ
 τουρκικὴ γλῶσση· τουρκιστί.
 تهرتتوئ, ου.τ. (ὄν.κ. χώρας)
 Τουρκιστάν.
 تهرتتوئ, ου. ά. κληρονομία,

τὰ ἐπιπλὰ κτλ. τελευτήσαν-
τος ἀνθρώπου.
تُرکی تورκί, ἐ. καὶ οὐ. ἅ. τουρ-
κικός· ἡ τουρκικὴ γλῶσσα.
تُرکی τουρκιού, οὐ. τ. ἄσμα.
ترکیبτερκίπ, οὐ. ἅ. σύνθεσις·
κράμα. [γῆσιμος.
تُر تάρλα, οὐ. τ. ἀγρὸς καλιε-
رترلترτερλετμέκι, ρ. τ. τὸ ποιεῖν
ιδρόνειν.
ترکترκί, οὐ. τ. κρηπὶς.
ترکترλεμέκι, ρ. τ. ιδρόνειν.
ترمیمترμίμ, οὐ. ἅ. ἐπισκευή.
ترنترέν, ξ. ἀμαξοστοιχία.
ترتورتουρουντζ, οὐ. π. χρυσόμη-
λον τὸ πικρόν, κ. νεράντζι.
ترنجیτουρουτζί, ἐ. π. χρώμα-
τος νεραντζίου.
ترمترεριννούμ, οὐ. ἅ. μέλος, ὠδή.
ترومپترομπέτα, οὐ. τ. (ἰταλ.)
σάλπιγξ.
ترواجترεβίδζ (رواج), οὐ. ἅ. τὸ συνι-
στάναι, τὸ διεξάγειν ὑποθέ-
σεις κτλ.
ترهترερέ, οὐ. τ. κάρδαμον· یغی—
τερε γιγαγή, βούτυρον νωπόν.
ترقیاتیرγιαχ, οὐ. ἅ. θηριακὴ
(φαρμ.).
ترقیاتیرγιακκή, ἐ. ἅ. ὁ παρὰδε-
δομένος εἰς ὅπιον ὀξύθυμος.
تریدتρίδ, οὐ. τ. ἀρτόζωμος· τυ-
ρωτόν (φαγ.).
ترتیز, ἐπ. τ. ταχέως.

تراحمترεζαχούμ, οὐ. ἅ. συρροή
πλήθους, ὄχλος.
ترایدترεζαχούδ, οὐ. ἅ. αὕξησις.
ترکیترεζεκκή, οὐ. ἅ. ἀγνότης.
ترکیترεζκιγέ, οὐ. ἅ. τὸ ἐξαγνίζειν·
πιστοποιητικὸν καλῆς διαγω-
γῆς· سی یوزق—τεζκιγεσὶ πο-
ζούκ, κακοθήτης.
ترلزترεζελζούλ, οὐ. ἅ. δονισμὸς
σεισμοῦ.
ترجترεζεθούδζ, οὐ. ἅ. γάμος· —
I. τεζεθούδζ ἐτ., λαμβάνειν σύ-
ζυγον.
ترجترεζεθίδζ, οὐ. ἅ. τὸ νυμφεύειν
ἄνδρα ἢ ὑπανδρεύειν γυναῖκα.
ترجترεζεθίρ, οὐ. ἅ. στρεψοδικία,
ψεῦδος.
ترهرترεζεχχούρ, οὐ. ἅ. ἐξάνθησις.
تریدترεζγιγέδ, οὐ. ἅ. αὕξησις.
تریدترεζγιγέήν, οὐ. ἅ. διακόσμησις.
ترسایترεσαθί, οὐ. ἅ. ἰσότης.
ترسبجترεσπήχ, οὐ. ἅ. ἐγκώμιον·
κομβολόγιον.
ترسبیلترεσπήλ, οὐ. ἅ. τὸ ἀριεροῦν
τῷ Θεῷ.
ترستترεσεττούρ (ست). οὐ. ἅ. τὸ
καλύπτεσθαι.
ترستترεσττήρ, οὐ. ἅ. τὸ καλύπτειν.
ترسبیلترεσδζήλ, οὐ. ἅ. κατὰχώ-
ρισις. [νεσθαι.
ترسغنترεσεχχούν, οὐ. ἅ. θερμά-
νιν· ترسغنترεσχήν, οὐ. ἅ. τὸ θερ-
μάνειν.

تسحیر, تسخیر, οὐ. ἄ. τὸ ὑποτάσσειν, κατακτᾶν.

تسریر, تسرير, οὐ. ἄ. τὸ χαροποιεῖν.

تسريع, تسريع, οὐ. ἄ. τὸ ἐπισπεύδειν.

تسطير, تسطير, οὐ. ἄ. τὸ γράφειν.

تسع, تسع, οὐ. ἄ. τὸ ἔννατον, ἐν ἔννατον.

تسع, تسع, οὐ. ἄ. τὸ ἔννατον.

تسقيه, تسقيه, οὐ. ἄ. τὸ ἄρδεύειν.

تسكيت, تسكيت, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιβάλλειν σιωπὴν.

تسكين, تسكين, οὐ. ἄ. τὸ καταπραΰνειν. [ζεσθαι.

تسلح, تسليح, οὐ. ἄ. τὸ ὀπλί-

تسلسل, تسلسل, οὐ. ἄ. τὸ ὀπλί-

τῶν ἀλλήλων. τὸ διαδέχεσθαι.

تسلط, تسلط, οὐ. ἄ. καταπίε-

σεις, τυραννία.

تسلم, تسلم, οὐ. ἄ. τὸ παρα-

λαμβάνειν, κατανοεῖν.

تسلي, تسلي, οὐ. ἄ. παρηγορία.

تسلح, تسليح, οὐ. ἄ. τὸ ὀπλίζειν.

تسليس, تسليس, οὐ. ἄ. τὸ τακτο-

ποιεῖν.

تسلم, تسلم, οὐ. ἄ. πα-

ράδοσις, πληρωμὴ. [κεύειν.

تسميم, تسميم, οὐ. ἄ. τὸ φαρμα-

تسميه, تسميه, οὐ. ἄ. ὀνομασία.

تسويد, تسويد, οὐ. ἄ. τὸ συντάτ-

τειν σχέδιον ἐπιστολῆς, ἐγ-

γράφου. μελανόνειν.

تسويه, تسويه, οὐ. ἄ. τὸ τακτο-

ποιεῖν, ἐξομαλύνειν.

تسهيل, تسهيل, οὐ. ἄ. τὸ διευκολύνειν.

تسيار, تسيار, οὐ. ἄ. τὸ πέμπειν,

ἀποστελλεῖν. [σπουδαίως.

تثبت, تثبت, οὐ. ἄ. ἐπιχειρεῖν

تتشبه, تشبه, οὐ. ἄ. τὸ συγκρίνειν

تشبيه, تشبيه, οὐ. ἄ. σύγκρισις,

παραβολή. — لا تشبه,

ἀπαγε τῆς συγκρίσεως.

تشق, تشق, οὐ. ἄ. διαχειμαίνειν.

تتشخص, تشخص, οὐ. ἄ. τὸ διακρί-

νειν τὸ ἄτομον, τὸ προσωπο-

ποιεῖν.

تشدد, تشدد, οὐ. ἄ. ἐπίτασις.

تشديد, تشديد, οὐ. ἄ. τὸ κρατύνειν,

ἐνισχύειν, προφέρειν τὰ στοι-

χεῖα τὰ φέροντα τὸ σημεῖον

تشدد, تشدد, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιτά-

τίζειν. تشدد, تشدد, οὐ. ἄ. τὸ ἀνα-

τέμνειν. تشدد, تشدد, οὐ. ἄ. τὸ ἀνα-

αἰθουσα ἀνατομίας. — تشدد, تشدد, οὐ. ἄ. τὸ ἀνα-

τομίζειν.

تشريف, تشريف, οὐ. ἄ. τὸ κατι-

στάναι ἐνδοξον, ἐντιμον. ἐπί-

σκεψις πρὸς κατώτερον.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشريفات, تشريفات, οὐ. ἄ. τὸ προηγ.

تشریک τεσρίκ, οὐ. ἄ. τὸ συνετα-
ρίζειν.

تشرین τεσρίν, οὐ. ἄ. اول — τεσρίν
ἐβέλ, Ὀκτώβριος, ثانی — τε-
σρίν ὁκτώβριος, Νοέμβριος.

تشعب تεσάουπ, οὐ. ἄ. τὸ δια-
κλαδίζεσθαι. [ποιεῖν.

تشر تεσέρ, οὐ. ἄ. τὸ γνωστο-
τσκερ τεσεκκινούρ, οὐ. ἄ. τὸ εὐχα-
ριστεῖν. [φιβάλλειν.

تشك تεσεκκούκ, οὐ. ἄ. τὸ ἀμ-
تشك تεσεκκινούλ, οὐ. ἄ. σχημα-
τισμός. [νεῖσθαι.

تشکی تεσεκκή, οὐ. ἄ. τὸ παρὰ πο-
تشکیل تεσεκκήλ, οὐ. ἄ. τὸ διδόναι
μορφὴν· σχηματίζειν. [σθαι.

تتميم تεσμίμ, οὐ. ἄ. τὸ ὁσφραίνε-
تشویش تεσθίς, οὐ. ἄ. τὸ συγχέειν.

تشوق تεσθίχ, οὐ. ἄ. τὸ ἐνθαρ-
ρύνειν· τὸ ὑποκινεῖν. [εἶν.

تشير تεσθίρ, οὐ. ἄ. τὸ δημοσιεύ-
تشيد تεσθίγῃδ, οὐ. ἄ. τὸ ἐνισχύειν.

تشيع تεσθίγῃ, οὐ. ἄ. τὸ προπέμπειν.

تصاحب تεσαχχούπ, οὐ. ἄ. τὸ
ὑπερασπίζειν.

تصادف تεσαδούφ, οὐ. ἄ. συνάν-
τησις. — بال پیت-τεσαδούφ,
ἐπ. ἄ. ἐκ συμπτώσεως.

تصادف تεσαδούφεν, ἐπ. ἄ. ἐκ συμ-
πτώσεως. [σις.

تصادم تεσαδούμ, οὐ. ἄ. σύγκρου-
تصافي تεσαφί (صفوت), οὐ. ἄ. εἰ-
λικρίνεια.

تصالح تεσαλούχ, οὐ. ἄ. συνδιαλα-
λαγή.

تصاوير تεσαβήρ, πλ. τοῦ تصوير-
تصحيح تασγήχ (صحت). οὐ. ἄ. διόρ-
θωσις, ἐξέλεγχσις. [δρεῦειν.

تصدر تεσαδδούρ, οὐ. ἄ. τὸ προε-
تصدق تεσαδδούχ (صدق), οὐ. ἄ.
τὸ ἐλεεῖν.

تصدى تεσαδδῃ, οὐ. ἄ. ἀντίστα-
σις, οἷσις.

تصدير تασδέρ, οὐ. ἄ. τὸ ἐκδιδόναι,
τὸ ἐκφέρειν ἐκ στήθους. [σις.

تصدیق تασδῃχ, οὐ. ἄ. ἐπιβεβαιώ-
تصدیقنا تασδηνκαμέ, οὐ. ἄ. π.
ἐπικυρωτικὸν ἔγγραφον, πτυ-
χεῖον.

تصرف تεσαρούφ, οὐ. ἄ. κατοχή,
κυριότης· ἀπόλυτος ἐξουσία.

تصرع تασρίχ (صراحت), οὐ. ἄ.
διασάφησις.

تصريف تασρίφ, οὐ. ἄ. σχηματι-
σμός, κλίσις (γραμμ.).

تصعب تασῃπ (صعوبت), οὐ. ἄ.
τὸ δυσχεραίνειν. [ἀνυψοῦν.

تصعيد تασῃδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀνέλκειν.

تصفير تασγῃρ, οὐ. ἄ. τὸ σμι-
κρύνειν. — اسم ἴσμι τασγῃρ,
ὑποχωριστικὸν (γραμμ.).

تصفیه تασφίε (صفوت), οὐ. ἄ. τὸ
ἐξαγνίζειν, καθαρίζειν.

تصميم تασμήμ, οὐ. ἄ. ἀπόφασις
σταθερά. [ρυνσις.

تصلب تεσαλλούπ, οὐ. ἄ. σκλη-

تصليب τασλήπ, οὐ. ἄ. τὸ σταυ-
ρόνειν, σκληρύνειν.

تصميم تασμίμ, οὐ. ἄ. ἀπόφασις
σταθερά.

تسنع τεσαννού, οὐ. ἄ. τὸ τεχνά-
ζεσθαι· μηχανᾶσθαι.

تصنيع تασνί, οὐ. ἄ. τὸ μετέρχε-
σθαι ἐπιτήδευμα.

تصنيف تασνήف (صنف), οὐ. ἄ. τὸ
διακρίνειν εἰς τάξεις· συγγρα-
φή· ἐπινόησις.

تصور τεσαθβούρ, οὐ. ἄ. τὸ φαν-
τάζεσθαι· ἰδέα.

تصويب تασβήπ (صواب), οὐ. ἄ.
ἐπιδοκιμασία.

تصوير تασβίρ (صورت), οὐ. ἄ. τὸ ζω-
γραφίζειν, ἰχνογραφεῖν· εἰκὼν.

تصيف τεσαῖγιούφ, οὐ. ἄ. τὸ δια-
τρίβειν ἐν ἐξοχῇ.

تصارب τεδαρούπ, οὐ. ἄ. τὸ ἀλ-
ληλοτύπτεσθαι.

تضاد τεζάδ, οὐ. ἄ. ἀντίθεσις.
ἀνταγωνισμός. [σμός.

تضاعف τεζαούφ, οὐ. ἄ. διπλασια-
σμός.

تضرر τεζαρρούρ, οὐ. ἄ. τὸ ζημι-
οῦσθαι.

تضرع τεζαρρού, οὐ. ἄ. ταπεινότης.

تضير تазі́р, οὐ. ἄ. τὸ ζημιοῦν.

تضعيف та́зһф, οὐ. ἄ. διπλασια-
σμός· τὸ ἐξασθενίζειν τι.

تضمن τεζαμμούν, οὐ. ἄ. τὸ ἐμ-
περιέχειν. [σις.

تضمين та́змин, οὐ. ἄ. ἀποζημιώ-

ضمينات та́зминат, πλ. τοῦ προηγ-
μενου· ταζμί, οὐ. ἄ. τὸ ἀπολλύναι.

تضييق та́згик, οὐ. ἄ. τὸ στενο-
χωρεῖν· πίεσις.

تطابق τεταπούκ, οὐ. ἄ. τὸ ὁμο-
νοεῖν. [μῆκος.

تطاول τεταβούλ, οὐ. ἄ. ὑπεροψία·

تطاول τεταγιούρ, οὐ. ἄ. τὸ ἴπτα-
σθαι· ἐξατμιζεσθαι.

تطبيق та́тпһк, οὐ. ἄ. τὸ προσ-
αρμύζειν· τὸ ἐφαρμύζειν.

تطلاق та́тлһк (طلاق), οὐ. ἄ. δια-
ζευξίς.

تطويل та́твһл, οὐ. ἄ. τὸ μηκύ-
νειν· παρατείνειν.

تطهير та́тхху́р, οὐ. ἄ. τὸ κα-
θαρίζεσθαι. [καθαρίζειν.

تطهير та́тхір (طهارت), οὐ. ἄ. τὸ
καθαρίζειν.

تظاهر τεζαχούρ, οὐ. ἄ. τὸ φαίνε-
σθαι· τὸ ἀλληλοδοκηθεῖσθαι.

تعارض τε'αρούζ, οὐ. ἄ. τὸ κω-
λύειν. [σχεῖν.

تعارى τε'αρούφ, οὐ. ἄ. τὸ γινώ-
σκειν.

تعاطى τε'α'τή, οὐ. ἄ. τὸ ἀλλήλωσ
διδόναι.

تعاقب τε'α'κούπ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπείθεσθαι.

تعاهد τε'α'κούδ, οὐ. ἄ. συνάπτειν.

تعالى τε'α'λή, ἄόρ. ἄ. τῆς ὀριστη-
κῆς, δεδοξασμένος ἀντὶ εὐκτι-
στίας, δεδοξασμένος εἶη. — حق

χὰκ τε'α'λή, ὁ ὑψιστος Θεός.
تعاهد τε'α'χούδ (عهد), οὐ. ἄ. τὸ
συνομολογεῖν.

تعِبْ تَأْطِ, οὖ. ἄ. κόπος, πόνος.
 تعِبِرْ تَأْطِير, οὖ. ἄ. τὸ ἐξηγεῖν.
 φράσεις, ὅρος.
 تعِبْ تَعَا'Δ'ΖΟΥ'Π, οὖ. ἄ. ἐκπλη-
 ξις· θαυμασμός.
 تعَجِزْ تَأ'Δ'ΖΙ'Ζ, οὖ. ἄ. τὸ ἐνοχλεῖν.
 تعَجِيلْ تَأ'Δ'ΖΙ'Λ, οὖ. ἄ. ἐπίσπευσις.
 تعَجِيلْ تَأ'Δ'ΖΕ'ΛΕΝ, ἐπ. ἄ. ταχέως.
 تَعَدَّ تَأ'Δ'Α'Δ, οὖ. ἄ. ἀρίθμησις.
 تَعَدَّى تَعَا'Δ'ΔΙ, οὖ. ἄ. παράβασις.
 βία.
 تَعَدَّى تَأ'Δ'Ε'Λ, οὖ. ἄ. τὸ ἐπανορ-
 θοῦν, τὸ καταργεῖν.
 تَعَدَّى تَعَا'Ζ'ΖΟΥ'Ρ, οὖ. ἄ. τὸ δικαιο-
 λογεῖσθαι. [χώρησιν.
 تَعَذِّرْ تَأ'Ζ'Ρ, οὖ. ἄ. ζητεῖν συγ-
 γράμματα· ἀντίστασις.
 تَعَرَّضْ تَعَا'Ρ'ΡΟΥ'Ζ, οὖ. ἄ. ἀντίστασις.
 تَعَرَّفْ تَعَا'Ρ'ΡΟΥ'Ρ, οὖ. ἄ. πληροφο-
 ρεῖσθαι.
 تَعَرِضْ تَأ'Ρ'Ι'Ζ, οὖ. ἄ. τὸ ἀλληγο-
 ρικῶς ὁμιλεῖν.
 تَعْرِيفْ تَأ'Ρ'Ι'ف, οὖ. ἄ. περιγραφή,
 ἐξήγησις· — حرفٌ جَوْزِف-ي-تَأ'-
 خْرِيف, ἄρθρον (γραμ.).
 تَعْرِيفْ تَأ'Ρ'Ι'ف, οὖ. ἄ. τιμολόγιον·
 δρομολόγιον κτλ. [μεμνή.
 تَعَزَّزْ تَأ'Ζ'Ρ, οὖ. ἄ. ἐπιτίμησις.
 تَعَزَّزْ تَأ'Ζ'Ι'Ζ, οὖ. τ. τὸ θεωρεῖν ἐν-
 ρόν· τὸ καθιστάναι σπάνιον.
 تَعَزَّزْ تَأ'Ζ'Ι'Γ, οὖ. ἄ. τὸ συλλυ-
 πεῖσθαι.
 تَعَزَّزْ تَأ'Ζ'Ι'Γ, οὖ. ἄ. π.
 συλλυπητήριον.

تعَسَّرْ تَأ'س'ر (عسرت), οὖ. ἄ. τὸ
 καθιστάναι δυσχερές.
 تَعَشَّقْ تَعَا'ؤ'ؤ'Ο'Ο' (عشق), οὖ. ἄ. τὸ
 ἐρωτεύεσθαι.
 تَعَشَّى تَأ'س'ر, οὖ. ἄ. τὸ ἀποδεκα-
 τίζειν· τὸ διαιρεῖν κατὰ δεκά-
 δας· δεκαπλασιάζειν· τὸ καθι-
 στάναι δεκάγωνον.
 تَعَا'س'سِ, οὖ. ἄ. τὸ δεῖπνεῖν·
 δεῖπνος.
 تَعَصَّبْ تَعَا'س'Ο'Ο'Π, οὖ. ἄ. τὸ ἐμμε-
 νεῖν τοὺς ἀρχαίους· φανατισμός.
 تَعَطَّفْ تَعَا'Τ'ΤΟΥ'Ρ, οὖ. ἄ. τὸ δω-
 ρεῖσθαι. [κοπαί.
 تَعَطَّلْ تَأ'Τ'Ι'Λ, οὖ. ἄ. ἀργία· δια-
 τεμνέω· τὸ ἀλαζονεῖν.
 تَعَظَّمَ تَعَا'Ζ'Ο'Ο'Μ, οὖ. ἄ. ἀλαζονεῖν.
 تَعَظَّمَ تَعَا'Ζ'Η'Μ, οὖ. ἄ. σέβας.
 تَعَظَّمَا تَعَا'Ζ'Η'Μ, ἐπ. ἄ. σεβα-
 σμίας. [ἀποφορά.
 تَعَفَّنْ تَعَا'ف'ΦΟΥ'Ν, οὖ. ἄ. σῆψις·
 تَعَقَّبْ تَعَا'Κ'Ο'Ο'Π, οὖ. ἄ. καταδίω-
 ξις, ἐξέτασις.
 تَعَقَّلْ تَعَا'Κ'Ο'Ο'Λ, οὖ. ἄ. κατανόησις.
 تَعَقَّبْ تَعَا'Κ'Η'Π, οὖ. ἄ. τὸ κατα-
 διώκειν.
 تَعَلَّقْ تَعَا'Λ'Ο'Ο'Κ (علق), οὖ. ἄ. σχέ-
 σις, φιλία.
 تَعَلَّقْ تَعَا'Λ'Ο'Ο'Κ'Α'Τ, πλ. τοῦ προ-
 ηγουμ. συγγενεῖς.
 تَعَلَّلْ تَعَا'Λ'Λ'Ο'Ο'Λ, οὖ. ἄ. αἰτιάζεσθαι·
 ἀναβολή.
 تَعَلَّمَ تَعَا'Λ'Λ'Ο'Ο'Μ, οὖ. ἄ. διδάσκει-
 σθαι, σπουδή.

τεφρικά, οὐ. ἄ. χωρισμός,
διαχρυσίς, διάλειμμα· ἐπιφυλλίς
τεφρίχ (فرح), οὐ. ἄ. τὸ χα-
ροποιεῖν.

τεφρίδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀπομονοῦν.
τεφρίξ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιστρων-
νύχι. [ἐλλείπειν.

τεφρίτ, οὐ. ἄ. τὸ ὑστερεῖν,
τεφρίκ, οὐ. ἄ. χωρισμός·
διαίρεσις· διακρίσις. [σθαι.

τεφερσούχ, οὐ. ἄ. εὐρύνε-
τεφρίρ, οὐ. ἄ. ἐρμηνεῖα,
ἐξήγησις.

τεφσιράτ, πλ. τοῦ προηγ.
τεφσιρναμέ, οὐ. ἄ. π.
σχόλια.

ταφσήλ, οὐ. ἄ. τὸ ἐκτι-
θέναι λεπτομερῶς. [ρῶς.

ταφσίλεν, ἐπ. ἄ. λεπτομε-
ταφδíl, οὐ. ἄ. προτίμησις·

— اسم إسم-ι-ταφδíl, ὑπερθε-
τικόν (γραμ.).

τεφεκισούρ, οὐ. ἄ. τὸ διαλο-
γίζεσθαι.

τουφένκι, οὐ. τ. πυροβόλον·
آفت — τουφένκι ἀτμάκ, πυ-
ροβολεῖν.

τουφενκδζί, οὐ. τ. στρα-
τιώτης τοῦ πεζικοῦ, ὅπλο-
ποιός.

τουφενκλεμέκι, ρ. τ. φο-
νεύειν διὰ πυροβόλου.

τεφεννούν, οὐ. ἄ. πολυμάθεια.

τεφεββούκ (فوق), οὐ. ἄ. ὑ-
περοχή. [λεια.

τεφβίτ (فوت), οὐ. ἄ. ἀπώ-
τεφεχχούμ, οὐ. ἄ. τὸ ἐννοεῖν.

τεφχίμ, οὐ. ἄ. τὸ γνωστο-
ποιεῖν.

τεκαπούλ, οὐ. ἄ. συνάντη-
σις· πρόσχρυσις.

τεκαδούμ, οὐ. ἄ. τὸ παρέρ-
χεσθαι· τὸ προηγέσθαι.

τεκαρούπ, οὐ. ἄ. τὸ προς-
εγγίζειν.

τεκατού (قطع), οὐ. ἄ. δια-
τομή (γεωμ.). ῥήξις.

τεκα'ούτ, οὐ. ἄ. σύνταξις·
συνταξιούχος. [χεσθαι.

τεκακπούλ, οὐ. ἄ. παραδέ-
τακλήχ (عق), οὐ. ἄ. κατα-
κρίνειν.

τακπίλ, οὐ. ἄ. ἀτπασμός,
φίλημα.

τεκαδδές (قدس), ἐπιφ. ἄ.
ἄορ. τ'ς ὁρις. ἐκλαμβανόμε-
νος ἀντὶ εὐκτικῆς· ἅγιος καὶ
δεδοξαμένος εἶη! (ὁ Θεός).

τεκαδδούμ, οὐ. ἄ. τὸ προη-
γεῖσθαι.

τακδέρ, οὐ. ἄ. εἰμαρμένον·
ἐκτίμησις· ج — ي — πού τακ-
δέρδζε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

τακδίς, οὐ. ἄ. ἁγιασμός·
εὐλογία.

τακδίμ (قدم), οὐ. ἄ. τὸ προ-

τιμᾶν· προσφέρειν· τὸ ὑπο-
βάλλειν.

تقرب τεκαρούπ (قرب), οὐ. ἄ. τὸ
πλησιάζειν. [κατάστασις.

تقرر τεκαρρούρ (قرار), οὐ. ἄ. ἀπο-
βιβ· τακρίπ, οὐ. ἄ. προσέγγι-
σις· μέσον· εὐχαίρια.

تقريباً τακρίπεν, ἐπ. ἄ. σχεδόν,
ὥς ἔγγιστα.

تقرير τακρίρ, οὐ. ἄ. τὸ μονιμο-
ποιεῖν· κατὰθεσις· ἀναφορὰ
ἐπίσημος. [ρεῖσθαι.

تقسيم τεκασούμ, οὐ. ἄ. τὸ διαι-
τισμ· τακσίτ, οὐ. ἄ. διανομή·
πληρωμὴ ἐκ διαλειμμάτων.

تقسيم τακσίμ, οὐ. ἄ. διαίρεσις.
تقصير τακσίρ, οὐ. ἄ. ἐλάττωμα·
ἀμείλεια.

تقطير τακτήρ, οὐ. ἄ. τὸ δυῖλίζειν.
تقل تاκλά καὶ تقل تاκλάχ, οὐ.
τ. κυδίστημα.

تقلب τεκαλλούπ (قلب), οὐ. ἄ.
μεταβολή. [ζωννύνχι.

تقلد τεκαλλούδ, οὐ. ἄ. φορεῖν·
تقليب τακλίπ, οὐ. ἄ. στρέφειν·
ἄλλοιοῦν.

تقليد τακλίδ, οὐ. ἄ. περιλαίμιον·
ἀπομίμησης· κωμωδία· سيف —
τακλιδ-ι-σεῖφ, περιβολὴ ξίφους.

تقليدجى τακλιδδζί, οὐ. τ. μιμητής.
تقليل τακλίλ (قلت), οὐ. ἄ. τὸ ἐ-
λαττώνειν. [εὐσέβεια.

تقوى τακβά, οὐ. ἄ. φόβος· Θ=οὔ,

تقوى τεκαβό, οὐ. ἄ. ἐνδυναμοῦ-
σθαι. [στερέωσις.

تقوت τακβιγέτ (قوت), οὐ. ἄ.
تقوم τακβίμ, οὐ. ἄ. τὸ μορφώνειν·
τὸ τακτοποιεῖν· ἡμερολόγιον·
ἐφημερίς.

تقدير τεκαῖγιούδ, οὐ. ἄ. ἐπιμέ-
λεια· φροντίς.

تكم تέκι, ἐ. τ. περιττός, μὴ ἄρ-
τιος, μόνος· طومق — τέκι
τουρμάχ, μένειν ἥσυγος.

تكم تέκι, ἐ. τ. ὁρόμος, τὸ τρέ-
χειν τῇδε κακείσε.

تكم تέκι, ἐπ. τ. μόνον, ἀρκεῖ μό-
νον· توك — τέκι τούκι, ἐνίοτε.

تكبر τεκιαπούρ, οὐ. ἄ. (كبر), ὑ-
περηφάνεια. [ληλογραφεῖν.

تكتب τεκιατούπ, οὐ. ἄ. τὸ ἀλ-
τκثر τεκιασούρ (كثرت). οὐ. ἄ.
τὸ αὐξάνεσθαι.

تكثف τεκιασούφ, οὐ. ἄ. πύκνωσις.
تكليف τεκιαλίφ, πλ. τοῦ تكليف.

تكبر τεκεππούρ (كبر), οὐ. ἄ. ἀλα-
ζονεία.

تكلو τεκεππουρλοῦ, ἐ. τ. οἴη-
ματίας. [νειν.

تكبير τεκπίρ, οὐ. ἄ. τὸ μεγαλύ-
τكر τεκεσσούρ, οὐ. ἄ. περίσσεια.

تكثف τεκεσσούφ, οὐ. ἄ. τὸ συ-
στέλλεσθαι.

تكثير τεκσίρ, οὐ. ἄ. τὸ πληθύνειν.

تكدر τεκεδδούρ, οὐ. ἄ. τὸ λυ-
πεῖσθαι.

تعلا تلτσασούκ, ου. ά. πρόσφυσις.
 تعلاطف تلτσατούφ (لطف), ου. ά. θω-
 πεία, περιποίησις.
 تعلاطم تلτσατούμ, ου. ά. κλύδων.
 تعلاقی تلτσافه (تلف), ου. ά. άπο-
 ζημίωσις.
 تعلاقی تلτσακή, ου. ά. συνάντησις.
 تعلاوت تلτσαβέτ, ου. ά. ανάγνωσις.
 تعلبس τελεππούς, ου. ά. τὸ ἐν-
 δύεσθαι. [στόμα.
 تعلبم تلτσόμ, ου. ά. τὸ φιλεῖν
 تلخ تلخ, ε. π. πικρός.
 تعلبص تلχίς, ου. ά. ἔκθισις.
 تعلبذ τελεζζούζ, ου. ά. εὐχαρί-
 στησις. [στεῖν.
 تعلبذ تلτζίζ, ου. ά. τὸ εὐχαρι-
 طف تلطτήφ, ου. ά. τὸ εὐγενῶς
 καὶ εὐμενῶς προσφέρεισθαι.
 تعلبطفا تلττίφεν, ἐπ. ά. εὐμενῶς.
 تعلبغراف تلτεγράφ, ου. τ. τηλέ-
 γραφος. — تلجكم — τελεγράφ-τσεκ-
 میخ, τηλεγραφεῖν.
 تعلبق تلτέφ, ου. ά. καταστροφή,
 άπώλεια.
 تعلبظ τελεφρούζ, ου. ά. προφορά.
 تعلبف تلφφήφ, ου. ά. τὸ ἐσωκλείειν.
 تعلبقی تلτεκκή, ου. ά. συνάντησις.
 تعلبقب تلκκήπ, ου. ά. τὸ ἐπνο-
 میζειν.
 تعلبج تلκκήخ, ου. ά. ἐμβολίασις,
 γονιμοποίησις.
 تعلبکی تلκкі, ου. τ. ἄλώπηξ.
 تعلبک تلεμμού, ου. ά. λάμπειν.

تعلبج تلمیخ, ου. ά. αἰνιγμός.
 تلون تلعببούν, ου. ά. ἀλλαγή
 χρώματος ἢ διαθέσεως (μτφ.)
 تلون تلبلین, ου. ά. τὸ χρωμα-
 тіζειν.
 تلون تلهفون, ξ. τηλέφωνον.
 تلین تلεγγούν, ου. ά. κατα-
 πραύνεσθαι. [νειν.
 تلین تلγίν, ου. ά. καταπραύ-
 تم تلیم, ου. ά. τέλος.
 تلادی تهماذیه, ου. ά. παράτασις.
 تلمس تهماذ, ου. ά. συνάφεια.
 تلمسا تهماذآ, ου. π. τὸ θεῖσθαι
 θεάμα. [θεάματος.
 تلمسا تهماذککیح, ου. π. τόπος
 تلمسا تهماخلی, ου. ά. τὸ κρα-
 τεῖν ἑαυτοῦ.
 تلم تهمام, ου. ά. τὸ ὁλοσχερές,
 τὸ πλῆρες· άποπεράτωσις—
 ε. τ. τέλειος.
 تلم تهمامین, ἐπ. ά. καθ' ὁλο-
 κληρίαν. [συμπληροῦσθαι.
 تلمنت تهماملانمآخ, ρ. τ. τὸ
 تلمی تهمامی, ου. ά. ἐντέλεια.
 تلمیت تهمامیگét, ου. τ. ἀκε-
 ραιότης. [νειν.
 تلمل تهماخیούل, ου. ά. τὸ κλί-
 تع تமைتتو, ου. ά. ὠφέλεια,
 κέρδος.
 تلمت تமைتتو'أت, πλ. τοῦ πργ.
 ويرکوسی — تமைتتو'أت βερ-
 کوسی, φόρος ἐπιτηδεύματος.
 تعشيل تمشیل (مثال), ου. ά. ὁμοίω-

ἐμὲ τεμλήκει (مم), οὐ. ἀ. τὸ
καθιστάνκει τινὰ κύριον πράγ-
ματος τινός.

ἐπαλλάσσειν.

تناول τεναθούλ, ου. α. τὸ λαμβάνειν τραχήν.

تبكى تενπέκι, ου. π. καπνὸς καπνιζόμενος διὰ τοῦ ναρκιλέ.

تبل تενπέλ, ε. τ. ἀμελής, ὀκνηρός.

تبلک تενπέλληκι, ου. τ. ὀκνηρία.

تنبيه تενπίχ, τὸ ἐξεγείρειν τὸ παρκαγγέλειν· παρκαγγελία.

تست تենπερίστ, ου. α. ἐγωϊστής· ὁ περὶ τοῦ σώματός του φροντίζων.

تنت تέντα, ζ. σκηνή.

تجره تέντζρε, ου. τ. χύτρα.

تدرست تενδουρούστ, ε. π. εὐρωστος, ὑγιής.

تدرستلك تενδρουστλήκι καὶ

تدرستی تενδρουστή, ου. α. εὐρωστεία.

تنزل تενεζζούλ, ου. α. συγκαταβαίνειν, καταδέχεσθαι.

تنزل تενζίλ, ου. α. ἀφαίρεσις, ἔκπτωσις· τὸ κατὰβιβάζειν ἀποκάλυψις.

تنزه تενεζζούχ, τὸ ἀπέχεσθαι κακῶν· τὸ ἐν ἐξοχῇ διατρέχειν.

تسيب تενσίπ, ου. α. τὸ ἐγκρίνειν.

تنسيق تενσίχ, ου. α. διευθετήσις.

تسيلات تεντικάτ, πλ. τοῦ προηγ.

تفر تενεφρούρ, ου. α. ἀποστροφή.

تنفس تενεφρούς (نفس), ου. α. ἀναπνοή· μικρὰ ἀνάπνοα.

تفید تενφίζ, ου. α. τὸ διαβιβάζειν, τὸ ἐκτελεῖν· ἐνέργεια· τὸ ἐνισχύειν.

تفر تενφίρ (فرت), ου. α. τὸ πρόξενεῖν ἀποστροφήν. [σμός.

تنقيه تενκηγέ, ου. α. καθαρίζων·

تنقيج تενκήχ, ου. α. ἐπιξεργάζεσθαι· καθαρσις.

تنک تένκι, ε. π. στενός.

تنک تένκι, ου. τ. δέμα ἐμπεριματών.

تنک تενκιάρ, ου. π. διάστημα· στενὸν πέρασμα.

لک تενκδὴλ, ου. α. λυπημένος· εὐσπλαχνος.

لک تενκε, ου. τ. λευκοσίδηρος·

— صاری ساری تενκε, ὀρεῖ-χαλκος.

تک تενκεδζί, ου. τ. ὁ ἐργαζόμενος τὸν λευκοσίδηρον.

تقیق تενμίκ (عیق), ου. α. τὸ γράφειν· τὸ συντάττειν.

تور تενεθούρ (ور), ου. α. τὸ λάμπειν. [ταγωγέιν.

تور تενθίρ (نور), ου. α. τὸ φωτίζειν·

تنوع تενεθού, ου. α. τὸ ποικίλλεσθαι.

تنوع تενθή (نوع), ου. α. τὸ διακρίνειν εἰς εἶδη.

تنوع تενθίμ, ου. α. ὑπνωτισμός.

τενχά, ε. καὶ οὐ. π. μονή-
ρης, μοναζία.

τενχάδζα, επ.τ. μυστικῶς,
ιδιαιτέρως. [ζία.

τενχαλήκι, οὐ. τ. μονα-
χίας, πλ. τοῦ ταβέ.

τεχτούρ, οὐ. α. θρύλημα.

τεχτούρ, οὐ. α. τὸ κλη-
ρονομεῖν. [σθαί.

τεχτούρ, οὐ. α. τὸ ἀφικνεῖ-
σθαι, πλ. τοῦ τάρ.

τεχτούρ, οὐ. α. ταπεινο-
φροσύνη. [νία.

τεχτούρ, οὐ. α. συμφω-
νία, πλ. τοῦ τάλ.

τεχτούρ, οὐ. α. τὸ δια-
δέχεσθαι ἀλλήλους.

τεχτούρ, οὐ. π. δύναμις.

τεχτούρ, ε. π. ἰσχυρός.

τεχτούρ, οὐ. π. ἰσχύς.

τεχτούρ, οὐ. τ. δέμα. [δύναμις.

τεχτούρ, οὐ. α. τὸ ἀπαρνεῖσθαι
μεταμέλεια. [νέων.

τεχτούρ, ε. π. ὁ μετα-
τεχτούρ, οὐ. α. τὸ ἐλέγχειν
ἐπίπλησις. [σις.

τεχτούρ, οὐ. τ. ὑποκάπνι-
σθαι, π. τ. ὑπο-
καπνίζειν (μεταβ.).

τεχτούρ, ρ. τ. καπνίζειν
(ἀμετάβ.).

καὶ καπνός, νικοτιανή. [πώλης.

καπνός, νικοτιανή. [πώλης.

καπνός, νικοτιανή. [πώλης.

τούτεια, οὐ. α. κοιλύριον·
— οὐ. τ. ψευδάργυρος.

τεβσήκ, οὐ. α. ἐπικύρωσις.

τεβδζ, οὐ. τ. ὀρείχαλκος.

τεβδζούχ, οὐ. α. τὸ στρέ-
φειν τὸ πρόσωπον· μέριμνα ἢ
εὐνοια.

τεβδζίχ, οὐ. τ. τὸ διευθύ-
νειν, ἀποστέλλειν· τὸ διορίζειν
εἰς ὑπουργήμα ἢ θέσιν· διο-
ρισμός, προδιόρισμός.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τεβδζιχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τοῦ τάλ.

τοξάτμ.άκ, ρ. τ. σηκόνειν
χόνιν.

τοζλούκ, οὖ. τ. τριβαλός.

τοζλού, ε. τ. κονιώδης.

قوزم τεβζι', ου. α. διανομή.

τρεχούτ, οὐ. ἅ. ἐπέμβα-
σις, μεσολάβησις.

περὶ τῆς ἐξουσίας, οὐ. ἄ. εὐρύνασθαι.

ἐκτείνειν· πλατύνειν.

ε-το τεθσίμ., οὐ. ἅ. ὀνοματίζειν.

τεβσήφ (وصف), οὐ. ἀ. π-
ριγορφή.

α. οὐ. (وصيت) τερσηγέ توصیه

σύστασις, ἐπιστολὴ συστατικὴ.

ταβσηγεναιμέ, οὐ. ἁ. π
 συστατικὴ ἐπιστολή.

τρεβεττούν (وطن), οὐ. ἅ. τὸ
 ἐγκαθίστασθαι. [ἄλόγου.

τοῦ γ, κ. τοῦ δ, οὐ. τ οὐρὰ

τεβεγγούλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀσχο-
λεῖσθαι. [ρεύειν.

τοφρ τεβφίρ, ου. α. τὸ ἐπισω-

τερφῆκ, οὐ. ἃ ἡ θεία ἀ-
 ρωγή· ἐπιτυχία.

τοκάτ, οὐ. τ. κολάφισμα.

وقع τρέκκού, οἱ.χ. προσδοκία,
ἐλπίς.

وقف τεβεκκούφ, οὐ. ἄ. τὸ στα-
ματῆν, περιμένειν.

توقه τόχα, οὐ. τ. πόρπη

قَوْی تَبْعَکْکِی، اَوْ. ا. تَهْرَکْکِی.
 اَپْیَی.

توقیت τεβκήτ, ου. α. τὸ ὀρίζειν
 προθεσμίαν.

تقير τεχνήρ, οὐ. ἄ. τὸ σέβεισθαί.

τῶν· ἐμποδίζειν· φυλάκισις·
 ἀπαγόρευσις ἐκπλου.

توكلي تەبەككىيۇل، ۇ. ۈ. پىسىس
 εἰς τὸν Θεόν ἀφοσιοῦσθαι.

”καὶ” τεθεέκκυουλεν, οὐ. ἅ. ἐν
πλήρει ἐμπιστοσύνη.

١٠
 τεβεκελλί, οὐ. τ. ἄνθρωπος
 εὐπιστος ἢ ἀπλοῦς.

του κετιμέχι, ρ. τ. τελειό-
γειν, εἰχνητλεῖν.

του κρούχι, οὐ. τ. σίελος,
φλέγυα. | τος.

του κενημέζ, ε. τ. ἀτελείω-
 του κενημέχι, ρ. τ. ἔξαν-

πλεῖσθαι. [εἰν.
ἐκ τούτου τρυχιουρέκι, ρ.τ. πτύ-

τεχνήλ (وكالت), οὐ. ἀ. τὸ
διερεΐζειν ἀντιπρόσωπον.

11. τούλ ξ. τύλλιον.
 12. πεβελλούδ. ού. ἄ. γέννησις.

٢٠١ τρελλί, ου. α. τὸ ἀναδύ-

χρῆσθαι· συνδεεσθαι διὰ φιλίας.
وليد تربلہ، ۵. ا. تہ یمنین.

٤١٤٦ τουμπελέκι, οὖ. τ. τύμ-
 πανον.

409 τούνδζ, οὐ. τ. ὀρείχαλκος.
 410 τουνέλ, οὐ. ἄ. σήραγγα.

τ βεγχούμ, οὐ. ἄ. ἀμφιδο-
λίαν· ὑποψία· φόβος.

توہیل τεβήήλ, οὐ. ἄ. τὸ προξενεῖν φόβο.

توہیم τεβήیم, οὐ. ἄ. τὸ ἀπατᾶν.

توی توی, οὐ. τ. θρίξ, πτερόν.

تویسر تویسیξ, ἐ. τ. ἀπώγων.

تویلک تویλενμέκ, ρ. τ. τριχούσθι. | τριχώδης.

توی تویلی. οὐ. τ. πτερωτός.

تویجر τεχاذζούρ, οὐ. ἄ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι. | μή.

تویجر τεχاذζούρ, οὐ. ἄ. ἐπιδρο-

تویجر τεχاذζίλ, οὐ. ἄ. τὸ προσβάλλειν τὴν τιμήν.

تویجر τεχδ'δ, οὐ. ἄ. ἀπειλή.

تویجر τεχδ'δ, οὐ. ἄ. τὸ στέλλειν ὄωρα.

تویجر τεχλικέ, οὐ. ἄ. κίνδυνος.

توی — τεχλικελί, ἐ. τ. κινδυνώδης.

تویجر τοχμέτ, οὐ. ἄ. σφάλμα, ὑποψία. | — τοχμετλή, ἐ.

τ. ἔνοχος.

تویجر τεχεθδούρ, οὐ. ἄ. βία, ὁρμή ἀλόγιστος.

تویجر τεχβήν, οὐ. ἄ. ἐλατρεύειν, ὑποτιμᾶν.

تویجر τεχί, ἐ. π. κενός, μάταιος. | —

تویجر — τεχί δζεόμ, ἐ. π. ἄπληστος, πλεονέκτης. | γείρειν.

تویجر τεχίδζ, οὐ. ἄ. τὸ κινεῖν, διε-

تویجر تیتτρο, οὐ. τ. θέατρον.

تویجر τεγεππούς, οὐ. ἄ. ξηρά-νεσθαι.

تیتτιξ, ἐ. τ. ιδιοτρόπος, παράξενος. | — τιτιξλή, οὐ. τ. ιδιοτροπία.

تیر تیر, οὐ. π. βέλγ.

تیر تیرέ, ἐ. καὶ οὐ. π. σκοτεινός, κατηγήγης. — οὐ. τ. κλωστή· σκότος.

تیر τίξ, ἐ. καὶ ἐπ. π. γρήγορος· ταχύς· βίαιος, ὀξύς· ταχέως.

تیر تیξ'άπ, κ. κεζ'άπ, οὐ. π. νικητὸν ὀξύ. | χέως.

تیر تیξδζέ, ἐπ. τ. κάπως τα-

تیر تیξλήκ, οὐ. τ. ταχύτης.

تیر τε'ζέ, οὐ. τ. ἡ πρὸς μητρὸς θεία.

تیر τεγεσσούρ, οὐ. ἄ. τὸ ἀποθνήσκειν εὐχερές.

تیر τεγεσίρ, οὐ. ἄ. εὐκολύνειν.

تیر τίγ, οὐ. π. ἀκινάκης, ἐγχειρίδιον.

تیر τεγεκχούν, οὐ. ἄ. βεβαιότης· πείθεσθαι. | μνα.

تیر τιμάρ, οὐ. π. φροντίς, μέρι-

تیر τιμάρ, οὐ. τ. τιμάριον.

تیر تیمارخانέ, οὐ. π. φρενοκομεῖον.

تیر تیمούρ καὶ تیمορ, οὐ. τ. σίδηρος, ἄγκυρα. | γός.

تیر تیمορδζ, οὐ. τ. σιδηρουρ-

تیر تیمορδζ, οὐ. τ. σιδηροδρομος.

تیر τίχ, κ. τίχ, ἐπφ. τ. ἰδοῦ· ἐκεῖ πέρα.

ث θὲ καὶ ὅτι, πέμπτον γράμμα
τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου, προ-
φερόμενον ὡς σ, καὶ τέταρ-
τον τοῦ ἀραβικοῦ προφερόμε-
νον ὡς θ· ἀριθμητικῶς ἰσο-
δυναμεῖ τῷ 500.

ثابت σακίτ, ἑ. ἄ. σταθερός, ἀκί-
νητος· ἀποδεδειγμένος, βέβαιος.

ثار سار, οὐ. ἄ. ἐκδιχῆσις.

ثقل ساقήل, οὐ. ἄ. βαρὺς.

ثالث سألث, ἑ. ἄ. τρίτος.

ثالثا سألثا καὶ ثالثا سألثا, ἑ. π.
ἄ. τρίτον.

ثامر ساقمير, οὐ. ἄ. καρποφόρος.

ثامن ساقمين, ἑ. ἄ. ὄγδοος.

ثامنا ساقمينα καὶ ثامنا ساقمينα, ἑ. π.
ἄ. ὄγδοον.

ثاني ساقني, ἑ. ἄ. δεύτερος.

ثاني ساقني, θ. τοῦ προηγ. καὶ
δευτερόλεπτον.

ثاني ساقنيα καὶ ثاني ساقنيα, ἑ. π.
ἄ. δεύτερον.

ثبات ساقبات, οὐ. ἄ. σταθερότης,
μονιμότης· εὐστάθεια.

ثبت ساقبت, οὐ. ἄ. ἐγγραφή.

ثبوت ساقبوت, οὐ. ἄ. βεβαιότης,
ἀπόδειξις.

ثبوت ساقبوت, οὐ. ἄ. θετικὸς.

ثدي ساقدي, οὐ. ἄ. μαστός.

ثروت ساقروت, οὐ. ἄ. πλοῦτος· علم

— ἔλμ-ι-σερβέτ, πλουτολογία.

ثغر ساقغر, οὐ. ἄ. μεθόρια, σύνορα,
δίοδοι· τομεῖς (ὀδόντες).

ثغوو ساقغوو, πλ. τοῦ ثغر.

ثقب ساققب, οὐ. ἄ. τρυπῶν· ὀπή.

ثقلت ساقثلت, οὐ. ἄ. βαρύτης,
κόπος, στενοχωρία.

ثقلت ساقثلت, οὐ. ἄ. σκληρός.

ثقل ساقثقل, ἑ. ἄ. βαρὺς· δύσπε-
πτος· ἀγροῖκος.

ثلاث ساقلاث, ἑ. ἄ. τρεῖς.

ثلاث ساقلاث, θ. τοῦ προηγ.

ثلاث ساقلاث καὶ ثلث ساق-
θلاث, ἑ. ἀριθμ. ἄ. τριάκοντα.

ثلاث ساقثلاث, ἑ. ἄ. ὁ ἐκ τριῶν
συγκείμενος· τρίπλευρος· τρι-
γράμματος τύπος ἀραβικῆς
λέξεως.

ثلاث ساقثلاث, οὐ. ἄ. τὸ
τρίτον.

ثلاث ساقثلاث, οὐ. ἄ. τοῦ προηγ.
(δύο τρίτα).

ثلاث ساقثلاث, οὐ. ἄ. χιών.

ثلاث ساقثلاث, καὶ

ثمره σμερέ, ου. ἄ. καρπός· ὠφέ-
λεια, ἀποτέλεσμα.

ثمان σμεάν, ε. ἀριθμ. ἄ. ὀκτώ.

ثمن σμεέν, ου. ἄ. τίμημα· ἄξία.

ثمن σούμν, ου. ἄ. τὸ ὄγδοον, ἐν
ὄγδοον.

ثمره σμείρ, ου. ἄ. καρποφόρος.

ثمين σμείν, ε. ἄ. πολύτιμος, τι-
μαλφής.

ثا سená, ου. ἄ. ἔπαινος.

شاخوان σεναχάν, καὶ

شاوړ σεναθέρ, καὶ

شاکر σενακιάρ, ου. ἄ. ἐπαίνε-
της· εὐχέτης.

شابی سENAΐ, ου. ἄ. διπλοῦς, ῥίζα
διγράμματος. | ἀνταμοιβή.

ثواب σεβάπ, ου. ἄ. ἀγαθοεργία·

ثوابی σεβαπλή, ε. τ. θεάρεστος.

ثوب σεβπ. ου. ἄ. ἔνδυμα.

ثيبه σεϊγίπ, ου. ἄ. ἀνὴρ συζευ-
χθείς· ἡ ἀπολέσασα τὴν παρ-
θενίαν· χήρα.

ثيبه σεϊγίπέ, ου. ἄ. σύζυγος δι-
εζευγμένη· χήρα.

ج ذیّم، ἔκτον μὲν τοῦ τουρχειοῦ καὶ πέμπτον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 3. [μός.

جا ذّأ، οὐ. π. τόπος, θέσις· σταθ-
جا ذّأأ، ἐπ. τ. δωρεάν.

جا ذّأ-په-ذّأ، ἐπ. π. τῇδε
κακχεῖσι. [ἀρνούμενος.

جا ذّأخ، ἐ. ἂ. ὁ εἰδὼς καὶ
جاو ذّأدو، ἢ ذّأد، οὐ. π. μά-

γος καὶ μάγισσα, βρυκόλακας.
ءا ذّأدء، οὐ. ἂ. λεωφόρος.

جا ذّأذ، ἐ. ἂ. ὁ ἐλκύνων, θελ-
κτικός.

جا ذّأذپ، ἐ. καὶ οὐ. ἂ. θηλ.
τοῦ προηγ. ἐλκτική δύναμις·
κάλλος.

جا ذّأذ، οὐ. π. μαγεία.

جا ذّأر، οὐ. ἂ. γείτων.

جا ذّأرر، ἐ. ἂ. ἐλκων, σύρων.

جا ذّأر، οὐ. ἂ. ὁ τραυματί-
ζων. [τίας.

جا ذّأر، ἐ. ἂ. πλημμελημα-

جا ذّأر، ἐ. ἂ. ὁ ῥέων, ὁ τρέ-
χων· ὁ ἐν χρήσει, ἐν ἰσχύϊ·

—ءا مآخ-ذّأر، ὁ τρέ-
χων μῖν.

جا ذّأر، ἠθλ. τοῦ προηγ.

جا ذّأر، οὐ. ἂ. γυνή (λευ-
κή), δούλη· ὑπηρετρια.

جا ذّأسر، οὐ. ἂ. τολμηρός.

جا ذّأسو، οὐ. ἂ. κατάσκο-
πος, ὠτακουστής.

جا ذّأسو، οὐ. τ. ἡ,
πρᾶξις τοῦ κατασκόπου.

جا ذّأل، ἐ. ἂ. ὁ ἐλκύνων.

جالس ذّأل، ἐ. ἂ. ὁ καθήμενος.

جام ذّأ، οὐ. π. ὕελος· ποτή-
ριον· κάτοτρον.

جام ذّأذ، οὐ. τ. ὕελουργός,
ὕελοθέτης. [στερεός.

جام ذّأذ، ἐ. ἂ. πεπηγώς.

جام ذّأذ، ἐ. ἂ. ὁ συναγείρων,
περιέχων· περιληπτικός.

— οὐ. ἂ. τέμενος, δζαμίον.

جام ذّأذ، οὐ. π. θύρα
ὕελωτή.

جام ذّأمو، οὐ. ἂ. βούβαλος.

جام ذّأم، οὐ. π. ἐνδυμα, φό-
ρεμα.

جام ذّأم، οὐ. π.
πλυντήρ· πλύντρια· γναφεύς.

جان ذّأن، οὐ. π. ψυχή· ζώη·
ἄνθρωπος· — ذّأن تسي-

κισμέκι, αγωνιῶν — افاق — δζάν
 άτμάκ, διακαῶς επιθυμεῖν τι.
 جان دزانان, οἷ. καὶ ε. π. έρω-
 μένη. ώραία.

جان دزانپ, οἷ. ά. μέρος, διεύ-
 θυνσις, πλευρά.

جان دزانپάζ, οἷ. ά. ὁ τὴν ψυ-
 χὴν ριψοκινδυνεύων. θαυμα-
 τοποιός. — ایپ — اپ — δζαμπά-
 ζή, σχοινοβάτης. — آت — ات —
 δζαμπάζή, ιπποκάπηλος. ιπ-
 ποκόμος.

جان دزانپάζ, ε.π. ζωογόνος.

جان دزانپέϊν, οἷ. ά. θυῖκ.
 جان دزانپ.

جان دزاندار, ε. π. καὶ

جان دزانλή, ε. τ. ἔμψυχος.

جان دزانσίξ, ε.τ. ἄψυχος· νεκρός.

جان دزانρεζά, οἷ. ά. ζωογόνος.

جان دزانρεξ, οἷ. τ. δζανρεσι,
 λεπτὸν μεταξωτόν.

جان دزانλή, ε. τ. ἔμψυχος. — اکی —
 — ικί δζανλή, ἔγγυος.

جان دزانλανδηρμάκ, ρ. τ.
 ζωογονεῖν.

جان دزانλανμάκ, καὶ

جان دزانλανμάκ. ρ. τ. ἀνα-
 ζωογονοῦσθαι.

جان دزانλάρ, καὶ

جان دزانλάρ, ε. καὶ οἷ. π. ἔμ-
 ψυχος· χοῖρος.

جاود دζαβίδ, οἷ. π. καὶ

جاويد دζαβίδ, οἷ. π. καὶ

جاويدان دζαβιδάν, οἷ. π. καὶ
 جاويدانه دζαβιδανέ, ε. π. καὶ
 جاويدانی دζαβιδανί, ε. π. αἰώνιος
 (Θεός).

جاودلاق دζαβλάκ, ε. τ. γυμνός.

جاه دζάχ, οἷ.τ. βαθμός, ἀξίωμα.

جاه دζαχ'δ, οἷ. ά. μαχητής.

جاهل دζαχίλ (جاهل καὶ جاهل), ε.
 ά. ἀμαθής, ἄπειρος.

جاهلك دζαχίλλικί, οἷ.τ. ἀμάθεια.

جاهليت دζαχίλιγιέτ, οἷ. ά. ὡς
 τὸ προηγ.

جای دζαί, οἷ. π. τόπος, θέσις.

جادر مق دζαϊδηρμάκ, ρ. τ. τὸ
 ποιεῖν παρχειτεῖσθαι τινός.

جائر دζαϊζ, ε. ά. ἐπιτετραμμέος,
 νόμιμος. [ὑποσημείωσις.

جائر دζαϊζέ, οἷ. ά. δῶρον· χάρις.

جبا دζάπα, ε. καὶ ἐπ. τ. ὁ δω-
 ρεῖν διδόμενος· δωρεάν.

جبار دζεπάρο (جبر), ε. ά. τύραν-
 νος, καταπιεστής· δεσπότης·
 ἀλάστωρ· Θεός.

جبال دζεπάλ, οἷ. ά. πλ. τοῦ جبل.

جبان دζεπανέτ, οἷ. ά. δειλία,
 ἀνανδρία.

جبان دζεπ-χανέ, οἷ. τ. ἐφόδια
 πολεμικά· πυριτιδαποθήκη.

جبر دζεπρ, οἷ. ά. βίβλ, κατὰ πίσεις.

— ال دζεπρ, οἷ. ά. ἄλγερα.

جبراً دζεπρην, ἐπ. ά. βιαίως.

جبری دζεπρί, ε. ά. ἀκούσιος· ἀναγ-
 χαστικός.

جبرائیل δζεπράιλ, καὶ جبرائیل δζε-
πρέιλ, οὐ. ἅ. ὁ ἀρχάγγελος

Γαβριήλ: ὄν. κύρ. Γαβριήλ.

جبل δζεπέλ, οὐ. ἅ. ὄρος. طريق —
δζεπέλ-ι-τχρήκ, Γιβραλτάρ.

جبلت δζεπιλλέτ, οὐ. ἅ. φύσις,
χαρακτήρ.

جبلتسر δζεπιλλετσήζ, ε. τ. ἀγε-
νής, ποταπός.

جبلتسرک δζεπιλλετσηζλήκ, οὐ. τ.
ἐλλειψίς χαρακτήρος.

جبلي δζεπέλί, οὐ. ἅ. ὄρεινός.

جبلي δζεπιλλί, ε. ἅ. φυσικός, ἔμ-
φυτος.

جبن δζούπν, οὐ. ἅ. ἀνανδρία.

جبه δζεπέ, οὐ. ἅ. πανοπλία· θώραξ.

جبهه δζεπεχανέ, ἴδ. جبهه.

جبهه δζουππέ, οὐ. ἅ. δζουπές.

جبهه δζεπχέ, οὐ. ἅ. μέτωπον.

جبین δζεπίν, ε. καὶ οὐ. ἅ. δεξιός.

τὸ ἄνω μέρος τοῦ μετώπου.

— δζεπίν, οὐ. ἅ. κώνωψ.

جبینک δζεπινλίκ, οὐ. τ. κωνωπεῖον

جتردي δζειτηρδί, οὐ. τ. χριγμός.

جثمان δζουσμάν, οὐ. ἅ. σῶμα.

جثانی δζουσμανί, ἐπ. ἅ. σωματι-

جحد δζάχδ, οὐ. ἅ. ἄρνησις. [χός.

جحد δζεχίμ, οὐ. ἅ. ἄδης. [προς.

جحد δζεδ, οὐ. ἅ. προπάτωρ, πάπ-

جحد δζιδδ, οὐ. ἅ. προσπάθεια ἐν-

δελεχής.

جحد δζιδδεν, ἐπ. ἅ. σπουδαιώς.

جحد δζουδά, ε. π. κχωρισμένος.

جدار δζιδάρ, οὐ. ἅ. τοῦχος.

جدال δζιδάλ, οὐ. οὐ. ἅ. ἔρις, μά-
χη, ῥίξις.

جدام δζουδάμ, κ. جند δζουζάμ,
οὐ. ἅ. λέπρα.

جدول δζεδβέλ, οὐ. ἅ. γραμμή·
κανών· κατάλογος.

جده δζεδδέ, οὐ. ἅ. προμήτωρ.

جدي δζιδδί, ε. καὶ ἐπ. ἅ. σπου-
δαῖος, -ως.

جدید δζεδίδ, νέος· θηλ. جدید.

جدید δζεδίδεν, ἐπ. ἅ. ἐκ νέου.

جدام δζουζάμ, ἴδ. جدام δζουδάμ.

جذب δζεζέπ, οὐ. ἅ. ἔλξις.

جذر δζεζρ, οὐ. ἅ. ῥίζα· ἀριθμη-

τική ῥίζα. جذر — δζεζρ-ι-μου-

رأب — τετραγωνική ῥίζα·

مكعب — δζεζρ-ι-μουκιάπ, κυ-

βική ῥίζα.

جذع δζεζ, οὐ. ἅ. στέλεχος.

جذم δζεζμ, οὐ. ἅ. ἀποτέμνειν.

جذور δζουζούρ, πλ. τοῦ جذر.

جر δζέρρ, οὐ. ἅ. ἔλχυσις, τὸ

σύρειν· ὄρος ἀραβ. γραμμ.

— حرف χάρφ-ι-δζέρρ, πρόθε-

σις ἀραβική ἀπαιτούσα ὅπως

τῆς ἀκολούθου λέξεως τὸ λη-

κτικὸν γράμμα προφέρηται

διὰ τῆς φωνῆς *ه* ἢ *ي*. [σος.

جرات δζουρέτ, οὐ. ἅ. τόλμη, θρά-

جراح δζερράχ, οὐ. ἅ. χειροῦργος.

جراحت δζεραχάτ, οὐ. ἅ. τραῦμα·

πύον.

جزأ δζεραχίτ, πλ. τοῦ جريد .

جزأ δζεραπεζέ, οὖ. ἅ. εὐχέρεια
περὶ τὸ λέγειν· ἐτοιμότης,
πνεύματος.

جزأ δζέργ, οὖ. ἅ. τὸ πληγόνειν.

1 جزأ δζούργ, οὖ. ἅ. πληγή.

جزأ δζέρμ, οὖ. ἅ. τὸ κόπτειν τὸ
πλημμυελῆν.

1 جزأ δζίρμ, οὖ. ἅ. σῶμα σφαιρι-
κόν· πλ. اجرام .

جزأ δζούρμ, οὖ. ἅ. πταῖσμα.

جزأ δζουρμσούζ, ἐ. τ. ἄθῳρος.

جزأ δζουρμλοῦ, ἐ. τ. ἔνοχος.

1 جزأ δζερούφ, οὖ. ἅ. σχωρία·
ὑποστάθμη. [τιώτης.

1 جزأ δζερί, ἐ. ἅ. ἄνδρεῖος· στρα-

جزأ δζεργιάν, οὖ. ἅ. τὸ ῥέειν·
ἐφαρμογή· συμβαίνειν.

جزأ δζερίχ, μετ. ἅ. τετραγυα-
τισμένος.

جزأ δζερίχα, οὖ. ἅ. τραῦμα.

جزأ δζερίδ, κ. δζιρίδ, οὖ. ἅ. ἁ-
κόντιον. [جزأ .

جزأ δζεριχεδάρ, ἐ. π. ἴδ.

1 جزأ δζεριδέ, οὖ. ἅ. κητάστιχον·
ἐφημερίς.

جزأ δζεριμέ, οὖ. ἅ. πρόστιμον.

1 جزأ δζούζ, οὖ. ἅ. μέρος, κομ-
μάτιον· τεῦχος· μέρος.

جزأ δζεζά, οὖ. ἅ. πληρωμή.

قانوننامه — δζεζά κηνουνα-
μεσή, ποινικός κώδικς· γ—

قانوننامه — δζεζά-ι-νακδή, πρόστιμοι.

جزأ δζεζαίρ, πλ. τοῦ جزيء .

جزأ δζεζαί, ἐ. ἅ. ποινικός.

جزأ δζουζδάν, οὖ. π. χηροφυ-
λάκιον.

جزأ δζέζρ, οὖ. ἅ. ἀνγκοπή, μείω-
σις, ἄμπωτις. [στικῶς.

جزأ δζέζμεν, ἐπ. ἅ. ἀποφαι-

جزأ δζεζθέ, οὖ. τ. χύτρα τοῦ
καφέ.

جزأ δζουζί, ἐ. καὶ οὖ. ἅ. μερι-
κός, μικρός, ἁσήμεαντος.

جزأ δζουζίγεν, ἐπ. ἅ. μερικῶς.

جزأ δζουζιγιάτ, οὖ. ἅ. πλ. τοῦ
προηγ. μηδαμινὰ πράγματι,

μικρολογίαι.

جزأ δζουζίδζε, ἐπ. τ. ὀλίγον τι.

جزأ δζεζιρέ, οὖ. ἅ. νῆσος· γ—

— νῆμ δζεζιρέ, χερσόνησος·

— جى δζεζιρέ, Μεσποτα-
μία [θάρρος.

جزأ δζεσαρέτ, οὖ. ἅ. τόλμη.

جزأ δζεσαρετλή, ἐ. τ. τολ-
μηρός.

جزأ δζισάμ, οὖ. ἅ. σωματώδης.

جزأ δζεσαμέτ, οὖ. ἅ. μέγεθος,
σπουδαιότης.

جزأ δζουσπάν, ἐ. π. ἁρμοδῖος.

جزأ δζουστ-ου-δζού, οὖ. π.
τὸ ἀναζητεῖν.

جزأ δζ-στέ, οὖ. π. βαθμός, μέρος.

جزأ δζεστè-δζεστé, ἐπ. τ.
ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

جزأ δζεσεδ, οὖ. ἅ. σῶμα.

جسدی دζεσεδί, έ. ά. σωματικός.
 ό έχων σῶμα.

جسر دζέسر, ου. ά. γέφυρα.

جسم دζέ:σμ, ου. ά. σῶμα· πλ.
 اجسام.

جسماني دζισμανί, έ. τ. σωματικός.

جسور دζεσούρ, έ. ά. άνδρετος.
 πολυηρός.

جسم دζεσ'μ, έ. ά. μέγας, ευρύς,
 σημαντικός.

جغرافيا دζογράφια, ξ. ή — علم
 ἱλυμ-ι-δζο:ράφια, γεωγραφία.

جفا دζεφά, ου. ά. κάκωσις,
 στέρησις· βάσανος.

جفا دζεφακιάρ, έ. ά. π. άν.
 θρωπος τυραννος· — ό υπο-
 στās και ικανός υπομενχι:
 πόνους (εις κοινήν χρ'σιν).

جق دζικ και جك دζ'κι, τ. μόρια
 χρησιμεύοντα προς σχηματι-
 σμὸν τῶν υποκοριστικῶν.

جكر دζιγέρ, ου. π. ήπαρ· — اق
 اك دζιγέρ, πνεύμων· — قو کا-
 راک دζιγέρ, ήπαρ· قو کا-
 راک دζιγέρ, τεμάχιοι τοῦ ή-
 πατός μου, τέκνον μου.

جك دζούλ, ου. ά. επικλινύμα· έπι-
 που, κ. δζούλι.

جك دζιλά, ου. ά. στυλινότης.

جك دζελάπ, ου. ά. ζω·μπορος.

جك دζιλχδ'ζ, ου. ά. στυλιδωτής.

جاسز دζιλχσ'ήζ, έ. τ. αλαμπής.
 οχυμός.

جال دζελλάδ, ου. ά. δήμος.

جال دζελχδέτ, ου. ά. άνδρία.

جال دζελάλ, ου. ά. μεγαλετον,
 δύνχμις, μεγαλοπρέπεια.

جال دζελαλέτ, ου. ά. άνθρώπι-
 νοι· μεγαλετον.

جلب دζέλπ, ου. ά. τὸ καλεῖν,
 μεταπέμπεσθαι· τὸ εἰσάγειν.

جلد دζ'ιλδ, ου. ά. δέρμα· τόμος·
 βιβλιοδέσιμον.

جلد دζιλδλετμεέκι, ρ. τ. δέ-
 νειν νά δέσωσι βιβλίον.

جلد دζιλδλεμεέκι, ρ. τ. δένειν
 βιβλίον. [δέμενος.

جلد دζιλδλενμ'ς, μετ. τ. δε-
 λν· دζ'ήλκ, έ. τ. ὥδ'ν· έωλον.

جلوس دζουλούς, ου. ά. τὸ κάθη-
 σθαι· άνάρρησις· εις θρόνον.

جلو دζιλβέ, ου. ά. έρωτοτροπία·
 χάρις. [τρόπος.

جلو دζιλβεικιάρ, έ. π. έρωτο-
 جلي دζελί, έ. ά. σαφής, πρόδηλος.

جليل دζελίλ, έ. ά. μέγας, ένδο-
 ξος, σημαντικός.

جك دζέμμ, ου. ά. πλῆθος.

جال دζεμάτ, ου. ά. άφυχος.

جال دζεμχάτ, πλ. τοῦ جك دζε-
 μάτ, τὰ άφυχα όντα. [λογή.

جال دζεμά', ου. ά. συνουσία· συλ-
 جك دζεμχάτ, ου. ά. συνέλευ-
 σις· κοινότης· τὸ δημόσιον·
 πλῆθος. [χάρις.

جال دζεμάλ, ου. ά. όραιοτής.

دژεμαχίηρ, πλ. τοῦ دژεμαχίηρ.
 دژεμ, οἱ. ἅ. πληθυντικός
 (γρ.χ.μ.). πρόθεσις· συνάθροισις· πλῆθος.
 دژεμ, οἱ. ἅ. τὸ συνάγειν· συνάθροισις· πρόσθεσις (ἀριθμ.).
 دژεμάν, ἐπ. ἅ. ὁλοκλήρως.
 دژουμά, οἱ. ἅ. παρασκευή, ἡμέρα συνάθροισις· τῶν πιστῶν εἰς τὰ δζαμία· ایرتی — دζουμά εἰς ἑρτεσί, σάββατο.
 دژεμί, οἱ. ἅ. τὸ ὅλον, ἀθροισμα.
 دژεμιγέτ, οἱ. ἅ. συνέλευσις, συνάθροισις. [σενική.
 دژεμίλ, οἱ. ἅ. κάμηλος ἀρ-
 دژουμέλ, πλ. τοῦ ἐπ.
 دژουμέ, οἱ. ἅ. τὸ ὅλον· φράσις· πρόταξις· παράγραφος· — دژεμίλ-δζουμέ, ἐν γένει· πάντες· ἕκαστος· و — و ποῦ δζουμέθεν, ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας. [κλήρου.
 دζουμέλετεν, ἐπ. ἅ. ἐξ ὅλου· دζουμουρ, οἱ. ἅ. δημοκρατία· κράτος δημοκρατικόν.
 دζουμουριγέτ, οἱ. ἅ. δημοκρατικὸν πολίτευμα.
 دژεμί, οἱ. ἅ. πάντες, ἕκαστος. [ρου.
 دژεμίεν, ἐπ. ἅ. ἐξ ὁλοκλη-
 دژεμίλ, ἐ. ἅ. ὥρα· εὐχαρισ.

دژέν, οἱ. ἅ. πνεῦμα ἀγαθόν ἢ κακόν· δαίμων, φάντασμα.
 دژενάπ, οἱ. ἅ. ἀξίωμα· μεγαλειότης, ὑψηλότης· حق — دζε-
 νάπ· χάκ, ἡ θεία μεγαλειότης (Θεός). — دζε ἀλή· δζενάπ, μεγάλθυμος. [αἰσχρός.
 دζενκέτ, ἐ. τ. ἀκάθαρτος· جنات
 دζενάχ, οἱ. ἅ. πτέρυξ.
 دζουνάρ, ἴδ. چار. [ψανον.
 دζενάζε, οἱ. ἅ. νεκρός, λεί-
 دζινάς, οἱ. ἅ. ἀνολογία·
 λογοπαίγιον.
 دζιναγέτ, οἱ. ἅ. πταῖ-
 σμα· κκούργημα· محکمی —
 دζιναγέτ μεχκεμασί, τὸ ποι-
 νικὸν δικαστήριον.
 دζέν, οἱ. ἅ. πλευρά.
 دζινπίξ, οἱ. ἅ. τριχολαβίς.
 دζουμπούξ, οἱ. τ. τὸ κινεῖ-
 σθαι· δικασκέδασις, φαγοπότι.
 دζεννέτ, οἱ. ἅ. πρᾶξις, κῆπος· — دζε ἔλ-ι-δζεννέτ,
 μακχίρις.
 دζιννέτ, οἱ. ἅ. παραπροσύνη.
 دζουνγά, οἱ. ἅ. πλημμύνημα.
 دζενετλίξ, ἐ. τ. πρᾶξις, δέξις. [حود.
 دζούνδ, οἱ. ἅ. στρατός· πλ.
 دζενδρέ, οἱ. π. πιστήριον·
 دζεντερεσί, οἱ. ἅ. π. πιστήριον.

δζουνδή, οὖ. ἄ. στρατιώτης
τοῦ ἱππικοῦ.

جنرال δζενεράλ, ξ. στρατηγός.

جنس δζίνε, οὖ. ἄ. γένος, εἶδος·
φυλή, κατὰγωγή. — اسم ἴσμε-
ι-δζίνε (γραμμ.), ὄνομα πρὸς-
ηγोरικόν. [τὸ γένος.

جنسی δζινσί, εἰ. ἄ. ὁ ἀνήκων εἰς
جنسیت δζινσιγέτ, οὖ. ἄ. γένος.

جنس δζινσεϊν, δουκ. τοῦ جنس .
جنك δζένκε, οὖ. π. πόλεμος μάχη.

اور جنك δζένκε ἀθέρ, εἰ. καὶ οὖ.
π. φιλοπόλεμος, ἀνδρεῖος.

جنكجي δζενκοζί, οὖ. τ. στρατιώ-
της, μαχητής. [σημβρία.

جنوب δζενουπ, οὖ. ἄ. νότος, με-
جنوبي δζενουπί, εἰ. ἄ. μεσημβρι-
νός· νότιος (ἄνεμος).

جنود δζουνουδ, πλ. τοῦ جن .

جنون δζουνούν, οὖ. ἄ. παραφρο-
σύνη. μόνιος.

جنی δζιννί, οὖ. ἄ. δάκμων, δαι-
جنین δζενίν, οὖ. ἄ. ἔμβρυον.

جو δζέβθ, οὖ. τ. τὸ κενόν, χάος·
هو — δζέβθ-ι-χεβά, οὖ. ἄ.
ἀτμόςφαιρα.

جواب δζεβάπ, οὖ. ἄ. ἀπόκρισις.

جواباً δζεβάπεν, οὖ. ἄ. εἰς ἀπάν-
τησιν.

جوابنام δζεβαπναμέ, οὖ. π. ἀπάν-
τησις (ἐπιστολή). [πέριξ.

جوار δζιθάρ, οὖ. ἄ. γειτονία· τὰ
جواز δζεθαζ, οὖ. ἄ. ἄδεια.

جوار δζουθαλ, οὖ. π. σάκκος.

جواردوز δζουθαλδουζ, οὖ. π. σακ-
κορράφα.

جامع δζεθαμί, πλ. τοῦ جامع .

جوان δζιθάν, οὖ. ἄ. νεανίας.

جوانب δζεθανίπ, πλ. τοῦ جانب .
اربعه — δζεθανίπ-ι-εἰρπά, τὰ
τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζον-
τος, αἱ τέσσαρες πλευραί.

جوانبج δζεθανπάχ/ت, οὖ. π. εὐ-
τυχής.

جواردر δζιθανμέρδ, κ. δζουμέρδ,
εἰ. π. γενναῖος, ἐλευθέριος.

جواهر δζεθαχίρ, πλ. τοῦ جهر .
حي — δζεθαχίροζί, οὖ. τ. ἀδα-
μαντοπώλης.

جوجه δζουζέ, οὖ. τ. νάνος.

جودت δζεθδέτ, οὖ. ἄ. καλὴ ιδιό-
της, ἀρετή· ὄν. κ. Δζεθδέτ.

جور δζέθρ, οὖ. ἄ. βάσανος, τυ-
ραννία.

جوز δζεβίζ, οὖ. ἄ. καρύδιον.

جوش δζουζ, οὖ. π. ἀνάθραξις·
ζήλος. [ἴρθετισμένους.

جوشان δζουσαν, εἰ. π. ὁ βράζων·
جوشقون δζουσκούν, εἰ. τ. ὀργών.

جوشمنی δζουσμάχ, ρ. τ. πλημμυ-
ρεῖν· ἐνθουσιάζεσθαι.

جوف δζέθφ, οὖ. ἄ. κοιλία· κοῦ-
λον μέρος.

جولان δζεθελάν, οὖ. ἄ. κίνησις,
κυκλοφορία.

جوانگرد δζουμέρδ, ἰδ. جوانگرد .

جورمردك δζουμμερδλήκη, οὖ. τ. γεν-
ναιοδωρία.

جهر δζεβχέρ, οὖ. ἄ. λίθος πολὺ
τιμος· οὐσία· فر — δζεβχέρ
φέρδ, ἄτομον (χημ.).

جهری δζεβχερί, ἐ. ἄ. οὐσιώδης.

جوز δζεβίζ, οὖ. τ. καρύδιον.

جبات دزىخات, πλ. τοῦ جت .

جباد دزىخاد, οὖ. ἄ. πάλη, πρί-
λεμος θρησκευτικός.

جبارا دزىخارن, ἐπ. ἄ. φαν-ρῶς,
ἀριδῆλως. [γανον.

جراز دزىخάζ, οὖ. ἄ. προΐξ· ἔρ-

جبال دζουχάλ, πλ. τοῦ جال .

جبان دزىخان, οὖ. π. ὁ κόσμος, τὸ
σύμπαν.

جبانان دزىخانپان, οὖ. π. φύλαξ
τοῦ κόσμου· μέγας βασιλεὺς
(ὁ Σουλτάνος).

جباندار دزىخاندار, οὖ. π. κο-
σμοκράτωρ. [μονικός.

جباندارى دزىخاندارى, ἐ. π. ἡγε-

جباندارى دزىخاندارى, οὖ. ἐ. π. ἄ-
ναξ, ὁ Σουλτάνος· κύριος, κα-
τακτητῆς· ἄστυλ.

جبانان دزىخانپان, οὖ. π. πλ.
τοῦ جبان, οἱ κάτοικοι τοῦ
παντός.

جت دزىخέτ, οὖ. ἄ. διεύθυνσις,
μέρος, ἔποψις, σχέσις.

جهد دزىخδ καὶ دزىخδ, οὖ. ἄ.
προσπάθεια ἐνδελεχής.

جهد دزىخه, ἐπ. ἄ. ἀναφανδόν.

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. καταφανής-

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. ἀμάθεια· —

جهد دزىخه-ي-موريهكپ, ἀμά-
θεια καὶ ἐν ταύτῃ πεποίθη-
σις τῆς γνώσεως.

جهد دزىخه, πλ. τοῦ جال .

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. ἄδης, κό-
λασις· اول — دزىخه, ὅλ, ὅ-
παγε εἰς τὴν κόλασιν, ἔρρ· ἐς
κόρακας. [νιος.

جهد دزىخه, ἐ. ἄ. καταχθό-

جهد دزىخه, ἐ. ἄ. λίαν ἐργατικός.

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. ἐβραῖος-

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. λίαν ἀμαθής-

جهد دزىخه, κ. δ. ἐπ. θυλάκιον,

βαλάντιον· هميون — دزىخه

جهد دزىخه, τὰ αὐτοκρατορικὸν
ταμεῖον.

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. στρατός· στρα-
τόπεδον· ταραχή.

جهد دزىخه, ξ. ὁπισθογράφησις.

جهد دزىخه, οὖ. τ. ὄνυξ (θηρίων
τε καὶ ὀρνέων).

جهد دزىخه, οὖ. ἄ. λαός, ἔθνος.

جهد دزىخه, πλ. τοῦ جيس .

جهد دزىخه, ρ. τ. μι-
νυρίζειν. [(πτὴν).

جهد دزىخه, οὖ. τ. ψιθυρισμός.

جهد دزىخه, οὖ. π. ὑδράργυρος.

جهد دزىخه, ἐ. τ. νοτιώδης· λι-
παρός.

جهد دزىخه, οὖ. τ. ψιθυρισμός.

جهد دزىخه, οὖ. τ. ἡχος σχισμοῦ.

چ تσίμ, ἑβδόμον γράμμα τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφαβήτου. [παθεῖν.

چا بالیق تσαπαλαμάκ, ρ. τ. προς-
چا بیق تσαπούδζακ, ἐπ. τ. ταχέως.

چا بوق تσαπούκ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. τα-
χύς, δραστήριος, ταχέως.

چا بوقیق تσαπουκλούκ, οὖ. τ. τα-
χύτης.

چاپ تשאپ, οὖ. τ. καὶ ἐ. ὀλική ὁ-
πλου· ὀγκώδης.

چاپاچول تσαπατσούλ, ἐ. τ. ἀδέξιος.

چاپار تσαπάρ, οὖ. τ. ταχυδρόμος.

چاپار تساпкریز, ἐ. τ. δύσκολος·
πρόσκομμα.

چاپاق تساпак, οὖ. τ. λήμψ.

چاپراز تساпраз, οὖ. τ. πόρπη·
λοξῶς. [κωλος.

چاپراشیق تساпрахσήк, ἐ. τ. δύς-
چақин тсапкһһн, ἐ. τ. κακοήθης,
ἀχρεῖος. [θεια.

چاپقینیق تساпкһһн, οὖ. τ. κακοή-
چақ тсапмак, ρ. τ. βαδίζειν πέ-
ραν· τρέχειν. [κτρον.

چاپوت тсапוט, οὖ. τ. ἀπόμα-
چап тсаппа, οὖ. τ. δίκηλλος, λί-
σγος.

چاپهلق тсапаламак, ρ. τ. καλ-

λιεργεῖν μελίσσον· προσπαθεῖν.
چات тсат, οὖ. τ. κριγμός.

چатал тсатал, οὖ. τ. περόνη.

چатпат тсатпат, ἐπ. τ. ἐνίοτε.

چатдрмқ тсатдһрмак, ρ. τ. ποι-
εῖν προσκούειν· ἐγείρειν.

چатдрмақ тсатһрдамак, ρ. τ. τρί-
ζειν· σπινθηροβολεῖν.

چатдрпә тсатһр пәтрак, οὖ. καὶ
ἐπ. τ. μετρώς· ψελλισμός.

چатдрмқ тсатһһмак, ρ. τ. συγ-
χρούεσθαι· συνεννοῦσθαι.

چатқ тсатһк, ἐ. τ. συνδεδεμένος.

چатлмқ тсатлһтмак, ρ. τ. διαρ-
ρηγνύειν, συντρίβειν.

چатлмқ тсатлһк, οὖ. καὶ ἐπ. τ.
ῥωγμή· συντετριμμένος.

چатқ тсатмак, ρ. τ. συνδέειν,
συναντῶσθαι, συνεννοῦσθαι.

чәк тсатмак, ἐ. τ. συνηρμο-
σμένος. [σις.

چاتی тсатһк, οὖ. τ. δοκός· στέγα-

چادر тсатһр, οὖ. τ. σκηνή, σκιάς.
چار тсар, ἐ. καὶ οὖ. π. τέσσα-
ρες· φάρμακον, μέσον.

چار, τσάρ νὰ τσάρ, π. ἐκὼν
ἄκων.

چار, τσάρ, οὖ. τ. ὁ τσάρος τῆς
Ῥωσσίας. [τράπους.

چار, τσαρπά, ἐ. καὶ οὖ. π. τε-
σαρπίμαχ, ρ. τ. ἀλ-
ληλοσυγκρούεσθαι.

چار, τσαρπηλάχ, ρ. τ. πᾶσχειν
σωματικὴν ἀλλοίωσιν, κατέ-
χεσθαι ὑπὸ πάθους.

چار, τσαρπμάχ, ρ. τ. πλήττειν
μετὰ σφοδρότητος.

چار, τσαρπηνδί, οὖ. τ. κτύ-
πος· διακύμανσις.

چار, τσαρπήχ, ἐ. τ. στρεβλός.
چار, τσαρτσέομ, ἐ. π. ὁ ἔχων
τέσσαρας ὀφθαλμούς· λίαν
προσεκτικός.

چار, τσαρδᾶχ, οὖ. τ. σκιάς,
ἐξώστης.

چار, τσαρσού, οὖ. π. καὶ κ.

چار, τσαρσού, δημοσία ἀγορά.
چار, τσαρσέπ, κ.

چار, τσαρσάφ, οὖ. π. σινδών.

چار, τσαρσένπέ, οὖ. π. τε-
τάρτη. [σκιᾶς.

چار, τσαρτᾶχ, οὖ. τ. ἐξώστης.

چار, τσαρήχ, οὖ. τ. πέδιλον,
κ. τσαρουχί. [τος.

چار, τσαρούμ, ἐ. ἀριθ. π. τέταρ-
το· τσαρέ, οὖ. π. μέσον· πόρος·
θεραπεία. [πύων.

چار, τσαρεσᾶχ, ἐ. π. ὁ θερά-

τσαρεσίχ, ἐ. τ. δυστυ-
χής, ἄπορος. [ἀπορία-

چار, τσαρεσιζλήχι, οὖ. τ.
τσαρίτσα, ξ. τσαρίνχ. [τον.

چار, τσαρ-γυέικι, οὖ. π. τέταρ-
τῆς τσαόνῆ, κ. τσεσνέ, οὖ. π.
γεῦσις· χυμός.

چار, τσαόνηλού, ἐ. τ. εὐχυμος,
εὐχέυστος.

چار, τσαχίτ, οὖ. τ. κατὰσκοπος·
τσαχ, οὖ. τ. ἐποχή· περίοδος.

چار, τσαχηρμάχ, ρ. τ. προς-
καλεῖν· κράζειν· μεταπέμπε-
σθαι· ᾄδειν.

چار, τσαχηρτμάχ, ρ. τ. προς-
καλεῖν, μεταπέμπεσθαι.

چار, τσαχλαμάχ καὶ
τσαχληδαμάχ, ρ. τ.
μορμυρίζειν (ἐπὶ ὕδατος).

چار, τσαχηλδή, οὖ. τ. μορ-
μυρισμός ὕδατος.

چار, τσαχλαγιάν, οὖ. τ. κα-
ταρράκτης.

چار, τσακίρ, ἐ. τ. γλαυκότης.

چار, τσακσῆρ, οὖ. τ. ἀναξυρίς.

چار, τσακίλ, οὖ. τ. χάλυξ.

چار, τσακμάχ, οὖ. τ. πυρεῖον·
— τσακμάχ ταδή, πυ-
ρεῖτης.

چار, τσακμάχ, ρ. τ. συντρέβειν
πυρεῖα· συγκρούειν· πίνειν
(πνευματώδη ποτά)· —
τσακμάχ ταδή, πυροβοῶπις·

τραχ. — شمشک — τσακ-
μάχ, ἀστράπτειν.

چاق τσακή, οὖ. τ. μυχχιρίδιον.

چاک τσάκι, οὖ. καὶ ἐπ. τ. ῥωγ-
μή, στίσιμον· ἐσχισμένος.

چاک τσάν, οὖ. τ. κώδων.

چاکر τσακέρ, οὖ. π. δοῦλος.

چالشقان τσαλίσκάν, ἐ. τ. φιλό-
πνος, ἐργατικός.

چالشدرمق τσαλησδηρμάχ, ρ. τ.
ποιεῖν ἐργάζεσθαι.

چالشقی τσαλησμάχ, ρ. τ. προς-
παθεῖν, ἐργάζεσθαι. [σικόν.

چالقی τσαλγή, οὖ.τ. ὄργανον μου-
چالعی τσαλγηδζή. οὖ. τ. μου-
σικός.

چالقاق τσαλκαμάχ. ρ. τ. ἀνα-
κατόνειν· ταραττειν· κοσκι-
νί,ειν. | τεςθαι.

چالقاق τσαλκαχτμάχ, ρ.τ.ταρατ-
چالقندی τσαλκηνδή, οὖ. τ. ἀνα-
κάτωμα, σῖλος· ἀπόπλυμα.

چالم τσαλήμ, οὖ.τ.αἰχμη(ζήφους).
ἀλαζονεία.

چالمق τσαλμάχ, ρ. τ. κλέπτειν·
παίξειν ὄργανον· κρούειν.

چالمق τσαληνμάχ, ρ. τ. κλέπτε-
σθαι· παίζεισθαι· κρούεσθαι.

چالانش τσαλινμίξ. μετ. τ. κλο-
πιμαῖος.

چالم τσάλμα, οὖ. τ. κλοπή.

چالعی τσαληδζή, οὖ.τ. κλέπτειν·
ὁ ἐπιτηδείως παίζων ὄργανον.

چالی τσαλή, οὖ.τ. βάτος,θάμνος·
چالم καὶ اچلی — τσάμ· ἀγαδζή, οὖ.

τ. πεύκη· ساقی — τσάμ σα-
κηζή, ῥητίνη. [ρουχον.

چالمشیر τσαμασέρ, οὖ. τ. ἀσπρό-
چالمشیری τσαμαρσέρδζή, οὖ. τ.

πλυντήρ· γυναιεύς. [λάσπη.
چالمور τσχομύρ, οὖ. τ. βόρβορος,

چالمورلامق τσχομουρλαμάχ, ρ. τ.
λασπόνειν.

چالموش τσχομούξ, ἐ. τ. ὀρηκτικός,
θυμώδης. [ἀρβαλός.

چالمه καὶ چالمه τσάντα, οὖ. τ.
چالمودار τσχοδάρ, οὖ. τ. βρίζα.

چالموش τσχοβούξ, οὖ. τ. λοχίας,
κλητήρ ἀστνομικός ἢ δικα-
στικός.

چالی τσάϊ, οὖ. π. ποτάμιον.

چالی τσάϊ, οὖ.π. καὶ τ. τέϊον.

چالمیر τσάίρ, οὖ.τ. λειμών, βοσκή,
γλόη. [νομή.

چالمیر τσάϊρλήκι, οὖ.τ. λειμών·
چالمیق τσάπαλαμάχ, ρ. τ. προς-

παθεῖν. [νιῶν.
چالمیق τσάπαλανμάχ, ρ. τ. ἀγω-

چالمیق τσιπάν, οὖ. τ. σπειρίον, ἐξ-
άνθημα.

چالمیق τσιπούκ, οὖ. τ. ῥάβδος· κα-
πνοσύριξ. — غی — آسمان τσι-
پوگی, οἶνάς, κ. κλήμα.

چالمه τσάπα, ἴδ. چالمه .

چالمیق τσιπούκδζή, οὖ. τ. κατα-
σκευαστής ἢ πωλητής κχ-

πνοσυρίγγων· ὁ ἐπὶ τῶν κα-
πνοσυρίγγων ὑπηρέτης.

چاق تσαπάκ, οὖ. τ. λήμη (ὁ-
φθαλμοῦ).

چلاق تσιπλάκ, ἐ. τ. γυμνός.

چلاق تσιπλάκλήκ, οὖ. τ. γυ-
μνότης, ἔνδεια.

چال تσατάλ, οὖ. καὶ ἐ. τ. πε-
ρόνη (περούνη)· διακλιδωμένος.

چالاشمق تσαταλλαχμάκ, ρ. τ.
περιπλέκεσθαι.

چلاق تσατλάκ, ἴδ. چلاق.

چلا تσέτελι, οὖ. τ. σύμβολον,
ξύλον λογιστικόν, κ. τσετούλκ.

چته تσέτε, οὖ. τ. ἐπιδρομή, λεη-
λασία. [πνος.]

چته تσετίν, ἐ. τ. δύσκολος, ἐπί-
κτικ تσετινλίκ, οὖ. τ. δυσκο-

چرا تσιρά, οὖ. τ. δαδί. [λία.

چراغ تσιράχ, οὖ. π. λυχνία, φῶς·
μαθητῆς· προστατευόμενος·
δημιούργημα.

چراق تσιράκ, οὖ. τ. μαθητῆς
ἀρχάριος (ἐπὶ τεχνῶν).

چرغ تσιρπμάκ, ρ. τ. τινάσσειν·
λευκαίνειν.

چرنگ تσιρπινμάκ, ρ. τ. πτερ-
νίζεσθαι· θρηνεῖν.

چری تσιρπί, οὖ. τ. σχοινίον (μέ-
τρον) ἡ λειμυμένον μὲ κιμω-
λίαν ἢ ἑτερόν τι χρῶμα καὶ
χρησιμεῖον εἰς τὸ νά σημα-
δεύῃ τὸ κόψιμον ἐνδύματος ἢ

σανίδος· μέτρον (σχοινίον) τέ-
κτονος ἢ ῥάπτου.

چری تσιρπιόζί, οὖ. τ. ὁ τινάσ-
σων, λευκάντης. [σιον.

چرچوه تσιρτσέθι, οὖ. τ. πλάι-

چرچی تσερτσί, οὖ. τ. γελοπώ-
λης· πλανέμπορος.

چرخ تσάρχ καὶ چرق تσάρχ, οὖ. π.
τροχός· μαγγάνη (δι' ἧς γνέ-
θουν)· μηχανή τροχοφόρος·
τόρνος· οὐρανός· τὸ σύμπαν·
τύχη.

چرخه تσάχ-ι· φελέκι, οὖ. π.
ἡλιοτρόπιον· σφαῖρα.

چرخه تσάρχα, οὖ. τ. θύελλα·
ἄψιμαχία· طوبی — τσαρχά
τοπού, τηλεβόλον πεδινόν.

چرخه تσαρχαδζί, οὖ. τ. ἀκρο-
βολιστής.

چرنج تσερέ, οὖ. τ. ἐπιδόρπιον.

چرك تσίρκι, οὖ. π. ῥυπαρότης.

چركب تσιρκιάπ, οὖ. π. ὕδωρ ἀ-
κάθαρτον.

چركف تσιρκέφ, οὖ. καὶ ἐ. π. ἀπό-
πλυμα· κάθαρμα· κακοήτης.

چركس تσερκές, ὄν. ἔθν. Κιρκά-
σιος.

چركین تσιρκίν, ἐ. π. ἄσχημος,
δυσειδής, ῥυπαρός.

چركینلک تσιρκινλίκ, οὖ. τ. δυσ-
μορφία.

چركینلک تσιρκινλενιμέκ, ρ. τ.
γίνεσθαι δύσμορφος.

چرند تσερενδέ, έ. καί ού. π.
θρέμμα (ζῳον βόσκον).
چرئك تσερνίكي, ού. τ. καί
چرئك تσερνίكي, ού. τ. μικρόν
ίστιοφόρον πλοῖον.
چرى تσερί, ού. ά. στρατός, στρα-
τιώτης, στρατόπεδον.
چرش تشریس, ού. τ. εἶδος κόλλας
έν χρήσει παρὰ τοῦς ὑποδη-
ματοποιούς πρὸ πάντων.
چرى ارقي تشریس, ού. τ.
ἀσπρόδελος (φυτ.). [σειρά.
چرئك تشریكى, ού. τ. γραμμή,
چرئك تشریمكى, ρ. τ. διαγράφειν.
چرئك تشریمكى, ού. τ. ὑπόδημα.
چسپان تσεσπάν, έ. π. ἐπίκαιρος.
چست تσουστ, έ. π. ταχύς, ό έν
τάξει.
چسقى تσουστή, ού. π. ζωηρότης·
ταχύτης.
چشم تσεσέμ, ού. π. ὀφθαλμός· ع
— چئك تσεσέμ, μονόφθαλμος.
چشم تσεσέμέ, ού. π. βρύσις, πη-
γή ὕδατος. [πος.
چشيد تσεσίδ, ού. τ. εἶδος· τρό-
چغرمق تσηγηρημάκ, ρ. τ. καλεῖν,
φωνάζειν.
چفت تσιφτ, ού. π. ζεῦχος· ἀριθ-
μός ἄρτιος· ἄροτρον· سورمك —
τσιφτ σουρμέκι, ὀργάνειν.
چفتي تσιφτδζί, ού. τ. γεωργός.
چفتبيلك تσιφτδζιλίكي, ού. τ. καλ-
λιέργεια, γεωργία.

چفتك تσιφτλίكي, ού. τ. ἀγροικία,
ἀγροκήπιον, ἔπαυλις.
چفتك تσιφτλιδیمكى, ρ. τ. συν-
διάζεσθαι (ἐπὶ ἰσίων).
چفت تσιφ-έ, ού. π. ζεῦχος· λά-
κτισμα. [δολίος.
چفت تσιφτελί, έ. τ. λακτιστής.
چفود تσιφουδ, ού. τ. ἴδ. جفود.
چقارمق تσικρημάκ, ρ. τ. ἐξάγειν·
ἀποσπᾶν· διώκειν.
چقال تσακάλ, ού. τ. θός.
چقرق تσηκρήκ, ού. τ. μάγγανος,
ἀνέμη· τήρνος.
چقرق تσηκρηκδζί, ού. τ. μαγ-
γανοποιός, торνεутής.
چقش تσηκήξ, ού. τ. ἐξοδος, ἐμ-
φάνισις.
چقشمق تσηκησμάκ, ρ. τ. δει-
κνύειν ἐπιτηδειότητα, ἀν-
δρεῖαν· ἀμιλλᾶσθαι.
چقماز تσηκμάξ, έ. τ. ό μη ἐξ-
ερχόμενος· سوقاق — τσικμάξ
σοκάκ, ἀδιεξόδος.
چقحق και چقحق تσηκμάκ, ρ. τ.
ἐξέρχεσθαι· ἀνθραίνειν· ὑπερ-
τιμᾶσθαι. — چماز πασδάν
τσηκμάκ, διαφθεیرهσθαι.
چقور تσικούρ, ού. τ. τάφος, κοι-
λότης.
چقورلق تσικουρλήκ, ού. τ. τό-
πος ταφρώδης.
چقورلنق تσικουρλανμάκ, ρ. τ.
κοιλαίνεσθαι.

چمك تسيمدُكي، οὐ. τ. τσίμπημα.
چمكه تسيمدهκλεμέكي، ρ. τ.
ενίζειν, τσιμπῆν.

چمكه تسمρενμέكي، ρ. τ. παρα-
σκευάζεσθαι.

چمكه تسمρενμέكي، ρ. τ. ἀνα-
σηκόνειν τὴν ἄκραν τοῦ φο-
ρέματος.

چمكه تسيمμέكي. ρ. τ. λούεσθαι.

چم تسيمέν, οὐ. τ. λειμών.

چم تسمενζάρ, οὐ. π. λειμών.

چم تسمениستان, ὡς τὸ προηγ.

چمك تسيمενλίكي, οὐ. τ. γλότη,
πρασινάδα.

چم تسيمέντο, ξ. ἄμμοκονία.

چم تسينάρ καὶ چم تسينάρ
αγαδζί, οὐ. τ. πλάτανος.

چمك تسانάκ, οὐ. τ. τρυβλίον.

چمك تσουνάν, ἐπ. π. οὕτω, τοιου-
τοτρόπως.

چمك تспенέρ, ἐ. τ. ζωστήρ, στε-
φάνη βαρελίου. چمك — τσεμ-
περλή τάξ· ὁ κίων τοῦ Κων-
σταντίνου. [σῶν· τέμνειν.

چمك تسινετμέكي, ρ. τ. ποιεῖν μα-
χίαν· τσύντιάν, οὐ. τ. ἐσώ-
θρακον. [ποσοι.

چمك تسένδ, ἐπ. π. τινές· κάμ-

چمك تспенδάν, ἐπ. π. τόσον, το-
σοῦτον.

چمك تسينγράκ, οὐ. τ. κώδων.

چمك تسينγκηρδάκ, οὐ. τ. κωδω-
νίσκος.

چمك تسينγκηρδάκ, ρ. τ.
κωδωνίζειν.

چمك تسένκι, οὐ. π. καμάκιον,
δόρυ ἐλαφρόν· ψαλτήριον (ὁρ-
γανον)· ὄνυξ.

چمك تسينκιανέ, ξ. ἀθίγγανος.

چمك تسينγκο, ξ. ψευδάργυρος.

چمك تسينκέλ, οὐ. π. ἄγκιστρον.

چمك تسينκή, οὐ. π. δημόσιος
χορευτής. [τοτρόπως.

چمك تσουνίν, ἐπ. π. οὕτω· τοιου-

چمك تσού, ἐπ. π. οὕτω, ἐπειδή.

چمك تσουβάλ, οὐ. π. σάκκος.

چمك تσουβακλότηζ, οὐ. τ. σακ-
κοράφα. [σμός.

چمك تσοπάν, οὐ. π. ποιμήν, βο-

چمك تσόπ, οὐ. π. ῥάβδος· τεμά-
χιον ξύλου. [πίδι.

چمك تσόπ, οὐ. τ. σχίδαξ σκου-

چمك تσοπδζί, οὐ. τ. καθαριστής.

چمك تσοπλενμέكي, ρ. τ. ὀλιγο-
γευματίζειν.

چمك تσοπούρ, οὐ. καὶ ἐ. τ. στι-

κτός· αἱ ἀπὸ τῆς εὐλογίας
οὐλαί· ἔφηλος.

چمك تσοτσούκ, οὐ. τ. παιδίον·

τέκνον· چمك — τσοτσούκ
δουδουρμέكي, ἔκτροσις.

چمك تσοτσουκλήκ, οὐ. τ. παι-

δική ἡλικία· τὸ εἶναι τινὰ
παιδαριώδη.

چمك تσοχά, οὐ. τ. (خ. خوقه), ἐρι-

οῦχον, τσόχ.

چوراپ τσοράπ, οὖ. π. περικνημίς.
چوراق τσοράκ, ἐ. τ. ἀλμυρῶδες
(ὑδωρ). ἐλώδης (τόπος).

چورپά τσορπά, οὖ. τ. ζωμός.
چورپάδζή, οὖ. τ. μά-
γειρος· οἰκοδεσπότης· προῦχων
χωρίου· (ἄλλοτε) διοικητῆς
σώματος γενιτσάρων.

چوربالق τσορπαλήκ, οὖ. τ. τὰ
πρὸς τὸν ζωμὸν χρεϊώδη.
چوروتمك τσορϋτμέκ, ρ. τ. σχ-
τίζειν.

چورومك τσορϋμέκ, ρ. τ. σχ-
πίζειν, φθείρεσθαι.

چورك τσορέκ, οὖ. τ. ζυμαρι-
κὸν μὲ βούτυρον. [σσηπῶς.

چوروك τσορϋκ, ἐ. τ. σαπρὺς,
چوروكلك τσορϋκλήκ, οὖ. τ. σίψις.

چوره τσεθρέ, οὖ. τ. γύρος, περι-
φέρεια, λεπτὸν μανδύλιον.

چوزك τσόζουκ, ἐ. τ. λελυμένος.
چوزلك τσόζουλμέκ, ρ. τ. λύε-
σθαι· τήκεσθαι.

چوزملك τσόζμέκ, ρ. τ. λύειν.

چوغالك τσογχατμάκ, ρ. τ. αὐξά-
νειν. [νεσθαι.

چوغالق τσογχαλμάκ, ρ. τ. αὐξά-
چوق τσόκ, ἐπ. καὶ οὖ. τ. πολὺ·
πολλοί.

چومك τσοκσημάκ, ρ. τ. τὸ εὐ-
ρίσκειν τι μέγα. [χεῖτον.

چوقال τσουκάλ, οὖ. τ. οὐροδο-
چوقلق τσοκλούκ, οὖ. καὶ ἐπ. τ.

πλήθος· ἀφθονία· ὥς ἐπὶ τὸ
چوقه τσοκά, ἴδ. چوخه. [πολύ.

چوقه دار τσοκαδάρ, οὖ. τ. ὑπηρε-
της ἀκολουθῶν πεζῇ. [κόν.

چوك τσούκι, οὖ. τ. μόνιον ἀνδρι-
چوكدرمك τσόκδουρμέκ, ρ. τ.

ποιεῖν γονατίσαι, ἢ κλίνειν
ἢ παρχακμάζειν.

چوكش τσόκισούξ, οὖ. τ. γονατίσεις.
چوكك τσόκισούκ, ἐ. τ. παρχακμα-
κώς. [παρχακμάζειν.

چوككك τσόκμέκ, ρ. τ. γονυπετεῖν,
چول τσόλ, οὖ. τ. ἔρημος, πεδιό-
δες ἔρημοι.

چول τσοῦλ, οὖ. τ. ἐπικάλυμμα
ἵππου γυμνοῦ, ῥάκος.

چولاق τσολάκ, οὖ. τ. μονόχειρ,
ἑτερόχειρ.

چولپا τσολπά, ἐ. τ. μονόπους·
ἀδελῆος. [της.

چولپوش τσολπούξ, ἐ. π. ῥακενδύ-
چولوق τσολούκ, οὖ. τ. παιδίον,
νήπιον. [λυμμα.

چوللامه τσουλλαμά, οὖ. τ. κά-
چوللانق τσουλλακμάκ, ρ. τ. καλύ-
πτεσθαι διὰ ῥάκους.

چوللق τσόλλούκ, οὖ. τ. ἔρημιαί.
چولپا τσουλγά, οὖ. τ. ὑφάντης.

چوماق τσομάκ, οὖ. τ. ῥόπαλον.
چومز τσομέξ, οὖ. τ. ὑπηρετής
γραφείου.

چومكك τσόλμέκ, οὖ. τ. χύτρα·
συνηθ. چوملك.

چوملك τσόμελεκι, οὐ. τ. χύτρα (πηλίνη). [ραμεύς.

چوملكې τσόμελεκδζί, οὐ. τ. κε-

چوملك τσόμελεμέκι, ρ. τ. κάθη-
σθαι συνεσπειραμένως.

چون τσουν, ἐπ. π. πῶς; ἐπειδή.

چونكه τσουνκι, ἐπ. π. ἐπειδή,
διότι· ἄφ' οὗ.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. καί

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἰνδίκον, χ.
λουλάκι.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἥλος, καρφίον.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἀκάρφωτος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. στρέφειν.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἐλαφρός· ἐπι-
δέξιος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. πιπ-
πίζειν (ἐπὶ πτηνῶν).

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. φωνή
πτηνῶν.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. τί· ποῖος;

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. ὁρόσος. [φρέαρ.

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. ὁρόσος. [φρέαρ.

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. τέσσαρες.

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. τετάρτη (τῆς ἐβδομάδος).

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. τέταρτος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. πρόσωπον,
ὄφης, φυσιογνωμία.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἴδ. جی.

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. λεπτόν βαμβα-
κερόν ὕφασμα.

چيويټ تسيټټ, οὐ. π. φραγγή, φραγ-

μὸς ἐκ βάτων. [φράττειν.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. περι-

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چيويټ تسيټټ, οὐ. τ. ἄνθος.

چیلغندی τσικηνδή, οὐ. τ. τὸ ἐξ-
έχον.

چیقیق τσικήκ, ἐ. τ. ὁ ἐξέχων.

چیقین τσικήν, οὐ. τ. δέμα· χρη-
ματοδέμα.

چیک τσίγι, ἐ. τ. ὠμός.

چیک τσίγι, οὐ. τ. ὀρόσος.

چیکκ τσιγλήκ, οὐ. τ. ὠρότης.

چیکن τσιγνέμ, οὐ. τ. βλωμός.

چیکنεμάκ τσιγνεμέκ, ρ. τ. μασσᾶν.

چیل τσίλ, ἐ. τ. στιλπνός.

چیلغін τσιλγін, ἐ. τ. μανιώδης.

چیلκ τσιλέκ, οὐ. τ. φράουλα.

چε τσίμ, οὐ. τ. χλόη.

چیμα τσίμα, ξ. κάλως.

چیμεκ τσιμελενμέκ, τ. φύεσθαι.

چιν τσίν, ὄν. κ. Σινική· Κίνα.

چیφ τσινί, οὐ. τ. σινικόν (σκεῦος).

چیوی τσιβί, οὐ. τ. ἥλος.

چیویلدامق τσιβιλδαμάκ, ἴδ. چیویلدامق.

چیویلسز τσιβισίζ, ἐ. τ. ἀκάρφωτος.

چیویلک τσιβιλεμέκ, καί

چیویلهمک τσιβιλεμέκ, ρ. τ. καρ-
φόνειν.

Σ χά, ὄγδοον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ἑβδόμου τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφάβητου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῇ 8.

حَاخ χατήμ, οὐ. ἄ. δικαστῆς· γενναιόφρων. [χαδζῆς.

حَاخ χαδζ, οὐ. ἄ. προσκυνητής, حَاخ χαδζάτ, πλ. τοῦ حَاخ.

حَاخ χαδζίπ, οὐ. ἄ. παραπέτασμα, ὄφρ' ὅς ἐμποδίζων· θυρωρός. [σχολία.

حَاخ χαδζέτ, οὐ. ἄ. ἀνάγκη· ἀδικητὴ χαδζετμένδ, ἐ. π. ἐνδεής.

حَاخ χαδζή, οὐ. π. τ. προσκυνητής.

حَاخ χάδδ, ἐ. ἄ. ὄξύς, κοπτερός.

حَاخ χαδής (حدوث), ἐ. ἄ. τὸ πρόσφατως συμβάν. [γονός.

حَاخ χαδισέ, οὐ. ἄ. συμβάν, γε-

حَاخ χαδδέ, θηλ. τοῦ حَاخ — زاوية ζαβιέ-ι-χαδδέ, ὄξεϊα γωνία.

حَاخ χαζήχ, ἐ. ἄ. διορατικός· ἐπιστήμων· ἔμπειρος.

حَاخ χάρρ, ἐ. ἄ. θερμός. [γός.

حَاخ χαρίς (حرث), οὐ. ἄ. γεωρ-

حَاخ χαρίς (حراست), οὐ. ἄ. φύλαξ· προστατής.

حَاخ χαρίς (حرص), ἐ. ἄ. ἀπληστος· φιλάργυρος.

حَاخ χαρίχ (حرق), μετ. ἄ. ὁ καίων — οὐ. ἄ. πυρκαϊά.

حَاخ χάς, οὐ. ἄ. εὐχίσθητος.

حَاخ χασίπ, οὐ. ἄ. λογιστής.

حَاخ χασίδ, ἐ. ἄ. φθονερός.

حَاخ χασίρ, ἐ. ἄ. γυμνός, λίαν ἐνδεής· στενάζων.

حَاخ χασσέ, οὐ. ἄ. αἴσθησις.

حَاخ χάσχα, ἐπιφ. τ. Θεὸς φυλάττοι! حضور كردن — χάσχα χουζουριγιζδάν, μὲ συμπάθειο.

حَاخ χασλαμάχ, ρ. τ. βράζειν.

حَاخ χασλαμά, οὐ. τ. βραστόν (κρέας).

حَاخ χασήδ, οὐ. ἄ. θεριστής.

حَاخ χασήρ, ἐ. ἄ. ὁ περικυκλώνων.

حَاخ χασήλ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. προσερχόμενος, πρόσδοτος. 1 — χασήλ ἐτ., ρ. τ. παράγειν.

حَاخ χασηλσίζ, ἐ. τ. ἄγονος.

حَاخ χαζήρ, ἐ. ἄ. παρών, ἔτοιμος· جواب — χαζήρ ὀζεβάπ,

ἔτοιμόλογος — ἔμρ-ι-χαζήρ, προστακτικὴ τοῦ 6' προσώπου — می νέχη χα-

ζήρ, προστακτική ἀρνητική.
حاضرل χαζηρλήχ, οὐ. τ. προ-
παρασκευή.

حاضرل χαζηρλανμάχ, ρ. τ. ἐ-
τοιμάζεσθαι. [μάζειν.

حاضرل χαζηρλαμάχ, ρ. τ. ἐτοι-
μάχα χαρίδ, οὐ. ἀ. ἔγγονος.

حافر χαφίρ, ἐ. ἀ. ὁ σκάπτων.

حافظ χαφή, ὄν. κύρ. Χαφήζ.
— οὐ. ἀ. ἐκ τοῦ (حفظ), φύ-

λαξ (Θεός)· προστάτης· ὁ ἀπο-
στηθίσας τὸ κοράνιον· — τί-
τλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς
οὐλεμάδας.

حافظ χαφρίζ, θ. τοῦ προηγ. ἡ
δικασώζουσα· — εἰς κουβεΐ χα-
φρίζ, μνημονικόν· — ὄν. κύρ.

Χαφρίζ.

حكم χακίμ, (حكم), οὐ. καὶ ἐπ. ἀ.
ὁ δικτάσων, ἐχθιδὼν ἀποφα-
σεις· κριτής· ὁ βασιλεὺς.

حكم χακιμανέ, ἐπ. τ. ὡς ἀρ-
μύζει εἰς κριτήν, εἰς δικαστήν·
φιλοσοφικῶς.

حال χαλ, οὐ. ἀ. χρόνος, ἐνεστώ-
ς (γραμμ.), πτώσις (γραμμ.)·
θέσις, κατάστασις· παρών· εἶναι

— ρεφάχ-ι-χαλ, εὐήμερία· εἶναι
— πεχεμε χαλ, ἐν πάσει

περιπτώσει· — عرض ἀρζουχαλ,
ἀνχορορά· عرض χαλήμ γεόχ,
δὲν ἔχω δύναμιν.

حال χαλα, ἐπ. ἀ. ἡδὴ, ἀκόμη.

حال χαλέν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος. [στασις.

حالت χαλέτ, οὐ. ἀ. θέσις, κατά-
στασις χαλδέ, μορ. τ. ἄν, ἀφοῦ.

حالات χαλλασμάχ, ρ. τ. διη-
γεῖσθαι ἀμοιβαίως λύπας.

حالات χαλλανμάχ, ρ. τ. λαμ-
βάνειν νέας δυνάμεις.

حال χαλί, ἐ. ἀ. σημερινός· τῆς
παρούσης καταστάσεως.

حامل χαμίδ (ام), μετ. ἀ. αἰνῶν,
εὐχαριστιῶν.

حاضر χαμίζ, ἐ. ἀ. δριμύς. [ὀξύς.

حاضر χαμήζ, οὐ. ἐ. ἀ. ὀξύ (χημ.)·
حامل χαμήλ, μετ. ἀ. κομιστής.

حامل χαμηλέ, θ. τοῦ προηγ. κο-
μίζουσα· ἔγγυος.

حامل χαμί, μετ. ἀ. προστάτης.

حالت χανίς, οὐ. ἀ. ἐπίορκος.

حاصل χαβ, οὐ. τ. ἄγνη (χ. γινούδι).

حاصل χαβλαμάχ, ρ. τ. ὑλακτεῖν.

حاصل χαβρα, οὐ. τ. συναγωγή.

حاصل χαβή, μετ. ἀ. ὁ περιέχων.

حاصل χατζ, οὐ. ἀ. ὁ ἔχων, κάτοχος.

حاصل χαίτ, οὐ. ἀ. τοῦτος.

حاصل χαϊκηριάχ, ρ. τ. κρυ-
γάζειν.

حاصل χαίλ, μετ. ἀ. ἀντὶ οὐ. τὸ
ἐπιπροσθεῖν, ἐμπόδιον.

حاصل χαίπ, οὐ. ἀ. κόκκος· κατα-
πότιον. [πάθεια.

حاصل χούππ, οὐ. ἀ. ἀγάπη· συμ-

حاصل χούππεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀγάπης.

حبابه χαπάπέ, οὐ. ἄ. πομφόλυξ.
حيس خآپس, καὶ χαπής, οὐ. ἄ.
φυλάχισις· φυλακὴ· δεσμώτης.
حيسه χαπήσχανέ, οὐ. ἄ. δε-
σμοκτήριον.

حيش خآپس, ὄν. κύρ. Ἀβυσσινία,
Αἰθιοπία. [σινός.

حيش خآپس, ἑ. ἄ. αἰθίοψ, ἄβυσ-
حبوبه χαπούπάτ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ
حبوبه χουπούπ, ὄντος καὶ τούτου
πλ. τοῦ

حبابه خآپس, οὐ. ἄ. κόκκος· ὀβο-
λός. [στής.

حبيب خآپس, οὐ. ἄ. φίλος, ἐρα-
حب خآττα, συνδ. ἄ. ἕως οὗ, οὐ-
τως, ὥστε· ἵνα· μάλιστα, δέ.

ح خآδζ, οὐ. ἄ. προσκύνησις εἰς
Μέκκαν.

حبيب خيدزآپ, οὐ. ἄ. πέπλος,
δειλία, αἰδώς. [αἰδήμων.

حبوبه خيدزآپل, ἑ. τ. κόσμιος,
ح خاδζαδζ, πλ. τοῦ حا.

حبابه خيدزآζ, ὄν. κύρ. πόλεως·
Χεδζάζη.

حبابه خاδζαμέτ, οὐ. ἄ. ἐγγά-
ραξις· τὸ σικυάζειν.

حبابه خاδζέτ, οὐ. ἄ. ἀπόφασις
δικαστικὴ· ἐγγραφὸν ἀποδει-
κτικὸν πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς
ἀκινήτων κτημάτων· τίτλος
ιδιοκτησίας. [μεσεγγύη.

حبابه خآد-ر, οὐ. ἄ. ἀπαγόρευσις·

حبابه خاδζέρ, οὐ. ἄ. λίθος.

حبابه خاδζέρ, οὐ. ἄ. κελλίον· κι-
βώτιον.

ح خآδδ, οὐ. ἄ. μεθόριον· φραγ-
μός· βαθμός· δικαίωμα· ποι-
νὴ νόμιμος· αὐτὸς — χāδδ ζα-
τινδā, τῷ ὄντι.

حبابه خاδδāδ, οὐ. ἄ. σιδηρουργός·
δεσμοφυλάξ· θυρωρός.

حبابه خηδδét, οὐ. ἄ. σφοδρότης·
ὀργή. [γίζεσθαι.

حبابه خηδδétلغممك, ρ. τ. ὀρ-

حبابه خηδδétلو, ἑ. τ. θυμώδης.

حبابه خاδές, οὐ. ἄ. εἰκασία.

حبابه خاδεكā, οὐ. ἄ. γλήνη
(ἀνατομή). [πτειν.

حبابه خاδούς, οὐ. ἄ. τὸ προκύ-

حبابه خاδουūd, πλ. τοῦ ح.

حبابه خاδός, οὐ. ἄ. λόγος, παρ-
βολή τοῦ Μωάμεθ διατηρη-
θεῖσα ἐκ παραδόσεως.

حبابه خاδē, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ.
σίδηρος· μεταφ. ὀρμητικός·
βίαιος.

حبابه خηζā, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ. ἡ ἀν-
τικειμένη πλευρά· ἀντικρύ.

حبابه خاζخāτ, οὐ. ἄ. ἐπιτη-
δειότης.

حبابه خაζέρ, οὐ. ἄ. προφυλάξις.

حبابه خāζр, οὐ. ἄ. ἐκλίψις, ἀ-
φαίρεσις. [θερμός.

حبابه خāрр, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. θερμότης·

حبابه خūrр, οὐ. ἄ. ὁ μὴ δοῦλος

حراثت خηρхсйт, οὐ. ἄ. καλιέργεια.

حراج χαράδζ, οὐ. ἄ. δημοπρασία.
 حرارت χαραρέτ, οὐ. ἄ. θερμότης.
 δίψα· πυρετός· — ميزان· μι-
 ζάν· οὐλ χαρκαρέτ, θερμόμετρον.
 حراست χηρασέτ, οὐ. ἄ. φύλαξις.
 κηδεμονία· φροντίς.
 حرام χαράμ, ἐ. ἄ. ἀθέμιτος· πα-
 ράνομος· زاهد — χαράμ ζαδέ,
 κλέπτῃς· νόθος· καταχραστής.
 حرامی χαρχμί, οὐ. ἄ. κλέπτῃς.
 حرب χάρπ, οὐ. ἄ. πόλεμος· ἄν
 — ἰλάν· ι· χάρπ, κήρυξις πο-
 λέμου· — ارکان· ἐρκιάν χάρπ,
 ἐπιτελεῖτον. [ἐνόπλιος.
 حرباً χάρπεν, ἐπ. ἄ. πολέμῳ,
 حربە χάρπα, οὐ. ἄ. δόρυ, λόγχη.
 حربی χαρπαλή, ἐ. τ. λογχοφό-
 ρος· ἄγγελος πυρκαιῆς.
 حربی χαρπί, ἐ. ἄ. πολειμιστής.
 حربیە χαρπιγέ, θηλ. τοῦ حربی
 χαρπή, πολειμικός· — قوه کوی-
 بیه· χαρπιγέ, πολειμική δύ-
 ναμις· — مکاتب· χαρ-
 πιγέ, στρατιωτικὴ σχολή.
 حرث χάρς, οὐ. ἄ. τὸ καλλιεργεῖν.
 حرس χήρς, οὐ. ἄ. τὸ φυλάττειν.
 حرص χήρς, οὐ. ἄ. ἀπληστία·
 θυμός. [μόνειν.
 حرصلق χηρσλανμάχ, ρ. τ. θυ-
 حرق χάρρ, οὐ. ἄ. στοιχεῖτον τοῦ
 ἀλφαβήτου· μόριον (γραμ.)
 λέξις· λόγος.
 حرفت χηρφέτ, οὐ. ἄ. τέχνη βιο-

μηχανία· — اهل ẽχλ· ι· χηρ-
 φέτ, βιομήχανος.
 حرق χάρκ, οὐ. ἄ. τὸ διὰ πυρὸς
 καταστρέφειν.
 حرکت χηρεκέτ, οὐ. τ. κίνησις·
 διαγωγή· κίνημα· πρῶξις· —
 ارض χηρεκέτ ἄρζ, σεισμός.
 حرکتسز χηρεκετσήζ, ἐ. τ. ἀκί-
 νητος. [νητικόν.
 حره χερεκέ, οὐ. ἄ. σημεῖον φω-
 رم χარέμ, οὐ. ἄ. τόπος ἱερός·
 χარέμιον· σύζυγος· لك — χα-
 ρεμλήχι, γυναικωνῆτις.
 حرمت χορμέτ, οὐ. ἄ. σέβας· τὸ
 εἶναι ἀπηγορευμένον.
 حرمتە χορμετεν, ἐπ. ἄ. ἐκ σε-
 βασμοῦ.
 حرمتی χορμετλή, ἐ. τ. σεβαστός.
 حروف χουρούφ, πλ. τοῦ حرف.
 حروفات χουρουφάτ, πλ. τοῦ προηγ.
 حرب خارήπ, ἐ. ἄ. λεηλατημένος.
 حرر خარίρ, οὐ. ἄ. μετάξ.·
 حرری خاρίρί, ἐ. ἄ. μετάξινος.
 حرص خαρίς, ἐ. ἄ. ἀπληστος.
 حریف خαρίφ, ἐ. ἄ. δριμύς.
 حریف خερίφ, οὐ. ἄ. ἄνθρωπος· φί-
 λος· ὁμότεχνος.
 حریق خاریخ, οὐ. ἄ. πυρκαϊά· —
 حزار خη· ἄρ, οὐ. τ. πρίων.
 حرز خازέζ καί — بحرۃ پāخر· ι·
 خازέζ, οὐ. ἄ. Κασπία θάλασσα.
 حرز خάζم, οὐ. ἄ. περισκεψίς.
 حرمة خουζμέ, οὐ. ἄ. δέσμη.

- حزن χούζν, οὐ. ἄ. κατήφεια, λύπη. [(μήν).
 حزين χάζιράν, οὐ. ἄ. Ίούριος
 حزين χάζίν, ἐ. ἄ. συγκινητικός.
 حس χής, οὐ. ἄ. αἰσθησις.
 حساس χασσάς, ἐ. ἄ. αἰσθητικός.
 حساب χησάπ, οὐ. ἄ. λογαριασμός.
 — على ἤλμ-ι-χησάπ, ἀριθμη-
 τική.
 حسابي χεσαπσήςζ, ἐ. τ. ἀναρίθ-
 μητος· ἄνθρωπος ἀστόχαστος.
 حسابي χησαπί, ἐ. ἄ. ἀριθμητικός·
 οἰκονόμος· λογιστής.
 حسابي χεσαπλάσμάχ, ρ. τ. χανονίζειν τοὺς λογαριασμοὺς μετὰ τινός. [ἀκριβής.
 حساس χασσάς, ἐ. ἄ. αἰσθητικός.
 حسب γάσπ, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ. με-
 ρίς· αἰτία· συνωδᾶ.
 حسب χασέπ, οὐ. ἄ. εὐγένεια.
 حسي χαστί. ἐ. καὶ ἐπ. ἄ. ἐκού-
 σιος, -ως.
 حسد χασέδ, οὐ. ἄ. ζηλοτυπία.
 حسرت χασρέτ, οὐ. ἄ. λύπη· βα-
 ρυθυμία· σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ ἐπανιδεῖν πρόσωπον ἀναχω-
 ρήσαν. [μος.
 حسن χασέν, ἐ. ἄ. ὠραιός, νόστι-
 ـ حسن χούσν, οὐ. ἄ. ὠραιότης·
 καλοσύνη. نظر — χούσν ναζάρ,
 εὐμενὲς βλέμμα. توجه — χούσν
 τεβεδζούχ, εὐνοία. خط —
 χούσν-ι-χάττ, καλλιγραφία.
- حسنا χασνά, ἐ. ἄ. θ. τοῦ προηγ-
 ὠραία, εὐειδῆς γυνή.
 حسنه χασενέ, οὐ. ἄ. ἀγαθοεργία.
 حסود χασούδ, ἐ. ἄ. φθονερός,
 ζηλότυπος.
 حסود χουσουδ, οὐ. ἄ. φθονεῖν.
 حسين χουσεῖν, ὄν. κύρ. — ἐπ.
 ὑποκορ., ὠραιός, καλός.
 حسي χησί, ἐ. ἄ. ὁ ὑποπίπτων
 εἰς τὰς αἰσθήσεις.
 حشر χάσρ, οὐ. ἄ. τὸ ἐξορίζειν·
 τὸ συναθροίζειν· ἢ ἀνάστασις
 τῶν νεκρῶν. — ال راء γέδμ
 οὐλ χάσρ, ἢ ἡμέρα τῆς κρί-
 σεως.
 حشرات χασαράτ, πλ. τοῦ ἐπομ.
 حشرة χασρέ, οὐ. ἄ. ἐρπετόν·
 ἔντομον.
 حشا χασλαμά, ἴδ. حاشا .
 حشمت χασμέτ, οὐ. ἄ. πομπή,
 ἀκολουθία.
 حشمتو χασμέτλου, ἐ. ἄ. τ. με-
 γαλοπρεπής, τίτλος ἀπονε-
 μόμενος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν
 τοῖς ἡγεμόσι τῆς Εὐρώπης·
 = ἡ Α. Μεγαλειότης.
 حشيس χασίς, οὐ. ἄ. ὁ ἰνδικὸς
 κάνναβις, εἶδος μεθυστικῆς
 τινος οὐσίας, κατασκευαζομέ-
 νης ἐκ τῶν φύλλων τῆς ἰνδι-
 κῆς καννάβειος· χόρτον ξηρόν.
 حشيشه χασίσε, οὐ. ἄ. χόρτον.
 حشم χασίμ, ἐ. ἄ. αἰδύμων.

ἑσάτ, οὐ. ἄ. νοημοσύνη·
λιθίασις (παθ.).

حصاد χασάδ, οὐ. ἄ. ὥρα θερισμοῦ·
τὸ θερίζειν, θέρος.

حصاد χασσάδδ, οὐ. ἄ. θηριότης.

حصار χησάρ, οὐ. ἄ. φρούριον,
ἀκρόπολις· πολιορκία.

حصار χουστάρ, πλ. τοῦ حاصر, οἱ πολιορκηταί. [θεια.

حصافت χησαφέτ, οὐ. ἄ. ἐμβρό-

حصان χητάν, οὐ. ἄ. ἵππος.

حصر χάσρ, οὐ. ἄ. τὸ περικυκλό-
νεῖν· πολιορχεῖν.

حصول χουσούλ, οὐ. ἄ. ἐπίτευξις,
πραγματοποιήσις.

حصولي χουσουλπεζήρ, ἐ. π.
πραγματοποιημένος. [τοχή.

حصا χησά, οὐ. ἄ. μερίς, με-

حصاδ χησσεδάρ, ἐ. π. μέτο-
χος. [μετοχή.

حصا دارلق χησσεδαρλήκ, οὐ. ἄ.

حصا لئمق χησσεδαρμάκ, ρ. τ.
συμμετέχειν. [χος.

حصا مند χησσεμένδ, οὐ. π. μέτο-

حصا χασήρ, οὐ. ἄ. ψίαθος.

حصف χασήφ, ἐ. ἄ. εὐσταθής,
ἐμβριθής.

حضر χουζζάρ, πλ. τοῦ حاضر.

حضرت χαζρέτ, οὐ. ἄ. τὸ εἶναι

ἐγγύς· παρουσίαν· τίτλος τι-
μητικὸς προτασσόμενος πρὸ
τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, τῶν
προφητῶν καὶ ἀγίων, τοῦ

Σουλτάνου καὶ τῶν μεγιστά-
νων τοῦ κράτους, ἔτι δὲ καὶ
τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ πρέ-
σβειων.

حضور χουζούρ, οὐ. ἄ. παρουσίαν·

ἀνάγκυσις· ἡσυχία. عجز —

χουζουριζδά, ἐνώπιον ὑμῶν·

عكس — χουζουρά γκελμέκ, —

παρουσιάζεσθαι. — و πὶ χου-

ζούρ, ἀνῆσυχος.

حضور سزلق χουζουρσηζλήκ, οὐ. τ.

στενοχωρία.

حطاب χαττάπ, οὐ. ἄ. ξυλουργός.

حطب χατάπ, οὐ. ἄ. ξύλον.

حظ χάζζ, οὐ. ἄ. ἀπόλαυσις, εὐ-

χαρίστησις. 1 — χάζζ ἐτ.

εὐχαριστεῖσθαι, ἀγαπᾶν.

حظلق χάζλανμάκ, ρ. τ. εὐχα-

ριστεῖσθαι.

حقر χάφρ, οὐ. ἄ. τὸ σκάπτειν.

حقره χουφρέ, οὐ. ἄ. λάκκος.

حفظ χήφζ, οὐ. τ. τὸ φυλάττειν·

διαφυλάττειν· ἀποστηθίζειν

τὸ Κοράνιον. [χτικῶς.

حفظا χήφζεν, ἐπ. ἄ. προφυλα-

حفظا χηφῖδ, οὐ. ἄ. ἐγγονος.

حق χάκκ, οὐ. καὶ πρ. ἄ. ἡ

ἀλήθεια· τὸ δίκαιον· ἐναν-

τίον· ὑπέρ· ὁ Θεός. —

حقا χάκκ τε'αλά, ὁ ὑψι-

στος Θεός. عجز — χάκκη-

νιζδά, περὶ ὑμῶν, ἐναντίον

ἢ ὑπὲρ ἡμῶν. — و نأ χάκκ

καὶ — ی پی χὰκκ καὶ حق بغیر حق
 πὶ γὰρὶ χακκὴν καὶ یه — نا
 νὰ χὰκκ γερὲ, ἀδίκως.
 قأ χακκεν καὶ
 حقاκ χακκάκι, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.
 حقارت χακαρέτ, οὐ. ἀ. καταπρό-
 νησις, προσβολή, ὕβρις.
 حقایت χακκανιγέτ, οὐ. ἀ. δι-
 καιοσύνη.
 حقایتلو χακκανιγετλοῦ, ἐ. τ.
 δίκαιος, εἰλικρινής, θεῖος.
 حقای χακκανί, οὐ. ἀ. δίκαιος.
 θεῖος.
 حقائق χακαίικ, πλ. τοῦ حقیقت.
 حق پرست χακκ περέστ, ἐ. ἀ. ὁ
 τὸν Θεὸν λατρεύων, ὁ τὰ δι-
 καια πράττων.
 حق پسند χακκ πεσένδ, ἐ. ἀ. ὁ τὴν
 ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀ-
 γαπῶν.
 حق سز χακκσῆζ, ἐ. τ. ἄδικος.
 حق سزلق χακκσῆζλήκ, οὐ. τ. ἀδικία.
 حق شناس χακκσινάς, ἐ. π. εὐγνώ-
 μων, φιλαλήθης.
 حق شناسلق χακκσινασλήκ, οὐ. τ.
 εὐγνωμοσύνη.
 حق شامق χακκλασμάκ, ρ. τ. καθ-
 ρίζειν λογαριασμόν.
 حق خوںк χακκνά, οὐ. ἀ. κλυστήρ,
 κλυστήριον.
 حق خوںк χακκ, πλ. τοῦ حق χὰκκ,
 δικαιώματα, καθήκοντα. فن
 — φέν χουκούκ, τὰ νομικά.

دول — χουκούκ δουβέλ. διε-
 θνὲς δίκαιον.
 حق خوںк, οὐ. ἀ. μελανοδοχεῖτον.
 μικρὸν ἀγγεῖον. [κτυλουργός.
 حق خوںк, οὐ. ἀ. ταχυδα-
 χμὶ χακκῆρ, ἐ. ἀ. ταπεινός, εὐ-
 τελής· πτωχός.
 حق خوںк (حق), ἐ. ἀ. ἀληθής,
 πραγματικός. [θῶς.
 حق خوںк χακκῆκατεν, ἐπ. ἀ. ἀλη-
 θεία χακκῆκατ, οὐ. ἀ. ἀλήθεια·
 πραγματικότης. — حق فی ال
 خوںк, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.
 حق خوںк χακκῆκῆ, ἐ. ἀ. ἀληθής.
 حق خوںк, οὐ. ἀ. τὸ ξεῖν, τὸ
 ἀποσβένειν· τὸ γλύφειν.
 حق خوںк χακκιάκι, οὐ. ἀ. λιθογράφος,
 χαλκογράφος· σφραγιδογλύ-
 ρμα χουκιάκ, πλ. ρα. [πτῆς.
 حق خوںк χηκκιάγέ, οὐ. ἀ. διήγησις,
 διήγημα, ἀνέκδοτον. —
 χηκκιάγέ ἐτ., διηγῆσθαι.
 حق خوںк, οὐ. ἀ. ἀπόφασις δι-
 καστική· διαταγή· καταδίκη·
 ἐξουσία· ἰσχύς. حق خوںк — χουκ-
 μι χετςομέκ, ἰσχύειν. —
 حق خوںк χουκκῆ γέοκ, δὲν ἰσχύει.
 حق خوںк χακκέμ, οὐ. ἀ. δικαιοτήτης.
 حق خوںк χουκεμά, πλ. τοῦ حق خوںк.
 حق خوںк χηκκέτ, οὐ. ἀ. σοφία· ἀ-
 ξίωμα· μυστήριον· φιλοσοφία·
 طبعیه — χηκκέτ τακκῆγέ,
 φυσική (πειραματική).

حکمتلو γηκιμετλου, ε. τ. ο εκ
 θείας προνοίας.
 حکمتلو γοκμίνدζε, επ. τ. ως ά-
 παιτεϊ· σύμφωνα τῇ διακε-
 حکمدار γοκισومδάρ καί [λεύσει.
 حکمران γοκισومράν, ου. π. διοι-
 κητής, ἡγεμών, μονάρχης.
 حکمرانی γοκισومρανί, ου. καί ε. ά.
 βασιλεία· ἡγεμονικός.
 حکومت γοκισουμετ, ου. ά. εξου-
 σία, ἀρχή, κυβέρνησις, κρά-
 τος· — مكرز γοκισου-
 μέτ, ἔδρα τῆς κυβερνήσεως
 ἢ τῆς διοικήσεως. — γο-
 κισουμετ ετ. κυβερνᾶν, βασι-
 λεύειν. مطلقا — γοκισουμετ-
 μουτλακά, μοναρχία ἀπόλυτος.
 حکيم γακίμ, ου. καί ε. ά. σοφός,
 φιλόσοφος. مطلق — γακίμ-
 μουτλάκ, ο κατ' ἐξοχὴν σο-
 φός, Θεός· — γεκίμ, ἱατρός.
 حکيمانة γακιμανέ, ε. π. φιλοσοφι-
 κῶς. [σις, διάλυσις.
 حل γάλλ, ου. ά. λύσις, ἀνάλυ-
 حلاج γαλλάτζ, ου. ά. ξάντης
 βάμβακος.
 حلال γαλάλ, ου. ά. θεμιτόν, δί-
 καιον, ἐπιτετραμμένον. حلال —
 γαλάλ ζαδέ, νόμιμον τέκνον.
 حلالتمو γελαλλασμάκ, ρ. τ. κα-
 θιστᾶν δίκαιον· ἀπαλλάττε-
 σθαι ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων.
 حلالق γελαλλήκ, ου. τ. νομιμότης.

حلاوت γελαβέτ, ου. ά. γλυκύτης.
 حلاوت قيش γελαβετπάχ, ε. π. ο
 γλυκύτητας ἀπονέμων.
 حليل γαλαίλ, πλ. τοῦ حليل
 حلاوتی γαλαβετλή, ε. τ. γλυκύς.
 حلاج γάλτζ, ου. τ. τὸ ξαίνειν βάμ-
 βακα. [γλίας· ἐλικοειδής.
 حلاون γελζόν, ου. ά. καί ε. κο-
 حلف γάλφ, ου. ά. τὸ ὀμνύειν.
 حلف γήλφ, ου. ά. συνθήκη, συμ-
 μαρία.
 حلق γάлк, ου. ά. λάρυγξ (ἀνατ.)
 حلقوم γουλκούμ, ὡς τὸ προηγ.
 حلقه γαλκά, ου. ά. κρίκος.
 حلم γίλμ, ου. ά. πρότης.
 حلوا γαλβά, ου. ά. θρυμματῖς,
 κ. γαλβᾶς.
 حلول γουλούλ, ου. ά. τὸ ἐπέρχε-
 σθαι· ἐπιφοίτησις.
 حليب γαλήπ, ου. ά. γάλα.
 حليف γαλήφ, ου. ά. σύμμαχος.
 حليل γαλήλ, ου. ά. σύζυγος (ὁ),
 σύνευνος, ἀνήρ.
 حليله γαληλέ, θηλ. τοῦ προηγ.
 حليم γαλήμ, ε. ά. πρῶτος, ἥπιος.
 حمار γημάρ, ου. ά. ὄνος.
 حمارات γαμαράτ, ε. τ. καρτερικός.
 حمارات γαμακάτ, ου. ά. εὐήθεια,
 βλακία.
 حمال γαμαμάλ, ου. ά. ἀχθοφόρος.
 حمالق γαμαλλήκ, ου. τ. καί
 حاليه γαμαλιγέ, ου. τ. ἔξοδα ἀ-
 χθοφορικά.

۱۱۱ χαμάμ, οὐ. ἄ. λουτρός.
 ۱۱۲ γημάμ, οὐ. ἄ. θάνατος.
 ۱۱۳ γημαχέτ, ἴδ. ۱۱۴.
 ۱۱۵ γημαγεδζή, οὐ. τ. καὶ
 ۱۱۶ γημαγετκίάρ, οὐ. π.
 προστατής.
 ۱۱۷ γαμαίλ, οὐ. ἄ. πλ. ἀντί ἐν.
 προδασκάνιον· τελαμών.
 ۱۱۸ γημαγέ, οὐ. ἄ. προστασία.
 ۱۱۹ γάμδ, οὐ. ἄ. αἶνος· δόξα.
 ۱۲۰ ٱللہ — ٱلـ ἐλγάμδ-ουλ-λά, δόξα
 τῷ Θεῷ. | στίας.
 ۱۲۱ γαμδέν, ἐπ. ἄ. μετ' εὐχαρι-
 ۱۲۲ γαμρά, ἐ. ἄ. ἐρυθρός.
 ۱۲۳ γουμρέτ, οὐ. ἄ. ἐρυθρότης·
 χρώμα ἐρυθροῦ.
 ۱۲۴ γούμζ, οὐ. ἄ. ὀξύδιον (χημ.).
 ۱۲۵ γούμκ, οὐ. ἄ. εὐθύθεια.
 ۱۲۶ γάμλ, οὐ. ἄ. βάρος, ἐγκυ-
 μούσυνη· ἔμβρυον· τὸ φέρειν·
 — ۱۲۷ βάζ-۱-γάμλ, τοκετός.
 ۱۲۸ γαμέλ, οὐ. ἄ. Κριός (ἐκ τοῦ
 ζωδιακοῦ κύκλου)· ἀμνός.
 ۱۲۹ γαμλέ, οὐ. ἄ. ἔφοδος, σύγ-
 κρουσις· ὁρμή.
 ۱۳۰ γουμουδάτ, οὐ. ἄ. ὀξύτης.
 ۱۳۱ γαμουλέ, οὐ. ἄ. φόρτωμα
 (πλοίου). | ρετός.
 ۱۳۲ γουμμά, οὐ. τ. τύφος, πυ-
 ۱۳۳ γαμηγέτ, οὐ. ἄ. ζῆλος,
 προθυμία.
 ۱۳۴ γαμηγετκίάρ καὶ
 ۱۳۵ γαμηγετμενδ, ἐ. π. καὶ

۱۳۶ γαμηγετλού, ἐ. τ. ἐνζήλος.
 ۱۳۷ γαμίδ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. ἄξιος
 ὕμνων· ὑμνούμενος· (Θεός)·
 ὄν. κύρ. Χαμίδ.
 ۱۳۸ γαμιδέ, θ. τοῦ προηγ. اخلاق
 — ἀγλάκ-۱-γαμιδέ, γαρχ-
 κτήρ, ἠθικὴ ἐπαινετή.
 ۱۳۹ γαμίς, οὐ. ἄ. ὑποξύδιον (χημ.)
 ۱۴۰ γήνς, οὐ. ἄ. ἐπιτορκία.
 ۱۴۱ γηντσκηρήκ, ἴδ. ۱۴۲.
 ۱۴۲ γηντά, οὐ. ἄ. σῖτος, πυρός.
 ۱۴۳ γανούτ, οὐ. ἄ. ἄρωμα.
 ۱۴۴ γανίς, ἐ. ἄ. ἐπιτορκος.
 ۱۴۵ γαθαδίς, πλ. τοῦ حادث.
 ۱۴۶ γαθαδισναχμέ, οὐ. π.
 δελτίον εἰδήσεων.
 ۱۴۷ γαθαρί, οὐ. ἄ. ἐν. τοῦ ἐπ.
 ۱۴۸ γαθαριγιούν, πλ. τοῦ πηγ.
 ἀντί ἐν. ἀπόστολος· μαθητῆς
 τοῦ I. X.
 ۱۴۹ γαθός, πλ. τοῦ حواس.
 ۱۵۰ γαθαλέ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιφορ-
 τίζειν· μεταβίβασις· καλόν,
 γραμμάτιον εἰς διαταγήν.
 ۱۵۱ γαθαλί, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ
 (حول), τὰ περίξ, τὰ περίχωρα.
 ۱۵۲ γαθαῖδ, πλ. τοῦ حاجت.
 ۱۵۳ γομπά, οὐ. ἄ. μακροθύμως·
 ۱۵۴ γούρ-ουλ-ἄϊν, ἴδ. حوری.
 ۱۵۵ γόρς, οὐ. τ. γορός· ۱۵۶ —
 γόρς τεπμέκ, χερσεύειν.
 ۱۵۷ γουρί, οὐ. π. οὐρί, νεῖνις
 (μελάνοφθαλμος).

حوزه χαβζέ, οὐ. ἀ. περίβολος·
χώρα.

حوض χάβζ, κ. χάβουζ, οὐ. ἀ. τ.
δεξιμενὴ.

حول χάβλ, οὐ. ἀ. μεταβολή κατα-
στάσεως· ἔτος· ἰσχύς.

حولامق χαβλαμάκ, ρ τ. ὑλακτεῖν.

حولى χαβλή, οὐ. τ. αὐλή, χειρό-
μακτρον.

حولى خونى, οὐ. τ. χοάνη.

حويار χαβιάρ, οὐ. τ. ὠτάριχος.

حى χαίγι, ἐ. ἀ. ζωντανός.

حيا χαίγεν, ἐπ. ἀ. ζωντανός.

حى χαίγε, ἐπ. ἀ. δεῦτε! ἄγε!

حيا χαγια, οὐ. ἀ. αἰδώς.

حيات χαγιατ, οὐ. ἀ. ζωή. — آب
ἀπ-ου-χαγιατ, ὕδωρ τῆς ζωῆς
(τὸ ἀθάνατον ὕδωρ).

حيات χαγιατ, οὐ. τ. αὐλή.

حياتى χαγιατί, ἐ. ἀ. ζωϊκός.

حياتيه χαγιατιγέ, θ. τοῦ προηγ.

حياتىك χαγιασιζλήκι, οὐ. τ. ἀ-
ναισχυντία.

حياتك χαγιαάκι, οὐ. ἀ. ὑφάντης.

حياتك خيγιακέτ, οὐ. ἀ. ὑφαν-
τική.

حيثيت χαῖσιγέτ, οὐ. ἀ. ὑπόλη-
ψις· ἀξία· δύναμις.

حيدود χαῖδούδ, οὐ. ἀ. ληστής.

حيدودلق χαῖδουδλήκ, οὐ. τ. λη-
στεία.

حيوان χαῖράν, ἐ. ἀ. ἔχθαμβος,
ἐκπληκτος· قلق — χαῖράν

καλμάκ, τὸ μένειν ἐκπληκτος.
حيوان χαῖρχνλήκ, οὐ. τ. ἐκ-
πληξίς· θαυμασμός.

حيوت χαῖρέτ, οὐ. ἀ. ἐκπληξίς,
θάμβος.

حيض χαῖζ, οὐ. ἀ. ἔμμηνα. — دم

δὲμ χαῖζ, αἷμα ἔμμηνιακόν.

حيف χαῖρ, οὐ. ἀ. ἀδικία· ἄδικον·
— ἐπιφ. ἀ. κρῖμα.

حايقرمق χαῖκρημάκ, ἴδ. حايقرمق.

حيلاز χαῖλάζ, οὐ. τ. ὀκνηρός.

حيلازلق χαῖλαζλήκ. οὐ. τ. ὀκνη-
ρία.

حيله خهλέ, οὐ. ἀ. στρατήγημα,
δόλος, ἀπάτη.

حيلهياز خηλεπάζ, οὐ. καὶ ἐπ. π.
πανοῦργος· δόλιος.

حيلهكار خηλεκιάρ, ὡς τὸ προηγ.

حيلهكارلق خηλεκιαρλήκ, οὐ. τ.
πανουργία· δολιότης.

حين خίν, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. χρόνος·
κατά· ὅτε.

حيناً χίνεν, ἐπ. ἀ. ἐνίοτε.

حيوان χαῖθάν, οὐ. ἀ. ζῶον· ἔμ-
ψυχον· κτῆνος· ἵππος.

حيوانات χαῖθανάτ, πλ. τοῦ προηγ.
— علم ἔλμ-ι-χαῖθανάτ, ζωο-
λογία.

حيوانلق χαῖθανλήκ, οὐ. τ. καὶ

حيوانات χαῖθανιγέτ, οὐ. ἀ. κτη-
νωδία· ἡλιθιότης. [σαρκικός.

حيوانى χαῖθανί, ἐ. ἀ. κτηνωδίας.

حيه χαῖγέ, οὐ. ἀ. ὄφις· πλ. حيات.

خ χα ή χή, ἔννατον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου, ἑβδομον δὲ τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 600.

خاتم χατέμ, οὐ. ἀ. δακτύλιος· σφραγίς.

خاتم χατίμ, οὐ. καὶ ἑ. ἀ. τελευταῖος, ὁ ἐπισφραγίζων.

خاتم χατιμέ, οὐ. ἀ. τέλος, συμπέρασμα· ἐπίλογος. [νή.

خاتون χατούν, οὐ. π. κυρία, γυνή.

خاخر χάτς, οὐ. τ. σταυρός. [δής.

خاخری χαδζβαρί, ἑ. τ. σταυροειδής.

خاخری χαχάμ, οὐ. τ. ῥαββῖνος· πασά — χαχάμ πασά, ἀρ. ῥαββῖνος.

خادم χαδίμ, κ. χιδούμ, οὐ. ἀ. εὐνοῦχος· ὑπηρέτης.

خار χάρ, οὐ. π. ἄκανθα.

خارج χαρίδζ, οὐ. καὶ ἑ. ἀ. τὸ ἔξω· ἑξωτερικός.

خارجی χαριδζί, ἑ. ἀ. ἑξωτερικός.

خارجی χαρδζιγέ, θ τοῦ πργ. ἑξωτερικά· نظار — χαρδζιγέ ναζχετή, ὑπουργεῖον τῶν ἑξωτερ.

نظری — χαρδζιγέ ναζηρή, ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερ. ὑπουργός.

خارق χαρήκ, ἑ. ἀ. ὁ σφίζων. — العاده χαρήκ-οὐλ-α'δέ, ἑκτακτος, ἐκπληκτικός.

خارق χαρικά, οὐ. ἀ. θαῦμα.

خازن χαζίν, οὐ. ἀ. θησαυροφύλαξ.

خاسر χασίρ, ἑ. ἀ. ὁ ὑποστὰς ζημίας.

خاص χάς, ἑ. ἀ. ἰδιαίτερος· ἄγνός· ἰδιωτικός. — اسم ἴσμι-ι-χάς, ὄνομα κύριον (γρχμ.)· πλ. حواص.

خاصه χασσέ, κ. χασσά, θ. τοῦ προηγ. ἰδιαίτερα· προσωπική· βασιλική· ἀνήκουσα τῷ ἡγεμόνι· ἰδιότης ἀτομική· عساکر — ἄσακίρ-ι-χασσά, αὐτοκρατορικὴ φρουρά.

خاصه χάσσατεν, ἐπ. ἀ. ἰδιαιτέρως.

خاصی χασσεκί, οὐ. τ. ἀξιωματικοί (ἄλλοτε) εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακτόρων.

خاصیت χασσιγέτ, οὐ. ἀ. ἰδιότης· ὑγιεία· ὑπόληψις.

خاصیتی χασσιγετλή, ἑ. τ. ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγιείαν· εὐυπόληπτος.

خاطب χατήπ (خطب), οὐ. ἀ. ῥήτωρ· τὸ ὁμιλοῦν πρόσωπον.

χατῖρ, οὐ. ἄ. μνήμη· διά-
 θεις· ἄρις· قيرمى — ,ατῖρ
 κηρηάκ, δυσχερεστεῖν τινά·
 ياقى — γατῖρ γεαπιμάκ, ἐκ-
 νοποιεῖν τινά· م ايقون — γα-
 τηρίμ ἱτσούν, πρὸς χάριν μου.
 خاطرشناس ,ακτηρσίνάς, ἐ. π. περι-
 ποιητικός· لقى — ,ακτηρσίν-
 σλήκ, οὐ. τ. περιπόησις.
 خاطرلامق ,ακτηρλαμάκ, ρ. τ. ἐνθυ-
 μεῖσθαι.
 خاطرى ,ατηρλή, ἐ. τ. εὐυπόλη-
 πτος. [ρίεις.
 خاطرنواز ,ακτηρνούαζ, ἐ. π. γα-
 τῖρ ,ατῖρ, οὐ. ἄ. σκέψις· i-
 δέα· ἐνθύμησις.
 خاطف ,ατῖφ, οὐ. ἄ. ἀστραπή.
 خاقان ,ακάν, οὐ. ἄ. π. ἡγεμὼν,
 κυριάρχης. [νικός.
 خاقانى ,ακανί, ἐ. ἄ. π. ἡγεμο-
 νικός· خاكي ,ακί, οὐ. π. γῶμα· κόνις.
 خاكيانى ,ακιανί, οὐ. π. ἡ κόνις
 τῶν ποδῶν· ὑποπόδιον. [σφαῖρα.
 خاكدان ,ακιδάν, οὐ. π. ὑδρύγειος
 خاكي ,ακί, ἐ. π. γωματώδης.
 خاكستر ,ακιστέρ, οὐ. π. τέφρα.
 خال ,αλ, οὐ. ἄ. θεὸς ἐκ μητρός.
 خالد ,αλίδ, ἐ. ἄ. αἰώνιος.
 خالص ,αλίς, ἐ. ἄ. ἀμιγής. εἰλι-
 κρινής. [νῶς.
 خالصانه ,αλισανέ, ἐ. π. π. εἰλικρι-
 νής· خالصيت ,αλισιγέτ, οὐ. ἄ. εἰλι-
 κρινεῖα.

خالق ,αλίκ, οὐ. ἄ. δημιουργός.
 خاله ,αλά, οὐ. ἄ. θεὸς ἐκ πατρός.
 خالى ,αλί, ἐ. ἄ. ἔρημος· ἐλευθερός.
 خالاً ,αλίγεν, ἐ. π. ἄ. κενός.
 خام ,άμ, ἐ. π. ὥμος· εὐήθης.
 خامس ,αμίς, ἐ. ἄ. πέμπτος.
 خامسا ,άμισεν, ἐ. π. ἄ. πέμπτον.
 خاموش ,αμούζ, ἐ. π. σιωπηλός.
 خاموشى ,αμουσή, οὐ. π. σιγή.
 خامه ,αμέ, οὐ. π. κάλαμος.
 خامى ,αμί, οὐ. π. ὥμότης.
 خان ,χάν, οὐ. π. Χάν· Σουλτάνος,
 μονάρχης· τίτλος ἀπονεμό-
 μενος ἐν Περσίᾳ εἰς εὐγενεῖς
 τινὲς οἰκογενείας ἢ εἰς μεγα-
 στάνους.
 خان ,χάν, οὐ. π. ξενῶν, ξενοδοχεῖον.
 خانجى ,αχντζί, οὐ. τ. ξενοδόχος.
 خاندان ,αχνεδάν, οὐ. π. οἰκογένεια
 εὐγενής, ἡγεμονική.
 خانم ,αχνίμ, οὐ. τ. κυρία, δεσπο-
 σύνη ὀθωμανίς.
 خانه ,αχνέ, οὐ. π. οἰκία, κατοι-
 κία· τόπος ἐργαστάσιον· باده
 — πενδεαχνέ, οἰκία τοῦ δού-
 λου (σας), ἡ οἰκία μου· دولت
 — δοβλετ αχνέ, οἰκία τῆς
 εὐτυχίας, ἡ οἰκία ὑμῶν.
 خاو ,αβ, οὐ. π. ἄχνη, κ. γνοῦδι.
 خاوره ,άβρα, ξ. συναγωγή.
 خائف ,αίφ, ἐ. ἄ. δειλός.
 خائن ,αίν, ἐ. ἄ. προδότης· ἄ-
 πιστος.

خاشلق χαίνληκ, οὖ. τ. προδοσία.

خایه χχγέ, οὖ. π. ὄν, ὄρχις.

خبائت χεπκασέτ, οὖ. ἄ. μογθηρία.

خبر χαπέρ, οὖ. ἄ. εἰδησις· κα-
τηγορούμενον (γραμμ.)· علمو

— ἡλιμ-ου-χαπέρ, ἀποδεικτι-
κόν (ἐγγραφον).

خبردار χαπερδάρ, ἐ. ἄ. πεπλη-
ροφορημένος.

خبرسز χαπέρσίζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ.

ὁ μὴ ἔχων εἰδησιν· αἰφνιδίως.

خبرلشمك χαπέρλεσμέκι, ρ. τ. ἀν-
ταποκρίνεσθαι.

خبره χηπρέ, οὖ. ἄ. πληροφορία·
μάθησις· περ· χα — چاه ἔχλ-

ι-χηπρέ, οἱ προχρηματογνώμονες.

خبيث χαπίς, ἐ. καὶ οὖ. ἄ. αἰ-
σχρός, αἰσχρότης, μογθηρός.

خبيثانه χαπίσανέ, ἐπ. π. μογθη-
ρῶς, μιχρῶς.

خبيثه χαπίσέ, θ. τοῦ προηγ.

ختام χητάμ, οὖ. ἄ. τέλος· συμ-
πλήρωσις. [λειωμένος.

ختماميز χηταμπεζίρ, ἐ. π. τετε-

تم· χάτμ, οὖ. ἄ. τὸ συμπληροῦν,
τελειόνην· σφραγίζεин.

خجالت χαδζαλέτ, οὖ. ἄ. αἰσχύνη.

خجل χαδζίλ, ἐ. ἄ. αἰδήμων.

خدا χουδά, οὖ. π. θεός.

خداوندگار χουδεβνδικιάρ, οὖ. ἄ.
δεσπότης· Θεός.

خدای χουδάγί, οὖ. π. θεότης· θεός.

خدام χουδάμ, πλ. τοῦ خدام.

خدمت χηδμέτ, οὖ. ἄ. ὑπηρεσία·
θέσις· ὑπούργημα.

خدمتي خηδμεδδί, οὖ. τ. ὑπηρετίας.

خدمتکار خηδμετκιάρ, ὡς τὸ προηγ.

خدمتگار خادیمέ, πλ. τοῦ خادام ἐχ-
λαμβ. ἀντὶ ἐνικοῦ.

خدمتگار خهذیب, οὖ. π. δεσπότης,
ἡγεμών· ἀντιβασιλεύς.

خدمتگار خهذیبانه, ἐ. καὶ οὖ. π.
ἡγεμονικῶς, ἡγεμονικός.

خراب χαράπ, οὖ. ἄ. φθορά, ἐρή-
μωσις, λεηλασία. [λεῖτον.

خرابات χαρχάπ, οὖ. ἄ. οἰνοπω-

خرابی χαρχάπ, οὖ. ἄ. σπά-
ταλος· ὄσωτος· μέθυσις.

خرابیلق χαρχάπλιχ, οὖ. τ. ἄ-
σωταία· μέθη.

خرابه χαρχάπ, οὖ. ἄ. ἐρείπιον·
πλ. خرابات. [μωσις.

خرابیت χαρχάπγέτ, οὖ. ἄ. ἐρεί-
πιον· πλ. خرابات.

خرابهزار خاρχάπζάρ, οὖ. π. τόπος
ἐρείπιων. [λικός.

خراج χαράδζ, οὖ. ἄ. φόρος· κεφα-

خراجی خاρχάδζζί, οὖ. τ. εἰς-
πράκτωρ φόρων.

خراجدار خاρχάδζκινουζάρ, οὖ. π.
φόρου ὑποτελής.

خراقات χουραφάτ, πλ. τοῦ

خراف χουραφέ, οὖ. ἄ. μῦθος·
παράλογισμός.

خرامان χηρχαμάν, οὖ. π. τὸ περι-
πατεῖν χαῖδευτικά.

خرایلق χηρχαλαμάκ, ρ. τ. ἐνά-

χλεῖν, κακομεταχειρίζεσθαι.
خرپاλκνμάκ, ρ. τ. ἐνο-
χλεῖσθαι.

خرتلاق χηρτλάκ, οὐ. τ. λάρυγξ.
خرج χάρδς, οὐ. ἄ. δαπάνη· ἐξο-
δον· μῆγμα ἀσθέστου καὶ ἀμ-
μοκονίας χρησιμεῦον εἰς τὴν
οἰκοδομήν.

خرج χούρδς, οὐ. ἄ. δισσάκιον.
خرچاق χχρδζαμάκ, ρ. τ. ἐξο-
δεύειν.

خرچراه χχρδζιράγ, οὐ. π. ὁδοι-
πορικὰ ἐξίδη.

خرچلق χαρτζλήκ, οὐ. τ. τὰ διὰ
καθημερινὰς δαπάνας χρήματα.

خرچين χηρδζίν, ε. τ. ιδιότροπος.
خرد χηρεδ, οὐ. π. φρόνησις.

خرد χούρδ, ε. π. λεπτός, μικρός.
خردال χχρδάλ, οὐ. ἄ. σίνκι.

خرد χούρδ, ε. π. λεπτός, μικρός.
خردمند χηρεδμενδ, ε. π. νοτή-
μων.

خردمندی χηρεδμενδή, οὐ. π. νοτή-
μω.

خرده خوردهبات, πλ. τοῦ χرده,
μικρὰ ἐμπορεύματα.

خردهباتی χουρδεβατζί· καὶ
خرده χουρδέ, ε. καὶ οὐ. π. μι-
κρός, λεπτός· τεμάχιον.

خردهپن χουρδεπίν, οὐ. καὶ ε. π.
μικροσκόπιον· ὃ ἐξετάζων τι
ἐν λεπτομερείᾳ.

خردهبيناک χουρδεπινλήκ, οὐ. τ.
ὀξύδερκος.

خردهفروش χουρδεφρούς, οὐ. π.
μικρέμπορος, λιανοπώλης· ῥω-
ποπώλης.

خرستيان χριστιάν, οὐ. καὶ ε. τ.
χριστιανός, -ικός.

خرستيانلق χριστιανλήκ, οὐ. τ.
χριστιανισμός, χριστιανωσύνη.

خرسز χηρσής, οὐ. τ. κλέπτης·
κακοποιός.

خرسزلق χηρσιζλήκ, οὐ. τ. κλο-
πή· ἐπιτήδευμα κλέπτου.

خرصلق χηρσλανμάκ, ρ. τ. ὀργίζε-
σθαι· θυμόνειν. [ὀργίλος.

خرصلو χηρσλού, ε. τ. θυμώδης,
μωμ χηρτούμ, οὐ. ἄ. σίφων, σω-
λὴν ἀντλίας· προβοσκίς.

خرق χάρκ, οὐ. ἄ. τὸ σχίζειν· τὸ
τριπᾶν.

خرقه χηρκά, οὐ. ἄ. μανδύας.
خرکه χάρκελε, οὐ. π. ἀγέλη.

خرکشمق χηρλκσμάκ, ρ. τ. δια-
φέρεισθαι· ἐρίζειν.

خرلامق χηρλαμάκ, ρ. τ. ῥέγγειν,
ῥοχαλίζειν.

خرلدی χηρηλδή καὶ
خرلدای χηρηλδαμά, οὐ. τ. ῥογ-
χαλισμός· φιλονεικία.

خرم χουρρέμ, ε. π. φιδρός.
خرما χουρμά, οὐ. π. φοτνίς.

خرمن χηρμάν, οὐ. π. ἁλῶνι, ἁλως.
خروات χηρβάτ, ὄν. ἐθν. Κροάτης.

خروب ,αρούπ, κ. χαρνούπ, οὐ. ἄ.
ξύλοκέρκτον.

خروج χουρούδζ, οὐ. ἄ. τὸ ἐξέρ-
χῆσθαι· ἐφορμᾶν. — صاحب σα-
χῆτ· χουρούδζ, ἥρως· μέγας
κατακτητῆς.

خروس χορός, κ. χορόζ, οὐ. τ. ἄ-
λέκτωρ· πετεινὸς πυροβόλου.

خروسلق χορσλανμάκ, ρ. τ. ὑπερ-
ηφηνεύεσθαι.

خروش χουρεύς, οὐ. π. κραυγῇ·
ὄρμη.

خريد χηρήδ καὶ [θένος.

خريده χηρηδέ, οὐ. ἄ. κόρη παρ-

خريد χηρήδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀγοράζειν,
ἀγορά. [στής.

خريدار χηρηθάρ, οὐ. π. ἀγορα-

خريطه χαρίτα, οὐ. ἄ. γεωγρα-
φικὸς χάρτης.

خريف χαρίφ, οὐ. ἄ. φθινόπωρον.

خز χήζ, οὐ. τ. δύναμις, βία.

خزلی χηζλή, ἐ. τ. δυνατός, βίαιος.

خزان χαζάν, οὐ. π. φθινόπωρον·

— ab πάδ-ι-χαζάν, φθινοπω-

ρινὸς ἄνεμος.

خزاین χαΐν, πλ. τοῦ ἐπ.

خزينه χαζινέ, κ. χαζνέ, οὐ. ἄ. θη-

σαυρός, θησαυροφυλάκιον. —

خاصه همايون χαζινέ-ι-χάσα-ι-

خوماچيούν, τὸ ἰδιωκτικόν αὐ-

τοκρατορικὸν ταμεῖον.

خزينه دار χαζινεδάρ, οὐ. π. θησαυ-

ροφύλαξ· ταμίαις.

خسار χασάρ καὶ [βλάβη.

خسارت χασαρέτ, οὐ. ἄ. ζημία,

خسارديه χασαριδέ, ἐ. π. ὁ ζη-
μιωθείς. [πότης-

خساست χασασέτ, οὐ. ἄ. ποτα-

خساست, χασασέτ καὶ

خست χησέτ, οὐ. ἄ. φιλαργυρία·

χαμέρπεια.

خسته χαστά, ἐ. π. ἀσθενής. —

خج χαστά μιζάδζ, φιλάσθενος·

خاله — χαστά χανέ, οὐ. π.

νοσοκομεῖον. [νεικ.

خستلق χασταλήκ, οὐ. τ. ἀσθε-

خستق χαστά μιζάδζ, ἐ. π.

φιλάσθενος.

خسرو χουσρέθ, οὐ. π. ἡγεμὼν·

μονάρχης.

خسروانه χουσρεθανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π.

ἡγεμονικός, — ὧς· βασιλικός,

— ὧς. [θίγειν.

خسف χάσφ, οὐ. ἄ. τὸ καταθυ-

خسوف χουσούφ, οὐ. ἄ. ἐκλειψις

σελήνης.

خسيس χασίς, ἐ. ἄ. γλίσχρος·

χαμερπής.

خسيسه χασισέ, οὐ. ἄ. ποταπότης-

خشب χασέπ, οὐ. π. ξύλον.

خشخاش χασχάς, οὐ. ἄ. μήκων.

خشمداق χησδηδαμάκ, ρ. τ. πρσ-

خشمداق χησδηδαμάκ, ρ. τ. πρσ-

ξενεῖν ἤχον. [λύσσα.

خشم χήσμ, οὐ. π. θυμός, μανία,

خشم آلود χήσμ_αδούδ, ἐ. π. μα-

νιώδης. [γίζεσθαι.

خشمليق χησιμλανμάκ, ρ. τ. ὁρ-

خشمناك χησμανάκι, ἐ. π. παρωρ-

خفت χηφρέτ, οὐ. ἄ. ἐλαφρότης.

خفتان χηφτάν, οὐ. ἄ. μανδύας.

خفتة χουφτέ, οὐ. ἄ. ἡλίθιος.

خفي χαφί, ἐ. ἄ. μυστικός.

خفياً χαφίγεν και [κρυφίως.

خفية χούφγετεν, ἐπ. ἄ. λάθρα,

خفيف χαφίφ, ἐ. ἄ. ἐλαφρός, εὐ-

κίνητος. — عقى ἀκλή χα-

φίφ, ἀπερίσχεπτος.

خفيفه χαφίφδζε, ἐ. και ἐπ. τ.

ἐλαφρῶς· ὀλίγον ἐλαφρός.

خفيفه χαφιφλετμέκι, ρ.τ. ἐλα-

φρύνειν· ἀνακουφίζειν. [της.

خفيفك χαφιφλίκι, οὐ. τ. ἐλαφρό-

خفيفك χαφιφλενμέκι, ρ.τ. ἐλα-

φρύνεσθαι· ἀνακουφίζεισθαι.

خل خάλλ, οὐ. ἄ. ὄξος.

خلا χαλά, οὐ. και ἐ. ἄ. τὸ κε-

νόν· κενός· ἀνυχκαῖον, ἀπό-

πατος. [ἀπαλλαγή.

خلاص χελάς, οὐ. ἄ. σωτηρία.

خلاص χουλεσά, οὐ. ἄ. οὐσία, περὶ-

ληψις· ἐπιτομή.

خلاط χαλάτ, οὐ. τ. κάλως.

خلاط χηλάρ, οὐ. ἄ. ἀντίρρησις,

τὸ ἀντίθετον· ψευδός, τὸ ψευδές.

خلاط χηλαφέτ, οὐ. ἄ. καλιφά-

τον· ἀξίωμα τοῦ καλίφου·

διαδοχή· κράτος. — خضرت

خاضر χαζρέτ-ι-χηλαφέτ πενα-

خاضر χή· ἢ A. M. ὁ Σουλτάνος.

خاضر خηλαφίνδζα, ἐπ. τ. παρὰ

τὰ . . . ἐναντίον.

خلا χαλλάκ, οὐ. ἄ. Δημιουργός·

Πλάστης· Θεός.

خلا χηλάλ, οὐ. ἄ. διάστασις,

διάστημα· βωγμή· ὀδοντο-

γλυφίς· ὠτογλυφίς.

خالق χαλαίχ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ خالق

και خلق.

خالق χαλαίχ, οὐ. τ. δούλη.

خالق χουλλέτ, οὐ. ἄ. φιλία πιστή·

خلاق χελλεδζάν, οὐ. ἄ. ταραχή·

ἀνησυρία· τὸ ἐκ φόβου τρέ-

μειν· قلب — γαλεδζάν-ι-κάλπ,

ταραχή, παλμός τῆς καρδίας.

خلاق خελζονιγέτ, οὐ. ἄ. σπεί-

ρασις· ἐλιγμός.

خال خάλτ, οὐ. ἄ. μῆγμα· τὸ ἀνα-

μιγνύειν· τὸ συγχέειν· τὸ ἀ-

πρεπῶς φέρεσθαι. 1 — خάλτ

ἐτ. ἀναμιγνύειν· συγχέειν.

خلع χάλ', οὐ. ἄ. τὸ ἐκβάλλειν·

τὸ διώκειν· τὸ παύειν (ἀπὸ

τῆς θέσεως).

خلع χούλ', οὐ. ἄ. διαζύγιον.

خلعت χηλ'άτ, οὐ. ἄ. ἐσθῆς τι-

μητική.

خلف χαλέφ, οὐ. ἄ. διάδοχος. 1

— να χαλέφ, ἐ. π. ἀνάξιος

τῶν γονέων, διεφθαρμένος.

خلف χούλφ, οὐ. ἄ. ἀθέτησις ὑπο-

σχέσεως.

خالق χουλεφά, πλ. τοῦ خالق.

خالق χάλκ, οὐ. ἄ. δημιουργεῖν·

λάκος· ὁ κόσμος.

خلق χούλκ, οὐ. ἁ. φυσικόν, χα-
ρακτήρ, φυσικὴ διάθεσις.
خلق, ηλκάτ, οὐ. ἁ. πλάσις· φυ-
σικόν. 16 — χηλκάτ ἀλέμ,
ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου.
خلق χηλκή, ἐ. ἁ. φυσικός. [της.
خليق χηλκηγέτ, οὐ. ἁ. φυσικό-
· خلل χαλέλ, οὐ. ἁ. προσβολή,
διατάραξις· ζημία. [κενότης.
خلو χούλουδ, οὐ. ἁ. ἀεργία,
خلو χήλδ, ἐ. ἁ. ἄεργος, κενός.
خلوت χαλθέτ, οὐ. ἁ. ἀπομόνωσις,
τὸ ἀποσύρεσθαι τοῦ κόσμου·
ἰδιαίτερον ὄωματιον.
خلوتقا χαλθετχανέ, οὐ. π. ἐρη-
μητίριον.
خلوتشني χαλθετνισίν, οὐ. π. με-
ναχός, ἐρημίτης. [μοναξία.
خلوتشيني χαλθετνισίνί, οὐ. π.
خلود χούλουδ, οὐ. ἁ. αἰωνιότης.
خلوص χούλους, οὐ. ἁ. ἀγνότης,
ἀφέλεια· ἀφροσύνη, φιλία
εἰλικρινής. 1 — عرض ἄρζ-
χούλους ἐτ., παρέχειν τεκμή-
ρια φιλίας.
خلوصكار χούλουσκιάρ, οὐ. π. φί-
λος εἰλικρινής.
خلوصكارني χούλουσκιαρανέ, ἐ.
καὶ ἐπ. π. φιλικός, -ῶς, εἰλι-
κρινής, -ῶς. [εἰλικρίνεια.
خلوصكارني χούλουσκιαρή, οὐ. π.
خلوصيت χούλουσιγέτ, οὐ. ἁ.
εἰλικρίνεια.

خلق χαλλούκ, οὐ. ἁ. ἡθικός.
خلق χαλί, ἐ. ἁ. κενός· ἄεργος.
خليج χαλίδζ, οὐ. ἁ. κόλπος, πορθ-
μός· διώρυξ· λιμὴν. [κρᾶσις.
خليط χαλίτ, οὐ. ἁ. μῆξις· σύγ-
χυμα χαλιτά, οὐ. ἁ. μῆγμα με-
τάλλων.
خليف χαλιφέ, οὐ. ἁ. χαλίστης,
διάδοχος τοῦ Μωάμεθ· ἡ Α.
Α. Μ. ὁ Σουλτάνος.
خليل χαλίλ, οὐ. ἁ. φίλος στενός.
خليله χαλilέ, θ. τοῦ προηγ. σύ-
ζυγος (ἡ).
خار χουμάρ, οὐ. ἁ. καρθηρία·
κ. (μαχμουρλουκι).
خاسي χουμασί, ἐ. ἁ. λέξις με πέν-
τε ῥίξικα γράμματα (γραμ.).
خار خومپارا, κ. κούμπαρα,
οὐ. π. σφαῖρα πυρφόρος, βόμ-
βα· σφαῖρα πηλίνη κενή, ἐν
ἣ τὰ παιδία ἐναποταμιεύουσι
χρήματα.
خومپارا خومپاراδζί, κ. κουμ-
παραδζί, οὐ. τ. στρατιώτης
τοῦ πυροβολικοῦ.
خضم χημχήμ, ἐ. τ. ὁ ὑπορρί-
νως λαλῶν.
خار χάμρ, οὐ. ἁ. οἶνος.
خمس χάμς, ἐ. ἁ. πέντε.
خمس χούμς, οὐ. ἁ. τὸ πέμπτον.
خسون χαμσουν, ἐ. ἁ. πεντήκοντα.
خمس χαμσέ, οὐ. ἁ. πέντε.
خور χαμούρ, οὐ. τ. ζύμη.

خوردی χαμουρδίζι, οὐ. τ. ζυμωτής.
خوش χαμούς, ἐ. ἄ. σιωπηλός.

خمير χαμίρ, κ. χαμούρ, οὐ. ἄ.
ζύμη, προζύμη.

خميرز χαμιρσίζ, ἐ. τ. ἄζυμος.
— οὐ. τ. τὰ ἄζυμα (ἐορτὴ
παρ' Ἑβραίοις).

خميرز χαμιρέ, οὐ. ἄ. πρῶζυμη.

خناس χαννάς, οὐ. ἄ. διάβολος.
Σατανᾶς.

خناق χουννάκ, οὐ. ἄ. εἴ' ὅς ἀσθε-
νείας τοῦ λαίμου, κυνάγχη
(παθ.).

خنتی χουνσά, οὐ. ἄ. ἐρμακρόδιτος.

خنبر χανδζέρ, οὐ. ἄ. ἐγγχειρίδιον.
ἀκινάκης.

خند χάνδ καὶ [μειδιών.

خاندان χανδάν, ἐ. π. ὁ γελῶν. ὁ

خندق χανδάκ, κ. χενδέκ, οὐ. ἄ.

(ἐκ τοῦ ἐλλ.) τάφρος.

خند χάνδ καὶ

خنده χανδέ, οὐ. καὶ ἐπ. π. γέ-
λως, μειδίαμα. γελῶν. εὐθυμος.

خندهدوید χανδερίδ, ἐ. π. εἰρωνικός.

خنزير χηνζήρ, οὐ. ἄ. χοῦρος.

خنزيرلك χηνζηρλίκ, οὐ. τ. χοι-
ρωδία. βυπαρότης.

خنكار χουνκιάρ, οὐ. π. βασιλεύς,

خو χού, ἴδ. خوی. [Σουλτάνος.

خواب γάπ, οὐ. π. ὕπνος, ὄνειρον.

خوابكه χαπκιάχ, οὐ. π. κλίνη.

خاتون χαθατίν, πλ. τοῦ خاتون.

خواجه χαδζεχιάν, πλ. τοῦ خواجه.

خواجه χαδζεκί, οὐ. π. τὸ εἶναι
διδάσκαλον.

خواجه γόδζα, οὐ. π. καθηγητής,
διδάσκαλος. τίτλος τιμητικός.

خواجگهلاک χοδζαλίκ, οὐ. τ. καθη-
γεςία.

خواد χάρ, ἐ. π. εὐτελής, χα-
μερπής. ὁ τρώγων, ὁ πίνων.

— مردم μερδούμ χάρ, ἀνθρω-
ποφάγος. — خون χόν-χάρ,
αἰμοδόρος.

خواجه γαθαρίτζ, πλ. τοῦ خارج.

خوارده γοθαρότζ, οὐ. καὶ ἐ. τ.
σπάταλος. ἄσωτος.

خوارق γαθαρίκ, πλ. τοῦ خارق.

خواست γαστέ, μετ. καὶ οὐ. π. ὁ
ποθοῦμενος. ἐπιθυμία.

خواص γαθός, πλ. τοῦ خاص.

خوان γάι, οὐ. π. τράπεζα. δι-
σκος. — ἐν συνθ. ἐ. π. ὁ ἀνα-
γιγνώσκων.

خوانده γανδέ, ἐ. π. πεπαιδευμέ-
νος. προσκεκλημένος.

خواندهد γανενδέ, οὐ. καὶ ἐ. π.
ἀναγιγνώσκων. ἀοιδός, τρα-
γωδιστής.

خواهه γάχ, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ θέλων,
ὁ ἐπιθυμῶν. ἐπιθυμία. — li —

γὰχ νὰ γάι, ἐκὼν ἄκων.

خواهر γαχέρ, οὐ. π. ἀδελφή.

خواهش γαχίτζ, οὐ. π. ἐπιθυμία,
εὐχή. [θυμῶν.

خواهشگر γαχησκέρ, ἐ. π. ὁ ἐπι-

خواهلق χαλλίκ, οὔ. τ. ἐπιθυμία·
εὐχὴ. — خیر χαῖρ χαλλήκ,
φιλία.

خوب χόπ, ἐ. π. καλός, εὐμορφος·
دو — χόπ ρούϊ, ώραῖος τὸ
πρόσωπον.

خوبان χοπάν, πλ. τοῦ προηγ.
خوی χοπί, οὐ. π. ωραιότης.
خوپا χοπά, ἐ. τ. βλάξ, κοῦφος.
خوپالا χόπκαλα, οὐ. τ. πήδημα·
πόλκα πηδηκτή.

خود χόδ, ἀντ. π. αὐτός. — ه —
χόδ πὲ χόδ, αὐθορμητῶς, οἶ-
κοθεν.

خودبین χοδπίν, οὐ. καὶ ἐ. π. οἰη-
ματίας· ἐγωΐστῆς. [σμός.
خودبینک χοδπινλίχ, οὐ. τ. ἐγωΐ-
خودپسند χοδπερὲστ καὶ خودپسند
خودپسند, ἴδ. خودبین.

خور χόρ, ἐ. π. ὡς τὸ خوار χάρ
καὶ χαμερπής· ἥλιος.

خورا χόρχ, ξ. χορός.
خوراطه χορατά, οὐ. τ. ἀστειότης,
σκῶψις. [λακας.

خورتلاق χορτλάκ, οὐ. τ. βρυκό-
خورتلاق χορτλαμάκ, ρ. τ. βρυ-
κολακιάζειν. [φή.

خورد χόρδ, οὐ. π. φαγητόν· τρο-
خورده χορδέ, μετ. π. ὁ φαγών,
ὁ πιών. — سال پیر-سال-
خورده, γέρων (πολλὰ ἔτη φα-
γών) προγεβετικῶς.

خورشید χορσίδ, οὐ. π. ἥλιος.

خورلدامق χορουλδαμάκ, ρ. τ. ρογ-
χάζειν. [σμός.

خورلدى χορουλδή, οὐ. τ. ρογχα-
خورلق χορλούκ, οὐ. τ. χαμέρπεια.
خورلق χορλαμάκ, ρ. τ. ἐξευτε-
λίζειν· ρογχίζειν. [κή.

خوره χόθρα, ξ. συναγωγὴ ἐβραϊ-
خوریات, οριάτ, οὐ. τ. χωριάτης,
ἀγροῦκος.

خوش χόξ, ἐ. π. εὐάρεστος. —
كدك گكالتن, καλῶς ὤρισας·
كورمك — χόξ γκισοριμέκ, πα-
ραβλέπειν.

خوشاب χοσάπ, οὐ. π. χοσάφι.
خوش آمدل χοξ ἀμέδ καὶ خوش آمد
خوξ ἀμεδί, π. καλῶς ὤρισας.
خوشه خوشدزا, ἐ. καὶ ἐπ. τ. κα-
لός, ἐξαίρετος· قالك — خوش-
دزا κάλινιζ, ὑγιαίνειτε.

خوشلاق χοσλανμάκ, ρ. τ. εὐχα-
ριστεῖσθαι.

خوشلق χοσλούκ, οὐ. τ. εὐχαρί-
στησις, εὐξία. [τρόμος.

خوف χάθφ, οὐ. ἀ. φόβος, φρίκη·
خوفناك γαθφνάκ, ἐ. π. ἐντρομος.

خوليا χουλγιά, οὐ. π. ὄνειροπώ-
خون χόν, οὐ. π. αἷμα. [λησις.

خوناب χονάπ, οὐ. π. δάκρυ.

خونالود χοναλούδ, ἐ. π. αἵματό-
φυρτος.

خونخوار χονχάρ, ἐ. π. αἰμοδόρος.

خونریز χονρίζ, ἐ. π. ὁ χύνων αἷ-
μα (αἰμοδόρος).

خونی, χουνί, ζ. χώνη, χῶνος.
خوی, χουί, οὐ. π. χαρχατήρ,
έξις.

خويسر, χουίσιζ, έ. τ. άγροΐκος.
خويسزلق, χουίσιζλήχ, οὐ. τ. ά-
γροικία.

خويلفق, χουίλανμάχ, ρ.τ. τὸ άπο-
κτᾶν ιδιοτροπίαν· πεισμώνειν.
خويلو, χουίλή, έ. τ. ιδιότροπος,
έλαττωματικός.

خيال, χαγιάλ, οὐ. ά. φαντασία·
φάσμα· χίμαιρα· φαντασιο-
πληξία.

خيالات, χαγιαλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
خيالى, χαγιαλή, έ.ά. φανταστικός.
خياله, αχιαλέ, οὐ. ά. φάσμα φο-
βερόν.

خيانت, χηγιανέτ, οὐ. ά. άπιστία,
προδοσία. — οὐ. καί έ. τ.
άνθρωπος δόλιος· προδότης.

خيانتلك, χηγιανετλίχι, οὐ. τ. ά-
πιστία, προδοσία.

خير, χαιρ, έ. καί οὐ. ά. καλός,
αἷσιος· άγαθοεργία. اول —
χαιρ, ολά, τί τρέχει; (εἴη
αἷσιον). كورمك — χαιρ, χιορ-
μέχι, ὠφελεῖσθαι. و — χαιρ,
δουά, εὐχή.

خير, χαιρ, μόρ. άρν. ά. οὐ, ὄχι.
خيرحواء, χαιρ, χάχ, έ. π. καλοθε-
λητής, εὐχέτης.

خيرسز, χαιρσήζ, έ. τ. οὐδενός ά-
ξιος, άχρεΐτος, άγνώμων.

خيرسزلك, χαιρσηζλίχι, οὐ. τ. ά-
γνωμοσύνη.

خيلو, χαιρλου, έ. τ. καλός, ὠφέ-
λιμος, αἷσιος. | φωνεῖν.

خيلاشمق, χαιρλασιμάχ, ρ. τ. συμ-
μειχάτ, πλ. τοῦ χιχ κα-
λὰ έργα· φιλανθρωπικά καθι-
δρύματα.

خيرت, χαιρέτ, έν. τοῦ προηγ.

خير, χήζ, οὐ.τ. ὀρμή, σφοδρότης.

خيزلو, χηζλού, έ. τ. ὀρμητικός.

خيط, χαιτ, οὐ. ά. νήμα, κλωστή.

خيف, χαιφ (خوف), οὐ. ά. φόβος,
τρόμος.

خيف, χαιφ, έπιφ. ά. φεῦ! βαβαί!

خيلولت, χαιλουλέτ, οὐ. ά. τὸ ὑπο-
θέτειν.

خيلي, χαιλή, έ. καί έπ. τ. άρ-
κούντως πολύ.

خيليدزأ, χαιλιδζά, έπ.τ. άρκούντως.

خيمه, χαιμέ, οὐ. ά. σκηνή, πλ.

خيام, χαιμ — χαιμέ νισίν,
νομάς.

د δάλ,δέκατον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ὄγδοον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 4 καὶ προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν d.

— دά, οὐ. ἄ. νόσος· στενοχωρία. دأ دέεπ, οὐ. ἄ. συνήθεια, ἐθιμοταξία.

— داخل δαχήλ, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ. τὸ ἐσωτερικόν, ὃ εἰσερχόμενος.

— دأ δαχλήλεν, ἐπ. ἄ. ἐσωτερικῶς· ἔσωθε.

داخلي δαχλί, ἐ. ἄ. ἐσωτερικός.

داخلی δαχληλιγέ, θ. καὶ πλ. τοῦ προηγ. τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. نظری — δαχληλιγέ ναζηρή, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.

— داد δάδ, οὐ. π. δικαιοσύνη· δώρον· δόσις. دایه و — δάδ-ου-φεργιάδ, τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν δικαιοσύνην, τὴν βοήθειαν.

— داد δάδ, ἀντί τῆς τάτ, οὐ. τ. γεῦσις.

— داد δαδά, οὐ. π. τιθήνη, παιδοτρόφος.

— داد δαδέρ, οὐ. π. ἀδελφός.

داده دαδανμάχ, ρ. τ. γεύεσθαι· δελεάζεσθαι.

دادا دαδέ, ἴδ. دادا.

دار دάρ, ἐ. π. (ἐν συνθ. = οὐ-ρος)· — داری نام دάρ, περίδοξος· — سر سερδάρ, ἀρχηγὸς στρατοῦ.

دار دάρ, οὐ. ἄ. οἰκία· πόλις· χώρα· κόσμος. السلطنة — δάρ-ουλ-σαλτανάτ, πρωτεύουσα· الشقاق — δάρ-ουλ-σεφακά, ὁρ-φανοτροφεῖον.

دار دάρ, οὐ. π. ξύλον· δένδρον· ὑποστάτης· داری — δάρ ἀγα-δζί, ἀγγλόνη. — داری کسرδάρ ἐτ. κρεμᾶν.

دارا δαρά, οὐ. π. βασιλεύς.

دارا δάρα, ξ. ἀπόδαρον. [πεια.

دارات δαράτ, οὐ. π. μεγαλοπρέ-ψη. داریه دαργήν, ἐ. π. θυμωμένος.

داروکی دάρ-ου-γκίρ, οὐ. π. πόλε-μος, μάχη.

دارین دαρεῖν, οὐ. ἄ. δοῖν. τοῦ

دار, αἱ δύο κατοικίαι, ἡ πα-ροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα ζωή.

داستان δασιτάν, οὐ. π. μῦθος· διή-γημα.

داش δάξ, μόρ. τ. δηλοῦν ταῦτό-
 τητα· — قرن̄ καρινδάξ, ἀδελ-
 φός· — آق̄ αρχκδάξ, ἑταῖρος.
 — داعی δαί (δעות), ε. ἄ. ὁ προση-
 λῶν (εἰς προσευχήν).
 — داعی δαί (δעות), ε. ἄ. ὁ καλῶν
 εἰς κρίσιν, ἐγκαλῶν ὁδεόμενος.
 ὁ ἰκετεύων ὑπὲρ ἄλλου.
 داعیε δαίε, ε. ἄ. θ. τῶν προηγ.
 — οὐ. ἄ. αἰτία· ἐπιθυμία.
 داع δάγ, οὐ. π. σημεῖον, στῆγ-
 μα, κχυτηρίαις διὰ σιδή-
 ρου· — داون̄ — δάγ-ε-δερούν,
 θλιψίς ἐνδόμουχος. [μχ, θλιψίν.
 داعδ̄ δαγδάρ, ε. π. ὁ φέρων στῆγ-
 μα· — داولاق̄ δαγλαμάχ, ρ. τ. πληγύ-
 νειν· κχυτηριάζειν.
 — داعف̄ δαφί? (دفع), ε. ἄ. ὁ ἀπο-
 κρούων, ἀπομακρύνων.
 داعف̄ δαφί?ά, θ. τοῦ προηγ.
 دال̄ δάλ, οὐ. τ. κλάδος, κλῶνος.
 دالاق̄ δαλκαθούκ, οὐ. τ. παρά-
 σιτος· ἀστειολόγος.
 دال̄ δάλλ (دالت), ε. καὶ οὐ. ἄ.
 ὁ δηλῶν ἀποδείκνυν ὁδηγῶν.
 دالاق̄ δαλλανμάχ, ρ. τ. δι-
 κλαδί· ζεσθιαι.
 دالای̄ δαλλή, ε. τ. πολὺκλάδος.
 دالی̄ δαλί, οὐ. τ. ῥάχισ.
 — دام̄ δάμ, οὐ. τ. στέγη, ἴδ. طام̄.
 — دام̄ δάμ, οὐ. π. παγίς. δίκτυον·
 قورمق̄ — δάμ κουρμάχ, στῆγ-
 νειν παγίδα.

داماد̄ δαμάδ, οὐ. π. γαμβρός (ἐπὶ
 θυγατρὶ). [ὑπωρεία.
 دامن̄ δαμέν, οὐ. π. κράσπεδον·
 داماد̄ δάμα, οὐ. τ. δάμα (τὸ γνω-
 στὸν παιγνίδιον).
 دامزلق̄ δαμηζλήκ, οὐ. τ. ζύμη·
 αἰτία· γένος.
 دامن̄ δαμέν, οὐ. π. κράσπεδον.
 دامنبوس̄ δαμενπούς, οὐ. π. ὁ φι-
 λῶν κράσπεδον.
 دان̄ δάν, ε. καὶ οὐ. π. ὁ γινώ-
 σκων· γνωρίζων· ὁ κρατῶν τι·
 — داق̄ καδεردάν, ὁ γιγνώσκων
 τὴν ἀξίαν τινός.
 دان̄ δανά, ε. καὶ οὐ. π. σοφός,
 πεπαιδευμένος. [δεία.
 دانای̄ δαναγί, οὐ. π. σοφία, παι-
 دانش̄ δανίς, οὐ. π. παιδεία· ἐπι-
 στήμη· — دان̄ ἐνδζουμέν-
 δανίξ, ἀκκαδημία. [λεύεσθιαι.
 دانشمق̄ δανηόμάχ, ρ. τ. συμβου-
 λισμὸς· δανισμένδ, ε. π. πεπαι-
 δευμένος. [βλάξ.
 دانلاق̄ δανγαλάχ, ε. τ. ἡλίθιος,
 دان̄ δανέ, οὐ. π. σπóρος· κοιμά-
 τιον· πυρήν.
 دان̄ دان̄ δανέ δανέ, ἐπ. τ. ἐν πρὸς
 ἐν· λεπτομερῶς.
 دان̄ δανά, οὐ. τ. μόσχος (ζ.).
 دامناد̄ δανελεμέκ, ρ. τ. συσπει-
 ροῦν.
 دامناد̄ δανελί, ε. τ. κοκκώδης,
 σπειρωτός.

δαχθάρ, οὐ. τ. ζῶον· πρό-
βατον.

δαχθέρ, οὐ. π. δικαστής, δι-
οικητής, ἡγεμῶν, μονάρχης.
(θεός).

δαθερκανέ, ε. καὶ ἐπ. π.
βασιλικός, -ῶς.

δαθερκανμάχ, ρ. τ. κινεῖ-
σθαι, ἐνεργεῖν, ἀμύνεσθαι.

δαθερί, οὐ. π. τὸ βασι-
λεύειν. [θερχής.

δαχρή, ε. ἄ. ἐπιδέξιος· ὅς-
ου δαχέρ, ε. καὶ οὐ. ἄ. ἀφορῶν·
ἀναφερόμενος· κυκλοτερής.

δαχρέ, οὐ. ἄ. κύκλος· ὡ-
μάτια· γραφεῖα· τιτῆμα· نصيف
— νισήφ δαχρέ, ἡμικύκλιον.

δαχῆμ (μαδ), ε. ἄ. συνεχής,
διηνεκής, μόνιμος. [αἰωνίως.

δαχῆμ, ἐπ. ἄ. πάντοτε,

δαχμέ, θ. δαχ. [μονιμότης.

δαχμλήκι, οὐ. τ. διάρχεια,

δαχμιγέτ, οὐ. ἄ. διάρχεια·
αἰωνιότης. [νειστής.

δαχίν (διν δεῖν), οὐ. ἄ. δα-

δαχέ, οὐ. π. τροφός· τίθη.

δαχ, οὐ. τ. ὁ πρὸς μητρὸς
θεῖος. — κατὰ δαχ, κομπα-

δούπ, οὐ. ἄ. ἄρκτος. [στής.

δαππάχ, κ. ταπάχ, οὐ. ἄ.
βурсοδέφης.

δαπάχέτ, οὐ. ἄ. ἐπάγγελμα
τοῦ βурсοδέφου.

δαπαγγανέ, οὐ. ἄ. π. βυρ-
σοδέφειον. [πεια.

δαπδέπé, οὐ. ἄ. μεγαλοπρέ-
δαπδέπελού, ε. τ. πομπώ-
δης· πολυτελής. [κιμωλία.

δαπδέσούρ, οὐ. τ. χρητής,
δαπδέπóι, ξ. ἀποθήκη. [τεῖν.

δαπδέλεμέκι, ρ. τ. καταπα-

δαπδέλενμέκι, ρ. τ. κατα-
πατεῖσθαι. [νεῖν.

δαπδέρετμέκι, ρ. τ. μετακι-

δαπδέρεδирμέκι, ρ. τ.
ἀνακινεῖν· ποιεῖν ἐρίζειν.

δαπδέρενμέκι, ρ. τ. κινεῖσθαι·

δαπδέπlóm καὶ [ταράττεσθαι.

δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλωμα.

δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλωμα.

δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-
μα δαπδέπlóm, οὐ. τ. δίπλω-

δουγχάν, οὐ. ἄ. καπνός· ἄ-
τμός· νικοτιανή.

دخا δουχτέρ, οὐ. ἄ. θυγάτηρ.

دختری δουχτερί, οὐ. π. παρθενία
دخلا δελλάχι (دخلا), οὐ. ἄ. τ.
ὕπηρετης λουτρῶνος. [μιξίς.

دخلا دخیل, οὐ. ἄ. ἐπέμβασις· ἀνῆ-
دخو δουχούλ, οὐ. ἄ. τὸ εἰσέρ-
χεσθαι ἢ μετὰ γυναικὸς σχέ-
σις· πρόσδοτος· ἔναρξις.

دخولی δουχουλιγέ, οὐ. ἄ. τέλος
ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς.

دخی دخی, σύνδ. τ. καί, προσέτι.

دده دεδέ, οὐ. τ. πάππος· τίτλος
διδόμενος τοῖς δευδίστοις.

در دέρ, οὐ. π. πύλη· سعادت —
δερ-ι-σχαδέτ, πύλη τῆς εὐ-
δαιμονίας, Κωνσταντινουπόλις.

در دέρ, πρ. π. ἐν· ἐντός· κατὰ
περί.

در دέρ, ἀντὶ τ, οὐ. τ. ἰδρώς.

در دούρρ, οὐ. ἄ. μαργαρίτης· πλ.
در دουρρέρ. [μῆχος.

دراز دிரάζ, ἐ. καὶ οὐ. π. μακρός·
درام δράμ, ζ. δρῶμα.

درایت دிரαιγέτ, οὐ. ἄ. περίνοια·
ικανότης. [νους.

درایت دிரαιγετκιάρ, ἐ. π. περί-
درابر δερπάρ, οὐ. π. (μοναρχική)
καθεδρα, αὐλή.

درابن δερπέν, οὐ. π. θυρωρός.

درابن δερπένδ, οὐ. π. στενὸν πέ-
ρασμα.

درابن δερπένδδζί, φύλαξ στειῶν.
درپیش دیرπίξ, ἐπ. π. ἐνώπιον,
ἐπὶ παρουσία. [ρες.

درت δόρτ, ἐ. ἀριθμ. τ. τέσσα-
درج δέρδζ, οὐ. ἄ. τὸ διπλόνειν·
τὸ εἰσάγειν· καταχωρίζειν τι.
درجات دیردζ άت, πλ. τοῦ ἐπ.

درج دερδζέ, οὐ. ἄ. βαθμὶς κλί-
μακος· βαθμός.

درج دیردζξ δερδζέ, ἐπ. τ.
βαθμηδόν.

درحت دیرάχτ, οὐ. π. δένδρον.

در دέρδ, οὐ. π. λύπη, ἀλγηδών,
μέριμνα. [σμός.

درد دهرδέρ, οὐ. π. μουρμουρι-
دردست دερδέστ, ἐ. π. ὑπογείριος·
— δερδέστ ἐτ. συλλαμβάνειν.

دردسز دερδσίξ, ἐ. τ. ἀμέριμνος.

درکش دερδκίξ καὶ
درکش دερδκίρ καὶ [παίς ὢν.

درمند دερδμένδ, ἐ. π. ὁ ἐν λύ-
— درمند دερδλεδμέκι, ρ. τ. συλ-

λυπεῖσθαι· ἀφηγεῖσθαι ἀμοι-
βαίως τὰς θλίψεις. [φέρων.

درندك دερδνέκι, ἐ. π. ὁ ὑπο-

— درندك دερδνλή, ἐ. τ. ὁ ἔχων λύπας·
در دουρέρ, πλ. τοῦ در δούρρ.

درنجی دερδουνδζί, ἐ. ἄ. τέταρτος.
در دέρζ, οὐ. τ. βαρὴ· τρύπημα.

درز دερζή, οὐ. π. ῥάπτης.
درز دουρζή, οὐ. ἄ. ὄν. ἔθν.

Δροῦσος.

در دέρς, οὐ. ἄ. μάθημα· σπουδή.

δουρούστ, ἐ. π. ἀληθής·
ὕγιής· κατάλληλος.

δουρουστή, οὐ. π. ἀλήθεια,
ἀκρίβεια.

δερσχανέ, οὐ. π. σχολεῖον,
παράδοσις.

δερσέκι, οὐ. τ. ἀγκών, γω-
νία. [χρῆμα.

δερκακί, ἐπ. π. παρα-
δερσέ, ἐπ. π. κατὰ τὴν

εὐθύνην. — δερσέ ἐτ.,
ἀναλαμβάνειν.

δέρκι, οὐ. ἄ. τὸ ἐφικνεῖσθαι
τινός· νόησις.

δερκειάτ, πλ. τοῦ δερκ.

δερκιάρ, ἐ. π. πραγμα-
τικός· πρόδηλος.

δερκιάρ, οὐ. π. προπύλαιον·
στοά· ἀνάκτορον.

δουρκέρ, οὐ. π. λεπτοεργός.

δερκενάρ, ἐπ. π. ἐν περι-
θωρίῳ.

δερλανμιά, ρ. τ. γρυλ-
λίζειν· παραπονεῖσθαι.

δουρλού, οὐ. τ. εἶδος.

δουρλουλούκι, οὐ. τ. ποι-
κιλία.

δερμάν, οὐ. π. ἱατρικόν,
θεραπεῖα· πόρος· δυνάμεις.

δερμαντήζ, ἐ. τ. ἀθερά-
πευτος· ἀδύνατος.

δερμχνηζλήκ, οὐ. τ.
ἀδυναμία· ἀπορία.

δερμανδέ, ἐ. π. πτωχός,
ἀμήχανος. [συνάγειν.

δερμέκι, ρ. τ. συλλέγειν,
δερμεγιά, ἐπ. π. μεταξύ·

— δερμεγιά ἐτ., προτεί-
νειν· ποιεῖσθαι λόγον.

δουρούγ, οὐ. π. ψεύδος.

δερουν, οὐ. καὶ ἐπ. π. τὸ
ἔνδον, ἢ καρδίαν· ψυχή.

δερουνί, ἐ. π. ἐσωτερικός.

δερβί, οὐ. π. δερβίσης·
ἄνθρωπος ἀπλοϊκός· πτωχός.

δερβίσανέ, ἐπ. π. ὡς δερ-
βίσης, λιτῶς· πτωχικά.

δερβιόλήκ, οὐ. τ. τὸ εἶ-
ναι τινὰ δερβίσην· πτωχεύειν.

δερέ, οὐ. τ. κοιλάς· ῥύχς.

δερχέμ, οὐ. ἄ. δράμιον, νό-
μισμα.

δερί, οὐ. τ. δέρμα· βύρσα.

δεργιά, οὐ. π. θάλασσαν·
— λέρ-ι-δεργιά, αἰγιαλός.

δερίγ, οὐ. τ. ἀποποίησης.

δερίγ καὶ λέρ-ι-δεργιά, ἐπ. π.
φῶς! ἀλλοίμονον.

δερίν, ἐ. τ. βαθύς.

δερινλήκ, ἐ. τ. βάθος.

δερζλάκ, ἐ. τ. φαλακρός.

δουζδ, οὐ. π. κλέπτῃς.

δερσάις, πλ. τοῦ δερσάις.
δερσπότη, οὐ. τ. δεσπότης,
ἀρχιερεὺς.

δέρστ, οὐ. π. χεῖρ.

دستار δεστάρ, οὖ. π. κίδαρης, κ.
σφρίκι.

دستان δεστάν, οὖ. ἄ. ἱστορία· μὴ-
θος· δόλος, πικρογία.

دستره δεστερέ, οὖ. π. πριών.

دستره-دستره-دستره-دستره, ρ. τ.
πριονίζειν.

دستک δεστέκι, οὖ. τ. στήριγμα.

دستکار δεστικάρ, οὖ. π. τεχνίτης·
ἐργόχειρον.

دستکار δεστικάρ, κ. τεχνίτης· οὖ. π.
ἐργοστάσιον· ὑφαντήριον.

دستکار δεστικάρ, οὖ. π. ὁ ὁρέγων
τινὶ τὴν χεῖρα· ἄρωγός, προς-
τάτης.

دستکار δεστικάρ, οὖ. π. καὶ

دستکار δεστικάρ, οὖ. τ. βοή-
θεια· ἄρωγός.

دستور δεστούρ, οὖ. ἄ. ὑπουργός,
βεζίρης· ἄδεια· — δεστούρ

οὐλ ἁμέλ, ὑπόδειγμα, τύπος.

دستور δεστούρ, οὖ. π. κανών·
κώδης.

دستور δεστούρ δεστούρ, με
τὴν ἁδεῖαν σας.

دست دهست, οὖ. π. ὁδός, δω-
δεκάς· — — δεστέ δεστέ,
κατὰ δεσμίδης.

دستی دستی, οὖ. π. στάμνος.

دستیار δεστ-γιάρ, οὖ. π. φίλος,
βοηθός.

دسته دسته, οὖ. ἄ. στρατήγη-
μα, ἀπάτη, δόλος.

دستم دουσμέν, οὖ. π. ἐθρός.

دستم دουσμέν-λί, οὖ. τ. ἐθρός·
μῆτος.

دستار دουσάρ, ἐ. π. δυσχερής.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. παράκλησις· εὐ-
χή· — دستار دουσάρ, εὐλο-
γία· — دستار دουσάρ, κατάρ.

دستار دουσάρ, οὖ. τ. ὁ εὐ, ὁ μένος.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. στήριγμα·
στύλος.

دستار دουσάρ, οὖ. π. εὐρέτης.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. στήριγμα.

دستار دουσάρ, πλ. τοῦ دعا.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. δίκη·
ἔρις· ἀπαίτησις· — دستار

دستار, ἐνάγειν. [κατήγορος.

دستار دουσάρ, οὖ. τ. ὁ ἐνάγων,
دستار دουσάρ, πλ. τοῦ ἐπ.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. πρόσκλησις.

دستار دουσάρ, ἐ. τ. προσκεκλη-
σέν· — دستار دουσάρ, [μένος.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. ταραχή·
πνεύματος· μέριμνα.

دستار دουσάρ, οὖ. π. κροταλοτύμπανον.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. κατάστιχον·
κατάλογος· — دستار دουσάρ-
χικ, τὰ ἀρχεῖα τοῦ κράτους.

دستار دουσάρ, οὖ. π. τὰ
ἀρχεῖα τοῦ κράτους.

دستار دουσάρ, οὖ. π. οἶκον·
μικρὸς ἔφορος ἐν τῇ νομαρχίᾳ.

دستار دουσάρ, οὖ. ἄ. τὸ ἀπομακρύνειν.

دستار دουσάρ, πλ. τοῦ دفع.

ακασμα δεφ'άτεν, ἐπ. ἁ. διὰ μίτ'ς.

ακασμα δεφ'ά, οὐ. ἁ. φρά.

ακασμα δέφον, οὐ. ἁ. τὸ ἐνταφιάζειν.

ακασμα δέφονε, οὐ. τ. δάφνη.

ακασμα δέφινε, οὐ. ἁ. ὀησχυρὸς
παρκακχωσμένος.

ακασμα δεκαχ'κ, πλ. τοῦ ακασμα.

ακασμα δεκαχ'κ, οὐ. ἁ. προσοχή.
ἀκρίβεια.

ακασμα δεκήκ, ἐ. ἁ. λεπτός, δυσ-
νόητος. — οὐ. ἁ. ἄλευρον.

ακασμα δεκακή, ὀ. τοῦ προηγ.

ακασμα δεκακηχ', οὐ. ἁ. λεπτὸν (τῆς
ώρας).

ακασμα δέκι, οὐ. π. σύγκρουσις.

ακασμα δέκι, ἐπ. τ. ἄχρως, ἔως.

ακασμα δουκιάν, οὐ. ἁ. ἐργαστήριον.

ακασμα δουκιανδ'ζή, οὐ. τ. ἐργα-
στηριάρχης.

ακασμα δεγέρ, γ' ἐν. πρ. τοῦ τ. β.

ακασμα, ἀξίζει — οὐ. τ. ἀξία.

ακασμα δεγιρμέν, οὐ. τ. μύλος. —

ακασμα δεγιρμέν ταχ'ή, μυλό-
πετρα. [λωθρός.

ακασμα δεγιρμενδ'ζή, οὐ. τ. μυ-

ακασμα δεγιρμεί, ἐ. τ. στρογγύλος
τετραγώνος.

ακασμα δέν'ζ, οὐ. τ. ὀχλασση.

ακασμα δένιζλί, ἐ. τ. ὀχλασσινός.
ναυτικός.

ακασμα δεγίξ, οὐ. τ. ἀν-αλλαγή.

ακασμα δεγιδοθημέκι, ρ. τ. ἀν-
ταλλάσσειν.

ακασμα δεγιδοθημέκι, ρ. τ. ἀλλάσ-
σειν. [σειν.

ακασμα δεγισμέκι, ρ. τ. ἀλλάσ-

ακασμα δεγισμέ, οὐ. τ. ἀλλαγή.

ακασμα δεγίλ, ρ. τ. δὲν εἶναι. —

μὲρ. ἀρνητ. οὐ, οὐ μόνον.

ακασμα δικηλμέκι, ρ. τ. φυτεύε-

σθαι. στήνεσθαι.

ακασμα δινηλεμέκι καί

ακασμα δινηλεμέκι, ρ. τ. ἀκούειν
προσέχειν ὑπακούειν.

ακασμα δινηλενδριμέκι, ρ. τ. ποι-
εῖν ἀναπαύεσθαι. [σθαι.

ακασμα δινηλενμέκι, ρ. τ. ἀναπαύε-

ακασμα δικηλή, ἐ. τ. ἐστημένος.

ὄρθιος. طاش — δικηλή ταξ.

ὀθελίσκος.

ακασμα δεῖμέκι, ρ. τ. ἀξίζειν, ἐγγί-

ζειν. — ακασμα δεῖμέκι, βχ-

σκαίνεσθαι.

ακασμα δικμέκι, ρ. τ. φυτεύειν, πη-

γνύειν ἀναπαταννύειν.

ακασμα δινημέκι, ρ. τ. (οὐδ.) παύειν.

ακασμα δεγιμέ, ἐπ. τ. μόλις.

ακασμα διγινέκι, οὐ. τ. ῥάδος.

ῥαδισμός.

ακασμα δονεμέκι, ρ. τ. δοκιμάζειν.

ακασμα δικιδ'ζή, οὐ. τ. φυτευτής.

ακασμα δεγίν, ἐπ. τ. ἔως μέγχι.

ακασμα δ'ίλ, οὐ. τ. γλωσσαι ἀκρωτή-

ριον. τρόπος τοῦ ὀμιλεῖν.

ακασμα δ'ίλ, οὐ. π. καρδία.

ακασμα δελλιέκι, οὐ. ἁ. βλακυνός.

Διχούσ διχάλλ καὶ διχάλλ, οὐ. ἄ. ἐρω-
τοτρόπος. [σίτης.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. ἄ. ὁδηγός· με-

Διχούσ διχάλλ, οὐ. ἄ. ἀποδοτικὸς κτῆρος.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. ἄ. ἀποδοτικὸς κτῆρος.

τὸ ὁδηγεῖν· τὸ τοῦ κήρυκος

ἢ μεσίτου ἔργον. [μεσίτου.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. ἄ. ἀμοιβή

Διχούσ διχάλλ, οὐ. ἄ. ἀμοιβή

ἀνδρός· ὥρατος.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. π. γενναῖος

της· ὥρατος.

Διχούσ διχάλλ, πλ. τοῦ διχάλλ.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. εὐγλωττος·

πολύλογος.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. τ. καὶ

Διχούσ διχάλλ, οὐ. π. εὐγλωττός·

πολύλογος. [κάρδιος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ὥρατος, θελξι-

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ὁ ἀφωσιω-

μένος εἰς τι.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. εὐάρεστος·

ἀρέσκων (τῇ καρδίᾳ).

Διχούσ διχάλλ, οὐ. π. μουσελίνος,

τουλπάνι.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ὥρατος,

θελξικάρδιος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ἐστενοχω-

ρημένος. [κάρδιος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. σπαράξι-

Διχούσ διχάλλ, ἐ. καὶ οὐ. π. ἐπι-

θυμητός· ἐπιθυμία· ἀρέσκεια.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. φαιδρός, εὐ-

θυμός.

[ρωμένος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ἀνδρείος· ἐ-

Διχούσ διχάλλ, ἐ. καὶ οὐ. π. θελ-

ξικάρδιος· ὁ κατέχων τὴν

καρδίαν.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. τ. ἄφρωνος, βωδός.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. περιχαρής.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ἀλγών

τὴν καρδίαν· δυσχερῆσθιμένος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. τ. ὁ τέρπων

τὴν καρδίαν· παρήγορος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ὁ ἀπατῶν

τὴν καρδίαν· χαρίζεις.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. ἄ. ἐντριψίς.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. τ. ἐπιθυμία· αἵ-

Διχούσ διχάλλ, καὶ [τησίς.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. τερπνός,

ἀνοικτόκαρδος· ὥρατος.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. λυπηρός· λυ-

πημένος.

Διχούσ διχάλλ, ρ. τ. ὁμιλεῖν

πληροφορεῖσθαι ἀμοιβαίως.

Διχούσ διχάλλ, ρ. τ. δίδειν

ἀφορμὴν εἰς τὸ κακολογεῖσθαι.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. τ. ὁ ἔχων γλῶσσαν,

γλωσσός. [φέτα.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. τ. λεπτὸν τμήμα·

Διχούσ διχάλλ, ρ. τ. διατρυπῶν.

Διχούσ διχάλλ, οὐ. τ. διάτρυσις.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. χαρίζεις.

Διχούσ διχάλλ, ρ. τ. τρυποῦσθαι.

Διχούσ διχάλλ, ρ. τ. ἐπαίτεῖν.

Διχούσ διχάλλ, ἐ. π. ὁ θωπεύων

την καρδίαν· ἐπαγωγός.
 دليرمك δελουρμέκι, ἴδ. دليرمك.
 دلي δελί, ἐ. καὶ οὐ. τ. παράφρων.
 دليرمك δελιρμέκι, ρ. τ. παρ-
 φρονεῖν.
 دليرمك διλερμέκι, ρ. τ. ζητεῖν,
 ἐπιθυμεῖν. [νεκνίας.
 دليقاني δελί-κηνλή, οὐ. τ. νέος,
 دليك δελίκι, οὐ. τ. ὀπή, τρύπα.
 دليك δελικίλ, οὐ. τ. τρέλλα.
 دليرمك δελιδζέ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγον
 τρελλός· ἀφρόνως.
 دليكو δελικλού, ἐ. τ. διάτρητος.
 دلي دليرمك (دليكو), οὐ. ἅ. ἀπό-
 δειξ, ἐπιγέρημα· ὁδηγός.
 دليرمك δεληλίκι, οὐ. τ. παρὰφρο-
 νίμ, ἴδ. دليرمك. [σύνη.
 دليرمك δέμ, οὐ. ἅ. αἷμα. [στιγμή.
 دليرمك δέμ, οὐ. π. πνοή, ἀναπνοή.
 دليرمك δούμ, οὐ. π. ἄκρα, οὐρά.
 دليرمك δεμαδέμ, ἐπ. π. ἐνίστε.
 دليرمك δεμπαδέμ, ἐπ. π. πᾶσαν
 στιγμήν.
 دليرمك διμάχ, οὐ. ἅ. μυελός, ἐγ-
 κέφαλος· κρίσις.
 دليرمك δεμπεστέ, ἐ. π. πνευ-
 στιῶν ἄφρων· ἄλαλος. [λον.
 دليرمك δεμπελέκ, οὐ. τ. κύμβα-
 λος, δεμπε. οὐ. τ. δέμα, δεσμός.
 دليرمك δεμδεμέ, οὐ. ἅ. τὸ ὀμιλεῖν
 ὀργίλως· τὸ κατὰστρέφειν· τὸ
 κολλᾶν. [εἰς δεσμιδαν.
 دليرمك δεμπελεμέκι, ρ. τ. δένειν

از ديمسأذ, ἐ. καὶ οὐ. π. φί-
 λος· σύντροφος.
 ديمسأذ ديمسأذ, οὐ. π. φιλία.
 ديمسأذ δέμ, οὐ. ἅ. ὀάκρυ.
 ديمسأذ δεμμού, πλ. τοῦ προηγ.
 ديمسأذ δεμεθί, ἐ. ἅ. αἵματῶδες·
 αἵματῶδους κράσεως.
 ديمسأذ δεμير καὶ ديمسأذ τιμούρ, οὐ. π.
 σιδήρος, ἄγκυρα. [γός.
 ديمسأذ δεμιρδζί, οὐ. τ. σιδηρουρ-
 ديمسأذ δεμιρλεμέκι, ρ. τ. ἄγκυ-
 ροβολεῖν.
 ديمسأذ δεμιρλού, ἐ. τ. σιδηροῦς·
 ἡγκυροβολημένος. [γου.
 ديمسأذ δέμιν, ἐπ. τ. ἥδη, πρὸ ὀλί-
 γον ὅταν ἢ δέν, μόν. τ. ἐκ, ἀπό.
 ديمسأذ δενακέτ, οὐ. ἅ. εὐτέλεια·
 σμικρότης. [νιον.
 ديمسأذ δενπελέκι, οὐ. τ. τυμπά-
 λος, δενδάν, οὐ. π. ὁδός.
 ديمسأذ δενδανέ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὁδον-
 τοειδής· ἑπαλξίς.
 ديمسأذ δένκι, οὐ. τ. δέμα ἐμπιρευ-
 μάτων· ἰσορροπία.
 ديمسأذ δενκλεμέκι, ρ. τ. δένειν
 εἰς δέματα· φέρειν εἰς ἰσορρο-
 πίαν· δινκίλ, οὐ. τ. ἄξων. [πίαν.
 ديمسأذ δενί (ديمسأذ), ἐ. ἅ. ταπεινός,
 ἄγενής.
 ديمسأذ δουνιζ, οὐ. ἅ. κόσμος, ἡ πα-
 ρούσα ζωή· ὁ νῦν αἰὼν (ἐπο-
 χή). — ديمسأذ γενί· δουνιζ, ἡ
 Ἀμερική.

δικαλ δουνεαλήκ, οὖ. τ. τὰ ἀγα-
θὰ τοῦ κόσμου.

δυνεβή, ἐ. ἀ. κοσμικός.

δου, ἐ. ἀριθμ. π. δύο.

δου δεβά, οὖ. ἀ. ἱκτρικόν, φάρ-
μακον. [φόμενος.

δου δεβθάρ (δου), ἐ. ἀ. ὁ στρε-

δου δεβθαρί, ἐ. ἀ. περιουθικός.

δου δεθάμ, οὖ. ἀ. διάρκεια· ἐπι-
μονή· προσπάθεια.

δου δεθαμσήζ, ἐ. τ. ὁ μὴ
ἐξακολουθῶν, ἀσταθής.

δου δεθαμσηζλήκ, οὖ. τ.
ἀσταθής· ἑλλειψίς ἐπιμονῆς.

δου δεθαμλή, ἐ. τ. ἐξακολου-
θητικός· ἐπίμονος· καρτερικός.

δου δεθαχή, πλ. τοῦ داهيه .

δου δεθαίρ, πλ. τοῦ دائر .

δου δούπαρα, ἐπ. π. δῖς.

δου δούπαρα, οὖ. τ. παγουργία·
ἀπάτη.

δου δουπαραδζί, ἐ. τ. ἀπα-
τεών, δόλιος.

δου δούπα, οὖ. τ. γεφυροσκά-
φιον· φάτνωμα.

δου δούτ καί

δου δούδ, οὖ. τ. καὶ τοῦ τούτ,

οὖ. ἀ., καὶ τοῦ τούδ, οὖ. π.
συκείμενον.

δου δουτσάρ, ἐ. π. περιπεσών.

δου δούχτ, οὖ. π. παρθένος.

δου δούδ, οὖ. ἀ. σκώληξ.

δου δούδ, οὖ. π. καπνός.

δου δούδ, ἴδ. δου .

δου δουδάκ, ἴδ. طوداق .

δου δουδούκι, οὖ. τ. ἀλλός, φλο-

γέρα· طاق — δουδούκι τσαλ-
μάκ, παίζειν αὐλόν.

δου δουδουκσί, οὖ. τ. αὐ-
λητής.

δου δουδμάν, οὖ. π. οἰκογέ-
νεια· φυλή· δυναστεία.

δου δουδού, οὖ. τ. κυρία (παρ'
Ἀρμενίοις).

δου δού, ἐπ. π. ἀνὰ δύο.

δου δέθρ, οὖ. ἀ. κύκλος, περίο-
δος· μεταβιβάσις.

δου δούρ, οὖ. καὶ ἐπ. π. μενα-
κρυμμένος· μακράν.

δου δεθεράν, κ. δεθράν, οὖ. ἀ.

πλ. τοῦ دور δέθρ, κίνησις,
περιστροφή, ἐποχή. [σμος.

δου δεθράν, οὖ. π. τύχη, κό-

δου δουρενδής, ἐ. π. ὁ τὴν
μακράνσχεπτόμενος, ὄξυδερχής.

δου δουρπήν, οὖ. π. τηλε-
σκόπιον — ἐ. π. ὄξυδερχής.

δου δουρτιμέκι, ρ. τ. ὠθεῖν·
κινεῖν. [τρακμμένος.

δου δεθριλμίζ, μετ. τ. ἀνατε-

δου δουρουλμίζ, μετ. τ. δεδι-
πλωμένος. [πεςθαί.

δου δεθριλμέκι, ρ. τ. ἀνατρέ-

δου δουρουλμέκι, ρ. τ. διπλό-
νεσθαί. [τυλίσσειν.

δου δουρμέκι, ρ. τ. διπλόνειν.

دوښورمکې، ρ. τ. ρί-
πτειν· καταβάλλειν.

دوښورمې، ρ. τ. ρίψις·
— چوق تσοδζούκ دوښورمې،
ἐκτρωσις. [σμενός.

دوښوې، ε. τ. διασκευ-
— دوښوې، οὐ. τ. πάτωμα,
λιθόστρωτον· ἐπιπλον.

دوښوې، ξ. ιατρός· διδά-
κτωρ τῆς ιατρικῆς.

دوښوې، οὐ. τ. δοῦξ.

دوښوې، οὐ. τ. δουκαλήκ, οὐ. τ. δουκατόν.

دوښوې، ρ. τ. χύ-
νειν δι' ἄλλου.

دوښوې، οὐ. τ. ἀγών· μάχη.
دوښوې، ρ. τ. ἐρίζειν·
παλαίειν· πολεμαῖν. [σθαι.

دوښوې، ρ. τ. χύνει-
دوښوې، ρ. τ. τύπτεισθαι, δέ-
ρσεισθαι.

دوښوې، ρ. τ. δέ-
νειν· κομβόνειν.

دوښوې، ρ. τ. χύνειν· ἀνα-
λύειν (μέταλλον)· — سو-
δοښوې، οὐ. τ. δέ-
ρσει.

دوښوې، οὐ. τ. δέ-
ρσει· — دوښوې، ρ. τ. τύπτειν, δέ-
ρσει.

دوښوې، ε. τ. χυτός· — οὐ.
τ. χύσις, ἀνάλυσις (μετάλλ.).

دوښوې، οὐ. τ. κομβόνειν.

دوښوې، οὐ. τ. μεταλ-

λοχύτης.

[θόνειν.

دوښوې، ρ. τ. κομ-
δوښوې، οὐ. τ. τυκάνη, ἐρ-
γαλέον ἀλωνιστικόν.

دوښوې, μετ. τ. ὁ τύπτων.

دوښوې, οὐ. τ. κε, υ-
μένον τι· ὑπόλοιπον.

دوښوې, ρ. τ. περι-
χύνεισθαι. [μος.

دوښوې, οὐ. τ. χαρά, γά-
δوښوې, οὐ. τ. σπόρος· ἔμβρυον.

دوښوې, οὐ. τ. πλ. τοῦ دولت.

— حقوقو څوښوې, τὸ
διδόνες δίκαιον.

دوښوې, οὐ. τ. τροχός· μάχ-
γανός· μηχανή ἀρδευτική·
σκευοθήκη· παγίς, πανουργία.

دوښوې, οὐ. τ. κυβέρνησις,
δυναστεία· κράτος· τύχη, εὐ-
τυχία· — δεβλετ· ἀλιγέ,
τὸ ὑψηλὸν κράτος, ἡ Α. Ὀ-
θωμανική κυβέρνησις.

دوښوې, ἐπ. τ. ἐπιστή-
μης· ὑπὸ κυβερνητικὴν ἔποψιν.

دوښوې, οὐ. π. τὸ ἀρ-
χοντικόν σας.

دوښوې, ε. τ. εὐδαίμο-
νέστατος· ἐξοχώτατος· [τίτλος
ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς φέρον-
τας τὸν βαθμὸν βεζύρου (ὑ-
πουργοῦ) ἢ μουσίρου (στρα-
τάρχου)]. [εὐτυχής.

دوښوې, ε. τ. πλούσιος,

αἰετὸν δεδουλευμένον, ἐ. π. πλού-
σιος, εὐτυχής. [ζυλουργός.
دولکر, οἱ. τ. τέκτων,
دوم δουδούμ, ἐ. ἀριθ. π. δεύτερος.
دوماق δουμαχμάκ, ρ. τ. κύπτειν·
κλίνειν τὴν κεφαλὴν, ἀνα-
στήκοντι τὸ φόρεμα. [πνός.
دومان δουμάν, οἱ. τ. ὁμῆ· γλῆ, κα-
دومالاق δουμανλινμάκ, ρ. τ. ἐρε-
θίζεσθαι· ἀνάπτειν.
دومن δουμέν, οἱ. τ. πηδάλιον.
دوميني δουμενδζί, οἱ. τ. πηδαλι-
οὔχος· μετρο. τελευταῖος.
دون δούν, ἐ. ἀ. κατώτερος, εὐτε-
دون δέθν, οἱ. ἀ. εὐτέλεια. [λής.
دون δύν, ἐπ. τ. γλῆς.
دوندرمك دδιδουρμέκι, ρ. τ. στρέφειν.
دونش δδινούξ, οἱ. τ. ἐπάνυδος.
دونكي δδνκί, ἐ. τ. γθισινός.
دونم δδινούμ, οἱ. τ. στρέμμα (γλῆς).
دونمك δδινμέκι, ρ. τ. ἐπανέρχε-
σθαι· περιστρέφεσθαι· μετα-
βάλλεσθαι. [ἐπιστροφή.
دونمك δδινμέ, οἱ. τ. ἀρνησέθησκα·
دونمك δδινμά, οἱ. τ. στόλος· φω-
ταψία.
دونمك δδθέ, οἱ. τ. κάμηλος· قوشى —
δδθέ κουσθή, στρουθοκάμηλος.
دونمك δδθιρμέκι, ρ. τ. ἀντρέπειν.
دونمك δδ καὶ δέ, εἰς· ἐν — او εἰδδέ,
ἐν τῇ οἰκίᾳ.
دونمك δδχά, ἐπ. τ. ἀκόμα, προσέ-
τι, πλέον.

دوامي δδου, ἀτ, πλ. τοῦ δαμῖ .
دوامي δεχάν, οἱ. π. στόμα.
دوامي δέ ρ, οἱ. ἀ. χρόνος ἀτελεύ-
τητος· ἐποχή.
دوامي δέχρεν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως.
دوامي δεχσέτ, οἱ. ἀ. τρόμος.
دوامي δούχι, οἱ. ἀ. π. ἔλασιον.
دوامي δουχνί, ἐ. ἀ. ἐλαιώδης.
دوامي δουχούρ, πλ. τοῦ دهور .
ديار ديعيخر, οἱ. ἀ. τόπος· χώρος.
ديار ديعانέτ, οἱ. ἀ. εὐλάβεια.
ديار ديك, οἱ. τ. βάθος· ὑπὸρεια·
πυθμήν.
ديار ديكاذζέ, οἱ. ἀ. πρόλογος.
ديار ديكέ, οἱ. τ. ἰγδόν. [της.
ديار ديكلامات, ξ. διπλωμα-
ديار ديكلام, ξ. διπλωμα.
ديار ديكέτ, οἱ. ἀ. ἀντίτιμον· τι-
μὴ αἵματος τοῦ φονευθέντος.
ديار ديكμέκι, ρ. τ. ζάκινειν.
ديار ديكيدζούρ, ἐ. ἀ. σκοτεινό-
τατος. [μενος.
ديار ديد, ἐ. π. (ἐν συνθ.). θεωρού-
ديار ديدار, οἱ. π. συνομιλία· ὁ-
ψις, πρόσωπον.
ديار ديدέ, οἱ. π. ὀρθολμός· —
ἐπ. π. (ἐν συνθ.). ὁ ἰδών.
ديار ديدار, οἱ. π. συνομιλία· ὁ-
ψις, πρόσωπον.
ديار ديدέ, οἱ. π. ὀρθολμός· —
ἐπ. π. (ἐν συνθ.). ὁ ἰδών.
ديار ديدار, οἱ. π. συνομιλία· ὁ-
ψις, πρόσωπον.
ديار ديدέ, οἱ. π. ὀρθολμός· —
ἐπ. π. (ἐν συνθ.). ὁ ἰδών.
ديار ديدار, οἱ. π. συνομιλία· ὁ-
ψις, πρόσωπον.
ديار ديدέ, οἱ. π. ὀρθολμός· —
ἐπ. π. (ἐν συνθ.). ὁ ἰδών.
ديار ديدار, οἱ. π. συνομιλία· ὁ-
ψις, πρόσωπον.

ديكك διριλετμέκι, ρ. τ. ζωογονεῖν. [ζωῆς.

Δικκ διρλήκι, οὐ. τ. ζωή, τρόπος

Δικκ διριλεμέκι, ρ. τ. ζωογονεῖσθαι· συνέρχεσθαι εἰς ἑαυτόν.

Δικκ διρενιμέκι, ρ. τ. συσφίγγεσθαι· ἀνθίστασθαι.

Δικκ διρί, ἐ. τ. ζωντανίς.

Δικκ διρενιμέκι, ρ. τ. συσφίγγειν· ἐκτείνειν. [ζωογονεῖν.

Δικκ διριλετμέκι, ρ. τ. ἀνκ-

Δικκ διζ, οὐ. τ. γόνου.

Δικκ διζκίν, ἐπ. τ. ἀπὸ ρυτῖρος.

Δικκ διζλίκι, οὐ. τ. περισκελίσ.

Δικκ διζιλεμέκι, ρ. τ. ταξιθετεῖσθαι.

Δικκ διζμέκι, ρ. τ. ταξιθετεῖν.

Δικκ διζί, οὐ. τ. ὁρμαθός, σειρά.

Δικκ διζ, οὐ. τ. ὁδοός.

Δικκ διζδζί, οὐ. τ. ὁδοντοῦατρός.

Δικκ διζαρού, ἐπ. τ. καὶ

Δικκ διζαρή, ἐπ. τ. ἔξω.

Δικκ διζί, οὐ. τ. ὀῖλν.

Δικκ δίκι, ἐ. τ. ὀρθός· κἀθετος· ἀπόκρημνος.

Δικκ δίκερ, ἐ. τ. ἄλλος· διάφορος.

Δικκ δίκις, οὐ. τ. ῥάψιμον, ῥαφή.

Δικκ δινλετμέκι, ρ. τ. ἀναπαύειν· ποιεῖν ἀκούειν.

Δικκ δικιλεμέκι, ρ. τ. ῥάπτεισθαι.

Δικκ δινλενδθρημέκι, ρ. τ. ποιεῖν ἀναπαύειν. [σθαι.

Δικκ δινλενιμέκι, ρ. τ. ἀναπαύειν.

Δικκ δινλεμέκι, ρ. τ. ἀκούειν.

Δικκ δικμέκι, ρ. τ. ῥάπτειν· φυντεύειν· στήνειν.

Δικκ δινμέκι, ρ. τ. παρῴνεσθαι.

Δικκ δικέν, οὐ. τ. ἄκανθα.

Δικκ δικιδζί, οὐ. τ. ῥάπτῃς· φυ-
Δικκ δίλ, ἴδ. Δ. [τευτής.

Δικκ διλέκι, οὐ. τ. εὐχρή, ἐπιθυμία· αἵτησις. [τεμάχια.

Δικκ διλεμέκι, ρ. τ. διακρίειν εἰς

Δικκ διλενδζί, οὐ. τ. ἐπαίτης.

Δικκ διλενδζιλίκι, οὐ. τ. ἐπακτεῖα.

Δικκ διλενιμέκι, ρ. τ. ἐπακτεῖν.

Δικκ διλενιμέκι, ρ. τ. ζητεῖν· εὐχρῆσθαι. [μάζειν.

Δικκ δεμέκι, ρ. τ. λέγειν· ὁ-

Δικκ δεέν, οὐ. ἄ. χρέος, ὀφειλή.

Δικκ διν, οὐ. ἄ. ὀρησκέα, πλ. αἶαν.

Δικκ δίνεν, ἐπ. ἄ. ὀρησκειντικῶς.

Δικκ δίνζ, οὐ. τ. ὕγιής.

Δικκ δινδάρ, ἐ. π. εὐλαχής.

Δικκ δινδάρλκ, οὐ. τ. εὐλαχέα.

Δικκ δινδάρ, οὐ. π. ὁμόρηστος.

Δικκ δινδίζ, ἐ. τ. ἄθεος· ἀσεβής.

Δικκ δινσιζλίκι, οὐ. τ. ἀσέβεια.

Δικκ δενιμέκι, ρ. τ. λέγεσθαι, ὀνομάζεσθαι.

Δικκ δινιμέκι, ρ. τ. στιγματῆν.

Δικκ δενιλεμέκι, ρ. τ. λέγεσθαι· καλεῖσθαι.

ديوانی، ε. α. ὁρησκευτικός· θ.
καὶ πλ. διενιγέ.

ديو دیب، οὐ. π. γίγας· διάβολος.

ديو دے یسوی، ε. π. τ. ἐπὶ τοῦ λόγῳ·
διῖθεν.

ديو دھبάρ، κ. δουδάρ, οὐ. π.
τοῖχος. [κτίστης.

ديو دودھرڈزی، οὐ. τ. τοίχο-

ديو دیبάν, οὐ. α. συμβούλιον.

ἀκροατήριον· συλλογὴ ποιη-
μάτων.

ديوان دیبانه خانے, οὐ. π. τ. με-
γάλη αἴθουσα.

ديوان دیبانه, ε. καὶ οὐ. π. παρὰ-
φρων· ἀνόητος. [φροσύνη.

ديوان دیبانه لیکی, οὐ. τ. παρα-

ديو دے یسوی, οὐ. α. ὁ μαστρω-
πὸς τῶς ἰδίας γυναικός.

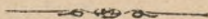
ديو دے یسر مک, δεβέσιρμέκι, ρ. τ. συνά-
γειν, συλλέγειν.

ديو دودھ یسούν, πλ. τοῦ دین·

دومہ — δούγιούν οὐμουμιγέ,
δημόσιον χρέος.

ديو دیبیت, οὐ. π. μελανοδοχεῖτον.

ديو دیλί, οὐ. π. διάδημα βα-
σιλικόν.

ذ ζάλ, ἐνδέκατον τοῦ τουρκικοῦ
καὶ ἑννακτον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλ-
φαβήτου γράμμα, ἀριθμητι-
κῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 700.

ذ ζαπίχ, οὐ. ἀ. ὁ θυσιαζων.

ذ ζάτ, οὐ. ἀ. ὑποκείμενον,
πρῶτον διὰ κεκριμένον· οὐ-
σία, φύσις. — ذلّ πίζζατ, ἐπ.
ἀ. αὐτοπροσώπως· φυσικῶς.

ذ ζάτεν, ἐπ. ἀ. προσωπικῶς·
φυσικῶς.

ذ ζατί, ἐ. ἀ. προσωπικός.

ذ ζατιγιάτ, οὐ. ἀ. αἱ ἀπο-
μικαὶ ὑποθέσεις.

ذ ζακίρ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπενθυμίζων·
ὁ ἀναφέρων.

ذ ζαχίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπερχόμε-
νος· ὁ δοξάζων. — ذلّ ζαχίπ
ὁλ, ἀπέρχεσθαι· συμπεραίνειν·
δοξάζειν.

ذ ζαίχ, ἐ. ἀ. ὁ γευόμενος.

ذ ζαϊκά, θ. τοῦ προηγ. — ذلّ
κουδέϊ ζαϊκά, ἡ αἰσθησις τῆς
γεύσεως. [σίχα.

ذ ζέπχ, οὐ. ἀ. τὸ σφάζειν· θυ-

ذ ζεπτήχ, ἐ. ἀ. ἐσφαγισμένος,
θυσιασμένος.

ذ ζεπτήχ, θ. τοῦ προηγ. θῦμα.
ذ ζεχτήρ, πλ. τοῦ
ذ ζαχηρέ, οὐ. ἀ. σιτίον· τρο-
φίμον. [χυσ.

ذ ζιρά, οὐ. ἀ. βραχίων· πῆ-
ذ ζιρθέ, οὐ. ἀ. κορυφή· ἄκρον.

ذ ζερρέ, οὐ. ἀ. μῦριον· πλ.
ذ ζεράτ.

ذ ζουρριγέτ, οὐ. ἀ. ἀπόγονοι·
γεννεά.

ذ ζεκιά, οὐ. ἀ. ὀξύνοια, ἀγ-
χίνοια. [προηγ.

ذ ζεκιαθέτ, οὐ. ἀ. ὡς τὸ
ذ ζίχρ, οὐ. ἀ. μνεῖα, ἀνάμνη-
σις. — ذلّ ἀττή-ουζ-ζίχρ, ὁ

κατωτέρω μνημονευόμενος·
— ذلّ σκῆκ-ουζ-ζίχρ καὶ

— ذلّ μῦρ-ουζ-ζίχρ, ὁ περὶ
οὗ ἀνωτέρω ἐγένετο μνεῖα.

ذ ζεκέρ, οὐ. ἀ. τὸ γεννητικὸν
μῦριον τοῦ ἀνδρός· ζῶον ἀρ-
σενικόν. [δρότης.

ذ ζουκιουρέτ, οὐ. ἀ. ἀν-
ذ ζεκί, ἐ. ἀ. νοήμων, ἀγγίνους.

ذ ζούλλ, οὐ. ἀ. ἀτιμία· χα-
μέρπεια.

ذ ζιλλέτ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια.

αὐτὸ ζαλίκε ἢ ζάλικε, ἀντ. ἁ. τοῦτο, ἐκεῖνο.

ذوق ذελούλ, ε. ἁ. πρῶτος· εὐά-
γωγος· εὐπειθής.

ذوق ذهل (ذ), ε. ἁ. εὐτελής·
ταπεινός.

ذوق ذهم, οὐ. ἁ. μομφή.

ذوق ذهمām. οὐ. ἁ. ὁ κακολογῶν.

ذوق ذهممت, οὐ. ἁ. συνείδησις·
καθ' ἑαυτὸν· χρέος· χρηματικόν·
φόρος.

ذوق ذهمم, πλ. τοῦ προηγ.

ذوق ذهمīm (ذ), ε. ἁ. ἀξιόμιστος.

ذوق ذهممē, θ. τοῦ προηγ.

ذوق ذهنπ, οὐ. ἁ. ἀμάρτημα.

ذوق ذهنπ, οὐ. ἁ. οὐρά· μίσχος
(βοτ.).

ذوق ذنونك, πλ. τοῦ προηγ.

ذوق ذوق, οὐ. ἁ. κάτοχος, πεπρω-
τισμένος (ἐν συνθ.). اربعة —
علاذ ذوق ἐρπᾶτ-ουλ-ἄτλά',
τετράπλευρος.

ذوق ذوات, πλ. τοῦ ذوات.

ذوق ذوالعاشين, ζου-λ-μεσθῆν, ε. ἁ.
ἀμφίβιον (ζωολ.).

ذوق ذهبπ, οὐ. ἁ. τὸ ἀναλύειν.

ذوق ذوقون, ε. ἁ. ἐπιστήμων

ذوق ذهب, οὐ. ἁ. ἡδονή, ἀπό-
λαυσις· πλ. اذواق. [παίξειν.

ذوق ذهبك ذوقك, ρ. τ. περι-
λόγος· ζεβκλός, ε. τ. διασκεδαστικός.

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ. πλ. τοῦ
ذوق ذهبك, τέρεψις, ἡδονή.

ذوق ذهب, πλ. τοῦ ذوق.

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ.
τὸ ἀπέργεσθαι· παρῆλυσιν·
διαγωγή.

ذوق ذهب, ε. ἁ. ἁ. ρυσός.

ذوق ذهبك, οὐ. ἁ. διάνοια, νοῦς·
διορατικότης.

ذوق ذهبك ذوقك, ε. τ. νοήμων.

ذوق ذهبك ذوقك, ε. π. ἁ. διανοητικῶς.

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ. τοῦ ذوق, κύριος,
κάτοχος· اذواق — ذيل-καθὲ

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ. — ذيل-χιδέ, ὁ ἐνδὲ-
κατος καὶ δωδέκατος μῆν τοῦ
σεληνιακοῦ ἔτους.

ذوق ذهبك ذوقك, ε. ἁ. ἔμφυτος.

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ. πο-
λύτιμος.

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ. ἄκρα, τέλος·
τὸ κάτω μέρος ἐγγράφου· πα-

ράρτημα.

ذوق ذهبك ذوقك, οὐ. ἁ. λύκος.

راحت

راسخ

ρᾶ, ρή, δέκατον μὲν τοῦ ἀρα-
βικοῦ καὶ δωδέκατον γράμμα
τοῦ τ. ἀλφαβήτου· ἀριθμητι-
κῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 200.

رأى ραί (روى) ρουγέτ, ἐ. ἄ. ὁ
βλέπων.

رابط ραπήτ, οὐ. ἄ. ἱερομόνυχος.
رابطه ραπήτᾶ (ربط), οὐ. ἄ. δεσμός·
σύστημα· τάξις.

رابطه ραπήτᾶσῆζ, ἐ. τ. ἄτα-
κτος· ἀσυνάρτητος. [κτικός.

رابطه ραπήτᾶλοῦ, οὐ. τ. τα-

ربع ραπή, ἐ. ἀριθ. ἄ. τέταρτος.

رابعه ραπήᾶ, θ. τοῦ προηγ.

رابعه ράπηεν, ἐπ. ἄ. τέταρτον.

راپورتو ραπόρτο. ξ. ἐκθεσις.

راپورتو ρατίνδζ, ξ. ῥητίνη.

راپورتو ραδζίχ, ἐ. ἄ. ἀνώτερος·
προτιμώτερος.

راجع ραδζί, ἐ. ἄ. ὁ ἐπιστρέφων·
ἀναγόμενος εἰς τι.

راجع ραδζίλ, ἐ. ἄ. πεζός.

راجع ραδζίλεν, ἐπ. ἄ. πεζή.

راجع ραδζί (رجا), ἐ. ἄ. ἰκέτης.

راج ράχ, οὐ. ἄ. οἶνος.

راحت ραράτ, οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. ἄ.
ἥσυχία· ἄνεσις· ἥσυχος, -ως.

راحت ραχᾶσῆζ, ἐ. τ. ἀνήσυ-
χος, ἀδιάρθετος.

راحت ραχᾶσῆζλήκ, οὐ. τ.
ἀνησυχία· ἀδιάρθεσία. [χία.

راحت ραχᾶτλήκ, οὐ. τ. ἥσυ-
احتلک ραχᾶτλανμάκ, ρ.τ. ἀνα-

παύεσθαι. [ἀναπαυτικός.

راحت ραχᾶτλού, ἐ. τ. ἥσυχος·

راحت ραχῆλ (رحلت) ριχλέτ, ἐ.

ἄ. ὁδοιπόρος· μετανάστης.

راحت ραχῆμ (رحم), ἐ. ἄ. εὐσπλαγ-
χνος. [μεῖον.

راحت ραδδέ, οὐ. ἄ. βελιός· ση-

راحت رةءس, οὐ. ἄ. κεφαλῆ· ἀρχη-
γός. راس — ρέες-ουλ-μάλ,

κεφάλαιον (ρηματικόν).

راحت راسط, ἐ. π. δεξιός· ὀρθός·

κατάλληλος. راسط — ράστ κελ-

مكي, συναντῶν. راسط —

راسط κετουρμέκι, ἄγειν εἰς

καλὸν πέρας.

راحت راسطήκ, οὐ.τ. ἀντιμόνιον.

راحت راسط-كس, οὐ. π. ὁ λέ-

γων τὴν ἀλήθειαν. [θότης.

راحت راسطή, οὐ. π. εὐθύτης, ὁρ-

راحت راسطی, ἐ. ἄ. στερεός· ἰκα-

نوس· ἐὺλαθής.

ρασιρίν, πλ. τοῦ προ.
 ρασίμ (رسم), ἐ. ἅ. ἰχθυογράφος.
 ρασίδ (رشد) ρούσδ, ἐ. ἅ. ὁ-
 κκισ· ὁρθόδοξος· ἐνῆλικος.
 ρουσίγιέ, ἐ. καὶ οὖ. ἅ. ὁ
 τὴν εὐθεΐαν ὁδὸν δεικνύων·
 προκαταρκτικὸν σχολεῖον· ῥου-
 στίες.
 ρασί, ἐ. ἅ. (رشوت) ρισθέτ,
 ἐ. ἅ. ὁ ὠροδοκῶν.
 ρασίδ, οὖ. ἅ. ἐπιθεωρητής·
 ἄστρονόμος.
 ραζή (رضا), ἐ. ἅ. εὐχρη-
 στημένος· συγκατανεύων.
 ρατήπ, ἐ. ἅ. ὁ ἔχων ὁ-
 γρασίαν.
 ραί (ری) ραί, ἐ. ἅ. ποιμήν·
 προστάτης. [Θυμῶν.
 ραγήπ (رغبت), ἐ. ἅ. ἐπι-
 ράφ, οὖ. τ. θέσις (κ. ῥάφι).
 ρεΐφέτ, οὖ. ἅ. ὄϊκτος.
 ρεφετλοῦ, ἐ. ἅ. τ. ἐπεικής.
 ραφή (رفع) ρέφ, κομιστής·
 ὁ αἴρων.
 ρακήμ (رقم), ἐ. ἅ. συντά-
 κτης, γραφεύς. ῥακή.
 ραγή, ἀντὶ ἐμυ ἁράκ, οὖ. τ.
 ρακήπ (ركوب), ἐ. καὶ οὖ.
 ἅ. ἀνελκστής· ἐπιβάτης.
 ράκηπεν, ἐπ. ἅ. ἐπιβαίνων.
 ρακίδ, ἐ. ἅ. στάσιμος.
 ράμ, ἐ. π. εὐπειθής.
 ραμί, οὖ. ἅ. ὁ ῥίπτων.

ραδί, μετ. ἅ. ὁ ἱστορῶν·
 ἱστορικός.
 ράν, μόρ. π. (ἐν συνθ.) ὁ
 προάγων ὁ κινῶν — ρα
 κουράν, ἡγεμών. [Θεός.
 ρά, οὖ. π. ὁδός· μέσον· μέ-
 ρα ραήπ, οὖ. ἅ. ἱερεὺς· μο-
 ναχός. [π. ὁδηγός.
 ραχίερ ἢ ρα ρεχίερ, οὖ.
 ραχίπ, θ. τοῦ ρα ρα-
 χήπ, μοναχή.
 ραζέν, οὖ. π. ληστής.
 ραχίν, ἐ. ἅ. ὁ ἐνεργιάζων.
 ραχβάν, οὖ. καὶ ἐ. ἅ. πῆδη·
 ἵππος βελόζων κατὰ πῆδην.
 ράγι, οὖ. ἅ. γνώμη· ψῆφος.
 ραγέτ, οὖ. ἅ. σημαία.
 ραγεκιάν, ἐ. π. εὐθηνός·
 ἐκούσιος.
 ραίδζ (رواج), ἐ. ἅ. τρέχων·
 ἔχων ἀξίαν.
 ραίχ, οὖ. ἅ. ὁσμή· طبيه —
 ραί, αἱ ταγιππέ, εὐωδία· —
 ραίχ-καριχά, δυσωδία.
 ραίχλοῦ, ἐ. τ. ὁσμητικός.
 ραίφ, ἐ. ἅ. εὐσπλαγχνος.
 ραί, ἐ. ἅ. ὁ βλέπων.
 ράπ, οὖ. ἅ. κύριος· Θεός·
 πλ. αἰάβ.
 ρουπά, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ ἁ-
 πάχων ὁ θελῶν — ρα
 ρουπά, θελξίκαρδος. [των).
 ρεπά, οὖ. ἅ. τόκος· (χορηγία-

رجل رِبْطَات (ربط), οὐ. ἄ. δεσμός·
ἐρημητήριον.

رجل رِبْطَاتِ, οὐ. ἄ. ξενოდόχος.

رجل رِبْطَاتِ, ἔ. καὶ οὐ. ἄ. τε-
τραγράμυκτος (γραμμ.).

رجل رِبْطَانِ, ἔ. ἄ. θεός, τῷ
Θεῷ ἀνέκων.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. κέρδος· τόκος.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. τὸ συνδέειν·
— رِبْطٌ ἔτ. συνδέειν συγ-
κρατεῖν· κυβερνῶν.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. τὸ ἐν τέταρτον.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. Θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

رجل رِبْطِ, οὐ. ἄ. θεός.

— ρούχ, οὐ. ἄ. παρεῖα· πύργος.
 ρχά, ρεχά, οὐ. ἄ. εὐθυμία.
 ρχαυέτ, οὐ. ἄ. ἐχθυμία.
 ρουχσάρ, οὐ. π. παρεῖα
 προσώπου. [προηγ.
 ρουχσρέ, οὐ. ἄ. ὡς τὸ
 ράχ, οὐ. π. ἵππος· λάμψις.
 ραχσάν, ἐ. π. ἀκτινοβόλος.
 ραχσάνδε, ἐ. π. λαμ-
 πρὸς, ἀκτινολόθος.
 ρούχ, οὐ. ἄ. εὐθηνία.
 ρουχσάτ, οὐ. ἄ. ἄδεια· ἐ-
 ζουσία.
 ρουχσάτναμέ, οὐ. π.
 ἄδεια ἔγγραφος.
 ραχνέ, οὐ. π. βωγμὴ· ὀπή.
 ραχνεδάρ, ἐ. π. ἐρηγμέ-
 νος· ἐσχισμένος.
 ρεδδ, οὐ. ἄ. τὸ διαψεύδειν·
 ἀποποιήσις. [χθηρία.
 ρεδάετ, οὐ. ἄ. κακία· μο.
 ρεδδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀπωθεῖν.
 ριδφάν, οὐ. ἄ. νυχθημερόν.
 ριδδ (ρδ), ἐ. ἄ. εὐτελής·
 κακός.
 ρεδδιγέ, θ. τοῦ προηγ.
 ρεδίφ, οὐ. ἄ. ἀκόλουθος·
 σύντροφος· ἑφεδρος. [ἰσχύνη.
 ρεζαλέτ, οὐ. ἄ. ἀτιμία·
 ρεζαίλ, πλ. τοῦ
 ρουζελά, πλ. τοῦ ἐπ. [πής.
 ρεζίλ, ἐ. τ. ἄτιμος· χιμερ-
 ρεζιλέ, ἰδ. ραλτ

ρζακ, οὐ. ἄ. ὁ τὰ πάντα
 τρέφων Θεός.
 ρεζανέτ, οὐ. ἄ. βαρύτης·
 ἐμβροθεῖα· ἀξιοπρέπεια.
 ρίζκ, οὐ. ἄ. ἐπιούσιος ἄρτος.
 ρεζέ, οὐ. ἄ. στρόφιγξ.
 ρές, μέρ. π. (ἐν συνθ.) ὁ φέ-
 ρων· ὁ φθάνων.
 ρεσκαλέτ, οὐ. ἄ. τὸ εἶναι
 τινὰ προφήτην· τὸ εὐαγγελί-
 ζεσθαι.
 ρισαλέ, οὐ. ἄ. σύντομον βι-
 βλίον, ἐγχειρίδιον· πλ. ρισαί.
 ρεσσάμ (ρσ), οὐ. ἄ. ἱχνο-
 γράφος, ζωγράφος.
 ρεσαμλήκ, οὐ. τ. ἱχνο-
 γραφία· ζωγραφική.
 ρεσάν, ἐ. π. ὁ κομίζων, ὁ
 προμηθεύων.
 ρεσαίλ, πλ. τοῦ ρεσαί.
 ρέσμ ἢ ρεσίμ, οὐ. ἄ. εἰκὼν·
 τάξις· ἔθος· τελετή· ὁακμός·
 πλ. ρεσμάτ· ρεσμάτ·
 ρέσμεν, ἐπ. ἄ. ἐπίσημος.
 ρεσμί, ἐ. ἄ. ἐπίσημος.
 ρεσμιγέ, θ. τοῦ προηγ.
 ρεσμιγάτ, οὐ. ἄ. ἔθιμα·
 αἱ ἐπίσημαι ὑποθέσεις.
 ρουσθαί, ἐ. π. ἄτιμος.
 ρουσθαίλκ, οὐ. τ. ἀτί-
 σχος· ἀτιμία.
 ρουσούκ, οὐ. ἄ. ὑποστάθμη.
 ρουσούχ, οὐ. ἄ. σταθερότης·

رقص ρεφτάρ, οὖ. ἀ. πορεία, δι-
γωγή. | ποθανών.
رقص ρεφτέ, ἐ. π. ὁ ἀπειλῶν· ἀ-
رقص ρεφτέ ρεφτέ, ἐπ.π. βαθι-
μηδόν. | γωγῶς.
رقص ρεφτιγέ, οὖ. ἀ. φόρος ἐξα-
رفع ρέφ', οὖ. ἀ. τὸ ἐγείρειν· τὸ
ὑψοῦν· τὸ ἐκβάλλειν· τὸ ἀπο-
μακρύνειν.
رفع ριφάτ, οὖ. ἀ. ἀνύψωσις.
προαγωγή.
رفع ριφατλοῦ, ἐ. τ. ἀνυψωμέ-
νος, περ' ὅλεπτος.
رقص ρίρκ, οὖ. ἀ. ἀγαθότης.
رفع ρουφεκά, πλ. τοῦ رفيق.
رفع ριφεκάτ, οὖ. ἀ. συνοδεία,
συντροφία.
رفع ρεφί, οὖ. ἀ. ὑψηλός· ἔσχατος.
رقص ρεφίκ, οὖ. ἀ. σύντροφος·
συνοδοιπόρος.
رقص ρεφί, οὖ. ἀ. ὁ ζῶν ἐν ἀνέ-
σει καὶ ἡσυχίᾳ.
رق ρήκ, οὖ. ἀ. δοῦλος.
رقص ρεκαπέτ, οὖ. ἀ. διαγωνι-
σμός· ἀντιζηλία.
رقص ρεκαπέ, οὖ. ἀ. λαϊμός, τρά-
χηλος· δοῦλος.
رقص ρακκός (رقص), οὖ. ἀ. χο-
ρευτῆς· βελόνη ὠρολογίου· ἐκ-
χρεμές. | πάθεια.
رقص ρηκκάτ, οὖ. ἀ. στοργή· συμ-
رقص ράκς, οὖ. ἀ. χορός· δόνησις·
παλμός.

رقص ρακσάν, οὖ. π. ὁ χορεύων.
رفع ρικά, οὖ. ἀ. εἶδος γραφῆς
τουρκικῆς· ἐμβάλωμα.
رقص ρικάμ, οὖ. ἀ. ἀριθμός· γραμ-
μένοι τι· ἀριθμητικῇ.
رقص ρουκούμ, πλ. τοῦ προηγ.
رفع ρακκήτ, οὖ. ἀ. ἀντ'ραστῆς·
ἀντιζήλος.
رفع ρεκηγέτ, οὖ. ἀ. δουλεία.
رفع ρεκήκ, ἐ. ἀ. φιλόστοργος·
τρυφερός· δοῦλος.
رقص ρικιάτ, οὖ. ἀ. ἀναβλύς·
μετρ. πούς· ἀκολουθία, θερ-
πεύα μεγάλου ὑποκειμένου.
رفع ρεκακέτ, οὖ. ἀ. ἀνικανό-
της (περὶ τὸ λέγειν).
رقص ρέκζ, οὖ. ἀ. τὸ τιθεῖναι, πη-
γνύειν· στήναι.
رفع ρικιάτ, οὖ. ἀ. γονυκλισία.
رقص ρούκν, οὖ. ἀ. στύλος, στή-
ριγμα· βάσις.
رفع ρουκίουπ, οὖ. ἀ. τὸ ἐπιθί-
ναι ἔππου ἢ πλοίου.
رفع ρεκίκι, ἐ. ἀ. λεπτός· μι-
κρόνους· ἀδύνατος.
رفع ρεμάδ, οὖ. ἀ. σποδός· τέτρα.
رفع ρεμάλ, πλ. τοῦ رمل.
رفع ρεμαάλ, οὖ. ἀ. μάγος.
رفع ρεμέδ, οὖ. ἀ. ὑβλαμία.
رفع ρέμζ, οὖ. ἀ. νεῦμα· σύμβολον.
رمضان ραμαζάν, οὖ. ἀ. ἔραμαζάνιον,
ἐννεντος ἀραβικῆς μῆν. μῆν
νηστείας παρὰ μωαμεθανῶς.

ρέμλ, οὐ. ἄ. ἄλμος· μαγεία.
 ρεμούζ, πλ. τοῦ ρεμούζ.
 ρεμουζάτ, πλ. τοῦ προηγ.
 ρένδζ, οὐ. π. πόνος· κόπος·
 νόσημα.
 ρενδζέερ, ε. οὐ. π. ὁ φέρων
 πόνον ἢ βάρος· χειρώνιζ.
 ρενδζιδέ, ε. π. προσθεβλη-
 μένος· τεθλιμμένος.
 ρενδέ, οὐ. π. ρυκάνη. [ξεν.
 ρενδελεμέκι, ρ. τ. ρυκανί-
 κί· ρένκι, οὐ. π. χρῶμα.
 ρενκιερένκι, ε. π. ποικι-
 λόχρους. [ματίζεσθαι.
 ρενκλενιέκι, ρ. τ. χρω-
 ματοῦ, ε. τ. ρωματι-
 στός. [ῥωχτός.
 ρενκίν, ε. π. χρωματιστός.
 ρού, οὐ. π. μορφή· πρόσωποι.
 ρέβ, ε. π. (ἐν συνθ.) ὁ περι-
 πατῶν.
 ρεβά, ε. π. ἁρμόζων, νόμιμος.
 ρεβαπήτ, πλ. τοῦ ρεβα.
 ρεβάδζ, οὐ. ἄ. ζήτησις· ἀ-
 γοραία ἀξία· συρμός· —
 ρεβάδζ· πουλμάκ, τὸ εὐχερῶς
 πουλεῖσθαι.
 ρεβάχ, οὐ. ἄ. ἐσπέρα.
 ρεβάν, ε. π. ὁ πηγαίνων,
 ῥέων. — οὐ. π. ψυχή· πνεῦμα.
 ρεβανέ, ε. π. ὁ πηγαίνων·
 ῥέων.
 ρεβαίχ, πλ. τοῦ ρεβαίχ.

ρεβαχέτ, οὐ. ἄ. διήγησις.
 ἱστορία· ἀνέκδοτον. [ἐνδυμα.
 ρούκα, καὶ οὐρούκα, οὐ. τ.
 ρουκερού, ἐπ. τ. ἀντιμα-
 τώπως.
 ρού, οὐ. ἄ. πνεῦμα· ψυχή·
 πλ. ρουαχ.
 ρουχανί, ε. ἄ. πνευματι-
 κός· θρησκευτικός.
 ρουχανιέτ, οὐ. ἄ. πνευ-
 ματικότης. [τὸ προηγ.
 ρουχανιέκι, οὐ. τ. ὡς
 ρουχανμάκ, ρ. τ. ἐμψυ-
 χῶσθαι. [εὐχάριστος.
 ρουχλού, ε. ἄ. τερπνός.
 ρουχί, ε. ἄ. πνευματικός.
 ρούζ, οὐ. π. ἡμέρα. [σθιον.
 ρουζανέ, οὐ. π. ἡμερομύ-
 ρουζκερούζ, ἐπ. π. καθ’
 ἐκάστην.
 ρουζκιάρ, οὐ. π. καιροί,
 περιστάσεις· κόσμος· ἄνεμος.
 ρουζναμέ, οὐ. π. ἡμερο-
 λόγιον· ἐφημερίς. [μερόν.
 ρουζιέτ, ἐπ. π. νηχθη-
 ρουζί, ε. καὶ οὐ. π. καθη-
 μερινός· ἐπιούσιος· ἄριστος· τροφή.
 ρουούς, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ ρού,
 κεφαλαί· ἀρχηγός.
 ρουούς, οὐ. τ. διπλωμα.
 ρουεσά, πλ. τοῦ ρού.
 ροσπού, κ. ὁροσπού, οὐ. τ.
 πόρνη.

ρουσιγιάχ, ε.π. μαυροπρό-
σωπος· κατήσχυμένος.

روش ρεθίς, οὐ. π. πορεία· δια-
γώγη· κανών· ὁδός.

روش ρουσέν, ε.π. φωτεινός· σα-
φής· πρόδηλος.

روضة ρεθζά, οὐ.ά. κοίτη ὕδατος·
κοιλίας· κήπος. [λαιον.

روغن ρουγάν, οὐ. π. λίπος· ἔ-
λαιν· ρουγάν, οὐ. τ. βερενίκιον.

روغنلاقم ρουγανλαχμάκ, ρ. τ. βε-
ρενικούν.

روف ρε'ούφ, ε. ά. οἰκτίρων·
— لی αγιά-ρε'ούφ, ὦ Θεέ.

روم ρούμ, οὐ. ά. π. ῥωμαῖος·
ἑλλην· ἑρκικός· ابلی — ρουμ-
ιλί, Ῥώμυλία, Εὐρωπαϊκή
Τουρκία.

روم ρούμ, ζ. ρούμι (οἶνονπνευμα).

رومان ρομάν, ζ. μυθιστόριμα.

رومجه ρούμτζα, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ
ἑλληνική γλῶσσαι· ἑλληνιστί.

رونق ρεονάκ, οὐ. π. στιλπνότης·
ὠρυκτότης· δόξα.

رونا ρουνουμά, ε. π. ὁ δεικνύων
τὸ πρόσωπον· φανερός· ὁ λαμ-
βάνων· χώραν.

روی ρούϊ, οὐ. π. πρόσωπον, μορ-
φή, ἐπιφάνεια. [ναιρον.

رویا ρούγια, οὐ. ά. ἐνύπνιον· ὁ-
ρωτ ρεθιγέτ, οὐ. ά. νοῦς· σχέ-
ψις· ὁξυδέρχεια.

روئت ρουγέτ, οὐ. ά. τὸ βλέπειν·

διεξάγειν· διευθύνειν· τακτο-
ποιεῖν.

ره ρέχ, οὐ. π. ὁδός· κανών.

رها ρεχά, οὐ. π. σωτηρία.

رهانه ρεχαπινέ, πλ. τοῦ رهان.

رهياپ ρεχαγιάπ, ε. π. ἀπαλλα-
γείς, σωθείς.

رهيان ρουχπάν, οὐ. ά. ἱερεὺς.

رهيايت ρουχπάνιγέτ, οὐ. ά. ἱε-
ρωσύνη.

رهبر ρεχπέρ, οὐ. π. ὁδηγός.

رهبري ρεχπέρί, οὐ. π. τὸ εἶναι
ὁδηγόν.

رهزان ρεχζέν, ἴδ. رهزان.

رهزي ρεχζενί, οὐ. π. ληστεία.

رهگذار ρεχκισουζάρ, οὐ. π. δια-
βάτης. [χυρον.

رهن ρέχν, οὐ. π. ἀποθήκη· ἐνέ-
μα ρε,νουμά, οὐ. π. ὁδηγός.

رهنون ρε,νουμούν, ὡς τὸ προηγ-
νη ρεχίν, οὐ. ά. ἐνέχυρον.

رهينه ρεχινέ, ὡς τὸ προηγ.

ريا ريγιά, οὐ. ά. ὑποκρισία.

ريكار ريγιακκιάρ, οὐ.π. ὑποκριτής.

رياح ريγιάχ, πλ. τοῦ ريح.

رياست ريγιασέτ, οὐ. ά. ἀρχηγία,
προεδρία.

رياض ريγιαζ (رياض), ε. ά. ἀσκη-
τής, μοναχός. [μοναχικός.

رياضي ريγιαζί, ε. ά. ἀσκητικός·

رياضيه ريγιαζιγέ, θ. τοῦ προηγ.

— علوم οὐλιούμ-ι-ριγιαζιγέ, αἱ
μαθητικαὶ ἐπιστῆμαι.

رياضيات ριγισαζιγισάτ, πλ. τοῦ πργ.
رياضيون ριγισαζιγισούν, πλ. τοῦ ریاضیون.
ريز ریخ, οὐ. ἄ. ἄνεμος· βευμα-
τισμός.
ريخ ریχτίμ, οὐ. π. προκυμαία.
ريخت ریχτέ, ε. π. διακεχυμένος.
ريز ریز, ε. π. ὁ διαχέων.
ريزان ριζάν, ε. π. ὁ διαχέων.
ريز ریξέ, ε. καὶ οὐ. π. κατα-
κερματισμένος· κεχυμένος·
κοιμάτιον.

ريشه ρισέ, οὐ. π. πληγή.
ريک رίκε, κ. ρίχ, οὐ. π. ἄμμος-
ريکدان ρικδάν, κ. ριχδάν, οὐ. π.
ἀμμοθήκη
ريز ρίμ, οὐ. π. πληγή, πύον.
ريز ριμέ, οὐ. ἄ. λήμη.
ريز ριέ, οὐ. ἄ. πνεύμων· — ذات ال
زات-ουλ-ριγέ, πνευμονία.
ريز ρεϊς (رياست), οὐ. ἄ. ἀρχη-
γός· πρόεδρος· πλοίαρχος.

3 ζά ἢ ζέ, δέκατον τρίτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἐνδέκατον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 7.
 زاذ زاذζ, οὐ. ἄ. θειοῦχον ἄλλας· ياذغى — ζιζζ γιαγή, θειῖκὸν ὄζυ.
 زاحف زاحف, οὐ. ἄ. ἐρπετόν· πλ. زاحفات. [γόμενος·]
 زاد زاذ, οὐ. ἄ. γεννηθεῖς, κατα- زادك زاذκεζάν, πλ. τοῦ ἐπ.
 زاد زاذέ, οὐ. π. υἱός· — شاه شه- زاذέ, αὐτοκρατορικὸς (ὀθωμ.)· πρίγκηψ· — اصل ἄσγλ ζαδέ, νόμιμον τέκνον· — حرام γαράμ ζαδέ, νόθος, οὐτιδανός· πλ. زكد زاذκεζάν, οἱ εὐγενεῖς.
 زاد زاذελίκε, οὐ. τ. εὐγένεια.
 زاد زاذρ, οὐ. τ. μεμβράνη κύβος· φλοιός.
 زاد زاذρ, οὐ. καὶ ἐ. π. στεναγμός, θλίψις· τεθλιμμένος· (ἐν συνθ.) τόπος πλήρης.
 زاد زاذری (زراعت), ἐπ. ἄ. δ. σπείρων· καλλιέργειῶν.
 زاد زاذری, οὐ. π. οἰμωγή, δάκρυα· ἀνυποληψία.

زانو زανού, οὐ. π. γόνυ. [τῆς·
 زانوز زανουζαδέ, ἐ. π. γονυπε-
 زانی زανί, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. μοιχός, μοιχικός. [χαλῖς·
 زانی زανιγέ, θ. τοῦ προηγ. μοι-
 زانوی زαβιγέ, οὐ. ἄ. γωνία (γεωμτρ.)· κελλίον· ٤٤٣ —
 زابی زابی-καϊμέ, ὀρθή γωνία·
 حاده — زابیγί-ι-χاذδέ, ὀξεῖα γωνία·
 ٥٥٠ — زابیγί-ι-μουνφριδζέ, ἀμβλεῖα γωνία·
 — ٥٥١ کا٢٣ کا٢٣-οὐλ-ζαβιγέ, ὀρθογώνιον.
 زاهد زاحίδ (زه), οὐ. ἄ. ἀσκη-
 τῆς, εὐλαβῆς.
 زاهر زاحίρ, ἐ. ἄ. σκαφῆς· λάμ-
 πων· ἀνθηρός.
 زاد زاحίδ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. περισσός·
 ηὐξημένος· τὸ σημεῖον τῆς προσθέσεως + (μαθμτ.).
 زائر زاحίρ, οὐ. ἄ. ἐπισκέπτῆς· προς-
 κυνητῆς.
 زایل زاحίλ, ἐ. ἄ. ἐξαφανισθείς·
 πραραχμάζων.
 زاد زاپارμάκ, οὐ. τ. νυστά-
 ζειν· ἀποθνήσκειν.
 زان زεπάν, οὐ. π. γλῶσσα.

آود ζεπᾶν-ἀθέρ, ἐ. π. εὐ-
γλωττος. [δημώδης.

زبان ζεπᾶν ζέτ, ἐ. π. κοινός,

زبان ζεπᾶνέ, οὐ. π. φλόξ· πᾶν
ὅ,τι ἔχει σχῆμα γλώσσης.

زبان ζεπᾶνί, οὐ. π. ἄρχων τῶν
δαιμόνων. [ουσία

زبان ζουπδέ, οὐ. ἄ. περίληψις.

زبان ζεπέρ, ἐπ. π. ἐπάνω, ὑπε-
ράνω· — زبان زیر-زبان, ἐπ.
ἄνω κάτω.

زبان زیر-زبان, ἐπ. π. πηδᾶν.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. βιβλίον· τὸ
Ψαλτήριον τοῦ Δαβίδ. [τος.

زبان زیر-زبان, ἐ. π. ισχνός, ἀδύνα-

زبان زیر-زبان, ἐ. π. ισχνός, ἀδύνα-
νατεῖν· ισχνάινεσθαι.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. ὕψος.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. ὕψος πώλης.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. ὕψος πώ-
λης· ὕψις.

زبان زیر-زبان, οὐ. π. τὸ φοβίζε· ἐμ-
ποδίζει· ἐμπόδιον.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. τέλος ἐπὶ
τῶν οἰνοπνευμάτων.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. Κρόνος.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. κόπος· στε-
νοχωρία· ἐνόχλησις.

زبان زیر-زبان, ἐ. π. ἀχοπος·
— ἐπ. π. ἀπόνως.

زبان زیر-زبان, ἐ. π. ἐπίπονός.

زبان زیر-زبان, οὐ. π. τραῦμα, πληγή.

زبان زیر-زبان, καὶ

زبان زیر-زبان καὶ [μένος·

زبان زیر-زبان, ἐ. π. πληγω-

زبان زیر-زبان, ἐ. π. (ἐν συνθ.) βεβλη-
μένος· πληγωμένος.

زبان زیر-زبان, ρ. τ. κτυπᾶν,
πληγόνειν.

زبان زیر-زبان, ρ. τ. πλήτ-
τεσθαι· πληγόνεσθαι.

زبان زیر-زبان, οὐ. π. χρυσός.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. καλλιέρ-
γεια, γεωργία. [δαλιν·

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. καμηλοπά-

زبان زیر-زبان, ἐ. π. βερίκοκκον·

زبان زیر-زبان, οὐ. π. εἶδος γλυκύ-
σματος ἐξ ὄρυζιου καὶ κρόκου.

زبان زیر-زبان, οὐ. π. σύρμα
χρυσόν. [γεια·

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. σπορά· καλλιέρ-

زبان زیر-زبان, ρ. τ. ὀγκᾶσθαι.

زبان زیر-زبان, οὐ. π. κλαρινέτον
(μους· ὄργανον).

زبان زیر-زبان, οὐ. π. θώραξ.

زبان زیر-زبان, οὐ. π. θωρακφό-
ρος· πλοῖον θωρηκτόν.

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. τιμάριον·
ἐγγύησις· ἀγιότης.

زبان زیر-زبان, ἐ. π. χρυσοῦς ἢ χρυ-
σῶ ὅμοιος.

زبان زیر-زبان, κ. σαφράν, οὐ.
ἄ. κρόκος, σαφράνιον. [μένη·

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. γνώμη ἐσφαλ-

زبان زیر-زبان, πλ. τοῦ

زبان زیر-زبان, οὐ. ἄ. κάτοχος· τιμαρτίον·

ζαγάρ, οβ. τ. λαγωνικόν.

ραφ ζιφαρ, οὐ. α̇. τὸ ἀποστέλλειν
 τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 γαμβροῦ. — كيهسى — ζιφαρ-γχε-
 δζεσί, ἡ πρώτη γυνὴ τοῦ γάμου.

زفپ ζήπτ, οὐ. ἀ. ἀσφαλτος.

زفير ζεφίρ, οὐ. ἅ. ἐκπνσθή.

ἡφύζ ζεφύρ, ε. τ. πιχρός· ἀμχυ-
ρός· λιγνύς.

ζοκάκ, οὐ. ἄ. ὁδός. [voix.

ὅς ἐκείναι, οὐ. ἂ. ἀγνότης· ἀγγί-

ὅς, ζεχιάτ, οὐ. ἁ. ἐλεημοσύνη.

μκζ ζουκιάμ, οὐ. α. συναγγχη.

το ζεκιαθέτ, οὐ. ἅ. εὐλαθεια,
ἀγγίνοια.

ῥεκεῖάτ, πλ. τοῦ زكوة

ζουκιούρδ, ε. τ. πτωγός.

ζουχισουρδλίχι, οὐ. τ.
πτωγεία. [θήσ.

زکی زεχί, ε. α. νοήμων· εὐλά-

ὁ ζῆλ, οὐ. τ. κύμβαλον.

Πεζέλ, οὐ. ἀ. σφάλλουα.

ز ل ز ل ز ل ζελαζιλ, οὐ. α. πλ. τοῦ

ΛΥ ζουλάλ, οὐ. α. ὕδωρ γλυκὺ
καὶ διαυγές.

23 ζουλάμ, ε. τ. ὁ ἐν ἀνάγκῃ
καὶ στερήσει εὕρισκόμενος.

Νηλζελζελέ, οὐ. ἄ. σεισμός.

زلف ζούλω, οὖ. π. βόστρυξ.

ζεμάν, ου. ἄ. χρόνος· αἰών·
ἐποχή· و زمين — ζεμάν-ου-
ζεμίν, τὸ σύμπαν.

زمانه ξειμανέ, ου. π. καιρός, περί-

συχαις· τύχη· — ἐ. τ. τοῦ
χειροῦ, τῆς ἐποχῆς.

Հոսիքսն՝ զհոսիքսն. հոսիքսն. հոսիքսն.

Ζουρζουδὶ καὶ Ζερδὶ

ζουμουδίν, ε. π. χρῶμα
 σμαράγδου πράσινον.

زمرہ: ζεμ.ζέμ, ὄνομα φρέατος ἐν
Μέκκῃ λίαν τιμωμένου παρὰ
Μωαμεθανοῦς.

• Ζουγρέ, οὐ. ἁ. σώματεϊτον
τάξις ἀνθρώπων.

Ζεμ. Ζεμ.έ, ού.ά. ψιθυρισμός.

Ζεμ. χερσί, οὐ. ἁ. ψυχρὸς
δριμύ.

ζεμ ν οῦ. π. ἐπιφάνεια τῆς
 γῆς· ἔδαφος, ἔκτασις (μεταρ.)
 βάσις· στέδιον.

ὁ ζέν, οὐ. π. γυνή· σύζυγος.

ὁ ζέν, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ χτυ-
πών, ὁ κόπτων· ὁ πράττων.

كرك زενπερέκι, οὐ. π. ἐλατήρ.

ζανπάκ, οὐ. ἁ. κρίνος.

ὁ ζινά, οὐ. ἃ. μοιχία. | γαλῆς.

Κὺς ζινακιάρ, ἐ.π. μοιχός· μοι-
κὴς ζενπίλ, ὁ ἄ. π. τὸ κ. ζευ-

πίλι. [Θήρας
 زياره ζενπκρέ, οὐ. π. γυναιχο-

زنجيرك ζενπερέκι, οβ. τ. ἐλαττή-

ριον· μάνδαλος.

زنجفیل ζενδζεφίλ, οὐ. ἄ. ζιγγίθε-
ρις, πιπερόριζα.

ζενδοζίρ, κ. ζινδοζίρ, οὐ. π.
ἀλυσίς.

ζινδζιρλεμέκx, ρ. τ. άλυ-
σοδένειν.

ζινδάν, ου. π. είρκττή· τό-
πος σκοτεινός. [χάρεσχος.

ζινδóστ, ου. π. γυναι-
ζενδοστλήχ, ου. τ. γυ-
ναικαρέσχεια. (νός.

ζενδέ, έ. π. ζωηρός· ζωντα-
ζενκίν, ου. καί έ. π. πλού-
σιος. [τος.

ζενκινλίχx, ου. τ. πλοῦ-
ζενκινλενμέκx, ρ. τ.
πλουτεῖν.

ζεννέ, ου. π. γυνή.

ζίν/αρ, έμφ. π. πρόσεξε.

ζάρ, ου. ά. πλ. τοῦ ζωάρ.

ζεβάλ, ου. ά. πτωσίς, πα-
ρακμή.

ζαβχλή, έ. τ. δυστυχής·
— έπιφν. τ. ό καῦμένος.

ζεβαγιά, ου. ά. πλ. τοῦ ζωα.

ζεβαήδ, πλ. τοῦ ζωάδ.

ζεβδζ, ου. ά. ζεῦγος· άριθ-
μός άρτιος· σύζυγος (ύ).

ζεβδζε, θ. τοῦ τροηγ.

ζεβδζί, έ. ά. συζυγικός.

ζεβδζιγέτ, ου. ά. συζυγία.

ζόρ, ου. π. δύναμις· βία· —
έ. τ. δύσκολος, έπίπονος.

ζοράκι, έπ. τ. βιαίως.

ζορπά, έ. τ. βίαιος. [νία.

ζορπαλήχ, ου. τ. τυραν-

ζορλούχ, ου. τ. δυσχέρεια.

ζορλαμάχ, ρ. τ. βιάζειν.
ζορλοῦ, έ. τ. ρωμαλέος,
βίαιος.

ζούρ, ου. ά. ψευδος. — شاهد

σαχίδ-η-ζούρ, ψευδομαρτυς.

ζουρνά, ου. τ. δζυθός (αῦ-
λός. [μωρός.

ζεβζεέκx, ου. τ. άνόητος·

ζεβζεεκλίχx, ου. τ. άνοησία.

ζουκιούρτ, έ. τ. ένδεής·
πτωχός.

ζί, ου. π. γορδή· ταινία·
γεῖλος· περιβολή.

ζεχαδét καί

ζούχδ, ου. ά. έγκράτεια·
βίος άσκητικός.

ζέχρ, ου. ά. άνθος.

ζέχρ, κ. ζε,ίρ, ου. π. δη-
λητήριον.

ζεχρά, έ. ά. θ. τοῦ ζερ·
έχέρ, γυνή ώραία καί λευκή.

ζεχράπ, ου. π. ὕδωρ πι-
κρόν, ποτήριον πικρίας· δά-
κρυα.

ζεχραπέ, ως τὸ προηγ.

ζεχρδάρ, έ. π. δηλητη-
ριώδης.

ζεχιρλεμέκx, ρ. τ. δηλη-
τηριάζειν. [τηριάζειν.

ζεχιρλενμέκx, ρ. τ. δηλη-

ζεχρέ, ου. π. σγολή· θάρρος.

ζεχρέ, ου. ά. άνθος· κό-

σημα.

زهره ζουχρέ, ου. α. Ἀφροδίτη
(ἡ θεὰ καὶ ὁ ἀστήρ)· λευκό-
της· ὠραιότης.
زيد ζιγιαδ, ου. α. περίσσεια.
زيد ζιγιαδε, ου. α. αὔξησις· πλεο-
νασμός· — ἐπ. τ. πλέον.
زيد لشمك ζιγιαδελεσμέχι, ρ. τ.
αὐξάνειν.
زيارت ζιγιαρέτ, ου. α. ἐπίσκεψις.
زيان ζιγιάν, ου. π. ζημία.
زيانسر ζιγιανσήζ, ἐ. τ. ἀζήμιος.
زيانسكر ζιγιανκχάρ, ου. π. ἐπι-
ζήμιος. [λισμός.
زيب ζίπ, ου. π. ὠραιότης· στο-
زيا ζιπά, ἐ. π. ὠραῖος· κεκο-
σημμένος.
زيبق ζεπάκ, ου. π. ὑδράργυρος.
زيت ζείτ, ου. α. ἔλαιον.
زيتون ζεϊτούν, ου. α. ἐλαία.
زيتونلق ζεϊτουνλήκ, ου. τ. ἐλαιών.

زيتوني ζεϊτουνί, ἐ. α. ἐλαιόχρους-
ζιδέ, ἐπιφ. α. αὐξηθείη!
زير ζίρ, πρ. καὶ ἐπ. π. ὑπό· ὑπο-
زيرا ζίρα, σύνδ. τ. διότι. [κάτω.
زيردست ζίρ-ι-δέστ, ἐ. καὶ ου. π.
ὑποχείριος· ὑπήκοος.
زيردستان ζίρ-ι-δεστάν, πλ. τοῦ πρ.
زيرده ζιρδε, ἐπ. π. κάτωθι, κα-
τωτέρω.
زيرك ζεϊρέχι, ἐ. π. ἀγχίνους.
زيت ζεϊνέτ, ου. α. κόσμημα,
στολισμός.
زيتسر ζεϊνετσήζ, ἐ. τ. ἀπέριτ-
τος· ἀπλοῦς. [λίζειν.
زيتلك ζεϊνετλεμέχι, ρ. τ. στο-
زيتلفك ζεϊνετλενμέχι, ρ. τ. κο-
σμεῖσθαι. [μένος.
زيتلى ζεϊνετλή, ἐ. τ. κεκοσμη-
زير ζιβέρ, ου. π. κόσμημα.
زيتوف ζουγιούφ, ου. α. κίβδηλος.

كز

كز

كز كز، δέκατον τέταρτον γράμ-
μα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβή-
του· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ
τῷ 7.

كز كز، ε. π. κενός, μάταιος.

كز كز، οὐ. π. ὀρόσος.

كز كز، ζεανδάρμα, ξ. χωροφυ-
λακί, χωροφύλαξ.

كز كز، ε. π. ρακώδης.

كز كز، ζεανδὲ-πούς, ε. π. ρα-
κενδύτης.

كز كز، οὐ. π. ἰός, σκωρία.

كز كز، ζεανκιάρ, οὐ. π. ὀξείδιον
γαλκοῦ.

كز كز، ζεανκιαρί, ε. π. ἰόχρους.
كز كز، ζεανκιάλ, κ. ὀζουρνάλ, ξ.

ἐφημερίς, ἐκθεις (καθημερινή,
ἀστυνομική, διοικητική). Γα-
τιστική.

كز كز، ζεανκιδέ, μετ. π. μεμιγ-
μένος, πεπλεγμένος.

كز كز، ζεαν, ε. π. (ζῶον) λυσσά-
λεον, φρεβρόν.

كز كز، ζεανιά, οὐ. π. ὀδράργυρος.

س سίν, δέκκτον πέμπτον γράμμα
τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ
δωδέκκτον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθ-
μητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 60.
ساحل ساحتی, ἐ. καὶ οὗ. ἄ. ὁ ἐπι-
πλέων· καλυμνητής.

سابع ساحتی, ἐ. ἄ. ἑβδομος.
سابعاً ساحتی, ἐπ. ἄ. ἑβδομον
سابق ساحتی, ἐ. ἄ. ὁ πρότερος,
παρελθών.

سابقاً ساحتی καὶ سابقاً ساحتی, ἐπ. ἄ. προηγουμένως.

سابقاً ساحتی, οὗ. ἄ. προηγού-
μενον (γεγονός)· ἐγκλημα
προηγούμενον.

سابقاً ساحتی, ἐ. τ. γνωστός
ἐπὶ προηγουμένοις ἐγκλήμασι.

سابقاً ساحتی, πλ. τοῦ سابق
ساحتی, οἱ προγενέστεροι.

ساطر ساطر, ἐ. ἄ. ὁ καλύπτων.

ساج ساج, οὗ. τ. σιδηρᾶ πλάξ.

ساجد ساجد, ἐ. ἄ. ὁ προσκυνῶν.

ساحر ساحر, ἐ. καὶ οὗ. ἄ. μάγος· μαγικός.

ساحره ساحره, θ. τοῦ προηγ.

ساحل ساحل, οὗ. ἄ. ἄκτῃ, πα-
ραλία.

ساخته ساختہ, ἐ. π. κίβδηλος.

ساخته ساختہ, οὗ. π. κίβδη-
λοποιός· πλαστογράφος.

ساخته ساختہ, οὗ. τ. παρα-

ποίητις· δόλος.

سادس سادس, ἐ. ἄ. ἕκτος.

سادساً سادس, ἐπ. ἄ. ἕκτον.

ساده سادہ, ἐ. π. λεῖτος· ἀπλοῦς·
καθαρός.

ساده سادہ, ἐπ. τ. ἀπλῶς.

سار سار, οὗ. ἄ. εὖ-
θυμος.

سارده سارده, οὗ. τ. σαρδέλα.

سارق سارق, οὗ. ἄ. κλέ-
πτης.

سارخ سارخ, κατὰ παραφθ. τοῦ
سارخ سارخ, οὗ. τ. δεξα-
μενὴ ὑδατος.

ساری ساری, ἐ. ἄ.
διαδόσιμος· ἐπιδημικός.

ساری ساری, θ. τοῦ προηγ.

ساز ساز, οὗ. τ. σχοῖνος· — οὗ.
π. σάξι (ὄργανον μουσικόν)·
ἐπιπλά.

ساز ساز, ἐ. π. (ἐν συνθ.), ὁ ποιῶν,
ἐκτετακτοῦ· — ساز ساز, ἀραμσάζ.

ὁ ἀνυπακούμενος· — ὁ νὰ σάξ,
 ἑ. π. ἄτακτος.
 ساذك σαζλίχι, οὐ. τ. σχοινία, κ.
 βουρλιά.
 سازند سازندέ, οὐ. καὶ ἑ. π. μου-
 σικός· τακτοποιῶν.
 ساطور σατήρ, οὐ. ἁ. μάχιρα
 χρεωπώλου.
 ساعت σαάτ, πλ. τοῦ
 ساعت σαάτ, οὐ. ἁ. χρόνος· σιγ-
 μή· ὠρολόγιον. [ποιός.
 ساعتی σαάτδζί, οὐ. τ. ὠρολογο-
 ساعتی σαάτλήχ, οὐ. τ. μιᾶς ὥ-
 ρας (διάστημα).
 ساعی σαή (سعی σάγι), ἑ. ἁ. ὁ
 προσπαθῶν· — οὐ. ἁ. ἀγγε-
 λιφόρος πεζός.
 سافر σαφίρ, οὐ. ἁ. ὁδοιπόρος· ἀ-
 πεσταλμένο· συγγραφεύς.
 سافل σαφίλ (سفل), ἑ. ἁ. ταπει-
 νός, χαμηλός.
 ساق σακ, οὐ. ἁ. κνήμη· στέλε-
 χος δένδρου ἢ φυτοῦ.
 ساقی σακίτζ, ὄν. κύρ. ἡ Χίος· —
 οὐ. τ. μαστίχη.
 ساقسی σακσί, οὐ. τ. γλάστρα.
 ساقط σακίτ (سقوط σουκούτ), ἑ. ἁ.
 ὁ πίπτων, ἐκπίπτων.
 ساقه σακχά, οὐ. τ. ὑδροφόρος.
 ساقی σακχί, οὐ. ἁ. ὁ ποτίζων· οἰ-
 νοχός. [πηλός.
 ساکت σακίτ (سکوت), ἑ. ἁ. σιω-
 ساکن σακίν (سکون), ἑ. καὶ οὐ. ἁ.

κάτοικος· ἡσυχος· ἀκίνητος.
 سال σάλ, οὐ. π. ἔτος.
 سالار σαλάρ, οὐ. π. φύλαρχος·
 στρατηγός.
 سالورد σαλχουρδέ, ἑ. π. γέριον.
 سالف σαλίφ (سلف), ἑ. ἁ. προη-
 γηθείς.
 سالک σαλήχ (سلوك), ἑ. ἁ. ὁ περι-
 πατῶν· ὁ ἀκολουθῶν ὁδόν τι-
 να, ἐπάγγελμα τι.
 سالم σαλίμ, ἑ. ἁ. ὑγιής· μὴ ἐ-
 λαιωματοειδής. [σφαλῶς.
 سالام σάλιμεν, ἐπ. ἁ. ὑγιῶς, ἀ-
 سالام σαλναμέ, οὐ. ἁ. ἐπετη-
 ρίς· ἡμερολόγιον.
 سالوس σαλούς, ἑ. π. ὑποκριτής.
 سالوسی σαλουσή, οὐ. π. ὑποκρι-
 σία· ἀπάτη.
 سالیا σάλιγια, οὐ. τ. σίελος.
 سالیان σαλιγιάν, οὐ. τ. ἐτήσιος
 φόρος.
 سالیان σαλγιανέ, ὡς τὸ προηγ.
 سام σάμ (سم), ἑ. καὶ οὐ. ἁ. δηλη-
 τηριώδης· ἄνεμος τῆς ἐρήμου.
 سامان σχμάν, οὐ. π. σχεῦος· ἡσυ-
 χία· σύνορον· δύναμις· πλοῦ-
 τος· καθαριότης· εὐλάβεια·
 νοῦς. [λευθέριος.
 سامه سامήχ, οὐ. ἁ. γενναῖος· ἐ-
 سامه سامή, ἑ. ἁ. ὁ ἀκούων.
 سامه سامήν, πλ. τοῦ προηγ.
 ἀχρησταί.
 قوه — سامع σαμηά, 0. τοῦ προηγ.

κουδέ-ι-σαμηά, ἡ ἀκοή (αἰ-
σθησις).

سامي σαμη (سمو σουμούθ), ἐ. ἀ.
ὕψηλός· βεζυρικός.

سائيم σαντήμ, ξ. ἑκατοστόν.

سانتيتمو σαντιμέτρο, ξ. ἑκατοστό-
μετρον.

ساغ σανίχ, ἐ. ἀ. ὁ πηγάζων.

سانحه σανιχά, θ. τοῦ προηγ. γε-
γονός· περιστατικόν.

سانطور σαντούρ, οὐ. τ. τύμπα-
νον· ψαλτήριον.

ساحور σαχούρ, οὐ. ἀ. αὐπνία.

سائر σαίρ (سيز-σείρ), ἐ. ἀ. ὁ δια-

σάιρ, ἐ. ἀ. ἄλλος. [τρέχων.

سائس σαίς, κ. σείς, οὐ. ἀ. ἱπ-
ποκόμος.

سائل σαίλ (سؤال), οὐ. καὶ ἐ. ἀ.
ἐπαίτης· ὁ ζητῶν· ὁ ἐρω-
τῶν. [της.

سائيت σαίλιγέτ, οὐ. ἀ. ῥευστό-

سايان σαγεπάν, οὐ. π. σκηνή,
σκιά· ἀλεξιήλιον.

سايه σαγέ, οὐ. π. σκιά, προστασία.

سايهدار σαγεδάρ, ἐ. π. σκιερός.

سايهتشين σαγενησίν, ἐ. π. ὁ ὑπὸ
σκιάν καθήμενος· μεταφ. ὁ
ἀπὸ περιπετειῶν τοῦ βίου ἀ-
πηλλαγμένος.

سبب σέππ, οὐ. ἀ. ὕβρις.

سباح σέππάχ, ἐ. ἀ. κολυμβητής.

سباحت σέπαχάτ, οὐ. ἀ. νῆξις·
κολύμβημα.

سباي σουπάτ, οὐ. ἀ. λέξις ἐπτα-
γράμματος (γρμμμ.).

سبب σέπέπ, οὐ. ἀ. αἰτία, εὐκαι-
ρία, μέσον.

سببسر σέπέπσῆζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ.
ἀναίτιος, -ως.

سببلك σέπέπλενμέκι, ρ. τ. κερ-
δαίνειν τὰ πρὸς ζωάρκειαν·
ζῆν. [αἰτίαν.

سببلو σέπέπλού, ἐ. τ. ὁ ἔχων

سببيت σέπέπιγέτ, οὐ. ἀ. αἰτία,
μέσον. [βατον.

سبت σέππ, οὐ. ἀ. ἄνεσις· Σάβ-

سبعان σουπχάν, οὐ. ἀ. τὸ αἰνεῖν
τὸν Θεόν.

سحاني σουπχανί, ἐ. ἀ. θεῖος· θ.
سحانية σουπχανιγέ.

سبز σέπζ, ἐ. π. πράσινος. [νικόν.

سبزه σέπζέ, οὐ. π. γόρτον, λαχ-

سبزوات σέπζεβατ, πλ. τοῦ προηγ.

سبزوهواجي σέπζεβατῶζι, οὐ. τ. λα-
χανοπώλης.

شبط σήππ, οὐ. ἀ. φυλὴ Ἰσραήλ·
λαός· οἰκογένεια· ἐκγονος.

سبع سέππ καὶ

سبعه σέππ, ἐ. ἀ. ἐπτά.

سبع سούπ, οὐ. ἀ. ἐν ἑβδομον.

سبعين σέππίν, οὐ. ἀ. ἐβδομήκοντα.

سبق σέππκ, οὐ. ἀ. καὶ

سبقت σέππάτ, οὐ. ἀ. τὸ προη-
γεῖσθαι· τὸ προηγούμενον.

سبك σέππκι, οὐ. ἀ. σύνταξις·
ὕφος.

سپیل σεπίλ, οὐ. ἄ. ὁδός· ταξείδιον·
βρούσις δημοσία.

سپار σάπρ, μόρ. π. (ἐν συνθ.) ὁ
διδούς· ἀφιεῖν — جان ὁζάν

σεπάρ, ἀφωσιωμένος. [λία.

سپارش σεπαρής, οὐ. π. παρχαγγε-

سیاس σιπάς, οὐ. π. ὁζολογία.

سیاه σιπάχ, οὐ. π. στρατός.

سیاهسالار σιπαχσαλάρ, οὐ. π.

στρατάρχης.

سیاهی σιπαχί, οὐ. π. στρατιώ-

της τοῦ ἵππικοῦ.

سپت σεπέτ καὶ [βώτιον.

سپد σεπέδ, οὐ. π. κάνιστρον· κι-

سپه سپέρ, οὐ. π. ἀστίς· τόπος

ὄχυρός.

سپمک σεπέμκ, ρ. τ. ῥαντίζειν.

سپورک σουπουργκέ, οὐ. τ. σάρω-

θρον· σκουῖπα.

سپورمک σουπουρμέκ, ρ. τ. σαρώ-

νειν· σκουπίζειν. [πίδια.

سپورندی σουπρουνδή, οὐ. τ. σκου-

سپورندک σουπρουνδηλίκ, οὐ. τ.

φορητός.

سپهر σιπίχρ, οὐ. π. οὐρανός· ἡ

οὐράνιος σφαῖρα.

ست سιτά, οὐ. π. αἶνος, ἔπαινος.

ستاد سιτάδ, οὐ. π. λῆψις· ἀγυρά.

ستار σεττάρ (ستر), ἐ. ἄ. ὁ καλύ-

πτων, σκεπάζων τὰς ἀμαρ-

τίας (ἐπὶ Θεοῦ).

ستایش σιταγίς, οὐ. π. ἔπαινος.

εἰγώμιον.

ستایشه σιταγενδέ, οὐ. π. ἐπαι-

ستد σιτέδ, οὐ. π. λῆψις. [νέτης.

ستر σίτρ, οὐ. ἄ. παρχπέτασμα·

استار πλ.

ستر σέτρ, οὐ. ἄ. τὸ καλύπτειν.

ستره σουτουρέ, οὐ. π. ξυράφιον.

ستری σετρί, οὐ. τ. ἐπενδύτης.

ستم σιτέμ, οὐ. ἄ. προσβολή, ὕ-

βρις. [βλημένος.

سیتدیس σιτεμιδέ, ἐ. π. προσβε-

سیتدیس σιτεμκιάρ, ἐ. π. ὕβριστης·

τύραννος.

سوتون σουτούν, οὐ. π. στήλη.

سوتون σιτούν, οὐ. ἄ. ἐξήκοντα.

ست سιτέ, ἐ. ἀριθμ. ἄ. ἑξ.

سجادε σετζαδέ, οὐ. ἄ. μικρὸς τά-

πης, σετζαδέ. [νυχλίσια.

سجادε σετζαδέ, οὐ. ἄ. λατρεία· γο-

سجادε σετζαδεκιάχ, οὐ. π. τόπος

προσευχῆς.

سجد سέδζ, οὐ. ἄ. ἔρρυθμος λόγος.

سجل σιδζ'ίλλ, οὐ. ἄ. κατὰστιχον·

ἀρχεῖα.

سجد سιδζίμ, οὐ. ἄ. σπάγγος.

سجن σουδζούν, οὐ. ἄ. εἰρκτή.

سجود σουδζουδ, οὐ. ἄ. προσκύνησις.

سجوق σουδζούκ, οὐ. τ. ἄλλας,

λουκάνικον. [σθαί.

سجامک σετσειλμέκ, ρ. τ. ἐκλέγε-

سجامک σετσειμέκ, ρ. τ. ἐκλέγειν.

سجامک σετσειμέ, ἐ. καὶ οὐ. τ. ἐκλε-

κτός, διαλογή.

سحاب σεχάπ, οὐ. ἄ. νέφος· νεφέ-

λιον (κ. ἀσπράδι ὀφθαλμοῦ).
σεχάπες, οὐ. ἀ. νέφος· ἀνα-
θυμιάσις. [γος, γότης.

σεχάχρ (سحر) σίχρ, ἐ. ἀ. μά-
σεχαρε, θ. τοῦ προηγ.

σηχηρπάζ, οὐ. π. μάγος.
σεχάρ, οὐ. ἀ. ἔως, αὐγή.

σήχρ, οὐ. ἀ. μαγεία, γοητεία.
σεχαρχιάχ, οὐ. π. πρωΐα.

σηχηρλεμέκι, ρ. τ. μα-
γεύειν.

σχινά, οὐ. ἀ. ὄψις, σχῆμα·
πρόσωπον· εἰκών.

σεχούρ, οὐ. ἀ. σεχοῦρι, τρο-
φή ἣν λαμβάνουσιν οἱ Μου-
σουλμάνοι πρὸ τῆς ἔω κατὰ
τὸ ῥαμαζάνιον.

σεχά καὶ [ἔξαψις.

σε, ανέτ, οὐ. ἀ. θερμότης.

σεχαθέτ, οὐ. ἀ. γενναί-
της, μεγαλοδωρία. [χολος.

σάχτ, ἐπ. π. σκληρός, δύς-
συχτρού, ἐ. π. κατηφής.

σαχτή, οὐ. π. σκληρότης.

σαχτιγιάν, οὐ. π. τ. δέρ-
μα μαροκινόν. [διάλεξις.

σουχέν, οὐ. π. λόγος, συν-
σουχενδζίν, ἐ. π. ὠτα-
κουστής. [τος.

σουχενδάν, ἐ. π. εὐγλωτ-
σουχενδανί, οὐ. π. εὐ-

γλωττεία. [τος.

σουχενράν, ἐ. π. εὐγλωτ-

σουλχενρανί, οὐ. π. εὐ-
γλωττεία.

σουχούν, ἐ. π. θερμός.

σουχουνέτ, οὐ. π. θερμότης.

σεχί, ἐ. ἀ. γενναϊόδωρος.

σεδδ, οὐ. ἀ. τὸ φράττειν·
φραγμός.

σουδασί, οὐ. ἀ. λέξις ἐξα-
γράμματος (γραμμ.).

σουδούς, οὐ. ἀ. ἐν ἑκτον.

σεδίκι, οὐ. τ. οὖρον.

σιδιδ, ἐ. ἀ. ἀληθής· εὐ-
θύς· σωτήριος. [δίφρος.

σεδγιά, ξ. κλινοκαθέδριον·

σέρ, οὐ. π. κεφαλή· ἄκρα·

αἰχμή· ἀρχηγός· عسكر — σε-
ρασκέρ, στρατάρχης, ὑπουρ-
γὸς τῶν στρατιωτικῶν. اطبا —

σέρ-ἀτιππά, ἀρχίατρος· —

λερ σέρ-καρνά, ἀρχιθαλαμη-
πόλος· محرار — σέρ-μουχαρρίρ,

ἀρρισυντάκτης.

σέρρ, οὐ. ἀ. μυστικόν.

σέρρην, ἐπ. ἀ. μυστικῶς.

σεράπ, οὐ. ἀ. ἀντικατο-
πτρισμός (φυσ.).

σεραπά, ἐπ. π. ἀπὸ κεφα-
λῆς μέχρι ποδῶν.

σιράδζ, οὐ. ἀ. λυγρία, φῶς.

σερράδζ, οὐ. ἀ. ἐφιππιουρ-
γός. [πέτασμα.

σουραδήκ, οὐ. ἀ. πικρα-

σερασέρ, ἐπ. π. καθ' ὅλο-

κληρίαν.

[πρόλογος.

سرخاڭ سرخاڭ, οὐ. π. ἑναρξίς·
سرخاڭ سرخاڭ, ε. π. περίβλε-
πτος· ὁ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν.
سرانجام سرخاڭ, οὐ. π. ἑκβα-
σις· γεγονός.

سرای سرخاڭ, οὐ. π. ἀνάκτορον.
همایون — سرخاڭ χουμαγιούν,
τὰ Σουλτανικὰ Ἀνάκτορα.

سرای سرخاڭ, ε. π. αὐλικός.
سرایت سرخاڭ, οὐ. α. μετάδοσις.
διάδοσις νόσου.

سرای سرخاڭ, ε. π. εὐτολμος.
سرایت سرخاڭ, ε. π. ἐλεύθερος.
سرستان سرخاڭ, ἐπ. π. ἐ-
λευθέρως.

سرستان سرخاڭ, ὡς τὸ προηγ.
سرستان سرخاڭ, οὐ. π. ἐλευθε-
σμένη· περπιδή, ε. π. εὐπό-
λητος· ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα·
μέγας τὸν βαθμὸν.

سرستان سرخاڭ, ρ. τ. βαντίζειν.
سرستان سرخاڭ, οὐ. τ. βαντι-
σμός· ψεκάς. [αὐστηρός.

سرت سέρτ, ε. π. τραχύς· βίαιος.
سرپا سرپا, ἐπ. π. ἀπὸ κεφα-
λῆς μέρι ποδῶν, ὅλως διόλου.
سرپا سرپا, ε. π. π. καθ' ὅλοκληρίαν. [τραχέως.

سرپا سέρτ, ε. π. τ. αὐστηρῶς.
سرپا سرپا, ἐπ. π. καθ' ὅλο-
κληρίαν.

سرپا سرپا, ρ. τ. αὐθα-
διάζειν· σκληρύνεσθαι.

سرپا سرپا, οὐ. τ. τραχύτης.
سرپا سرپا, ε. π. ὀξύς, κοπτερός.
سرپا سرپا, καὶ قوشی — سرپا
کوشی, οὐ. τ. σπουργίτης.

سرپا سرپا καὶ
سرپا سرپا, οὐ. τ. παρμαγή, ὁ
μικρὸς δάκτυλος. [γρυμμή.

سرپا سرپا, οὐ. π. μεθίριος
سرپا سرپا, ε. π. ἐρυθρός.

سرپا سرپا, οὐ. π. μεθυσιμένος.
سرپا سرپا, οὐ. τ. μεθι.

سرپا سرپا, οὐ. π. ἐρυθρότης
سرپا سرپا, ε. π. τραχύς· ψυχρός.

سرپا سرپا, οὐ. α. τὸ ἐκτιθέναι,
δηλοῦν, ὑποβάλλειν.

سرپا سرپا, οὐ. π. στρατάρ-
χης· اکرم — سرپا-ε-ε-ε,
ἀρχιστρατήγος. [στήθιος.

سرپا سرپا, οὐ. π. φίλος ἐπ.-
سرپا سرپا, πλ. τοῦ سرپا.

سرپا سرپا, οὐ. π. ἄκρα
κλωστής· εὐκαιρία· μέσον·
ἄφορμή.

سرپا سرپا, οὐ. π. ἐπίπλη-
ξις, μομφή.

سرپا سرپا, ἢ سرپا سرپا, ε.
τ. ἀπερίσκεπτος, ῥεμβώδης,
ζαλισμένος.

سرپا سرپا, οὐ. καὶ ἐπ. π.
πλάνης· φαυλόβιος.

سرپا سرپا, ἢ سرپا.

سرسمک سرσεμλίχι, οὐ. τ. ἀπερι-
σχεψία· παραζάλη.

سرشک σιρίσχι, οὐ. π. δάκρυ.

سرعت σουράτ, οὐ. ἀ. ταχύτης.

سرعة سούρατεν, ἐπ. ἀ. ταχέως.

سرعسكر سر'ασκέρ, οὐ. π. στρα-
τάρχης, ὑπουργὸς τῶν στρα-

τιωτικῶν. قیوسی — σερασκέρ

καπουσή, τὸ ὑπουργεῖον τῶν

στρατιωτικῶν.

سرفرو سرφερού, ἐ. π. ταπεινός.

سرقت σιρκάτ καὶ

سرقة σερικά, οὐ. ἀ. κλοπή.

سرکار سرκιάρ, οὐ. π. διευθυντής.

سرگذشت سر-γκιουζέστ, οὐ. π.

γεγονός· βιογραφία τινός.

سرگران سرκιράν, οὐ. π. μέθυσο.

سرکردہ سرκερδέ, ἐ. π. ἔκθαμβος.

سرکردہ سرκερδέ, οὐ. π. ὁ ἀρχη-

γὸς φυγῆς· ἀρχηγός.

سرکش سرκέξ, ἐ. π. πείσιμων.

سرکشته سرκεστέ, οὐ. ἀ. ἔκπλη-

κτος.

سرک سιρχέ, οὐ. π. ὄζος. [σις.

سرکی سرκί, οὐ. τ. ἔνταλμα· ἔκθε-

سرملک περιλμέχι, ρ. τ. ἔξαπλοῦσθαι.

سرملوچه سرλεβ'χά, οὐ. π. ἐπιγρα-

φή· τίτλος.

سرمايه سرماγέ, οὐ. π. κεφάλαιον.

سرمايه دار سرماγεδάρ, οὐ. π. κε-

φαλαιοῦχος. [λεύτητος.

سرمد سرμέδ, ἐ. ἀ. αἰώνιος· ἀτε-

سرمدی سرمεδή, ἐ. ἀ. ὥς τὸ πρῶ.

سرمدی سرمεδέν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως.

سرمدت سرمέστ, ἐ. π. οἰνόφυλξ·

ζαλισμένος.

سرمستی سرمεστή, οὐ. π. μέθη.

سرمک سرمέχι, ρ. τ. ἀπλόνειν·

στρώνειν.

سرمو سرمοῦ, οὐ. π. ἄκρα τρι-

χός, μικρόν τι καὶ ἀσήμενον.

سرمه سήρμα, οὐ. τ. σύρμα γρυ-

σοῦν.

سرمه σουρμέ, οὐ. τ. κολλύριον,

βαφή τῶν βλεφαρίδων καὶ

ὄφρυνων. [φαντός.

سرمه لی σερμαλή, ἐ. τ. χρυσοῦ-

نا سournά, κ. ζουρνά, οὐ. π.

εἶδος αὐλοῦ· μεταφ. φλύαρος,

ἀνότητος, οἰνόφυλξ. [στολής).

سرنام سερναμέ, οὐ. π. τίτλος (ἐπι-

سرو سέρβ, οὐ. π. κυπάρισσος.

سرور سرβέρ, οὐ. π. ἀρχηγός·

ἡγεμόν. [χαρά.

سرور σουρούρ, οὐ. ἀ. εὐθυμία·

سروس σουρούς, οὐ. π. ἄγγελος.

سری σηρή, ἐ. ἀ. κρυφός· μυ-

στηριώδης.

سریر σερήρ, οὐ. ἀ. θρόνος.

سریري σερηρή, οὐ. ἀ. κλινικός·

κλινοειδής.

سرعت سر'ε (سرعت), ἐ. ἀ. ταχύς.

سرعتی سر'ιάν, ἐπ. ἀ. ταχέως.

سرین σερίν, ἐ. τ. ὁροσερός.

سرینک σερινλίχι, οὐ. τ. ὁρόσος,

ὁροσιά.

سپرینلعتμέκι, ρ. τ. ὄρο-
σίζειν.

سپرینلعتμέκι, ρ. τ. ὄρο-
σίζεσθαι. [λακίς.

سورجی, οὐ. ἄ. δούλη, παλ-
σής, ἀντ. τ. ὕμεῖς· μόρ. τ.
سز سز سز [ἄνευ.

سزوار سزوار, ἐ. π. ἄξιός τι-
νος· κατὰλληλος.

سزمت سزمت, ρ. τ. κατανοεῖν.

سزمت سزمت, ρ. τ. στάζειν.

سز سز, οὐ. τ. πόνος.

سز سز, μόρ. τ. ἄνευ· —
ἄνσηζην, ἄνευ ἐκείνου.

سس سس, οὐ. τ. φωνή· φήμη.

سس سس, ρ. τ. ἀπο-
κρίνεσθαι εἰς τὴν φωνήν.

سطح سطح, οὐ. ἄ. ἐπιφάνεια.

سطح سطح, ἐ. ἄ. ἀνήκων εἰς
τὴν ἐπιφάνειαν· ἐξωτερικός·
ἐπιπόλαιος.

سطر سطر, οὐ. ἄ. στίχος, σειρά.

سطح سوط, οὐ. ἄ. πλευρίον.

سطح سطر, οὐ. ἄ. ζατρί-
κιον. [δύναιμις.

سطوت ساطت, οὐ. ἄ. ἐξουσία·

سطوح سوط, πλ. τοῦ سطح.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. εὐτυχία.

سعاد سعاد, ἐ. τ. εὐδαί-
μων· εὐτυχής· ἐξοχώτατος
(τίτλος διδόμενος εἰς ἀνωτέ-
ρους ὑπαλλήλους). [χής.

سعاد سعاد, ἐ. π. εὐτυ-

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. προσπάθεια,
σπουδή.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. συκοφαντία.

سعاد سعاد, οὐ. τ. ἀσφάλεια.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. πρεσβεία·
ἀποστολή καὶ ἀξίωμα πρέ-
σβευς. [σβεῖον.

سعاد سعاد, οὐ. τ. πρε-
σβεία· σφάλμα, οὐ. ἄ. ἔνδεια.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. μωρία·
ἀσωτία.

سعاد سعاد, πλ. τοῦ سفينة.

سعاد سعاد, καὶ

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. ἐναρξίς· ἡ πρῶ-
τη ἡμερησία πώλησις ἐμπορίου.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. ταξείδιον· ἐκ-
στρατεία· φορά.

سعاد سعاد, πλ. τοῦ سفينة.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. τράπεζα.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. ταπεινός,
χαμερπής.

سعاد سعاد, ἐ. ἄ. ταπει-
νός, εὐτελής. [λεια.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. εὐτέ-

سعاد سعاد, πλ. τοῦ سفينة.

سعاد سعاد, ἐ. π. λευκός· — بحر

سعاد سعاد, ἡ Μεσόγειος
θάλασσα.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. πρέσβυς.

سعاد سعاد, ἐ. ἄ. λυπηρός· χα-
μερπής· ἄθλιος.

سعاد سعاد, ἐπ. ἄ. ἐνδεής.

سعاد سعاد, οὐ. ἄ. πλοῦτον.

σκιζνί, ε. α. ἄφρων· ἀκό-
λαστος· ἄσωτος. [σακκῆς.
ساقا σακκά, οὐ. α. ὑδροφόρος.
سقامت σακκαμέτ, οὐ. α. ἀσθένεια·
ἐλάττωμα· ζημία.
سقط σακχάτ, οὐ. α. σφάλμα· ζη-
μία· — ε. τ. εὐτελής· ἀνά-
πηρος. [ἀναπηρία.
سقطي σακατλήκ, οὐ. τ. ζημία·
سقطي σακατλανμάκ, ρ. τ. κολο-
βοῦν· ἀκρωτηριαζέειν.
سقطي σακατλανμάκ, ρ. τ. ἀνα-
πηροῦσθαι.
سقوط σουκούτ, οὐ. α. πτώσις.
سقيم σακχίμ (ساقا), ε. α. ἀσθενής·
ἐσφαλμένος. [ριον.
سك سίκι, οὐ. τ. τὸ ἀνδρικὸν μέ-
κος· σικτέ, οὐ. α. προσβολή,
βλάβη· κώλυμα.
سكر سέκιρ, οὐ. α. μέθη.
سكران σεκιράν, ε. α. μέθυσος.
سكر σουκέρ, οὐ. α. ζάχαρις.
سكر سينίρ, οὐ. τ. νεῦρον, τένων.
سكرتاك σεκιρταμέκι, ρ. τ. τρέχειν.
سكرم σεκιρόμ, οὐ. τ. δρόμος,
τρέξιμον. [δῆν.
سكرم σεκιρμέκι, ρ. τ. μεταπη-
λοῦν· σκρινόλου, ε. τ. νευρικός,
νευρώδης.
سوكري σουκκερί, οὐ. α. σακχα-
ριοῦχος.
سكر سεικί, ε. ἀριθμ. τ. ὀκτώ.
سكرنجي σεκιζινδζί, ε. τ. ὄγδοος.

سكان σεκσάν, ε. ἀριθμ. τ. ὀγδοή-
κοντα.
سكم σεκμέκι, ρ. τ. πηδῆν.
سكن σεκενέ, πλ. τοῦ ساكن .
سكني σουκινά, οὐ. α. κατοικία.
سكوت σουκιούτ, οὐ. α. σιωπή.
سكوت σογιούτ, οὐ. τ. ἰτέα.
سكوتي σοκιουτί, οὐ. α. σιωπηλός.
سكن سوκιούν, οὐ. α. ἡσυχία·
ἀνάπαυσις· ἡρεμία.
سكنت سوκιουνέτ, ὡς τὸ προηγ.
سكوت سوκιουνέسترو, ξ. κατὰ-
σχέσις.
سكن سικκέ, οὐ. α. νόμισμα· ἐ-
δός· δενδροστοιχεία· ὕψος ἀρέ-
μης· σιγίρ, ἰδ. سكر . [τρου.
سكني σεκινέ, οὐ. α. ἡσυχία· γα-
λήνη· — سابتακχούτ-ι-σα-
κινέ, ἡ Κιβωτός τῆς Διαθή-
κης· سلاخ σιλάχ, οὐ. α. ὄπλον. [κῆς.
سلاخ سور سιλαχσούρ, οὐ. π. σωμα-
τορύλαξ.
سلاخ سورمق سιλαχλανδημάκ, ρ. τ.
ὀπλιζέειν. [ζεσθαι.
سلاخ سورمق سιλαχλανμάκ, ρ. τ. ὀπλί-
στος· سلاخ سورمق سιλαχλού, ε. τ. ἐνοπλος.
سلاست σελασέτ, οὐ. α. εὐφραδεια,
ἁρμονία ἐν τῷ λέγειν.
سلاسل σελασίλ, πλ. τοῦ سلسله .
سلاطين σελατίν, πλ. τοῦ سلطان .
سلا سουλαλέ, οὐ. α. τέκνα· ἀ-
πόγονα· δυναστεία.
سلام σελάμ, οὐ. α. εἰρήνη· τὸ

χαίρετ᾽ ἔν· ويرمك — σελάμ βερ-
μέκι, χαίρετ᾽ ἔν· ألق — σελάμ
ἀλμάκ, ἀποδίδειν, χαιρετισμόν·
طورمق — σελάμ τουρμάκ, πα-
ρουσιάζειν ὄπλα (στρατιωτι-
κὸς χαιρετισμός)· ال — عليك
ἐς-σελάμουν-ἀλέϊκιουμ, εἰρήνην
ἐφ' ὑμᾶς· — ال — عليك و بے
ἀ-λεϊκιούμ-ουσ-σελάμ, καὶ ἐφ'
ὑμᾶς ἡ εἰρήνη.

سلامتق سelaμλασμάκ, ρ. τ. χαι-
ρετᾶσθαι (ἀμοιβαίως). [τᾶν.
سلامق سelaμλαμάκ, ρ. τ. χαιρε-
σamt سelaμέτ, οὐ. ἄ. σωτηρία·
ὕγεια· ἀσφάλεια.

سلامق سelaμλήκ, οὐ. τ. τελετῇ
προσκυνήματος τῆς A.M. τοῦ
Σουλτάνου τὰς παρασκευὰς
καὶ ἑορτάς· ἀνδρωνίτις.

سلاموره سالاμοῦρα, οὐ. τ. ἄλμη.
سلب سēלט, οὐ. ἄ. τὸ ἀφαιρεῖν·
ἀποστερεῖν· ἄρνησις. [ρος.
سلحدار سيلαχδάρ, οὐ. π. ὕπλοφ-
خانه سēλχανέ, οὐ. ἄ. σφαγεῖον.
سلسله سيلσιλέ, οὐ. ἄ. ἄλυσις·
γενεά· δυναστεία.

سلطان سουλτάν, οὐ. ἄ. Σουλτάνος·
βασιλεὺς· νικητῆς· κραταῖος.
— الله βασιδὲ σουλτάν, βασι-
λομήτωρ. [χία.

سلطانلق سουλτανλήκ, οὐ. τ. κυριαρ-
سلطاني سουλτανί, ἔ. ἄ. σουλτανικός.
سلطانت سαλτανάτ, οὐ. ἄ. αὐτο-

κρατορία· κυβέρνησις· κράτος·
ἄξιωμα βασιλικόν· μεγαλο-
πρέπεια· سنه — σαλτανάτ-ι-
сениγέ, ἡ Αὐτοκρατορικὴ (ὁθ.)
κυβέρνησις.

سلف سēλέφ, ἔ. ἄ. προκατόχος.
سلك سίλκι, οὐ. ἄ. κλωστή· τά-
ξιν· γραμμὴ· στάδιον. [σειειν-
سلكم سيلκιμέκι, ρ. τ. τινάσσειν.
سلكم سيلκινμέκι, ρ. τ. σειεσθαι·
τινάσσεσθαι. [σεισμός.

سلكندى سيلκινδί, οὐ. τ. δόνησις·
سلك سيلμέκι, ρ. τ. καθαρῶς·
ἐξαλείφειν.

سلكندى سيلκινμέκι, ρ. τ. καθαρῶς·
σθαι· ἐξαλείφεσθαι.

سلك سίλλέ, οὐ. π. ῥάπισμα.
سلوك سουλούκι, οὐ. ἄ. διαγωγῇ-
σύστημα.

سلوك سουλούκι, οὐ. τ. βδέλλα.
سلوى سελβά, οὐ. ἄ. μάννα (ἡ οὐ-
ρανόθεν τοῖς ἔβραίοις πεσοῦσα).

سلوى سελβί, οὐ. τ. κυπάρισσος.
سله سēλλέ, οὐ. ἄ. κάνιστρον.
سلي- سελίμ, ἔ. ἄ. ἀνελλιπής· ὑ-
γίης. [μῶν.

سليان سουλεϊμάν, ὄν. κύρ. Σολο-
سم سέμμ, οὐ. ἄ. δηλητήριον· μι-
κρά ὀπή.

سمه سēμά, οὐ. ἄ. οὐρανός.
سماحت سμαχάτ, οὐ. ἄ. τὸ εὐερ-
γετεῖν· ἀγαθότης.

سماحتلو سμαχατλού, ἔ. τ. εὐερ-

γετικός· ἀγαθός (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τὸν δεχ-ουλ-ἱ-σλάμην καὶ εἰς τοὺς καζεσκέ-ριδας).

سماع سماع، οὐ. ἄ. τὸ ἀκούειν.

سماع سماع، ε. ἄ. ἀκουστικός· ἀνώμαλος (γραμμ.).

سماع سماع، πλ. τοῦ سماع.

سماع سماع، ὡς τὸ سماع. [θυνσις.

سماع سماع، οὐ. ἄ. συνοχία· διεύ-

سماع سماع، οὐ. τ. σάγμα. [ποιός.

سماع سماع، οὐ. τ. σαγμαρο-

سماع سماع، ρ. τ. ἐπι-
σάττειν. [σθαι.

سماع سماع، ρ. τ. παχύνε-

سماع سماع، οὐ. ἄ. μεσότης.

سماع سماع، οὐ. τ. ἔργον

ἢ ἀντιμισθία τοῦ μεσίτου.

سماع سماع، ὡς τὸ προηγ.

سماع سماع، οὐ. ἄ. τὸ ἀκούειν τὸ οὖς.

سماع سماع، οὐ. ἄ. ἰχθύς.

سماع سماع، οὐ. π. ἴσχυος.

سماع سماع، οὐ. ἄ. παχύτης· εὐ-

σαρκεία· βούτυρον.

سماع سماع، οὐ. π. ἐρωμένη

(ὡς ὁ ἴσχυος). [ρεία.

سماع سماع، οὐ. ἄ. ὕψος· ἀκρώ-

سماع سماع, κ. σαμούρ, οὐ. ἄ.

σαθέριον· σαμούρι (ζῷον).

سماع سماع, οὐ. τ. μύξα.

سماع سماع, πλ. τοῦ سماع.

سماع سماع, οὐ. τ. κολλύριον· ἐπι-

κεφάλαιον.

سماع سماع, ε. τ. παχύς.

سماع سماع, οὐ. τ. πάχος,
εὐσαρκία. [χύνεσθαι.

سماع سماع, ρ. τ. πα-

سماع سماع, ε. ἄ. ὁ ἀκούων.

سماع سماع, ε. π. παχύς.

سماع سماع, ἀντ. τ. σύ.

سماع سماع, οὐ. ἄ. ἡλικία· ὁδός.

سماع سماع, οὐ. ἄ. ὕψος· μεγα-
λεῖτον· ἀγνότης.

سماع سماع, οὐ. ἄ. σίδηρος· αἰ-
χμή λόγχης.

سماع سماع, καὶ سماع سماع,

οὐ. ἄ. στάχυς· — οὐ. π. ὕα-
κινθος.

سماع سماع, οὐ. ἄ. στάχυς·

Παρθένος (ἄστρον.).

سماع سماع, οὐ. ἄ. παρχόσις·
περιτομή. [μένος.

سماع سماع, ε. τ. περιτετμη-

سماع سماع, οὐ. ἄ. σκίουρος.

سماع سماع, ε. ἄ. φαίος· σκι-
ουρό, ρους. [ἐπαρχία.

سماع سماع, οὐ. τ. σημαία·

سماع سماع, οὐ. π. ση-
μαιοφόρος.

سماع سماع, οὐ. ἄ. στήριγμα· ἐπί-

σημον ἔγγραφον ὁμολογον.

سماع سماع, πλ. τοῦ προηγ.

سماع سماع, ρ. τ. χωνεύ-
ειν· καταπραύνειν. [ἀτσίδι.

سماع سماع, οὐ. τ. ἰχτίς, κ-

سماع سماع, ε. τ. πανοῦργος.

سين سίνκι, οὖ. π. πέτρα· βά-
ρος· τιμή.

سين سينكى, οὖ. τ. μυῖα.

سين سينكىستان سينكىستان καὶ
χλκ سين سينكىλάχ, οὖ. π. τόπος
πετρῶδης. [κάρδιος.

سين سينكىدیل, ε. π. σκληρο-
سين سينكىسάρ, οὖ. π. λιθοδό-
λησις. [ριον.

سين سينكىلخى, οὖ. τ. μυιαστή-
سين سينكىού, οὖ. τ. λόγχη.
سين سينكىούλοῦ, ε. τ. λογ-
χοφόρος.

سين سينكىν, ε. π. λίθινος· βαρύς.
سين سينكى, ρ. τ. χωνεύεσθαι·
κρύπτεσθαι. [ψις.

سين سينمى, οὖ. τ. χώνευσις, πέ-
سين سينνούχ, οὖ. ἄ. τὸ ἐμφαί-
νεσθαι, προκύπτειν.

سين سينόρ, κ. νησήρ, οὖ. τ. (ἐκ
τοῦ ἑλλ.) σύνορον· μεθόριον.

سين سينورδάζ, ε. τ. ὄμορος.
سين سينούν καὶ

سين سينεθάτ, πλ. τοῦ سين.

سين سينεθί, ε. ἄ. ἐτήσιος.

سين سينεθιγέ, θ. τοῦ προηγ.

سين سينέ, οὖ. ἄ. ἔτος.

سين سينελίكى, οὖ. τ. ἐτήσιος.

سين سينί, οὖ. τ. τράπεζα (ἐκ με-
τάλλου). [δοξος.

سين سينί (سين), ε. ἄ. ὑψηλός· ἔν-

سين سينνί, ε. ἄ. συνίτης, μωα-
μεθανδὸς ὀρθόδοξος.

سور سού καὶ سوى سουργί, οὖ. π.
πλευρόν· μέρος· — ب پè-سού,
ἐπ. π. πανταχόθεν· παρα-
πλευρως. [κχός, -ωξ

سور سού, οὖ. ε. καὶ ἐπ. ἄ. κακία·
سور سوبά, οὖ. ἄ. ισότης.

سور سوباخτήκ, πλ. τοῦ سابق.

سور سوباخτήλ, πλ. τοῦ ساخ.

سور سوبάδ, οὖ. ἄ. μελανότης.

انتيغرافون πόλις. [βάτης.

سور سوبάρ, οὖ. π. ἱππεύς· ἐπι-

سور سوبارى, οὖ. π. στρατιώ-
της τοῦ ἱππικοῦ· τὸ ἱππικόν·
κυβερνήτης πλοίου.

سين سوباكين, πλ. τοῦ ساكن.

سور سوبάλ, οὖ. ἄ. ἐρώτησις·
αἵτησις.

سور سούτ, οὖ. τ. γάλα· لی —
سوت أنأ, τίθη.

سور سوتتسού, οὖ. τ. γαλα-
κτοπώλης.

سور سوتتسوت. ε. π. κεκαυμένος.

سور سούδ, οὖ. π. ὠφέλεια· κέρδος.

سور سούδ, οὖ. τ. γάλα. [ἔρωξ.

سور سوبδά, οὖ. ἄ. μελαγχολία·

سور سوبدالخى, ε. τ. ἐρωτευμένος.

سور سوبداوى, ε. ἄ. μελαγ-

χολικός· ἐρωτικός.

سور سوبدلو, ε. τ. γαλακτώ-

δης· γαλατίνος.

سور سوبدمند, ε. π. ἐπωφελής·

سور سούρ, οὖ. π. ἐορτή.

سور سούρ, οὖ. ἄ. τεῖχος πόλεως·

سور سوبٲٲٲٲ, πλ. τοῦ سورٲٲٲٲ .
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, οὔ.τ. πλάνης·
 κηφῆν. | πλανᾶσθαι.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, ρ. τ. τρίβειν·
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲٲٲ, ρ. τ. ἔρπειν
 ἀψοφητί, κολακεύειν.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, ἴδ. سورٲٲٲٲ .
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲٲٲ, ρ. τ. ὀλι-
 σθαίνειν, προσκρούειν.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲٲٲٲٲ, ρ. τ. σύ-
 ρειν· ἀπάγειν.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲٲٲٲٲ, ρ. τ. ἀ-
 πάγεσθαι· ἔρπειν.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, οὔ. τ. τρίβολος·
 σύρτης· μοχλός.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲٲٲٲٲ, ρ. τ.
 θέτειν τὸν μοχλόν, τὸν σύρ-
 την τῆς θύρας.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, οὔ. τ. ἐξορία·
 — ἔ. τ. ἐξόριστος.
 سورٲٲٲٲ σιθριλμῆκι, ρ. τ. ἀκονί-
 ζεσθαι· τὸ καθίστασθαι σου-
 βλερόν.
 سورٲٲٲٲ سورμῆκι, ρ. τ. ἐξορίζειν·
 τρίβειν· ἐλαύνειν· ἐκτείνειν
 κατὰ μῆκος· — ρ. ὁμοῦρ σουρ-
 μῆκι, διάγειν· εὐχάριστον ζώην·
 — ρ. τσιρτ σουρμῆκι, ἄρο-
 τριᾶν, καλλιεργεῖν τὴν γῆν.
 سورٲٲٲٲ سورμῆ, οὔ. τ. μοχλός,
 σύρτης.
 سورٲٲٲٲ سورμῆμῆκι, ρ. τ. ἐπι-
 τρίβεσθαι, κυλίεσθαι.

سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, οὔ. τ. προστρι-
 βή· ποσότης· πώλησις.
 سورٲٲٲٲ σιθρί, ἔ. τ. αἰχμηρός.
 سورٲٲٲٲ سورί, οὔ.τ. ἀγέλη· πλῆθος.
 سورٲٲٲٲ سورٲٲٲٲٲٲ, ἔ. τ. ἀγγε-
 λιαφόρος.
 سورٲٲٲٲ σόζ, οὔ. τ. λόγος· ὑπόσχε-
 σις· ἔνστασις· سورٲٲٲٲ — σόζ κε-
 λισί, ὑποθετέον ὅ,τι· ρ. κλ —
 σόζ ἀγλάρ, νουνεχής· οὐ —
 σοζῶδῃ, δῖθεν.
 سورٲٲٲٲ σουζ, ἔ.π. (ἐν συνθ.) φλέγων·
 — οὔ. π. θερμότης· ἀγωνία.
 سورٲٲٲٲ σουζάν, ἔ. π. περιφλεγής.
 سورٲٲٲٲ σουζκεδζ, οὔ. τ. ὕλιστήρ.
 سورٲٲٲٲ σουζκίού, οὔ.τ. διῦλιστήρ.
 سورٲٲٲٲ σουζιλμῆκι, ρ. τ. διῦλί-
 ζεσθαι.
 سورٲٲٲٲ σουζλεσῆμῆκι, ρ. τ. συνο-
 μιλεῖν· συμφωνεῖν.
 سورٲٲٲٲ σουζμῆκι, ρ. τ. διῦλίζειν.
 سورٲٲٲٲ σουζέν, οὔ. π. βελόνη.
 سورٲٲٲٲ σουζνάκι, ἔ.π. καυστικός.
 سورٲٲٲٲ σους, οὔ. τ. καλλωπισμός·
 πολυτέλεια.
 سورٲٲٲٲ σουσάμ, οὔ. τ. σισάμη.
 سورٲٲٲٲ σουσλενμῆκι, ρ. τ. καλ-
 λωπίζεισθαι. [νος.
 سورٲٲٲٲ σουσλοῦ, ἔ. τ. ἐστολισμέ-
 سورٲٲٲٲ σεθισῆμῆκι, ρ. τ. τὸ ἀγα-
 πᾶσθαι ἀμοιβαίως.
 سورٲٲٲٲ σοφτά, οὔ. ἁ. ἱεροσπου-
 δαστής.

سهناك σεχιμνάκι, ε. π. δειλός·
τρομερός· φοβερός.

سوخو σέχβ, ου. ά. πλάνη· άπρο-
σεξία. [ξίας.

سوخو σέχβεν, επ. ά. εξ άπροσε-
σολت σουχουλέτ; ου. ά. ευχο-
λία· πραότης. [κολος.

سولتو σουχουλετλου, ε. τ. ευ-
σολ σιγιά, ου. τ. τὸ κωπηλατεῖν
ἐπὶ πρύμναν.

سوخو σεχί, ου. ά. ευθύς· ὀρθός.

سياح σεϊγιάχ, ου. ά. περιηγητής.

سياحت σεϊγισχάτ, ου. ά. ταξι-
διον.

سياحتنامه σεϊγιαχατναμέ, ου. π.
περιήγησις (σύγγραμμα).

سيار σεϊγιάρ, ε. ά. ὁ περιοδεύων.

سيارات σεϊγιαράτ, πλ. τοῦ

ساره σεϊαρέ, θ. τοῦ سيار, ου. ά.
πλανήτης.

سياست سيجاσέτ, ου. ά. τὸ διοι-
κεῖν· τὸ ἄρχειν τῶν δημο-
σίων· θανατικὴ ποινή· — فن
φέν-ι-سيجασέτ, πολιτικὴ ἐπι-
στήμη.

سياستنامه سيجاσετκιάχ, ου. π.
τόπος τιμωρίας.

سياسي سيجاσής, ε. ά. δικαστικός,
πολιτικός (άνήρ).

سياق سيجاχ, ου. ά. τὸ ὀδηγεῖν·
τρόπος· διατύπωσις.

سيال σεϊγιάλ, ε. καὶ ου. ά.
ῥευστόν.

سياله σεϊγιαλέ, θ. τοῦ προηγ.
ῥευστόν· χείμαρρος.

سيان σιγιάν, ε. ά. θυίχ. τοῦ سی
σίγι, ἴσος, ὁμοιος.

سياه سيجاχ, ε. καὶ ου. π. μέ-
λας· τὸ μέλαν χρῶμα· αἰθίοψ.

سياهلق سيجاχλατμάχ, ρ. τ. μαυ-
ρίζειν. [νότης.

سياهلق سيجاχλήκι, ου. τ. μελα-

سياهلق سيجاχλανμάχ, ρ. τ. με-
λανοῦσθαι.

سياق سιδζάχ, ε. τ. θερμός· —
ου. τ. θερμότης.

سياهلق سιδζακλήκ, ου. τ. ζέστη.

سيد سείγιδ, ου. ά. δημοφιλής·
ἡγεμῶν· ἀπόγονος τοῦ Μωά-

سيدك سιδίχι, ου. τ. οὖρον [μεθ.

سيدك سειδέ, θ. τοῦ سيد سείγιδ,
πνευματόμορφος· γυνὴ ἐκ τῆς

οικογενείας τοῦ Μωάμεθ.

سید سείρ, ου. ά. κίνησις· πορεία·
θέα· περίπατος.

سيان سείραν, ου. ά. τὸ περιπα-
τεῖν· περίπατος.

سیدك سείρανκιάχ, ου. π. τό-
πος περιπάτου. [γραφία.

سیدك سιρέτ, ου. ά. διαγωγή· βιο-

سیدك سείρδζή, ου. τ. θεατής.

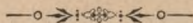
سیدك سείρέκι, ε. καὶ επ. τ. ά-
ραιός· σπανίως.

سیدك سείρεκλεσδηρμέκι, ρ.
τ. ἄραιον.

سیدك سιζμέκι, ρ. τ. στάζειν.

سيس σίς, οὖ. τ. ὁμίγλη.
 سيسقا σίσκα, οὖ. τ. ραχίτις (πχθ.).
 سيف سιγάρ, ξ. σιγάρων.
 سيف σείφ, οὖ. ἄ. σπάθη, ξίφος.
 سيقوليسرو σικουέστρο, ξ. κατὰ-
 σχεσις. | μόνιον.
 سيك σίκι, οὖ. π. τὸ ἀνδρικὸν
 سيني σινσί, ἐ. τ. πολυμήχανος.
 سيلك σιλίκι, ἐ. τ. διάγραπτος
 (ἐπὶ νομισμάτων).
 سيلاب σιλάπ, οὖ. π. χεῖμαρρος.
 سيلان σεγελάν, οὖ. ἄ. πλημμύρα.
 سيلك σιλμέκι, ἴδ. سيل.
 سيلكم σιλκιμέκι, ρ. τ. τινάσσειν.
 سيم σίμ, οὖ. π. ἄργυρος.
 سيله جك سيلεδζέκι, οὖ. τ. λουτρίς.
 سيما σιμά, οὖ. π. πρόσωπον· μορ-
 φή· φυσιογνωμία.
 سيا σέγεμα, ἐπ. ἄ. πρὸ πάντων.

سهي سيمين, ἐ. π. ἄργυροῦς· ἄρ-
 γυρόχρους.
 سينك σινέκι, οὖ. τ. μυῖα· سوري
 — σιβρί σινέκι, κώνωψ.
 سينك سινμέκι, ρ. τ. κρύπτεσθαι·
 χωνεύεσθαι.
 سينه σινέ, οὖ. π. στῆθος· κόλπος.
 سيني σινί, οὖ. τ. δίσκος. [νειν.
 سيله سورك سιθριετμέκι, ρ. τ. ὀξύ-
 κιστος· σιθισμέκι, ρ. τ. ὀλισθαί-
 νειν· ὑπεισάγεσθαι· δραπε-
 τεύειν.
 سيله سيبيلدζέ, οὖ. τ. ὑδρωπθήριον.
 سيله σιγέχ (سياه), ἐ. καὶ οὖ. π.
 μέλας· τὸ μέλαν.
 سي سεί, ἐ. ἄ. κακός.
 سيله σείגע, οὖ. ἄ. κακία· ἔγ-
 κλημα· ἐπακολούθημα ὁλέ-
 θριον.

ش سین, 16ον γράμμα τοῦ τ. ἀλ-
φαβήτου καὶ 13ον τοῦ ἀρα-
βικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσσοῦνα-
μοῦν τῷ 300. [σχος.

شاب سآپ, οὐ. ἄ. μετράξ, νεανί-
شاب سآپ, οὐ. τ. στυπτηρία.

شابال سآپآل, ε. τ. ὀκνηρός.

شابلق سآپلآق, οὐ. τ. κόλαφος.

شآقه سآپقا, οὐ. τ. πῦλος.

شاخ سآخ, οὐ. π. κλάδος δένδρου·
κέρας. [κερασφόρος.

شاخدار سآخدار, ε. π. κλαδώδης·

شاخلق سآخلاق, ρ. τ. διακλα-

شاد سآد, ε. π. εὐθυμος. [δίξεσθαι.

شادان سآδάν, ὡς τὸ προηγ.

شادروان سآد-ρεβάν, κ. σαρδριβάν,

οὐ. π. πῖδαξ.

شادمان سآδμάν, ε. π. εὐθυμος.

شادمانی سآδιμανί, οὐ. π. εὐθυμία.

شادمانلق سآδιμανλήκ, οὐ. τ. ὡς

τὸ προηγ.

شادی سآδί, οὐ. π. εὐθυμία.

شاذ سآζ, ε. ἄ. ἐξαίρετικός, ἀνώ-

μαλος.

شارب سآρίپ, ε. ἄ. ὁ πίνων.

شارح سآρίخ (شرح), ε. ἄ. σχολια-

στής βιβλίου.

شارادی سآρηλδή, οὐ. τ. ψιθυρι-
σμός ὕδατος.

شاشلامق سآσάλαμάκ, ρ. τ. ἐκ-
πλήττεσθαι.

شاشرمك سآσθηρμάκ, ρ. τ. συγγέ-
ειν· ἀποπλανᾶν· ἀμηνχεῖν.

شاشقين سآσκήν, ε. τ. συγκεχυ-
μένος· βλάξ.

شاشقيلق سآσκηνλήκ, οὐ. τ. ἀ-
μηνχεῖν· βλακία· εὐθήθεια.

شاشقى سآσμάκ, ρ. τ. διαπορεῖν,
ἐκπλήττεσθαι. [λοῖθωρος.

شاشى سآσή, ε. τ. παραβλῶψ, ἀλ-

شاشلىق سآσηλήκ, οὐ. τ. τὸ εἶναί
τινι ἀλλοίθωρον. [τής.

شاعر سآίρ (شعر) سίρ, οὐ. ἄ. ποιη-
شاغل سآγίλ, ε. ἄ. ὁ ἀπασχολῶν.

شافع سآφί (شفاعت), ε. ἄ. ὁ με-
σολαβῶν. [φής.

شافى سآφί, ε. ἄ. ἰαματικός· σα-
شقراق سآκράκ, ε. τ. ἀδόλεσχος.

شاقردامق سآκρηρδαμάκ, ρ. τ. κροτεῖν.

شاقلاقمق سآκλατμάκ, ρ. τ. ποιεῖν
κροτεῖν. [λεῖν.

شاقيق سآκημάκ, ρ. τ. ἀκτινοβο-

شاقول سآκούλ, οὐ. ἄ. στάθμη.
شاکر سآκίρ, ε. ἄ. εὐγνώμων.

شاگرد σακίρδ, οὖ. π. μαθητής· σπουδαστής. [πονούμενος.
 شاکي σακί, ἐ. ἄ. (شکایت), ὁ πικρα-
 شال σάλ, οὖ. π. βύσσος, κ. σάλι.
 شالوار σαλβάρ, οὖ. π. βρακίον, κ. σαλβάρι.
 شام σάμ, οὖ. π. ἐσπέρα.
 شامل σάμιλ, ἐ. ἄ. ὁ περιέχων.
 شان σάν, οὖ. ἄ. φήμη, δόξα.
 شانی σανλή, ἐ. τ. περιδόξος· εὐ- κλετής.
 شاه σάχ, οὖ. π. Σάχης τῆς Περ- σίας, Σουλτάνος, μονάρχης.
 شاهانه σαχανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. βα- σιλικός, -ῶς· αὐτοκρατορικός, -ῶς.
 شاهباز σαχπάζ, οὖ. καὶ ἐπ. π. ἱέραξ βασιλικός· ὑπέρμαχος· ἀλαζών.
 شاهبندر σαχπενδέρ, οὖ. π. ἐμπο- ρικὸς πράκτωρ· πρόξενος.
 شاه شاحίδ (شادات), οὖ. ἄ. μάρ- τυς· ὁ πικρών.
 شاهد σαχίδ, ἐ. π. ὥρατος. [ρία.
 شاهدك σαχιδλίχι, οὖ. τ. μαρτυ- ρα.
 شاهراه σαχράχ, οὖ. π. λεωφόρος.
 شاهزاده σαχ-ζαδέ, οὖ. π. βασι- λόπαις.
 شاهنشاه σαχινσάχ, οὖ. π. βασι- λεὺς βασιλέων· ὁ Σουλτάνος.
 شاهنشاهی σαχινσάχί, οὖ. καὶ ἐπ. π. αὐτοκρατορία· αὐτοκρατο- ρία.
 شاهین σαχίν, οὖ. ἄ. ἱέραξ. [ρικός.

شایاق σαγιάχ, οὖ. τ. ὕψισμα· ἄλλινον. [διος.
 شایان σαγιάν, ἐ. π. ἄξιος· ἁρμό- νιος.
 شاید σάγεδ, μορ. π. ἴσως· πιθανόν.
 شایسته σαγεστέ, ἐ. π. ἄξιος· ἁρ- μόδιος.
 شایع σάϊ, ἐ. ἄ. ὁ γνωστὸς πᾶσιν.
 شایعه σάϊά, οὖ. ἄ. εἰδησις· διχθε- δομένη.
 شایکن σαϊγκεκιάν, ἐ. π. εὐρύς· ἄφθονος· ἄξιος.
 شب σέπ, οὖ. π. νύξ. [ρία.
 شبان σεπάπ, οὖ. ἄ. νεότης, ἔφη- ρος.
 شبابت σεπαπέτ, οὖ. ἄ. ἐφηβία· νεότης. — عشوان οὐνφουδάν-ι-
 σεπαπέτ, ἄνθος τῆς νεότητος· ἄκμῃ τῆς νεότητος.
 شباط σουπάτ, οὖ. ἄ. Φεβρουάριος.
 شبان σεπάν, πλ. τοῦ شب σέπ· — οὖ. π. γυναίκων ἡτις.
 شبانه σεπάνέ, ἐ. π. νυκτερινός.
 شباهت σεπαχέτ, οὖ. ἄ. ὁμοιότης.
 شبانك σεπρένκι, ἐ. π. νυκτοχρῶς, μέλας.
 شبرو σεπρέβ, ἐ. π. ὁ ταξιθεύων τὴν νύκτα. [χου.
 شبك σεπέκι, οὖ. τ. εἶδος· πιθανή-
 شبكه σεπέκε, οὖ. ἄ. δίκτυον· βρόχος.
 شبين σεπνέμ, οὖ. π. δρόσος.
 شبهه σίπχ, οὖ. ἄ. ὁμοιότης.
 شبهه σουπχέ, οὖ. ἄ. ὑποψία.
 شبهه ستر ستر, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀναμφίβολος, -ως.

شکلک σουπχελενμέκι, ρ. τ. ὑποπτεύεσθαι.

شیلک σουπχελή, ε. τ. φιλύπτος· ὁ θεωρούμενος ἔνοχος· ἐπίφοβος.

شبه شعی, ε. ἄ. ὅμοιος.

شیتا شیتα, οὐ. ἄ. χειμῶν.

شباب شیتαπ, οὐ. π. ταχύτης· σπουδή.

شباب شیتαπ, ε. π. ὁ σπεύδων.

شیتا شیتα, οὐ. ἄ. χειμερινός.

شتر شούτρ, οὐ. π. κάμηλος.

شتران شούτουρπ, οὐ. π. καμηλάτης.

شتم شέτμ, οὐ. ἄ. προσβολή. ὕβρις.

شعبا شούδζά (شجاعت), ε. ἄ. ἀνδρείος.

شجاعت شέδζα'άτ, οὐ. ἄ. ἀφοβία, ἀνδρία.

شجر شέδζέρ, οὐ. ἄ. δένδρον.

شجره شέδζρέ, οὐ. ἄ. δένδρον· πίνυξ γεννεαλογικός.

شجی شέδζί, ε. ἄ. τεθλιμμένος.

شجميع شέδζί, ε. ἄ. ἀνδρείος· εὐτολμος. [εὐσαρκεία.

شجاعت شεχαμέτ, οὐ. ἄ. παχύτης,

شحم شέ'μ, οὐ. ἄ. λίπος· στέαρ· ἔλαιον.

شحمی شάχμί, οὐ. ἄ. στεατώδης.

شخص شάχς, οὐ. ἄ. ἄτεμον, πρόσωπον. [σώπως.

شخصاً شάχσεν, ἐπ. ἄ. αὐτοπρο-

شخصی شάχσή, ε. ἄ. προσωπικός· ἀτομικός.

شخصیت شάχσιγέτ, οὐ. ἄ. προσωπικότης.

شد شέδδ, οὐ. ἄ. τὸ ἐνδυναμόνειν· τὸ δένειν σφιγκτά· τὸ προφέρειν γράμμα τι διπλοῦν.

شد شούδ, οὐ. π. τὸ ἀναχωρεῖν, πηγαίμος.

شدت شیدδέτ, οὐ. ἄ. σφοδρότης· αὐστηρότης. [γίζεσθαι.

شدتلك شیدδέτλενμέκι, ρ. τ. ὁρ-

شدي شیدδέτλή, ε. τ. σφοδρός.

شكن شούδεκίαν, πλ. τοῦ

شده شούδέ, οὐ. π. ὁ προγενέστερος, ὁ τεθνεώς.

شديد شέδίδ, ε. ἄ. σφοδρός· βίαιος.

شديداً شέδιδεν, ἐπ. ἄ. σφοδρῶς.

شر شέρ, ε. καὶ οὐ. ἄ. βλαβερός, ἐπιζήμιος.

شرا شιρά, οὐ. ἄ. τὸ ἀγοράζειν.

— بيع شι'—ου—σιρά. ἀγοραπωλησία.

شراب شεράπ, οὐ. ἄ. ποτόν, οἶνος.

شرابخور شεραπχόρ, οὐ. ἄ. π. οἰνόφλυξ.

شرابدار شεραπδόρ, οὐ. ἄ. οἰνοχόος.

شراره شεραρέ, οὐ. ἄ. σπινθήρ,

شرائط شερα'ίτ, πλ. τοῦ شرط.

شرب شούρπ, οὐ. ἄ. τὸ πίνειν.

شربت شερπέτ, οὐ. ἄ. ποτόν· μελίκρατον ποτόν δροσιστικόν.

شربلك شερκετλίκι, οὐ. τ. μικρὸν

φιλοδώρημα, κέρασμα.

شرت شیرέτ, οὐ. ἄ. μοχθηρία. —

ἐ. τ. φίλερις· στρεψόδικος.
شرق سَعرْخ، οὐ. ἄ. τὸ σαφηνίζειν.

σχόλιον· ἐξήγησις.

شرط سَعرْط، οὐ. ἄ. ὅρος· συνθήκη·
ἄρθρον συνθήκης· πλ. شروط
σουρουτ καὶ شرائط سَعرْائِط.

شرط سَعرْط سَعرْط سَعرْط سَعرْط، ρ. τ. συμ-
φωνεῖν. [ὑποθετικός.

شرط سَعرْط سَعرْط، ἐ. ἄ. ὁ ὑπὸ ὅρους·
شرط سَعرْط سَعرْط، ἐ. ἄ. τὸ σύμφω-
νον τῷ ὅρῳ, τὸ ἐν τῷ ὅρῳ ὑ-

πάρχον· φράσις, λόγος ὑποθε-
τικός. — شرط سَعرْط سَعرْط سَعرْط سَعرْط،
λόγος ὑποθετικός.

شرط سَعرْط سَعرْط، οὐ. π. συμφω-
νητικόν.

شرع سَعرْ، ἐ. ἄ. τὸ δίκαιον· ὁ ἱε-
ρὸς νόμος.

شرع سَعرْ، ἐπ. ἄ. ἱερονομικός.

شرع سَعرْ، ἐ. ἄ. τῷ ἱερῷ νόμῳ
συνάδων.

شرق سَعرْ، οὐ. ἄ. τιμή, δόξα,
μεγαλεῖον· ὑπόληψις.

شرق سَعرْ سَعرْ سَعرْ سَعرْ، ἐ. π. ὁ παρέρ-
χων δόξαν.

شرق سَعرْ سَعرْ سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. ἐρί-
τιμος ἔκδοσις.

شرق سَعرْ سَعرْ سَعرْ سَعرْ، ρ. τ. τιμᾶ-
σθαι· δοξάζεσθαι.

شرق سَعرْ سَعرْ، ἐ. τ. ἔντιμος.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. ὑπερφέρης (ἐξώ-
στης κυκλικῶς τοῦ μιναρῆ)
κορυφή· τὸ ἐκλεχτόν.

شرق سَعرْ سَعرْ سَعرْ، ἐ. ἄ. π. τετι-
μημένος.

شرق سَعرْ، οὐ. ἄ. ἀνατολή· Ἀνα-
τολή· τὸ σχίζειν.

شرق سَعرْ، ἐ. ἄ. ἀνατολικός·
ἀνατολίτης. [λικόν).

شرق سَعرْ، ἐ. ἄ. ἄσμα (ἀνατό-
σκα σουρεκά, πλ. τοῦ شرع سَعرْ.

شرق سَعرْ، οὐ. ἄ. ἐταιρία.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. τ. σισαμῆ-
λαιον. [φροσύνη.

شرق سَعرْ، οὐ. π. αἰδώς· μετριο-

شرق سَعرْ سَعرْ، ἐ. π. αἰδήμων.

شرق سَعرْ، οὐ. τ. σίφων, ἐγ-
χύτης.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. τ. ὑπερῶν.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. τ. σιρόπιον.

شرق سَعرْ سَعرْ، πλ. شرط سَعرْ.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. τὸ ἀρχεσθαι·
τὸ ἐπιχειρεῖν.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. ἀρτηρία.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. τ. ταινία.

شرق سَعرْ سَعرْ سَعرْ، ρ. τ. ποικίλ-
λειν διὰ ταινιῶν. [σπινθήρ.

شرق سَعرْ سَعرْ، κ. σουραρέ, οὐ. ἄ.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. τ. δικαιοσύνη·
θεῖος νόμος.

شرق سَعرْ سَعرْ، ἐ. ἄ. ἔντιμος, δεδοχ-
σμένος· θεῖος.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. ὁ ἐκ τῆς γε-
νεᾶς τοῦ Μωάμεθ κατὰ γένε-
σιν· ὁ διοικητὴς Μέκκας.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. συνέτακτος.

شرق سَعرْ سَعرْ، οὐ. ἄ. συνέτακτος.

شست σούστ, οὐ. ἄ. τὸ πλύνειν.
شش شس, ε. ἄριθμ. π. ἑξ. —

شس دسر, κόσμος.

شم شسشوم, ε. ἄριθμ. π. ἕκτος.
شمان شسمان, ε. τ. πολυσαρκος.
παχύς. | χύνεσθαι.

شمان شسمان, ρ. τ. πα-
شمر شسمر, ε. τ. πολυσαρκος.

شمر شسمر, ρ. τ. φουσκό-
νειν (μεταχθ.).

شمر شسمر, ρ. τ. πρήσκεισθαι.
شط شات, οὐ. ἄ. ὄχθη ποταμοῦ.

شطر شاطر, οὐ. ἄ. ζατρίκιον.
شعل شول, οὐ. ἄ. ἀκτίς φῶς.

شعبان شاتبان, οὐ. ἄ. ὄγδοος μὴν
τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

شعر شير, οὐ. ἄ. ποίησις· ποίημα.
شعر شير, οὐ. ἄ. θρίξ.

شعر شير, πλ. τοῦ شاعر.
شعر شير, ε. ἄ. τριχοειδής.

شعر شير, ε. ἄ. τριχοειδής.
شعر شير, κ. ἄ. τριχοειδής.

شعر شير, κ. ἄ. τριχοειδής.
شعر شير, οὐ. ἄ. λάμψις.

شعر شير, οὐ. ἄ. φλόξ.
شعر شير, ε. π. φλογώ-
δης· λάμπων.

شعر شير, ρ. τ. φλέγειν·
πυρπολεῖν.

شعر شير, ρ. τ. φλέ-
γεισθαι· λάμπειν.

شعر شير, οὐ. ἄ. θώς.
شعر شير, οὐ. ἄ. ἀσχολία.

شغل شغل, οὐ. ἄ. ὁ ἀσ, ολούμε-
νος. [πεία.

شغل شغل, οὐ. ἄ. ὑγεία· θερα-
شغل شغل, ε. π. ἰαμα-
τικός.

شغل شغل, ὡς τὸ πργ.
شغل شغل, ὡς τὸ προηγ.

شغل شغل, οὐ. ἄ. μεσολά-
θῃσις.

شغل شغل, ε. ἄ. διαφανής.
شغل شغل, ἐπ. ἄ. προφορικῶς.

شغل شغل, ε. ἄ. προφορικῶς.
شغل شغل, ε. π. θεραπευθεῖς.

شغل شغل, οὐ. π. βοδάκι-
νόν· φίλημα, ἀσπασμός.

شغل شغل, οὐ. ἄ. δειλή· λυκαυ-
شغل شغل, οὐ. π. φῶς. [γές.

شغل شغل, οὐ. ἄ. οἶκος·
شغل شغل, οὐ. ἄ. οἶκος·
φίλτρον· στοργή.

شغل شغل, ε. τ. ἄ-
σπλαγχνος.

شغل شغل, ε. ἄ. εὐσπλαγχνικός.
شغل شغل, ε. τ. οἰκτίρ-
μων· φιλόστοργος.

شغل شغل, οὐ. ἄ. δικαίωμα τρο-
τιμήσεως (ἐπὶ ἀγορῆς κτη-
μάτων).

شغل شغل, οὐ. ἄ. χεῖλος.
شغل شغل, ε. ἄ. ὁ πα-
ρεμβάινων.

شغل شغل, ε. ἄ. ὁ χαίρων
τὸ δικαίωμα τοῦ شغل, κ.
σέφης.

شار شفيع $\sigma\epsilon\phi\iota\iota\text{-}\delta\zeta\alpha\rho$, οὐ. ἄ. γεί-
των χαίρων τὸ δικαίωμα τοῦ
شفعا σου'φά.

حليط شفيع $\sigma\epsilon\phi\iota\iota\text{-}\gamma\alpha\lambda\eta\tau$, οὐ. ἄ.
ὁ ἀπολχύνων τοῦ δικαίωματος
τῆς προτιμήσεως (شفع) ἐνε-
κα συνδιοκτησίας.

شقيق شفيع (شفقت), ἐ. ἄ. φιλό-
στοργος, συμπαθής.

شق $\sigma\acute{\alpha}\chi\kappa$, οὐ. ἄ. τὸ διαρρηγνύ-
ειν· διαχωρίσεις. [ρεσις.

شق $\sigma\acute{\eta}\chi\kappa$, οὐ. ἄ. περίπτωσις· διαί-
σφα $\sigma\alpha\chi\acute{\alpha}$, οὐ. τ. χαριεντισμός·
ἀστειότης.

شقاقي $\sigma\alpha\chi\alpha\delta\zeta\iota$, ἐ. τ. ἀστεῖος.
شقاقي $\sigma\iota\kappa\acute{\alpha}\chi$, οὐ. ἄ. διγόνους.

شقا $\sigma\omicron\upsilon\kappa\chi\acute{\alpha}$, οὐ. ἄ. ἐπιστόλιον·
ταξείδιον.

شق $\sigma\epsilon\kappa\chi\acute{\eta}$ (شقاوت), ἐ. ἄ. μοχθη-
ρός· κακοῦργος· ληστής.

شقيقه $\sigma\epsilon\kappa\chi\acute{\alpha}$, οὐ. ἄ. ἡμικρανία·
ῥῆγμα· ἀδελφὴ ἀμφιθαλῆς.

شك $\sigma\acute{\epsilon}\chi\epsilon$, οὐ. ἄ. ἀμφιβολία.

شكار $\sigma\iota\kappa\iota\chi\acute{\alpha}\rho$, οὐ. π. θύρα· λεία·
λάφυρον.

شكايت $\sigma\iota\kappa\iota\chi\alpha\gamma\acute{\epsilon}\tau$, οὐ. ἄ. παράπο-
νον· καταμύνησις.

شكر $\sigma\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\rho$, οὐ. ἄ. ζάχαρις· —
قامشي $\sigma\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\rho$ καμησῆ, σακχα-
ροκάλαμος. [αἶνος.

شكر $\sigma\omicron\upsilon\chi\rho$, οὐ. ἄ. εὐχρηστία·

شكران $\sigma\omicron\upsilon\chi\rho\iota\acute{\alpha}\nu$, οὐ. ἄ. εὐχάρι-
στία· εὐγνωμοσύνη.

شكرانیت $\sigma\omicron\upsilon\chi\rho\iota\alpha\upsilon\eta\gamma\acute{\epsilon}\tau$, οὐ. ἄ. ὡς
τὸ προηγ.

شكرجي $\sigma\epsilon\kappa\epsilon\rho\delta\zeta\iota$, οὐ. τ. ὁ κατασκευ-
άζων ἢ πωλῶν σακχαρωτά.
شكرلك $\sigma\epsilon\kappa\epsilon\rho\lambda\epsilon\tau\mu\acute{\epsilon}\chi\iota$, ρ. τ. σακ-
χαρόνειν.

شكرلك $\sigma\epsilon\kappa\epsilon\rho\lambda\epsilon\mu\acute{\epsilon}\chi\iota$, ὡς τὸ προηγ.
شكرلك $\sigma\epsilon\kappa\epsilon\rho\lambda\epsilon\mu\acute{\epsilon}$, οὐ. τ. σακχα-
ρωτόν. [τός.

شكرلى $\sigma\epsilon\kappa\epsilon\rho\lambda\acute{\eta}$, οὐ. τ. σακχαρω-
τή· σικεστό, οὐ. π. θλάσις·
ἦττα.

شكك $\sigma\iota\kappa\epsilon\sigma\acute{\tau}\acute{\epsilon}$, ἐ. π. συντετρι-
μένος· φυγὰς. [τρόπος.

شكلي $\sigma\acute{\epsilon}\chi\kappa\lambda$, οὐ. ἄ. σχῆμα· μορφή·
شكك $\sigma\acute{\epsilon}\chi\kappa\lambda\epsilon\nu$, ἐπ. ἄ. κατὰ σχῆμα.

شكم $\sigma\iota\kappa\acute{\epsilon}\mu$, οὐ. π. κοιλία.
شكمند $\sigma\iota\kappa\epsilon\mu\pi\epsilon\nu\delta\epsilon$ καὶ

شكمند $\sigma\iota\kappa\epsilon\mu\pi\epsilon\rho\epsilon\sigma\tau$ καὶ
شكمند $\sigma\iota\kappa\acute{\epsilon}\mu$ περβέρ, ἐ. π. κοι-
λιόδουλος.

شكوا $\sigma\epsilon\kappa\theta\acute{\alpha}$, οὐ. ἄ. παράπονον.

شكوفه $\sigma\omicron\upsilon\kappa\omicron\upsilon\phi\acute{\epsilon}$, οὐ. π. ἄνθος.

شكوى $\sigma\epsilon\kappa\theta\acute{\alpha}$, ἴδ. شكوا.

شكى $\sigma\epsilon\kappa\acute{\eta}$, ἐ. ἄ. ὁ ἐνάγων· παρα-
πονούμενος.

شكيمه $\sigma\epsilon\kappa\iota\mu\acute{\epsilon}$, οὐ. ἄ. αὐστηρότης·
ἐγκράτεια. [κ. σιλτές.

شكته $\sigma\iota\lambda\tau\acute{\epsilon}$, οὐ. τ. ἐπίστρωμα·

شكته $\sigma\alpha\lambda\gamma\acute{\alpha}\mu$, οὐ. τ. γογγύλιον.

شكوال $\sigma\alpha\lambda\theta\acute{\alpha}\rho$, ἴδ. شالوار.

شم $\sigma\acute{\epsilon}\mu\mu$, οὐ. ἄ. ὄσφρυσις.

شما $\sigma\alpha\mu\alpha\tau\acute{\alpha}$, οὐ. τ. θόρυβος.

شمار شمار, οὐ. τ. ῥάπισμα.

شمار شمار, οὐ. π. ἀρίθμησις.

— ب. π. شمار, ἀναρίθμητος.

شمار شمار شمار, ρ. τ. ῥα-
πίζειν.

شمار شمار شمار, ρ. τ. ἐπαίρε-
σθαι: ἔνεκα θωπειῶν.

شمار شمار شمار, ἴδ. شمار.

شمار شمار, οὐ. ἄ. βορρᾶς: ἀρι-
στερὸν μέρος: ἰδιότης.

شمار شمار, ἔ. ἄ. βόρειος.

شمار شمار شمار, ξ. σημαντήρ.

شمار شمار, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ὁ ἐνε-
στὼς χρόνος: νῦν· τώρα· ἀ-
μέσως. [ρίνος.

شمار شمار شمار, ἔ. τ. παρῶν· τω-

شمار شمار شمار, ἐπ. τ. τό γε νῦν.

شمار شمار, οὐ. ἄ. ἥλιος.

شمار شمار, ἔ. ἄ. ἡλιακός.

شمار شمار شمار, θ. τοῦ προηγ. —

οὐ. ἄ. ἀνθήλιον· ἀλεξιβρόχιον.

شمار شمار شمار, οὐ. τ. ἀστραπή.

شمار شمار شمار, οὐ. π. σπάθη· ξίφος.

شمار شمار شمار, ἀντὶ شمار شمار.

οὐ. τ. πυξος.

شمار شمار, οὐ. ἄ. κηρὸν. [γινον.

شمار شمار شمار, οὐ. π. κηροπή-

شمار شمار شمار, οὐ. ἄ. τὸ περι-

κλείειν· τὸ πραγματεύεσθαι

περί.

شمار شمار, οὐ. ἄ. ὁσμὴ· ἄτομον.

شمار شمار, ε. καὶ οὐ. ἄ. εὐωδίας.

εὐωδία

شمار شمار, οὐ. ἄ. εὐωδία.

شمار شمار, ἔ. τ. εὐθυμός· φαεινός.

شمار شمار شمار, ἔ. π. ὁ γινώσκων,
κατανοῶν.

شمار شمار شمار, οὐ. ἄ. αἰσχροτής.

شمار شمار شمار, πλ. τοῦ شمار.

شمار شمار شمار, ρ. τ. κατοι-
χίζειν· φαιδρύνειν. [ταψία.

شمار شمار شمار, οὐ. τ. εὐθυμία· σω-

شمار شمار شمار, ἔ. τ. τερπνός.

شمار شمار شمار, μετ. π. τὸ ἀκουσθῆν,

— ἴ. νᾶ شمار شمار, ἀνήκουστος.

شمار شمار شمار, ἔ. ἄ. αἰσχρός· εἶδε-
شمار شمار. [οὐ. αἰσχροτής.

شمار شمار شمار, θ. τοῦ προηγ. καὶ—

شمار شمار, ἀντ. τ. οὗτος, ἐκεῖνος.

شمار شمار شمار, οὐ. ἄ. δέκατος μὲν

τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

شمار شمار شمار, πλ. τοῦ شمار.

شمار شمار شمار, ἐπ. τ. εἰδῶ.

شمار شمار شمار, οὐ. ἄ. συμβούλιον·

شمار شمار شمار, — شمار شمار, συμ-

شمار شمار شمار, τῆς ἐπικρατείας.

شمار شمار شمار, οὐ. π. σύγχυσις·
شمار شمار شمار. [μένος.

شمار شمار شمار, οὐ. π. τετραγ-

شمار شمار شمار, ὡς τὸ προηγ.

شمار شمار شمار, οὐ. τ. (ξ.), λεωφό-

شمار شمار شمار, ρος λιθόστρωτος. [ἔφεσις.

شمار شمار شمار, οὐ. ἄ. τὸ ἐπιθυμεῖν·

شمار شمار شمار, οὐ. τ. φῶς.

شمار شمار شمار, οὐ. ἄ. μεγαλειό-

شمار شمار شمار, της· κράτος.

شوكتمات σεβκετσιμάτ, ε. α. i-
σχυρός· κραταίος.

شوكتلو σεβκετλου, ε. τ. μεγα-
λειότατος.

شوكتاب σεβκετμάτ, ως τὸ προηγ.

شول شول, ἀντ. τ. ἐκεῖνος.

شونغه شونδζα, ἐπ. τ. τόσον.

شويلا σοϊλέ, ε. τ. οὕτω τοιουτο-
τρόπως. [στήρ.

شهاب شيخاڤ, οὐ. α. διαττων ἀ-

شهادت شعاδэт, οὐ. α. μαρτυρία,

κατάθεσις νόμιμος. — α. — σε-

шчадэт эт. μαρτυρεῖν.

شهادتنامه شعاδετнамэ, οὐ. π. πι-

στοποιητικόν· διπλωμα.

شهمات شعاμέт, οὐ. α. περίνοια,

εὐτολμία.

شهامتلو شعاμετλου, ε. τ. περί-

νους, ἀνδρεῖος· τίτλος ἀπονε-

μόμενος τῷ Σάχη τῆς Περ-

σίας.

شهندر شعاпендэр, οὐ. π. πρά-

κτωρ ἐμπορικός· πρόξενος.

شهيده شوخедэ, πλ. τοῦ شهيد.

شهر شээр, οὐ. α. μῆν.

شهر شээр, οὐ. π. πόλις· ἄστν· —

امى شاعر-εμινί, ὁ νομάρχης

πρωτεούσης.

شهره شعاړ, οὐ. π. λεωφόρος.

شهرت شوخرэт, οὐ. α. ψήμη·δόξα.

شهرتشار شوخرетсhар, οὐ. π. εὐ-

κλής. |μίζεσθαί.

شهرتلنگ شوخرетленгэ, ρ. τ. φη-

شهرتلو شوخرетлу, ε. τ. περίφη-
μος. [λίτης.

شهرى شعاړلى, οὐ. τ. ἀστός· πο-

شهرى شعاړى, ε. τ. μηνιαῖος.

شهرى شعاړى, ε. π. πολίτης.

شهریار شعاړيغار, οὐ. π. μονάρχης·

Σουλτάνος.

شهرى شعاړيغە, οὐ. α. μηνιαῖον.

— οὐ. τ. φιδές.

شهرزاد شعاړزادэ, οὐ. π. πρίγκηψ,

ἡγεμονόπαις.

شهرى شعاړم, ε. α. περίνους· εὐτολ-

μος· — οὐ. τ. φόβος.

شهوانى شعاړهانى, ε. α. τὸ τοῖς πά-

θεσι, ταῖς ἡδοναῖς ἰδιάζον.

شهووت شعاړهت, οὐ. α. φιληδονία.

شهووتپرست شعاړهتپرەست, καὶ

شهووتلو شعاړهتلول, ε. τ. φιλή-

δονος.

شهوو شوخوود, οὐ. α. ὄρχν· πα-

ρουσία· ἀπόδειξις.

شهوو شوخوود, πλ. τοῦ شاهد.

شهوو شوخوور, πλ. τοῦ شهر.

شهووى شعاړهه, ε. α. ὁ τοῖς πάθε-

σιν ἀνήκων.

شهيد شعاړيد, οὐ. α. μάρτυς· ὁ

ὕπὲρ τῆς θρησκείας αὐτοῦ

ἀποθανών.

[φημος.

شهرى شعاړى (شهرت), ε. α. περί-

شهم شعاړىم (شهامت), ε. α. ἀγγί-

νους.

شوى شەئى, οὐ. α. πρᾶγμα· — چوق

تسوك شەئى, περιέρχον!

شَيْخ σείχ, οὐ. ἄ. γέρων· σεβά-
σμιος· ἀρχηγὸς ἀραβικῆς φυ-
λῆς· ἡγούμενος μονῆς. اسلام —
σεῖχ-ουλι-ισλάμ, Σέχ-ισλάμης,
ὁ ἀνώτερος θρησκευτικὸς ἀρ-
χιηγός.

شيوخ شείχουχέτ, οὐ. α. γῆρας.

شیر شیر, οὐ. π. λέων· γάλα.

شیر شیر, ε. π. λεόντειος.

شیر شیر شیرپεντσέ, οὐ. π. ἀνθραξ
(παθ.).

شیر شیر شیرپάν, οὐ. π. λεοντοφύλαξ.

شیر شیر شیردάν, οὐ. π. ὁ κυρίως
στόμαχος τῶν μηρυκαστικῶν.

شیر شیر شیردλή, οὐ. π. λεοντόκαρ-
δος, γενναῖος.

شیر شیر, οὐ. π. γλεῦχος.

شیر شیر, ε. π. λεόντειος· —
οὐ. π. ἀνδρεῖος.

شیر شیر شیر, ε. π. γλυκύς· χαρίεις.

شیر شیر شیرینلίκ, οὐ. π. χάρις.

شیش شیر, οὐ. π. ὁβελός· πρήξι-
μον· — ε. π. πρησμένος.

شیش شیر شیرین, ε. π. πεφυσημένος.

شیش شیر شیرینلίκ, ε. π. ἐξόγ-
χωμα, φύσημα.

شیش شیر شیرین, ρ. τ. ἐμπε-
ζειν· ὀβελίζειν.

شیش شیر شیرین, ε. π. πολυσαρκες.

شیش شیر شیرین, ρ. π. πρήσκεισθαι,
ἐξογκοῦσθαι.

شیش شیر شیرین, ρ. τ. ἐξογκοῦν.

شیش شیر شیر, οὐ. π. φιάλη· βεντουζα.

شیش شیر شیر, οὐ. ἄ. σατανᾶς,
διάβολος.

شیش شیر شیر شیر, ε. π. διαβο-
λικῶς.

شیش شیر شیر شیر شیر, οὐ. π. πο-
νηρίκ.

شیش شیر شیر شیر شیر, ε. ἄ. διαβολικός·
δαίμονιων.

شیش شیر شیر, ε. π. σείτης (Μωχ-
μεθανὸς αἰρετικὸς).

شیش شیر شیر شیر, οὐ. ἄ. δημοσιό-
της· διάδοσις.

شیش شیر شیر, οὐ. π. τρόπος· ἐκφρά-
σεως· χάρις· κομπότης· ἐρω-
τοτροπία.

شیش شیر شیر شیر, ε. π. καί

شیش شیر شیر شیر, ε. π. ἐρωτοτρόπος·
χαρίεις.

شیش شیر شیر شیر, πλ. τοῦ شیر شیر.

ص σάτ, 17ον γράμμα τοῦ τ. ἀλ-
φβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδου-
νακοῦν τῷ 70. [τικός.

صابر σαπίρ (صبر), ε. ἂ ὑπομονή-
νον σαπίρουν καὶ صابرین σαπί-
ρίν, πλ. τοῦ προηγ.

صابوق σαπούκ, ε. τ. παράλογος·
ἀλλόκοτος.

صابون σαπουν, ζ. σάπων.

صابونق σαπουνλαμάκ, ρ. τ. σα-
πωνίζειν. [πωνίζεσθαι.

صابونلق σαπουνλανιμάκ, ρ. τ. σα-
πωνι σαπουνί, ε. ἂ. σαπωνώδης.

صاب سάπ, οὐ. τ. λαβίς, ρεῖς,
μίσχος.

صابان σαπάν, ε. τ. σπενδόνη.

صاچق σαπητιμάκ, ρ. τ. παρεκτρέ-
πασθαι

صاچلامق σαπλαμάκ, ρ. τ. ἐμπη-
γνύει· διαπερῆν.

صاچلامق σαπλανιμάκ, ρ. τ. διαπι-
ρᾶσθαι· ἐμπηγνύεσθαι.

صاچق σαπμάκ, ρ. τ. παρεκκλίνειν.
διίστασθαι.

صاچ σαπά, οὐ. τ. ἡ πλάγ' α ὁδός.

صاچشاق σαταδμάκ, ρ. τ. συναν-
τῶσθαι· ἐρίζειν.

صاچشاق σατδηριμάκ, ρ. τ. διδῶν
εἰς πώλησιν.

صاچشاق σατήξ, οὐ. τ. πώλησις.

صاچق σατηλαμάκ, ρ. τ. πωλεῖσθαι.

صاچلامق σατηλδζάν, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ
ἂ. ذات الجنب ζάτ-ουλ-δζε:έπ),

πλευρῖτις (παθ.).

صاچق σατμάκ, ρ. τ. πωλεῖν.

صاچون σατούν, ἐπ. τ. διὰ πωλή-
σεως· تلقى — σατούν ἄλμακ,
ἄγοράζειν.

صاچق σατηδζί, οὐ. τ. πωλητής·

صاچق σατηλήκ, ε. τ. ὁ ὢν διὰ
πώλησιν.

صاچشاق σατηλαμάζ, ρ. τ. ἄπρατος.

صاچشاق σατηλούρ, εὐπρατος.

صاچ سάτς, οὐ. τ. ἔλασμα σιδήρου.

صاچ سάτς, οὐ. τ. θρίξ, κόμη.

صاچق σατσάκ, οὐ. τ. προστέγα-
σμα· κρωσσός.

صاچق σατσαμάκ, ρ. τ. διαχέειν,
διασπέρειν.

صاچق σατσαμά, οὐ. τ. σκάγι (πυ-
ροβόλον)· λόγοι ἀβάσιμοι.

صاچلامق σατσαλαμάκ, ρ. τ. ἄρχε-
σθαι τοῦ πράττειν ἢ λέγειν
ἀνοητίας.

σαρχίη, οὐ. ἄ. κύριος· κά-
τορος προστάτης.

σαρχίπλικι, οὐ. τ. κατοχή·
κυριότης· προστασία.

σαδύρ, ἐ. ἄ. προερχόμενος·
ἐκπηγάζων. [κρινής.

σαδύχ, ἐ. ἄ. πιστός· εἰλι-
σάδαν σαδηχανέ, ἐπ. π. πιστῶς·
εἰλικρινῶς.

σαδηκλήχ, οὐ. τ. πίστις,
εἰλικρία. [ζειν.

σαρχαμάχ, ρ. τ. κιτρι-
νί· σάρπ, ἐ. τ. δύσδατος.

σαρσημάχ, ρ. τ. σείειν·
κινεῖν.

σαρσημάχ, ρ. τ. σείεσθαι.

σαρχή, οὐ. τ. περιχάλυμα.

σαρχή, οὐ. τ. χίδρις (σα-
ρίχι).

σαρχημάχ, ρ. τ. ἀναρτᾶν.

σαρχή, ἐ. τ. κρεμαστός.

σαρχηλοῦ, ἐ. τ. χιδαροφόρος.

σαρχηδύ, οὐ. τ. κατ-
πίσεις· προσβολή.

σαρχηδύληχ, οὐ. τ.
πρῶξις· παράνομος.

σαρχημάχ, ρ. τ. κύπτειν.

σαρχημάχ, ἐ. τ. περιτε-
τυληγμένος.

σαρχημάχ, ρ. τ. τυλίσσε-
σθαι· ἐκχυλίζεσθαι. [νωπός.

σαρχημάχ, ἐ. τ. κιτρι-
νί· σαρχημάχ, ἐ. τ. ὑποκίτρινος.

σαρχημάχ, οὐ. τ. σκ-
ροδον.

σαρχή, ρ. τ. τυλίσσειν.

σαρχή, οὐ. καὶ ἐ. τ. συ-
στροφή, περιτετυληγμένον· ἔ-
δος φαγητοῦ. [ξανθός.

σαρχή, ἐ. τ. κίτρινος· ὠχρός·
σαρχηδύ, ἐ. τ. ὑπόξανθος.

σαρχή, οὐ. ἄ. ὁ ἀναθαίνων.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

σαρχή, οὐ. ἄ. κεραινός.

صافيلتمك σαφιλετμέκι, ρ. τ. ἀπλο-
ποιεῖν.

صاقي σακσή, οὐ. τ. γάστρη.

صاقلماق σακλαμάκ, ρ. τ. φυ-
λάττειν· ἀποταμιεύειν· προφυ-
λάττειν.

صاقلماق σακλανμάκ, ρ. τ. κρύ-
πτεσθαι· προφυλάττεσθαι.

صاقلو σακλού, ἐ. τ. κεκρυμμένος·
μυστικός.

صاقي σακήν, ἐπφ. τ. προτοχή!
προφυλάχθητι. [λακτικός.

صاقلغان σακηνγάν, ἐ. τ. ἐπιφυ-

صاقلو σακηνμάκ, ρ. τ. προφυλάτ-
τεσθαι· προσέχειν· ἀποσύρε-
σθαι. [ξίς.

صاقلو σακινμά, οὐ. τ. προφύλα-

صا سال سأل, οὐ. ἄ. σχεδία.

صاالموره σαλαμούρα, οὐ. τ. ἄλμη.

صاالب σαλήτ (صالب), ἐ. ἄ. σκλη-
ρός· στερεός.

صاالح σαλήχ, ἐ. ἄ. κατάλληλος·
ἀκέραιος· ἐπιεικής· εὐλαβής.

صاالحون σαλιχούν καί

صاالحين σαλιχίν, πλ. τοῦ صاالح.

صاالحه σαλιχά, θ. τοῦ صاالح.

صاالدرمق σαλδηρμάκ, ρ. τ. ὀρμῶν·
ἐρρομῶν. [μεσος.

صاالفين σαλγήν, οὐ. τ. φόρος ἄ-

صاالق σαλκήμ, οὐ. τ. βότρυς· μύ-
δος. [κλονίζειν.

صاالماق σαλλαμάκ, ρ. τ. σείειν·

صاالانماق σαλλανμάκ, ρ. τ. κλονί-

ζεσθαι· ταλαντεύεσθαι, τὸ δι-
στέλλειν. [ραξίς, κίνησις-

صاالماق σαλλανμά, οὐ. τ. διατά-

صاالق σαλμάκ, ρ. τ. κινεῖν· ἀνα-
βάλλειν· ῥίπτειν· ὀρμῶν.

صاالق σαλινδζάκ, οὐ. τ. αἰώρα·
ἀνεμοκούνια. [σάλος-

صاالدي ساليندθή, οὐ. τ. κύμανσις·

صاالق σαλινμάκ, ρ. τ. αἰωρεῖσθαι.

صاالى ساλή, οὐ. τ. τρίτη (τῆς ἐ-
θδو, ἄδου).

صاالون σαλόν, ξ. αἰθουσα. [λύειν.

صااليورمك ساληθερμέκι, ρ. τ. ἀπο-

صامت سامت, ἐ. ἄ. σιωπηλός.

صاابى ساندζή, οὐ. τ. κολικόπονος.

صااليلماق سانδζιλανμάκ, ρ. τ. πᾶ-
σχειν κολικόπονον. [Θεός-

صانع سانί, ἐ. ἄ. δημιουργός·

صاانك سأنكى, ἐπ. τ. δῖθεν· τρό-
πον τινά. [ὑποθέτειν.

صاالق سانμάκ, ρ. τ. νομίζειν,

صاواش σαβάζ, οὐ. τ. μέριμνα·
πόλεμος· ἔρις.

صاالدرمق σαβδηρμάκ, ρ. τ. ἰα-
τρεύειν· ἀποπέμπειν.

صااورق σαβρούκ, ἐ. τ. ἀπερίσκε-
πτος· προπέτης. [πίζειν.

صااورمق σαβουρμάκ, ρ. τ. σκορ-

صااوشرمق σαβουσδηρμάκ, ρ. τ.
διαφεύγειν.

صااوشمق σαβουσμάκ, ρ. τ. ἀπέρ-
χεσθαι· δραπετεύειν. [ρεσθαι.

صااولق σαβουλμάκ, ρ. τ. ἀποσύ-

صاومق σαθμάχ, ρ. τ. ἀποπέμπειν·
θεραπεύεσθαι.

صايمن σαγιστήζ, ἐ. τ. ἀναριθμητος.
صايمن σαγισμάχ, ρ. τ. λογαριά-
ζεσθαι.

صايغى σαϊγή, οὐ. τ. διάκρισις·
περίσκεψις. [σκεπτος.

صايغى σαϊγησίζ, ἐ. τ. ἀπερί-
σαιغى ساϊγησιζλήχ, οὐ. τ.
ἀπερίσκεψία.

صايش σαγήζ, οὐ. τ. ἀρίθμησις.

صايقى ساϊκή, οὐ. τ. περίσκεψις.

صايقلق ساϊκλαμάχ, ρ. τ. παρα-
λογίζεσθαι· ὀνειροπολεῖν.

صائل σαήλ, ἐ. ἀ. ὁ ποιῶν ἔφοδον.

صايقلق ساγιλμάχ, ρ. τ. μετρεῖσθαι.

صايماق ساγιμαμάχ, ρ. τ. περι-
φρονεῖν.—ἀρνητ. τοῦ

صايق ساγιμάχ, ρ. τ. μετρᾶν,
λογαριάζειν· ὑπολήπτεσθαι.

صايى ساγή, οὐ. τ. ἀριθμός.

صايلى ساγήλη, ἐ. τ. μεμετρημέ-
νος· σημαντικός· ὁ φροντίζων.

صائل साहल, οὐ. ἀ. ὁ ἐφορμῶν.

صبا साप़ा, οὐ. τ. αὖρα. 'οὔσα.

صباح साप़ाच, οὐ. ἀ. πρώτη· ἡ ἐπι-

صباح सापाचात, οὐ. ἀ. ὡραιότης.

صباحلماق सापाचलमाच, ρ. τ. φέγ-
γειν· διανυκτερεύειν· ἐξημε-
ρόνεσθαι.

صباحلن सापाचलान, ἐπ. τ. πρώτ,
ἐνωρίς.

صبان साप़ान, οὐ. τ. ἄροτρον.

صباوت सापाचेत, οὐ. ἀ. ἡ παιδι-
κή ἡλικία.

صح سούप़, οὐ. ἀ. πρώτη.

صحه سούप़चिच, οὐ. π. πρώτη.

صبر سάप़, οὐ. ἀ. ὑπομονή· ἀλόη
(φυτ.). [μονος.

صبرن साप़ुरसीच, ἐ. τ. ἀνυπό-

वर्तल साप़ुरशिलीच, οὐ. τ.
ἀνυπομονησία. [τιχός.

صبرى साप़रली, ἐ. τ. ὑπομονη-

صبر साप़ूर, ὑπερθ. τοῦ صبر.

صى साप़ी, οὐ. ἀ. νήπιον.

صبان सप़ियान, πλ. τοῦ προηγ.

صبيه साप़िये, θ. τοῦ صى.

صبح साप़ीच, ἐ. ἀ. ὥρατος· θελ-

صحه सप़िमा, ἴδ. صحه. [κτικός.

صبرماق सप़िचलमाच, ρ. τ. ὀρμᾶν·
πηδᾶν.

صبر साप़ीर, ἐ. ἀ. καρτερικός.

صبا सप़ा, οὐ. τ. πῶλος.

صبان साप़ान, οὐ. τ. σφενδόνη·
ἄροτρον.

صبحمتاشمق सातचमाच, ρ. τ. συνχ-
तᾶν· πειράζειν.

صحه सप़िमा, οὐ. τ. πυρετός.

صباح सातसाच, οὐ. τ. θύσανος.

صبان सप़ितान, οὐ. τ. μῦς.

صبرماق सप़ितरमाच, ρ. τ. πηδᾶν.

صبرماق सप़ितरचिच, οὐ. τ. πήδη-
μα· ὀρμή.

صبح सप़िसमाच, ρ. τ. γέζειν.

صح سάच, οὐ. ἀ. ἡ δι' ἐπιγρα-
φῆς ἐπικύρωσις.

تصاحبت **σεχαπέτ**, ου. α. προστα-
σία· ἀκολουθία.

صاح **σηγάχ**, ε. α. ἀνελλιπής.

صاحرا **σηχάρεν**, επ. α. παρρησία·
ἀναφανδόν.

صاحري **σαχαρά**, πλ. τοῦ صحري .

صاحي **σαχχάφ**, ου. α. βιβλιοπώλης.

صائف **σεχαίφ**, πλ. τοῦ صائف .

صحت **σοχκέτ**, ου. α. λόγος· συν-
διάλειξις.

صحت **σηχχάτ**, ου. α. ἀλήθεια·
ἀκρίβεια· ὑγεία.

صحري **σαχρά'**, ου. α. ἔρημος· πι-
διάς ὁμαλή.

صحرائي **σαχραϊ**, ε. α. ἐρηνικός.

صخلق **σα, λαμάκ**, ρ. τ. ἐπικυροῦν.

صحن **σαχάν**, ου. α. τρυβλίον· τό-
πος εὐρύς.

صحنف **σουχχούφ**, πλ. τοῦ صحنف .

صحنه **σαχνέ**, ου. α. σκηνή (θεάτρου).

صحى **σηχή**, ου. α. ὑγιεινός.

صحج **σαχήχ**, ε. α. ἀληθής· ἀ-
κριβής· ἐπίσημος· ἐντελής.

صحيا **σαχήχεν**, επ. α. ἀληθῶς.

صحنمق **σαχηχλαμάκ**, ρ. τ. βε-
βαιουῦν.

صحنه ورقه **σαχηγά**, θ. τοῦ صحنه ورقه .

— **βερακχ-ι-σαχηγά**, χαρτό-
σημον.

صحنه **σαχηφέ**, ου. α. σελίς.

صحنه **σηχηγέ** (صحت), ου. α. ὑγειο-
νομικός· — **داير** **δαϊρέ** ἰ-ση-

χηγέ, ὑγειονομεῖτον.

صحنه **σαχρά**, ου. α. βράς.

صمد **σάδ**, ε. ἀριθμ. π. ἑκατόν.

صمد **σαδά**, ου. α. π. τ. φωνή·
ἦχος.

صمدات **σαδαχρέτ**, ου. α. βεζυρεία,
τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου βε-
ζύρου.

صمدات **σαδακχάτ**, ου. α. φιλία εἰ-
λικρινής· πίστις.

صمدات **σαδακατσήζ**, ου. α. ἄ-
πιστος. [ἀπιστία.

صمدات **σαδακατσηζλήχ**, ου. α.

صمدات **σαδακατ-κχάρ** καὶ

صمدات **σαδακατκχουστέρ**, ε. π.
πιστός, εἰλικρινής.

صمد **σαδέδ**, ου. α. ἀντικείμενον
ἐπιθυμίας· ἀκμή.

صمد **σάδρ**, ου. α. στῆθος, θώραξ·

πρωτοκαθεδρία· **عظم** — **σάδρ-**
ι-αζάμ, ὁ μέγας βεζύρης.

صمد **σάδρ-νισίν**, ε. α. ὁ ἔχων
τὴν πρωτοκαθεδρίαν.

صمد **σαδρί**, ε. α. στηθικός.

صمد **σαδέφ**, ου. α. μάργαρις.

صمد **σήδκ**, ου. α. εἰλικρινής·
πίστις.

صمد **σουδεκά**, πλ. τοῦ صمد .

صمد **σαδεκά**, ου. α. ἐλεημοσύνη.

صمدات **σαδεκάτ**, πλ. τοῦ προηγ.

صمد **σάδμ** καὶ

صمد **σαδεμέ**, ου. α. σύγγρουσις.

صمد **σουδούρ**, πλ. τοῦ صمد .

1 — **σουδούρ** ἐτ. ἐκπηγάζειν.

صادق σαδής, ε. α. εἰλικρινής.
τίμιος· φίλος.

σῆρ, οὐ. τ. βερνίχιον.

1 σὴν καὶ

σῆραδζά, οὐ. τ. χοιράδες,
 γελῶνια (παθ.). [νεια.

στραχάτ, οὐ. ἄ. εὐχρί-

"σπράγχετεν, ἐπ. ἁ. εὐ-
χρινῶς παρρησίᾳ.

σουλχανί, ου. ἁ. φιάλη μα-
κρόλαιμος. | νίζειν.

σαραμάχ, ρ. τ. χιτρί:-

σφαράγδα, οὐ. ἁ. ἀργυραυτοῦς.

σαρραψιγέ, οὐ ἄ. τὸ χέρ-
δος τοῦ ἀργυραμισθοῦ.

πρὸς σάρπ, ἐ. τ. δύσβατος.

τὸ σῆμα, οὐ. τ. ῥάμις· ἀκρω-
ρεια.

στηρημαχ, ρ. τ. στηρ:-
ξιν την βλχιν. οχυροῦσθαι.
αυθιχιδίξιν.

σπηρτλάν, οὐ. τ. ὕχινα.

σθητημάχ, ρ. τ. δεικνύειν
τοὺς ὀδόντας· μειδιᾶν.

σαρσηλιά, ρ. τ. σείε-
σθαί· κλονίζεσθαί.

4-ο σαρσηλιά, οἱ. τ. συντά-
ραξίς κλονισμός.

σαρσμάκ, ρ. τ. σείειν.
σὰρ' καὶ | κλονίζειν.

καρ' αὐτῶν, οὐ. ἀ. ἐπιληψία.

σαρ' αλή, ε. α. ἐπιλη-
πτικός.

صرف سآرف, ου. α. τὸ δαπανῆν
μεταβολή.

صرف σάρφ, οὐ. ἄ. καὶ — εἰ ἔλμ
 ι-σάρφ, γραμμματική (ιδίως δὲ
 τὸ τυπικὸν μέρος).

صرف σήρη, ἐ. καὶ ἐπ. ἁ. καθα-
ρός, -ῶς. ἀμειγής.

σχετική, ἐ. ἀ. γραμματικός.

σχαριζέται, πλ. τοῦ صرف.

صرفی طرحہ کیوں، پل. توں
 وہی گرامر. اتولوجی.

σχημάτῃ, οὐ. τ. σκόλοψ, μο-
γλός. | νειν.

σκληρά, ρ. τ. βερνικό-
σαρμαστιά, ρ. τ. τυ-

λίστεσθαι· ἐναγκαλίζεσθαι.
 مسك مسكاً, οὐ. τ. σχό-

ροδον.

σαρχαυτήκ, ου. τ. χισσόξ.

σφύρα, ού. τ. σφύρα χρυ-
σοῦν.

σχηματικές, οὐ. π. συρ-
ματοποιός· συρματοκεντήτης.

σουρρέ, ο). ἅ. βαλάντιον·
 χρηματόδεμα· χρήματα καὶ
 δῶρα στελλόμενα κατ' ἔτος
 ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτά-
 νου εἰς τὰς ἱερὰς πόλεις (Μέ-
 χαν καὶ Μεδίαν).

σῆρά, οὐ.τ. γραμμή· τάξις·
σειρά· εὐχαιρία.

στραστήζ, ἐ. τ. ἄκαιρος.

σχητή, (صراحت), ε. α. κα-

θαρός· ἀμιγής· πρόδηλος.
 صغزنى سάρηχεν, ἐπ. ἅ. καθαρώς·
 σαφῶς.
 صغزنى σηζηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
 صغزنى σηζλαμάκ, ρ. τ. πονεῖν·
 κνίζειιν.
 صغزنى σηζή, οὐ. τ. πόνος· ἄλγος.
 صعب سآط, ἐ. ἅ. δυσχερής.
 صعوبت σου'ουπέτ, οὐ. ἅ. δυσχε-
 ρεια. [χερής.
 صعوبتلى σου'ουπέτλή, ἐ. τ. δυσ-
 صعود σου'ούτ, οὐ. ἅ. τόπος ὑψη-
 λός· — τὸ ἀνυψοῦσθαι.
 صغ سήγ, οὐ. τ. τὸ ἀθάθες μέρος
 θαλάσσης.
 صغر σηγάρ, οὐ. ἅ. μικρότης· ἡ
 παιδική· ἡλικία.
 صغر σηγήρ, οὐ. τ. βοῦς.
 صغرا σουγρά, παραθ. τοῦ صغزنى.
 صغزنى σηγηρδζί, οὐ. καὶ ἐ. τ.
 βουκόλος· ἀγροίκος.
 صغزنى σηγηρλήκ, οὐ. τ. βλακία.
 صغزنى صغشدرمق σηγησδηρμάκ, ρ. τ.
 κάμνειν νὰ χωρέσῃ.
 صغزنى صغشدرمق σηγησμάκ, ρ. τ. χωρεῖν.
 صغزنى صغمق σηγμάκ, ρ. τ. χωρεῖν, πε-
 ριέχεσθαι.
 صغزنى صغمق σηγγηνμάκ, ρ. τ. κατα-
 φεύγειν· ζητεῖν ἄστυλον.
 صغزنى صغومق صوغزنى, ρ. τ. ψυχραί-
 νειν. [χρος· ψυχρός.
 صغزنى صغومق صوغزنى, οὐ. καὶ ἐ. τ. ψυ-
 صغزنى صغومق صوغزنى, ρ. τ. χυρόνειν.

صغزنى صغزنى σηγαμάκ, ρ. τ. θωπεύειν.
 صغزنى صغزنى σαγήρ, ἐ. ἅ. μικρός.
 صغزنى صغزنى σαγηρέ, οὐ. ἅ. παῖσμα·
 ἀμάρτημα. [πολέμου.
 صغزنى صغزنى σαφ, οὐ. ἅ. σειρά· τάξις
 صغزنى صغزنى σαφά, οὐ. ἅ. καθαρότης·
 ἡδονή· ἀπόλαυσις.
 صغزنى صغزنى σηφάτ, πλ. τοῦ صغزنى.
 صغزنى صغزنى σηφάτ, οὐ. ἅ. ποιότης· ἰ-
 διότης· ἐπίθετον.
 صغزنى صغزنى σηφατλαμάκ, ρ. τ. χαρ-
 κτηρίζει· περιγράφειν.
 صغزنى صغزنى σηφατλανμάκ, ρ. τ. προς-
 διορίζεισθαι. [ἐπιείκεια.
 صغزنى صغزنى سآφχ, οὐ. ἅ. τὸ συγχωρεῖν·
 صغزنى صغزنى σαφχα, οὐ. ἅ. ἐπιφάνει·
 πρόσσωπον· φάσις· σελίς.
 صغزنى صغزنى σαφδέρ, ἐ. π. ἀνδρεῖος,
 ἥρωος· πολεμιστής.
 صغزنى صغزنى صغزنى σαφδερανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
 ἡρωϊκός, -ως. [ἀνδρεία.
 صغزنى صغزنى صغزنى σαφδερί, οὐ. καὶ ἐ. π.
 صغزنى صغزنى صغزنى σαφέρ, οὐ. ἅ. ὄνομα τοῦ
 δευτέρου ἀραβικοῦ μηνός.
 صغزنى صغزنى صغزنى σηφήρ, οὐ. ἅ. μηδέν· κενός.
 صغزنى صغزنى صغزنى صغزنى σαφρά, θ. τοῦ صغزنى.
 صغزنى صغزنى صغزنى صغزنى σαφρά, οὐ. ἅ. χολή.
 صغزنى صغزنى صغزنى صغزنى σαφραλή, ἐ. τ. καὶ
 صغزنى صغزنى صغزنى صغزنى σαφραβή, ἐ. ἅ. χολερι-
 κός (τὴν κραιῖν).
 صغزنى صغزنى صغزنى صغزنى σαφζέν, ἐ. π. ἥρωος ὁ ἐ-
 φορμῶν.
 صغزنى صغزنى صغزنى صغزنى σαφζένι, οὐ. π. ἡρωϊκότης.

σφνقى σφνقى, ε. α. καθαρός· ἀ-
γνός. [διαύγεια.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. εἰλικρίνεια·
σφνقى σφνقى, ε. α. ὁ συγχωρῶν
ἀμαρτίας. [τρον.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. σφνقى, ἀνάκλι-
σφνقى σφνقى (σφνقى), ε. α. διαυγής,
ἐκλεχτός.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. ἐπιφάνεια,
θυρόφυλλοι, ἐπιδερμίδες.

σφνقى σφνقى, θ. τοῦ σφνقى.

σφνقى σφνقى, ε. τ. συνελγής· πυκνός·
στενός· — — σφνقى σφνقى, λίαν
συνελγώς. [γων.

σφνقى σφνقى, οὐ. τ. γένειον, πώ-

σφνقى σφνقى, οὐ. α. στίλβωσις.

σφνقى σφνقى, ε. α. στίλβωτής.

σφνقى σφνقى, ε. τ. ἀγένειος.

σφνقى σφνقى, ε. τ. γενειοφόρος.

σφνقى σφνقى, ε. π. τ. ἀρκετὰ σφνقى.

σφνقى σφνقى, ρ. τ. στενοχωρεῖν· πιέζειν.

σφνقى σφνقى, ρ. τ. βιάζε-
σθαι, πιέζεσθαι.

σφνقى σφνقى, οὐ. τ. πυκνότης.

σφνقى σφνقى, ρ. τ. στενοχω-
ρεῖσθαι· πιέζεσθαι.

σφνقى σφνقى, οὐ. τ. πίε-
σις· στενοχωρία.

σφνقى σφνقى, ρ. τ. σφνقى·
πιέζειν· στενοχωρεῖν.

σφνقى σφνقى, οὐ. τ. θλῖψις·
ἀμηχανία.

σφνقى σφνقى, ε. τ. ἐστε-
νοχωρημένος.

σφνقى σφνقى, ἴδ. σφνقى.

σφνقى σφνقى, ε. τ. σφνقى· αὐ-
στήρος· — ἐπ. τ. σφνقى·
αὐστηρῶς.

σφνقى σφνقى, ε. α. ἀπόφασις ἱερο-
δικαστικῇ ἢ δικαστικῇ.

σφνقى σφνقى, ἐπ. τ. ἔπειτα, ὥστε-
ρον· βραδύτερον.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. σταθε-
ρότης· αὐστηρότης· στερεό-
της· δύναμις.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. προς-
ευχή· εὐλογία.

σφνقى σφνقى, οὐ. τ. σαλάτα.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. εὐθύτης· εἰ-
ρήνη· ἐλπίς εἰς τὴν μέλλου-
σαν ζωὴν.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. ἀρμο-
διότης, ἱκανότης· δικαίωμα.

σφνقى σφνقى, οὐ. τ. ἄλμη.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. τὸ σταυρόνειν.
τὸ ἀπαγχονίζειν.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. πρᾶγμα σκλη-
ρόν· στερεόν.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. ἔτος.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. ὁσφύς· ψόχι·
γόνος.

σφνقى σφνقى, ε. α. ὁ ἐκ τῆς ὁ-
σφύος· γνήσιος· νόμιμος.

σφνقى σφνقى, θ. τοῦ προηγ.

σφνقى σφνقى, οὐ. α. τ. εἰρήνη, συν-

Οθήκη εἰρήνης. [φιλικῶς.
 صولخان, ἐπ. ἁ. εἰρηνικῶς,
 صولخا, πλ. τοῦ صلح.
 صولخانمے, οὐ. π. συν-
 Οθήκη εἰρήνης.
 صلات سخلهات, πλ. τοῦ صلات.
 صلات سالاٹ, ἴδ. صلات.
 صله سلهآ, οὐ. ἁ. πατρίς. — ال
 دا'ελ-σלהآ, νοσταλγία.
 صليب سلهآپ, ἐ. ἁ. σκληρός· δυ-
 νατός.
 صليب سلهآپ. ἐ. ἁ. ἐστχυρωμέ-
 νος. — اهل عخل-سلهآپ, οἱ
 στχυροφόροι.
 صلي سلهآپه, οὐ. ἁ. ὁ τῇ ἐστχυ-
 ρωμένῳ πιστεύων.
 ص سولم, οὐ. ἁ. κωρός.
 صول سولمآ, θ. πέτρα σκληρά·
 κωράλαος.
 صلا سولمآ, οὐ. ἁ. οἶος.
 صان سولمآن, οὐ. τ. ἄχυρον.
 صاللق سولمآنله, οὐ. τ. ἄχυρών.
 صال سولمآنه, ἐ. τ. ἄχυρόχρους.
 صمت سولمٹ, οὐ. ἁ. σιωπή.
 صم سولمعد, ἐ. ἁ. αἰδός, αἰώνιος
 (Θεός).
 صال سولمعدانہ, ἐ. ἁ. θεῖος.
 صال سولمعدانہگے, οὐ. ἁ. αἰω-
 νος. صم سولمٹ, οὐ. ἁ. κόμμι. [νιότης.
 صول سولموت, ἐ. ἁ. σιωπηλός.
 صول سولمούν, οὐ. τ. σολμούνι (εἴ-
 δος ἄρτου). [μυχός.
 صم سولمیم, οὐ. ἁ. τὸ βέλος· ὁ

صم سولمیم, ἐ. ἁ. ἐγκάρδιος,
 εἰλικρινής.
 صاع سولمآن, πλ. τοῦ صاع.
 صاع سولمآنآٹ, οὐ. ἁ. τέχνη·
 ἐπάγγελμα.
 صاع سولمآنه, ἐ. ἁ. τεχνιτός.
 صامق سولمآنمآخ, ρ. τ. δοκιμάζειν.
 صاع سولمآنه, πλ. τοῦ صاع.
 صول سولمآنوړ, οὐ. τ. κύμβαλον
 (μουσ. ὄργ.).
 صال سولمآنآل, οὐ. τ. λέμβος.
 صال سولمآنآلہ, οὐ. τ. καθέλα.
 صال سولمآنوړخ, οὐ. τ. κιβώτιον.
 صال سولمآنوړخ, ἴδ. صال.
 صال سولمآنوړ, ἴδ. صال.
 صاع سولمآن, οὐ. ἁ. ἔργον· τακτο-
 πείησις.
 صاع سولمآنآٹ, οὐ. ἁ. τέχνη, ἐπι-
 τήδευμα· τεχνουργημα.
 صاع سولمآنآٹکيآړ, οὐ. π. τε-
 χνίτης, βιομήχανος.
 صاع سولمآنآٹلو, ἐ. ἁ. τεχνικός.
 صاع سولمآنه, ἐ. ἁ. τεχνιτός.
 صاع سولمآنه, οὐ. ἁ. τέχνη· εἶδος.
 صم سولمآنم, οὐ. ἁ. ὁμοίωμα· εἰ-
 δωλον.
 صاع سولمآنوړ, πλ. τοῦ صاع.
 صاع سولمآن, οὐ. ἁ. πρῶτος, ἔργον·
 τεχνουργημα. — ἐ. ἁ. τεχνίτης.
 صول سولم, οὐ. τ. ὕδωρ. χυμός. —
 صاع سولمآنمآخ, κατακλύζειν.
 صال سولمآن, οὐ. τ. κονίσις τοῦ γου-
 δι' ἀσθέστου.

صواب σεβάπ, οὐ. ἄ. ἐπανόρθωσις·
 εὐθύτης· ἀγαθοεργία. [καιρός.
 صوابلو σεβαπλού, ἐ. τ. εὐθύς, δι-
 صوامق σουδαρμάκ, ρ. τ. ποτί-
 ζειν. [χ.η.
 صواش σαβάς, οὐ τ. πόλεμος· μά-
 صوامق σαβαομάκ, ρ. τ. μάχε-
 σθαι· καταγίνεσθαι.
 صوامق σηθαμάκ, ρ. τ. ἀλείφειν
 τοῦτον δι' ἀσθέστου.
 صوبندی سوبیندῇ, οὐ. τ. ὑδροφρά-
 κτης, ὑδραγωγέον.
 صوبا σόπα, οὐ. τ. θερμάστρα.
 صوب σόπ, οὐ. τ. οἰκογενεῖα· κατα-
 γωγή· — صوی σὸ σόπ, γενεά.
 صوبا σπα, οὐ. τ. ῥόπαλον.
 صوت σάβτ, οὐ. ἄ. ἡ σ· φωνή.
 صوج سیۇڭ, οὐ. τ. παῦσμα.
 صوجز سوبڭسڭ, ἐ. τ. ἄθως.
 صوجزلی سوبڭسڭلی, οὐ. τ. ἄ-
 صود σόδα, ξ. σόδα. [θωότη.
 صوجل سوبڭلوی, ἐ. τ. ἔνσυχος.
 صوجق کخ! صوجق سوبڭسڭ, οὐ. τ.
 τὸ γινώσκον· σובڭسڭ.
 صور سούρ, οὐ. ἄ. σάλπιγξ.
 صور سوبέρ, πλ. τοῦ
 صورت سوبرέτ, οὐ ἄ. μορφή· σχῆ-
 μα· ἀγαλμα· τὸ φαινόμενον·
 ἰχνογράφημα· προσωπίς· ἀντί-
 γραφον· ὑπόθεσις.
 صورت سوبرεταν, ἐπ. ἄ. ἐξωτερικῶς.
 صورتز سوبرετسڭ, ἐ. τ. δυσειδής·
 ἀνάσχυντος.

صورشدمق سورسودηرمάκ, ρ. τ.
 διερωτῶν.
 صورشقم سورسودμάκ, ρ. τ. ἐρωτῶ-
 σθαι (ἀλλ.).
 صورمق سورμάκ, ρ. τ. ἐρωτῶν· ἐκ-
 μυζῶν· βυζαίνειν.
 صورتقم سورسودμάκ, ρ. τ. σκυ-
 θρωπάζειν.
 صوری سورί, ἐ. ἄ. ἐξωτερικός.
 صوس سούς, ἐ. τ. σιωπηλός, σιω-
 πῶν· — ἐπ. τ. σιωπή! σιωπα.
 صوساق سوسατμάκ, ρ. τ. προξεί-
 νον· δέψαν.
 صوساق سουσάκ, ἐ. τ. διψαλός.
 صوسز سوسίξ, ἐ. τ. ἀνδρο· δι-
 ψαλός.
 صوسزلی سوسουζλί, οὐ. τ. δίψα.
 صوصاق سوسατμάκ, ρ. τ. προ-
 ξένον· δέψαν.
 صوصاق سουσάκ, ρ. τ. διψῶν.
 صوصق سουσμάκ, ρ. τ. σιωπῶν.
 صوغان σογάν, οὐ. τ. κρόμμυον.
 صوجلان σογουλδζάν, οὐ. τ. ἑλ-
 μιν· σκώληξ. [χραίνειν.
 صوغومق σογουτμάκ, ρ. τ. ψυ-
 صوغوق σογούκ, οὐ. τ. ψυχρός.
 صوغوقلامق σογουκλαμάκ, ρ. τ.
 κρυώνειν. [νεσθαι.
 صوغومق σογουμάκ, ρ. τ. ψυχραί-
 صوغوقلامق σογουκλήκ, οὐ. τ. ψυ-
 γρότης· ἀντιπαθεῖν.
 صوف σόφ, οὐ τ. ὑψαγμα ἐρισῶν.
 صوفی σοφού, οὐ. ἄ. ἀσκητής· μωα-

μεθιχνός. — ε. α. εὐλαβής.
 صوفيان صوفيγάν, οὐ. α. πλ. τοῦ
 προηγ.
 صوفيلق صοφιλήκ, οὐ.τ. εὐλάβεια.
 صوراق صοκάκ, ἴδ. زقاق.
 صوراق صοκρανμάκ, ρ. τ. παρα-
 πονεῖσθαι.
 صوقشدرمق صοκουσδηρμάκ, ρ. τ.
 παρεισάγειν, συνωθεῖν.
 صوقشقمق صοκουσμάκ, ρ. τ. παρει-
 σάγεσθαι.
 صوقلق صοκουλμάκ, ρ. τ. εἰσάγε-
 σθαι· χώνεσθαι· ἐπιχειρεῖν.
 صومق صοκούμ, οὐ. τ. ἔμπηξις· ἐν-
 θεσις, βλῶμος.
 صومق صοκμάκ, ρ. τ. εἰσάγειν.
 صوك سόν, οὐ. τ. τέλος· ἀποτέ-
 λημα. — ε. τ. τελευταῖος.
 سون پيخار, φθινόπωρον.
 صوكنده سونسονδά, ἐπ.τ. ἐπὶ τέλους.
 صول سόλ, ε. τ. ἀριστερός.
 صولقمق صουλατμάκ, ρ.τ. ποτίζειν.
 صولاق σολούκ, οὐ. τ. ἀριστερός.
 ἀριστερόχειρ· τοξότης.
 صولاق σολάκ, ε. τ. ἀλλοιούμενος,
 ἐκχρωματιζόμενος.
 صولاق σουλάκ, ε. τ. ὑδατῶδης.
 صولاق صουλαμάκ, ρ.τ. ποτίζειν.
 صولت سابلέτ, οὐ. α. ἔφοδος· ἐπί-
 θεσις.
 صولدرمق σολδουρμάκ, ρ. τ. μα-
 ραίνειν· ἐξαλείφειν. [τιχός.
 صولغان σολουγάν, ε. τ. ἀσθμα-

ضواق σολούκ, οὐ. τ. ἀναπνοή.
 صولز سولμάζ, γ' ἄρν. ε. προστ.
 τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. ἀντὶ
 ἐπιθέτου, ἀνεξίτηλος.
 صولق σολμάκ, ρ. τ. μαραίνεισθαι.
 ἐξαλείφεσθαι· ἀλλοιοῦσθαι· ἐκ-
 λείπειν.
 صولقمق σουλκνμάκ, ρ. τ. ποτίζε-
 σθαι, ἀρδεύεσθαι· κάμνειν νε-
 ρά (ἐπὶ πλοίου).
 صولو κα' صولى سουλού, ε. τ. ὑδα-
 τῶδης, ὑγρός. [τιχός.
 صولوغان σολουγάν, ε. π. ἀσθμα-
 صولوق σολούκ, ε. τ. ὠγρός.
 صولوق σολούκ, ἴδ. صولق.
 صولوقلامق σολουκλκνμάκ, ρ. τ.
 ἀναπνέειν· ἀναπαύεσθαι ἐπ'
 ὀλίγον. [στιχιν.
 صولومق σολουμάκ, ρ. τ. πνευ-
 صوموردانمق صομουρδκνμάκ, ρ. τ.
 ὑποτονθορίζειν. [θρωπάζειν.
 صومرمق صομουρμάκ, ρ. τ. σκυ-
 صون سχβν, οὐ. α. τὸ προφυλάττειν.
 صوندرمق σονδουρμάκ, ρ. τ. τα-
 νύειν· παρατείνειν.
 صونقمق σονμάκ, οὐ. τ. παρσυσιάζ-
 ζειν· ὑποβάλλειν· τανύειν.
 صوى سόϊ, οὐ. τ. γένος· οἰκογέ-
 νεια· εἶδος· καταγωγή· εὐγε-
 νής. — ε. τ. εὐγενής.
 صويي سογιουδζή, οὐ. τ. ὁ ἀπο-
 γυμνῶν, ληστής.
 صويش سογιούζ, οὐ. τ. λήστευσις.

صويش σογιούξ, οὖ. τ. βραχστών
χρέας. [τοποιός.

صويطرى σοϊταρή, οὖ. τ. γελω-
صويغون σοϊγούν, οὖ. τ. ληστεία,
ληηλασία. ورمك — σοϊγούν
βερμέχι, ληστεύεσθαι.

صويقه σοϊκά, οὖ. τ. δελεάστρα·
ἐνδυμα.

صويطق σογιουλμάκ, ρ. τ. ἀπογυ-
μνοῦσθαι· ἐκδέρεσθαι· λη-
στεύεσθαι.

صويق σοϊμόκ, ρ. τ. ἐκδύειν· λη-
στεύειν· ἐκδέρειν.

صويغق σοϊνμάκ, ρ. τ. ἐκδύεσθαι.

صير سήγρ, οὖ. ἄ. συγγένεια (ἢ
ἐξ ἀγχιστείας)· πενθερά.

صيريت ση, ριέτ, οὖ. ἄ. συγγένεια
(ἐξ ἀγχιστείας).

صيران سαχρίντζ, οὖ. ἄ. δεξαμενή,
στέρν. [ἀλιεύς.

صيد ساϊγιχδ, οὖ. ἄ. θηρευτής,
صيدات ساγιαδέτ, οὖ. ἄ. θήρ·
ἀλιεία.

صيام σηγιάμ, οὖ. ἄ. νηστεία.

صيان σηγιάν, οὖ. ἄ. τὸ προφυ-
λάττειν. [σία.

صيات σηγιανέτ, οὖ. ἄ. προστα-
"صياته σηγιάνετεν, ἐπ. ἄ. ἐκ
προφυλάξεως· ἐκ χάριτος.

صيعاق σηδζάκ, οὖ. καὶ ἐ. τ. θερ-
μότης· θερμός.

صيعان σητσάν, οὖ. τ. μῦς· πον-
τικός.

صيد σάϊδ, οὖ. ἄ. κυνήγιον, ἀλιεία·
λάφυριν.

صيدك ساϊδκιάχ, οὖ. π. τόπος
κυνηγίου· δάσος.

صيق سηρήκ, οὖ. τ. κοντάρι.

صيقق سηγيرهلمάκ, ρ. τ. ὑπεκ-
ρεύγειν· ὀλισθαίνειν.

رصيق سηρήμ, οὖ. τ. μάστιξ.

صيقق سηγηρημάκ, ρ. τ. ἐκδέρειν·
ἐκβάλλειν· ξιφουλκεῖν. [μα.

صيرم σήρμα, οὖ. τ. χρυσὸν σύς·

صيردرمق σηζδηρημάκ, ρ. τ. στραγ-
γίζειν.

صيرلدی σηζηλδή, οὖ. τ. πόνος·
θόρυβος· τὸ ἀποστάζειν.

صيرلطق σηζλαμάκ, ρ. τ. πονεῖν.

صيرمق σηϊμάκ, ρ. τ. στάζειν· ἰδρό-

صيرى σηζή, οὖ. τ. πόνος. [νειν.

صيسقه σησκά, οὖ. τ. ὕδρωψ (παθ.)

صينغ σήγ, ἐ. τ. ἀβαθής.

صيعامق σηγαμάκ, ρ. τ. ἀνασύρειν·
ἀνυψοῦν· τρίβειν.

صيعانق σηγανμάκ, ρ. τ. ἀνκσύ-
ρεσθαι· προκλείφεσθαι.

صيعشدرمق σηγησδηρημάκ, ρ. τ.
ποιεῖν· χωρεῖν.

صيعشطق σηγησμάκ, ρ. τ. χωρεῖν.

صيعمق σηγμακ, ρ. τ. χωρεῖν.

صيعنق σηγηνμάκ, ρ. τ. προφυ-
λάττεισθαι· προσφεύγειν.

صيعنه σηγηνημά, οὖ. τ. καταφυγή.

صيعه σηγά, οὖ. ἄ. ἔγκλισις (γρμ.)·
τρόπος.

صيقق σηγήρ, οὖ. τ. βοῦς.
 صيقق σηγηρδῶ, οὖ. τ. βουκόλος.
 صيقق σηγηρλή, οὖ. τ. βλακεία.
 صيف سάφι, οὖ. ἄ. θέρος.
 صيق سخيف, ἑ. ἄ. θερνός.
 صيقق سخيفιγέ, οὖ. ἄ. ἔπαυλις.
 صيق سήχ, ἑ. τ. συνεχής· πυκνός.
 — — — — — σήχ σήχ, συνεχῶς.
 صيقالمق σηκαλμάχ, ρ. τ. συμπυ-
 κνωῖσθαι.
 صيقشدمق σηκηδῶμαχ, ρ. τ.
 στενωχωρεῖν, πιέζειν.
 صقمق σηκηδῶμάχ, ρ. τ. πιέζε-
 σθαι· βιάζεσθαι.
 صيقلاشق σηκλαύμάχ, ρ. τ. γίνε-
 σθαι πυκνός ἢ συγνός.
 صيقاق σηκηλμάχ, ρ. τ. βιάζε-
 σθαι· στενωχωρεῖσθαι.
 صيقق σηκμάχ, ρ. τ. σφίγγειν,
 πιέζειν· στενωχωρεῖν.

صيقلقلق σηκηλμακλήχ, ρ. τ. στε-
 νωχωρεῖσθαι.
 صيقق σηκηνδῶ, οὖ. τ. στενο-
 χωρά· ἀμηχανία. [θεῖν.
 صيقق σηκηνμαχ, ρ. τ. προσπα-
 صيق σηκή, ἑ. τ. σφιγκτός· στε-
 νός· αὐστηρός· — ἑπ. τ. αὐ-
 στηρῶς· σφιγκτά.
 صيقلامق σηκηλαμάχ, ρ. τ. στε-
 νωχωρεῖν, συστέλλειν.
 صيقامق σηναμάχ, ρ. τ. δοκιμάζειν.
 صقمق σινμάχ, ρ. τ. διαλύεσθαι·
 συντρίβεσθαι.
 صيوا صيبأ, οὖ. τ. κονίαμα.
 صيواشق σηβασίχ, ἑ. τ. ἐπίχριστος.
 صيواق صيبامάχ, ρ. τ. κονίαν.
 صيوا صيβαμά, οὖ. τ. γρίσις·
 κονίασις. [γετικός.
 صيود سخيوūd, οὖ. ἄ. κύων κυνη-
 صيرمق σηγιρμάχ, ἑδ. صيرمق.

ض

ضبطنامه

ضررلو

ض دأت, 18ον γράμμα τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφαριθήτου· ἀριθμητι-
κῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 800.

ضابط زاپیت, οὐ. ἄ. ἄρχων, ἄρ-
χηγός, ἀξιωματικός.

ضابطان زاپηتآن, πλ. τοῦ προηγ.

ضابطك زاپيتلك, οὐ. τ. θέσις
ἢ ἀξίωμα· ἱκανότης· ἀστυ-
νομικὴ ἐπιτήρησις. [ξίς.

ضابطه زاپهتآ, οὐ. ἄ. κανὼν· τά-

ضاحك δαχήκι, ἐ. ἄ. ὁ γελῶν.

ضار دآرر, ἐ. ἄ. ἐπιβλαβής.

ضارب دآرپ (ضرب), ἐ. ἄ. ὁ κτυ-
πῶν, ὁ τύπτων.

ضال دآلل, ἐ. ἄ. ὁ διατελῶν ἐν
πλάνῃ· ἀμαρτωλός.

ضامن زامين, ἐ. ἄ. ἐγγυητής.

ضامع زاجی, ἐ. ἄ. ἀπολεσθεῖς.

ضايعات زاجیآت, πλ. τοῦ ἐπομ.

ضایعه زاجیة, οὐ. ἄ. ἀπώλεια·
ἀπολεσθέν.

ضبط زآپت, οὐ. ἄ. τὸ κρατεῖν· τὸ
ἐξουσιάζειν· τὸ διοικεῖν· τὸ
κυριεύειν· κατοχή· λεία.

ضبطسراق زاپتσηزλήκ, οὐ. τ. ἀ-
κρασία. [μνημα· ἔκθεσις.

ضبطنامه زاپتنامه, οὐ. π. ὑπό-

ضبطي زاپتی, ἐ. ἄ. ἀστυνομικός.

ضبطيه زاپتيغه, οὐ. ἄ. ἀστυνο-
μία· ἀστυνόμος· χωροφύλαξ·

ناظري — زاپتيغه نازیره, ὁ-
πουργός τῆς ἀστυνομίας.

ضحك دآχकि, οὐ. ἄ. γέλως.

ضحكه δαχηκέ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. ὁ
χλευάζων· κωμωδία.

ضد زήδδ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. ἐνάντιος·
δυσμενής· τὸ ἀντίθετον· ὁ ἀν-
θιστάμενος.

ضدلق زηδληκ, οὐ. τ. ἐναντιότης·
τὸ ἀντιπράττειν.

ضديت زηδديگهت, οὐ. ἄ. ἀντίπρα-
ξίς· ἀνταγωνισμός.

ضر دآرر, οὐ. ἄ. κακόν, ζημία.

ضراعت دآراآت, οὐ. ἄ. ταπεινό-
της, ἱκεσία. [λαπλασιασμός.

ضرب دآرپ, οὐ. ἄ. κτύπημα· πολ-
ضربا دآرپه, ἐπ. ἄ. διὰ τῆς βίας.

ضربخانه زارپخانه, οὐ. π. νομι-
σματοκοπεῖον.

ضربه دαρπέ, οὐ. ἄ. κτύπημα.

ضرار زآرآر, οὐ. ἄ. βλάβη, ζημία.

ضرارسم زآرارسه, ἐ. τ. ἀζήμιος·
μέτριος, ὑποφερτός.

ضررلو زآرارلۇ, οὐ. τ. ἐπιζήμιος.

δῆρς, οὐ. ἄ. ὁδοὺς, μυλόδοδος.

δουρούπ, πλ. τοῦ ضرب.

δουρούπ-ε-εμσάλ, πα-
ροιμίαι.

ζαρουράτ, πλ. τοῦ

ζαρουρέτ, οὐ. ἄ. ἀνάγκη.

τὸ ἐπεῖγον· πτωχεία.

ζαρουρί, ε. ἄ. ἀναγκαῖος,

ἄφευκτος· πρόσθλος.

ζαρουριγιέτ, πλ. τοῦ προγ.

ζα'άρ, οὐ. ἄ. ἐξασθένησις.

ζα'άρ, ε. ἄ. διπλοῦς.

ζου'α'άρ, πλ. τοῦ ضعیف.

ζα'φιγέτ, οὐ. ἄ. ἀδυναμία.

ζα'ίφ, ε. ἄ. ἀδύνατος· φιλά-

σθενος· πτωχός.

ζα'ιφανέ, ἐπ. π. ἀσθενῶς·

ἀδυνάτως.

ζα'ιφλατμάκ, ρ. ἄ. τ.

ἄξασθενίζειν. [σθνεῖν.

ζα'ιφλανμάκ, ρ. τ. ἐξα-

δαλαλέτ, οὐ. ἄ. ἀποπλά-

νησις· πλάνη (θρησκ.).

ζα'λ', οὐ. ἄ. τὸ ὁστοῦν πλευ-

ρᾶς· πλευρά.

ζάμμ, οὐ. ἄ. πρόσθήκη.

ζαμάν, οὐ. ἄ. ἐγγύησις.

ζαμαίρ, πλ. τοῦ ضام.

ζάμκ, οὐ. ἄ. κόμμι.

ζήμν, οὐ. ἄ. τὸ ἐσωτερικόν·

σκοπός.

ζήμνεν, ἐπ. ἄ. ὑπονοούμενος.

ζημνηνδά, σύνδ. τ. ἵνα·

ὅπως· ἐπὶ τῷ σκοπῷ.

ζημνή, ε. ἄ. ὑπονοούμενος.

ζαμίρ, οὐ. ἄ. νοῦς, καρδία·

μυστικόν· ἀντωνυμία· شخصی —

ζαμίρ σαχσί, προσωπική ἀντω-

νυμία· وصفی — ζαμίρ βασφί,

ἀντωνυμία ἀναφορική· نسی —

ζαμίρ νιστί, ἀντωνυμία σχε-

τική· مکتب — ζαμίρ-ι-μουτε-

κελλίμ, ἀντωνυμία προσωπική

τοῦ α' προσώπου.

ζαμημέ, οὐ. ἄ. παράρτημα.

ζηγιά, οὐ. ἄ. φῶς· λάμψις.

ζιγιαπάς, ε. π. ὁ λάμψιν

διαχέων.

ζηγιαδάρ, ε. π. φωτεινός.

ζηγιαφέτ, οὐ. ἄ. συμπόσιον.

ζήκ, οὐ. ἄ. διάστημα στε-

νόν· ἀμχανία.

طائلولق

طارلقق

ط τή, 19ον γράμμα τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητι-
κῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 9.

طابع ταπί, οὐ. ἀ. τυπογράφος·
ἐκδότης.

طابور ταπούρ, οὐ.τ. τάγμα· σῶ-
μα στρατιωτικόν· ὄμιλος.

طايه ταπγιέ, οὐ. τ. κανονιστοι-
χία· ὁχύρωμα. [σέβεσθαι.

طامق ταπμάχ, ρ. τ. λατρεύειν·

طايق ταπηνμάχ, ρ. τ. ἀπονέ-
μειν σέβας· προσκλίνεσθαι.

طاپو ταπό καὶ سندی — ταπό σε-
νεδί, ἐπίσημος τίτλος κατοχῆς.

طات τάτ, οὐ. τ. γεῦσις, νοστιμιάδα.

طاتسر τατσήζ, ἐ. τ. ἄνοστος.

طاتسزلانماق τατσηζλανμάχ, ρ. τ.
ἀγδιάζεσθαι. [σιότης.

طاتسزلق τατσιζλήχ, οὐ. τ. ἀνου-

طاتلو τατλοῦ, ἐ. τ. γλυκὺς· εὐ-
προσήγορος· — οὐ. τ. γλύ-
κισμα.

طاتلولق τατλουλατμάχ, ρ. τ.
γλυκαίνειν. [γλυκαίνεσθαι.

طاتلولشماق τατλουλασμάχ, ρ. τ.

طاتلولق τατλουλήχ, οὐ. τ. γλυ-
κύτης· θέλγητρον.

طامق τατμάχ, ρ. τ. γεύεσθαι.

طاحن ταχίν, οὐ. τ. σησάμη ἡ-
λεσμένη· κ. ταχίνη.

طاداق تاδανμάχ, ρ. τ. γλυκαί-
νεσθαι· δελεάζεσθαι.

طاد τάδ, ἴδ. طات.

طار τάρ, ἐ.τ. στενός, στενόχωρος·
στενοχωρημένος.

طارطش ταρτήζ, οὐ. τ. ζύγισμα.

طارلماق ταρτηλμάχ, ρ. τ. ζυγί-
ζεσθαι. [μετρᾶν.

طارمق ταρτμάχ, ρ. τ. ζυγίζειν·

طارتمق ταρτμά, ἴδ. طارتش.

طارقي تارتή, οὐ. τ. σταθμός·
(βάρους).

طارچين تارتσίν, οὐ. τ. κανέλλα.

طارغين ταργήν, ἐ.τ. ὀργισμένος,
θυμωμένος.

طارغينك ταργηνλήχ, οὐ. τ. θυ-
μός, ὀργή. [νεύειν.

طارلماق ταρλατμάχ, ρ. τ. στε-

طارلماق ταρλανμάχ, ρ.τ. συστέλ-
λεσθαι· στενοχωρεῖσθαι.

طارلماق ταρηλτμάχ, ρ. τ. παρορ-
γίζειν.

طارلغان δαρηλγάν, ἐ. τ. ὀργίλος.

طارلقق δαρχατμάχ, ρ.τ. στενεύειν.

طارلق θαρήκ, οὖ. τ. τόπος στε-
νός· ἀμηχανία. [ἀγανακτεῖν.
طارلق θαρημάκ, ρ.τ. ὀργίζεσθαι.
طاره تآرخ, οὖ. τ. ἐλάττωσις, ξε-
πεσμός, κ. τάρα.

طاری ταρή, οὖ. τ. κέγχρος.
طاری ταρή, ἐ. ἀ. ὁ φθάνων —
اولق ταρή ὀλμάκ· ἀφικνεῖσθαι.
طاس تآس, οὖ. π. εἶδος ποτηρίου
ἐκ χαλκοῦ, κ. τάσι.

طاس تآس, ἐπ.τ. ὅλως· تام — τās
ταμάμ, ὅλως· ὀλοκλήρως.

طاسلق τασλάκ, οὖ. τ. φαλακρός.
طاسلامق τασλαμάκ, ρ. τ. συμφω-
νεῖν· διορθοῦν. [πη.

طاسه تασά, οὖ. τ. κατήφεια· λύ-
طاسهلق τασχαλνμάκ, ρ. τ. λυ-
πεῖσθαι.

طاسلندرمق τασαλανδηρμάκ, ρ. τ.
προξενεῖν· λύπη.

طاش اواجی —
تآس ὀδζαγή, λατομεῖον.

طاشاق τασάκ, οὖ. τ. ὄρχις.

طاشاقلو τασακλού, ἐ. τ. ὁ ἔχων
ὄρχεις· ἱκανός περί τι.

طاشتیق τασητιράκ, ρ. τ. μετσκο-
μίζεσθαι.

طاشی τασόζι, οὖ. τ. λιθοξόος.

طاشریق τασήρμάκ, ρ. τ. ἐκχει-
λίζειν. [προπέτεις.

طاشقیق τασκήν, ἐ.τ. ἐκχειλίζων·

طاشقیلق τασκηνήκ, οὖ. τ. ἐκ-
χειλήσεις· προπέτεις.

طاشلامق τασλαμάκ, ρ. τ. λιθο-
βολεῖν. [τρῶδης.

طاشاق τασλήκ, ρ. τ. τόπος πε-
طاشلو τασλού, ἐ. τ. πετρώδης·
λίθινος.

طاشیق τασμάκ, ρ. τ. ἐκχειλίζειν·

طاشیق τασινμάκ, ρ.τ. μετοιχεῖν.

طاشیق τασήμάκ, ρ.τ. φέρειν· μετ-
χομίζειν. [λάβειν·

طاعت تآآت, οὖ. ἀ. εὐπειθεια· εὐ-
طاعون ταούν, οὖ. ἀ. λοιμός· ἐπι-
δημικὸν νόσημα.

طاغ تآγ, οὖ. τ. ὄρος, βουνόν· ف-
— καρὰ τآγ, Μαυροβούνιον·
— یانار تآγ, ἡφαίστειον·

طاغتیق ταγιτιμάκ, ρ.τ. διανέμειν·
διασκορπίζειν· σπαταλᾶν· τρέ-
πειν εἰς φυγήν.

طاغلق ταγλήκ, οὖ.τ. τόπος ὀρεινός·

طاغلق ταγηλμάκ, ρ. τ. διασκορ-
πίζεισθαι· διανέμεσθαι. [σίβιος·

طاغلو ταγλή, ἐ. τ. ὀρεινός, ὄρε-

طاغیق ταγηνίκ, ἐ. τ. διεσκορπι-
σμένος. [τοίμα·

طاق تآک, οὖ. π. θόλος· ἀψίς· πά-

طاق تآک, ἐ. ἀ. μόνος· μὴ ἄρτιος·
(περιττός).

طاقت تاکάτ, οὖ. ἀ. δύναμις.

طاقسیرز تاکατσήζ, ἐ. τ. ἐξηντλη-
μένος.

طاقسیرلق تاکατσηζλήκ, οὖ. τ.

ἐξασθένησις.

طاقسیردامق تاکατηρδαμάκ, ρ.τ. κροτεῖν·

طاقدى τακηρόη, οὐ. τ. κρότος.
 طاقلا τακλάχ, οὐ. τ. κυδίστημα.
 μτφρ. ἰκνεία.
 طاقتا τακηλμάχ, ρ. τ. πειράζειν.
 — παθ. τοῦ طاقت τακμάχ,
 ἐμπλέκεσθαι.
 طاقت τακήμ, οὐ. τ. σκεύη· ἔπι-
 πλα· ἐργαλεῖα· πλῆθος· τά-
 ξις· ὅμιλος. [ρεῖν.
 طاقت τακμάχ, ρ. τ. ἀνερτᾶν· φο-
 ρεῖν. [ρεῖν.
 طاقت τακινμάχ, ρ. τ. περιβόλ-
 λεσθαι· φορεῖν.
 طاك تان, οὐ. τ. αὐγή· εἴτ —
 τὰν ἀτμάχ, ρ. τ. ἀνατέλλειν.
 كاشق تانηστήχ, οὐ. τ. σύσκε-
 ψις, συμβουλή.
 كاشق تانησμάχ, ρ. τ. συμβου-
 λεύεσθαι. [κινῶν.
 طالش تالάξ, οὐ. τ. σχίδαξ, ῥυ-
 τισμός· τάλασμα, ρ. τ. ἐρίζειν.
 طالش تالάχ, οὐ. τ. σπλήν (ἀνατ).
 طالمق تالαμάχ, ρ. τ. νύσσειν·
 δάκνειν· κυττηιάζειν.
 طالب تالίπε, εἰ. ἄ. ὁ ζητῶν· ἐπιε-
 μένος· σπουδαστής. [ζειν.
 طالدمق تالδηρμάχ, ρ. τ. βυθί-
 ζειν.
 طالدمق تالδηρμά, οὐ. τ. κατα-
 βολάς.
 طالع تالή, εἰ. ἄ. ἀνατέλλων.
 طالع تالηστήξ, εἰ. τ. ἀτυχής.
 طالع تالηστήξ, οὐ. τ. ἀτυχία.
 طالع تالή, οὐ. ἄ. τύχη.

طالعو ταλήλη, κ. ταληλή, εἰ.
 τ. τυχερός. [λυμνητής.
 طالع تالηδξ, οὐ. τ. δύτης· κο-
 ψός· ταλγά, οὐ. τ. κύμα.
 طالع تالγαλανμάχ, ρ. τ. κυ-
 μανέσθαι. [δης.
 طالع تالγαλού, εἰ. τ. κυματώ-
 νος· ταλγίν, εἰ. τ. βυθισμένος.
 طالع تالικά (تال), οὐ. ἄ. σύ-
 ζυγος ἀποπεμφθεῖσα.
 طالق تالκαχούκ, οὐ. τ. κόλαξ·
 παράσιτος.
 طالق تالμάχ, ρ. τ. βυθίζεσθαι.
 طالع تالγιάν, οὐ. τ. ἰχθυο-
 τροφεῖον.
 طام تام, οὐ. τ. ὁροφή, στέγη·
 δώμα· παράπηγμα.
 طامق تام, οὐ. τ. οὐρανίσκος.
 طامق تانηζλήχ, εἰ. τ. κήλων.
 طامق تامλαμάχ, οὐ. τ. στάζειν.
 طامق تامλατμάχ, ρ. τ. ἀπο-
 στράζειν. [ζειν.
 طامق تامλαμάχ, ρ. τ. ἀποστά-
 ζειν.
 طامق تامλά, οὐ. τ. σταγῶν· ἀπο-
 πλῆξις. [ἀναγνωρίζειν.
 طامق تανιμάχ, ρ. τ. γνωρίζειν,
 طاوراق ταβραχμάχ, ρ. τ. ἀνα-
 ρωνύνα· ἀντίστασθαι.
 طاوراق تاوراق καὶ قوش — τὰς
 χουδού, ταῦς.
 طاوراق تابδάν, οὐ. τ. λαχρός·
 — ἄ. ἀτὰ ταβδάνι, κόνικλος.
 طاوراق تابδούκ, οὐ. τ. ὄρνις· ἀν-

طبل τάβλ, οὖ. τ. τύμπανον.
 طبله τάβλα, οὖ. ἄ. τραπέζα· δίσκος.
 طبله تاβلیاکیار, οὖ. ἄ. ὁ ἐπὶ
 ταβλῶδων φέρων τὰ πολλοῦ-
 μενα· ἄρτοπώλης.
 طبله τηπί, ε. ἄ. ἱατρικός· θερά-
 πευτικός.
 طیب تاπήپ, οὖ. ἄ. ἱατρός.
 طبیعت تاپی'آت, οὖ. ἄ. φύσις· φυ-
 σικόν· ἰδιότης· διάθεσις· κα-
 λαισθησία.
 طبیعت تاپی'ατ'δ'ε, ἐπ. τ. κατὰ
 φύσιν· ὡς ἡ καλαισθησία ὑπα-
 γορεύει.
 طبیعت تاپی'ατ'σ'ή, ε. τ. ὁ παρὰ
 φύσιν· ὁ στερούμενος καλαι-
 σθησίας,
 طبیعت تاپی'ατ'λου καὶ صاحی طبیعت
 تاپی'آت σαχηπή, φιλάρεσκος.
 طبیعت تاπή'ή, ε. ἄ. φυσικός· ἀ-
 πλοῦς· ἔμφυτος — ἐπ. ἄ. φυ-
 σικά. [προηγ.
 طبیعت تاπή'ηγε'آت, πλ. τοῦ
 طبیعت تاπή'ηγιούν, οὖ. ἄ. φυ-
 σιοδότης· ὀλισθήτης.
 طبیعت τηپی'ی, θ. τοῦ طبی.
 طبیعت تاπάν'د'ε, οὖ. τ. πιστόλιον.
 طپاق توپ'اک, οὖ. τ. γῆ, γῶμα·
 γήπεδον· ἔδαφος· κόνις· عانی
 ی — ὁσμάνη τοπραγή, τὸ ὁ-
 θωμανικὸν ἔδαφος, ἡ Τουρκία.
 طپداق تاπηρ'δαμά, ρ. τ. κρού-
 ειν τὴν γῆν διὰ τῶν ποδῶν.

طپوز τοπούζ, οὖ. τ. ῥόπαλον.
 طبه τάπα, οὖ. τ. ἐπιστομὴς.
 طحان ταχ'χ'αν, ε. ἄ. μυλωθρός.
 طحن τάχν, οὖ. ἄ. τὸ ἀλέθειν.
 طحين ταχ'ήν, οὖ. ἄ. ἄλευρον· σή-
 σαμος τετριμμένος. [νον.
 طراق ταράκ, οὖ. τ. κτεῖς· δίκρα-
 طراق تاπακ'λάμα, ρ. τ. κτε-
 νίζειν· συναρίζειν διὰ δικάνου.
 طراق تاπακ'λάμα, οὖ. τ. κτενίσμα.
 طراق تاπακ'λά, ρ. τ. κτενίζειν.
 طراق تاπακ'λά, ρ. τ. κτενίζεσθαι.
 طراوت τερα'όετ, οὖ. ἄ. νεαρότης·
 νωπότης. [δρέπανον.
 طران τηρ'πάν, οὖ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.)
 طرتل τηρ'τήλ, οὖ. τ. κάμπη.
 طرح تάρ, οὖ. ἄ. τὸ διώκειν· ὑπε-
 ξάίρεισις· ἀφαίρεισις.
 طرحة تاρχ'ανά, οὖ. τ. τραχανᾶς.
 طرد تάρ'δ, οὖ. ἄ. τὸ ἐκδιώκειν.
 طرز تάρ'ζ, οὖ. ἄ. σχῆμα, μορφή,
 τρόπος, μέθοδος· ὁδός.
 طرف تάρ'ف, οὖ. ἄ. ὀφθαλμός·
 λοπάς.
 طرف تاρά'ف, οὖ. ἄ. μέρος· τόπος·
 διεύθυνσις· προστάσις. — ی
 پ' تاρά'ف, οὐδέτερος.
 طراف تاπα'φανέ, — ی پ' تاπα-
 φανέ, ἐπ. ἄ. ἀμερολήπτως
 οὐδέτερος.
 طراف تاπα'φ'δ'άρ, ε. π. μερολή-
 πτης· ὁπαδός.
 طرفدارلق تاπα'φ'δ'α'ρ'λή'ک καὶ

طرفدارى ταραφδάρι, οὖ. π. μερο-
ληψία.

طرفگیر ταραφگیر, ὡς τὸ προηγ.
طرفسز ταραφσήζ, ἐ. τ. ἀμερόλη-
πτος. [ψία· πρεστασία.

طرفلق ταραφλήκ, οὖ. τ. μερολη-
طف τουρφέ, οὖ. ἄ. προῖγμα νέον
καὶ σπάνιον. [طرف.

طرفین ταράφεϊν, οὖ. ἄ. δυῖκ. τοῦ
طرفینى ταραφεϊνλί, ἐ. τ. ἀμοι-
βάτος.

طریق τουρούκ, πλ. τοῦ طریق
طرملاق τηρμαλαμάκ, ρ. τ. ἐκ-
δέρειν μὲ τοὺς ὄνυχας.

طرناک τηρνάκ καὶ
طرنق τηρνάκ, οὖ. τ. ὄνυξ.

طریاق τηρεάκ, οὖ. ἄ. θηριακή.

طریاق τηρειακή, οὖ. ἄ. ἄνθρωπος
ἐκδοτος εἰς ὄπιον, καπνὸν ἢ
καφέν· μεταφ. ἰδιότροπος.

طريد تارید (طرد), ἐ. ἄ. δεδιωγμένος.

طریق تارίχ, οὖ. ἄ. ὁδός· τρόπος·
ἔθος· κανὼν· στάδιον.

طریق تارικάτ, οὖ. ἄ. ὁδός· τρό-
πος· γρῆξιμή· θρησκεία· στά-
διον.

طسلاق τασλάκ, οὖ. τ. σχεδίων.

طش تής, ἐπ. καὶ ἐ. τ. ἔξω· ἔξω-
τερικός.

طشاق τασάκ, οὖ. τ. ὄρχις.

طشاقی τασακλή, ἐ. τ. ὁ ἔχων
ὄρχις· ἰδιότητος ἀνδρικός·
διάσημος εἰς τι.

طشره τασρά, οὖ. τ. τὸ ἔξω· τὸ
ἔξω· τερικόν· — ἐπ. τ. ἔξω.

طشردی τασραλή, οὖ. τ. ἔξωμε-
ρίτης.

طعام تا'ām, οὖ. ἄ. φαγητόν·
γεῦμα· — τα'ām ἐτ.,
τρώγειν.

طعامى تا'āmī, ἐ. ἄ. θρεπτικός.

طعان تا'ān, ἐ. ἄ. ὑβριστής· κα-
κολόγος.

طعم تا'm, οὖ. ἄ. γεῦσις.

طعم تού'm, οὖ. ἄ. φαγητόν· τροφή.
طعن تا'n, οὖ. ἄ. κατηγορία· ὑ-
βρις· μομφή.

طغرا τουγρά, οὖ. π. μονόγραμμα
σουλτανικόν, τιθέμενον ἐπὶ νο-
μισμάτων καὶ φερμανίων κτλ.
طفرج δαγαρδζήκ, οὖ. τ. πήρα,
σάκκος.

طغیان τουγ-γιάν, οὖ. ἄ. ὑπέρβα-
σις ὁρίων· κάκωσις.

طفره ταφρά, οὖ. ἄ. ὑπερηφάνεια.

طفره تافραλή, ἐ. π. ὑπερή-
φανος.

طفل تήφλ, οὖ. ἄ. νήπιον.

طفل تήφλ, οὖ. ἄ. παιδική· ἡλικία.

طفلى τηφιλή, ἐ. ἄ. παράσιτος.

طفوليت τουφουλιγέτ, οὖ. ἄ. παι-
δική· ἡλικία.

طفل توفέ'יל, ὑποκορ. τοῦ
παιδάκι. [ρασιτία.

طفيليت τουφε'ιλιγέτ, οὖ. ἄ. πα-

طعاج τηκάδζ, οὖ. τ. πῶμα.

طعام τηκαμάχ, ρ. τ. ἐπιφράσσειν.
طعامق τηκανμάχ, ρ. τ. ἐπιφράτ-
τεσθαι.

طقسان τοκσάν, ἐ. ἀριθμ. τ. ἐν-
νενήκοντα. لق — τοκσανλήχ,
ἐννενηκοντούτης.

طقوز τοκούζ, ἐ. ἀριθμ. τ. ἐννέα.

طكوز τονούζ, ἴδ. طموز.

طلا τηλά, οὐ. ἄ. τὸ ἀλείφειν
(χρυσῷ, ἀργύρῳ χρώματι).

طلاوز τιλαδούζ, οὐ. π. χρυσο-
κεντητής.

طلاش ταλάζ, οὐ. ἄ. ῥυκανίσματα.

طلاق ταλάκ, οὐ. ἄ. διάζευξις.
διαζύγιον. ألم — τηλακναμέ,

οὐ. ἄ. π. διαζύγιον. [τής.

طلاكار τηλακκιάρ, οὐ. π. χρυσο-

طلاوت τηλαβέτ, οὐ. ἄ. ὠραιότης,
ἐρασμιότης.

طلب ταλέπ, οὐ. ἄ. τὸ αἰτεῖν.
ἐπιθυμία, ἀπαίτησις.

طلبدار ταλεπδάρ, ἐ. ἄ. καί

طلبكار ταλεπκιάρ, ἐ. καὶ οὐ. π.
ὁ αἰτῶν, ὁ ἐπιζητῶν.

طلبه ταλεπέ, ἐ. ἄ. πλ. τοῦ طلب.

طلم τηλσήμ, οὐ. ἄ. φυλακτῆ-
ριον, περιζήμα.

طلتα ταλλάτ, οὐ. ἄ. ὄψις, ἐμ-
φάνις, πρόσωπον.

طلق τάλκ, οὐ. ἄ. ἀπολυθείς, ἡ-
συχος, διακυγής.

طلوع τουλού, οὐ. ἄ. τὸ ἀνχτέλ-
λιν· τὸ ἀνχθαίνειν ἐπὶ ὕψω-

ματος. [λοῦμι.

طولم τολούμ, οὐ. τ. ἀσκή· του-

طلوبم τολούμπα, οὐ. τ. ἀντλία.

طلوبمجي τουλούμπαδζι, οὐ. τ.

κατασκευαστῆς ἀντλιῶν· πυ-
ροσθέστης. [πορικῇ.

طليقε ταλικά, οὐ. τ. ἄμαξα ὁδοι-

طمر ταμάρ, οὐ. π. φλέψ· — ش

شاχταυάρ, ἀρτηρία.

طمروق τομρούκ, οὐ. τ. βλαστός·

καυλὸς φυτῶν· πέδαι· φυλακαί.

طمروقلنق τομρουκλανμάχ, ρ. τ.

βλυστάνειν.

طمطراق τομτράκ, οὐ. τ. πομπή,

μεγαλοπρέπεια.

طمطراقلي τομτρακλή, ἐ. τ. μεγα-

λοπρέπης· ἐπιδεικτικός.

طمع ταμά, κ. ταμάχ, οὐ. ἄ.

πλεονεξία, ἀπληστία.

طمكار ταμικιάρ, οὐ. π. ἄπλη-

στος· φιλάργυρος.

طمكارلق ταμικιαρλήχ, οὐ. τ.

φιλαργυρία. [σταῖζειν.

طماق ταμλαμάχ, ρ. τ. ἀπο-

طماق تاμλά, οὐ. τ. σταγῶν· ἀπο-

πληξία.

طموز τομούζ, οὐ. τ. χοῖρος, με-

ταφορ· ἡλίθιος· ἀχρεῖος.

طنبور τανπούρ, οὐ. ἄ. τύμπανον.

طنبور تاμπورا, ὡς τὸ προηγ.

طنطنه ταντανά, οὐ. ἄ. πομπή.

طنطنلي τανταναλή, ἐ. τ. πομ-

πώδης· πολυτελής.

طنلامق τηνλαμμάχ, ρ. τ. ἀντηγεῖν.
طنق τηνμάχ, ρ. τ. ὀμιλεῖν ἀ-
κούειν. [πουν.

طوار ταθάρ, οὐ. τ. ζῶον τετρα-
πύχ, οὐ. ἀ. τὸ περισ-
δεύειν· τὸ περιστρέφεσθαι·
στροφή περὶ τὸ τέμμενος τῆς
Μέχκας.

طواق ταθθάρ, ἐ. ἀ. ὁ περὶ τὸ
τέμμενος τῆς Μέχκας στρεφό-
μενος.

طوان ταθάν, οὐ. τ. στέγη· ὁροφή.
طوائف ταθαίφ, πλ. τοῦ طائف.

طوب τόπ, οὐ. τ. σῶμα σφαιρω-
τόν· σφαῖρα τηλεβόλου· τη-
λεβόλον· — — — — — τοποῦ το-
πού, τὸ ὅλον· — — — — — τοπδάν,
ἐν συνόλῳ· — — — — — τὸ π ἄτμάχ,
ρ. τ. κανονιοβολεῖν· χρεωκο-
πεῖν.

طوب τόπ, ἐπ. τ. ὅλως· طولو —
τὸ π τολού, πληρέστατος.

طوبارلق τοπαρλάχ, ἐ. τ. στρογγύ-
λῳς. [γειν.

طوبارلق τοπαρλαμάχ, ρ. τ. συνά-
γῳς· τ. στρογγύλῳς.

طوبال طοπάλ, ἐ. τ. χωλός.

طوباللق τοπαλλαμάχ, ρ. τ. χω-
λύνειν.

طوباللق τοπαλλήχ, οὐ. τ. χωλότης.

طوبالقى τοπδζί, οὐ. τ. στρατιώτης
τοῦ πυροβολικοῦ· χρεωκόπος.

طونخاه τοπχανέ καὶ عامر — — — — — τοπ-

χανέ-ι-ἀμιρέ, οὐ. τ. τηλεβο-
λοποιεῖον· ὑπουργεῖον τοῦ πυ-
ροβολικοῦ.

طوپراق τοπράχ, ἴδ. طوراق.

طوپلاق τοπλατμάχ, ρ. τ. συλ-
λέγειν δι' ἄλλου.

طوپلامق τοπλαμάχ, ρ. τ. συνά-
γειν, συναθροῖζειν· συγκαλεῖν.

طوپلاق τοπλανμάχ, ρ. τ. συλ-
λέγεσθαι· συνέρχεσθαι.

طوبق τοπούκ, οὐ. τ. ἀστράγαλος.

طوبلو τοπλου καὶ — — — — — τοπλου
ἰγινέ, οὐ. τ. καρφίς· καρφίδιζ.

طوبق τοπούκ, οὐ. ἀ. ἀστράγαλος
(ἀνχτ.).

طوت τούτ, προστ. τοῦ طوتقى — — — — —
τμάχ, λάβε, κράτησον.

طوتارق τουταρήχ, οὐ. τ. ἐπιλη-
ψία, σεληνιασμός.

طوتارقلى τουταρηκλή, ἐ. τ. ὁ ἐκ
σεληνιασμοῦ πάσχων. [δράζ.

طوتام τουτάμ, ἐ. τ. δραχμή,

طوتامق τουταμάχ, οὐ. τ. δράξ·
στήριγμα· μόνιμότης· πρό-
φασις. [λωτος.

طوتساق τουτσαχ, οὐ. τ. αἰγμά-

طوتشدرمق τουτουσδημάχ, ρ. τ.
ἀνακτρέγειν· παροργίζειν.

طوتشمق τουτουσμάχ, ρ. τ. ἀνά-
πτειν· μαλόνειν.

طوتغون τουτγούν, ἐ. τ. πιασμέ-
νος· συλληφθεὶς· κωλυθεὶς·
ἀφικνής.

طوتق τουτούκ, ἐ. τ. ὁ ἔχων κώ-
λυμα, ἐμπόδιον.

طوتقال τουτκάλ, οὐ. τ. κόλλη.

طوتقالق τουτκαλλαμάκ, ρ. τ. κολλᾶν.

طوتقون τουτκούν, ἰδ. طوتق.

طوتقى τουτουλμάκ, ρ. τ. συλ-
λαμβάνεσθαι.

طوتقى τουτουλμά, οὐ. τ. σύλληψις.

طوتقى τουτμάκ, ρ. τ. πιάνειν,
λαμβάνειν· κολλᾶν· κρατεῖν·
ἐμποδίζειν· φυλάττειν· κατέ-
χειν· ὑποθέτειν· θεωρεῖν· α
— ἔβ τουτμάκ, ἐνοικιάζειν οἰ-
κίαν· — بحث πάχς τουτμάκ,
στοιχηματίζειν· — معزور μα-
ζοὺρ τουτμάκ, συγχωρεῖν·
— اتوب ἀτουπ τουτμάκ, με-
γαλχυεῖν· — سوز σὺζ τουτ-
μάκ, ὑπακούειν· — قفا καφά
τουτμάκ, μεθύσκεσθαι· μεγχα-
λχυεῖν.

طوداق τουδάκ, οὐ. τ. γεῖλος.

طور τάθρ, οὐ. ἄ. συμπεριφορὰ,
διαγωγή· ἥθος· τρόπος ἀγέ-
ρωχος.

طور τούρ, οὐ. ἄ. ὄρος· βουνόν.

طوراق οὐ. τ. στάσιμος· σταθμός·
κατοικία.

طورانس ταθρανίξ, οὐ. τ. διαγω-
γὴ θαρραλέα· τρόπος.

طورواق ταθρανμάκ, ρ. τ. ἐπιχει-
ρεῖν ἀνθίστασθαι· ἀναρρωννύει.

طوره تورπά καὶ طوره تورπά, οὐ.
τ. σάκκος μικρός.

طورپ تούρپ, οὐ. τ. ράφανος.

طورپیل تورπήλ, ξ. νάρκη, تور-
πίλλη.

طورق تورτού, οὐ. τ. ὑποστάθμη-
ἀποστάλαγμα.

طوردرمق τουρδηγμάκ, ρ. τ. στα-
ματᾶν. [σις-

طورش τουρούξ, οὐ. τ. στάσις, θέ-
τοργον τουργούν, ἐ. τ. ἀκίνη-
τος, στάσιμος.

طورغونلق τουργουνλήκ, οὐ. τ.
στασιμότης.

طورفاند τουρφανδά, ἐ. καὶ οὐ. τ.
πρώϊμος (καρπός)· ἀπρχαί.

طورفا τουρφέ, οὐ. τ. ἀπηγορευ-
μένα τινὰ ἐδώδιμα παρ' Ἑ-
βραίοις.

طورق τουράκ, οὐ. τ. σταθμός.

طورلاق تورλάκ, ἐ. τ. ἀκατάστα-
τος. [σταλάζειν.

طورلق τουρουλμάκ, ρ. τ. κατα-

طورمق τουρμάκ, ρ. τ. ἵστασθαι·
σταματᾶν· παύειν. [μένειν.

طورمقلق τουρμακλήκ, οὐ. τ. τὸ
طورناويد τουρναβίδ, ξ. κοχλιοστρό-

طورنو τórνο, ξ. τórνος, [φινον.

طورنه τουρνά, οὐ. τ. γέβανος.

طوری τορού, ἐ. τ. μελαγχροίνο-
κόκκινος (ἐπὶ ἵππων).

طوری τουρού, ἐ. τ. διχυγής, κα-
τεσταλαγμένος.

τουρούμ, ου. τ. θέσις·
στάσις.

τορούν, ου. τ. ἔγγονος.

τόζ, ου. τ. κόνις.

τούζ, ου. τ. ἄλας.

τουζάκ, ου. τ. παγίς· ἐνε-
δρα· θείλητρον.

τουζσήζ, ε. τ. ἀνάλτος.

τουζλαμάκ, ἴδ. τουζλαμ.

τουζλανμάκ, ρ. τ. ἀλα-
τίζεσθαι.

τουζλούκ, ου. τ. ἀλατηρόν.

τουζλού, ε. τ. ἀλμυρός·
ἀκριβός. [ζειν.

τουζλαμάκ, ρ. τ. ἀλατί-

τουζλαμάκ, ρ. τ. σκονίζειν.

τουζλανμάκ, ρ. τ. ἀλα-
τίζεσθαι. [σθαι.

τουζλανμάκ, ρ. τ. σκονίζε-

τουζλού, ε. τ. ἀλατισμένος.

τουζλού, ε. τ. ἐσκονισμένος.

τούζλα, ου. τ. ἀλική.

τουσπαγή, ου. τ. χελώνη.

τουσαν ταθσάν, ου. τ. λαγώς·
ἀντικλεῖδι. [δογῆ.

τάθ, ου. ἄ. ὑπυκότη· παρα-
τάθ'αν, ἐπ. ἄ. ἐκουσίως.

τούγ, ου. τ. ἵππουρις.

τουγράμ, ου. τ. διαμελι-
σμός· τεμάχιον.

τουγραμάκ, ρ. τ. κόπτειν
εἰς τεμάχια. [γῆμα.

τουγκιμά, ου. τ. λεπτούρ-

τουγκιμά, ου. τ. λε-
πτουργός. [θόνειν.

τουγκιμάκ, ρ. τ. διορ-
τουγκιμάκ, ρ. τ. δι-
ορθώνειν.

τουγκιμάκ, ρ. τ. ἰσοῦ-
σθαι· διευθύνεσθαι· ἀκολουθεῖν
δρόμον.

τουγκιμά, ε. τ. εὐθύς·
ἀληθής· ὀρθός· τίμιος· δίκαιος.

τουγκιμά, ἐπ. τ. κατ' εὐ-
θεῖαν· ὀρθῶς· ἀκριβῶς· τιμίως.

τουγκιμάκ, ου. τ. εὐθύ-
της, εἰλικρίνεια· τιμιότης.

τουγκιμά, ου. τ. γέννησις·
ἀνατολή ἡλίου. [πτῆ.

τουγκιμά, ου. τ. πλίνθος ὁ-
τουγκιμά, μετ. τ. γεννη-
μένος· καταγόμενος.

τουγκιμά, ρ. τ. γεννᾶσθαι·
κατάγεσθαι· ἀνατέλλειν.

τουγκιμά, ου. καὶ ε. τ. γέν-
νησις· γεγεννημένος· — ἄνδρ
ἀναδάν τουγκιμά, ἐκ γενετῆς·
ὁλόγυμνος.

τουγκιμά, ρ. τ. μαχι-
εύειν· ξεγεννᾶν.

τουγκιμά, ρ. τ. τίχτειν·
γεννᾶν. [τόκος.

τουγκιμά, ου. τ. λοχεία·
τουγκιμά, ου. τ. ἀνατολή (ἡ-
λίου)· — κόν· γκιούν τουγκιμά,
Ἀνατολή.

τῶν ἀ. τὸ περιστρέ-
φῆσθαι. [σμός.

τουφάν, οὐ. ἀ. κατακλυ-
στικῶς. [ναμεις.

τῶν ἀ. περιδέραιον. δύ-
τος, ε. τ. κεκορεσμένος,
χορτάτος.

τοκλούς, οὐ. τ. κόρος.
τοκμάχ, οὐ. τ. κόπανος.
σφύρα. ῥόπτρον θύρας. [ἔρις.

τοκούς, οὐ. τ. σύγκρουσις,
τοκούς, οὐ. τ. ὕψωμα.

τοκουσδερμάχ, ρ. τ.
συγκρούειν παλαίειν.

τοκουσμάχ, ρ. τ. συγ-
κρούεσθαι.

τοκουσδερμάχ, ρ. τ.
ποιεῖν ἐγγίζειν.

τοκουνακλὸς καὶ
τοκουνακλή, ε. τ. πειρα-
κτικός.

τοκουναμάχ, ρ. τ. ἐγγίζειν.
πειράζειν προσβάλλειν.

τοκουμάχ, ρ. τ. ὑφαίνειν.
τοκουμά, οὐ. τ. ὕφανσις.
εἶδος ὕφασματος.

τοκά, οὐ. τ. πόρπη, κρίκος.
τόκα, ζ. σύγκρουσις ποτη-
ρίων. 1. — τόκα ἐτ. προπίνειν.

τόν, οὐ. τ. πάγος, παγετός.
— τὸν γιγνή, στέαρ, ἄ-
λειμμα.

τοκδερμάχ, ρ. τ. πη-
γνύναι.

τοκδερμάχ, οὐ. τ. παγωτόν.
τοκούχ, οὐ. τ. παγωμένος.
ψυχρός. [γώς.

τοκούς, μετχ. τ. πεπη-
τοκμάχ, ρ. τ. πήγνυσθαι.
παγώνειν. [χοῖρος.

τοκούς, δομούς, οὐ. τ. ὕς.
τούλ, οὐ. ἀ. μῆκος. —
τούλ-ι-ὄμρ, μακροβιότης. —

τούλ-σα-χτή, χρονόμετρον.
τούλ, ἢ δούλ, ε. τ. χί-
ρος, χίρα.

τούλεν, ἐπ. ἀ. κατὰ μῆκος.
τούλλήχ, οὐ. τ. χηρεία.

τολασδερμάχ, ρ. τ.
περιάγειν, περιφέρειν.

τολασμάχ, ρ. τ. περιφέ-
ρεσθαι. περιπατεῖν.

τολασθήχ, ε. τ. ἐλικοει-
δής, πλάγιος.

τολασθηκλήχ, οὐ. τ. ἐλιγ-
μός. περιστροφή. ὑπεκφυγή.

τολαμάχ, ρ. τ. περιστρέ-
φειν. περικλείειν.

τολανδερμάχ, ρ. τ.
παχύνειν ἵππον.

τολανδερμάχ, ρ. τ. ἄ-
πατῆν. κλέπτειν. περιφέρειν.

τολανδερμάχ, οὐ. τ.
ἄπατεών, ψεύστης. χίστρο-
κερδής.

طومرجق τολανμάχ, ρ. τ. παχύνειν.

طومرجق τολανμάχ, ρ. τ. τριγυρίζειν, περικυκλεῖν.

طومرجق τολαχί, πρ. καὶ ἐπ. τ. ἐκ. ὥς, σχετικῶς πρὸς, ἐνεκα.

طومرجق τολδουρμάχ, ρ. τ. πληροῦν. [ῥωσις.

طومرجق τολδουρμά, οὐ. π. πλή-
τολγούν, ἐ. τ. πλήρης·
παχύς. [χύτης

طومرجق τολγουνλήχ, οὐ. τ. πα-
τολμάχ, ρ. τ. πληροῦσθαι.
τολμά, οὐ. τ. παραγέμισμα·
εἶδος φαγητοῦ.

طومرجق τολου, ἐ. τ. πλήρης, γε-
μᾶτος. — تولى — τολου δηζικήν,
ἀπὸ ῥυτῆρος. — طوب تڤ تو-
λου, ὑπέρπλεως.

طومرجق τολου, οὐ. τ. χάλιχα.

طومرجق τουλούμ, οὐ. τ. ἀσκός.

طومرجق τουλούμπα, οὐ. τ. ἀντλία.

طومرجق τουλούμπαδζι, οὐ. τ. κα-
τασκευαστῆς ἀντλιῶν· πυ-
ροσθέστης.

طومرجق τάθλα, οὐ. τ. σταῦλος.

طومرجق τολή, ἴδ. طولو.

طومرجق τουμάν, οὐ. τ. περισκελὶς.

طومرجق τομπάλαχ, ρ. τ. εὖσαρ-
κος· κυδίστησις. [στησις.

طومرجق τούμπαλα, οὐ. τ. κυθί-

طومرجق τουμπούλ, ἐ. τ. τρόφις.

طومرجق τομουρδζάχ, οὐ. τ. σπο-
ρολήκη (βοτ.)· βλαστός (βοτ.)·

ὄφθαλμός ἀμπέλου ἢ ἐτέρου
φυτοῦ (βοτ.).

طومرجق τομουρδζακλανμάχ, ρ.
τ. βλαστάνειν.

طومرجق τειμούχ, οὐ. τ. βλάστημα·
κχυλὸς φυτῶν.

طومرجق τομουρκακλανμάχ, ρ. τ.
βλαστάνειν (ἐπὶ φυτῶν).

طومرجق τομούζ, οὐ. τ. χοῖρος.

طومرجق τόν, οὐ. τ. ἐσώδρακον.

طومرجق τονχτμάχ, ρ. τ. περιχο-
σμεῖν· ἄρματόνειν· ἐπιπλήτ-
τειν.

طومرجق τονελάτα, ζ. τόνος (μέτρ.).

طومرجق τονκάχι, οὐ. τ. βούβαλος.

طومرجق τούνα, οὐ. τ. ὁ ποταμὸς
Δούναχης.

طومرجق τόγι, οὐ. τ. μωρός· ἀγροῖκος.
طاوه ταθά, ἴδ. طاوه.

طومرجق ταθήλ, ἐ. ἄ. μακρὸς· ὑψη-
λὸς τὸ ἀνάστημα.

طومرجق τογιουλμάχ, ρ. τ. ἀκούε-
σθαι, διαδίδεσθαι.

طومرجق τογιούμ, οὐ. τ. λεία· κόρος.

طومرجق τουϊμάζ καὶ

تويمز τουϊμάζ, ἐ. τ. ἀπειθής.

تويمز τουϊμάζ, ἐ. τ. ἀκόρεστος.

طومرجق τοϊμαζλήχ, οὐ. τ. ἀπλη-
στία. [θεια.

طومرجق τουϊμαζλήχ, ρ. τ. ἀπά-

طومرجق τοϊμάχ, ρ. τ. κορέννυσθαι.

طومرجق τουϊμάχ, ρ. τ. αἰσθάνε-
σθαι· ἀκούειν.

του γιουρταμάκ, ρ. τ. ἴδ.
Παύρος.

του γιουρταμάκ, ρ. τ. κο-
ρεννύναι (δι' ἄλλου). [νύναι.

του γιουρταμάκ, ρ. τ. κορεν-

του γιουρταμάκ, ρ. τ. δια-
δίδειν, δημοσιεύειν.

τεχαρέτ, οὐ. ἅ. καθαρί-
της· ἀγνότης.

τάγι, οὐ. ἅ. τὸ διπλόνειν·
συλλέγειν· τὸ ὑπονέειν.

ταγιατμάκ, ρ. τ. στηρί-
ζειν· θεμελιώνειν. [κύπους.

ταϊγιάρ, ἐ. ἅ. πτερόεις· ὠ-

ταϊγιάρ, οὐ. τ. ἔρεισμα·
στόλος· ξυλοκόπημα. [ζειν.

ταγιαμάκ, ρ. τ. στηρί-

ταγιανήκ, ἐ. τ. μόνιμος,
διαρκής· — οὐ. τ. μονιμότης.

ταγιανακλή, ἐ. τ. μόνι-
μος· διαρκής.

ταγιανμάκ, ρ. τ. στηρί-
ζεσθαι· βασίζεσθαι ἐπὶ τινός·

ἐμμένειν· ἀνθίστασθαι.

ταϊγήπ, ἐ. ἅ. καλός, ὥρατος·
ἔννομος.

ταϊγιπέ, θηλ. τοῦ προηγ.

ταϊρ, οὐ. ἅ. τὸ πετᾶν, πτη-
σις· πτηνόν.

ταγεράν, οὐ. ἅ. πτησίς.

τηγερέ, οὐ. ἅ. οἰωνός ἀπαί-

τής, οὐ. τ. τὸ ἔξω. [σις.

τής, ἐ. τ. ἔξωτερικός.

τησάρληκλή, ἐ. τ. ἔξω-
μερίτης.

τησάρή, οὐ. τ. τὸ ἔξω,
ξένη χώρα· — ἐπ. τ. ἔξω.

ταϊφ, οὐ. ἅ. φάσμα.

τικάτς, οὐ. τ. ἐπίπωμα,
ἐπίφραγμα.

τηκαμάκ, ρ. τ. φράττειν.

τηκανμάκ, ρ. τ. φράτ-
τεσθαι. [νίζεσθαι.

τηκσηρμάκ, ρ. τ. παρ-

τηκηρδή, οὐ. τ. κροτα-
λισμός.

τηκμάκ, ρ. τ. σφίγγειν·
καταβυθίζειν· φράττειν.

τηκνάζ, ἐ. τ. χονδρόκοντος.

τηνέτ, οὐ. ἅ. φύσις, ῥοπή
ἔμφυτος.

του γιούρ, πλ. τοῦ γ.

του γιουρταμάκ, ρ. τ. γνω-
στοποιεῖν.

ظ ζὰ ἡ ζή, 20ον γράμμα τοῦ
τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθ-
μητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 900.

ظاری ζαρί, ἐ. ἀ. ὁ βέων.

ظالم ζαλήμ (ظلم), ἐ. ἀ. ἄδικος,
τυραννικός· — οὐ. τ. τύραννος.

ظالمی ζαλιμανέ, ἐπ. π. τυραννικῶς.

ظالمی ζαλιμλίχι, οὐ. τ. ἀδικία,
τυραννία. [ποπτος.

ظان ζάνν, οὐ. ἀ. ὁ νομίζων· φιλύ-
ظاهر ζαχίρ (ظهور), ἐ. ἀ. ὁ ὀρα-
τός· βέβαιος· σικρή· νικητής·

— οὐ. ἀ. τὸ ἐξωτερικόν· —
ἐπ. ἀ. βεβαίως. [βεβαίως.

ظاهراً ζαχίρεν, ἐπ. ἀ. ἐξωτερικῶς·
ظاهرپرست ζαχρηπερέστ, ἐ. π. ὁ

λατρεύων τὸ ἐξωτερικόν.

ظاهره ζαχιρέ, θ. τοῦ ظاهر.

ظاهری ζαχιρηί, οὐ. ἀ. ἐξωτερικός.

ظبا ζηπά, θ. τοῦ [νέος.

ظبی ζαπή, οὐ. ἀ. ἔλαφος· — ἐ. ἀ.

ظبية ζαπήγι, θ. τοῦ προηγ.

ظرافت ζεραφέτ, οὐ. ἀ. ἀγγίνοια,
πνεῦμα· χάρις· ὠραιοτης.

ظرافتسر ζεραφετσίζ, ἐ. τ. ἄκομπος.

ظراف ظραφ, πλ. τοῦ ظریف.

ظرف ζάρφ, οὐ. ἀ. φάκελλος,

θήκη· ἐπίρρημα (γράμμα). —

ظرفا ζουρεφά, πλ. τοῦ ظریف.

ظروف ζουρούφ, πλ. τοῦ ظرف.

ظریف ζαρίφ, ἐ. ἀ. ἀγγίνους· χα-
ρίεις· εὐάρεστος.

ظریفی ζαριφανέ, ἐπ. ἀ. κομψός·

ظریفی ζαρίφζε, ἐπ. τ. ὡς τὸ προηγ.

ظریفی ζαριφέ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα κομψόν·

ظریفی ζαριφλίχι, οὐ. τ. κομψό-
της· χάρις.

ظفر ζαφέρ, οὐ. ἀ. ἐπιτυχία· νίκη·
θρίαμβός.

ظفر ζούφρ, ζουφούρ, οὐ. ἀ. ὄνυξ·

ظفربا ζαφεργιάπ, ἐ. π. ὁ νι-
κήσας.

ظلل ζήλλ, οὐ. ἀ. σκιά· προστα-
σία· σκότος.

ظلال ζαλλάλλ, ἐ. ἀ. σκιερός.

ظلال ζηλάλ, πλ. τοῦ ظل.

ظلام ζαλάμ, οὐ. ἀ. σκότος· σκιά·

ظلم ζούλμ, οὐ. ἀ. ἀδικία, τυραν-
νία. [ἀδίκως.

ظلمی ζούλμεν, ἐπ. ἀ. τυραννικῶς·

ظلمانی ζουλμανί, ἐ. ἀ. σκοτεινός.

ظلمت ζουλμέτ, οὐ. ἀ. σκότος.

ظلمكار ζουλουμκιάρ, ἐ. π. ἄδικος·
καταπιεστής.

ظلمى ζουλμί, ε. α. ἄδικος, τυραν-
 ظلم ζουλμέ, πλ. τοῦ ظلم. [νικός.
 ظلوف ζουλούφ, πλ. τοῦ ظلف ζίλφ.
 ظلول ζουλούλ, πλ. τοῦ ظل.
 ظلوم ζαλούμ, ὑπερθ. τοῦ ظلم.
 ظلم ζαλίμέ, θ. τοῦ ظلم.
 ظلم ζουλλέ, οὐ. α. σκιά· νέφος
 σκιερόν.
 ظليت ζήλληγέτ, οὐ. α. τὸ εἶναι
 (τὸν Σουλτάνον) σκιά (Θεοῦ).
 ظليل ζαλίλ, οὐ. α. σκιερός.
 ظمى ζαμί, οὐ. α. ὁ διψῶν.
 ظن ζάνν, οὐ. α. γνώμη· εἰκασία·
 συμπερασμός· — حسن χούσν
 -ι-ζάνν, καλὴ ἰδέα· — سوء σου
 -ι-ζάνν· κακὴ ἰδέα· ὑποψία·
 ظن كور — ζαννημά γκιορέ,

κατὰ τὴν ἰδέαν μου. [ψία.
 ظن ζηννέ, οὐ. α. σφάλμα· ὑπο-
 ظنون ζουνούν, πλ. τοῦ ظن.
 ظنى ζαννί, ε. α. ὑποθετικός.
 ظواهر ζεβαχίρ, πλ. τοῦ ظاهر.
 ظر ζάχρ, οὐ. α. ῥάχιν, βοήθεια.
 ظر ζούχρ, οὐ. α. μεσημβρία.
 ظرر ζαχρίε, οὐ. τ. ἐπιγραφὴ.
 ظور ζουχούρ, οὐ. α. τὸ ἐμφα-
 νίζεσθαι· τὸ συμβαίνειν· τὸ
 νικᾶν.
 ظورات ζουχουράτ, πλ. τοῦ προηγ.
 πράγματα αἰφνίδια· ἔκτακτα·
 ταχυδρόμος ἔκτακτος· ἐπει-
 σόδιον.
 ظرر ζαχίρ (ظرر), ε. α. βοηθός.
 ظررر ζαχίρ, οὐ. α. μεσημβρία.

ε ἄϊν, 21ου γράμμα τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφάβητου· ἀριθμητι-
κῶς ἰσοδυναμεῖ τῇ 70).

عاجلانه ἀπίδ (عابد), ἐ. ἄ. λήτρης·
δοῦλος Θεοῦ· εὐλαβής.

عاجلانه ἀπίδ (عبدیت), ἐ. ἄ. τραπε-
νός· ἀπονέμων σέβας.

عاجلانه ἀπίδανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. τραπε-
πινός· αἰδήμων· τραπεινῶς·
αἰδημόνως· εὐλαβῶς.

عاجلانه ἀπίρ (عبور), ἐ. ἄ. διαβάτης.

عاجلانه ἀτήκ, ἐ. ἄ. ἀπελευθερός.

عاجلانه ἄδζ, οὐ. ἄ. ἐλκρυκτοδούς.

عاجلانه ἄδζίπ, ἐ. ἄ. παρχόρος.

عاجلانه ἄδζίς, ἐ. ἄ. ἀμήχανος· ἀνί-
κανος· εὐτελής.

عاجلانه ἄδζίζανέ, ἐ. καὶ ἐπ. ἄ. π.
ἀσθενής· ἀδύνατος· ἀσθενῶς·
ταπεινῶς.

عاجلانه ἄδζιλήκ, οὐ. τ. ἀσθέ-
νεια· ἀδυναμία.

عاجلانه ἄδζίζ, οὐ. ἄ. ἀδυναμία.

عاجلانه ἄδζίλ, ἐ. ἄ. ὁ σπείδων, ἐνε-
στώς, παρών. | γόντως.

عاجلانه ἄδζίλεν, ἐπ. ἄ. κατεπει-

عاجلانه ἄδζιλανέ, ἐ. καὶ ἐπ. ἄ.
ἐσπευσμένος, -ως.

عاجلانه ἄδζί, ἐ. ἄ. ἐλεφάντινος.

عاجلانه ἄδέτ, οὐ. ἄ. ἔθος, σύστημα.

عاجلانه ἄδέ, οὐ. ἄ. ἔθος· ἔξις.

عاجلانه ἄδέτχ, ἐ. καὶ ἐπ. ἄ. συνή-
θης, -ως. | εἰωθός.

عاجلانه ἄδέτδζ, ἐπ. τ. κατὰ τὸ

عاجلانه ἄδέτσίζ, ἐ. τ. ἀσυνήθης.

عاجلانه ἄδίλ, ἐ. ἄ. δίκαιος, ἄξιόπι-
στος· πλ. عدول, عادل, عادل,

عادلین. | πρεπῶς.

عاجلانه ἄδίλκνέ, ἐπ. ἄ. δίκαιο-

عاجلانه ἄδί (عادت), ἐ. ἄ. συνήθης,
κοινός. | ἀτιμία.

عاجلانه ἄρ, οὐ. ἄ. αἰσχύνη, αἰδώς.

عاجلانه ἄρστέζ, ἐ. τ. ἀναίσχυντος.

عاجلانه ἄρσζλκνέ, ρ. τ.
παρεκτρέπεται.

عاجلانه ἄρσζλήκ, οὐ. τ. ἀναί-
δεια· προπέτεια.

عاجلانه ἄρίζ, ἐ. ἄ. ἐπιφοιτῶν· ἐμ-
φανιόμενος, ἀπροςδόκητος.

عاجلانه ἄρίζ (عرض), ἐ. ἄ. ὁ προς-
φέρων, ὁ παρουσιαζών. او —

ἄρίζ ὀλ. συμβαίνειν, ἐπέρχε-
σθαι.

عاجلانه ἄρίζεν, ἐπ. π. τυχαίως.

عاجلانه ἄρίζ, ἐ. ἄ. θηλ. τοῦ عارض.

— οὖ. ἄ. σύμπτωμα· πᾶν ἀ-
πρόοπτον.

عارض ابريقي، ε. ἄ. τῷ/χῆτος.

عارف ابريقي (عرفان)، ε. ἄ. ὁ γινώ-
σκων· νοῖμουν.

عارف ابريقي، επ. π. νοσημόνως.

عارف ابريقي، ε. τ. ἀναιδής.

عارف ابريقي، ρ. τ. αἰσχύ-
νεται.

عاري ابريقي (عريان) οὐργιάν), ε. ἄ.
γυμνός· ἐλεύθερος τινός· κη-
θαρός.

عاري ابريقي، οὖ. καὶ ε. ἄ. χρησι-
δάνειον· προσωρινός.

عاري ابريقي، ε. ἄ. δανεικός·
πρόσκαικρος· πρόσθετος. [ρινός.

عاري ابريقي، επ. ἄ. προσω-
عام ابريقي (عريف)، ε. ἄ. ὁ ἀνα-
χωρῶν.

عاشر ابريقي، ε. ἄ. δέκατος·
— οὖ. ἄ. δεκατιστής.

عاشر ابريقي، επ. ἄ. δέκατον.

عاشق ابريقي، ε. ἄ. ὁ ἐρωτῶν· ἐρχοστής.

عاشق ابريقي، ε. καὶ επ. π.
ἐρωτικός, -ῶς.

عاشور ابريقي (عشور)، οὖ. ἄ. ἡ δεκάτη
ἡμέρα τοῦ μηνός μουχαρρέμ·

— ἄσούρες (εἶδος γλυκύσματος)

عام ابريقي (عصه)، ε. ἄ. ἄγνός,
καθαρός.

عام ابريقي، ε. ἄ. εὐνοδής.

عام ابريقي، οὖ. ἄ. διψαλός.

عام ابريقي (عطف)، ε. ἄ. ὁ προς-

βλέπων ἐμμανῶς, καλοκᾶγα-
θος· συνδετικός.

عام ابريقي، οὖ. ἄ. εὐμένεια.

عام ابريقي، θ. τοῦ عاطف ἀτήρ·

— βᾶβ-ι-ἀτήρ, ὁ συν-

δετικός σύνδεσμος, βέ=καί.

عام ابريقي، ε. ἄ. ἀκίνητος.

عام ابريقي، οὖ. ἄ. ὑγεία,
εὐεξία.

عام ابريقي، ε. ἄ. ὁ ἀκολουθῶν·
διχόδοχος· τελευταῖος.

عام ابريقي، οὖ. καὶ επ. ἄ.

τὸ ἀποτέλεσμα· τὸ ἐπισθαι·

επὶ τέλους. [βελόμενος.

عام ابريقي، ε. ἄ. ἀσυνδέων, συμ-

عام ابريقي (عقل)، ε. ἄ. συνετός,

ἐμβριθής.

عام ابريقي، ε. καὶ επ. ἄ.

συνετός, -ῶς.

عام ابريقي، ε. ἄ. κατεριτικός.

عام ابريقي، οὖ. ἄ. κόσμος· τὸ

σύμπαν.

عام ابريقي (علم)، ε. ἄ. σοφός. [τός.

عام ابريقي، ε. ἄ. κοσμικός· θνη-

عام ابريقي (علم)، πλ. τοῦ προηγ.

عام ابريقي، επ. π. σοφός.

عام ابريقي (علم)، πλ. τοῦ علم ἀλῆμ

καὶ τοῦ علم ἀλῆμ.

عام ابريقي (علم)، ε. ἄ. ὑψηλός, μέ-

عام ابريقي (علم)، — باب —

عام ابريقي، οὖ. ἄ. ἔτος.

عام ابريقي، ε. ἄ. κοινός, παγκό-

σμιος. — οὐ. ἄ. ὁ γυδὴν λαός,
 ὄχλος. — ريق, τὰρίχ-ι-ἄμμ,
 ἡ δημοσία ὁδός.
 عامت ἄμμετεν, ἐπ. ἄ. δημοσίᾳ.
 عام ἄμέ, θ. τοῦ عام.
 عامر ἄμίρ (عمران ἡμράν), ἐ. ἄ.
 κατωκημένος· πλούσιος.
 عامره ἄμιρέ, θ. τοῦ προηγ. رسانه
 — τερσανεῖ ἄμιρέ, ὁ αὐτο-
 κρατορικός (καλῶς ἐψωδισμέ-
 νος) ναύσταθμος.
 عامل ἄμίλ (ع), ἐ. ἄ. ὁ ἐνε-
 γῶν δραστήριος.
 عامه ἄμμέ, θ. τοῦ عام ἄμμ.
 عامی ἄμμί, ἐ. ἄ. καὶ οὐ. ὄχλος·
 ἐτήσιος.
 عامه ἄϊδ (عاده ἀθδέτ), ἐ. ἄ. ὁ
 ἐπιστρέφων· ὁ ἀνήκων, ἀφορῶν.
 عامه ἄϊδέ, θ. τοῦ προηγ. πρό-
 σόδος· μερίδιον.
 عائل ἄϊλέ, οὐ. ἄ. οἰκογένεια.
 عبا ἄπά, οὐ. ἄ. εἶδος ἐριούχου
 γονδροῦ, ἐπανωφόριον.
 عباد ἡπάδ, πλ. τοῦ عبد.
 عبادت ἡπάδετ, οὐ. ἄ. λᾶτρεία·
 εὐλόγῃ· προσευχή. [λαβή·
 عبادتكم ἡπάδετκιάρ, οὐ. π. εὐ-
 λογᾶν ἡπάδετκιάρ, οὐ. π. νηός.
 عباره ἡπαρέ, οὐ. ἄ. κείμενον· ἐν-
 νοια· λύπη. [συγκείμενος.
 عبارت ἡπαρέτ. ἐ. ἄ. σύνθετος,
 عباس ἄππάς, οὐ. ἄ. λέων.
 عباسی ἄππάσῃ, ἐ. ἄ. λεόντειος.

عبد ἄπές, ἐ. ἄ. κενός, ἀνωφελής·
 عبد ἄπδ, οὐ. ἄ. ὑπηρετής· δοῦ-
 λος· ἄ· θρωπος (ὡς δοῦλος Θεοῦ)
 عبه ἡπέρ, οὐ. ἄ. τὸ διαβαίνειν·
 ἐρμηνεία.
 عبران ἡπράν, οὐ. ἄ. Ἑβραῖος.
 عبرانی ἡπρανί, ἐ. ἄ. ἑβραϊκός.
 عبره ἡπρέτ, οὐ. ἄ. παραδειγμα-
 τισμός.
 عبرته ἡπρέτ νομούν καὶ
 لعبره ἡπρέτ νομά, ἐ. π. ὁ δει-
 κνύων τὸ παράδειγμα.
 عبودت οὐπουδὲτ καὶ
 عبوديت οὐπουδιγιέτ, οὐ. ἄ. δου-
 λεία· ὑπακοή· λατρεία.
 عبور οὐπούρ, οὐ. ἄ. τὸ διαβαίνειν.
 عبوس ἄπούς, ἐ. ἄ. χαλεπός, δύς-
 τροπος.
 عبوست ἄπουσέτ, οὐ. ἄ. δυστρο-
 πία χαρακτῆρος.
 عتبه ἄτεπέ, οὐ. ἄ. κατώφλιον·
 — αὐλή ἡγεμόνος· عليه
 ἄτεπέ-ι-ἄλιγέ, ἡ Αὐτοκρα-
 τορικὴ Αὐλή.
 عتبه ἄτηκά, πλ. τοῦ عتيق.
 عتو οὐτούθ, οὐ. ἄ. τύπος· ἀλ-
 ζονεία.
 عتيق ἄτήκ, ἐ. ἄ. παλαιός· μῆ-
 δοῦλος· ἐνδοξος.
 عثمان ὁσμάν, ὄν. κύρ. Ὁσμάν.
 عثمانی ὁσμανλή, οὐ. καὶ ἐ. τ.
 ὀθωμανός· μετφ. μεγαλόδω-
 ρος· γενναῖος.

عثمانى ὁσμανί, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. ὠθω-
μανός· ὠθωμανικός· — نشان
νισάν ὁσμανί, τὸ ὠθωμανικὸν
παράσημον ὁσμανί.

عثمانى ὁσμανιγέ, θηλ. τοῦ πργ.
عائب ἄδζαίπ, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. πλ.
τοῦ عيب καὶ τοῦ عيب ἄδζαίπ.

عائب ἄδζαίπ, ἐ. ἄ. περίεργος.
عيب ἄδζεπ, οὐ. ἄ. θυμασμός,
ἐκπληξίς· — ἐπφ. καὶ ἐπ. τ.

ἄρα γε! μήπως.
عيب οὐδζπ, οὐ. καὶ ἐπιφ. ἄ. θυ-
μασμός· ἄρα γε!

عيب ἄδζεπα, ἐπφ. καὶ ἐπ. ἄ. ἄρά
γε! μήπως. [κτικός.

عيبك ἄδζεπνάκι, ἐ. π. ἐκπλη-
ξ· ἄδζζ, οὐ. ἄ. ἀσθένεια, ἀπο-
ρία· ἀδυναμία· ἔνδεια.

عجز ἄδζιζέ, θ. τοῦ عاجز.
عجز ἄδζελέ, οὐ. ἄ. βία.

عجز ἄδζέμ, οὐ. ἄ. Πέρσης· — ἐ.
ἄ. ξένος· ὁ μὴ "Αραβί.

عجز ἄδζεμί, ἐ. ἄ. περσικός· —
ἐ. τ. ἀρχάριος.

عجزك ἄδζεμιλίκι, οὐ. τ. ἀπειρία.
عجز ἄδζουζ καὶ

عجز ἄδζουζέ, οὐ. ἄ. γρηῖα.
عيب ἄδζαίπ, ἐ. ἄ. ἐκπληκτικός·

περίεργος.
عيب ἄδζαίπέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ.

ἄ. πρᾶγμα περίεργον.
عيبك ἄδζαίπιγέτ, οὐ. ἄ. τὸ εἴ-

νχι περίεργον.

عجز ἄδζιζ (عجز), ἐ. ἄ. ἀσθενής.
ἀδύνατος· ἄπορος.

عيب ἄδζιλ (عيب), ἐ. ἄ. βικστικός.
عجز ἄδδ, οὐ. ἄ. τὸ ἀριθμεῖν· ὑπο-
λογισμός· ἐκτίμησις· τὸ θεω-
ρεῖν. [λογισμός·

عجز ἡδᾶδ, οὐ. ἄ. ἀρίθμησις, ὑπο-
عجز ἄδχαλέτ, οὐ. ἄ. δικαιοσύνη·
εὐθύτης.

عجز عدالتك ἄδχαλετσίζ, ἐ. τ. ἄδικος.
عجز عدالتك ἄδχαλετσηζλίκι, οὐ. τ.
ἀδικία.

عجز عدالتك ἄδχαλετκιζάρ, ἐ. π. δι-
καίος· τίμιος. [καίος.

عجز عدالتك ἄδχαλετλοῦ, ἐ. τ. εὐθύς, δι-
عجز ἄδχαθέτ, οὐ. ἄ. μνησικα-
κί· ἐχθροπάθεια.

عجز ἄδδδ, οὐ. ἄ. ἀριθμός· ἀρίθ-
μησις· عجز — ἀδέδ-ι-σαχήχ.
ἀριθμὸς ἀκέραιος· مكب — ἀ-
δέδ-ι-μουρεκέπ, ἀριθμὸς μι-
κτός.

عجز ἄδεδί, ἐ. ἄ. ἀριθμητικός.
عجز ἄδεδέ, οὐ. ἄ. φακή· φακός

(φυσ.).
عجز ἄδδλ, οὐ. ἄ. δικαιοσύνη.

عجز ἡδδλ, οὐ. ἄ. ὁμοιότης· ἰσορ-
ροπία.

عجز ὠδδελᾶ, πλ. τοῦ عدلى.

عجز ἄδλί, ἐ. ἄ. ὁ τῇ δικαιοσύνῃ
ἀνήκων· عجز نظارتى — ἄδλιγέ
νεζαρεττή, ὑπουργεῖον τῆς δι-
καίος.

عم ἀδέρ, οὐ. ἀ. ἑλληευφίς· στέ-
ρησις· سبات — ἀδέρ-ι-σεπάτ,
ἀστάθει· وفا — ἀδέρ-ι-θεφά,
δολιότης· ἀπιστία.

عم ἀδέρ, οὐ. ἀ. ἐνδεής· πτω-
γός, ἄπορος.

عمي ἀδέρ, ἐ. ἀ. στερητικός.
عمو ἀδούθ (αδωτ), οὐ. ἀ. ἐχθρός·
ἀντίπαλος.

عوان οὐδούθ, οὐ. ἀ. ἐχθρ.
عني ἡδά, πλ. τοῦ عمو ἀδούθ.
عدي ἀδέρ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος.
عبل ἀδέρ, οὐ. ἀ. ὁμοιος· ἴσος·
— عي πὲ ἀδέρ, ἀπαρχμύλλος.

عمي ἀδέρ, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ὑπάρχων·
ὁ στερούμενος τινός. الوفا —
ἀδέρ-ουλ-θεφά, ἀπιστος· —
الامكان ἀδέρ-ουλ-ιμκίαν, ἀδύ-
νατος. [νή.

عذاب ἄζάπ, οὐ. ἀ. βάσανος· προ-
عذب ἄζπ, οὐ. ἀ. γλυκὺς· ἀγχα-
πητός.

عذر ὄζρ, οὐ. ἀ. δικαιολογία, πρό-
φασις· αἵτησις συγγνώμης·
عذر — ὄζρ διλεμέκ, ζητεῖν
συγγνώμην.

عذر ἄζρά, οὐ. ἀ. παρθένος.
عوبت οὐζουπέτ, οὐ. ἀ. γλυκύτης.
عني ἄζέρ, ἐ. ἀ. ὁ δικαιολογούμε-
νος· ὁ ζητῶν συγγνώμην.

عيا ἀραπά, οὐ. τ. ἄμαξ· ὄχημα.
عيا ἀραπαδζί, οὐ. τ. ἄμαξο-
ποιός· ἄμαξηλάτης.

عيا ἀραίξ, πλ. τοῦ عيا·
عرب ἀρέπ, κ. ἀράπ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ.
"Αραψ· ἀραβικός (λγός).

عيا ἀράπδζε, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ·
ἀραβική γλῶσσα· ἀραβιστί·
κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ἀράβων.
عستان ἀραπισδάν, οὐ. τ. Ἀραβία.
عبون οὐρπουν, οὐ. ἀ. ἀρραχίων,
προκαταβολή.

عيا ἀρεπί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. ἡ ἀρα-
βική γλῶσσα· ἀραβικός.

عج ἀρέδς, οὐ. ἀ. τὸ χωλαίνειν·
عج οὐρδς, πλ. τοῦ عع ἀρέδς.
عجان οὐρδάν, πλ. τοῦ عع.

عس ἡρς, οὐ. ἀ. σύζυγος (ὁ καὶ ἡ).
عش ὄρς, οὐ. ἀ. θρόνος, ἐδρα·
ὑποστήριγμα· على — ὄρς ἄλζ,
ὁ ἀνώτατος οὐρακός.

عش ἄρς, ἐπ. τ. ἐμπρός!

عص ἀρσά, οὐ. ἀ. γήπεδον.

عض ἄρς, οὐ. ἀ. ὑποβάλλειν· ἐκ-
τιθέναι· τὸ προσφέρειν· —
عص ἄρς γουλοὺς ἐπ., δια-
βεβαιοῦν περὶ τῶς εἰλικρινοῦς
φιλίας.

عض ἄρς, οὐ. ἀ. πλάτος γεωγρα-
φικόν.

عض ἡρς, οὐ. ἀ. τιμή, ἀρετή·
عص ἡρ-ι-ἡρς, τίμιος· عي —
عص ἡρς-η-ἡρς κατμεμέκ, προς-
βάλλειν τὴν τιμὴν τινός.

عض ἀράζ, οὐ. ἀ. τὸ τυχεῖν.
عص ἄρζαν, ἐπ. ἀ. κατὰ πλάτος·

عزلة ἄρχαν, ἐπ. ἄ. τυχαίως, ἀ-
προσδοκῆτως.

عزلة ἄρζουγάλ, οὐ. ἄ. ἀναφορά.

عزلة ἄρζσηζ, ἐ. τ. ἄτιμος.

عزلة ἄρζσηζλήκ, οὐ. τ. ἀτι-
μία. ἀνυποληψία.

عزلة ἄραζή, οὐ. ἄ. τυχαῖος.
ἐπουσιώδης. [μανθάνειν.

عزلة ἄρφ, οὐ. ἄ. τὸ παρ' ἄλλων

عزلة οὐρφ, οὐ. ἄ. τὸ γνωρίζειν.
δῶρον· μεγαλοδωρί· ἡ παρὰ

Θεοῦ τῷ μονάρχῃ καὶ τοῖς

ἀντιπροσώποις αὐτοῦ ἐξουσία·

ἐξουσία ἀπόλυτος· διοικήσεις·

σύστημα δικαστικόν· νόμος

ἄγραπτος· ἔθος· δικαιοσύνη·

ἀδικία· ἀπειλή· χαίτη, πλό-

κμος.

عزلة οὐρφα, πλ. τοῦ عزيف .

عزلة οὐρφεν, ἐπ. ἄ. δυνάμει ἐξου-
σίας αὐθαρέτου· κατ' ἔθος.

عزلة ἄρφάν, οὐ. ἄ. γυνῶσις· σο-
φία· ἀγχίνια. [ἄδικος.

عزلة οὐρφλού, ἐ. τ. αὐθαρέτος·

عزلة ἄρεφέ, οὐ. ἄ. παραμονή.

عزلة οὐρφέ, οὐ. ἄ. συνήθης, κοινός.

عزلة ἄρχ, οὐ. ἄ. φλέψ· ρίζα δέν-
δρου· καταγωγή.

عزلة ἄρέκ, οὐ. ἄ. ἰδρώς· ῥακή.

عزلة οὐρούδζ, οὐ. ἄ. ἀνύψωσις,
ἀνάβασις.

عزلة ἄρους, οὐ. ἄ. νύμφη.

عزلة ἄρουσί, ἐ. ἄ. νυμφικός.

عزلة ἄρουφ, ὑπερθ. τοῦ عزيف .

عزلة οὐρούμ, ἐ. ἄ. γυμνός.

عزلة ἄρεζ, οὐ. ἄ. εὐρύς, πλατύς.

عزلة ἄριζά, οὐ. ἄ. ἐκθεσις· ἀ-
ναφορά.

عزلة ἄρίφ, ἐ. ἄ. ὁ εἰδώς· διορα-
τικός· σοφός· ἀγχίνους.

عزلة ἄρικέ, οὐ. ἄ. χαίτη καμψή-
λου· φύσις· χαρκατήρ.

عزلة ἄζζ, οὐ. ἄ. τὸ εἶναι ἐνδοξόν,
ἐξοχόν· δόξα· τιμή· τέθας.

عزلة ἄζα, οὐ. ἄ. ὑπομονή.

عزلة ἄζαζέτ, οὐ. ἄ. τιμή, δόξα.

عزلة ἄζεπ καὶ

عزلة ἄζπάν, οὐ. ἄ. ἄγαμος.

عزلة ἄζζέτ, οὐ. ἄ. τιμή· τέθας·
δόξα· μεγαλεῖον.

عزلة ἄζζετλεμέκ, ρ. τ. τιμῶν·
ἐγκωμιάζειν.

عزلة ἄζζετλοῦ, ἐ. τ. ἔντιμος,
ἄξιότιμος· τίτλος ἀπονειμόμε-

νος εἰς ὑπαλλήλους φέροντας
τὸν β' βαθμόν· ἐντιμώτατος.

عزلة ἄζρατλ, οὐ. ἄ. παρὰ μου-
σουλμάνοις ὄνομα τοῦ τὰς ψυ-

χὰς τῶν ἀποθνησκόντων παρα-
λαμβάνοντος ἀγγέλου· μετφ.

θάναντος. [πηρεσίας).

عزلة ἄζλ, οὐ. ἄ. παῦσις (τῆς ὑ-

عزلة οὐζλέτ, οὐ. ἄ. μοναξία, ὁ

μονήρης βίος.

عزلة οὐζλετκιάχ, οὐ. ἄ. ἐρη-
μητήριον.

εμ ἄζμ, οὐ. ἄ. σκοπός· ἀπόφα-
σις· ἀναχώρησις.

عزيب ἄζήπ, ε. ἄ. ἄγαμος.

عزير ἄζήζ (عزير), προσφιλής· ἔ-
ξοχος· σπάνιος· σεβαστός· ἔν-
δοξος· ἱερός· ἅγιος· εὐλογημέ-
νος. [ρῶν.

عزيم ἄζίμ (عزيم), ε. ἄ. ὁ ἀναχω-
μέτ· ἄζιμέτ, οὐ. ἄ. τὸ ἄρχεσθαι
ἔργου μετὰ σταθερότητος· τὸ
ἀπέρχεσθαι.

عسكر ἄσακίρ, πλ. τοῦ عسكر .

عسر οὐसर, οὐ. ἄ. δυσχέρεια· ἀ-
πορία· πτωχεία.

عسرت οὐσρέτ, ὡς τὸ προηγ.

عسكر ἄσκέρ, οὐ. ἄ. στρατός· στρα-
τιώτης.

عسكري ἄσκερί, ε. καὶ οὐ. ἄ. στρα-
τιωτικός.

عسل ἄσελ, οὐ. ἄ. μέλι.

عسلي ἄσελί, ε. ἄ. μελιτόρρους·
κίτρινος.

عسير ἄσίρ (عسرت), ε. ἄ. δυσχερής.

عشا ἄσά, οὐ. ἄ. δεῖπνον.

عسيلة οὐσεϊλέ, οὐ. ἄ. ὑποκορ. τοῦ
عسل ἄσέλ, σπέρμα ἀνδρός.

عشار ἄσάαρ (عشر οὐسر), οὐ. ἄ.
δεκατιστής.

عشاري ἄσαρί, ε. ἄ. δεκαδικός·
— كسر κέσρ-ι-ἄσαρί, δεκαδι-
κὸν κλάσμα.

عاشق οὐσάαχ, πλ. τοῦ عاشق .

عشير ἄσαίρ, πλ. τοῦ عشير .

عشر ἄσέρ, ε. ἀριθμ. ἄ. δέκα.

عشر οὐسر, οὐ. ἄ. τὸ δέκατον· ἡ
δεκάτη.

عشرت ἡσρέτ, οὐ. ἄ. δεσμός, φι-
λία· εὐζωία· κραυπήλη.

عشرون ἡσρουν καὶ

عشرين ἡσρίν, ε. ἀριθμ. ἄ. εἴκοσι.

عشق ἡσάκ, κ. ἄσάκ, οὐ. ἄ. ἔρω-
ς· ἀφροσύνη· عجبك — ἄσκη-

νὰ ἰσμεκί, προπίνειν εἰς ὑ-
γείαν τινός· عر توقات — πὶρ

τοκάτ ἄσάκ ετ., καταφέρειν
κόλαφον· اولسون سكا — ἄσάκ ὀλ-

σουν σανά, εὐγέ σοι !

عشقباز ἄσάπάζ, ε. π. ἐρωτοτρόπος.

عشقبازلق ἄσάπαζλήκ, οὐ. τ. ἐρω-
τοτροπία.

عشوه ἡσβὲ καὶ

عشودون ἡσβεζέν καὶ

عشوهكر ἡσβεγκέρ καὶ

عشوهمند ἡσβεμένδ, οὐ. ἄ. ἐρωτο-
τροπία· νεῦμα ἐρωτικόν.

عشوهكار ἡσβεκιάρ, ε. π. ἐρωτο-
τρόπος· ὁ νεύματα ἐρωτικὰ
ρίπτων.

عشير ἄσίρ, οὐ. ἄ. συγγενής· ἐ-
ταῖρος. [γενής.

عشيت ἄσιρέτ, οὐ. ἄ. φυλή· συγ-

عصا ἄσά, οὐ. ἄ. ῥάβδος.

عصار οὐσάρ καὶ

عصاره οὐσαρέ, οὐ. ἄ. τὸ συνθλί-
βεῖν· χυμός.

عصارى ἄσαίρ, πλ. τοῦ προηγ.

επύρι ἄσαπ, οὐ. ἄ. νεῦρον.

επύρι ἄσαπά, οὐ. ἄ. συγγενεῖς
(ἀπομεμαχρυσμένοι).

عصر ἄσρ, οὐ. ἄ. ἡμέρα· νύξ· χρό-
νος· ἐποχή· αἰών· τὸ συν-
θλίβειν.

عصر ἄσρ, οὐ. ἄ. δειλινόν, ἡ με-
τὰ μεσημβρίαν ὥρα τῆς προς-
ευχῆς.

عصمت ἡσμέτ, οὐ. ἄ. διαγωγή·
ἀγνότης· ἐγκράτεια.

عصمت ἡσμετλου, ε. τ. ἐνάρετος
(τίτλος τῶν κυριῶν).

عصو οὐσούρ, πλ. τοῦ عصر.

عصير ἄσῆρ καὶ

عصير ἄσῆρέ, οὐ. τ. χυμός, ἔλαιον.

عضو ἄδουδ, οὐ. ἄ. βραχίον· πῆ-
γυς· βοηθός. [(ἀνατ.)

عضو ἄδालέ, οὐ. ἄ. μῦς, μυὼν

عضو οὐζβ, οὐ. ἄ. μέλος τοῦ σώ-
ματος.

عضویت οὐζβιγέτ, οὐ. ἄ. ὀργανι-
κότης (ζωϊκή). [συγγνώμη.

عطᾶ ἄτά, οὐ. ἄ. δωρεά· δῶρον.

عطار ἄττάρ, κ. ἄκτάρ, οὐ. τ.
λιανοπωλητής (μύρων, φαρ-
μάκων κτλ.)· γελοσπώλης.

عطالت ἄταλέτ, οὐ. ἄ. ἀδρόνεια·
ὀκνηρία.

عطایا ἄταγιά, πλ. τοῦ عطی.

عطر ἡτρ, οὐ. ἄ. εὐωδία· ἄρωμα.

عطری ἡτρί, ε. ἄ. ἀρωματικός,
εὐώδης.

عش ἄτάξ, οὐ. ἄ. δίψα.

عطف ἄτφ, οὐ. ἄ. τὸ στρέφεται,
τὸ κλίνειν πρὸς τι· κλίσις· συμ-
πάθεια· — σύνδεσμος (γρμμ.)

عطف — ἄτφ-ι-πέγיא, ἐπεξη-
γηματικὸς προσδιορισμός· حرف
— χάρφ-ι-ἄτφ, σύνδεσμος.

عطوف ἄτούφ, οὐ. ἄ. συμπαθής·
οἰκτῆριον.

عطوف ἄτουφέτ, οὐ. ἄ. κλίσις·
συμπάθεια· εὐεργεσία.

عطوفتو οὐτουφετλου, ε. τ. ἀγα-
θός· εὐτπλαγχνος (τίτλος ἀπο-
νεμόμενος εἰς μεγιστάνους φέ-
ροντας τὸν πολιτικὸν βαθμόν
ἢ βαλῆς).

عطیه ἄτηγέ, οὐ. ἄ. δωρεά· εὐερ-
γέτημα.

عظم ἡζάμ, πλ. τοῦ عظم.

عظم οὐζάμ, ε. ἄ. μέγας. [λον.

عظم ἄζμ, οὐ. ἄ. ὀστοῦν, κόκκx-

عظم ἡζάμ, οὐ. ἄ. μεγαλεῖον.

عظم οὐζμ, οὐ. ἄ. ὑπερφηάνεια.

عظم οὐζαμά, πλ. τοῦ عظم.

عظمت ἄζαμέτ, οὐ. ἄ. μεγαλεῖον·
ἐπαρσις· δόξα· ἰσχύς.

عظمتلو ἄζαμετλου, ε. τ. ἐνδοξος·
μεγαλοπρεπής· μεγαλειότατος
(Σουλτάνος).

عظمی οὐζμά, ε. ἄ. μέγιστος·

— عظمی سداارت — ἡ
μεγάλη βεζυρεία· ὁ μέγας βε-
ζύρης.

μεγ. ἀζήμ, ε. ἀ. μέγας· επίσημος· μεγαλοπρεπής.

μεγ. ἀζημέ, θ. τοῦ προηγ.

μεγ. ἡφρέτ, οὐ. ἀ. ἐγκράτει· ἀγνότης.

μεγ. ἡφρετλοῦ, ε. τ. κόσμιος· ἐνάρτετος (ἐπὶ γυναικός).

μεγ. ἡφρήτ, ε. ἀ. μοχθηρότατος· διάβολος.

μεγ. ἄφν, οὐ. ἀ. σῆψις, ἡ ἐκ τῆς σήψεως δυσωδία.

μεγ. ἄφθ, οὐ. ἀ. συγγνώμη — α.φ. — ἄφθ διλεμέκι, αἰτεῖσθαι συγγνώμην. [(ἐπὶ Θεοῦ).

μεγ. ἀφούθ, ε. ἀ. ἐπιεικέστατος· ἐφονέτ, οὐ. ἀ. σῆψις· οἶδησις.

μεγ. ἀφίφ, ε. ἀ. ἐγκρατής.

μεγ. ἀφίφ, θ. τοῦ προηγ.

μεγ. ἡκάπ, οὐ. ἀ. ποινή.

μεγ. οὐκάπ, οὐ. ἀ. ἀετός.

μεγ. ἀκάρ, οὐ. ἀ. πᾶσα ιδιοκτησία ἀκίνητος.

μεγ. ἀκαρέτ, ὡς τὸ προηγ.

μεγ. ἀκαῖδ, πλ. τοῦ α.φ. —

μεγ. ἀκάπ, οὐ. ἀ. πτέρνα (ἀνατ.)· ὀπίσθιος· ὁ ἀμέσως ἐπερχόμενος χρόνος — ο. δερκαπ, ἀμέσως, ἔπειτα.

μεγ. ἀκαπέ, οὐ. ἀ. γενεά· ἀπόγονος· κλεισώρεια· φρούριον· τέλος.

μεγ. ἄκδ, οὐ. ἀ. δεσμός· τὸ ἐν-

θύμιον· τὸ συνδέειν· τὸ συνμολογεῖν· τὸ συγκαλεῖν.

μεγ. οὐκτέ, οὐ. ἀ. δεσμός· δυσκολία. [κία.

μεγ. ἄκρ, οὐ. ἀ. στερίωσις, ἀτο-

μεγ. ἀκρέπ, οὐ. ἀ. σκορπιός· δείκτης ὥρολογίου.

μεγ. ἀκλ ἢ ἀκήλ, οὐ. ἀ. νοῦς· διάνοια· κρίσις· ὁρθὸς λόγος· μνημονικόν· γνώμη, συμβουλή.

μεγ. ἀκλ — ἀκήλ ὀγρετμέκι καὶ α.φ. — ἀκήλ βερμέκι, συμ-

βουλεύειν· α.φ. — ἀκήλ ἐρμέζ, ἀκατανόητος· α.φ. — ἀκλ ἐ-

σηγμάζ, ἀπίθανος· παράδοξος· α.φ. — ἀκήλ πασὰ κελ-

μέκι· συνέρχεσθαι· α.φ. — α.φ. — ἀκήλ πασδὰ γκτιμέκι,

παρὰφρονεῖν.

μεγ. ἀκλεν, ἐπ. ἀ. νοεῶς.

μεγ. οὐκελά, πλ. τοῦ α.φ. —

μεγ. ἀκηλσήζ, ε. τ. ἄφρων, ἀνόητος. [νοησία.

μεγ. ἀκηλσηζλήκ, οὐ. τ. ἀ-

κηλλή, ε. τ. νουνεχής.

μεγ. ἀκηλληλήκ, οὐ. τ. σύνεσις, φρόνησις.

μεγ. ἀκλή, ε. ἀ. διανοητικός.

μεγ. ἀκληγιάτ, οὐ. ἀ. τὰ διὰ τοῦ νοῦς ἐξερευνώμενα.

μεγ. οὐκμ, οὐ. ἀ. στερίωσις.

μεγ. οὐκεμά, πλ. τοῦ α.φ. —

μεγ. οὐκούδ, πλ. τοῦ α.φ. —

عقول οὐκούλ, πλ. τοῦ عقل ἄκλ.

— ارباب ἐρπάτ οὐκούλ, καὶ

— الوى ال οὐκούλ, νοή-
μονες. [ἐπόμενον.

عقيب ἀκήτ, οὐ. ἄ. τὸ ἀμέσως
عقيد ἀκήδ, ἐ. ἄ. σύμφωνος στε-
ρεός.

عقيد ἀκηδῆ, οὐ. ἄ. δόγμα· πί-
στις· كرى — ἀκηδῆ σεκερί,
σκηχρόκαυστον· κ. καρχαμέλα.

عقيد ἀκήμ, ἐ. ἄ. στεῖρος· ἀνω-
φελής.

عقيد ἀκημέ, θ. τοῦ προηγ.

عكس ἄκς, οὐ. ἄ. τὸ ἀντρίπτειν·
τὸ ἀντίθετον· ἀντανάκλησις·
ى — ἀκισί, كى — ἀκσινέ, —

عكس ἀκσινδζε, — كى πὶλ ἀκίς,
ἀντιθέτως, τοῦ ἰκντίον· كى —

ἄκς σαδά, ἡρώ· معنى — ἄκς
μα'νή, παρεξήγησις· عمل —
ἄκς ἀμέλ, ἀντίδρασις.

عكس ἀκισί, ἐ. ἄ. ἐνάντιος.

علا ἡλά', οὐ. ἄ. τὸ ἀνυψοῦσθαι·

علا ἡλάδς, οὐ. ἄ. τὸ ἰσθαι· ἰα-
τρικόν· كى — ἡλάδς πεζίρ,
δεκτικὸς θεραπείας. [πευτος.

علا ἡλαδςτήζ, ἐ. τ. ἀθερά-

علا ἀλακά, οὐ. ἄ. σ'ρέσις, δε-
σμός· ἀγάπη· دار — ἀλακα-
δάρ, ἐνδ.αφερόμενος· σ'ρετικός.

علا ἀλαμέτ, οὐ. ἄ. τεκμήριον·
σημεῖον.

علا ἀλανί, ἴδ. ἄ. ἀλενί.

علا ἀλανίγετεν, ἐπ. ἄ. δη-
μοσί· φανερῶς.

علا ἰλαθέ, οὐ. ἄ. προσθήκη·
πκράρτημα.

علا ἰλάθετεν, ἐπ. ἄ. προσθέτως·
علا ἀλαίμ, πλ. τοῦ علام ἀλα-
μέτ· كى — ἀλαίμ ου-σ-σεμά,
ἴρις, οὐράνιον τόξον· كى —
ἀλαίμ δζεβιγέ, μετέωρον.

علا ἡλέτ, οὐ. ἄ. νόσος· πάθος·
αἰτία· λόγος.

علا ἡλέλ, πλ. τοῦ عل.

علا ἡλέμ, οὐ. ἄ. σημαία· — كى
ἴσμη-ἡλέμ, ὄν. κύρ. (γρχμμ.)·
علا ἡλμ, οὐ. ἄ. γνῶσις· ἐπιστή-
μη· παιδεία· σοφία. [κτικόν.

علا ἡλμ-ου-γαπέρ, ἀποδει-
علا οὐλεμά, πλ. τοῦ مة· σοφός·
θεολόγος· νομοδιδάσκαλος.

علا ἡλεμδάρ, ἐ. π. σημαιοφόρος·

علا ἡλεμδάρ, ἐ. π. εὐπαίδευτος·

علا ἡλεμσίζ, ἐ. τ. ἀπκίδευτος·
ἀμαθής.

علا ἡλμί, ἐ. ἄ. ἐπιστημονικός·

علا ἡλμιγέ, θ. τοῦ προηγ. ἰε-
ραρχία τῶν ὁθωμανῶν νομο-
διδασκάλων, θεολόγων.

علا ἡλέν, οὐ. ἄ. δημοσιότης.

علا ἡλενεγ, ἐπ. ἄ. δημοσίως.

علا ἡλενί, ἐ. ἄ. δημόσιος, πασί-
γνωστος. [σιότης.

علا ἡλενιγέτ, οὐ. ἄ. δημο-

علا ἀντί· ἄλῆβ, οὐ. τ. φλόξ.

ولو οὐλλούθ, οὐ. ἄ. ὑψος, μεγα-
λεῖτον· ἐξοχότης.

علولندركم ἄλεθλενδρημέκι, ρ. τ.
ὕπεκκαίειν (πῦρ)· ἐρεθίειν.

علولنك ἄλεθλενιμέκι, ρ. τ. φλέ-
γεσθαι.

علوم οὐλούμ, πλ. τοῦ علم ἤλμ.
— علوم دژεθάμι-ἐλ-οὐλούμ,
ἐγκυκλοπαιδεῖα.

علوى οὐλβί, ἐ. ἄ. ὑψηλός· ἀνώ-
τερος· οὐράνιος· علوى رى ἄσάρ
οὐλβιγέ, φαινόμενα μετεωρο-
λογικά.

علوى οὐλβή, οὐ. ἄ. οὐράνιον σῶ-
μα (ἀστήρ)· ἄγγελος.

علويات οὐλβιγιᾶτ καὶ

علويات οὐλβιγιᾶν, πλ. τοῦ علوى.

علويات οὐλβιγιᾶτ, οὐ. ἄ. ὑψος·
μεγαλεῖτον.

على ἄλά, πρόθ. ἄ. ἐπὶ ἐν· ἐκτός·
دع — ἄ-
λι-ἔσ-σεχάρ, περὶ ὄρθρον· —

الموم — ἄλι-ἔλ οὐμούμ, γενικῶς·
السويه — ἄλι-ἔσ-σεβηγέ, ἀδια-

κρίτως· السلام — ἄλεϊκιοῦμ
-ἔσ-σελάμ, εἰρήνη ἐφ' ὑμῶς·

ذلك — لي πινάεν ἄλὲ ζάλικε,
ἐπομένως.

على ἄλί (علو), ἐ. ἄ. μέγας, ὑψη-
λός· ἔνδοξος.

عليه οὐλγιᾶ, θ. τοῦ προηγ.

عليه ἄλεϊκε, ἐπφ. ἄ. ἐπὶ σέ! —
ἄλεϊκούμ, ἐφ' ὑμᾶς.

عليه ἄλίλ (علت), ἐ. ἄ. ἀθηνής·
νοσῶν.

علم ἄλίμ (علم), ἐ. ἄ. ὁ τὰ πάντα
γινώσκων· παντογνώστης
(Θεός). [τίον.

عليه ἄλεϊγ, πρόθ. ἄ. κατὰ, ἐναν-

عليه ἄλιγέ, ἐ. ἄ. θ. τοῦ على, — د

δερ-ι-ἄλιγέ, μεταφ. Κωνσταν-
τινούπολις.

عم ἄμμ, οὐ. ἄ. θεὸς ὁ ἐκ πατρός.

لع καὶ عى ἄμά, οὐ. ἄ. τύφλω-
σις· τυφλότης.

لع ἑμάρ, οὐ. ἄ. τὸ κατοικίζειν.

للع ἡμαρέτ, οὐ. ἄ. οἵκημα·

πτωχοκομεῖτον· οἶκος φιλόξε-

للع ἡμαλέ, οὐ. ἄ. μισθός. [νος.

للع οὐμμάν, οὐ. ἄ. ὠκεανός, πέ-

λαγος. [τρός.

لع ἄμμέ, οὐ. ἄ. θεία ἡ ἐκ πα-

لع ἄμδ, οὐ. ἄ. σκοπός, προμε-

λέτη.

للع ἄμδεν, ἐπ. ἄ. ἐκ προμελέτης.

لع ὅμρ, οὐ. ἄ. ζωή, βίος· τδ ἐν

ράστωνη ζῆν. اولولم — ὅμ-

روم ὁλοτήκδζα, ἐν ὅσῳ ζῶ.

للع οὐμράν, οὐ. ἄ. χώρα εὐτή-

μερος. [ἐξάδελφος.

للع ἄμζαδέ, οὐ. ἄ. ἀδελφιδοῦς,

للع οὐμκ, οὐ. ἄ. βάθος.

للع ἄμέλ, οὐ. ἄ. ἐργασία· ἐνέρ-

για· ἀποτελεσμα· διάρροια.

للع ἄμελσίζ, ἐ. τ. μὴ τελεσφό-

ρος· ἀδρανής.

١٤٤٤ ἀμελέ, πλ. τοῦ عامل ἀμίλ,
 ἀντί ἐν. ἐργάτης, χειρώναξ.
 ١٤٤٥ ἀμελί, ἐ. ἀ. πρακτικός.
 ١٤٤٦ ἀμελιγιάτ, οὐ. ἀ. πλ. ἐγ-
 χειρήσεις· ἄσκησεις (γεωμ.).
 ١٤٤٧ ἀμουδζά, οὐ. τ. ὁ ἐκ πα-
 τρός θετός.
 ١٤٤٨ ἀμούδ, οὐ. ἀ. στῦλος, στή-
 ριγμα· κάθετος.
 ١٤٤٩ ἀμούδεν, ἐπ. ἀ. καθέτως.
 ١٤٥٠ ἀμουδή, ἐ. ἀ. κάθετος· ἀ-
 πορρώξ.
 ١٤٥١ οὐμούμ, οὐ. ἀ. ὁμάς, τὸ
 ὄλον· — ١٤٥٢ ἀλί-ἐλ-οὐμούμ,
 ἐν γένει.
 ١٤٥٣ οὐμούμεν, ἐπ. ἀ. γενικῶς.
 ١٤٥٤ οὐμουμί, ἐ. ἀ. γενικός, δη-
 μόσιος, κοινός.
 ١٤٥٥ οὐμουμηγέτ, οὐ. ἀ. τὸ
 σύνολον· γενικότης.
 ١٤٥٦ ἀμά, οὐ. ἀ. τύφλωσις.
 ١٤٥٧ ἀμί, ἐ. ἀ. τυφλός, ἀόμμα-
 τος· βλάξ.
 ١٤٥٨ ἀμίχ (عق), ἐ. καὶ ἐπ. ἀ.
 βαθύς· κατὰ βάθος.
 ١٤٥٩ ἀμίκαν, ἐπ. ἀ. βαθείως.
 ١٤٦٠ ἀμίμ, ἐ. ἀ. γενικός.
 ١٤٦١ ἄν, πρόθ. ἀ. ἐκ, ἀπό, μετά.
 ١٤٦٢ ἡνάδ, οὐ. ἀ. πεῖσμα· —
 ἐ. τ. ἰσχυρογνώμων.
 ١٤٦٣ ἡναδδζί, ἐ. τ. ἰσχυρογνώμων.
 ١٤٦٤ ἡναδλασμάκ, ρ. τ. ἰσχυ-
 ρογνωμεῖν.

١٤٦٥ ἡναδλήκ, οὐ. τ. πεῖσμα·
 ١٤٦٦ ἡνασθήρ, πλ. τοῦ عنصر.
 ١٤٦٧ ἡναγέτ, οὐ. ἀ. ἄρωγή,
 εὐεργεσία· ١٤٦٨ — ἡναγέτ
 ὀλά, ὁ Θεὸς νὰ σὺς ἐλεήσῃ.
 ١٤٦٩ ἡναγετκιάρ, ἐ. π. καὶ
 ١٤٧٠ ἡναγετλοῦ, ἐ. τ. ἀγαθός,
 ἐλετήμων.
 ١٤٧١ ἡνέπ, οὐ. ἀ. βότρυς, στα-
 φυλή.
 ١٤٧٢ ἡνπέρ, οὐ. ἀ. ἄμβαρρον (εἴ-
 dos ἀρώματος).
 ١٤٧٣ ἡνδ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. γνώμη·
 ١٤٧٤ πλησίον· παρὰ· ١٤٧٥ — ἡνδ ἀλ-
 λάχ, παρὰ τῷ Θεῷ· الحاح —
 ١٤٧٦ ἡνδ-ἐλ-χαδζέ, ἐν ὥρᾳ ἀνάγ-
 κης· ١٤٧٧ عاجز — ἡνδ ἀδζιζα-
 νεμδέ, κατ' ἐμέ.
 ١٤٧٨ ἡνδελήπ, οὐ. ἀ. ἀηδών.
 ١٤٧٩ ἡνδσοῦρ, οὐ. ἀ. βάσις, θε-
 μέλιον· στοιχεῖον.
 ١٤٨٠ ἡνδ, οὐ. ἀ. δύναμις· βία.
 ١٤٨١ ἡνδεν, ἐπ. ἀ. βιαίως.
 ١٤٨٢ ἡνδουάν, οὐ. ἀ. ἀπαρ-
 χή· ἰσχύς· ἄνθος· ١٤٨٣ —
 ἡνδουάν-ι-σέπτάπ, τὸ ἄνθος
 τῆς νεότητος.
 ١٤٨٤ ἡνδφί, ἐ. ἀ. σφοδρός, βίαιος.
 ١٤٨٥ ἡνκ, οὐ. ἀ. λαιμός.
 ١٤٨٦ ἡνδάν, οὐ. ἀ. τίτλος· τί-
 τλος εὐγενείας, ἀξιώματος ἢ
 βιβλίου.
 ١٤٨٧ ἡνδανλή, ἐ. τ. τιτλοῦχος.

عیش *ἀΐψίς*, ε. τ. ἄνευ ἐλατ-
τώματος· τέλος.

عیش *ἀΐπκού*, οὖ. π. κατήγορος.

عیش *ἀΐπλάμακ*, ρ. τ. ἀποδοκι-
μάζειν. [κός· αἰσχρός.

عیش *ἀΐπλοῦ*, ε. τ. ἐλαττωματι-

عیش *ἀΐπνάκι*, ε. π. ὁ περιπί-
πτων εἰς πρᾶξιν ἀτιμωτικόν.

عید *ἦδδ*, οὖ. ἄ. εὐορτή· شريف —

ἦδδ σερήφ, ἡ ἱερά εὐορτή (τοῦ
Βαῖραχίου).

عیسوی *ἰσεβή*, ε. ἄ. χριστιανικός.

عیسوی *ἰσεβή*, οὖ. ἄ. χριστιανός.

عیس *ἰσά*, οὖ. ἄ. Ἰησοῦς.

عیش *ἀΐς*, οὖ. ἄ. ζωή· διασκέ-

δασίς· وعشرت — *ἀΐς*-οὖ· ἡ ὁρέτ,
εὐωχία.

عیش *ἀΐλ*, οὖ. ἄ. μέλος οἰκογενείας.

عیش *ἀΐν*, οὖ. ἄ. ὀφθαλμός· βχ-

σκηνία· κατάσκοπος· πηγῇ·

φρέαρ· ἡ οὐσία τοῦ πράγμα-

τος· χρυσός, ἄργυρος· δούλη.

عیش *ἄΐεν*, ἐπ. ἄ. εἰς εἶδος (οὐχί·

εἰς χορήμια).

عیش *ἄΐνή*, ε. ἄ. οὐσιώδης· ἀλη-

θής· πρωτότυπος.

عیش *ἄΐνή*, ε. τ. ἀπαράλλακτος.

عیش *ἄΐνιγέτ*, οὖ. ἄ. ταυτότης.

عیش *οὐγισούπ*, πλ. τοῦ *عیش* *ἀΐπ*.

عیش *οὐγισούν*, πλ. τοῦ *عیش* *ἀΐν*.

غ

غافل

غ γαῖν, 22ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 1,000.
 غابت γαπτήτ, ε. ἄ. ζηλότυπος· φθονερός.
 غادر γαδήρ, ε. ἄ. ἄδικος.
 غار γάρ, οὐ. ἄ. σπήλαιον· ἄντρον.
 غارت γαρέτ, οὐ. ἄ. ἐρήμωσις· λεηλασία. [τεύων.
 غارس γαρίς (غرس), ε. ἄ. ὁ φυ-
 غارستان γαριστάν, οὐ. π. τόπος
 λακκώδης καὶ πλήρης ἄντρων.
 غارق γαρήκ (غرق), ε. ἄ. πεπνιγ-
 μένος, καταπεποντισμένος.
 غار γκάζ, ξ. ἄερίον (χημ.), πε-
 τρέλαιον.
 غازی γαζί, ε. καὶ οὐ. ἄ. μαχη-
 τής (ὕπὲρ τῆς θρησκείας)· ιε-
 κητής, τροπαιοῦχος.
 غاشیه γασιέ, οὐ. ἄ. ἐπικάλυμμα.
 غاصب γασίπ (غصب), ε. ἄ. ὄρπαξ.
 غافر γαφίρ (غفران), ε. ἄ. πολιεύ-
 στλαγχνος.
 غابا γκαγκά, οὐ. τ. ῥάμφος.
 غابلا غابلا γκαγαλαμάκ, ρ. τ. νύσ-
 σειν. [ὀλίγωρος.
 غافل γαφήλ (غفلت), ε. ἄ. ἀμελής,

غایب

غایب γάφιλεν καὶ
 غایب γαφιλανέ, ἐπ. ἄ. ἀμελῶς,
 ἀπρονοήτως· ἐξ ἀπροόπτου.
 غایب γαφιλλήκι, οὐ. τ. ἀμελεία,
 ἀκηδία.
 غلب γαλήπ (غلبه), ε. ἄ. νικητής·
 غلب — γαλήπ κελημέκι, ἐπι-
 κρατεῖν, νικᾶν. [ἴσως.
 غلبا γάλιπεν, ἐπ. ἄ. νικηφόρος·
 غلبا γάλιπα, ἐπ. ἄ. πιθανῶς,
 ἴσως.
 غلبان γαλιπανέ, ἐπ. ἄ. νικηφόρος.
 غلی γαλί (*γέ), ε. ἄ. βαρύτιμος.
 غمض γαμίζ, ε. ἄ. ἀσφαής, σκο-
 τεῖνος. [(παθ.).
 غانغن γανγρέν, (ξ.) γάγγραινα
 غامه γανήμ (غمه), ε. ἄ. λαφυρα-
 γωγός. [εὐπορος.
 غانی γανί (غانی), ε. ἄ. πλούσιος,
 غاوی γαβί, οὐ. ἄ. ἀπειθής· ἀπο-
 πεπλανημένος. [τέλος.
 غایت γάγετ, ἐπ. καὶ οὐ. ἄ. λιαν·
 غایه γαγέ, οὐ. καὶ. ἐπ. ἄ. ὥς τὸ
 προηγ. — غایت γάγετ-ουλ-
 γαγέ, τέλος πάντων· —
 غایت γαγέ, ἀτελεύτητος.
 غایب γαίπ, ε. ἄ. ἀπών· ἀόρατος.

ἄφαντος. — τὸ γ' πρόσωπον
(γραμματ.).

ἐν ἀπουσίᾳ. [μηχανία.

ἡμεῖς γὰρ ἐν οὐ. ἁ. μέριμνα. ἁ-
 γὰρ γὰρ, ἐ. ἁ. τελευταῖος. ὕπερ-
 βολικός.

غار گویا، ا.ا. کونیه، ج.ا.
 غایت، گایانیت، ا.ا. عیثیه.
 بلاکیه.

غباوت γαπαβέτ, οὐ. ἁ. βλακεία.
 غبط γήπτ καὶ
 غبط γήπτά, οὐ. ἁ. ἀμιλλα· τὸ
 ἐποσθαλιμῶν.

٤١ γαπή, ε. α. βλάξ. ἀμαθής.
 ٤٢ γαπίν, ε. α. πτωχὸς τῷ
 πνεύματι. [γεῖν.

γηδ' ἰσχυρά τ' αἰμαχ, ρ. τ. βρύ-
 δε γὰρ (ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ), οὐ. α.
 ἡ ἐπιούσα.

γὰρ γηδᾶ, οὐ. ἅ. τροφή.
 γὰρ γὰρδᾶρ, ὑπερθ. τοῦ γὰρ.
 γὰρδᾶρλήκ, οὐ. τ. ἅπι.
 στία· δολιότης. | ἁδικία

γάρυ γὰρδὰρί, οὐ. ἀ. ἀπισία.
γὰρδὰλμαχ, ρ. τ. τρέφειν.
γὰρδὰλνλὰχ, ρ. τ. τρέ-
φειν.

ἐν γὰρ οὗτοι, οὐ. ἀ. θρεπτικοί.
ἐν γὰρ, οὐ. ἀ. ἀπιστία· ἀδι-
κία· ζημία· καταπίεσις.

ελε γουδούθθ, ου. α. πρώτα.
ελε γαδός, ου. α. αθήν (άνατ.).

ἰδι γηῖα, οὐ. ἁ. τροφή.
 ἰδ γαρρά, ἐ. ἁ. θηλ. τοῦ ἰδ γάρρ, λευκός· στιλπνός σφῆς.
 ἰδ γαραπέτ, οὐ. ἁ. τὸ εἶναι
 παράδοξον, ἔκτακτον.

μα γὰρ, οὐ. ἀ. ἔρω· πόθος
ἄνευρος.

γραμτ γαραμέτ, οὐ. ἀ. ἐκπλή-
ρωσις ὑποχρεώσεως. ἀπότι-
σις γρέους.

γάρβη γαράϊπ, πλ. τοῦ غريبه .
 γάρβ οὐ. ἄ. δύοσις· αἱ δυ-
 τικαὶ χώραι. [δυσημάς.]

Ἰβρία γάρπεν, ἐπ. α. δυτικῶς, πρὸς
 Ἰβρία γουρπά, πλ. τοῦ غريب.

غزال γηροπάλ, οὐ. ἀ. κρησέρα·
κόσκινον.

γουργπέτ, οὐ. ἁ. ξενιτεία.
διατριβή ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

غربی γαρπή, ε. α. δυτικός.
 غرتلق γηρτλάχ, ου. τ. λάρυγξ.

γάρ, οὐ. ἄ. τὸ φυτεύειν.
φυτόν. [σικακία.]

غرض γαράζ, ου. ἄ. σκοπός· μνη-
 ρά γαράζαν, ἐπ. ἄ. ἐξ ἔχθρας·
 μεροληπτικῶς.

غرضانه γαραζανέ, ἐπ.π. ἐχθρικῶς,
κακοβούλως.

γαραζστήζ, ἐ. τ. ὁ μὴ
διακείμενος εὐπαθῶς.

γαρχιὰρ καὶ
 γαρχμενὸ καὶ

γυμνασία, ε.τ. μνησίκακος.

غره γαργαρά, οὐ. ἄ. γαργάρα.
غرق γάρκ, οὐ. ἄ. τὸ καταβυθί-
ζεσθαι· πνίγεσθαι. [κμ.ή.

غروب γουρούπ, οὐ. ἄ. δύσις· παρα-
غور γουρούρ, οὐ. ἄ. τὸ πλανᾶ-
σθαι, ἀλαζονεύεσθαι· ματαιό-
της· ἀλαζονεία.

غور γουρούξ, οὐ. τ. γρόσιον.
غره γουρρέ, οὐ. ἄ. νομηνία· ἡ
πρώτη τοῦ μηνός· κηλὶς λευ-
κὴ ἐπὶ τοῦ μετώπου ἱππου·
τὸ ἄωτον· ἡ ἀπαρχὴ πράγ-
ματός τινος.

غريب γαρήπ (غراب), ε. ἄ. ξένος·
ἀλλοδαπός· παράξενος· θαυ-
μαστός.

غريبور γαριππερθερ καὶ [ξενος.
غرينواز γαριπνουβάξ, ε. τ. φιλό-
غريلك γαριπλίχι, οὐ. τ. ἀπο-
δημία· πτωχεία.

غريبه γαριπέ, θ. τοῦ غريب.
غريزه γαριζέ, οὐ. ἄ. ιδιότης φυ-
σική, ἔμφυτος. [φυτος.

غريزه γαριζί, ε. ἄ. φυσικός, ἔμ-
غريق γαρήκ (غرق), ε. ἄ. ὁ ἐν ὕ-
δατι βεβυθισμένος, πεπνιγμέ-
νος· μετφρ. πεπληρωμένος.

غريه γαρίμ, οὐ. ἄ. ὀφειλέτης· δα-
νειστής.

غريو γηρήθ, οὐ. π. κραυγὴ· ὀδυρ-
μός· θόρυβος.

غريوان γηρηθάν, ε. π. ὁ κραυγά-
ζων, ὁ ὀδυρούμενος.

غريه γαζά, οὐ. ἄ. πόλεμος (ιδίως
ὁ ὑπὲρ πίστεως).

غزات γουζάτ, πλ. τοῦ غازی.

غزاه γαζέτα, οὐ. τ. ἐφημερίς.

غزاه γαζεταδζί, οὐ. τ. ἐφημε-
ριδογράφος· διανομεὺς ἐφημε-
ρίδος.

غزل γαζέλ, οὐ. ἄ. ὠδή, ποίημα
ἐρωτικόν· πτωσίς τῶν φύλλων.

غزل γαζίλ, οὐ. ἄ. ποιητὴς ὠδῆς.

غسال γασσάλ, οὐ. ἄ. ὁ πλύνων
σώμα θανόντος κατὰ τὰς δια-
τάξεις τῆς θρησκείας. [χρόν.

غسل γάσλ, οὐ. ἄ. τὸ πλύνειν νε-

غسل γούσλ, οὐ. ἄ. πλύσιμον· κα-
θαρισμόν τοῦ σώματος.

غسل γασίλ, ε. ἄ. πεπλυμένος·
κεκαθαρμένος.

غشيان γασεγιάν, οὐ. ἄ. λειποθυ-
μία· ναυτίασις.

غصب γάσπ, οὐ. ἄ. τὸ διὰ βίας
λαμβάνειν· βία· 1 — γάσπ ἐπ.
ἐκπορθεῖν· κατέχειν.

غضب γαζάπ, οὐ. ἄ. θυμός· ἀγα-
νάκτησις. عكس — γαζαπὰ
κελμέχι, ὀργίζεσθαι. —

اغرامق γαζαπὰ ὀγραμάχ, ὁπο-
πίπτειν εἰς τὴν ὀργὴν τινός.

غضب γαζάπεν, ἐπ. ἄ. ἐν θυμῷ,
ὀργίλως.

غضبان γαζπάν, ε. ἄ. θυμώδης,
ὀργίλος. [παρωργισμένος.

غضب الود γαζάπ ἀλούδ, ε. π.

γαζαπλανδηριμάκ, ρ. τ. παροργίζειν. [γίζεσθαι.

غضبلق γαζαπλανμάκ, ρ. τ. ὀρ-

غضبلى γαζαπλή, ἐ. τ. καί

غضبلك γαζαπνέκ, ἐ. ἅ. ὀξύθυ-

μος, ὀργίλος.

غضفر γαζανφέρ, οὐ. ἅ. λέων· ἥρω.

غطس γάτς, οὐ. ἅ. τὸ βυθίζειν.

τὸ βυθίζεσθαι ἐν ὕδατι.

غغا γαγά, ἴδ. κλέ.

غغا γαφάρ, ἐ. ἅ. ἐπεικίης· οἰ-

κτίρμων (Θεός).

غفران γουφράν, οὐ. ἅ. ἄφεις· ἁ-

μαρτιῶν. غفا — γουφράν πε-

νέκ, μακαρίτης. [κηδία.

غفلت γαφλέτ, οὐ. ἅ. ὀλιγορία· ἁ-

غفلة γάφλετεν, ἐπ. ἅ. αἰφνιδίως.

غفور γαφούρ, ἐ. ἅ. ὁ συγχωρῶν

(Θεός).

غفول γουφούλ, οὐ. ἅ. ὀλιγορία.

غفیر γαφίρ, ἐ. ἅ. πολυάριθμος·

ἄπειρος.

غل γάλλ, οὐ. ἅ. δίψα.

غل γήλλ, οὐ. ἅ. ὑπόκρισις.

غلا γαλά, οὐ. ἅ. ὑπερτίμησις·

غلا γηλάζ καὶ [σιτοδεία.

غلا γηλαζάτ, οὐ. ἅ. παχύτης.

خوندروتής· τραχύτης.

غلا γηλάφ, οὐ. ἅ. θήκη· κολεός.

غلام γουλάμ, οὐ. ἅ. μείραξ· δοῦ-

λος· ὑπηρετής.

غلبه γαλεπέ, οὐ. ἅ. ἐπικράτησις·

νίκη· περίσσεια.

غلبك γαλεπελίκι, οὐ. τ. πλῆ-
θος· σύγχυσις· σκευή.

غل γαλάτ, οὐ. ἅ. πλάνη, λάθος.

غلط γηλζάτ, οὐ. ἅ. παχύτης.

غلغل γουλγούλ καὶ

غله γουλγουλέ, οὐ. ἅ. θόρυβος·

γουργουρισμός.

غل γάлк, οὐ. ἅ. τὸ κλείειν θύραν.

غل γαλέκ, οὐ. ἅ. μάνδαλος· μο-

γλός· κλειδίον. [θεις.

غلو γουλούθ, οὐ. ἅ. οἷσις· ἐπί-

غومت γουλουμέτ καὶ [νεότης.

غومت γουλουμέτ, οὐ. ἅ. ἐφηβία,

غليان γαλεγιάν, οὐ. π. τὸ βράζειν·

τὸ ὑπερβαίνειν τὰ ὕρια· ὀρ-

γασμός.

غليظ γαλίζ, ἐ. ἅ. χονδρός· τραχύς.

غليل γαλίλ, οὐ. ἅ. δίψα· δυσμέ-

νεια· φθόνος. [μέριμνα.

غم γάμμ, οὐ. ἅ. θλίψις, λύπη,

غمغوار γάμμ-γάρ καὶ

غمغور γάμμ-γὸρ καὶ

غم الود γάμμ-ἀλούδ, ἐ. π. μελαγ-

χολικός, τεθλιμμένος· φίλος

εἰλικρινής.

جل γαμμάζ, ἐ. ἅ. συκοφάντης,

κατήγορος.

غلغل γαμμαζλαμάκ, ρ. τ. συ-

κοφαντεῖν, διαβάλλειν.

غلزل γαμμαζλήκ, οὐ. τ. διαβολή,

συκοφαντία.

غلزله γαμμαζέ, οὐ. ἅ. γυνὴ ἐρω-

τοτρόπος.

غامخάρ, ε. π. μελαγχολικός· θλιβόμενος.

γαιδωβέ, ε. π. ὁ πολλὰς ὑποστάς συμφορὰς.

γάμ, ου. α. τὸ συκοφαντεῖν.

γαμζοδέ, ε. π. ὁ λύπαις πεπληγμένος.

γάμζ, ου. α. τὸ κλείειν τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· ἐπισκία.

γαμκιν καί.

γαμνάκι, ε. π. τεθλιμμένος.

γανά, ου. α. ὠφέλεια· περίσσεια. [πλοῦτος.

γανά, ου. α. ὠδὴ, ἄσμα· γανάμ, πλ. τοῦ γὰνέμ καὶ τοῦ γανημέτ.

γούνδζ, ου. π. ἐρωτοτροπία· χάρις.

γουνδζέ, ου. π. κάλυξ.

γὰνέμ, ου. α. πρόβατον.

γὰνέμ, ου. α. λεία· λάφυρον.

γὰνί, ε. α. βαθύπλοτος·

πλ. γανιζά.

γανίγεν, επ. α. πλουσίως.

γανιλίχι, ου. π. πλοῦτος.

γανίμ, ου. α. λεία· λάφυρον.

γανημέτ, ου. α. λεία, λάφυρον· ἀφθονία.

γαιχάπ, πλ. τοῦ γαί.

γαιχάπ, πλ. τοῦ γαί.

γούτσουκ, ου. π. τρίβων.

γουρέ, ου. α. καί.

γουζέ, ου. π. βομβύχιον· βαμβάκοβαλάνος· — γουζέ-ι-ἄπ, πομφόλυξ.

γάβς, ου. α. κατὰδυσιν· μεταφ. ἐπιχειρεῖν τι μετ' ἐπιμελείας.

γαβγά, ου. π. πόλεμος· ἔρις, διαφωνία.

γαβγαδζί, ε. τ. φιλόνηκος·

γούλ, ου. α. φάντασμα· πνεῦμα κακοποιόν.

γαβί, ε. α. πεπλανημένος·

γουγιάπ, ου. α. ἀπουσία· τὸ εἶναι σπάνιον.

γουγιαπέτ, ου. α. ἀπουσία· τὸ κρύπτεσθαι.

γυγιάπεν, επ. α. ἐν ἀπουσίᾳ· ἐρήμην (καταδίκασις).

γαγιαπέτ, ου. α. βάθος· βαθύτης· σκέπη.

γαίπ, ου. α. τὸ ἄδηλον· ἀπώλεια· — ε. α. ἄγνωστος·

ἀόρατος· ἀπολωλός· — γαίπ, ὁ νοερὸς κόσμος.

γαίπέτ, ου. α. ἀπουσία.

γαιπέν, ου. α. κακολογία· περὶ ἀπόντος. [σία.

γαίπουπέτ, ου. α. ἀπουσία· γαίπί, ε. α. ἀόρατος· οὐράνιος.

γαιχάπ γηδζηχλαμάκ, ρ. κνήθιν. [κνήθεσθαι.

γαιχάπ γηδζηχλαμάκ, ρ. τ.

غیر γαῖρ, ἐ. ἄ. ἄλλος.
 غیر γαῖρ, ἄ. μῦριον στερητικόν,
 ἄ (τὸ στερητικόν). مكن —
 γαῖρ-ι-μουμκίν, ἀδύνατος. —
 مستعمل γαῖρ-ι-μουςταμέλ, ἄ-
 γρηστος. مسموع — γαῖρ-ι-με-
 σμου, ἀνήκουστος. مقرر —
 γαῖρ-ι-μουκαρέρ, ἀβέβαιος. —
 دونه γαῖρ-ι-μιαخدی, ἀπεριό-
 ριστος. رسمي — γαῖρ-ι-ρεسمى,
 ἀνεπίσημος. مشروع — γαῖρ-ι-
 μεسروی, παράνομος. عضوی —
 γαῖρ-ι-οوسبی, ἀνόργανος. —
 طبعی γαῖρ-ι-تاخی, ἀνώμαλος,
 ἀντιφυσικός. مجانس — γαῖρ-ι-
 μουτεؤسانیس, ἑτερογενής. من
 حد — μὴν γαῖρ-ι-χαχδίν, καθ'
 ὑπέρβασιν τοῦ ὅρου. حق —
 πὲ γαῖρ-ι-χακκίν, ἀδίκως. من
 اض — μὴν γαῖρ-ι-ετίραζιν,
 ἀδιαφιλονεικῆτως. رسم —
 μὴν γαῖρ-ι-ρεسمى, ἀνεπιστή-
 μως. نهایه — ἰλὰ γαῖρ-ι-
 νιχαγέ, αἰωνίως. لك — γαῖρ-
 ι-ζαλίκε, πλὴν τούτου. و —
 βέ γαῖρ-ι-χού καὶ πληθ. — و
 βέ γαῖρ-ι-χού = κτλ. هم
 غیران γαῖράν, ἐ. ἄ. δραστήριος.

ἐνεργητικός· ζηλότυπος.
 غیرت γαῖρέτ, οὐ ἄ. ζήλος, ἄ-
 μιλλα, ἐπιμονή· γενναιότης·
 ἐπιμέλεια. — اهل عجل-ي-γαῖρέτ
 καὶ — صاحب سخره-ي-γαῖρέτ,
 δραστήριος.
 غیرتسز γαῖρετσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ.
 ὀλίγωρος, -ως
 غیرتسزلك γαῖρετσίχλίκε, οὐ. ἄ.
 ὀλιγωρία, ἀθυμία.
 غیرتسزلك γαῖρετλενμέκ, ρ. τ. ἐν-
 θαρρύνεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.
 غیرتسزلك γαῖρεττλή, ἐ. τ. ἐνζήλος·
 ἐπιμελής.
 غیري γαῖρί, ἀντὶ καὶ, ἐ. τ. ἄλ-
 λος. — πρόθ. τ. ἐκτός, πλὴν.
 — ἐπ. τ. πλέον, περιπλέον.
 غیطان γαῖτάν, οὐ. τ. ταινίδιον.
 غیظ γαῖζ, οὐ. ἄ. ὀργή· πεῖσμα.
 غیوب γαῖγούκ, πλ. τοῦ غیب.
 غیوبت γουγούκέτ, οὐ. ἄ. μυ-
 στήριον.
 غیور γαγούρ (تجربہ), ἐ. ἄ. ἐνζή-
 λος· δραστήριος· ζηλότυπος.
 غیوران γαγούρανέ, ἐ. π. ὁ ἀντή-
 κων ἢ ἀρμόζων τῷ ἐνζήλῳ.
 — ἐπ. π. δραστηρίως.
 غیوبت γαῖχάπ, οὐ. ἄ. σκότος.

φ

فاحش

فاحش

φέ, 23ον γράμμα τοῦ τουρκι-
κοῦ ἀλφabethου· ἀριθμητικῶς
ἰσοδυναμεῖ τῷ 80.

φέ, μόρ. ἄ. ἄρα· λοιπόν.

فريقه φαίρικα, ξ. ἐργαστάσιον.

فريقه φαίρικαδζί, οὐ. τ. ἐργο-
στασιάρχης.

فات φάτ, οὐ. ἄ. θάνατος.

فاتح φατήχ (فتح), ε. καὶ οὐ. ἄ. ὁ
ἀνοίγων· κατακτητῆς· πορθη-

فاتح φατηχά, θ. τοῦ πργ. [τής.

فاتح φατηχά, οὐ. ἄ. ἔναρξίς, προ-
οίμιον· τὸ πρῶτον σουράτιον
(κεφάλαιον) τοῦ Κορανίου.

فاتر φατήρ (فتور), ε. ἄ. ὁ ἐλαύων,
ἐξασθενίζων· ὁ ἀτονῶν, ὁ μα-
λαχιῶν.

فاتح φατήχ, ε. ἄ. ὁ ἀνοίγων.

فاتح φατίκι, ε. ἄ. ἀνδρεῖος.

فاتوره φατοῦρα, οὐ. τ. τιμολόγιον.

فاجر φαδζίρ, ε. ἄ. ἀμαρτάνων·
ἀδικῶν· ἀκόλαστος.

فاجع φαδζί (فجع) φέδζ, ε. ἄ. ἀλ-
γεινός, ἀνιάρος. [γωδία.

فاجع φαδζίά, θ. τοῦ προηγ. τρα-

فاحش φαχίς (فش) φούχς, ε. ἄ.
ἄσεμνος.

فاحش φαχίς, θ. τοῦ προηγ. —

οὐ. ἄ. γυνὴ ἄσεμνος· πόρνη.

فاخر φαχίρ (فخر) φάχρ, ε. ἄ. σε-
μνυνόμενος· μεγαλοπρεπῆς.

فاح φαρίχ, ε. ἄ. εὐθυμς.

فارس φαρίς (فرس), ε. ἄ. ἱππεύς.

فارس φαρίς, οὐ. ἄ. Περσία.

فارسی φαρισί, ε. ἄ. περσικός.

οὐ. ἄ. ἡ περσικὴ γλῶσσα.

فارغ φαρίγ (فراغت), ε. ἄ. ἄεργος,
ἀμέριμνος.

فارفار φαρφά, οὐ. τ. ἐλαφρόνους.

φλύαρος· κομπορήμων.

فارفار φαρφαρλήχ, οὐ. τ. ἐλα-
φρόνοια· φλυαρία· κομπορη-
μοσύνη.

فارق φαρήχ (فرق), ε. ἄ. ὁ διακρί-
νων· ὁ διαχωρίζων.

فاروق φαρούκ, ε. ἄ. ὁ διακρίνων
τὸ δίκαιον· λίαν ὀξυδερκής.

فاره φαρέ, οὐ. ἄ. μῦς, ποντικός.

فاسخ φασήχ (فسخ) φέσχ, ε. ἄ. ὁ δια-
λύων (συνθήκην, συμφωνίαν,
γάμον)· ὁ ἀνατρέπων.

فاسد φασίδ (فساد), ε. ἄ. κακός·
διεφθαρμένος· ψευδής· ἔκνομος·
ἄκυρος.

فاسق φασίκ, ἐ. ἅ. ἁμαρτωλός.

فاسق φάς, ἐ. π. φανερός· δεδημο-
σιευμένος.

فاسل φασήλ, ἐ. ἅ. ὁ διαχωρίζων·
ὁ ἀπορρασίζων.

فاسل φασηλέ, οὐ. ἅ. τὸ διαχω-
ρίζον· διαίρεσις· διακοπή· τάξις.

فاسل φασηλεσής, ἐ. καὶ ἐπ. τ.
ἀδινάσπος, -ως.

فاسوليا φασούλια, οὐ. τ. φάση-
λος, φασούλι.

فاسل φαζήλ καὶ φαδήλ (فضيلت καὶ
فضل) ἐ. ἅ. ἐνάρετος, πολυμαθής.

فطر φατήρ (فطر) φιτρέτ, ἐ. ἅ.
δημιουργός (Θεός). [τικός.

فطن φατήν, ἐ. ἅ. νοήμων· διορα-
νός.

فعل φαήλ (فعل), ἐ. ἅ. ὁ ποιῶν,
ὁ ἐνεργῶν. — οὐ. ἅ. ὑποκει-
μενον (γραμμ.). — اسم

فعل φαήλ, ἐνεργητικὴ μετοχή.

فعل φαήλ, ἐ. ἅ. θ. τοῦ προηγ.

فعل φαήλ, οὐ. τ. παγίς.

فال φάλ, οὐ. ἅ. οἰωνός, τύχη·
μαγεία· πρόγνωσις.

فال φάλ, οὐ. τ. μάντις, οἰω-
νοσκόπος.

فال φάλ, οὐ. τ. μαντεία·
μαγεία· οἰωνοσκοπία.

فال φάλ, ἐ. α. ὁ σωζόμενος· νι-
κητής.

فال φάμ, οὐ. π. (ἐν συνθ.) χρῶ-
μα· — ك كεὺλ φάμ, ῥοδό-
χρους.

فام φείμμά, σύν. ἅ. ὅμως.

فام φάμ, οὐ. τ. οἰκο-
γένεια.

فام φαντάζια καὶ φαν-
τάζια, οὐ. τ. ζ. πολυτέλεια·
τύπος. | φασμα μάλλινον.

فام φανέλα, οὐ. τ. φλανέλα· ὕ-
ψος φανός, οὐ. ἅ. φανός, λυ-
χνία· κ. λάμφο.

فام φανί (فان), ἐ. ἅ. φθαρτός·
θνητός· ματαιότης.

فام φανίλεια, οὐ. τ. ματαιότης.

فام φάχ, οὐ. ἅ. στόμα.

فام φαῖδε, οὐ. ἅ. ὠφελεια· κέρ-
δος. — κ. πλὴν φαῖδε, ἀνω-
φελῶς.

فام φαῖδεσής, ἐ. τ. ἀνωφε-
λής· μάταιος.

فام φαῖδεσιζήλεια, οὐ. τ.
τὸ ἀνωφελές· ματαιότης.

فام φαῖδελενδρημέκ, ρ. τ.
ὠφελεῖν τινά.

فام φαῖδελενμέκ, ρ. τ. ὠφε-
λεῖσθαι· κερδαίνειν.

فام φαῖδελοῦ, ἐ. τ. ἐπωφελής.

فام φαῖδεμένδ, ἐ. π. ὁ μετέ-
χων κέρδους· ὁ ὠφελούμενος.

فام φαῖζ, ἐ. ἅ. ὁ νικήσας· ὁ τυ-
χὼν τοῦ σκοποῦ.

فام φάιζ (فيض) φειζ, φου-
γίουζ καὶ فاضان φεγεζάν), ἐ.

ἅ. ὑπέρπλεως· ὁ πλημμυρῶν·
προοδεύων.

فائض φαῖζ, οὖ. τ. τόκος χρημάτων.
 فائق φαῖχ (فوق), ἐ. ἄ. ὑπέροχος
 (τινός). ἑξοχος.

فأى φαῖκά, θ. τοῦ προηγ.
 فها فεπιχά, ἐπ. ἄ. καλᾶ· ἔχει
 καλῶς. [δαλον.

فت فίτ, οὖ. τ. ὑποβολή· σκάν-
 قتا φετᾶ, οὖ. ἄ. μειράκιον.

فتح φετᾶχ, ὑπερθ. τοῦ فتح.
 فتح φεττάχ. ἐ. ἄ. κριτής (Θεός).

فداد φεταδέ, ἐ. π. ὁ περιπεσὼν
 εἰς ἔρωτα· ἔκπτωτος.

فتاش φετᾶς, ἐ. ἄ. ὁ ἀναζητῶν,
 ἑξετάζων. [Σατανᾶς.

فتان φεττάν, ἐ. ἄ. ῥαδιοῦργος·
 فتوا φεταβά, πλ. τοῦ فتوا :

فتح فέτχ, οὖ. ἄ. τὸ ἀνοίγειν· τὸ
 ἄρχεσθαι· ἑναρξίς· κατὰκτη-
 σις· νίκη· τὸ προφέρειν γράμμα
 τι διὰ τοῦ φετχά, ἥτοι τοῦ
 οὐστούν· كلام — φέτχ κελάμ.
 ἐτ., ἄρχεσθαι τοῦ λόγου.

فقتام φετχναμέ, οὖ. π. ἐπιστολή
 ἀγγέλουσα τὴν ἡτταν τῶν
 πολεμίων.

فقتا φετχά, οὖ. τ. τὸ σημεῖον
 (), ὅπερ τιθέμενον ἐπὶ τῶν
 γραμμάτων δηλοῖ τὴν προφο-
 ρὰν αὐτῶν διὰ τοῦ α ἢ ε.

فقتز φιτρέτ, οὖ. ἄ. μεσσοβασιλεία·
 διακοπή· — على ἀλὰ φίτρετιν,
 κατὰ διακοπήν, ἐνίοτε.

فتش φέτς, οὖ. ἄ. τὸ ἀνερευνᾶν.

فتح فέτχ, οὖ. ἄ. τὸ σχίζειν, τὸ
 διαρρηγνύειν· ἔρις.

فقتك فيتلمέخ, ρ. τ. ὑποκινεῖν,
 παροξύνειν· ῥαδιουργεῖν.

فقتن فيتنέ, οὖ. ἄ. διαφωνία, ἔρις·
 ὑποκίνησις· διαβολή· σκάνδα-
 λον· συμφορά.

فقتن انكيز فيتنέ ἐνκίζ, οὖ. καὶ
 ἐ. π. σκανδαλοποιός.

فقتن جى فيتنεδζί, οὖ. καὶ ἐ. π.
 σκανδαλοποιός. [λοποιός.

فقتنكار فيتνεκίάρ, ἐ. π. σκανδα-
 فقتنكك فيتνελεμέκ, ρ. τ. ῥα-
 διουργεῖν. [διουργεῖσθαι.

فقتنككك فيتνελενμέκ, ρ. τ. ῥα-
 فتوا φετβά, οὖ. ἄ. ἀπόφασις νο-
 μολογική ἢ νομοδιδασκαλική,

φετβάς· حضرت — پناهى χαζρέτ
 φετβά πεναχί, ἢ A. I. ὁ

Σείχ-ουλ-ἰσλάμης. [δωρία.

فتوت φουτουβέτ, οὖ. ἄ. μεγαλο-
 فتوتلو φουτουβετλοῦ, ἐ. τ. ἐλευ-

θέριος· γενναϊόδωρος· τίτλος
 ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ὑπο-

ταγματάρχας καὶ τοὺς φέρον-
 τας τὸν δ' πολιτικὸν βαθμόν.

فتح فتوتούχ, πλ. τοῦ فتح.
 فتوح فتوتούχάτ, πλ. τοῦ فتوح.

فتور فتουόρ, οὖ. ἄ. ἀδυναμία,
 χαύνωσις· κόρος· ἀηδία.

فتورسز فتουρσίζ, ἐ. τ. σύντο-
 νος· ἀκάματος.

فتوا فتوا, ἴδ. فتوى.

فقتل φετά, ου. ἄ. μειράκιον, νεα-
νίας.

فقتل φετίλ, ου. ἄ. θρυαλλίς· ἔ-
ναυσμα· κ. φητύλι· κυλίνδριον
ξαντοῦ· εἰσαγόμενον εἰς τὰς
πληγὰς· ورمك — φετίλ βερ-
μέκ, διεγείρειν, ἐρευνᾶειν —
فقتل φετίλ ἄλμακ, θορυβοῦσθαι.
فقتل φεδζ' καί

فقتل φουδζαέ καὶ φεδζαέ, ου. ἄ.
γεγονὸς ἀπροσδόκητον.

*فقتل φούδζετεν, ἐκ. ἄ. αἰφνιδίως.
فقتل φεδζάρ, ου. ἄ. ἀσωτία, μω-
χθηρία.

فقتل φουδζαί, ἐ. ἄ. αἰφνιδίως.

فقتل φεδζρ, ου. ἄ. ἡώς, αὐγή· —
بذك φεδζ-ι-κ-ιαζήτ, λυκαυγές.

فقتل φεδζ', ου. ἄ. τὸ λυπεῖν.

فقتل φουδζούρ, ου. ἄ. τὸ ψεύδε-
σθαι· ἀμαρτία· ἀσωτία· μω-
χθηρία.

فقتل φεδζού' (فقتل), ἐ. ἄ. ἀλγεινός.

فقتل φεδζι'ά, ου. ἄ. συμφορά,
δυστυχία. [κρίλαστος.]

فقتل φεχχάς, ἐ. ἄ. αἰσχροῦς· ἄ-

فقتل φεχασέτ, ου. ἄ. αἰσχρο-
λογία· ἀκολασία. [ἀκολασία.]

فقتل φούχζ, ου. ἄ. αἰσχροτήτης·

فقتل φαχσά, ου. ἄ. φιλαργυρία.

فقتل φαχσά, ου. ἄ. βαναυσολογία.

فقتل φουχγιζάτ, ου. ἄ. ἀναί-
δεια· ἀσελγεια. [ἐξέτασις.]

فقتل φάχς, ου. ἄ. ἀνερευνήσις·

فقتل φάχμ, ου. ἄ. ἄνθραξ.

فقتل φαχμί, ε. α. ἄνθρακοῦχος·
ἄνθρακικός.

فقتل φεχζρ ου. ἄ. τὸ σημνύνε-
σθαι· τὸ προτιμᾶν. [ὑψος.]

فقتل φεχαμέτ, ου. ἄ. μεγαλεῖον·

فقتل φεχαμετλου, ἐ. τ. ὑψηλό-
τατος· τίτλος ἀπονεμόμενος

τῷ Μεγάλῳ Βεζύρη καὶ τῷ
Ἀντιβασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου.

فقتل φάχζ, ου. ἄ. μῆρος.

فقتل φάχρ, ου. ἄ. λυγχήμα, σέ-
μνημα.

فقتل φανχαννέτ, ου. ἄ. κόμ-
πος, οἷήσις. [μνύνεσθαι.]

فقتل φαχηρλενμέκ, ρ. τ. σε-

فقتل φαχρί, ἐ. ἄ. ἐπίτιμος.

فقتل φεχούρ, ἐ. ἄ. κομπαστής.

فقتل φεχίμ, ἐ. ἄ. μέγας, ἰσχυρός,
ἐνδοξος.

فقتل φεδά, ου. ἄ. θυσία· ἀφοσίωσις.

فقتل φεδακιάρ, ἐ. π. ὁ ἔχων
αὐταπάρνησιν.

فقتل φεδακισαρήκ, ου. τ. θυ-
σία (μεταφορ.). [ριον.]

فقتل φιδάν, ου. τ. θαλλός· φυτά-

فقتل φιδί, ἐ. ἄ. ὁ ἀφοσιούμενος
εἰς τι, ὁ ἐκτιθεὶς ἑαυτὸν δι'

ἐργον· κινουνῶδες καὶ ἀξίε-
παινον.

فقتل φιδανλήκ, ου. τ. φυτώριον.

فقتل φουδούλ, ἐ. τ. ὑπερήφανος.

فقتل φιόγε, ου. ἄ. λύτρον, θυσία.

ἐκ τῶν φεζαλίκε, πλ. τοῦ ἐπομ.

ἐκ τῶν φεζλικέ, οὐ. ἄ. ἀποτέλε-
σμα, συμπέρασμα, ἐπιτροπή.

φρ φέρ, οὐ. π. πομπή, στολισμός.

φρ φέρρ, οὐ. ἄ. τὸ φεύγειν· φυγή.

φρ φεραδζέ, οὐ. τ. κ. φεραδζές,
ἐπενδύτης τῶν ὀθωμανίδων.

φρ φεράχ, ἐ. π. πλατύς, εὐρύς·
ἄφθονος. — φεράχ, φεράχ,
ἐν ἄφθονίᾳ· πολυ· βεβαίως.

φρ φεραχκιάμ, ἐ. π. τίμιος·
εὐδαίμων· πλούσιος.

φρ φεραχί, οὐ. π. εὐρύτης·
ἄφθονία· εὐθηνία.

φρ φουράδ καὶ

φρ φουράδεν, ἐπ. ἄ. ἰδιαιτέρως·
κεχωρισμένως.

φρ φουραδέ, οὐ. ἄ. μοναξία.

φρ φιράρ, οὐ. ἄ. τὸ δραπετεύειν·
φυγή· λιπεταξία.

φρ φιραρί, οὐ. ἄ. δραπετής.

φρ φιράζ, οὐ. π. ὕψωμα· ἀντή-
φορος· (ἐν συνθ.) ὑψηλός.

φρ φιραζί, οὐ. π. ὕψος· με-
γαλεῖον.

φρ φιρασέτ, οὐ. ἄ. ὀρθοκρισία·
ὀξύνοια· ἀγχίνοια.

φρ φιρασετλού, ἐ. τ. ὀξύδερ-
κής· ἀγχίνους. [(τέχνη).

φρ φερασέτ, οὐ. ἄ. ἱππευτική

φρ φιράζ, οὐ. ἄ. κλίνη, σύζυ-
γος· γυνή. — φρ φραχί, φρ φραχί,

φρ φράζ, ἄσθελής, κλινήρης.

φρ φερράζ, οὐ. ἄ. θαλαμηπόλος.
φρ φιράγ, οὐ. ἄ. ἀνάπαυσις·
ἀπαλλαγή· τὸ πικρατεῖσθαι
τινός. [προηγ.

φρ φιραγάτ, οὐ. ἄ. ὡς τὸ
φρ φιράκ, οὐ. ἄ. ἀποχωρισμός,
ἢ ἐξ αὐτοῦ θλίψις.

φρ φιραμουζ καὶ
φρ φιραμουζ, οὐ. π. λήθη.
φρ φιραμουσί, οὐ. π. ὡς τὸ
προηγ.

φρ φρανδζέλα, οὐ. τ. εἶδος
λευκοῦ ἀρτίσκου.

φρ φρανσίζ, οὐ. καὶ ε. τ.
Γάλλος· γαλλικός.

φρ φρανσίζδζα, οὐ. καὶ ἐπ.
τ. ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, γαλ-
λιστί.

φρ φρανσηζκιαρή, ἐπ. τ.
κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον.

φρ φρανσηζλατμάκ, ρ. τ.
ἐκγαλλίζειν.

φρ φρανσηζλανμάκ, ρ. τ.
ἐκγαλλίζεσθαι.

φρ φρανσηζβαρί, ἐπ. π.
φρ φρανσηζβαρί.

φρ φράνσα, οὐ. τ. Γαλλία.

φρ φρανσεβί καὶ
φρ φρανσεβί, οὐ. καὶ ε. ἄ.

Γάλλος· γαλλικός.

φρ φράνκ, οὐ. τ. φράγκον·
(νόμισμα).

φρ φραιψ, πλ. τοῦ φραιψ.

φερτούτ, ε. π. υπέργῃρως·
παλίμπαις.

φερτουτέ, θ. τοῦ προηγ.

φερτουτή, ε. π. γῆρας
βαθύ. [κός.

φερδζ, οὐ. ἄ. αἰδοῖτον γυναι-

φερδζ, οὐ. ἄ. χαρά· εὐθυ-
μία. [ποτέλεσμα.

φερδζάμ, οὐ. τ. τέλος· ἄ-

φούρτζα, οὐ. τ. ψήκτρα·
βροῦτάα.

φουρδζαλαμάκ, ρ. τ. κα-
θαρίζειν διὰ ψήκτρας. [της.

φρά, οὐ. ἄ. χαρά, φαιδρό-

φρίχ, ε. ἄ. περιχαρής.

φρίχαν, επ. ἄ. εὐθύμως.

φραγάν, ε. π. φαιδρός. [μία.

φρτζήτ, οὐ. ἄ. χαρά, εὐθυ-

φραγλανάκ, ρ. τ. φαι-
δαίνεσθαι. [δρύνεσθαι.

φραγλανάκ, ρ. τ. φαι-

φραγλή, ε. τ. καὶ

φραγλή, ε. π. φαιδρός.

φερρούχ, οὐ. π. αἴσιος· εὐηδής.

φραδ, ε. π. νικητής.

φερχονδέ, ε. π. αἴσιος·

φάλ, — φάλ·ι·φερχονδέ φάλ,

ἔτος εὐσιώνιστον· رأى — φερ-

χουδὲ ραί, ὁ εὐσιώχως κρίνων·

پای — φερχουδὲ παί, αἴσιος.

φερχονδεκί, οὐ. π. αἰ-

σιότης.

φέρδ, οὐ. ἄ. ἄτομον· τὸ ἐνι-

αἶον· ἀριθμὸς περιττός· جوهر

— δζεβχέρ·ι·φέρδ, μόριον, ἄτο-

μον (χημ.). [παύριον.

φερδά, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ. ἡ ἐ-

φερδαλαμάκ, ρ. τ. διχ-

νυκτερεύειν.

φερδαμιγέτ, οὐ. ἄ. τὸ

ἐνιαιῶν (τοῦ Θεοῦ).

φερδέβς, οὐ. ἄ. παράδει-

σος, κῆπος.

φερζένδ, οὐ. π. υἱός.

φερζενδανέ, ε. π. υἱικός.

φερζενδί, ε. π. υἱικός.

φερές, οὐ. ἄ. ἵππος.

φούρς, οὐ. καὶ ε. ἄ. Πέρ-

σης· περσικός.

φερισταδέ, οὐ. π. ἄπε-

σταλμένος· ἀπόστολος.

φερεστιχιάν, πλ. τοῦ ἐπιμ.

φεριστε, οὐ. π. ἴδ. φριστε.

φερσάχ, οὐ. ἄ. παρσάχη· ρς.

φερσένκ, οὐ. π. ὡς τὸ πηγ.

φερσουδέ, ε. π. τετριμ-

μένος, πεπαλαιωμένος.

φέρς, οὐ. ἄ. τὸ στρωννύειν·

ψάθος, τάπης.

φεριστεχιάν, πλ. τοῦ ἐπ.

φεριστε, οὐ. π. ἄγγελος.

φουρσάτ, οὐ. π. εὐκαιρία·

τὸ ἐπίκαιρον· ی کوزاک —

φουρσατή κιόζλεμέκ, καιρο-

φυλακτεῖν· ولای — φουρσάτ

πουλίμάκ, ρ. τ. εὐκαιρεῖν —

φουρσάτ κατσειρμάχ,
 γάνειν τὴν εὐκαιρίαν.

φουρσάτ-δζού, ε. π. ὁ
 καρχαδοκῶν εὐκαιρίας.

φουρσάτ-γιάπ, ε. π. ὁ
 τυχῶν εὐκαιρίας.

φάρζ, οὐ. ἄ. τὸ ὑποθέτειν·
 ἐπιχείρημα· ἐντολὴ θεία. [ὅτι

φάραζα, ἐπ. ἄ. ὑποθεθέντος
 φαρζί, ε. ἄ. ὑποθετικός.

φέρτ, οὐ. ἄ. ὑπερβολή.

φέρ, οὐ. ἄ. κλάδος· παρά-
 γωγον· τμήμα δευτερεῦον.

φερ'ή, ε. ἄ. παράγωγος.

φαρφαρά, οὐ. ἄ. ἀνοησία·
 κουφότης. — ε. τ. φλύαρος,
 κοῦφος. [ρία· ἀνοησία.

φαρφαραλήχ, οὐ. τ. φλυα-
 ρία· φέρκ, οὐ. ἄ. τὸ διαχωρίζειν·

διάκρισις· διαφορά· ἡ κορυφὴ
 τῆς κεφαλῆς.

φουρκάτ, οὐ. ἄ. ἀποχωρισμός.

φουρκατέιν, οὐ. τ. ἡμιολία,
 φρεγάτα.

φουρκά, οὐ. ἄ. ὁμιλος ἀνθρώ-
 πων· σωματεῖον· σῶμα στρα-
 τιωτικόν.

φουρλατμάχ, ρ. τ. ῥίπτειν·
 ὑψόνειν τὴν τιμὴν.

φουρλάχ, οὐ. τ. στρόβιλος·
 ὑψωμένος (ἐπὶ τιμῆς).

φουρλαμάχ, ρ. τ. οἷχεσθαι·
 ὑπερτιμᾶσθαι.

φουρλάχ, οὐ. τ. βέμβιξ,
 ῥόμβος· δόλος. —

φερμά, ε. π. ὁ διατάσσων.

φαρμασόν, ζ. ἐλεύθερος·
 τέκτων, φαρμασόνος.

φερμάν, οὐ. ἄ. διαταγή,
 αὐτοκρατορικὸν διάταγμα· δι-
 πλωμα.

φερμανπέρ καί [πειθής·
 φερμανπέρδάρ, ε. π. εὐ-

φερμανπέρδάρ καί
 φερμανπέρ, οὐ. π. εὐπεί-

φερμανπέρ, οὐ. π. εὐπεί-
 θεια· ὑποταγή.

φερμανκίουζάρ, ε. π. ὁ
 διατάσσων· βασιλεύς.

φερμουδέ, οὐ. π. πρὸς-
 σταγμα. [συμπέρασμα.

φερνδζάμ, οὐ. π. τέλος·
 φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φρένκ, οὐ. καί ε. τ. φρεγγ-
 κος, Εὐρωπαῖος· εὐρωπαϊκός·
 φρένκ — ἡλλετί, ἴδ.

φουρουζάν, έ. π. ὁ καίων,
ὁ λάμπων.

φουρούς, πλ. τοῦ فروش.

φουρούξ, έ. π. (έν συνθ.)

πωλῶν, πωλητής. — خود خرد

φουρούξ, πωλῶν ἐαυτόν, ἀλαζών.

φουρουσένδε, έ. π. πω-
λητής.

φουρούζ, πλ. τοῦ فرض.

φουρού' καί

φουρού'άτ, πλ. τοῦ فرعات.

φουρούγ, οὐ. π. φῶς, ἀκτίς·
στιλπνότης. —

φουρούγ, οὐ. ἄ. ἄνεσις· κατὰ-
παυσις ἐργασίας. [νος.

φουρούν, ξ. κλίβανος, φουρ-
كهنة φερχένκι, οὐ. π. πλεονέ-
κτημα· τέχνη. [βοηθείας.

φουρίαδ, οὐ. ἄ. ἐπικλησις

φουρίαδρες, έ. π. ὁ σπεύ-
δων εἰς βοήθειαν. [θεία.

φουρίαδρεσί, οὐ. π. βοή-

φουρίπ, οὐ. π. δόλος· ἀπάτη·
— έ. π. ὁ ἀπατῶν, θέλγων.

φουρίπά, έ. π. (έν συνθέσει),
ἀπατεών.

φουρίχ, έ. π. περιχαρής.

φουρίδ, έ. ἄ. ἐνιαῖτος, ἀπαρά-
μιλλος.

φουρίδ, έ. ἄ. ἀδάμκς πολύ-
τιμος· ὀρμαθὸς μαργαριτῶν.

φουρίζά, οὐ. ἄ. καθήκον
θηρησκευτικόν· ذمت — φερι-

ζάν-ι-ζιμμέτ, καθήκον ἱερόν.

φεριήκ, οὐ. ἄ. κλάσις ἢ σῶ-
μα ἀνθρώπων· σῶμα ποικυά-
ριθμον· στρατηγός.

φερικάν, πλ. τοῦ προηγ.

φεζά, έ. π. (έν συνθ.) ὁ αὐ-
ξάνων.

φεζαίς, οὐ. π. αὕξησις.

φεζά', οὐ. ἄ. φόβος· κραυγή.

φουζούν, έ. π. ηὕξημένος·
πολυάριθμος. [πλήθος.

φουζούνι, οὐ. π. αὕξησις·
φές, οὐ. τ. φέσιον. —

φουζάδ, οὐ. ἄ. ἀταξία· ἔρις·
ταραχή· μοχθηρία· κατὰχρη-
σις· διαφθορά.

φουζαδτσί, έ. τ. ταραξίας.
φουστάν, ξ. ξυστίς, ἔγκυ-
κλον. [κ. φιστίκι.

φουστήκ, οὐ. ἄ. φηστάκιον,

φουσχάτ, οὐ. ἄ. εὐρυχωρία.

φουσχ, οὐ. ἄ. διάλυσις, ἀκύ-
ρωσις.

φουσφόρ, ξ. τοσφόρον (χημ.)
φουφοριγέτ, οὐ. ἄ. φω-
σφοροῦχον (χημ.).

φίσκ, οὐ. ἄ. τὸ ἁμαρτάνειν.

φισκός, ἴδ. φισηλδή.

φησκηγέ, οὐ. ἄ. πῖθαξ,
πηγή ἀναπηδητική.

φισίλ, οὐ. ἄ. ἄλθος ἀρούρης.

φισλαμάκ, ρ. τ. ἴδ. τὸ έπ.
φησηλδαμάκ, ρ. τ. σφου-

ρίζειν εἰς τὸ οὖς· ὑποβάλλειν.

— ψησηλδή, οὖ. τ. ψιθυρισμός.

فسلكن ψεσλεγέν, οὖ. τ. βασιλικός (φυτ.).

افسوس φουσούς (συνηθέστ. افسوس) ἐπφ. ἅ. φεῦ! ἀλλοίμονον.

فسول φουσούλ, πλ. τοῦ فسل.

فسولت φουσουλέτ, οὖ. ἅ. ἀγένεια, εὐτέλεια. [δόλος.

فسون φουσούν, οὖ. ἅ. μαγεία.

فسج ψεσήχ, ἐ. ἅ. εὐρύς, πλατύς.

فسان ψισάν, ἐ. π. ὁ διαλέων.

فسقمق ψισκχημάχ, οὖ. τ. ἀνα-
θρύειν.

فسقممه ψισκχημά, οὖ. τ. ἀνάθλυσις.

فسقريق ψισκχηρήχ, οὖ. τ. σίφων, σύριγξ.

فسقى ψησκή, οὖ. τ. κόπρος.

فسقيلاقى ψησκήλαμάχ, ρ. τ. βάλλειν κόπρον· λιπαίνειν.

فسك ψισέκι καὶ فسك ψισένκι, οὖ. τ. πυριτιδοβολή· — فسك

δελί· ψισένκι, ὀρηκτικός· ἀπερ-
ρίσκεπτος.

فسكك ψισεκλίκι, οὖ. τ. πυριτι-
δοβολολήκη. [θεῖν.

فسلماقى ψισίλαμάχ, ρ. τ. θορυ-

فسلدى ψισίλδη, οὖ. τ. ψιθύρος
φύλλων· φλοῖσθος θαλάσσης.

فساحت ψεσχατ, οὖ. ἅ. καλλιέ-
πεια· εὐγλωττία.

فساد ψισάδ, οὖ. ἅ. φλεβοτομία.

فساد ψεσσάδ, οὖ. ἅ. φλεβοτόμος.

فضال ψεσσάλ (فصل), ἐ. ἅ. κατή-
γορος, ἐλεγκτής.

فسايع ψεσαίχ, πλ. τοῦ فسايع.

فسايع ψεσδ, οὖ. ἅ. φλεβοτομία.

فسل ψάσλ, οὖ. ἅ. τὸ χωρίζειν·
τὸ διασφατεῖν· μομφή, κερά-

λαιον· ὥρα τοῦ ἔτους· ربيع —

فسل ربيعي καὶ ربيع — ψάσλ

πεγάρ, ἔαρ· صيف — ψάσλ σαίφ,

θέρους· حريف — ψάσλ χαρίφ,

φθινόπωρον· شتاء — ψάσλ-σι-

تاء· χειμῶν. — ψάσλ ἐτ. δια-

χωρίζειν, δικάζειν, ψέγειν.

فسلماقى ψησηλδαμάχ, ρ. τ. ὀμι-
λεῖν εἰς τὸ οὖς τινός· ὑποβάλ-
λειν.

فسلدى ψησηλδή, οὖ. τ. ψιθυρισμός.

فسول φουσούλ, πλ. τοῦ فسل.

فسوليا ψασούλγια, ξ. ψάσηλος.

فسج ψεσήχ, ἐ. ἅ. γλαφυρός, εὐ-
γλωττος. [φυρός.

فسايع ψεσηγιά, οὖ. ἅ. λόγος γλα-

ψά· ψεδά καὶ ψεζά, οὖ. ἅ. πεδιὰς

εὐρεῖα. [ὄνειδος.

فساحت ψεζαχάτ, οὖ. ἅ. αἵσχος·

فسائل ψεδάηλ καὶ ψεζαίλ, πλ.
τοῦ فضائل.

فسايع ψιδάχ, οὖ. ἅ. ἄργυρος (μέτλ.).

فسل ψάζλ, οὖ. ἅ. ἀρετή, πλεο-
νέκτημα· σοφία· ἀφρονία.

فسايع ψουδελά, πλ. τοῦ فسل.

فسايع ψάζλεν, ἐπ. ἅ. ἐκ περισσοῦ,
πρὸς δέ.

φαζλά, οὖ. ἄ. περίσσευμα.
 φαζλά, ἐ. τ. περιττός.
 φουζούλ, πλ. τοῦ فضل.
 φουζούλεν, ἐπ. ἄ. ἀδίκως,
 ματαίως.
 φουζουλλήκ, οὖ. τ. μα-
 ταιότης, ἀλαζονεία.
 φουζουλί, ἐ. ἄ. ἀπερίσκε-
 πτος· πολυπράγμων. — ἐπ.
 ἄ. ματαίως.
 φιδόχ, οὖ. ἄ. ἄργυρος.
 φιδήλ, ἐ. ἄ. ἐνάρετος.
 φιδηλανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
 ἐνάρετος, -ως.
 φαζηλέτ, οὖ. ἄ. ἀρετή,
 τὸ ὑπερτερεῖν· σοφία.
 φαζηλετλοῦ, ἐ. τ. ἐνάρε-
 τος, σεβαστός· (τίτλος τοῦ
 μουσουλμανικοῦ κλήρου).
 φιτάμ, ἐ. ἄ. τὸ ἀπογαλα-
 κτίζειν. ἰδιορατικότης.
 φετανέτ, οὖ. ἄ. ὁζύνοια·
 φετανετλοῦ, ἐ. τ. περίνου,·
 διορατικός.
 φητρέτ, οὖ. ἄ. φυσικὴ δια-
 πλασις, ἰδιοσυγκρασία.
 φητρέ, οὖ. ἄ. ἐλεημοσύνη
 κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ βαΐρα-
 μίου διδομένη.
 φητρί, ἐ. ἄ. ἔμφυτος.
 φέτν, φούτν, φήτν, οὖ. ἄ.
 ἀγγίνοια· περίνοια. [τικός.
 φετίν, ἐ. ἄ. περίνου, διορα-

فعل فإل, πλ. τοῦ فعل.
 فعل فإل (فعل), ἐ. ἄ. ὁ ἐνεργῶν.
 فعل فإل, οὖ. ἄ. ἐνέργεια, ὄρσις.
 ἔργον· ρῆμα (γραμμα.). — اسم
 ἴسم-ι-فإل, ρ. κωφόν· ماضى —
 فإل مخزى, ἀόριστος (γραμμα.).
 متعدى — فإل مouteaddi, ρ. με-
 ταβατικόν· متعدى مخزى — فإل-ι-
 γاير مouteaddi, ρ. ἀμετάβα-
 τον· لازم — فإل-ι-لازى, ρ.
 οὐδέτερον· مضارع — فإل μου-
 زارى, ἐνεστώς (χρόν. γραμμ.).
 معلوم — فإل-ι-مخلووم, ρ.
 ἐνεργητικόν· مجهول — فإل
 معدخلووم, ρ. παθητικόν. — بال
 فإل فإل, πραγματικῶς· τῷ
 ὄντι, ἐν ἐνεργείᾳ· چىقارمى —
 فإل تسيكارمى, πραγματο-
 ποιεῖν· εκτελεῖν.
 فعل فإل, ἐπ. ἄ. ἔργον.
 فعل فإل, ἐ. ἄ. πρακτικός· ρη-
 ματικός.
 فعل فإل, θ. τοῦ προηγ.
 فإل فإل, οὖ. π. κραυγὴ· ὄδυρος.
 فإل فإل, οὖ. π. ὁ αὐτο-
 κράτωρ τῆς Σινικῆς· σινοκέ-
 ραμος.
 فإل فإل, ἐ. π. σινοκέ-
 ραμος· σινοκεραμεύς.
 فعل فإل, οὖ. τ. παγίς.
 فقار فإل, πλ. τοῦ فقار.
 فقار فإل, οὖ. ἄ. πτωχεία.
 فإل.

φικαχέτ, οὐ. ἄ. τὸ ἐννο-
εῖν, γινώσκειν τὸ μουσουλμα-
νικὸν δίκαιον.

فقد فحكد, οὐ. ἄ. τὸ ἀπολλύναι·
ἐγκατάλειψις· στέρησις.

فقدان فخذان, οὐ. ἄ. σπάνις· ἐλ-
λειψις. [ἐνδοεια· πενία.

فقر فأكبر, οὐ. ἄ. τὸ σκάπτειν·
φουκαρά, πλ. τοῦ فقرا.

فقر فأكبر, ἐ.τ. πένης· πτωχός.
فقر فأكبر فأكبر, ἐ.τ. πτω-
χικῶς.

فقر فأكبر فأكبر, ἐ.τ. πτω, εἰα.
فقرة فأكبر, οὐ. ἄ. σπόνδυλος·
φραῖσις· περικοπή συγγράμ-
ματος· ἀνέκδοτον.

فقط فأكبر, σύνδ. ἄ. ἀλλά.
فقط فأكبر, οὐ. ἄ. τὸ ἐννοεῖν· فم
— ἡλμ-ι-φίχ, τὸ ἱερὸν δί-
καιον (Μουσουλμανικόν).

فقط فأكبر, πλ. τοῦ فقيه, οἱ
νομοδιδάσκαλοι.

فقط فأكبر, ἐ.ἄ. πένης, πτωχός.
فقط فأكبر فأكبر, ἐ. καὶ ἐπ. π.
πτωχικός, -ῶς.

فقط فأكبر فأكبر, οὐ. τ. πενία.
فقط فأكبر فأكبر, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. νομο-
διδάσκαλος· νομομαθής.

فقط فأكبر, οὐ. ἄ. τὸ διαχωρίζειν·
τὸ ἐλευθερόναι· σιαγών· τὸ
ἀπαλλάττειν· ἐνέχυρον.

فقط فأكبر, ἐ. π. (ἐν συνθ.)
πεπληγμένος· τεταρχημένος.

فقط فأكبر فأكبر, οὐ. ἄ. τὸ ἐλευθε-
ρόναι, λύειν ἐνέχυρον· τὸ ἀπε-
λευθερόναι δοῦλον.

فقط فأكبر, οὐ. ἄ. σκέψις· ἰδέα·
γνώμη· μνήμη· μέριμνα· 1 —
φίχρ ἐτ. σκέπτεσθαι.

فقط فأكبر, ὡς τὸ προηγ.

فقط فأكبر فأكبر, ἐ. τ. ἀκηδής,
ἀπερίσκεπτος.

فقط فأكبر فأكبر فأكبر, οὐ. τ. ἄ-
νοια· ἀπερίσκεψία.

فقط فأكبر فأكبر, ἐ. τ. σύννους,
ἔμπρων. [τιχός.

فقط فأكبر فأكبر, ἐ.ἄ. νοερός, διανοη-
φικίφ φεκέτφ, μόρ. ἄ. ἐπομένως,
τοιουτοτρόπως. [σωτηρία.

فقط فأكبر فأكبر, οὐ. ἄ. νίκη· ἄνεσις·
فقط فأكبر فأكبر, οὐ. ἄ. γεωργός· χω-
ρικὸς ἄραψ. —

فقط فأكبر فأكبر, οὐ. ἄ. γεωργία·
καλλιέργεια τῆς γῆς. —

فقط فأكبر فأكبر فأكبر, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ
فيلسوف φεῖλοσόφ.

فقط فأكبر فأكبر فأكبر, ἐπ. ἄ. βεβαίως·
ἀναμφιβόλως. [δοκάτη.

فقط فأكبر فأكبر, οὐ. τ. χοῦνις, πο-

فقط فأكبر فأكبر, οὐ. ἄ. συμφορά,
ἀτυχία.

فقط فأكبر فأكبر, ἀντ. ἄ. ὁ δεῖναι.

فقط فأكبر, οὐ. ἄ. τὸ γεωργεῖν.

فقط فأكبر καὶ φουλούζ, οὐ. ἄ. σκω-
ρία· μέταλλον ἀκαθάρστον. —

فقط فأكبر, οὐ. τ. βλαστός. —

φνὰ φιλιζλενμέκι, ρ. τ. βλα-
στάνειν. =

φελσεφέτ, ου.ά. φιλοσοφία·
φελσεφιγιεάτ, ου.ά. αἱ
φιλοσοφικαὶ ἐπιστῆμαι.

φελέκ, ου.ά. ἡ ἡώς, αὐγή·
— ου.ά. τὸ σχίζειν.

φέλκ, ου.ά. τὸ σχίζειν.

φούλκι, ου.ά. πλοῦτον, ναῦς.

φελέκι, ου.ά. οὐρανός· περι-
στροφὴ τοῦ οὐρανοῦ· κόσμος,
σφαῖρα· τύχη· αἰών· — چرخ

τσαρχ-ι-φελέκι, ἡ οὐράνιος
σφαῖρα· πλ. افلاك.

φελεκί, ου.ά. ἀστρονόμος.

φελεκί, ε.ά. οὐράνιος, ἀστρο-
νομικός.

φελεκιγιεάτ καὶ — علم
ἡλμ-ι-φελεκιγιεάτ, ἀστρονομία.

φιλίζ, ἀντὶ τοῦ ἐπ.

φιλίς, ου.τ. βλαστής. =

φιλισλενμέκι, ρ. τ. βλα-

στάνειν, ου.ά. στόμα [στάνειν.

φειμεβί καὶ

φειμί, ου.ά. στοματικός.

φένν, ου.ά. ἐπιστήμη· τρό-
πος· τέχνη· δόλος· στρατήγημα.

φέννεν, ἐπ.ά. ἐπιστημονικῶς·

πανούργως.

φενά, ε. καὶ ἐπ. τ. κακός·
ἐπικίνδυνος· μοχληρὸς· κακῶς.

φενά, ου.ά. φθιρά· κατα-
στροφή.

φενάρ, κ. φενέρ, ου. π. φα-
νός· φάρος· Φανάριον (συνοι-
κία Κων[πόλεως]).

φινδζάν, ου.τ. κύπελον.

φενλασμάκ, ρ. τ. χειρ-
τερεύειν. [νουργία.

φένδ, ου.τ. τέχνασμα· πα-

φουνδούκ, κ. φηνδήκ, ου.

ά. τ. λεπτοκάρυον· صيغاني

φουνδούκ σητσανί, μυθιον (ζ.)

— φουνδουκδζί, δόλιος· κόλαξ.

φενέρ, ἴδ. فنار.

φένν, ου.ά. πλ. τοῦ فن
φένν· — دار ال

φενεατήχ, πλ. τοῦ فاعه.

φενεαχίξ, πλ. τοῦ فاحشه.

φενεαδ(ζ)ήλ, πλ. τοῦ فضل
καὶ فاضلت. [πνεύμων.

φουάδ, ου.ά. καρδία· ψυχὴ·

φουαίδ, πλ. τοῦ فؤاد.

φούτ, ου.ά. τὸ ἀπολλύσθαι·

τὸ ἀπολλύναι· ἀποθνήσκειν.

φουτά, ἴδ. فوطه فوتά.

φούττ, ου.ά. ὁμάς, ὁμίλος.

— فوجا φέβττ, ου.ά. φέβττ, καθ' ὁ-

μάδας. [ρελιν.

φουτσού, ου.τ. βοῦτις, βχ-

φουτσουδζού, ου.τ. βαρε-

λοποιός.

φουχαν, ου.ά. τὸ διαχέε-
σθαι (ἐπὶ εὐωδίας)· τὸ ῥέειν
(ἐπὶ αἵματος).

φόδουλα, οὐ. τ. πῆττα, κ.
φόδουλα σιτηρέσιον τοῦ κα-
τωτέρου μουσουλμανικοῦ κλή-
ρου). [χύτης.

φούρ, οὐ. ἄ. σπουδή. τα-
φούρα, ζ. ἔξωθεν! ἀνοίξατε!
φουράν, οὐ. ἄ. ἀνάξεις.

φουρτουν, ε. τ. τρικυ-
μία, θύελλα.

φουρτουναλή, οὐ. τ.
τρικυμιώδης.

φούρμα, ζ. πλάξ, πλαίσιν
ἢ φύλλον (τυπογραφ.)· στολή.
φούρζ, οὐ. ἄ. σωτηρία· ἐπι-
τυχία. [νικητής.

φουζί, ε. ἄ. θριαμβευτικός,
φουτογράφ, οὐ. τ. (ζ.)
φωτογράφος. [τογραφία.

φουτογραφία, οὐ. τ. φω-
φουτά, οὐ. ἄ. περίζωμα.

φούκ, οὐ. ἄ. τὸ ὑπερχειμένον·
ὑψωμα.

φούκ, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ. ἐπί, ἐ-
πάνω· ὑπέρ, ὑπεράνω· ἐκτά-
κτως· λίαν.

φούκκνί, οὐ. ἄ. ὑπερχειμέ-
νος· ἀνώτερος· τὸ ἀνώτερον
πάτωμα.

φούκκνι, οὐ. ἄ. ὑπεροχή.
φούλ, οὐ. τ. τὸ ἐν τῇ φώλεᾷ
ὄρνιθς ὡς φώλεά· μετρ.
ἀφορμή, προζύμη. [κισσος.

φουλιγιά, οὐ. τ. χυρσονάρι-

φούνδα, οὐ. τ. ὁ πυθμὴν τῆς
θαλάσσης

φουγέ, οὐ. ἄ. στόμιον.

φούγια, οὐ. τ. (ζ.) τιμή, ἄ-
ξία (μετάλλου).

φουγιά, οὐ. ἄ. νοημοσύνη·
φουγιά καὶ [ἀντίληψις.
φουγιά, οὐ. ἄ. πίναν τῶν
περιεχομένων.

φούγυ, οὐ. ἄ. νόησις· κατὰ-
λήψις. [νους.

φούγυ, ε. ἄ. νόημων, ἀγγί-
φι, ἐπ. καὶ πρόθ. ἄ. μετά·
ἐν· διά· ἐπὶ· ἐπάνω· εἰς· ἀπό·
μεταξύ· ال اصل — φὶ ἔλ ἄσλ,
ἀρχήθεν.

φὶ, ἐπ. ἄ. τῇ (ἐν τῇς ἡμερο-
μηνίαις).

φὶ, πρόθ. ἄ. πρὸς· اون غروش —
φὶ ὃν γρούξ, πρὸς δέκα γρόσια.

φὶ, ἐπ. καὶ πρόθ. ἄ. ἐν· μετά·
ὁμοῦ· διά· ἐπὶ· εἰς· ἀπό· μεταξύ.

φεί, οὐ. ἄ. λεία· λάφυρον· τι-
μή· ἄξία· مقطوع — ρεῖμακτού,
τιμὴ ὠρισμένη. [ματική.

φιάτ, οὐ. ἄ. τιμή· ἄξία· χρη-
φιάτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.

φίτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.
φίτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.
φίτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.

φίτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.
φίτ, οὐ. τ. ἐρέθισις· ὄτρυνσις.

φειρουζί, ε. π. νικητής.
καλότηχος.

φειζ, ου. ἄ. ἀφθονία· ὁδός·
εὐεργεσία· πρόδος.

φειζάν, ου. ἄ. ἐκχειλίσαις,
πλημμύρα. [θάνατος.

φειζ, ου. ἄ. τὸ τελευτᾶν,

φειζάν, ου. ἄ. τὸ ἀποθνή-

φειρ, ου. ἄ. ἐρημία. [σκειν.

φειρά, ου. ἄ. ἐρημία.

φιλ, ου. ἄ. ἐλέφας.

φειλόσφ, ου. ἄ. φιλόσοφος.

φειλοσοφάνε, ε. καὶ ἐπ. ἄ.

φειλοσοφικός, -ῶς. [λοσοφία.

φειλοσοφλούκ, ου. τ. φει-

φειλόσοφός, ε. ἄ. φιλοσοφικός.

φίλο, ζ. στολίσκος.

φίμα, μόρ. ἄ. ἐν τούτῳ· με —

φίμα πάδ, τοῦ λοιποῦ· قبل —

φίμα κάπλ, πρότεροι.

φίχ, καὶ φίχι, μόρ. ἄ. (συνθ.

ἐκ τοῦ μόρ. φὶ καὶ τῆς ἀντ. ε.)

ἐν τούτῳ, περὶ οὗ· — عازم —

νάζ-ουν-φίχ, τὸ περὶ οὗ πρό-

κειται· ἡ ἔρις.

φίχα, 0ηλ. τοῦ προηγ.

φίχιμ, πλ. τοῦ φίχ.

φίχιννε, πλ. τοῦ φίχ.

φίέτ, ου. ἄ. ἐπάνοδος, ἐπι-

στροφή.

ق

قابليت

ق كآφ, 24ον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου καὶ 21ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 100.

قاب كآπ, οὐ. ἁ. διάστημα· ποσότης.

قاب كآπ, οὐ. τ. δοχεῖον· θήκη· κάλυμμα· πλάξ· — قاب كآخ καπή, ὑπόδημα.

قاب كآل يورمك, καπσαλή· βερμέκι, ρ. τ. ἐγκαταλείπειν· ἀφίνειν αἰφνηδῶς.

قابض كآه (قبض كآه), ε. ἁ. ὁ λαμβάνων· ἀρπάζων· δυσκοίλιος.

قابل كآه, ε. ἁ. ἐνδεχόμενος· προσελθὴς (ἐπὶ ἔτους)· ἐπιδεκτικός· τὸ πιθανόν· — كآه كآه — قابض كآه, τὸ ἀκόλουθον ἔτος· — قابض كآه καὶ

قابل كآه كآه, ε. τ. ἀδύνατος, ἀπίθανος. [ἀπιθανότης.

قابل كآه كآه كآه, οὐ. τ. ἀπληλές, οὐ. ἁ. μαῖα.

قابليت كآه كآه, οὐ. ἁ. ἱκανότης, ἐπιτηδεύτης· πιθανότης.

قابليه

قابليت كآه كآه كآه, ε. τ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδεις.

قابليت كآه كآه كآه, οὐ. τ. ἀνικανότης.

قابليت كآه كآه كآه, ε. τ. ἱκανός· قابليت كآه كآه كآه, οὐ. τ. πλεονόν (ἀνατ.).

قابليت كآه كآه كآه, οὐ. τ. φλοιός, κέλυφος, κόγχη, περικάλυμμα· قابليت كآه كآه كآه, ρ. τ. σχηματίζειν φλοιόν.

قابليت كآه كآه كآه, ε. τ. περιεκαλυμμένος φλοιός.

قاب كآه, ἐπ. τ. ὅλως.

قاب كآه كآه, ξ. ἐκπύρωτρον.

قاب كآه كآه كآه, ρ. τ. διαρπάζειν.

قاب كآه كآه كآه καὶ قاب كآه كآه كآه, ρ. τ. καλύπτειν.

قاب كآه كآه كآه, οὐ. καὶ ε. τ. ἐπαργύρωσις, ἐπιχρύσωσις· ἐπικεχρισμένος.

قاب كآه كآه كآه, ρ. τ. ἀρπάζεσθαι· ἀπατᾶσθαι. [χελώνη.

قاب كآه كآه كآه, οὐ. τ. ἀπλουδῆ καὶ

قاب كآه كآه كآه, οὐ. τ. θερμάλουτρα.

قايه کاχμα, οὐ. τ. κλοπή, ἀρ-
παγή. [φιστρίς.

قايه کاχوت, οὐ. τ. τρίβων, ἐ-
καχί, ἐ. τ. ὁ ἀρπάζων.

قايه کاχ, οὐ. τ. μέρος· πτυχή·
πάτωμα· φορά.

قايه کاχ, οὐ. τ. προσφάγιον.
قايه کاχ, ἐ. ἄ. φονεύς.

قايه کاχ, ρ. τ. συμ-
πτύσσειν.

قايه کاχ, ρ. τ. καταλνδερμάχ, ρ. τ.
πείθειν ἢ ποιεῖν τινα νὰ ὑπο-
φέρῃ· διπλόνειν.

قايه کاχ, ρ. τ. περιμέ-
νειν· ὑπομένειν· διπλοῦσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

قايه کاχ, ρ. τ. προστίθε-
σθαι, ἀναμιγνύεσθαι.

θραίως καὶ παρανόμως γινό-
μενον.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φουγάς· λι-

ποτάκτης. [ἀποφεύγειν.
قايه کاخ, ρ. τ. φεύγειν·

قايه کاخ, οὐ. τ. φυγή.
قايه کاخ, ρ. τ. ἀποφεύ-

γειν, ἀποσύρεσθαι.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.
قايه کاخ, ἐ. τ. φρενοβλαβής.

καρησθηρμάκ, οὖ. τ. σύγ-
χυσις· ἐξερθεύνησις.

καρησθηρῶζή, ε. τ.
ὁ ἀναμιγνύων, συνταράττων·
ῥαδιούργος.

καρησμάκ, ρ. τ. ἀναμι-
γνύεσθαι· περιπλέκεσθαι· ἐ-
πεμδαίνειν.

καρσού, ἐπ. τ. ἀπέναντι,
ἄντι· κρυ· قورمق — καρσὶ κομάκ
καὶ طورمق — καρσὶ τουρμάκ,
— — — καρσὶ καρσίγια καὶ
— — — καρσὶ-πε-καρσί, κα-
τέναντι· قاتمق — καρσὶ τσι-
κμάκ, ἀντιπαρατάσσεσθαι·
— اگشامه ἀκσάμα καρσί, πρὸς
τὸ ἐσπέρας· — جوز γιουζέ
καρσί, κατὰ πρόσωπον.

καρσουλασθηρμάκ, ρ. τ. παραβάλλειν· ποιεῖν
συναντῶσθαι.

καρσουλασμάκ, ρ. τ.
συναντῶσθαι· ἀνταποκρίνε-
σθαι· ἰσοσταθμίζειν.

καρσουλαμάκ καὶ
καρσηλαμάκ, ρ. τ. συν-
αντῶσθαι· ἰσοσταθμίζειν· ἀν-
στοιχεῖν· προὔπαντᾶν· جوز
— σὺζ καρσηλαμάκ, ἀντι-
λέγειν.

καρσουλήκ καὶ
καρσηλήκ, οὖ. τ. ἀπάν-
τησις· ἀντιλογία· ἀντίτιμον.

καρσουλμάκ, ἴδ. قارشيلق
καρσηλαμάκ.

καριστήκ, ε. τ. ἀνάμικτος·
— قارمه καριμά καρηστήκ,
ἄνω κάτω.

καρησήκλήκ, οὖ. τ.
ἄνωμαλία· σύγχυσις.

καργά, οὖ. τ. κόραξ.

καργή, οὖ. τ. λόγγη.

καρλήκ, οὖ. τ. ἀποθήκη
χιόνος· τόπος χιονώδης.

καρλού, ε. τ. χιονώδης·
ψυχρός.

καρμασθηρμάκ, ρ. τ.
μασᾶν· δάκνειν.

καριμά καρίζ, οὖ. καὶ
ἐπ. τ. περιπλοκή· φύρδην
μείδην.

καρήν, οὖ. τ. κοιλία· م —
آچي قادي ἀδζηκδή, ἐπείνασα·
— — καρὶν καρινά, ἐπ. τ.
παραλλήλως, πλησίον.

καρινδζά, οὖ. τ. ἴδ. قريجه·
قنداش καρινδός, ἴδ. قنداش.

καριναβάλ, οὖ. τ. ἀπόκρεως·
قارى καρί (قرايت κηραέτ), ε. ἂ.
ὁ ἀναγιγνώσκων.

καρή, οὖ. τ. γυνή· قوجه —
خودزاکα καρή, γραῖτα· — اولی
ἐβλ· καρή, γυνή ὑπανδρος·
— آلى καρή ἁλμάκ, νυμφεύε-
σθαι· وشامق — καρή ποσάκμακ,
διαζευγνύαι.

καρί, ε. α. χωρικός.
 قازیشق καρησθήκ, ε. τ. ανάμι-
 κτος· συγκεχυμένος.
 قازیشق καρησθήκ, οὐ. τ. σύγ-
 χυσις· ἀνωμαλία· ταραχή.
 قازیشق καρησθλαμάκ, ρ. τ. με-
 τρεῖν διὰ τῆς σπιθαμῆς.
 قازین καρήν, ἴδ. قرن.
 قاز κάζ, οὐ. τ. γήν.
 قازان καζάν, ἴδ. قرغان.
 قازدرمق καζδηρμάκ, ρ. τ. σκά-
 πτειν (δι' ἄλλου).
 قازق καζήκ, οὐ. τ. πάσσαλος·
 ἀπάτη, παγίς (μεταρ.).
 قازقی καζηκδζί, ε. τ. ὁ ἐμπή-
 γων πασσάλους· ἀπατεῶν
 (μεταρ.).
 قازقلامق καζηκλαμάκ, ρ. τ. ἀνα-
 σκολοπίζειν· ἐξαπχεῖν.
 قازقلامق καζηκλανμάκ, ρ. τ. ἀνα-
 σκολοπίζεσθαι· ἀπχεῖσθαι.
 قازمق καζμάκ, ρ. τ. σκάπτειν,
 ἀνορύττειν. [κελλα.
 قازمه καζμά, οὐ. τ. λίστος· μά-
 قازیق καζήκ, ἴδ. قازق.
 قازمیر καζμίρ, οὐ. τ. λεπτὸν ἐρι-
 οὔχον, καζμίρι.
 قازیمی καζιδζί, οὐ. τ. σκάπτῃς.
 قازیق καζιμάκ, ρ. τ. ξέειν γλύφειν.
 قازیندی καζινδῆ, οὐ. τ. ρυκανί-
 διον· τρίμματα· ξέσμα.
 قازیق κασῆκ, ἴδ. قاصیق.
 قازینو καζίνο, ξ. μέγα· ἀφειμένον.

قاسم κασῆμ (قسمت· κησμέτ), ε. α.
 διανομεύς.
 قاسم κασῆμ, οὐ. τ. ἀρχὴ χει-
 μῶνος· — روز· ρούζι-κασῆμ,
 ἡ ἡμέρα τοῦ ἀγ. Δημητρίου.
 قاسی کاسی, ε. α. τραχύς, σκληρός.
 قاشق کاش, οὐ. τ. ὄφρυς.
 قاشاغی کασαγή, οὐ. τ. ζύστρα
 (ἵππου). [στλεγγίζειν.
 قاشاغیلامق کασαγηλαμάκ, ρ. τ.
 ζύσαν· κασάν, οὐ. τ. οὔρον (ἵππου).
 قاشاغق کασανμάκ, ρ. τ. οὔρεῖν
 (ἐπὶ ἵππου, ὄνου κτλ.).
 قاشیر کασέρ, οὐ. τ. τυρὸς τῆς
 Θράκης, κ. κασέρι.
 قاشیق کασήκ, οὐ. τ. κογλιάριον.
 قاشیق کασινμάκ, ρ. τ. (οὐδ. καὶ
 μέσ.) κνήθεσθαι· ζύνεσθαι ἐκ
 φαγούρας· οὔρεῖν.
 قاشیق کاسίμάκ, ρ. τ. ζύνειν.
 قاصد کασῆδ (قصد), ε. α. ὁ ἔχων
 ἀπόρασιν.
 قاصد کασῆδ, οὐ. α. ὁ σκοπῶν·
 γραμματοκομιστής· ἀγγελια-
 φόρος (πεζός).
 قاصر کασῆρ (قصر· κῆσρ καὶ قصور
 کوسούρ), ε. α. ἐλλειπής.
 قاصره کασηρέ, θ. τοῦ προηγ.
 قاصرغه کασηργά, οὐ. τ. ἀνεμο-
 στρόβιλος. [ἐνδυμα].
 قاصمق کασμάκ, ρ. τ. βραχύνειν.
 قاصناق کασνάκ, οὐ. τ. λύγος.
 قاصندی کασηνδῆ, οὐ. τ. πτύγμα.

κασα, ξ. ταμεῖον.
 قاصطور κασατόρ, ξ. ταμίχς.
 قاصيق κασήκ, οὐ. τ. βουδών· ἀ-
 κρομήριον (ἀνατ.)· باغى — κα-
 σήκ παγή, ἐπίθεσμος ἐντερο-
 κήλης· ككى — κασήκ χειμήγῃ,
 ἦθη (ἀνατ.)· يارغى — κασήκ
 γισαρηγή, ἐντεροκήλη.
 قاضى καδῆ (قضا), οὐ. ἀ. δικα-
 στῆς, καδῆς· πλ. قضاة κουζάτ.
 قاضى كاضى καζῆ ἀσκέρ, κ. καζα-
 σκέρ, οὐ. ἀ. δικαστῆς τοῦ
 στρατοῦ, μέγας δικαστῆς· κα-
 ζεσκέρης.
 قاطر κατήρ, οὐ. τ. ἡμίονος.
 قاطع κατή (قاع كات), ε. ἀ. κό-
 των· ἀποφασιστικός· τελεσί-
 قاع κα', οὐ. ἀ. πεδιάς. [δικος.
 قاعت κα'άτ, οὐ. ἀ. ἔρημος, εὐ-
 ρεῖα· προαύλιον.
 قاعد κα'ήτ (قعود كعود), ε. ἀ.
 ὁ ἐγκαθιδρύων.
 قاعده κα'ηδέ, οὐ. ἀ. κανών· ἀ-
 ξίωμα· σύστημα· βάσις· κρη-
 πίς· كة* — καῖδὲ-ι-κισουλλιμέ,
 κανών γενικός.
 قاعشاتق καγσάτμαχ, ρ. τ. προ-
 ξενεῖν χαύνωσιν. [νοῦσθαι.
 قاعشاتق καγσάχμαχ, ρ. τ. χαυ-
 νή καψιγέ, οὐ. ἀ. ὁμοιοκατα-
 ληξία· ποίημα.
 قاق καχ, οὐ. τ. ξηρὸς καρπός.
 قاقشدرمقى κακησδηρμάχ, ρ. τ.

γρονθοκοπεῖν. [ζιλονικεῖν.
 قاقشدرمقى κακησμάχ, ρ. τ. ἐρίζειν.
 قاقى καχμάχ, ρ. τ. κρούειν· ἐμ-
 πηγνύειν. — باشا πασά κα-
 χμάχ, ἐπιπλήττειν.
 قاقى كاقى κανηρμάχ, ρ. τ. κάμπτειν
 πρὸς θραῦσιν· ἀποσπᾶν· μυ-
 κᾶσθαι.
 قال καλ, οὐ. τ. λέξις, λόγος.
 قل καλ, οὐ. τ. τὸ δοκιμάζειν
 (μεταλλ.) δι' ἀναλύσεως.
 قالا καλέν, ἐπ. ἀ. προφορικῶς.
 قالاى καλάγι, οὐ. τ. κασσίτερος.
 قالاى كالاى كالاى καλαγιδζί, οὐ. τ. γανωτής.
 قالاى كالاى كالاى καλαγίλαμαχ, ρ. τ. γα-
 νόνειν· κασσιτεροῦν.
 قالب كالیت, οὐ. ἀ. τύπος· πρότυ-
 πον· σχῆμα· σῶμα· ἀπάτη.
 قالىيى كاليتدزى, ε. τ. χύτης· ἀ-
 πατεῶν.
 قالىيى كالىيى كالىيى καλίπλάμαχ, ρ. τ. προτυ-
 ποῦν· πλάσσειν.
 قالبور كالپور, οὐ. τ. κόσκινον.
 قالبورلى كالپورلايماخ, ρ. τ. κο-
 σκινίζειν.
 قالپاق كالپاخ, οὐ. τ. πῦλος· κά-
 λυμμα κεφαλῆς.
 قالق كالτách, οὐ. τ. γυνὴ ῥυ-
 παρά, πόρνη.
 قالق كالتسách, οὐ. τ. μηρός.
 قالق كالتسách, οὐ. τ. περικνημῖς.
 قالچين كالتسίν, οὐ. τ. εἶδος περι-
 κνημίδων γονδρῶν.

καναρέ, οὖ. τ. σφαγεῖον.
 قنامق καναμάκ, ρ. τ. αἱμάσσειν.
 قانجق κανδζίκ, οὖ. τ. θηλυκόν
 (ζῷον). προδότης. [κιστρον.
 قانجق κανδζα, οὖ. τ. ἀρπάγη· ἄγ-
 قانجق κανδζαλαμάκ, ρ. τ. δράτ-
 τεσθαι διὰ τῆς ἀρπάγης· κρε-
 μῆν· ἀναρριχᾶσθαι. [ξενεῖον.
 قانجق κανδζιλάρικ, οὖ. τ. προ-
 قاندرمق κανδηρμάκ, ρ. τ. κατα-
 πείθειν· ἀπατᾶν.
 قانع καν'νή (قناعت) καναάτ, ἐ. ἄ.
 ὀλιγαρκής. [μυθόρος.
 قانلي κανλή, ἐ. ἄ. αἱματηρός· αἰ-
 قانمق κανμάκ, ρ. τ. καταπύειν
 τὴν δέψαν· πείθεσθαι.
 قانون κανούν, οὖ. ἄ. νόμος, κα-
 νών· κώδηξ· ψαλτήριον (μουσ.
 ὄργανον). [στρατιωτικός.
 قانون κανούν, οὖ. τ. ἀστυνόμος.
 قانونا κανούνεν, ἐ. ἄ. νομίμως.
 قانونجه κανούνδζε, ἐπ. τ. ὡς τὸ
 προηγ. [νομός.
 قانوننامه κανουνναμέ, οὖ. π. κανο-
 قانوني κανουνί, οὖ. καὶ ἐ. ἄ. νομο-
 θέτης· νόμιμος· — ال ἔλ κα-
 νουνί (ἐπώνυμον τοῦ Σουλτάν
 Σουλεϊμάν τοῦ Α').
 قانہ کانέ, ἐν τῇ φράσει : قانہ قانہ
 ἐπ. τ. χορταστικά.
 قاني کانی, ἀντ. τ. ποῦ;
 قانہ کав, οὖ. τ. ὕστα.
 قاورامق каврамак, ρ. τ. δράτ-

τεσθαι· ἀρπάζειν· μετφρ. παρα-
 δέχεσθαι ἐνδομύχως.
 قاورامق καθρουλμάκ, ρ. τ. φρύγε-
 σθαι· εἶναι εἰς πόνους (μετφρ.)
 قاورمق καθουρμάκ, ρ. τ. φρύγειν.
 قاورمه καθουρμά, οὖ. καὶ ἐ. τ.
 φρυκτόν· φρυκτός.
 قاورمق καθουρδερμάκ, ρ. τ.
 συνδέειν· γίνεσθαι αἷτιον τῆς
 συναντήσεως τινῶν.
 قاورمق καθουρμάκ, ρ. τ. συναν-
 τᾶσθαι· συνέρχεσθαι· συνου-
 ριαζειν.
 قاورمه καθουρμά, οὖ. τ. συνάν-
 τηται· συνέντευξις.
 قاورق καθούκ, οὖ. τ. κάλυμμα τῆς
 κεφαλῆς.
 قاورامق καθλαμάκ, ρ. τ. ξεφλου-
 διζεσθαι· ἐκλεπίζεσθαι.
 قاورن καθούν, οὖ. τ. πέπων.
 قاهر کاخیر, ἐ. ἄ. ὁ ὑποτάσσων
 διὰ τῆς ἰσχύος.
 قاياق کاїпак, ἐ. τ. ὀλισθηρός.
 قاييқ کاїпмак, ρ. τ. ὀλισθαίνειν.
 قايديمق کاїдepмак, ρ. τ. ποιεῖν
 ὀλισθαίνειν.
 قاييرمق کاїргелмак, ρ. τ. περιθάλ-
 πεσθαι· βοηθεῖσθαι· διορίζεσθαι.
 قاييرمق کاїрмак, ρ. τ. φροντίζειν
 περὶ τινός· υπερασπίζειν.
 قايسى کاїсі, οὖ. τ. βερύκοκκον τὸ
 γλυκοπύρηνον.
 قايش کاїш, οὖ. τ. ἱμάς, λουρίον

κούπχ, οὖ. ἅ. δυσειδία· ἀ-
σχημία.

κάπρ, οὖ. ἅ. τάφος, μνήμα·
πλ. قبور. [ταφῆτον.

καπρίσταν, οὖ. τ. νεκρο-
κάπρ, οὖ. ἅ. τὸ λαμβάνειν,
τὸ δρᾶττεσθαι· τὸ κατέχειν·
δυσκοιλιότης.

καπζημάλ, οὖ. ἅ. εἰσπρά-
κτωρ, ταμίας. [δραγμαή.

καπζά, οὖ. ἅ. λαβή (ξίφους)·
κήπτ, οὖ. ἅ. κάτοικος τῆς
ἀρχαίας Αἰγύπτου.

κηπττή, ἐ. ἅ. Αἰγύπτιος·
Αἰθίοψ· Ἀθίγγανος· Κόπτης.

κάπλ, πρ. ἅ. πρό, πρότερον·
προηγούμενος· الزوال — καπλ
-ελ-ζεβάλ, πρὸ μεσημβρίας·
الوقات — καπλ ἐλ βεφάτ, πρὸ
τοῦ θανάτου· الوقوع — καπλ
ἐλ βουκού, πρὸ τῆς ἐκβάσεως·
لوقت — καπλ ἐλ βάκτ, πρὶν
ρως· — ما καπλ, τὸ προ-
ηγούμενον· ما قبل καπλ ἐλ μι-
λάδ, πρὸ Χριστοῦ.

κούπλ, οὖ. ἅ. αἰδοῦν (γυναικ.).
قبل κηπέλ, οὖ. ἅ. μέρος.

κηπέλ, οὖ. ἅ. μέρος, τὸ μέ-
ρος πρὸς ὃ στρέφουσι τὸ πρό-
σωπον προσευχόμενοι οἱ Μου-
σουλμάνοι· ὁ ναὸς τῆς Μέκκας·
Νότος· νότιος ἄνεμος.

κηπλετέϊν, οὖ. ἅ. δυῖχ.

τοῦ πργ. οἱ δύο ναοί (ὁ τῆς
Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ τῆς Μέκ-

καὶ κηπλεναμέ καὶ [κας).
καὶ κηπλε-νουμά, οὖ. ἅ. πηξίς.

καπούρ, ἐ. ἅ. δυσειδής· ἀ-
πρεπής.

κουπούρ, οὖ. τ. ὀχετός σωλήν.
قبور κουπούρ, πλ. τοῦ قبور.

κουργά, οὖ. τ. πλευρά
(τοῦ θώρακος).

καπούκ, οὖ. ἅ. φλοιὸς· κέ-
λυφος· κόγχη. [παρδοχή.

καπούλ, οὖ. ἅ. ἀποδοχή,

καπούλι, ἐ. ἅ. παραδεκτός.

καπουλιγέτ, οὖ. ἅ. παρα-
δοχή, συγκατάθεσις.

κουπέ, οὖ. ἅ. ὁλός. [ειδής.

κουπέλι, ἐ. τ. θολωτός· θολο-

καπήχ, ἐ. ἅ. δυσειδής, φαῦ-
λος, αἰσχρός.

καπήχά, θ. τοῦ προηγ.

καπίλ, οὖ. ἅ. εἶδος, τάξις·
αἰτία.

καπήλέ, οὖ. ἅ. φυλή.

κήπ καὶ κάπ, μόρ. τ. ση-
μαῖνον ἐπίτασιν· προηγῆται
τῶν ἀπὸ ق ἀρχομένων ὀνομά-
των· قه — κάπ καρά, κατὰ-
μαυρος. [περικλείειν.

καπατιμάκ, ρ. τ. κλείειν·

καπάκ, οὖ. τ. κάλυμμα· πῶ-
μα· σκέπασμα· πλοῖον γραμ-
μῆς· σῶμα.

قبالی καπαλί, ἐ. τ. κεκλεισμένος·
άσαφής.

قباق καπαμάκ, ρ. τ. κλείειν, ἐμ-
φράττειν· καλύπτειν.

قبان καπάν, οὐ. τ. παγίς, άγορά.

قبان καπάν, οὐ. τ. ό άρπάζων·

— — καπάν καπανά, όποιος
πρωταρπάξη.

قبانجه καπάντζα, οὐ. τ. μνάγρα·

قبانيق καπανήκ, ἐ. τ. κεκλεισμέ-
νος, άσαφής. [φράττεσθαι.

قباق καπανμάκ, ρ. τ. κλείεσθαι·

قبداق κηπηρδατμάκ, ρ. τ. με-
τακινεῖν τι.

قبداق κηπηρδανμάκ, ρ. τ. κι-

قباق καπλαμάκ, ρ. τ. καλύ-
πτειν· περιτυλίσσειν.

قابلام καπλαμά, ἴδ. قابلام.

قبان καπλάν, οὐ. τ. τίγρις.

قبلاقق καπλανμάκ, ἴδ. قابلاق.

قبليجه καπλητζά, οὐ. τ. θερμά
λουτρά (ψυσικά).

قبو καπού, οὐ. τ. θύρα· διοικη-

τήριον· سی — پاشا πασά κα-
πουσή, ή Γ. Πύλη· τὸ διοι-

κητήριον (έν ταῖς έπαρχίαις)·
قابلهجه — καπού καπαματζά,

έπ. τ. συλλήβδην· آدمی —

καπού άδαμή, άνθρωπος τῆς
Κυβερνήσεως· كهداسی — κα-

πούκ κετχουδασί, κ. καπού
κεχαγιασή, άντιπρόσωπος παρὰ

τῇ Πύλῃ· ό έν ύπηρεσία ύψη-

λοϋ προσώπου καί άντιπροσω-
πέϋων αϋτόν· چوقدار — καπού·

τσοκδάρ, καπού τσογαδάρης,
ό έν τῇ ύπηρεσίᾳ του Καπού·

Кехаγια. يولداسی — καπού·
γιολδαότη, συνάδελφος.

قبوت καπότ, οὐ. τ. έτενδύτης.

قبوچي καπουτζή, οὐ. τ. θυρωρός·

قبودان καπουδάν, οὐ. τ. πλοίαρ-
χος· پاشا — καπουδάν πασά,

άρχινάυαρχος· ύπουργός τῶν
ναυτικῶν. [αρχία.

قبودانلق καπουδανλήκ, οὐ. τ. πλοι-

قبولندمرق καπουλανδηομάκ, ρ. τ.
βάλλειν τινά εις ύπηρεσίαν.

قبولنق καπουλανμάκ, ρ. τ. εϋρί-
σκειν ύπηρεσίαν.

قت كήτ, έ. καί έπ. τ. σπάνιος·
ολίγος· σπανίως.

قتال κητάλ, οὐ. ά. μάχη· άλ-
ληλοκτονία.

قتال كηττάλ, πλ. τοϋ قتال. [δος·

قتر كητήρ, οὐ. τ. τραγανός· ψευ-

قتراق كητηρδάκ, οὐ. τ. γόνδρος
(άνατ.). [νος.

قتل كátλ, οὐ. ά. τὸ φονεύειν· φό-

قتلق كητλήκ, οὐ. τ. σπάνιος· ά-
κρίβεια· άφορία· σιτοδεία.

قتلنق κατλανμάκ, ρ. τ. διπλοϋ-
σθαι· ύπομένειν. [καθολικός.

قتولاك κατολλίκι, οὐ. καί έ. τ.
قتي كητή, έ. τ. σκληρός· τραχύς.

قتيل كاتήλ, έ. ά. πεφονευμένος·

κατηλασθημαχ, ρ. τ.
τραχύνειν· σκληρύνειν.

κατηλασμάκ, ρ. τ. τρα-
γύνεσθαι.

κατηλήκ, οὐ.τ. σκληρότης,
τραχύτης. [ειον.

κησα, οὐ. ἀ. σικυός, ἀγγού-
 κηδζήρδατιμάκ, | ρ. τ. τρίζειν.

και ηχοηροδαμακ, ηχοηροδη, ο. τ. βρυγμός.
 ηχοηηλαμακ, ρ. τ. γαρ-
 γαλίζειν. [γαλίζεσθαι.

κῆδ' ἡ κλάνυμάκ, ρ.τ. γαρ-
 κᾶδ' ἄκ, οὐ. τ. φυγᾶς.

κατσαμάκ, ου. τ. υπεχ-
συγή.

κατσάν, πρ. τ. ὅταν. ک —
κατσάν κι, ἐπειδὴ, ἐνῷ.

قِيَّتْ كِهْتْسِيْن، عِپ. ت. اَوْپِسْو. —
كِيوَر — كِهْتْسِيْن كِهْتْسِيْن گِيو-
رِيْمِيْخِي، اَوْپِسْوَوْبَاخْتِيْن.

καὶ καὶ
καὶ καὶ, οἱ ἄ. πόρνη.

καρπελήκ, οὐ. τ. πορ-
νεία· δολιότης.

كعط كاخτ, ου. α. λιμός, πεῖνα.
كعطلق كاخτλήخ, ου. τ. ὡς τὸ

προηγ. [σμός.
κακα/κα/ά, ο. ά. καγ/α-

αὐτὸ καὶ οὗ. ἁ. ἀνάστητα.
 قام كورنيلي، επ. τ. ἐνώπιον.

ἐμπρός.

قام κηδόμε, πλ. τοῦ قام καθόμε.
 قامت κηθαμέτ, οὐ. ἄ. ἀρχιότης.

καθέξ, οὐ. ἂ. ποτήριον,
κύλιξ.

καὶ ἄλλοι, οὐ. ἀ. ἀξία, τιμή· ἰ-
σχὺς, ἰκανότης. — على ἀλλή

καὶ δὲ, μέγα τιμος.

πεπρωμένον.
με καδάρ, οὐ. καὶ πρόθ. ἁ. πε-

σόν, ἀριθμός· κατὰ — γ. πού
καθάρ, τέσσην, πρῶθ. τ. μέγχι.

ἰσχύος· οὐ· ἀ· δύναμις·
ἰκανότης· εὐπορία.

κουδότης, ε. α. αδύνα-
τος. | αδυναμία.

1. *κουδρετσιζλίχι, οὐ. τ.*
 2. *κουδρετλού, ε. τ. κρα-*

ταιός (Σουλτάνος).
 كادريه كادريه، ع. پ. ه. ع. ع. ع.

τὴν ἀξίαν. [προηγ.
 قد رشحنا كخدرسيناس, ε. π. ὡς τὸ

καὶ ὁ ἀνὴρ οὗτος π. τὸ
ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν.

καθηγά, ἴδ. قادغه.
 πούδ. οὐ. ἁ. ἀγνότης, ἁ.

γιότηης· شريف — κοῦδ: σερίφ
ἡ Ἱεροσυχλήν..

ܩܕܝܫ ܕܡܪܝܬܝܢ, ܐ. ܕ. ἅγιος, θεῖος
 ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝܬܝܢ, ܐ. ܕ. πλ. ἅγ

γελοι.

καὶ ὁ ἄλλος ἀποκρίθη, ὅτι ἔστιν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι

γαλιζειν.

[γαλιζισθαι.

قد غلبت كهدكلاماك، ρ. τ. γαρ-

قدم كهدم، ου. α. πρωτοκathedρία·
ἀρχαιότης.

قدم كهدم، ου. α. ποῦς, β. μα·
μετφρ. καλὸς οἰωνός.

قدم كهدم، επ. α. ἱεραρχικῶς.

قدم كهدم، پل. του قدم.

قدم كهدمان، ου. α. ἄφιξις· ἔ-
λευσις. [προδοσίλημα.

قدم كهدمپوسى، ου. π. τὸ

قدمسز كهدمسیه، ε. τ. ἀπαίσιος.

قدم كهدملى، ε. τ. αἵτιος.

قدم كهدمى، ου. α. βχθυίς.

قدم كهدمىگیت، ἴδ. دم كهدم.

قدم كهدمپورمى، μετ. (ἀντί
ε.) λυσσῶν· λυσσώδης.

قدم كهدمپورمى، ρ. τ. λυσσῶν.

قدم كهدمپورمى، ου. τ. λύσσα.

قدم كهدمپورمى، ε. α. πανάγιος
(Θεός). [φιξίς.

قدم كهدمپورمى، ου. α. ἔλευσις, ἄ-

قدم كهدمپورمى، ου. α. ξηρός, λίαν
ισχνός. [χευτόν.

قدم كهدمپورمى، ου. α. κρέας ταρι-

قدم كهدمپورمى، ε. α. παντοδύναμος.

قدم كهدمپورمى (دم كهدمپورمى)، ε. α.
προκλιώνιος (Θεός)· ἀρχαῖος·

παλαιός.

قدم كهدمپورمى، επ. α. τὸ πάλαι.

قدم كهدمپورمى، ε. α. ἀρχαῖος, ἀρ-
χικός.

قدم كهدمپورمى، ου. τ. πεδία, ἀγρός.

قرأ كورأ، پل. του قريه.

قرأ كوررأ، پل. του قري.

قربت كورأ پت، ου. α. συγγένεια·
ἐγγύτης.

قربت كورأ پت، ου. τ. καθάρινα.

قربت كورأ پت، ου. τ. δορκάς (ζ.).

قربت كورأ پت، ου. α. μονιμότης,

εὐσταθία· ἀπόφασις· κατοικία·

ورمأ — كورأ پت، ἀπο-

φασίζειν· بولق — كورأ پت،

μάκ, κατοικεῖν, ἀναπαύεσθαι·

داد — كورأ پت، ἀποφασι-

σθείς· لرند — كورأ پت،

περί· — كورأ پت، μόνι-

μος· ἀναλλοίωτος· — كورأ پت،

رأ، ἀσταθής· — معدلت مأ-

دعلت كورأ پت، δίκαιος· قريه —

كورأ پت، καρινέ, προδικαστική

ἀπόφασις· قطعى — كورأ پت،

تهد، τελειόδομος ἀπόφασις·

— كورأ پت، δαρ-ουλ-كورأ پت، ἡ μέλ-

لوسا ζωή.

قربت كورأ پت، ρ. τ. μαυρί-

ζειν· (μετφ.) καταισχύνειν.

قربت كورأ پت، ου. τ. μελανότης.

قربت كورأ پت، ε. π. ἀποφασι-

σμένος. [προηγ.

قربت كورأ پت، ε. π. ὡς τὸ

قربت كورأ پت، ε. τ. ἀσταθής.

قربت كورأ پت، كورأ پت،

ἀσταθία.

قربت كورأ پت، ου. π. ἡ συχα-

στήριον.

καραρχίρ, ε. π. ἀποφρασι-
σμένος.

καραρλασθημάκ, ς. τ. συμ-
φωνεῖν· ἀποφασίζειν.

καραρλασμάκ, ρ. τ. συμ-
φωνεῖν (ἀμοιβαίως).

καραρλαμάκ, ρ. τ. ἀπο-
φασίζειν.

καραρμάκ, ρ. τ. μαυρίζειν.

κηράτ, οὐ. ἄ. κεράτιον.

καραγόλ, οὐ. τ. φρουρά·
φρουρός.

καραγολχανέ, οὐ. τ. σταθ-
μός (φρουρᾶς).

κηραγή, οὐ. τ. πάχνη, στίβη.

καρηνλίχι, οὐ. τ. σκότος.

κράλ, ξ. βασιλεύς.

καραλτή, οὐ. τ. μαυρίλα.

καραλιγέτ, οὐ. τ. βασι-
λεία· τὸ ἀξίωμα τοῦ βασι-
λέως. [σα.]

κράλιτσα, οὐ. τ. βασίλισ-
σα.

κηράν, οὐ. τ. ἐπιδημία·

— σάτς κηράν, τριχιάσις
(παθολ.).

κηράν, οὐ. ἄ. προσέγγισις·

συνάφεια· βασιλεία· σύνοδος

τῶν δύο πλανητῶν Διὸς καὶ

Ἀφροδύτης (ἄστρ.)· — صاحب

σαχήπ-ι-κηράν, μονάρχης.

κουράν, οὐ. ἄ. Κοράνιον.

καραντίνα, οὐ. τ. λοιμο-
καθαρτήριον.

κηράντα, ε. τ. μεσσίλιξ.

καρβάνα, οὐ. τ. λοπάς.

κηρξέτ, οὐ. ἄ. ἀνάγνωσις.

κούρπ, οὐ. ἄ. ἐγγύτης, συγ-
γένεια. [σίον.]

κούρπεν, ἐπ. ἄ. ἐκ τοῦ πλη-

κηρπάτς, οὐ. τ. μάστιξ,

βούνευρον. [μαστιγοῦν.]

κηρπατσλαμάκ, ρ. τ.

κουρπάν, οὐ. ἄ. προσέγγι-

σις· σαρκική μίξις· θυσία.

κούρπέτ, οὐ. ἄ. ἐγγύτης·

συγγένεια.

κηρπά, οὐ. ἄ. ἄσχος πρὸς

μεταφορὰν ὕδατος.

κούρπιγέτ, οὐ. ἄ. ἐγγύτης.

κηρπμάκ, ρ. τ. κεῖρειν· κου-

ρεῖειν.

κηρπηντή, οὐ. τ. ἀποψα-

λίδιον, περίκομμα.

καρπούς, οὐ. τ. ὑδροπέπων.

καρτάλ, οὐ. ἄ. αἰτός.

κάρχ, οὐ. ἄ. τραῦμα.

κούρχ, οὐ. ἄ. τὸ πληγόνειν·

πληγή.

καρδάζ, ἰδ. καρδία·

καρδόν, ξ. τα· νία· περι· έρεία.

κάρζ, οὐ. ἄ. ἀπώλεια· θά-

νατος· δάνειον.

κάρζαν, οὐ. ἄ. δανεικῶς.

κρητάς, οὐ. ἄ. γραφικὸς

χάρτης. [χαρτοπώλης·

κρητασί, ε. ἄ. χάρτινος·

قره κουρά, ου. α. κληῖρος· λα-
χεῖτον· كلكم — κουρά τσεκ-
μέκι, κληροῦν.

قره καρφίτσα, ξ. καρφίς.

قره κήρκ, ὄν. ἀριθμ. τεσσαρά-
κοντα· باير — κήρκ πατήρ, πι-
τύα.

قره κήρκ, ου. α. ἀρχή· κατα-
γωγή· ἔθος· οἰκογένεια.

قره κηρήκ, ε. τ. τετραυσμένος.

قرقلق κηρηκλήκ, ου. τ. ῥήγμα·
κάταγμα· κόπωση. [κόπτειν.

قرقلق κηρχμάκ, ρ. τ. κουρεύειν·
قرقلق κηρηκηνόζι, ου. τ. τεσσα-
ρακοστός.

قرقلق κηρηκηνόζι, ου. τ. χελιδών.

قرم κηρημίζ, ου. α. πρινοκόκιον.

قرم κηρημίζι, ε. τ. ἐρυθρός.

قرم κηρημίζηλήκ, ου. τ. ἐρυ-
θρότης. [θρωπός.

قرم κηρημίζήδζα, ου. τ. ἐρυ-

θρότης. [ρυθρός.

قرم κηρημίζημσί, ε. τ. ὑπέ-

κλήκ, ρ. τ. συντρίβειν·
προεξοφλεῖν.

قرن κάρν, ου. α. κέρατον· αἰών·

ἀρχηγός φυλῆς· θυμῆλιξ.

قرن κάρην, ου. τ. κοιλία. —

قرم κάρην ἀδζικμάκ, πεινᾶν.

قرنايت καρναπίτ, ου. τ. ἀνθο-

κράμβη.

قرناول καρναβάλλ, ξ. ἀπόκρεω.

قرنه κάρηνδζα, ου. τ. μύρμηξ.

قرنداش κارينδάξ, ου. τ. ἀδελφός·

— اور دژ καρηνδάξ, ἀμφιθα-

λής ἀδελφός· — اوکی ὁδεγί κα-

ρηνοδάξ, ἑτεροθαλής ἀδελφός.

قرنداش κارينδάξδζα, ἐπ.τ. ἀδελ-

φικῶς. [εἶναι ἀδελφόν.

قرنداشلق καρηνδοσλήκ, ου. τ. τὸ

καρενφίλ, ου. α. μוסκοκάρφι.

قرناول καρναβάλλ, ἴδ. قارناول.

قرنين καρνεῖν, δυῖκ. τοῦ κάρν.

قرن κουρούν, πλ. τοῦ κάρν.

قروی κυρεβί, ε. α. ἀγροτικός·

χωρικός.

قره καρά, ου. τ. γῆ, ξηρά· —

قره καραγιά ἐνμέκι καὶ —

قرم καραγιά τσηκμάκ, ἀπο-

βιβάζεσθαι· — اورمκ — καρα-

γιά οὐρμάκ καὶ اوورمق —

καραγιά ὁτουρμάκ, ἐξοκέλειν·

قرم καραγιά γιανκ-

σμάκ, προσεγγίζειν τῇ ξηρᾷ.

قره καὶ قاره καρά, ε. τ. μέλας,

μαῦρος· طالع — καρὰ τάγ,

Μαυροβούνιον· اعاج — καρὰ

ἀγάδζ, πετελέα. (φυτ.)· — قاب

καὶ π καρά, κατὰ μαυρός· —

قرم καρὰ γουμμά, τύφος (παθ.)· —

قرم καρὰ δζιγέρ, ἥπαρ (ἀντ.)·

قرم — καρὰ κούς, ἀετός· —

قرم καρὰ πιάς, χριστιανός κλη-

ρικός· خبر — καρὰ χαπέρ,

κακὴ εἰδησις· سودا — καρὰ

σεβδά, μελαγχολία (παθ.).
 قيش — καρὰ κίξ, βαρύς χει-
 μώ. — یز یسوزی καρά,
 μαυροπρόσωπος, κατησχυμέ-
 νος. ی — καρὰ γέλ, άνεμος
 βορουοδυτικός. سی — یز یسوز
 καρασή, αίσχυνη.

قرايينا کارا پينا, ἴδ. قرايينا.

قرهجه کارا دڭا, ε.τ. μελαγχροινός.

قرهجه کارا دڭا, οὐ. τ. δορκάς.

قرهلق کارا لڭک, οὐ.τ. μελκνότης.

قرهلامق کارا لامάκ, ρ. τ. μελα-
 λόνειν. [ρίζειν.

قرهلامق کارا لامάκ, ρ. τ. μαυ-

قرهلامق کارا لامάκ, ρ. τ. μαυ-
 ρίζειν (παθ.). [γενής.

قریب کارین, ε.ά. προσεχής· συγ-

قریب کارین, επ.ά. προσεχώς.

قارخ کارین, ε.ά. τετραχυματι-
 σμένος.

قریخ کارین, οὐ.ά. ὕδωρ καθα-
 ρόν· φύσις· φυσική κλίσις·
 άντίληψις· συμπερασμα.

قریر کارین, ε.ά. παιδρός.

قرین کارین, ε.ά. προσεχής· σύν-
 τροος· ὁμοιος. قول — کارین

کارپούλ, παραδεκτός. — عزت

کڭزت کارین, αξιοτίμος. — شوکت

کڭزت کارین, κραταιός. — عادت

— سادэт کارین, εὐτυχής.

قرینه کارινέ, θ. τοῦ προηγ. —

کارینέ ἰλέ, κατὰ συμπε-
 ρασμόν.

کارینέ, οὐ.ά. συνόμιλος·
 συνδιασμός· συμπερασμός.

کارینέ, οὐ.ά. χωρίον.

کارین, οὐ.τ. θυγάτηρ, κόρη.

— خان خانیه کارین, δεσποσύνη.

— اوغلان — کارین ογλάν کارین,

παρθένος. قرداش — کارین

کارین, ἀδελφή. لراغاسی — کارین

کارین, ἀγαστή, ἀρχιευνοῦχος τῶν

ἀνακτόρων. بوزمق — کارین ποζ-

μάκ, διακορεύειν.

کارین, οὐ.ά. μετάξα ἄβρατος.

کارین, οὐ.ά. μεταξέμπο-

ρος, μεταξουργός.

کارین کارین, ρ.τ. κοκκι-

νίζειν, περιφρύγειν.

کارین کارین, οὐ.τ. κοκκι-

νιστόν (φαγ.).

کارین کارین, ρ.τ. ἐρυθρίαν.

کارین کارین, οὐ.τ. ἐρυθρότις,

(κ. ἰλαρά).

کارین کارین, ἴδ. قزان. [φέλεια.

کارین کارین, οὐ.τ. κέρδος, ὡ-

کارین کارین, ρ.τ. κερδαίνειν.

کارین کارین, ρ.τ. θερμαί-

νειν. ἐρεθίζειν.

کارین کارین, οὐ.τ. λέβης.

کارین کارین, οὐ.τ. χαλ-

κούς, χαλκουργός.

کارین کارین, ρ.τ. θερμαίνε-

σθαι. ἐξάπτεσθαι.

کارین کارین, ε.π. πυρόεις, ἡ-

ρεθισμένος.

كحل كحزهل، ε. τ. ἐρυθρός· κόκ-
κινος.

كحل كحزهل، ου. τ. παρθενία.

كحل كحزهللهل، ου. τ. ἐρυθρό-
της· ψιμμύθιον.

كحل كحزهل، ρ. τ. πυροῦσθι·
θυμόνειν.

كحل كحزهل، ἴδ. قازم.

كحل كحزهل، ου. α. διανομέυς
(ὀπάλληλος ἐπιτετραμμένος
τὴν διανομὴν κληρονομίας).

كحل كحزهل، ου. α. ὄρκος.

كحل كحزهل، ου. α. ἀπκνθρω-
πία· θλίψις. [θλίβεσθι.]

كحل كحزهل كحل كحزهل، ρ. τ.
كحل كحزهل كحل كحزهل، ε. τ. τεθλιμ-
μένος. [φοράδχ.]

كحل كحزهل، ου. τ. φορβάς, κ.
كحل كحزهل كحل كحزهل، ὄν. κύρ.
ἡ Κωνσταντινούπολις.

كحل كحزهل كحل كحزهل، ε. καὶ ου. τ.
ζηλότυπος, ζηλοτυπία· φθόμος.

كحل كحزهل كحل كحزهل، ου. τ. ζη-
λεύειν, ἰθονεῖν.

كحل كحزهل، ου. α. τμῆμα· εἶδος.
كحل كحزهل، ου. α. τὸ ὀρκίζεσθι·
ὄρκος.

كحل كحزهل، ἐπ. α. κατὰ.

كحل كحزهل، ου. α. διαίρεσις,
διανομή· μοῖρα· — خال خا-
ریدخ-كحل كحزهل، πηλίκον (ἀρθ.).

كحل كحزهل، ου. α. τραχύτης·
τὸ χίβδηλον.

كحل كحزهل، ε. α. τραχύς, χί-
βδηλος. [(χριστ.).]

كحل كحزهل، ου. α. ἀρχιερεὺς
كحل كحزهل، ου. τ. ξύστρα.

كحل كحزهل كحل كحزهل، ρ. τ.
ξυστρίζειν (ἵππον).

كحل كحزهل، ου. α. τὸ ἐκδέρειν.

كحل كحزهل، ου. α. φλοιός· δέρμα.
كحل كحزهل καὶ

كحل كحزهل، ου. τ. παρχει-
μάδιον· στρατών. [μᾶζειν.]

كحل كحزهل كحل كحزهل، ρ. τ. διχ, ει-

كحل كحزهل، ε. τ. χειμερινός.

كحل كحزهل، ε. α. (ἀντὶ ου.)
κρεωκόπος, κρεωπώλης.

كحل كحزهل كحل كحزهل، ου. π. κρεω-
πωλεῖν.

كحل كحزهل كحل كحزهل، ου. τ. λαβίς.

كحل كحزهل، ου. α. ἡ διὰ φόνου
ἀντεκδίκησις· ἀντίποινον.

كحل كحزهل كحل كحزهل، ρ. τ. βραχύ-
νειν. [σθχι.]

كحل كحزهل كحل كحزهل، ρ. τ. βραχύνε-
ναι· كحل كحزهل، ου. α. τὸ κόπτειν.

كحل كحزهل، ου. α. καυλός (σι-
τηρῶν).

كحل كحزهل، ου. α. θ. κωμόπο-
λις· κάλαμος· βαρύκαυλος.

كحل كحزهل، ου. α. τραχεῖα·
(ἀνατ.). [(ἀνατ.).]

كحل كحزهل، ου. α. βρόγγχιος

كحل كحزهل، ου. α. πρόθεσις, σκω-
πός· συνωμεία· — سو سو-

κάσδ, ἐπιβουλή. — عن أن
 κάσδιν καὶ — πικάσδιν καὶ
 قصدا κάσδεν, ἐπ. ἅ. ἐκ προθέσεως,
 ἐπίτηδης.
 قصر κάσρ, οὐ. ἅ. τὸ συντέμνειν·
 τὸ ἀποσύρειν τὸ λευκαίνειν·
 τὸ καθαιρῆν τὸ ἀμελεῖν· περί-
 πτερον.
 قصر κίσρ καὶ κησήρ, ἐ. ἅ. ἄ-
 γονος, στεῖρος.
 قسراق κησράκ, ἴδ. قسراق.
 قصره κησρηρά, οὐ. τ. καταιγίς,
 ἀνεμοζάλη.
 قسراق κησρηράκ, οὐ. τ. στεῖρω-
 σις· τὸ ἄγονον.
 قصى κησίκ, ἐ. τ. συντεθλιμμέ-
 νος· βραγχνός. [βραγχνιάζειν.
 قصلق κησηلمάκ, ρ. τ. πιεζεσθαι·
 قصم κάسم, οὐ. ἅ. σύντριψις, δια-
 χώρισις· ἀπώλεια. [τέρμα.
 قسراً κουσθά, οὐ. ἅ. ἄκρα, τέλος·
 قصور κουσούρ, πλ. τοῦ قصر.
 قصور κουσούρ, οὐ. ἅ. ἔλλειψις,
 ἀτέλεια· σφάλμα· τὸ ὑπό-
 λοιπον.
 قصورات κουσουράτ, πλ. τοῦ πργ.
 قصورسى κουσουρσήζ, ἐ. τ. ἀνελ-
 λιπής· ἀναμώρτητος.
 قصورى κουσουρλοῦ, ἐ. τ. πλημ-
 μελής· ἐλαττωματικός.
 قصه κησά, ἐ. τ. ἐπίτομος, σύν-
 τομος· βραχύς. [γῆμα.
 قصه κησσά, οὐ. ἅ. ἱστορία· διή-

قصلق κησαλατμάκ, ρ. τ. συν-
 τέμνειν· βραχύνειν.
 قصده κησθδέ, οὐ. ἅ. ἐλεγεῖον.
 قصير κησῆρ, ἐ. ἅ. βραχύς, κοντός·
 قضا καζά, οὐ. ἅ. ἀπόλασις· ἱκα-
 σική· τὸ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν
 ἐνός ἱεροδικαστοῦ μέρος· ὑποδοσί-
 κησις· θεία βουλή· δυστύχημα·
 ἐξόφλησις· χρέους· حاجت — κα-
 ζά-ι-χαδζέτ, ἐκπλήρωσις· ἀνάγκη
 (φυσικῆς). — واجب ال
 βαδζέ-π-ουλ-καζά, πληρωτέος·
 اوغرامق — καζαγειν ὄγρα-
 μάκ, ἐμπίπτειν εἰς δυστύχη-
 μα· ابل — καζά ἰλὲ καὶ
 قضا καζάεν, ἐπ. ἅ. κατὰ συνέ-
 πειαν δυστυχίματος.
 قضاى κουζάτ, πλ. τοῦ قاضى.
 قضاى καζάρα, ἐπ. π. κατὰ τύχην·
 قضاى καζαγια, πλ. τοῦ ἐπ.
 قضيه καζηγέ, οὐ. ἅ. ὑπόθεσις·
 συμβεβηχός· ζήτημα, πρότασις
 (λογικῆς).
 قطاى κατάρ, οὐ. ἅ. σείρα (καμή-
 λων ἱππων).
 قطاع κητά, οὐ. ἅ. τομή.
 قطاع κουττά, πλ. τοῦ قطع.
 ققط κούττ, οὐ. ἅ. πόλος· ἄρρη-
 γὸς φυλῆς.
 قطي κουτπί, ἐ. ἅ. πολικός.
 قطر κάτρ, οὐ. ἅ. τὸ στάζειν,
 σταγών.
 قطر κούτρ, οὐ. ἅ. μέρος, ἐπαρ-

χίλι· διάμετρος (γεωμ.). [τος.
قطران κατράν, οὐ. ἄ. πισσάσφαλ-
قطران κατράν, οὐ. ἄ. τὸ στάζειν.
قطرة κατρέ, οὐ. ἄ. σταγών.

قطع كات', οὐ. ἄ. τὸ κόπτειν· διά-
βασις· ἀπόφασις· ناقص — κατ'-
η-νακίς, ἔλλειψις (γεωμ.). —
كافى كات'-η-μουκιαφί, παραβο-
λή (γεωμ.).

قطعا كات'α καὶ قطع كات'άν, ἐπ. ἄ.
παντελῶς· οὐδόλως.

قطعا كات'ά, οὐ. ἄ. τριῖμα· σχῆ-
μα· τριῖμα κύκλου· στροφή
ποιητική. [ὀριστική.

قطعي كات'η (قطع), ἐ. ἄ. θετικῶς,
قطعا كات'ήεν, ἐπ. ἄ. θετικῶς,
ὀριστικῶς. [σπάνις.

قطلي كات'ηλ, οὐ. τ. ἔλλειψις·
قطن كات'η, οὐ. ἄ. βάμβαξ.

قطي كات'η, οὐ. ἄ. βαμβακερός.
قطيف كات'ηφέ, οὐ. ἄ. ὀλοσηρικόν,
κ. κατιμές. [θύτης.

قعات كات'ار, οὐ. ἄ. βάθος· βά-
قعب كات'پ, οὐ. ἄ. κνάθος, ξύλινον
πινάκιον.

قعر كات'ر, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. βάθος· πά-
τος· — كات'ن كات'ر, λίαν βαθύς.
قعود كات'و, οὐ. ἄ. τὸ κάθησθαι·
κάθισμα.

قفلج كات'ηλδζίμ, οὐ. τ. σπινθήρ.
قغوي كات'ηλδζού, ἐ. τ. κατήγορος.

قفا كات'أ, οὐ. ἄ. κρηνίον, κρη-
νή· γονδρά κεφαλή.

قفا كات'أ, ἐ. π. ἴλος· συνά-
δελφος. [κάνδους.

قفتان كات'ان, οὐ. τ. ἐφεστρίς,
قفس كات'س, οὐ. π. τ. κλωβίον,
δικτυωτὸν παραθύρου.

قفلي كات'سλή, ἐ. τ. δικτυοειδής.
ققداق كات'ηλδζάκ, οὐ. τ. γόνδρος.
قلا كات'ηλδζάκ (قلا كات'ηλδζάκ), ἐ. ἄ.
κίβδηλοποιός.

قلا كات'ηλδζάκ, οὐ. τ. σύρμα
χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.

قلا كات'ηλδζάκ, οὐ. τ. ὀδηγός·
πρωρεύς.

قلا كات'ηλδζάκ, οὐ. τ. κασσίτερος.
قلا كات'ηλδζάκ, οὐ. ἄ. καρδία· κέντρον·

— رقيق ال رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.
عوايسثي, — رقيق رقيق, κ. οὐλ-κατ'ηλδζάκ.

قلبى كالپاك, οὐ. τ. κάλυμμα
κεφαλῆς· σκουφὸς μοναχικός,
قله كهللّيت, οὐ. ἄ. σμικρότης·
ἐλλειψίς· σπάνις.

قلبى كورلّيت, οὐ. ἄ. κορυφή· πύρ-
γος· ὄμιλος ἀνθρώπων.

قلبت كالتيك, ἴδ. قلتق.

قلبى كهلّيت, οὐ. τ. ξίφος· بالى —
كهلّيت كالهلّيت, ξιφίας (ἰχθ.)

قلبت كالكلاب, ρ. τ. κτυ-
πῆν διὰ τῆς σπάθης. [καλον.

قلبت كهلّيت, οὐ. τ. ψαροκόκ-
κلع كالّ, οὐ. ἄ. ἐκρίζωσις

قلبت كالّ, οὐ. ἄ. φρούριον, ὄχυ-
ρωμα· سلطانیه — كالّ-ἱ-σουλ-
τανιγέ, Ἑλλησποντος, κ. Δαρ-
δανέλλια· بند — كالّ-ἄ-πένδ,

καθειργμένος· δέσμιος· —
ἴτς كالّ, ἀκρόπολις. [θήκη.

قلبى كهلّيت, οὐ. τ. περικάλυμμα·
قلات كالافات, οὐ. τ. ἦ

قلبت كالافات, οὐ. τ. πᾶκτωμα,
καλαφάτισμα.

قلبى كولφα, οὐ. τ. ὑπᾶλληλος·
προγυμναστής· ἀρχιτέκτων.

قلبى كهلّيت, οὐ. τ. μορφή.

قلبان كالخان, οὐ. τ. ἄσπις· —
بالى كالخان كالηγγή, σύαξ.

قلبت كولهل, πληθ. τοῦ قله كولهل.

قلبى كالέμ, οὐ. ἄ. κάλαμος· γρα-
φεῖον· — ارباب یرپاک-ی-كالέμ,
συγγραφεῖς· آلى — كالέμ
ἀλμάκ, συντάττειν· كلز —

καλέμ γκαλέμ, ἀπερίγρα-
πτος· ی — یرپاک-ی-تربدزومέ κα-
λέمی, τὸ μεταφραστικὸν γρα-
φεῖον. [λομάχαιρον.

قلبت كالمتراک, οὐ. ἄ. κονδυ-
لبى كلوپ, ξ. λέσγη.

قلبى كهلّيت, ο. τ. κάμνειν.

قلبى كالهميگ, οὐ. ἄ. δικαίωμα
γραφείου.

قلبت كورلّيت, πλ. τοῦ قلب·
كلور كلور, ξ. γλώριον (χημ.)

قلبى كاليت, οὐ. ἄ. ἀλκάλιον (χημ.)
قلبت كولهل, οὐ. ἄ. τ. κορυφή ὀ-

ρους· πύργος· سی — چاك تسان
كولهسى, κωδωνοστάσιον·
كجى — كيكوتى كولهسى, ἀποσκο-
πεῖον.

قلبت كهلّيت, οὐ. τ. ξίφος.
قلبت كاليل, ε. ἄ. ὀλίγος, σπάνιος.

قلبت كاليل, ε. π. ἄ. σπανίως.
قلبت كام, οὐ. τ. ἀκινάκης.

قلبت كومار, οὐ. ἄ. τυχερὸν παί-
γνιον· κῦβος.

قلبت كوماروتى, ε. τ. ὁ παίζων
τυχερὰ παιγνίδια. [παίκτης.

قلبت كومارپاک, οὐ. τ. χαρτο-
قارخانه كوماوخانέ, οὐ. ἄ. π.

κατάστημα τυχερῶν παιγνι-
δίων. [πλοῖου.

قلبت كامار, οὐ. τ. δωμάτιον
قماش كوماک, οὐ. ἄ. ὕφασμα.

قماشدرمق كاماودهرماک, ρ. τ. ἐνερ-
τοῦ ἐπ.

καρθάς, οὐ. ἄ. τοξότης· ὁ
κατασκευάζων τόξα. [βάσης.
قواس καθάς, οὐ. τ. κλητήρ, κα-
قواس καθαήδ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ
عائيه — καθαήδ
-i-δσμανιγέ, ἡ τουρκικὴ γραμ-
ματική.
قواس καθάφ, οὐ. τ. κατὰ παραφθ.
ἐκ τοῦ ἄ. حواف χαφράφ, ὑπο-
δηματοποιός, ὑποδηματοπώ-
قواس καθάκ, οὐ. τ. αἰγίειρος. [λης.
قواس καθάκ (قول), ἑ. ἄ. πολύ-
λογος. [γέρα.
قواس καθάκ, οὐ. τ. αὐλός, φλο-
قواس καθάκ, οὐ. τ. καταδιώ-
κειν, κυνηγᾶν.
قواس καθάκ, οὐ. ἄ. πυκνότης, ἡ
ἀρμοδία κατὰστασις.
قواس καθάκ, οὐ. τ. κυψέλη.
قواس καθάκ, οὐ. τ. καυχᾶ-
σθαι ἐπὶ τινί.
قواس καθανός, μᾶλλον δὲ
قواس καθανός, οὐ. π. κελέθειον,
καθανόζι.
قواس καθανίν, πλ. τοῦ قانون.
قواس καθάκ, πλ. τοῦ قائم.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐκρίζου·
ἀποσπᾶν· δρέπειν· ὑποκινεῖν·
— قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐξοργίζεσθαι· ἀνακράζειν.
قواس καθάκ, οὐ. τ. πόρπη.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐμ-
πορπῆν.

قواس καθάκ, οὐ. τ. ἀποσπᾶσθαι·
προέρχεσθαι· ἐκρήγνυσθαι·
— قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐκπτοεῖσθαι·
— قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐκπτοεῖσθαι·
τὸ προέρχεσθαι ἐκ τῆς καρδίας,
τὸ δίδειν ἀσμενώς.
قواس καθάκ, ἑ. τ. κεκομμένος,
ἀποσπασθείς.
قواس καθάκ, ἑ. ποιήριον.
قواس καθάκ, ἑ. εἶδος ἀμάξης.
قواس καθάκ, ἑ. ἀντίγραφον.
قواس καθάκ, ἑ. τ. ἀντι-
γραφεύς.
قواس καθάκ, οὐ. ἄ. δύναμις· αἰ-
σθησις· ἐνέργεια.
قواس καθάκ, οὐ. ἄ. τροφή· βρώσις.
قواس καθάκ, ἑ. τ. ἀδύνατος·
ἀπορος· πτωχός.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐνισχύειν. [σχύεσθαι.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐνι-
σχυρός.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ἰσχυρός.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ὀλπος, ἀγ-
κάλη. [καλίζεσθαι.
قواس καθάκ, οὐ. τ. ἐναγ-
γισμός, μετ. τ. γε-
γηρακώς.
قواس καθάκ, οὐ. τ. γηράσκειν.
قواس καθάκ, ἑ. τ. ὑπερμε-
γέθης.
قواس καθάκ, οὐ. τ. κνήθεσθαι·
λυπεῖσθαι· ὑποπτεῦεσθαι.
قواس καθάκ, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἀνὴρ,

σύζυγος· ὑπερμεγέθης· γέρων·
 وارمق — κοδζαγιὰ βαρμάκ,
 ὑπανδρεύεσθαι· قارى — κοδζα
 καρή, γραῖα· — قارى καρή
 κοδζα, οἱ σύζυγοι (ἄνῃρ καὶ
 γυνή).
 قوجهلق κοδζαλήκ, οὖ. τ. γῆρας.
 قوچ κότς, οὖ. τ. κριός.
 قوچاق τοτσάκ, ἐ. τ. τολμηρός·
 γενναῖος· μάχιμος.
 قودرمق κοδουρμάκ, ρ. τ. βάλλειν
 (δι' ἄλλου).
 قودورمق κοδουρμάκ, ὡς τὸ προηγ.
 قودورمق κοδουρμάκ, ἴδ. قدورمق.
 قودوزلق κοδουζλήκ, οὖ. τ. λύσ-
 σα, ὑδροφοβία.
 قوراق κουράκ, ἐ. καὶ οὖ. τ. ξηρός.
 قورالق κουρακλήκ, οὖ. τ. ξηρασία.
 قورامق καθραμάκ, ρ. τ. δράττε-
 σθαι· συλλαμβάνειν.
 قوربنه κουρπαγὰ καὶ
 قوربنى κουρπαγή, οὖ. τ. βιάτραχος.
 قورت κουρτ, οὖ. τ. σκώληξ.
 قورتارمق κουρταρμάκ, ρ. τ. ἐλευ-
 θερόναι.
 قورتلتنق κουρτλανμάκ, ἴδ. قورتلتنق.
 قوتلس κουρτουλούς, οὖ. τ. ἀπαλ-
 λαγή, σωτηρία.
 قورتلق κουρτουλμάκ, ρ. τ. σώζε-
 σθαι· ἀπαλλάττεσθαι.
 قورتلتنق κουρτλανμάκ, ρ. τ. σκω-
 ληκίζειν.
 قورتلو κουρτλοῦ, ἐ. τ. σκωλη-

κόβρωτος· σκωληκίάρης.
 قورتمق κουρουτμάκ, ρ. τ. ξηραίνειν.
 قورد κουρδ καὶ قورت κουρτ, οὖ.
 τ. λύκος· — اسكى ἐσκή κούρτ,
 (ἄνθρωπος) λίαν πονηρός.
 قوردهل κορδέλκ, οὖ. τ. ταινία.
 قورساق κουρσάκ καὶ
 قورساق κουρσάκ, οὖ. τ. προηγορεῶν
 (γοῦσα τῶν πτηνῶν).
 قورسه κορσέ, ξ. στηθόδεσμος.
 قورشون κουρσούν, οὖ. τ. μόλυ-
 βδος· σφαῖρα μολυβδίνη· —
 قورسك κουρσούνὰ διζμέκ, τυ-
 φεκίζειν. [βδινος.
 قورشونلى κουρσουνλοῦ, ἐ. τ. μολύ-
 βδος· قورشونى κουρσουνί, ἐ. τ. μολύ-
 βδος·
 قورشونلامق κουρσουνλαμάκ, ρ. τ.
 μολυβδοῦν· τυφεκίζειν.
 قورسان κουρσάν, οὖ. τ. πειρατής.
 قورق κορούκ, οὖ. τ. ὀμφαξ, ἀγου-
 ρίδα. [κρόψυχος.
 قورقاق κορκάκ, ἐ. τ. δειλός, μι-
 قورقتق *ορκουτμάκ, ρ. τ. ἐκφο-
 βίζειν, ἀπειλεῖν.
 قورقتق κορκμάκ, ρ. τ. φοβεῖσθαι·
 δειλιᾶν. [τρικώδης.
 قورقنج κορκούνδζ, ἐ. τ. ἐπίφοβος,
 قورقو *ορκού, οὖ. τ. φόβος· τρόμος.
 قورقوسز *ορκουσούζ, ἐ. τ. ἄφοβος·
 ἀκίνδυνος· ἀσφαλής.
 قورقولى κορκουλούκ, οὖ. τ. φόβη-
 τρον· μορμολύκειον.

- کورجی کور·ουλού, ε.τ. τρομερός·
ἐπικύνδυνος.
- کورجی کورکوندζ, ε.τ. φρικώδης·
ἐπίφοβος.
- کورجی کورکاδζάκ, ε.τ. ἐπι-
κύνδυνος.
- کورجی کورουδαμάκ, ρ.τ. γουρ-
γυρίζειν.
- کورجی کورουلمάκ, ρ.τ. ἀλαζο-
νεύεσθαι.
- کورجی کورμαάκ, ρ.τ. ἀνεγείρειν·
στήνειν· σγεδιάζειν· — اردو
ὀρθοῦ کورμαάκ, στρατοπεδεύ-
ειν· — جاز دژاδὴر کورμαάκ,
στήνειν σκηνήν· — مجلس مەدژ-
لێس کورμαάک, συγκαλεῖν συμ-
βούλιον· — بنا پینا کورμαάک,
ἐγείρειν οἰκοδομήν· — ساعت
ساا̇ت کورμαάک, χορδίζειν ὠρο-
λόγιον. [νοῦργος.
- کورجی کورنάζ, ε.τ. ἐξυπνος· πα-
کورجی کورναζήκ, οὐ.τ. πα-
νουργία· εὐφυΐα.
- کورجی کورουρτή καὶ کورندی کور-
ρουندή, οὐ.τ. ὑποψία· φαν-
τασιοπληξία. [πτος.
- کورجی کورουνδηλή, ε.τ. ὑπο-
کورجی کورنخ, ξ.δεξαμενή, λουτήρ.
- کورجی کورρή, ε.τ. ξηρός.
- کورجی کورρή, ξ. φθείρ, سی — تحتہ
ταχτὰ کورουσί, κόριζα.
- کورجی کورρή, οὐ.τ. δάσος.
- کورجی کورηδζή, οὐ.τ. δαποφύλαξ.
- کورجی کورουμάκ καὶ کورومق کور-
ρουμάκ, ρ.τ. ζηραίνεσθαι.
- کورجی کورβέτ, οὐ.τ. δρόμων,
πλοῖον πολεμικὸν μονόκροτον.
- کورجی کورούκ, οὐ.τ. ὄμφαξ.
- کورجی کورούμ, οὐ.τ. θεμελίωσις.
- کورجی کورρημάκ, ἴδ. کورجی.
- کورجی کورουλούξ, οὐ.τ. κομ-
πασμός. [τεύειν.
- کورجی کورουμάκ, ρ.τ. προστα-
کورجی کۆز, οὐ.τ. κάρυον.
- کورجی کاζά, οὐ.τ. βομβύκιον, κοκ-
κούλι (μεταξοσκήληκος ἢ ἄλ-
λων ἐντόμων), βομβύκιον βάμ-
βακος.
- کورجی کوزού, οὐ.τ. ἀρνίον· —
کورجی کوزού کουλαγή, δξαλίξ
(βοτ.).
- کورجی کاهξ, οὐ.τ. τόξον· τοξότης·
σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου.
- کورجی کوسμάκ, ρ.τ. ἐμεῖν.
- کورجی کούξ, οὐ.τ. πτηνόν.
- کورجی کۆξ, οὐ.τ. ζεῦγος (ἵππων
ἢ βοῶν).
- کورجی کوسατμάκ, ρ.τ. περι-
ζωννύειν· πολιορκεῖν.
- کورجی کوسάκ, οὐ.τ. ζώνη.
- کورجی کوسανδή, οὐ.τ. ἱματι-
σμός· στολή.
- کورجی کوسانμάκ, ρ.τ. ζών-
νυσθαι. [ρας.
- کورجی کوسπαζ, οὐ.τ. ὀρνιθοθή-
- کورجی کوسδζί, οὐ.τ. ὀρνιθο-

قول καθλ, οὐ. ἁ. λόγος· συμφω-
νία· ἔρις.

قول κόλ, οὐ. τ. βραχίων· πτέρυξ
στρατοῦ· περιπολία· περίπο-
λος· طولاسقی — κόλ δολασμάκ,
περιπολεῖν· — قره کخره کół,
περίπολος· اغاسی — کół άγασ-
τή, ὑποταγματάρχης· دمیری —
کół δεμηρή, μοχλός· — —
کół κολά, περιπλέγδην.

قول κούλ, οὐ. τ. δευλος.
قول καθλεν, ἐπ. ἁ. προφορικῶς·
κατὰ συμφωνίαν.

قولج کουλატς, οὐ. τ. ὄργυιά.
قولچاقه کολάτσκα, οὐ. τ. ὄρνις
ἐπωάζουσα.

قولاغوز کουλαγούζ, οὐ. τ. ὁδηγός.
قولاغوزلى کουλαγουζλoux, οὐ. τ.
τὸ ὁδηγεῖν. [ὁδηγεῖν.

قولاغوزلامق کουλαγουζλαμάκ, ρ. τ.
قولاق کουλάκ, οὐ. τ. οὔς· —
کولάκ άσμάκ καὶ ورمک —

کولάκ βερμέκ, τείνειν τὸ οὔς·
— کول—مسافری —
کولάκ μεσαφερί, ὠτάκουστής·
کول—کوز —اولقى
کولάκ ὀλμάκ, εἶναι λίαν προσηκτικόν· —
دوه—
δεβεδὲς κουλάκ, ἀσύγκριτος·
کولاغى دلیک
کولαγί· δελίκ, —
ἔξυπνος.

قولامق κοβλαμάκ, ρ. τ. καταγ-
γέλλειν. [που).

قولان κολάν, οὐ. τ. ὑπόζωμα (ἴπ-

قولای >ολαῖ, ἐ. τ. εὐχερής, εὐ-
κολος· — οὐ. τ. ἄνεσις, εὐ-
κολία· μέσον· — ἐπ. τ. εὐ-
χερῶς.

قولایق کολαϊλήκ, οὐ. τ. εὐχέ-
ρεια· ἄνεσις.

قولایلهق καὶ قولایق καὶ قولایلاق
کولαϊλαμάκ, ρ. τ. διευκολύνειν.
قولایلاق καὶ قولایلاق کολαϊλαν-
μάκ, ρ. τ. εὐκολύνεσθαι.

قولب کούλπ καὶ
قولپ کούλπ, οὐ. τ. λαβή, χειρίς·
μίσγος.

قولبه کούλουπε, οὐ. τ. καλύβη.
قولق کολτούκ, οὐ. τ. μασχάλη·
προστασία.

قولق کολτούκ, οὐ. τ. οἶνοπνευμα-
τοπωλεῖον.

قولق کολτουκλαμάκ, ρ. τ. πε-
ριπτύσσεσθαι

قولق کολτούκ, ἴδ. قولقى.
قولقى کολδζί, οὐ. τ. φύλαξ, φρουρός.

قولقى کολτσάκ, οὐ. τ. ψέλλιον·
χειρίδιον.

قولرا کολέρα, οὐ. τ. χολέρα.

قولاندرمى کουλλανδηρμάκ, ρ. τ.
μεταχειρίζεσθαι· ποιεῖν τι εὐ-
χρηστον.

قولاغى کουλλανμάκ, ρ. τ. μετα-
χειρίζεσθαι.

قوللانیلقى کουλλανηκλή, ἐ. τ. εὐ-
χρηστος. [χρησις.

قوللانیلش کουλλανηλήξ, οὐ. τ.

قوللائلق قولλανεηλμάκ, ρ. τ. εἶναι ἐν χρήσει. [ἔωνεῖν.
قوللشق قابλλεσμέκ, ρ. τ. συμ-
قوللق قولλλούκ, οὐ. τ. δουλεία.
قوللق قولλλούκ, οὐ. τ. χειρίς.
قوللللق قولλανεηλμάκ, ρ. τ. τὸ
εἶναι μεταχειρίσιμον, εὐγρη-
قولل κόλλα, οὐ. τ. κόλλα. [στον.
قوللق قولλαλαμάκ, ρ. τ. παιπα-
λῶν. [φυλῆ.
قولل κάβμ, οὐ. ἄ. λαός· ἔθνος·
قولل κούμ, οὐ. τ. ἄμμος.
قولل قولμανδάρ, οὐ. τ. διοικη-
τής, ἀρχηγός.
قولل قولμανδάν, ὡς τὸ προηγ.
قولل قولμάνδα, οὐ. τ. διεύθυν-
σις, διοικήσεις. [πλοίου.
قولل قولμάνεα, οὐ. τ. σίτισις
قولل قولμπαρά, ἰδ. قولل.
قولل قولμπάνεα, ζ. ἑταιρεία.
قولل قولμείδια, οὐ. τ. κωμωδία.
قولل قولμ καὶ قولμράλ, ε. τ.
καστανόχρους.
قولل قولμρού, οὐ. τ. τρυγών.
قولل قولμσάλ, οὐ. τ. παραλία,
τόπος ἀμμώδης. — ε. τ. ἀμ-
μώδης.
قولل قولμάκ, ρ. τ. βάλλειν· θέ-
τει· ἐπιτρέπειν. — قولل
قولμάκ, ἐπιχειρεῖν εἰς τι· ἀμάντ
— ἔμάνετ قولμάκ καὶ — قولل
ρέχεν قولμάκ, ἐνεχυριάζειν·
— ἰτσερού قولμάκ, εἰσηγεῖ-

σθαι· — قولل πάχς قولμάκ καὶ
— قولل πέστ قولμάκ, στοιχη-
ματίζειν· — قولل γιολουνά κο-
μάκ, διευθετεῖν· — قولل γιο-
λά قولμάκ, ἀποστελλειν.
قولل قولμλούκ, οὐ. τ. τόπος
ἀμμώδης.
قولل قولμά, قولل — قولل ἀ-
βρέτ, οὐ. τ. γυνὴ πρόστυχος.
قولل قولμισέρ, οὐ. τ. ἐπίτροπος·
πληρεξούσιος· — قولل πο-
λὲς قولμισερί, ὑπαστυνόμος.
قولل قولμισιον, ζ. συμβούλιον,
ἐπιτροπή, μεσιτεία.
قولل قولμισιονδζού, οὐ. τ.
μεσίτης.
قولل قولνάκ, οὐ. τ. μέγαρον· δι-
οικητήριον· δρόμος μιᾶς ἡμέ-
ρας· κατάλυμα· πιτυρίασις.
قولل قولνάκ, οὐ. τ. σπάργανον.
πρηστήριον· ξυστόν, κοντά-
κιον πυροβόλου. [πρηστής.
قولل قولνδακδζί, οὐ. τ. ἐμ-
قولل قولνδερμάκ, ρ. τ. χορηγεῖν
τινι κατάλυμα· ἐπιβάλλειν.
قولل قولνδούρα, οὐ. τ. ὑπόδημα.
قولل قولνδουραδζί, οὐ. τ. ὑπο-
δηματοποιός.
قولل قولνδοκτόρ, ζ. ἄγωγεύς·
ὀδηγός. [ξενεῖτον.
قولل قولνσολάτο, οὐ. τ. προ-
قولل قولνσολός, οὐ. τ. πρό-
ξενος.

خونسوليده، ξ. τίτλος δη-
μοσίου χρέους.

κόνου σθημάτων, ρ. τ. φέ-
ρειν τινὰ εἰς γνωριμίαν μετὰ
τινος. | λεῖπν.

قوشمق كونوسمىخ، ر. ت. سونومى-
قوشمىق كونوسمىن، خ. قوشمىق.
قوشمق كونوسمى، ر. ت. قوشمىق.

قونطوراτο κοντοράτο καὶ | λαιον.
 قونطره κοντράτο, οὖ. τ. συμβό-
 قونقره κονγρέ, ξ. συνέδριον. συν-
 θήκη. | σκευή.

κονφεράνς, ζ. συνδιά-
κονουλιμάκ, ρ. τ. τίθεσθαι.

καταλύειν· κοιτάζεισθαι, κου-
ριάζειν (ἐπὶ πτηνοῦ).

κοῖαν, οὐ. τ. κυβέλη.

κοβλαμάκ, ρ. τ. καταγ-
γέλλειν.

قوغلق. ἰδ. κερουμάχ, قولوق

قوغمق. κοῦράχ, ἰδ. قوومق

κουβέε, οὐδ' δύναιμι· αἴσθη-
σις حافظه — κουβεΐ γαργαζά
τὸ μνημονικόν· مزاجه — κουβεΐ
μουμεϊζέ, ἡ διάκρισις· مذكره —
κουβεΐ μουτρικέ, ἡ διανοητι-
κὴ δύναμις· ماله — κουβεΐ
μαλιέ, μέσα οικονομικά, πόροι·
دن فعله چيقارمق — κουβεθὲν ψιλὲ
τσικαρμάχ, πραγματοποιεῖν.

καὶ ἰσχυρός· στερεός· παντοδύναμος (Θεός).

ἰσχυρῶς ἐντόνως.

قوي كوني، أو. τ. κολπίσκος.

قابلیت کا بیلانہ، οὐ. τ. στερεότης.

κουγιρούκ, οὐ.τ.
οὐρά, (μεταφ.) τέκνον. υ—
ακιδι κουγιρουγή δικιδί, ἀπέ-
θανε. [φειν διπλόνειν.

κρηθηνμάχ, ρ. τ. συστρέ-
κογιουλήμάχ, ρ. τ. ἐμβάλ-
λεσθαι. ἀναυιγνύεσθαι.

κοιτάξ, ρ. τ. ἐμβάλλειν.

κογιούν, οὐ. τ. θαλάκιον.
κόλπος.

قويو کونجیو، سب. ت. فریاد.

κογιού, ἐ.τ. πικτός· βαθύς
(ἐπὶ χρώματος).

κογιουλασμάκ, ρ. τ.
πήκταινεν· ἀμαυροῦσθαι.

κογιουλούκ, οὐ. τ. βαθύ-
της (γρώματος)· πυκνότης.

قيومي. $\kappa\omicron\upsilon\gamma\iota\omicron\upsilon\mu\omicron\zeta\iota, \tau\omicron$. قيو مجي

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, οὐ. τ. πρόδχτον.
καὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ρ. τ. ἀφίνειν.
ἐπιτρέπειν.

قويو. ὁ. οὐρανός, قويو

καὶ κάχρ, οὖ. ἀ. καταδυναστεύ-
σεις· ὁργή· λύπη.

ἰσχυράν, ἐπ. ἁ. βία· ἐκ βα-
θείας λύπης.

καρχαμάν, οὐ. π. ἥρω.

καχρεμανλήκ, οὐ. τ. ἡ-
ρωϊσμός.

καχρεμανί, οὐ. καὶ ἐ. π. ἥρωϊσμός· ἥρωϊκός.

καχρινάκι, οὐ. π. καταδυναστευτικός· τεθλιμμένος.

καχκαχά, οὐ. ἅ. καχχασμός, χαχλάνισμα.

καχβέ, οὐ. ἅ. καφέ· — καχβέ ἄλτή, προάριστον.

καχβέπαρσί, φιλοδωρήμα.

καχβεδζί, οὐ. τ. καψεύδης.

καί, οὐ. ἅ. ἐμετός. [λος.

καχιά, οὐ. τ. βράχος· σκόπε.

καχιάδ, οὐ. ἅ. χαληνός.

καχιάδέτ, οὐ. ἅ. τὸ διευθύνειν.

καχιάς, οὐ. ἅ. ἀναλογία· παραβολή· ὑπόθεσις· γνώμη.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

καχιάστὲν ζιγιαδέ, πλέον τοῦ πιθανοῦ.

قيصر کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

کاخیاشره, πλ. τοῦ قيصر.

قىرلىق κηρηλμάκ, ρ. τ. συντρίβε-
σθαι· δυσαρεστεῖσθαι· σκοτό-
τεσθαι· ἐκπίπτειν.

قىمقى κηρμάκ, ρ. τ. συντρίβειν·
δυσαρεστεῖν·προεξοφλεῖν·θραύ-
ειν·τρέπειν εἰς φυγήν. [πλκ.

قىرمة κηρμά, οὐ. τ. πτυχή, δι-
قىرى κηρηντή, οὐ. τ. ψιχίον·
σύντριμμα.

قىرى κηρηνδή, ὡς τὸ προηγ.

قىرى κηρήκ, ἐ. τ. συντετριμμένος.

قىز κήζ, ἴδ. قز.

قىزارتى κηζαρτμάκ, ρ. τ. ἐρι-
θραίνειν·ψύνειν. [(κρέας).

قىزارتما κηζαρτμά, οὐ. τ. ψητόν

قىزارمقى κηζαρμάκ, ἴδ. قزارمقى.

قىزارقى κηζάκ, οὐ. τ. ἔλκθρον.

قىزدرمى κηδερμάκ, ἴδ. قزدرمقى.

قىزشمقى κηζήσμάκ, ἴδ. قزشمقى.

قىزغى κηζγήν, ἴδ. قزغىن.

قىزلى κηζλήκ, οὐ. τ. παρθενία.

قىزل κηζήλ, οὐ. τ. ἐρυθρός.

قىزلى κηζηλλήκ, οὐ. τ. ἐρυθρότης.

قىزmq κηζμάκ, ἴδ. قزmq.

قىس καῖσί, οὐ. τ. βερύκοκκον.

قىش κής, οὐ. τ. χειμῶν.

قىшла κησλά, ἴδ. قشلا.

قىشلاق κησλάκ, οὐ. τ. χειμάδιον·
στρατών.

قىشلامقى κησλαμάκ, ἴδ. قشلامقى.

قىشلى κησλήκ, ἐ. τ. χειμερινός.

قىصاج κησάδς, οὐ. τ. λαστός.

قىصالتقى κησχλτμάκ, ρ. τ. συντέμνειν

قىصالى κησαλμάκ, ρ. τ. συντέ-
μνεσθαι.

قىشى κήσιν, ἐπ. τ. τὸν χειμῶνα.

قىصر καῖσέρ, οὐ. ἅ. Καῖσαρ.

قىصراق κησράκ, οὐ. τ. φορδός.

قىصقانج κησκάνδς, ἐ. τ. ζηλότυ-
πος· φθονερός.

قىصقانج κησκάνδς, ἐ. τ. ζυλότυπος·
φθονερός· φθόνος.

قىصلى κησηλμάκ, ρ. τ. πιέζεσθαι·
σφίγγεσθαι.

قىصمقى κησμάκ, ρ. τ. πιέζειν.

قىصى κησήρ, ἐ. τ. στεῖρος· ἄγος.

قىسىرلى κησηρλήκ, οὐ. τ. ἄγωνία·
στεῖρωσις.

قىصىقى κησήκ, ἐ. τ. ἐσφιγμένος.

قىغانه καὶ قىغنه καῖγανά, οὐ. τ. ὥο-
τηγανίτης. [καρίζειν.

قىغردامقى κηγερδαμάκ, ρ. τ. κα-
καῖγού καὶ قىقى καῖγκή, οὐ.

τ. μέριμνα· κατήφεια.

قىل κήλ, οὐ. ἅ. ἐλέχθη· λόγος·

وقال — κήλ-ου-κάλ, θρυλλή-
ματα· σκάνδαλον.

قىل κήλ, οὐ. τ. θρίξ, μαλλίον.

قىلىچى κηλτςήκ, οὐ. τ. ἄκανθα·
ψαροκόκκαλον. [σθαι.

قىلانج κηλλανμάκ, ρ. τ. τριχού-

قىلىق κηλήκ, οὐ. τ. μορφή· εἰ-
κὼν· στολή· ἱματισμός.

قىلق κηλμάκ, ἴδ. قلىق. [γχαλα-

قىلاق καῖμάκ, οὐ. τ. πῖαρ, ἀνθό-

قىمت κηγμέτ, οὐ. ἅ. τιμή, ἄξια·

— ζή κηϊμέτ, βαρύτιμος.
 κηϊμετσήζ, οὐ. τ. μὴ ἔχων
 ἄξιαν.
 κηϊμετλενδηριμέκι, ρ. τ.
 αὐξάνειν τὴν τιμὴν.
 κηϊμετλενμέκι ρ. τ. τι-
 μασθαι· αὐξάνειν τὴν τιμὴν.
 κηϊμετλή, ἐ. τ. πολύτιμος.
 καϊμάκ, ἴδ. قائمى.
 κήν, οὐ. τ. κολεός, θήκη.
 κηνά, ἴδ. قنا. [στός.
 καγινάρ, ἐ. τ. θερμός, βρα-
 καϊνάκ, οὐ. τ. πηγὴ· ἴδ.
 قايناق.
 κηναλατιμάκ, ἴδ. قنالتيق.
 κηναλανμάκ, ἴδ. قنالتيق.
 καϊναμάκ, ἴδ. قاينامى.
 κουγιούδ, πλ. τοῦ قيد.
 κηθράκ, ἐ. τ. βοστρυχώδης.
 κηθηρδζήκ, ἐ. τ. βοστρυ-
 χοειδής· εἶδος προβάτου ἔχον-
 τος μικρὰν τὴν οὐράν.

κηθρήμ καὶ
 κηθρήμ, οὐ. τ. βόστρυξ.
 κηθηριμάκ καὶ [φειν.
 κηθηριμάκ, ρ. τ. συστρέ-
 καϊγούμ, ἐ. ἅ. ὑπερθ. τοῦ
 قائم· ὁ αἰώνιος ὑπάρχων Θεός·
 κανδηλανάπτης (δζαμίου).
 καϊγουμιγέτ, οὐ. ἅ. αἰω-
 νιότης. [χός.
 κουγιουμδζί, οὐ. τ. χρυσο-
 κογιούν, οὐ. τ. πρόβατον.
 κηγιέ, οὐ. τ. ὀκιά.
 κηγί, οὐ. τ. ὄχθη, παραλία.
 κηγίμ, οὐ. τ. ὁ τρόπος τὸ
 κόπτειν τὸν καπνόν.
 κηγιμακ, οὐ. τ. τὸ κατα-
 τέμνειν λεπτοκοπεῖν κρέας·
 βλάπτειν· θυσιάζειν τι.
 κηγιμαλαμάκ, ρ. τ. κατα-
 τέμνειν· λεπτοκοπεῖν.
 καγημαλήκ, οὐ. τ. τὸ κατὰ λ-
 ληλον διὰ περίκομμα κρέας.

ك كιάρ, 25ον γράμμα του τουρκ.
αλφαβήτου καὶ 22ον τοῦ ἄρα-
βικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυνα-
μεῖ τῷ 20.

ك كέ, ἐπ. ἄ. ὥς, καθώς· ك —
κέζα, ὥς τοῦτο· ἐπίσης.

ك كιαπίρ, ἐ. ἄ. μέγας, ἔξοχος.

ك كياپۇس, οὐ. ἄ. ἐφιάλτης

ك كياتήπ, μετ. ἀντὶ οὐ. γρα-

φεύς· δημόσιος γραφεύς· ك —

κιατηπ-ι-ἐξίλλι, Θεός· — ك —

πάς κιατήπ, ἀρχιγραμματεύς· ك —

κ — μα'γέτ κιατηπί, μα'γέτ

κιάτληπ, ἀκόλουθος πρεσβείας· ك —

κιατηπ-ι-φελέκ, ὁ Ἑρμῆς

(ἄστρον).

ك كياتتهپانέ, ἐπ. π. γραμ-

ματικῶς· ἀξίως γραμματεῖ.

ك كياتήμ, ἐ. ἄ. ὁ κρύπτων.

ك كياسήρ, ἐ. ἄ. πολὺς.

ك كياζήπ, οὐ. ἄ. ψεύστης· —

ἐ. ἄ. ψευδής, κίβδηλος· — ك —

φεδζρ-ι-κιαζήπ, λυκαυγές.

ك كιάρ, οὐ. π. ἐργασία, πρᾶξις·

μάχη· λόγος· ἐπιτήδευμα· ὡ-

φέλεια, κέρδος· — ἐ. π. ὁ πρᾶτ-

των· ὁ ἐπαγγελλόμενος· — ك —

σανδηκκιάρ, ταμίας· — ك —

χιδμετκιάρ, ὑπηρέτης· ك —

κισυναχκιάρ, ἀμαρτωλός·

— ك سانا'ατκιάρ, τε-

χνίτης· — ك سενκκιάρ, ἐγ-

κωμισαστής· — ك دەر كيár,

πρόδηλος.

ك كياراكيأخ, ἐ. π. ὁ εἰδώς

τὰ πράγματα.

ك كيارپان, οὐ. π. ξενών· συνο-

δία ἰδοιπόρων. [σιον.

ك كيارخانέ, οὐ. π. ἐργαστά-

ك كياردأر, ἐ. π. πολυάσχολος.

ك كياردان, ἐ. π. ἔμπειρος.

ك كياردانى, ἐ. π. ἐμπειρία.

ك كياردهدە, ἐ. π. πολὺ πειρος.

ك كيارسەز, ἐ. π. ἄεργος· ἄνω-

φελής. [πειρος.

ك كيارسەنأس, ἐ. π. πολὺ-

ك كيارفەرما, ἐ. π. ἰσχυρός.

ك كياراكيأخ, οὐ. π. ἐργο-

στάσιον.

ك كياركيوزأر, ἐ. π. ἱκα-

νός (ἐν τοῖς ἔργοις).

ك كياركەز, ἴδ. كرف.

ك كياركەر, ἐ. π. δραστηκός·

— οὐ. π. σκόρομη λίθινη.

καρὼν χιαρβάν, οὐ. π. συνοδία
ὁδοιπόρων.

καρὼν χιαρβάν σεράϊ, οὐ. π.
ξενίων ὁδοιπόρων.

καρί, ἐ. καὶ οὐ. π. ἐργα-
ζόμενος, ἐργασία.

καρὴ, οὐ. ἄ. ποτήριον.

καρὴ, ἐ. ἄ. ὁ κερδαίνων.

καρὴ, ἐ. ἄ. ὁ συντρίβων.

καρὴ, οὐ. π. ποτήριον. —

οὐ. τ. τρυβλίον.

καρὴ, οὐ. π. οἶκος· ὁω-
μάτιον· φωλεά.

καρὴ, ἐ. ἄ. ὁ ἀνακαλύπτων· ὁ διασαρῶν.

καρὴ, ἐ. ἄ. ὁ διασαρῶν.

καρὴ, ἐ. ἄ. ὁ συγκρατῶν
τὴν ὁργάν.

καρὴ, ἐ. ἄ. ὁ συγκρατῶν
τὴν ὁργάν.

καρὴ, οὐ. π. χαρτο-
πώλης, χαρτέμπορος.

καρὴ, οὐ. π. χαρ-
τοποιεῖτον. — ὄν. κύρ. Καρ-
τῶν.

καρὴ, οὐ. ἄ. τὸ ὅλον· ὅλος.

καρὴ, ἐ. π. ἄ. ὅλος, ἀνε-
ξαρτέτως.

καρὴ, ἐ. π. ὁ
κρύπτων τὴν ἀλήθειαν· ὁ ἀρ-
νούμενος τὸν Θεόν, τὴν εὐερ-
γέσιαν· ἄπιστος· μεταφρ. κα-
κός, μοχθηρός.

καρὴ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
ὡς ἄπιστος· ἄπίστος.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ.
ἄ. ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος·
ἐγγυητής. [καμφοῦρα.

καρὴ, οὐ. ἄ. καμφοῦρα· ἡ

καρὴ, ἐ. ἄ. καμφορώδης.

καρὴ, οὐ. ἄ. τὸ ὅλον· ὅλος.

καρὴ, ἐ. π. ἄ. καθ' ὅλου,

ἀνεξαρτέτως.

καρὴ, ἐ. ἄ. ἐπαρκής.

καρὴ, ἐ. π. εὐτυχής.

καρὴ, οὐ. π. οὐρανίσκος· εὐχί·

— ἡ — καρὴ νὰ καρὴ, ἐκὼν

ἄκων.

καρὴ, ἐ. π. ὁ ἐκ-
πληρῶν τὴν εὐχί· ὁ δωρού-
μενος τὸ ποθοῦμενον.

καρὴ, ἐ. π. ὁ τυγχά-
νων τοῦ ποθομένου.

καρὴ, οὐ. π. εὐτυχής·
νικητής.

καρὴ, οὐ. π. ἐπι-
τυχία· εὐτυχία. [νίκη.

καρὴ, ἐ. π. ἐπιτυχία·

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

καρὴ, ἐ. καὶ οὐ. π.

κίβη κίβη, ἐ.τ. αἰδήμων, σώ-
φρων. [ρου.

κίβη κίβη, ἐπ.α. ἐξ ὀλοκλή-
κίβη κίβη, οὐ.τ. ἐντελεία.

κίβη κίβη, ἐ.π. ὁ ἐπιτυ-
χών ἐπιτυχής.

κίβη κίβη, μόρ. α. ὠσχεύει.

κίβη κίβη, οὐ.α. θερμάστρα.

κίβη — κίβη ἐβδελ, Δεκέμ-

βριος. θά — κίβη σανή,

Ἰανουάριος. [τάχα

κίβη κίβη, πρόθ.α. ὥς, ἐάν,

κίβη γκίβη, οὐ.π. βοῦς, ταῦρος.

κίβη γκίβη, οὐ. καὶ ἐπ.π. τόπος.

κίβη κίβη, ἐνίοτε. — τάχα

κίβη, πρωτεύουσα. —

κίβη κίβη, ἐνίοτε.

κίβη κίβη, ἐ.π. ὁ ἀρπά-

ζων ἄχυρον. — οὐ.π. ἤλεκρον.

κίβη κίβη, οὐ.π. ὁ Γα-

λαζίας. [νωθρός.

κίβη κίβη, ἐ.α.π. μίση πόλιος.

κίβη κίβη, ἐπ.π. βραδέως,

νωθρός.

κίβη κίβη, οὐ.τ. βραδύτης.

κίβη κίβη, ἐ.α. ἀστρομάντις.

μάντις.

κίβη κίβη, ἐπ.π. ἐνίοτε.

κίβη κίβη, ἐ.α. ὁ ὢν, ὁ ὑπάρχων.

κίβη κίβη, πλ. τοῦ προηγ.

τὰ πλάσματα ὁ κόσμος.

κίβη κίβη, οὐ.π. ψητόν (χρέας

κίβη κίβη, πλ. τοῦ κίβη. [κτλ.).

κίβη κίβη, ἐ.τ. εὐγενής. ἀξιο-
πρεπής.

κίβη κίβη, ἐπ.τ. εὐγενῶς.

κίβη κίβη, ρ.τ. ἐξευ-

γενίζεσθαι.

κίβη κίβη, οὐ.τ. εὐγένεια.

κίβη κίβη, οὐ.α. ἡπαρ.

κίβη κίβη, οὐ.α. ἀλαζονεία.

κίβη κίβη, πλ. τοῦ κίβη.

κίβη κίβη, ἐ.τ. ἀλάων.

κίβη κίβη, ρ.τ. ψοφᾶν,

ἀποθνήσκειν.

κίβη κίβη, οὐ.τ. κόπρος.

κίβη κίβη, θ. τοῦ κίβη.

κίβη κίβη, οὐ.α. ἡ μείζων

πρότασις τοῦ συλλογισμοῦ (λογ.)

κίβη κίβη, οὐ.α. ἡ θεία με-

γαλειότης.

κίβη κίβη, οὐ.α. θεῖον, θεῖον,

φώσφορον. [θαιοῦχος.

κίβη κίβη, ἐ.α. φωσφορικός.

κίβη κίβη, ἐ.τ. ἔγκυος. [σύνη.

κίβη κίβη, οὐ.τ. ἐγκυμο-

κίβη κίβη, ἐπ.τ. ὥς, οὕτω, τοιούτω

τρόπῳ. ἅμα. εὐθύς. ὥς (ἐπὶ

κίβη κίβη, ἐ.α. μέγας. [χρόνου).

κίβη κίβη, οὐ.τ. ὑπερη-

φάνεια.

κίβη κίβη, θ. τοῦ κίβη κίβη.

κίβη κίβη, οὐ.α. ἡ κατὰ τε-

τρατείαν τῶν Φεβρουαρίῳ προς-

τιθεμένη ἡμέρα. — κίβη κίβη

κίβη, ἔτος βίσεκτον.

κπαζέ, ε. τ. ακριτόμυθος, γελοῖος. [μέρπεια.

κπαζελίχι, οὐ. τ. χα-
κεπτσέ, οὐ. τ. ἀρυτήρ, κύ-
κεθρον· εξαφριστής· σζγήνη
ιγθυδόκος.

κπέκι, οὐ. τ. πίτυρον.

κπένκι, οὐ. τ. καταπα-
κτὴ· σκέπαστρον.

κπορμκ κιοπὺρμέχι, ρ. τ. ἀφρίζειν.

κποκ κιοπὺχι, οὐ. τ. ἀφρός.

κπαβ κιτάπ, οὐ. ἄ. βιβλίον· حساب

— χεσάπ κητάπ, τέλος πάν-
των. [σύνταξις.

κπαβ κιταπέτ, οὐ. ἄ. σύνθεσις,

κπαβ κιταπὸζή, οὐ. τ. βιβλιο-
πώλης. [θήκη.

κπαβ κιταπ, χανέ, οὐ. π. βιβλιο-

κπαβ κιταπσής, οὐ. π. ἄπιστος.

κπαβ κιταπί, ε. ἄ. μονοθεϊστής·
βιβλιοφύλαξ.

κπαβ κεάν, οὐ. ἄ. λίνον, λινάρι.

κπαβ κχούτπ, πλ. τοῦ κπαβ· حافظ

— κπαβ κχούτπ, βι-
βλιοφύλαξ.

κπαβ κχουτούπ, χανέ, ἴδ. κπαβ.

κπαβ κετχουδά, κ. κεχαγιά, οὐ.

π. οἰκονόμος, διαχειριστής·
ἐπίτροπος· ἀντιπρόσωπος συν-
τεχνείας.

κπαβ κεδόχστε, ἐπ. τ. βαθμη-
δόν· ὁλονέν.

κπαβ κχουτρούμ, ε. τ. παράλυτος.

κτμ κέτμ, οὐ. ἄ. τὸ προσποιεῖ-
σθαι ἄγνοιαν· τὸ κρύπτειν.

κτμ κετμέχι, ρ. τ. πηγαίνειν·
ἀπέρχεσθαι· χάνεσθαι.

κτμ κετουρτμέχι, ρ. τ. μετα-
πέμπεσθαι.

κτμ κχουτουρτή, οὐ. τ. σύγ-
χυσις, θόρυβος. [φέρειν.

κτμ κετουρμέχι, ρ. τ. ἄγειν,

κτμ κετούμ, οὐ. ἄ. ἐχέμυθος.

κτμ κχουτούχι, οὐ. τ. κορμὸς
δένδρου· ξύλον. [πέμπεσθαι.

κτμ κετιρτμέχι, ρ. τ. μετα-
κτμ κετιρὸηλέχι, ρ. τ. μετα-
πέμπεσθαι (ρ. παθ.).

κτμ κετιρίς, οὐ. τ. φέρσιμον.

κτμ κετιρμέχι, ρ. τ. ἄγειν,
φέρειν.

κτμ κεδάφρέτ, οὐ. ἄ. πυκνότης.

κτμ κεδάφρέτ, οὐ. ἄ. ἀφθονία.

κτμ κεδάφρετλή, ε. τ. πολυάριθμος.

κτμ κεδσίρ (κτμ), ε. καὶ ἐπ. ἄ.
πολύς, ἀφθονός· πολύ.

κτμ κεδσίρεν καὶ [ἀφθόνως.

κτμ κεδάφρέτεν, ἐπ. ἄ. λίαν· πολύ·

κτμ κεδίφ, ε. ἄ. χονδρός· πυ-
κνός.

κτμ κεδόζ, ε. π. ἀνάποδος· κυρτός·

κτμ — κεδόζ πὶν καὶ چشم —

κεδόζ τσέσμ, παραβλώψ· نظر —

κεδόζ νάζάρ, ὁ ὑποβλέπων· φθο-
νερός.

κτμ κχουδζά, ἐπ. π. ποῦ· πῶς.

κισιζισοθηρμέχι, ρ.τ.προ-
ξενεῖν φαγοῦραν. [γοῦραν.

χεῶζι σμέκι, ρ. τ. ἔχειν φα-
 χεῶζι κρημέκι, ρ. τ.
 Βοχδύνειν. [ρεῦν.

κεκεκε κεδζικιμέκι, ρ. τ. ἀργόπο
κε κεδζέ, ἴδ. κεκ.

γκέτς, ἐ. τ. ἐξώρχς, ἀργά.

γχετσίδ, ου. τ. δίοδο. διάβασις.

κ γκατσέρ, γ' ἐν. πρὸς. τῆς
 ὀριστικῆς τοῦ ἐκπ. ἀντὶ ἐπι-
 θέτου· ἔχων ἀγοραίαν ἀξίαν,
 πέραςιν.

γκετσκίν, έ. τ.
 περσικένης· πεπτωχός.

γχετ. σμ. έζ, έ. τ. κίθδ. ηλ. ος.
 άγ. ρ. η. σ. τ. ος.

γχετμίς, μετ. τ. παρελ-
θών, έώλος.

٤٤٣ γκετςμεκέχ, ρ. τ. διέρχεςθαι·
 διαβαίνειν· εισδύειν· παρέρχε-
 σθαι· — ٤٤٤ ἰλὲ κετςμεκέχ, ἀπο-
 κτῶσθαι· συλλαμβάνεσθαι· ایش

— ايسدن ἰς ἰσθδὲν κετσμέχι,
εἶναι λίαν ἀργά τετελεσμένον·
— كندڻ كيندينδὲν κετσμέχι,
παραμελεῖν. — واڙ بڙڙ κετس-
μέχι, ἐγκαταχλείπειν. رڪ ڊيٽه
— γερὶν τιπὶνὲ κετσμέχι, κα-
ταισχύνεσθαι.

κὴν γκετσέν, σὺ. τ. καὶ ἐ. διαβαί-
νων· παρελθών· οὐ — γεδοξενδέ,
πρὸ ἡμερῶν.

چکنک γχετσινμέχι, ρ. τ. ζῆν.
 πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

κεδρὺν ὁ ηρμέχ, ρ. τ. ἀ-
ποζῆν.

καὶ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως, ἦλθεν εἰς τὴν ἑρῆραν
καὶ ἐκείνην ἔβρισην ἐν τῇ ἑρῇ. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
πόλιν καὶ ἐκείνην ἔβρισην ἐν τῇ πόλει. καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκείνην ἔβρισην ἐν τῇ πόλει.

ڪورمڪ κετσουρμέκι, ρ. τ. διαθί-
 βάζειν· ἀπαλλάττεσθαι.

45 κετσέ, οὐ. τ. πύλημα· να-
χτόν, κ. κετσές.

— *βουνόζι* αἰζ. τ. οὐ. *κετσί*, *κί*
κετσὶ *πουῖνουζή*, *ξυλοκέρατον*.

کچھ کہتے ہیں، وہ. ت. دیوہڑ، سٹینون.

γχετσιρμέχι, ρ. τ. διαπε-
 ρᾶν· διαπλέειν· ἀπαλλάττειν.

καρχαλ (كل كيούχλ), ε. α.
ὀφθαλμοπατρός.

15 γκεδά, ἐ. καὶ οὐ. π. πτω-
γός, ἐπαίτης· ἐπαιτεία.

γκεδαί, οὐ. ἅ. ἐπαιτεία.

κακεδέρ, οὐ.ά. ἀθυμία, θλῦψις.
βλάβη. [βεσθοαι.

كد رلنك κεδερλενιμέκι, ρ. τ. θλί-
 كد رلي κεδερλί, ε. τ. τεθλιμμένος.

κα γκεδίκι, οὐ. τ. ἐργαστάσιον
προνομιούχον. ὁδοῦς. ῥῆγμα
τοίχου.

ελακ γκεδμέχι, ρ. τ. χάμνειν ὀ-
δόντια· χάμνειν ῥῥῖγμα.

•κ κεδέ, οὐ. π. οἶκος· (ἐν συνθ.)
τόπος ὠριζόμενος.

5κ κεδί, οἰ. τ. γαλῖ.

كيد γκεδίκι, οὖ. τ. ἐργαστάσιον
 προνομιοῦχον· ὁδούς· ῥῆγμα.
 كيد γκεδικλί, ἐ.τ. προνομιοῦχος.
 كيد γκιδί, ἐ.τ. οἶος, ὁποῖος (ἄν-
 θρωπος)· οὖ. τ. μαστρωπός.
 كذا κέζα, μόρ. ἄ. ἐπίσης, ὡσαύτως
 كذاب κεζζάπ, ἐ. ἄ. ψεύστης· —
 صوي κεζζάπ σσυγίου, νιτριχόν
 ὀξύ (χειμ.).
 كذاب κεζάπ, οὖ. τ. ὑδρογλωρονι-
 τριχόν ὀξύ, νιτριχόν ὀξύ (χμ.).
 كذار γκιουζάρ, οὖ. π. τὸ διαβαί-
 νειν, τὸ παρέρχῃσθαι· — ἐ.π.
 (ἐν συνθ.) ὁ παρερχόμενος· ὁ
 ἐκπληρῶν· ὁ διεκπεραιῶν, ὁ
 ἀποτίων ὀφειλήν· ὁ δωρούμε-
 νος· — خراج χαράδζ γκιουζάρ,
 ὁ φόρου ὑποτελής· — مصحات
 μασλαχάτ γκιουζάρ, ἐπιτε-
 τραμμένος, πράχτωρ.
 كذر γκιουζέρ, οὖ. π. τὸ διαβαί-
 νειν· δίοδος.
 كذار γκιουζεράν, οὖ. π. τὸ πα-
 ρέρχῃσθαι· — ἐ. π. παρερχό-
 μενος.
 كذرζ γκιουζερχιάχ, οὖ. π. πέρα-
 σμα· στενόν· διάβασις ποταμοῦ.
 كذشت γκιουζέστ, οὖ. π. τὸ δια-
 βαίνειν· — سر سèρ γκιουζέστ,
 σύμβαμα· βιογραφία
 كذشته γκιουζεστέ, ἐ. π. προγενέ-
 στερος, παρελθών· — οὖ. π.
 τόκος χρημάτων.

الكز كεζαλίκι, μόρ. α. ούτω,
παρομοίως.

ڪر γκέρ, π. κατάληξις δηλοῦσα
 τὸν ἐργαζόμενον ἢ ἀσχολούμε-
 νον. — ۛۛ ζέρ γκέρ, χρυσογός.

κέρρατ, πλ. τοῦ كرة.

κίραχι, οὐ.τ. ἐνοικιαστῆς,
μισθωτῆς. ἀγωγιάτης.

λεία οἰκοδομήσιμος.

κίραλατμάχ, ρ. τ. ἐνοι-
 χιάζειν (ὁὶ ἄλλου). ἴζειν.

1. $\chi\iota\rho\alpha\lambda\alpha\mu\acute{\alpha}\chi$, ρ. τ. ἐνοικιά-
 2. $\chi\iota\rho\alpha\lambda\alpha\nu\acute{\alpha}\chi$, ρ.τ. ἐνοικιά-
 3. ζεσθαί.

کرام خیراً، پل. τοῦ کریم.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

κεραμετλού, ε. τ. μεγα-
λοπρεπής· όσιος· έλευθέριος·
— Μεγαλειότατος (τίτλος του
Σουλτάνου).

γχεσάν, οὐ. π. ἄκρα· ὄχθη·

τέρμα· ὄριον· — **ی** πὶ γκεράν,
ἄνευ ὀρίων. [τιμος.

— **کران** κिरάν, **ε**. π. βαρύς, πολύ-
κيرانپهخا, **ε**. π. βαρύτιμος.
کرانچان گکيراندڅان, **ε**. π. ὁ βα-
ρυνθεὶς τὴν ὑπαρξιν, καταβε-
βλημένος· ὀχληρός.

کراندست کيراندেষ্ট, **ε**. π. βραδύς·
ἀδρανής.

کرانسايه کيرانساγέ, **ε**. π. ἔζωχος·
ἔχων ἐπιρροήν.

کرانسر کيرانσέρ, **ε**. π. ὑπερήφανος.
کرانی کيرانί, **οὐ**. π. βαρύτης, βά-
ρος. [στρέφεσθαι

کراحت κεραχέτ, **οὐ**. ἄ. τὸ ἀπο-
κράχεται, **ε**. π. ἄ. δυσα-
ρέστως.

کرپال کيرپάλ, **οὐ**. ἄ. κόσκινον.
کريت کورπέτ, **οὐ**. ἄ. θλιψίς·
μέριμνα.

کرپچ کيرπίτς, **οὐ**. τ. πλίνθος ἐκ
λάσπης καὶ ἀχύρου ἐξηραμένη
εἰς τὸν ἥλιον.

— **کريک** کيرπίκι, **οὐ**. τ. βλεφαρίς.
کريپي کيرπί, **οὐ**. τ. ἐχθρός.

کريک کيرπίκι, **οὐ**. τ. βλεφαρίς.
کروه کيουρρέ, **οὐ**. ἄ. σφαῖρα.

کرده کέρρετεν, **ε**. π. ἄ. μίαν φοράν·
ποτέ· **بعد احوه** — κερρέτεν πὰτ
οὐρχα, ἀλλεπαλλήλως.

کرتک κερτίκι, **οὐ**. τ. βωγμή, χα-
ραγμάδα. [χαραγμαῖαν.

کرتک κερτμέκι, **οὐ**. τ. τὸ ἀνοίγειν

کرتک κερτενκελέ, **οὐ**. τ. σαῦρα.
کرته κερτέ, **οὐ**. τ. περίστασις· εὐ-
καιρία· ἐγκοπὴ.

کرچ کیرهڅ, **οὐ**. τ. ἄσβεστος.
کچک κερτσέκι, **ε**. τ. ἀληθής·
— **οὐ**. τ. ἀλήθεια. [θῶς.

کچکدن κερτσεκτέν, **ε**. π. π. ἀλη-
κچککم κερτσεκλεμέκι, **ρ**. τ. ἀ-
ληθεύειν. [ληθεύειν.

کچککم κερτσεκλενμέκι, **ρ**. τ. ἐπα-
کچ κερτσέ, **μ**όρ. π. καίτοι, **μ**ο-
λονότι. [γεγονός.

کرد κέρδ, **οὐ**. π. ἔργον· πράξις,
کرد κίρδ, **ε**. τ. στρογγύλος· ὁ πέ-
ριξ στρεφόμενος.

کرداب گکیردآپ, **οὐ**. π. δίνη. [ξίς.
کردار گکیردآر, **ε**. τ. ἔργον· **پرخ**-
کردار کیردآκέρδ, **ε**. π. π. κύκλω,
πέριξ· πικνταχόθεν.

کردان گکیردάν, **οὐ**. π. λαιμός· —
ε. π. ὁ στρεφόμενος· ὁ στρέ-
φων. [δέραιον.

کردانلق گکیردانλήκ, **οὐ**. τ. περι-
کرد گکیرδέκι, **οὐ**. π. νυμφικός
θάλαμος· ἐκτέλεις γάμου·
کچکسی — گکیردەکی گکەڅەسی,
ἡ πρώτη νύξ τοῦ γάμου.

کردار کیردیکآر, **οὐ**. π. ὁ **دهم**-
ουργός· θάλαμος.

کردن گکیردέν, **οὐ**. π. λαιμός· ἡ-
ρως, ἀνδρεῖος.

کردانلق گکیردنلیکی, **ἴδ**. کردانلق.

کردە گکیردە, **με**τ. π. τετελεσμένος,

πεποιημένος· — οὐ. π. ἔργον.
 κερδούν, οὐ. π. τροχός.
 σφαῖρα οὐράνιος· τύχη.
 κερδέρ, ἐ. καὶ οὐ. π. πε-
 πραγμένος· ἔργον· πράξις.
 κερεστέ, οὐ. τ. ὕλη οἰκο-
 δομήσιμος, ξυλεία.
 κερεστεδί, οὐ. τ. ξυ-
 λέμπορος.
 κερουρή, οὐ. α. θρόνος· ἔδρα·
 ἄμβων· θεμέλιον· —
 κουρσού-ι· χοουμέτ, ἔδρα κυ-
 βερνήσεως.
 κερφτ, οὐ. π. τὸ συλλαμ-
 βάνειν· τὸ κρατεῖν.
 κερφτάρ, ἐ. π. ἐαλωκώς,
 αἰχμαλωτός. [φθείς.
 κερφτέ, μετχ. π. συλλη-
 κέρ, ἐ. τ. προσήκων,
 κατάλληλος· — οὐ. τ. ἀνάγκη·
 — πρ. τ. δεῖ, πρέπει, εἴτε,
 εἴτε· — κερέκιδιρ, δέον ἐ-
 στί· — κερεγί· χιπί, ὡς
 δεῖ· — κερέκλ ὁ
 κερέκλ πασκάσι, εἴτε ἐκεῖνος
 εἴτε ἄλλος· — κερέκλ
 τί μὲ μέλλει· — κερέκλ
 ἡδδίκι, ἔπρεπε νά· . . . —
 κερεμ. κερέκλ, πρέπον εἶναι
 νά ὑπάγω. [κερως.
 κερκεδάν, οὐ. τ. ῥινό-
 κερκέφ, οὐ. τ. μάγγανος
 (ὅπου κεντοῦν).

κερκεκλήκλ οὐ. τ. ἀνάγκη.
 κερεγί, ἐ. καὶ ἐπ. τ. δεόν-
 τως· τὸ δέον.
 κερκλήν, ἐ. τ. ὁ εἰσχωρῶν·
 ὁ ἐπεμβαίνων.
 κέρμ, ἐ. α. θερμός· εὐερέθι-
 στος· ζέστη.
 κερέμ, οὐ. α. μεγαλεῖον·
 γενναιοδωρία· ἀγαθότης· εὐ-
 εργεσία.
 κερμά, οὐ. τ. θερμός· ζέστη.
 κερμακέρμ, ἐ. π. ἐξημ-
 μένος. [ἀπλόνειν.
 κερμέκλ, ρ. τ. ἐκτείνειν·
 κερμεκιάρ, ἐ. π. εὐεργε-
 τικός. [ποιῖα.
 κερμεκιάρί, οὐ. π. εὐ-
 κερμί, οὐ. π. θερμότης· ζέστη.
 κερμείδ, ξ. κέραμος.
 κερινμέκλ, ρ. τ. ταννύεσθαι.
 κερβάν, οὐ. π. συνοδία ὁ-
 δοιπόρων· — κερβάν σε-
 ράϊ, ξενίων.
 κερβετ, ξ. κλίνη.
 κερουούρ, οὐ. α. ἐπανάληψις.
 κερουούχ, οὐ. π. λαός· συμ-
 μορία· ὁμιλος.
 κερουεβί, ἐ. α. σφαιρικός.
 κερεβίζ, οὐ. τ. σέλῃνον.
 κέρχ, οὐ. α. ἀπέχθεις.
 κερέ, οὐ. α. φορά· —
 πὰζ κερρέ, ἐνίοτε· —
 κερρέ, πολλάκις.

κισουρρέ, οὐ. ἄ. σφαῖρα. * —
κισουρρέϊ ἄρζ, ἡ ὑδρόγειος
σφαῖρα. * — κισουρρέϊ σεμά,
ἡ οὐράνιος σφαῖρα.

κέρχεν, ἐπ. ἄ. ἀκουσίως,
δυσχερῆτως. — طوعاً و
βε κέρχεν, ἐκὼν ἄκων.

κχιργιάν, ἐ. π. ὁ κλαίων.
— ἐπ. π. δακρυέντως.

κχιρίτζ, οὐ. π. τὸ δραπετεύ-
ειν. φυγᾶς.

κχιριζάν, ἐ. π. ὁ φεύγων.
— ἐπ. π. φυγῇ.

κχιριζκιάχ, οὐ. π. ἄσυλον.

κχιριζενδέ, ἐ. π. δραπετῆς.

κχιρίζ, οὐ. τ. χορδή.

κχιρίσλεμέκ, ρ. τ. ἐντεί-
νειν τὰς χορδὰς (ὄργαν.), τι-
θέναι χορδὰς.

κχιρίσλεμέ, οὐ. τ. δοκάριον.

κχιρίμ, ἐ. ἄ. γενναιόδωρος.
εὐγενής· σεβαστός. — الله ἄλ-
λάχ, κχιρίμ, ἔχ' ὁ Θεός.

κχιριμανέ, ἐπ. π. κα' ἐ.
γενναιόδωρικός, -ῶς.

κχιρίμέ, οὐ. ἄ. θυγάτηρ. —
θ. κχιρίμ.

κχιρίχ, ἐ. ἄ. εἰδεχθῆς.

κχιρίγέ, οὐ. π. στεναγμός.
ὀδυρμός· δάκρυον.

κχιριχέ, οὐ. ἄ. πόλεμος.
αἵματοχυσία.

κχιρίτζ, τ. κατάληξις τοῦ β'

προσ. τῆς κτητικῆς ἀντων.
ذات عاليكζ, τὸ ὑ-
ψηλόν σας πρόσωπον.

κχιουζάρ, οὐ. π. νυστήριον.
— ἐ. π. ὁ ἀποτίων.

κχιεζδηρμέκ, ρ. τ. περιά-
γειν, περιφέρειν. [γων.

κχιεζδηριδζί, οὐ. τ. ὁ περιά-
γειν. κχιεζλεμέκ, ἴδ. κχιεζ.

κχιεζμέκ, ρ. τ. περιφέρει-
σθαι· περιηγεῖσθαι.

κχιεζντή, οὐ. τ. περίπατος.
κχιεζνιμέκ, ρ. τ. περιπα-
τεῖν· περιδιδάσκειν. [κχιεζ.

κχιεζν, οὐ. π. δῶρον· δωροδο-
κία.

κχιεζν, ἐ. π. βοήθεια· μέσον
ιατρικόν.

κχιεζν, ἐ. π. ἐκλεχτός.

κχιεζν, ἐ. π. ὁ προτιμῶν·
ὁ ἐκλελεγμένος.

κχιεζ, ἀντ. π. τίς. — هر κχιεζ
κχιεζ, ἕκαστος.

κχιεζν, οὐ. ἄ. ὑποτίμησις·
ἀπραξία· ἀκοπή ἐργασιῶν.

κχιεζν, οὐ. τ. ἀκίνη-
σία· καχεξία ἐμπορίου.

κχιεζν, οὐ. ἄ. πάχος·
ἐπισχότισις· ἐκλειψις (ἀστρ.).

κχιεζν, οὐ. ἄ. ὀκνηρία.
κχιεζν, πλ. τοῦ κχιεζ.

κχιεζν, ἐ. π. καὶ ἐπ. ἀν-
θρώπινος, ἀνθρωπίνως.

κχιεζν καὶ κχιεζν, οὐ. ἄ. τὸ

κερδάνειν· κέρδος· ἐπάγγελμα.
کسبت کيسپēt, οὐ. τ. ἐνδυμασία.
کسبة کيسپēt, οὐ. ἄ. κέρδος.
کسبي کيسپي, ἐ. ἄ. ἐπίκτητος.
کسبخ کيخوستاخ, ἐ. π. ἀνχιδής·
θρασύς.

کسبخانہ کيخوستاخانέ, ἐπ. π. ἄ-
νχιδῶς· αὐθαδῶς.

کسبخي کيخوستاخί, οὐ. π. ἀναίδεια.
کسبخه کيخستانέ, οὐ. τ. κάστανον·

کسبخي — کيخستانه رينکی, καστὰ-
νόχρους. [διαχέων.

کسبخي کيخوستέρ, ἐ. π. ὁ διαδίδων,
کسديرمک کيسدηρμέχ, ρ. τ. κό-
πτειν (δι' ἄλλου)· κατὰπαύ-
ειν· συντέμνειν.

کسديرمه کيسدηρμέ, ἐ. τ. σύντομος.
کسري کيسέρ, οὐ. τ. σκεπάρνι..

کسري کيسر, οὐ. ἄ. τὸ συντρίβειν·
τὸ νικᾶν· τμήμα· κλάσμα (ἀρθ.)

کسري — کيسر-ي-آشاري, κλάσμα
δεκαδικόν· کسري — کيسر-ي-آذ-
پري, κλάσμα ἀλγεβρικόν· —

کسري کيسر-ي-نفس, νέκρωσις τῆς
σαρκός.

کسري کيسρέ, ἄ. τὸ φωνητικὸν ση-
μεῖον (,), τὸ ἄλλως کسره ē-

سره, ὅπερ ὑποτιθέμενον τοῖς
γράμμασι δηλοῖ, ὅτι πρέπει

αὐτὰ νὰ προφερθῶσι διὰ τῆς
φωνῆς i ἢ η.

کسري کيسρί, ἐ. ἄ. κλασματικός.
کسري کيسریگی, ἐ. ἄ. τίτλος τῶν

ἀρχαίων βασιλέων τῆς Περ-
σίας.

کسشمک کيسισμέχ, ρ. τ. συμφω-
νεῖν· ἀποφασίζειν.

کسف کيسف, οὐ. ἄ. τὸ κόπτειν· ἐκ-
λειψις ἡλίου ἢ σελήνης.

کسک کيسیک, ἐ. τ. κεκομμένος·
κεχωρισμένος.

کسکي کيسکی, οὐ. τ. ἄξινάριον.
کسکين کيسκιν, ἐ. τ. δριμύς· τρα-
χύς· ὀξύς· αὐστηρός· ὀξύους·
ταχύς.

کسکينک کيسکينلیک, οὐ. τ. δριμύ-
της· ὀξύτης· τραχύτης.

کسکي کيسيلمέχ, ρ. τ. κόπτεσθαι·
ἀποτέμεσθαι· ἐμποδίζεσθαι·
παύεσθαι· ἀποφασίζεσθαι· امیدي

— οὐμιδὶ κيسيلمέχ, ἀπελ-
πίζεσθαι· — سوددن σουδδὲν

کسکي کيسηلمέχ, ἀπογαλακτίζεσθαι·
— طاش τὰς κيسيلمέχ, ρ. τ.

ἀπολιθοῦσθαι. [φόρος.
کسم کيسίμ, οὐ. τ. ὠρισμένη τιμή·

کسمک کيسμέχ, ρ. τ. κόπτειν· κερ-
ματίζειν· σφάζειν· σταματᾶν·
ἀποφασίζειν· — سسي سسيني κ-

سمέχ, σιγᾶν· — امیدي οὐμουδὶ
کسمک کيسμέχ, ἀπελπίζεσθαι· قلی

— ἀκλῆ κيسμέχ, κατανοεῖν·
πειθεσθαι· — ممدن μεμεδὲν

کسمک کيسμέχ καὶ — سوددن σουδδὲν
کسمک کيسμέχ, ἀπογαλακτίζειν· باشي

— πασινὶ κيسμέχ, ἀποκε-

κῆσιόλεμέ, οὐ. τ. κατα-
πηληώτης (ἄνεμος).

كظم κέζμ, οὐ. ἄ. ἐγκράτεια.

كعب κιάπ. οὐ. ἄ. ἀστράγαλος
(ἀνατ.)· κύβος· δόξα· κάλαμος.

كعب κιάπέ, οὐ. ἄ. Κλαπές (ὁ ἐν
Μέκκῃ νῆος). — κύβος, κ. ζάρι.

كعبتین κιάπετέιν, δυϊκ. τοῦ πργ.
οἱ δύο ναοί (ὁ τῆς Μέκκας καὶ
ὁ τῆς Ἱερουσαλήμ).

كف κέφ, οὐ. π. ἀπρὸς ὕδατος.

كف κέρφ, οὐ. ἄ. χεῖρ· παλάμη·
τὸ ἀπέχεσθαι.

كفار κίουφφάρ, πλ. τοῦ كاف.

كفای κεφάρ, οὐ. ἄ. τὰ πρὸς τὸ
ζῆν ἀναγκάζει· μισθός.

كفالت κεφαλέτ, οὐ. ἄ. ἐγγύησις·
كفالت — κεφαλήτ· πιλμάλ, ἐγ-

γύησις χρηματικὴ· بالنفس —
κεφαλήτ· πιλνέφς, ἐγγύησις

προσωπικὴ· متصل — κεφα-
λήτ· μουτεσελσιλέ, ἐγγύησις

ἀλληλέγγυος. [γυητικόν.

كفالتنام κεφαλετναμέ, οὐ. π. ἐγ-
κφάτ· κίφα'έτ, οὐ. ἄ. ισότης.

كفايت κίφαγέτ, οὐ. ἄ. τὸ ἀρκοῦν·
ايد — κίφαγέτ· ἐδέρ, ἀρκεῖ.

كفت γκιούφτ, οὐ. π. λέξις· λόγος.

كفتار γκίουφτάρ, οὐ. π. λέξις·
λόγος· συνομιλία.

كفتكو γκίουφτικιού, οὐ. π. λό-
γοι τῶν πολλῶν.

كفته γκίουφτέ, ἐ. π. λεχθεῖς·

μνημονευθεῖς.

[τές).

كفتو κίουφτέ, οὐ. τ. ἰσίκιον (κίουφ-
كفتو κεφτσε, οὐ. π. ἴδ. كفتو.

كفر κέφρ, οὐ. ἄ. τὸ καλύπτειν·
τὸ σκότος τῆς νυκτός· τάφος.

كفر κιούφρ, οὐ. ἄ. τὸ ἐτεροδο-
ξεῖν· βλασφημία· ἀγνωμοσύνη.

كفران κίουφράν, οὐ. ἄ. ἄρνησις·
ἀχαριστία· ἀγνωμοσύνη.

كفره κεφερέ, πλ. τοῦ كاف κιαφίρ.

كفن κέφν, οὐ. ἄ. τὸ ἐνταφιάζειν,
σθαβρόνειν. — κεφέν, κ. κε-

φίν, σάβανον.

كفلك κεφινλεμέκι, ρ. τ. σθα-
ρόνειν· ἐνταφιάζειν. [νος.

كفلى κεφινλή, ἐ. τ. ἐνταφιασμέ-

كف كεφέ, οὐ. ἄ. πλάστιγξ· δί-
σχος πλάστιγγος.

كفي κεμίγι, οὐ. ἄ. ἐπαρκής.

كفيل κεφίλ, οὐ. ἄ. ἐγγυητής.

ككورد κίουκιούρδ, οὐ. τ. θεῖον
(θειάφι).

ككرمى κεκρεμισί, ἐ. τ. πικρίδιος,
ὕπστρυφνος. [σθαι.

ككرمك κεγιρμέκι, ρ. τ. βεύγε-

ككرو γκεκρέ, ἐ. τ. πικρός, στυμός.

ككروك γκεκρελίκι, οὐ. τ. στυ-
φότης. [φίζειν.

ككرومك γκεγκρεμέκι, οὐ. τ. στυ-
κζ γκενίς, οὐ. τ. ὀπὴ βρωθῶνων
(ἐν τῷ στόματι).

ككش γκενίξ, ἴδ. ككيش.

ككك κελίχι, οὐ. τ. πέρδιξ.

ڪڪ κεκέ, έ. τ. τραυλός.
 ڪڪڪ κεκελεμεکی, ρ. τ. τραυ-
 λίζειν. [νητικός.
 ڪڪش γκενίς, έ.τ. εύρύς· ύπομο-
 ڪڪشك γκενίσλετμεکی, ρ. τ. εϋ-
 ρύνειν. [ρύν=σθαι.
 ڪڪشك γκενίσλενμεکی, ρ. τ. εϋ-
 ڪڪشك γκενίσλίکی, οϋ.τ.εύρύτης.
 ڪ κέλ, οϋ. καί έ. τ. τὸ κνύος
 (κασύδα)· κασυδιάρης.
 ڪ κιούλ, οϋ. τ. στάκτη.
 ڪ γκίϋλ, οϋ. π. ρόδον.
 ڪ κιούλλου, οϋ.ά. πᾶς· τὸ ὄλον·
 ڪ — κιούλλ-ου-γέβμ, καθ'
 ἐκάστην.
 ڪ κίλ, οϋ. π. ἄργιλος.
 ڪ κιλά, άντ. ά. ἀμφοτέροι.
 ڪκ γκίϋλάπ, οϋ. ά. ρόδο-
 σταγμα.
 ڪڪ γκίϋλαπδάν, οϋ. π. άγ-
 γεῖον ρόδοσταγματος.
 ڪκ κιλάρ, κ. κελέρ, οϋ. τ. ά-
 ποθήκη.
 ڪڪ κιλαρδζί, οϋ. τ. ὀψορύαξ,
 οἰκονόμος.
 ڪκ κελάλ, οϋ. ά. κόπος, κού-
 ρασις.
 ڪκ κελάμ, οϋ. ά. λέξις· λόγος,
 φράσις· ڪڪ — κελάμ-ουλλάχ,
 λόγος Θεοϋ· ڪڪ — κελάμ-ι-
 κιπάρ, άζίωμα· άπόφθεγμα·
 — ڪκ μίρ-ι-κελάμ καί — ڪڪ
 φασήχ-ουλ-κελάμ, στωμϋλος,

εϋγλωττος· ڪ — ρέδδ-ι-
 κελάμ. έτ., άνταπαντῆν· ڪ
 — χουλεσά-ι-κελάμ καί ڪ
 — νετιδζέ-ι κελάμ, συνελόντι
 ειπεῖν· ڪ — ڪκ ἱλμ-ι-κελάμ,
 θεολογία.
 ڪκ κιουλάχ, οϋ. π. κάλυμμα
 κε, αλῆς ἐπίμηκες· μεταφορ.
 δόλος, άπάτη· ڪ — κιουλάχ
 καπμάκ, κερδίζειν δι' άπάτης·
 ڪκ — κιουλάχ κείδηρμεکی,
 άπατῆν.
 ڪκ κέλπ, οϋ. ά. κύων (σκύλος).
 ڪκ κελπέτεν, οϋ. ά. λαβίς· ὀ-
 δοντάγρα.
 ڪκ κιϋλπέτεν, έ. π. τρυφερός
 καί ὠραῖος ὡς ρόδον.
 ڪκ κιϋλπέρکی, οϋ. π. φύλλον
 ρόδου.
 ڪκ κελεπέکی, οϋ. τ. χρυσάλλης.
 ڪκ κιϋλπούν, οϋ. π. ρόδωνιά,
 κ. τριανταφυλλέα.
 ڪκ κιουλουπέ, οϋ. π. καλύβη.
 ڪκ κελπί, έ. ά. κυνικός.
 ڪκ κελεπτσέ, οϋ.π. χειροπέδα.
 ڪκ κιουλδζέ, οϋ. τ. ὄγκος με-
 τάλλου.
 ڪκ κιουλχάν, οϋ. π. κλίβανος
 λουτροϋ· ڪκ — κιουλχάν πέξ,
 ἀλήτης· ἄσωτος.
 ڪκ κιουλχανί, έ. τ. ψεύστης·
 ἀνόητος· κάθαγμα· παῖς ά-
 γοραῖος.

κλστέ γκλδλ-δεστέ, ού. π. άν-
θοδέσμη.

κλρξσάρ γκλδλ-ρουχσάρ, έ. π.
ρόδοπάρειος. [χρους.

κλρνέ γκλδλ-ρένκη, έ. π. ρόδο-
κλρσ γκλδλ-ρουί, έ. π. ρόδο-

κλζάρ γκλδλζάρ και [πρόσωπος.
κλσταν γκλδλσταν, ού. π. ρόδων.

κλς κίλς, ού. ά. τίτανος.
κλσί κελεσί, έ. τ. ό έρχόμενος.

κλσ μέλλων.
κλς γκελίσ, ού. τ. άτζις.

κλς κελέξ, έ. τ. κασυδιάρης.
κλσ γκελιόμεκλ, ρ. τ. παχύ-

νεσθαι.
κλς γκλδλσέν, έ. π. ρόδων.

κλζάρ γκλδλ-ιζάρ, ού. π. ρόδο-
πάρειος.

κλς γκλδλ-γοντσέ, ού. π. κάλυξ
ρόδου. [πος.

κλς κλσλφέτ, ού. ά. έργον· κό-
κλς κλσλφετλή, έ. τ. κοπιώδης.

κλς κελέκλ, ού. π. νυστήριον·
είδος σχεδιάς· κακός οίωνός·

γλαυξ· κεφαλαγία.
κλς κελέκλ, ού. τ. πέπων άωρος.

κλς κελλίκ, ού. τ. τδέναι κινώδη.
κλς κελλκκλ, ού. τ. ρόδων.

κλς κελλκ, έ. τ. ρόδινος· πλή-
ρης ρόδων.

κλς κελίμ, πλ. τοϋ κλς κελιμέ.
κλς κελιμάτ, διπλοϋς, πλ. τοϋ

κλς κελιμέ.
κλς κελιμέ, ού. τ. έλευσις.

κλς γκελμέκλ, ρ. τ. έρχεσθαι.
φθάνειν· — قنن γακινδάν

κελμέκλ, εκδικεΐσθαι, τιμω-
ρεΐν· — راست, ράστ-γκελμέκλ,

συντυγχάνειν· τδ εύτυ, ως
συμβαίνειν· — الی έλς γκελ-

μέκλ, ρ. τ. κτᾶσθαι· — ارقدن
άρχανδάν γκελμέκλ, ακολου-

θεΐν· — الی έλδέν γκελμέκλ,
είναι δυνατόν· — ایلا ایمل-

γλᾶ γκελμέκλ, διορθοϋσθαι·
— استغفار ایستیغفار γκελ-

μέκλ, μετανοεΐν· — ایلا ایθς
γκελμέκλ, εΐναι καλόν, χρή-

σιμον· — ایلو ایλεροϋ γκελ-
μέκλ, προσεζάρχειν, προκύ-

πτειν· — ایلا ایμανᾶ γκελ-
μέκλ, έρχεσθαι εις θεογνωσίαν·

— قنن ایلمεζδέν γκελμέκλ,
προσποιεΐσθαι άγνοίαν· حوشونه

— χουσουνᾶ γκελμέκλ, άρέ-
σκειν· — قارشو καρσοϋ γκελ-

μέκλ, άνθίστασθαι· — قودن قلد
ουβετίν φιλέ γκελμέκλ, παρ-

ματοποιεΐσθαι· — وجود بوی-
δζουδς κελμέκλ και — حصوله

χουσουλς γκελμέκλ, συμπλη-
ροϋσθαι· τελειοϋσθαι.

κλς κιλινδέρ, ού. τ. μέτρων
χωρητικότητος δύο όκάδων

σχεδόν.
κλς γκελμέ, ού. τ. έλευσις.

κλς κελιμέ, ού. ά. λόγος· λέξις·

—: — κελιμέ πὲ κελιμέ, λέ-
ξιν πρὸς λέξιν.
κλκ κλουλύνκλ, οὖ. τ. ἐργαλεῖον
εἰς σύντριψιν λίθων χρησι-
μεῖον. [τῆς Διαθήκης.
κλκ κιλθάζ, οὖ. ἅ. ἡ Κιβωτός
κκ κελλέ, οὖ. π. κεφαλή.
κκ κλουλλέ, οὖ. π. σφῆρα τη-
λεβόλου.
κκκ κκελεδζέκλ, οὖ. τ. μέλ-
λων, ἐλευσόμενος.
κκ κλουλλί, ἐ. ἅ. κοινός, γενικός.
πολυάριθμος.
κκκ κλουλλίγεν, ἐπ. ἅ. ὁλοσχε-
ρῶς, ἐντελῶς.
κκκ κλουλλιγιάτ, πλ. τοῦ κκκ
κλουλλιγέτ, γενικαὶ ἀρχαὶ ἢ
θεωρίαι τὰ ἅπαντα (συγγρα-
φῆς). [ολον.
κκκ κλουλλιγέτ, οὖ. ἅ. τὸ σύν-
κκκ κλουλλιγετλή, ἐ. τ. ἀρκε-
τός, ἄφθονος. [ἀρκούντως.
κκκκ κλουλλιγετλίδζε, ἐπ. τ.
κκκ κκελιδζί, ἐ. τ. ὁ ἐρχόμενος.
κκκ κκλίδ, οὖ. π. κλείς, κλειδίον.
κκκκ κκλιδλεμέκλ, ρ. τ. κλει-
δόνειν.
κκ κκελήρ, οὖ. τ. εἰσόδημα.
κκκ καὶ κκκ κέλισα, οὖ. π. ἐκ-
κλησία.
κκκ κκελίζ, οὖ. τ. ἐρχομός, ἄφι-
ξις. κκκ — κκελιδί κκλου-
ζελ, ὅπως ἔτυχαι.

κκκ κελίμ, ἐ. π. πληγωμένος· ὁ
συνδιαλεγόμενος. κκκ — κελίμ-
ουλ-ἄλλαχ, ὁ Μωϋσῆς.
κκκ κκλίμ, οὖ. π. τάπητος· σῶμα.
κκκκ κκελιμιγέτ, οὖ. ἅ. εὐγλωτ-
τία. [νύμφη.
κκκ κκλίν, οὖ. τ. ἡ νεόνυμφος,
κκκκ κκελινλίκλ, οὖ. τ. κατάστα-
σις ἢ θέσις νεονύμφου· ὥρα
γάμου· προῖξ. κκκ — κκελιν-
λίκλ κήζ, νεᾶνις· κόρη ἐπί-
ξ κέμ, οὖ. π. ἔλλειψις. [γαμος.
κκ κέμ, ἐ. π. ὀλιγάριθμος· εὐτε-
λής· μυθηρός.
κκ κέμμ, οὖ. ἅ. ποσότης, ἀριθ-
μός. — ἀντ. ἐρωτ. πόσος;
κκ κκλούμ, οὖ. π. ἀπολεσθεὶς· ἀ-
κκ κέμ, οὖ. τ. χαλινός. [φανής.
κκ κκεμά μόρ, ἅ. ὡς, οὕτως. —
السابق κκεμάφι-εσ-σαπήκ, ὡς
προηγούμενως· κκ — κκεμά
κκάν, ὡς ἦν, ὡς ἄλλοτε. —
ينبغي κέμα γενπεγί, ὡς πρέπει.
κκκ κκεμαστέ, οὖ. π. ἀντιπρό-
σωπος· πληρεξούσιος· ὑπουργός.
κκκ κκεμακκάν, ἐπ. ἅ. ὡς ἄλ-
λοτε.
κκ κκεμάλ, οὖ. τ. τιμή· ἀξία.
κκ κκεμάλ, οὖ. ἅ. ἐντέλεια· ἀρε-
τή· πλεονέκτημα· κκκ —
κκεμάλ μερτεπεδέ, ἐντελῶς.
κκκ — κκεμαλὲ βαρμάκ,
τελειοποιεῖσθαι.

کلات خемаλάτ, πλ. τοῦ προηγ.
کلسز خемаχσής, ἐ. τ. ἀτελής· ἀ-
μαθής· μικρὸς ἀξίας.

κλν χεμάν, οὐ. ἀ. τόξον βιολίου.
Τοξότης (σημεῖον τοῦ Ζωδια-
χοῦ)· سمان — χεμάν-ι-άσουμάν,
τὸ οὐράνιον τόξον· رخو — χε-
μάν ἐπρού, ὁ ἔχων τοξοειδεῖς
ὄφρες· جالمق — χεμάν δζαλμάκ,
παίζειν βιολίον. [βολία.

κλν χλουμάν, οὐ. π. ἰδέα· ἀμυ-
κانه χεμαντσέ, οὐ. π. βιολίον.

کانش خемаنکés, οὐ. π. τοξότης.
کک خεμανέ, οὐ. π. τόξον τοῦ βιο-
λίου· βιολίον· ἀψίς.

ککي خεμανί, ἐ. καὶ οὐ. π. τοξοει-
δής· βολιστής.

کهور خемаخووبه καί

کهي خема, ί, ἐπ. ἀ. ὥς, οὕτω,
τοιουτοτρόπως. [πει.

کينبي خемаγενیعی, ἐπ. ἀ. ὥς πρέ-
کجا خεμπεγά, ἐ. π. εὐθηνός.

کيا خεμπαγέ, ἐ. π. κατώτερος
(τὸν βαθυρόν).

کتر خεμέρ, συγχεριτ τοῦ (κ) τα
πεινότερος. [νῶς.

کترک خεμτερανέ, ἐπ. π. ταπει-
کترک خεμτερίν, ἐ. π. ὑπερθ. τα-
πεινότατος· εὐτελέστατος.

کر خεμέρ, οὐ. π. ζώνη· θόλος· ἀψίς.

کراه خيουμεزách, ἐ. π. ὁ ἀποπλα-
νηθεὶς. [τρέπεσθαι.

کراهي خيουμεرخی, οὐ. π. τὸ ἐκ-

کړ خيουμερούχι, οὐ. π. τελωνεῖον·
— رسم, ρέσμι-ι-χιουμερούχι, τε-
λωνιακὸν τέλος.

کړک خيμεرخیách, οὐ. π. μέση· ὁ-
σφύς. [λώνης.

کړکي خيουμερουκσί, οὐ. τ. τε-
کړک خيμερλενμέχι, ρ. τ. λαμβά-
νειν σχῆμα θόλου.

کړی خيμεرλί, ἐ. τ. θολωτός.

کړمک خيμερμέκ, ρ. τ. περιτρώ-
γειν, ροκανίζειν.

کړک خيμερινμέχι, μέσ. τοῦ προγ.

کسال خيمسأل, ἐ. π. νέος (τὴν ἡ-
λικίαν).

کس خيمهسنé, ἀντ. τ. τίς.

کس خیمسه, ἀντ. τ. τίς· ἀρνητ.
οὐδείς.

کش خيخيوموز, οὐ. τ. ἄργυρος.

کشلک خيخيوموسلهμέχι, ρ. τ. ἐ-
παργυρεῖν.

کقل خيμάκλ, ἐ. π. βλάξ.

کقرت خيμκουθέτ, ἐ. π. ἀδύνατος.

کقيمت خيμκηیمέτ, ἐ. π. εὐθηνός.

کک خيمیχι, ἴδ. کک.

ککړ خيμخیάρ, ἐ. π. ὁ ἐργαζόμε-
νος ὀλίγον. [χολόγος.

ککړک خيμ-χιουφτάρ, ἐ. π. βρα-

کک خيملίχι, οὐ. τ. μοχθηρία.

ککيا خيμμαγέ, ἐ. π. ὁ ἔχων ὀλί-
γον κεφάλαιον· εὐτελής.

ککور خييومور, οὐ. τ. ἄνθραξ.

کنام خيمنάμ, ἐ. π. ἀκλεής· ἄσημος.

کنام خيومنάμ, ἐ. π. ὁ λησμονηθεὶς.

κωμωρ, ἴδ. κωμωρ.
 κων κωμωρ, οὐ. ἄ. τὸ ἐνεδρεύειν.
 κω κωμῖ, οὐ. τ. πλοῦτον.
 κω κωμῖ, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. ἀνδρεῖος.
 ἐνοπλος· στρατιώτης.
 κω κωμῖ, οὐ. ἄ. ποσόν, πο-
 σότης· ἀριθμός (γραμμ.).
 κω κωμῖ, οὐ. τ. ναύτης.
 κω κωμῖ, οὐ. τ. ναυ-
 τιλία· τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ
 ναύτου.
 κω κωμῖ, οὐ. τ. ὄστουν.
 κω κωμῖ, οὐ. ἄ. στρατός· ἐνε-
 δρεῦων· ἐνεδρα. [ἐνεδραν.
 κω κωμῖ, οὐ. π. ὁ στήνων
 κω κωμῖ, οὐ. π. ὁρας.
 κω κωμῖ, οὐ. π. τόπος ἐνέ-
 κω κωμῖ, οὐ. π. ἀμύχανος· τα-
 πεινός.
 κω κέν, μετ. τ. κατὰ συγκοπ.
 ἐκ τοῦ κέν, ὦν.
 κω κωμῖ (προστ. τοῦ ἄ. ρ. κω),
 ἔσο, γενοῦ=γενηθήτω!
 κω κέν, οὐ. ἄ. τὸ καλύπτειν
 τὸ κρύπτειν.
 κω κίν, οὐ. ἄ. ἐπικάλυμμα·
 πέπλος.
 κω κενάρ, οὐ. π. ἄκρα· γωνία·
 ὁ/θη ὄριον· περιθώριον — ρ.
 πὲρ κενάρ, κατὰ μέρος.
 κω κεναρλή, ἐ. τ. ὁ ἔχων κρᾶ-
 σπεδον ἢ παρυφήν.
 κω κουνάν, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ

ποιῶν, ὁ πράττων — κω να-
 λὶ κουνάν, ὁ θρηνῶν.
 κω κουνάχ, οὐ. π. ἀμαρτία·
 κω κωμῖ — κουνάχ· γκιρμέκ.
 ἀμαρτάνειν. [μάρτητος.
 κω κουνάχ, ἐ. τ. ἀνα-
 κω κουνάχ, ἐ. π. ἀμαρ-
 τωλός.
 κω κουνάχ, οὐ. τ. ἀμαρτωλόν.
 κω κινάγ, οὐ. ἄ. ὑπαινιγμός·
 — ἀντωνυμία (γραμμ.).
 κω κενέτ, οὐ. τ. σύνδεσμος· συγ-
 κόλλητρον· ὁχεύς. [λῆν.
 κω κενετλεμέκ, ρ. τ. συγκολ-
 κω κένδζ, οὐ. π. νέος· τρυφερός.
 κω κένδζ, ἐ. π. θησαυρός κατω-
 ρυγμένος. [πτυχή.
 κω κούνδζ, οὐ. π. γωνία· ἄκρα·
 κω κουνδζαίς, οὐ. π. τὸ γω-
 ρεῖν· τὸ περιέχεσθαι ἐν τινι.
 κω — κω κουνδζαίς κενζίρ, περι-
 ε/όμενος· κω κουνδζαίς
 πάχ, μεγαλόδωρος.
 κω κενδζάδ, οὐ. π. θησαυρο-
 φύλαξ.
 κω κενδζλίχ, οὐ. τ. νεότης.
 κω κενδζελμέκ, ρ. τ. ἀνηβῶν.
 κω κενδζλενμέκ, ρ. τ. ἀνηβῶν.
 κω κενδζιδέ, ἐ. π. ὁ ἐμπε-
 ριεχόμενος.
 κω κενδζινέ, οὐ. π. θησαυ-
 ρός· ἀποθήκη.

κινδὶρ, οὐ. τ. κἀνναθίς· σχοι-
νίον ἢ πανίον κἀννάθινον.

κινδου καὶ

κινδὶ, ἀντ. τ. αὐτός, ὁ ἴδιος·
كندى — κενδιλιγινδέν, αὐθαρ-
μήτως.

κένζ, οὐ. ἄ. θησαυρός.

κνενίς, οὐ. ἄ. πλατύς· εὐρύ-
χωρος· πλούσιος. [νειν.

κνενίσλετμέκλ, ρ. τ. εὐρύ-
κνενίσλετμέκλ, ρ. τ. εὐρύ-
νεσθαι.

κνεφ, οὐ. ἄ. μέρος· κατα-
φύγιον· ἄκρα. [ἀπὸπατος.

κνέφ, οὐ. τ. ἀναγκαῖον,
κνκ χιούγκλ, οὐ. τ. σωλὴν ὑδρα-
γωγείου· ὀχετός.

κνεθίρ, οὐ. ἄ. κἀνναθίς.

κνεθίρ, οὐ. τ. κἀναθόςπορος.

κνκ χιουναχ-κιάρ, ε. π. ἀμαρ-
τωλός.

κνκ χιουναχ-κιάρ, ἴδ. كنهك رلق.

κνκ χιουνγέ, οὐ. ἄ. ὄνομα καὶ
ἐπώνυμον

κνκ κενίν, οὐ. ἄ. κεκαλυμμένος.

κνκ χιού, οὐ. π. λόγος· σφαῖρα·
— ε. π. ὁ λέγων.

κνκ χιού, οὐ. π. λεοφόρος.

κνκ χκέβ, οὐ. τ. κοιλία.

κνκ χκλού, κατάληξις τ. προστι-
θεμένα εἰς τὴν ῥίζαν ῥημά-
των τινων σχηματίζει ὄνομα-
τα ἀφηρημένα: ويرمك, βερμέκλ,

διδόναι· — وكر, βερκίου, δόσι-
μον· φόρος.

κوكب κεθακίπ, πλ. τοῦ كوكب
κεθκέπ· كات — κεθακίπ σα-
πιτέ, ἀπλανεῖς ἀστέρες· —
سيار, κεθακίπ-ι-σιγχαρέ, πλα-
νῆται.

κχούπ, ε. π. (εἰ συνθ.) ὁ τύ-
πτων· ὁ κατατέμνων· ὁ διαρ-
ρηγνύων· — οὐ. π. τύψις·
κτύπημα. [μνος, πίθος.

κχούπ, οὐ. ἄ. λάγνηρος, ρά-
κχούπρέ, οὐ. τ. κίπρος.

κχούπρελεμέκλ, ρ. τ. κο-
πρίζειν. [γεννεά.

κχόπέκλ, οὐ. τ. ὀμπάλος·
κχούπ, οὐ. τ. πίθος· كخه —

κχούπρελεμέκλ, ρ. τ. ἀφρίζειν.
كخه —

κχούπρέ, οὐ. τ. γέφυρα·
— كخه كاخك كخού, γέφυρα

καταπηγοςτήριχος· — طومبار

τομπάκ κχούπρέ, γέφυρα σχε-
διοζευκτος· — كخه كخه كخه

κχούπρέ, γέφυρα· πλοιοζευκτος·
— كخه كخه كخه كخه

κχούπρέ, γέφυρα μετακινήτη· — كخه كخه كخه كخه

κχούπρέ, γέφυρα κρε-
μαστή·

κχούπρέ, οὐ. τ. χύων (σχύ-
λος)· كخه كخه كخه كخه

κχούπρέ, οὐ. τ. χύων (σχύ-
λος)· كخه كخه كخه كخه

πέχῃ μεμεσί, βουδών (παθ.).
 κὺκ κλοπούκῃ, οὐ. τ. ἀπρός.
 κὺκ κλοπουρτμέκῃ, ρ. τ. ποιεῖν ἀφρίζειν. [φρίζειν.
 κὺκ κλοπουρμέκῃ, ρ. τ. ἀ-
 κὺκ κλοπούκῃ, οὐ. τ. ἀ. ρός.
 κὺκ κλοπέ, οὐ. τ. ἐνώτιον.
 κὺκ κλότ, οὐ. τ. ὠλος (μετφ.)
 θάρρος, τόλμη.
 κὺκ κλουτάχ, ἐ. π. μικρός —
 κὺκ κλουτάχ πίν, μύψ.
 κὺκ κλουτουρδή, οὐ. τ. σύγ-
 χυσις, ταραχή, θόρυβος.
 κὺκ κλουτρούμ, οὐ. τ. παρά-
 λυτος. [παραλυσία.
 κὺκ κλουτρουμούκῃ, οὐ. τ.
 κὺκ κλουτουρί, ἐπ. τ. συλλή-
 βδην, ἀθρόως.
 κὺκ κλουτούκῃ, οὐ. τ. κορμὸς
 δένδρου· ἀρχεῖα· κώδηξ.
 κὺκ κλουτέκῃ, οὐ. τ. δάρσιμον.
 κὺκ κλουτμέκῃ, ρ. τ. βόσκειν·
 — κὺκ κὶν γκλουτμέκῃ, μνη-
 σικαχεῖν. [χθιρός.
 κὺκ κλοτού, ἐ. τ. κακός, μο-
 κὺκ κλοτούκῃ, ἴδ. κὺκ.
 κὺκ κλοτουρμέκῃ, ρ. τ. φέ-
 ρειν, σηκόνειν
 κὺκ κλοτουλεσμέκῃ, ρ. τ.
 χειροτερεύειν φθείρεσθαι.
 κὺκ κλοτουλούκῃ, οὐ. τ. κα-
 κία, μοχθηρία· βλάβη.
 κὺκ κλοτουλεμέκῃ, ρ. τ.

διαφθείρειν· ἐξευτελίζειν.
 κὺκ κλοτού, ἴδ. κὺκ.
 κὺκ κλοτουλετμέκῃ, ρ. τ.
 γαλᾶν, διαφθείρειν.
 κὺκ κλοδζ, οὐ. π. τὸ μετοιχεῖν.
 κὺκ κλούδζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. δυσ-
 χερής· δυσχερῶς.
 κὺκ κλουδζ, οὐ. τ. ἐργασία·
 ἰσχύς· πόνος· βία· —
 κὺκ κλούδζ ἰλέ, δυσκόλως —
 ἴδ. γκλουδζ, ἐργασία καὶ ἀσχο-
 λία· — γκλουδζοῦμ γέ-
 τμεγλор, ἡ δύναμις μου δὲν
 ἀρκεῖ· — γκλουδζοῦνὲ
 γκιτμέκῃ, τοῦ κακοφαίνεσθαι.
 κὺκ κλουδζσῆζ, ἐ. τ. ἄεργος.
 κὺκ κλουδζλετμέκῃ, ρ. τ.
 παρεμβάλλειν δυσκολίας.
 κὺκ κλουδζλεσδερμέκῃ,
 ρ. τ. δυσκολεῖν.
 κὺκ κλουδζλεσμέκῃ, ρ. τ.
 τὸ καθίστασθαι δύσκολον.
 κὺκ κλουδζλούκῃ, οὐ. τ. δυσ-
 ολία.
 κὺκ κλουδζλενμέκῃ, ρ. τ.
 τὸ καθίστασθαι δύσκολον.
 κὺκ κλουδζλού, ἐ. τ. δύσκο-
 λος· βίαιος· δυνατός· πολυά-
 σχολος.
 κὺκ κλουδζενδερμέκῃ, ρ. τ.
 δυσχερεστεῖν.
 κὺκ κλουδζενμέκῃ, ρ. τ. δυ-
 σχερεστεῖσθαι.

کوچ γκιότς, οὐ. τ. (κατὰ παραφ.
τοῦ π. کوچ γκιούτζ), μετοική-
σις· ἀναχώρησις· ἀποδημία·
θάνατος.

کوچه γκιوتσεπέ, οὐ. τ. νομάς.
كچرك χιουτσουρέκι, ἐ. τ. μι-
κρότερος, ἐλάχιστος.

كوچرمك γκιουτσουρμέκι, ρ. τ. με-
τοικίζειν.

كوچك χιουτσούκι, ἐ. π. μικρός
(τὴν ἡλικίαν, τὸν βαθμὸν
κτλ.), ταπεινός.

كوچك χιουτσέκι, οὐ. τ. χρευτῆς·
νεογνὸν καμήλου.

كوچكك χιουτσουκλετμέκι, ρ. τ.
σμικρύνεσθαι.

كوچكك χιουτσουκλούκι, οὐ. τ.
σμικρότης· χαμέρπεια.

كوچككك χιουτσουκλενμέκι, ρ. τ.
σμικρύνεσθαι.

كوچكككك χιουτσουλτμέκι, ἴδ.
[ζεῖν.

كوچكككك γκιότςμέκι, ρ. τ. μετοική-
σις· کوچكك χιουτσουλμέκι, ρ. τ. σμι-
κρύνεσθαι. [περγαμηνή.

كودرى γκιουδερί, οὐ. π. μεμβράνη,
كودمك χιουδμέκι, ρ. τ. βόσκειν.

كودن χιουδέν, οὐ. π. κῦλον, μονέν-
τερον (ἀνατ.). [δύσμορφος.

كودوك χιουδούκι, ἐ. τ. δυσειδή·,
كودو χιουδέ, οὐ. τ. σῶμα.

كودو χιουδελή, ἐ. τ. εὐσαρκος.

كودومك χιουδεμέκι, ρ. τ. ὑποφέρειν

كودى كىهدهذى, ἐ. τ. βοσκός.

كور كىور, ἐ. π. τυφλός· —
كىور كىورينى, τυφλῶς· —
نن كىور, ἀχάριστος.

كورپه كورپى, οὐ. τ. τρυφερός· νέος.
كوردجستان كىوردهجستان, ὄν. κύρ.

Γεωργία (ἐπαρχία τῆς Καυ-
κασίας).

كوردجى كىوردهجى, ἐ. τ. κάτοικος τῆς
Γεωργίας.

كوردمك كىوردهجى, ρ. τ. δε-
κνύειν.

كورش كىورەز, οὐ. τ. πάλη.

كورش كىوروز, οὐ. τ. ὄψις, θέα·
συνάντησις. [στής.

كورشى كىوردهجى, οὐ. τ. παλαι-
كورسبك كىورسپەكى, οὐ. τ. ἀ-
σπάλαξ.

كورشدمك كىوردهجى, ρ. τ.
φέρειν τινὰ εἰς συνέντευξιν,
γνωριμίαν. [λαίειν.

كورشك كىوردهجى, ρ. τ. πα-
كورشك كىوردهجى, ρ. τ. ἐντυ-
χάνειν τινί· συνανχαιτρεψέσθαι·
συνδιαλέγεσθαι. [λάσσης).

كورش كىوردهجى, οὐ. τ. κόλπος (θαλ-
كورش كىوردهجى, οὐ. τ. σισύρα, γούνα.

كورش كىوردهجى, οὐ. τ. ψυγέον.
كورش كىوردهجى, οὐ. τ. πτύον· κώ-
πη· ὠμοπλάτη· κάτεργον.

كورش كىوردهجى, οὐ. τ. διπυρίτης·
— ἐ. τ. εὐθραχτος.

كورش كىوردهجى, οὐ. τ. σισυρο-

ράπτης (γούναρις). [λάτης.
 کورکی کيوريخوڙی، οὐ. τ. κωπη-
 κورک کيوريχλεμέκι, ρ. τ. φυ-
 σῶν τὸ πῦρ (μὲ τὴν φυσούναν).
 ἐρεθίζειν (μετφρ.).
 کورک کيوريخλενμέκι, ρ. τ. περι-
 βάλλεσθαι σισύραν.
 کورک کيوريχλή, ἐ. τ. σισύρα
 ὑπερραμμένος· σισυροφόρος.
 کورک کيوريχλεμέκι, ρ. τ. τυφλοῦν.
 کورک کيوريχله، ἴδ. کورک کيوري-
 کورک کيوريχله، οὐ. τ. τυφλω-
 σις· τυφλότης. [τος.
 کورک کيوريخوله، οὐ. τ. χρο-
 کورک کيوريخولهμέκι καὶ
 کورک کيوريخولهμέκι, ρ. τ.
 θορυβεῖν.
 کورک کيوريخلهνμέκι, ρ. τ. τυ-
 φλοῦσθαι· ἀμβλύνεσθαι.
 کورک کيوريخولهμέκι, ρ. τ. ὀρᾶ-
 σθαι· παρατηρεῖσθαι· ἐξετά-
 ζεσθαι.
 کورک کيوريخلهμέκι, ρ. τ. θορυ-
 βεῖν· βροντᾶν.
 کورک کيوريخله، οὐ. τ. τυφλω-
 σις· ἀμάθεια. [δέλφη.
 کورک کيوريخولهμέκι, οὐ. τ. ἀνδρα-
 کورک کيوريخوله، ἐ. τ. τυφλός.
 کورک کيوريخولهμέκι, οὐ. τ. τὸ
 προσποιεῖσθαι τυφλότητα.
 کورک کيوريخوله، μετ. τοῦ ἐπ.
 ὁ ἰδὼν· ὁ δοκιμάσας.
 کورک کيوريخوله، ρ. τ. βλέπειν·

ἐπιθεωρεῖν· κρίνειν· δοκιμά-
 ζειν· ἐπιστατεῖν, φροντίζειν·
 ἐξοικονομεῖν· — خيصل خايل
 کيوريخوله، ἔχειν τὰ ἔμμηνα
 (ἐπὶ γυναϊκός). — کورک τε-
 δαριخاτ کيوريخوله، προπαρα-
 σκευάζεσθαι· — دوش
 μέκι. ὀνειρώττειν· — خراږ
 ζαράρ کيوريخوله، ὑφίστασθαι
 ζημίαν. [μηρυχάζειν.
 کورک کيوريخوله، ρ. τ. εἰσάγειν·
 کورک کيوريخوله، ρ. τ. πτυα-
 ρίζειν.
 کورک کيوريخوله، οὐ. τ. βλέψις.
 — کورک کيوريخوله
 ὀψίπλουτος. [ἄγνωστος.
 کورک کيوريخوله، ἐ. τ. ἀγρικός·
 کورک کيوريخوله، ρ. τ. φαίνε-
 σθαι· — (ἀπροσ.)· φαίνεται,
 δοκεῖ. [ρίον.
 کورک کيوريخوله، οὐ. τ. φυσητή-
 کورک کيوريخوله، οὐ. τ. βλέψις.
 کورک کيوريخوله، οὐ. τ. ἀν-
 δραδέλφη.
 کورک کيوريخوله، ἴδ. کورک.
 کورک کيوريخوله, οὐ. ἀ. ἐπαρχία· χώρα.
 کورک کيوريخوله, πρ. τ. κατὰ, καθ'
 ὅσον· — کورک کيوريخوله
 ἐμέ· — کورک کيوريخوله
 کيوريخوله, ἀναλόγως τοῦ πταίσμα-
 τός του.
 کورک کيوريخوله، ἐ. τ. ὁ βλέ-
 πων· ὁξυδερκής· ἐπιμελής· —

οὐ. τ. γυνὴ ἐρχομένη ἐκ μέ-
ρους γαμβροῦ ἵνα ἴδῃ νύμφην.
κωζ γκιόρουρους, οὐ. τ. ὄψις.
τὸ φαινόμενον.

κωζ γκιόρουρουρ, γ' ἐν. πρόσ.
τοῦ ἐνεσ. τῆς ὀρις. τοῦ ἐκωζ,
ἐκλαμβανόμενον ἀντὶ ἐ., ὁρα-
τός, φανερός

κωζ γκιόζ, οὐ. τ. ὀφθαλμός· ὁμ-
μα· او — γκιόζ ὄλ.,
λαμβάνειν θάρρος· اک —
γκιόζ δικμέκι, ἐποφθαλμιᾶν·
اک — γκιόζ δεγμέκι, βασκαί-
νεσθαι· باغی — γκιόζ παγη-
δζί, ἀπατεῶν, μάγος· آ —
γκιόζ ἀτσμαχ, γίνεσθαι προσε-
κτικός· پی — γκιόζ πέπεγί,
κὴρ ὀφθαλμοῦ· یاشی — γκιόζ
γιάσθή, δάκρυον· قیروغی —
γκιόζ κῆριγί, κανὼς ὀφθαλμοῦ·
اک — γκιόζ δὲν δουμέκι,
ἐμπίπτειν εἰς δυσμένειαν· دن —
κωζ γκιόζ δὲν κετσιρμέκι, ἐπι-
θεωρεῖν· قی — γκιόζ κηπιμάκ,
νεύειν· دوک — γκιόζ δονμέκι,
ταράττεσθαι· ἀποθλοῦσθαι·
قرارمی — γ'ιόζ καρχυασί,
σκοτιδινίσεις (παθ.)· سوزمک —
γκιόζ σουζμέκι, βλέπειν λοξῶς,
ἀλλοιθωρίζειν· او — γκιόζ
κουλάκ ὄλ. γίνεσθαι ὁλως ὀφθαλ-
μὸς καὶ ὦτα, μεταειρίζεσθαι
πᾶν μέσον εἰς τὸ ἀκούειν καὶ

βλέπειν· دن کسیدیمک — γκιόζ-
ζδὲν κεσδηρμέκι, θαρρεῖν·
کزدیمک — γκιόζ κεζδηρμέκι,
βλέπειν· قارای — γκιόζ καρχί,
καταμέτρησις διὰ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ· باغی — γκιόζ παγή, ὀφθαλ-
μὸδεσμος, μάγεία· طویق —
γκιόζ τοῖμάκ, εὐρίσκειν ἀρκε-
τόν· хорένнуσθαι· ی طوق —
γκιόζ, τόκ, ὀλιγαρκής· مک —
κωζ γκιόζ μιν νουρί, φῶς μου,
μάτια μου! یوخی — γκιόζ κον-
δζουγού, εἶδος κυανόχρου ψή-
φου ὃν ἀνερτῶσι κατὰ τῆς βα-
σκανίας· کورد — γκιόζ γκιόρέ,
παρρησία· ی — رازی — γκιόζ
γκιόζου, πλάστιγξ· ی — دولا
δολάπ γκιόζ, διαχώρισμα ἐρ-
μαίου· مک — γκιόζ κερ-
μέκι, κτῆσθαι τὴν εὐνοίαν τι-
κωζ κ.όζ, οὐ. τ. ἀνθρακιά. [νός.
κωζ γκιόζ, οὐ. τ. φθινόπωρον.
کوزمک γκιόζετμέκι, ρ. τ. ἐπι-
τηρεῖν· προσέχειν.
کوزمی γκιόζδζί, οὐ. τ. ἐπιτηρη-
τής, φύλαξ.
کوزمک γκιόζεδηλμκ, ρ. τ. ἐπι-
τηρεῖσθαι· προστητεύεσθαι.
کوزسر γκιόζσουζ, ἐ.τ. ἀόμματος.
کوزمک γκιόζουκμέκι, ρ. τ. φαί-
νεσθαι· εἶναι θεατόν· φαίνε-
σθαι μακρόθεν.
کوزل γκιόζέλ, ἐ. τ. καλός, ὠ-

ζοφερός. ينه — ى — γχιρυνί
γχιρυνινέ, αἰθημερόν. — قره
καρὰ γχιρύν, ἡμέρα ἀπαισία.
κόνη γχιρυνά, πρ. π. ὥς, καθώς.
κόν — γχιρυν-α-γχιρύν, ἐ.π.
ποικίλος.

1. *κον γκλόν, ού. τ. δέρμα. βύρσα.*
 2. *κονδρμα γκλόνδερλιμέκλ, ρ. τ.*
 3. *πέμπεσθαι. [λιν.]*

γκιλονδεριμέκλ, ρ. τ. στέλ-
 κωνδεριμέ, οὐ. τ. ἀπο-
 στολή. [ρῶϊ ἡμέρας.

γαλιλουναῖς, ἐπ. τ. ἐν κα-
 γαλιουδαῖν, ὡς τὸ προηγ.
 γαλιουδαῖν, οὐ. τ. ἡ
 μερουσίθειον.

γχιουνδεληκδζί, ε. τ.
ήμερμίσθιος ἐργάτης.

γχιουνές, οὐ. π. ἥλιος. —
 γχιουνές κιπί, ἐναργής.
 παεινός.

γχιουνεσλενιμέχ, ρ. τ.
προσηλιάζεσθαι. [γωγός

κῶς χιούνη, οὐ. τ. ὄχρεός, ἀ-
κῶς γκιουνλουκί, οὐ. τ. χρό-
νος· διάρκεια μιᾶς ἡμέρας· ἔν-
δυμα· καθημερινόν.

ἐκ γὰρ ἡμετέρου καὶ τοῦ ἐξ ὁμοίων
καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐξ ὁμοίων.

κοι γχιόνέ, οὐ. π. εἶδος· τρόπος.
 كو نيلك γχιουνουλεμέκλ, ρ. τ.
 φθονεῖν.

ὄκου ὄκου γκιουνέ-γκιούν, ε.τ. ποι-
κίλος, διάφορος.

κλίον γέ, ζ. γωνιάμετρον.

κογχυλοδέδξ, οὐ. τ. κρίθανος, τὸ
ἐντὸς αὐτοῦ ψηφόμενον παχητόν.

• 990 γκλουβέ, ού.τ.σής, βότρυδα.

οὐκ χιουχ, οὐ. π. ὄρος, βουνόν,
λόφος. — γχιούχ, περίττωμα
(σκατόν). — χιουδθέ, οὐ. ἄ.

παράθυρον.
 ٤٥ γκεθχέρ, οὐ. π. λίθος πολύ-
 τιμος· ἡ οὐσία τινός. [τρων.

۱. کوه چله γκιουγερδζιλέ, οὐ.
 ۲. کوهستان γκιουχیستان, οὐ. τ.
 ۳. προς θρεινός.
 ۴. کوه گی γκιουθεγί, ἰδ. کوه گی

ελο· γκαθελει μέκλ, ρ. τ. μα-
σάν. μηρυκάζειν.
ε· κλόγλ, ού. π. χωρίον, κώ-
μη· εξο, ή.

ὁ γὰρ γκιούγι, οὐ. π. λέξις· λόγος
σῶμα σφαιροειδές. — ε. π.
(ἐν συνθ.) ὁ λέγων.

κοι κλουγιά, ε. π. ο λέγων —
 σύνδ. π. τάχα, δῖθεν, ὡσανεὶ.
 κοι γκλουγιά, πρ. π. τάχα —
 δῖθεν & — γκλουγιάκι, ὡ-
 σανεὶ.

κωιὶς κεβ' ἔ, οὐ. τ. μηρυκασμός·
 کتورمک — κεβ' ἔ γχετουρμέχ, η
 μηρυκάσθαι.
 κωικο καὶ κωικί γχιουβεγί, οὐ. τ.
 γαμβρός ἐπὶ θυγατρί.

کوله κλωτῖλου, οὖ. τ. χωρικός.

— ε. τ. χωρικός.

κ κέχ, οὖ. τ. χόρτον, ἄχυρον.

κ κλούχ, οὖ. π. ὄρος.

κ γκέχ (ἀντί εκ), οὖ. καὶ ἐπ.

π. μέρος, τόπος, χρόνος. πο-

τὲ μὲν, ποτὲ δέ. κκ γκέχ,

γκέχ, ἐνίοτε. [ἀδύνατος.

κ κίχ, ε. π. μικρός, εὐτελής.

کمال κλουχάλ, πλ. τοῦ کاهل.

کسان γκεχάν, ἐπ. π. ἐν καιρῷ.

کاهن γκλουχάν, πλ. τοῦ کاهن.

کسان γκεχανέτ, οὖ. ἄ. τὸ μαν-
τεύειν.

کتر کیختر, συγchr. τοῦ κ κίχ.

کتهری کیختری, οὖ. π. σμικρότης.

کتهرین کیخτερίν, ὑπερb. τοῦ κ.

کهر γκλουχέρ, ἴδ. کوهر.

کهریا κερρουπά, οὖ. π. ἤλεκτρον.

کهربار κερρουπάρ, ὡς τὸ προηγ.

کهربار κλουχερπάρ, οὖ. π. τε-
μάχιον λίθου πολυτίμου.

کهرچله γκλου,έρτσιλ, οὖ. π.

ἴδ. کوهرچله.

کهر فروش γκλου,ερφιρού, ε. π.
ἀδαμαντοπώλης.

کهار κλουχσάρ καὶ

کهارستان κλουχιστάν, οὖ. π. τόπος
ὀρεινός. κορυφή ὄρους. [ξίας.

کهاکشان κερκεσάν, οὖ. π. γαλα-

کهل κέχλ, οὖ. ἄ. ἀνὴρ τέλειος.

کها κέχλέ, οὖ. π. τεμάχιον χρυ-
σοῦ ἢ ἀργύρου.

کمله κέχλέ, οὖ. τ. φθείρ.

کمله کهخلهلنمەکی, ρ. τ.
φθειριᾶν.

کهای کهخهلی, ε. τ. φθειριῶν.

کهن κλουχέν, ε. π. ἀρχαῖος.
γέρων· πεπαλαιωμένος.

کهنسال κλου,ενσάλ, ε. π. προβε-
βηκώς (τὴν ἡλικίαν). [της.

کهنکی κλουχενکی, οὖ. π. ἀρχαῖο-

کهنه κλουχνέ (κ. κλοχνέ), ἴδ.

کهن κλουχέν.

کهنولت κλουχουλέτ, οὖ. ἄ. τὸ εἶ-
ναί τινα μέσης ἡλικίας.

کهنلان κλουχεϊλάν, ε. π. ἵππος
ἀραβικός, εὐγενής.

ک کی, κατάληξις pers., ἥτις
προστιθεμένη ἐν τέλει τῶν
μετοχῶν καὶ ἐπιθέτων σχη-
ματίζει ὀνόματα ἀρηρημένα.

ک کی, ἀντων. τ., ἥτις ἐν τέλει
μὲν τινων επιρρημάτων τιθε-
μένη σχηματίζει ἐπίθετα· ἐν
τέλει δὲ τῶν ἀντ. καὶ ὀνομ.
ἀντιστοιχεῖ ἐνάρθρω κτητικῇ
ἀντωνυμίᾳ. — ک: πένιμι κι, ὁ
ἐμός.

ک کی, τ. κατάλ. ὡς τὸ κω γκλού,
سومک σεβμέκ, ἀγαπᾶν. — سو
σεβκλού, ἀγάπη.

ک κέχλ. π. πότε;

کياسة γκλιασέτ, οὖ. ἄ. ἀγ,ίνοια.

کیان κεγλάν, οὖ. ἄ. φυσικόν· χα-
ρακτίρ.

کیان κεγλάν, οὐ. π. ἀστήρ.
 κίανος κιγλανός, ξ. κυανογόνον (χμ)
 κίανι κεγλανί, ἐ. ἀ. βασιλικός.
 κίε γχιτ-γχιδὲ, αἱ
 κίε γχιδοίκτης, ἐπ. τ. βαθμηδόν.
 κίε γχιτμέκχ, ρ. τ. πηγαινέιν.
 ἀπέρχεσθαι· φθίρεσθαι. — ارالی
 ἀραλιγὰ γχιτμέκχ καὶ — الدن
 ἐλδὲν γχιτμέκχ, ἀπόλλυσθαι.
 — عاقل ἀκὴλ πασδὰν γχι-
 τμέκχ, παραφρονεῖν. — کيرو
 γχιερού γχιτμέκχ, ὁπισθοχωρεῖν.
 — ايلرو ἱλερου γχιτμέκχ, προ-
 θαίνειν, προσοδεύειν. — ايرنه
 ἱζινὲ γχιτμέκχ, ἀκολουθεῖν. — كيك
 — δικὲ γχιτμέκχ, ἀντιλέγειν.
 — حوشه خوشὰ γχιτμέκχ, εὐχα-
 ριστεῖν· καθιδύνειν. حوشه کي
 خوشουμὰ γχιτδὶ. εὐχαρηστη-
 θην. — رنک رένκχ γχιτμέκχ, ὠ-
 χριᾶν. اولدی کي اولدὴ γχιτδὶ,
 ὠχετο θανών.
 کي γχιτί, οὐ. π. ὁ κόσμος. —
 ارای γχιτί ἀραί, ὁ ὢν κόσμημα
 τοῦ κόσμου. بان — γχιτί πάν,
 φύλαξ καὶ κύριος τοῦ κόσμου,
 μονάρχης.
 کي γχεδζέ, οὐ. τ. νύξ· ἐσπέρα·
 — ἐπ. τ. νύκτωρ. او — γχε-
 δζέ ὀλ. βραδυάζειν.
 کي γχεδζεγί, ἐ. τ. ἐσπερινός,
 νυκτερινός· τῆς χθισινῆς ἐ-
 σπέρας.

کي γχεδζελλίχχ, οὐ. τ. ἔνδυμα
 νυκτερινόν.
 کي γχεδζελεμέκχ καὶ
 کي γχεδζελενμέκχ, ρ. τ. κα-
 ταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῆς νυ-
 κτός· περνᾶν τὴν νύκτα.
 کي γχεδζελεῖν, ἐπ. τ. νύκτωρ.
 کي γκέτς, ἐπ. τ. ἀργά.
 کي γχεδεμμέκχ, ρ. τ. ἀπο-
 μακρύνειν· σβύνειν.
 کي γχιδὶς, οὐ. τ. βάδισμα· ἀ-
 ναχώρησις· διαγωγή.
 کي γχιδερέκχ, οὐ. τ. πορευό-
 μενος· καθ' ὁδόν.
 کي γχεδζέ, ἴδ. کي.
 کي γκίρ, οὐ. τ. ἀκαθαρσία.
 کي γκίρ καὶ
 کي γκιρά, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ δρατ-
 τόμενος· λῆψις.
 کي γκιρδζ, οὐ. τ. ἄσβεστος.
 کي γκιρδάρ, οὐ. π. μάχη· θό-
 ρυβος μάχης.
 کي γκιρδριμέκχ, ρ. τ. εἰσά-
 γειν· ὁδηγεῖν.
 کي γκιρίξ, οὐ. τ. εἴσοδος.
 کي γκιρισμέκχ, ρ. τ. ἀνχμι-
 γνύεσθαι, ἐπεμβαίνειν. [νος
 کي γκιργλίν, ἐ. τ. ῥίψοκίνδυ-
 کي γκιρχινλίχχ, οὐ. τ. τόλμη.
 کي γκιρχετμέκχ, ρ. τ. ῥυ-
 παίνειν.
 کي γκιρχίχχ, οὐ. τ. κατοχή,
 κατάρκτησις. — له ἀλέμ γκιρ-

λίχι, κατάρκτησις τοῦ κόσμου.
κιρλενμέχι, ρ. τ. ῥυπαί-
νεσθαι.

κιρλή, ἐ. τ. ἀκάθαρτος.
κιρμέχι, ρ. τ. εἰσερχεσθαι.

— ἀρχιὰ κιρμέχι, με-
σολαβεῖν. — ἀρχιὰ κιρ-
μέχι, τακτοποιεῖσθαι, ἐπα-
νέρχεσθαι εἰς τὴν εὐθεῖαν.

κιρμέ, οὐ. τ. εἴσοδος,
στροφή.

κιρινδί, οὐ. τ. μέρος· γω-
νία εἰσέχουσα.

κιρού, ἐπ. τ. ὀπίσω· قلى —
γκερί· καλμάχ, καθυστερεῖν.
κιρού δονμέχι, ἐπι-
στρέφειν· آلى — γκερί ἀλμάχ,
ἀναλαμβάνειν· ἀναιρεῖν. —
κιρσινί ἀλμάχ, λαμ-
βάνειν τὸ ὑπόλοιπον ἀποπε-
ρατοῦν· دن — γκεριδέν, μα-
κρόθεν. — شمدیدن· σιμιδιδέν
γκερί, εἰς τὸ ἔξῃς.

κιρουλεμέχι, ρ. τ. μένειν
ὀπίσω· ἀργοπορεῖν.

κιριδίζι, ἐ. τ. ὁ εἰσερ/ό-
μενος, ἀναμινυόμενος· ارابه
— ἀρχιὰ κιριδίζι, ὁ μεσολα-
βών, μεσίτης.

κιζιλετμέχι, ρ. τ. κρύ-
πτειν (δι' ἄλλου).

κιζιλίδζε, ἐπ. τ. κρυφίως.

κιζιλεμέχι, ρ. τ. κρύπτειν.

κιζλενμέχι, ρ. τ. κρύπτε-
σθαι. [στι·ός.

κιζλί, ἐ. τ. λαθραῖος· μυ-
κιζλίδζε, ἐπ. τ. λαθραίως·
μυστικῶς. [δέρκειαι.

κεγίς, οὐ. ἀ. ἀγρίνοια, ὄξυ-
κείς, οὐ. ἀ. βαλάντιον.

γκεγισού, οὐ. π. βόστρυξ.

κισέ, οὐ. π. (κατὰ παρ. θ.
ἐκ τοῦ ἀ. كيس) θυλάκιον· βχ-
λάντιον· πουγγίον (ποσότης
500 γροσίων). [τροῦ).

κισέ, οὐ. π. τρίπτης (λου-
κισεδάρ, οὐ. π. ταμίας.

κισελεμέχι, ρ. τ. τρίθειν
μὲ τρίπτην.

κιριξ, ἐ. τ. εἴσοδος.

κίξ, οὐ. π. θρησκεία· πίστις.

κισενεμέχι, οὐ. τ. χρε-
μετίζειν.

κέϊφ, οὐ. ἀ. ὑγιεία· διαθέ-
σις· εὐθυμία· μέθη· κ. κέφι·
— κέϊφινής νάσηλ;
πῶς ἔχετε;

κεϊφσήζ, ἐ. τ. κακοδιάθε-
τος· ἄθυμος. [θεσία.

κεϊφσηζλίχι, οὐ. τ. ἀδια-

κεϊφσηζλενμέχι, ρ. τ.
ἀδιαθετεῖν. [μεῖν.

κεϊφλενμέχι, ρ. τ. εὐθυ-

κεϊφλή, ἐ. τ. εὐθυμος.

κεϊφίμα, ἐπ. ἀ. ὁπωσδή-
ποτε· ὅπως ἂν ἔλγῃ· اتفاق —

Λ λλάμ, 2ον γράμμα τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφαβήτου καὶ 23ον
τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰ-
σοδυναμεῖ τῷ 30.

Λ λί, πρ. ἄ. διὰ· ἔνεκα.

Λ λά, μέρ. ἄ. ἀρντ. ἢ στέρητ.

شي — λὰ στεί, οὐδέν, μηδέν.

Λ λάλι λὰ-ου-παλή, ἑ. ἄ. ἄφροντις·
ἐπ. ἄ. ἀπερισκέπτως· φιλικῶς.

Λ λάλι λὰ-ου-παλιγλάνε, ἑ. καὶ
ἐπ. ἄ. ὡς τὸ προηγ.

Λ λλίεπιν, ἑ. ἄ. ὁμοπάτριος.

Λ λλά-πες, ἑ. ἄ. ἀβλαβής.

Λ λὰπούδδ, ἑ. καὶ ἐπ. ἄ. ἀναγ-
καῖος· ἐξάπκντος.

Λ λὰπίς, μετγ. ἄ. ἀντί· ὁ
ἐνδύων· ἐνδεζυμένος.

Λ λὰπίν, οὐ. ἄ. γαλακτοπώλης.

Λ λὰπιν λὰ-πιν, ἑ. ἄ. ὁμο-
πάτριος καὶ ὁμομήτριος.

Λ λὰπά, οὐ. τ. κατὰπλκσμα·
— ἑ. τ. ὀκνηρός.

Λ λὰτίν, οὐ. τ. Λατῖνος, κα-
θολικός.

Λ λὰ-σάνι, ἑ. ἄ. ἀπαράμιλλος.

Λ λὰ-δζερέμ, ἐπ. ἄ. βεβχίως·
ἀκουσίως.

Λ λί-ἔδζλ, πρῶθ. ἄ. ἔνεκα, ἐπὶ
σκοπῷ.

Λ λὰ-δζεθάπ, οὐ. ἄ. ἀνεπί-
δεκτος ἀπαντήσεως.

Λ λὰδζιθέρτ, οὐ. ἄ. π. τὸ
κυανοῦν χρώμα.

Λ λὰχχ, ἑ. ἄ. ὁ συνεργόμε-
νος· διάδοχος· ὁ ἐν ἐνεργείᾳ

(ὑπουργὸς ἢ ὑπάλληλος)· —
οὐ. ἄ. συνέχεια φράσεως.

Λ λὰχχκ, οὐ. ἄ. συνέχεια
φράσεως ἢ προτάσεως.

Λ λὰχχανα, οὐ. τ. κράμβη.

Λ λὰ-ρεῖπ, ἑ. ἄ. ἀναμρίβολος.

Λ λὰζιμ (λὰζιμ), ἑ. ἄ.
ἀναγκαῖος· οὐδέτερον ῥῖμα

(γρ. λὰζιμ-ουλ-εδά,
πληρωτέος· غير مفارق — λὰ-

ζιμ-ι-γὰϊρ-ι-μουφάρίκ, ἀπα-
ραίτητος.

Λ λὰζιμέ, οὐ. ἄ. θ. τοῦ πργ.
ἀνάγκη, ὑποχρέωσις, καθήκον.

Λ λὰζιμί, οὐ. τ. ἀναγκαῖος.

Λ λὰζεβάλ, ἑ. ἄ. ἄφθαρτος·
ἀθάνατος.

Λ λὰστικ, ζ. ἐλαστικὸν κόμμι-
πηλοβάτις ἐξ ἐλαστικοῦ.

Λα-σέγιμα, ἐπ. ἅ. πρὸ πάντων.
[τος.]

Λα-σέπιγ, ἐ. ἅ. ἀπαράβλη-
Λα-σέχι, ἐ. καὶ ἐπ. ἅ. ἀναμ-
φίβολος, ως.

Λα-σέ, οὐ. π. πτώμα.

Λα-σέϊ, οὐ. ἅ. πρᾶγμα οὐ-
τιδανόν, μηδέν.

Λασήκ, ἐ. ἅ. ὁπαδός.

Λάγ, οὐ. ἅ. ἀστεϊσμός.

Λαγάρ, ἐ. π. ισχνός, ξηρός.

Λαγαρί, ἐ. π. ισχνότης.

Λαγηγέ, οὐ. ἅ. λόγος κενός·
ἀισχρολογία.

Λάφ, οὐ. π. φλυαρία· λόγος
κενός· μεγαληγορία· συνομι-
λία. 1 — λᾶφ ἐτ. συνομιλεῖν.

Λαφζέν (κ. λαφζάν), ἐ. π.

Λαφζενλήκ καὶ | φλύαρος.

Λαφζενί, οὐ. π. φλυαρία.

Λακηρεδή, οὐ. τ. λόγος·
συνομιλία. [ρητος.]

Λακελάμ, οὐ. ἅ. ἀναντίρ-

Λάλ, ἐ. π. βωθός. [ληξ.]

Λεᾶλ, οὐ. ἅ. μαργαριτοπώ-

Λαλά, οὐ. π. παιδαγωγός.

Λαλαί, οὐ. π. παιδαγωγία.

Λαλέ, οὐ. π. λείριον.

Λάμ, οὐ. ἅ. φόβος τὸ σχῆμα
τοῦ ἀνθρώπου. 1 — λαμ-ι-

ταρίρ, ἄρθρον (γραμμ.) 2 —

Λάμ δζιμ γιόλ, οὐδεμία
ἐνστάσις ὑπάρχει.

Λι'οῦμιν, ἐ. ἅ. ὁμομήτριος.

Λαμίς (لس λέμς), μετ. ἅ.
ἀντί. ἐ. ἀπτόμενος.

Λαμίσέ, θ. τοῦ προηγ. 3 —
— κουδέϊ λαμισέ, ἡ ἀφή.

Λαμί (لالم λεμε'άν), μετ.
ἀντί. ἐ. λαμπρός.

Λαμεχιάν, ἐ. ἅ. ὁ μὴ ἔχων
κατοικίαν (Θεός).

Λαμί, ἐ. ἅ. φοβερός.

Λανδό, ξ. εἶδος ἀμάξης.

Λανιχαγέ, ἐ. ἅ. ἀπέραντος.

Λαούτα, οὐ. τ. λαοῦτον.

Λαχούδ, οὐ. ἅ. θεότης.

Λαχουτί, ἐ. ἅ. θεϊκός.

Λα-χλουτεπέδδελ, ἐ. ἅ.
ἀναλλοιώτος.

Λα-γετεδζέζζι, ἐ. ἅ. ἀδι-
αίρετος· ἄτομον. [βλητος.]

Λα-γετεγάϊρ, ἐ. ἅ. ἀμετά-

Λα-γεδζούζ, ἐ. ἅ. ἀτηγο-
ρευμένος· ἀθέμιτος.

Λαήγ (لعل λέβγ), ἐ. ἅ. δῆ-
λος, σαφής.

Λαιγέ, ἐ. ἅ. θ. τοῦ προηγ.
— οὐ. ἅ. ὑπόμνημα, ἔκθεσις

ἔγγραφος. [μήτος.]

Λα-χλουσά, ἐ. ἅ. ἀναριθ-

Λα-χλουγτή, ἐ. ἅ. ἀνκ-
μάστος. [ληπτος.]

Λαχουδρέκι, ἐ. ἅ. ἀκκτά-

Λαχλουδ, ἐ. ἅ. ἀναριθ-
μητος.

لا يعقل λα-γλακίηλ, ε. α. ἀναί-
σθητος. [ληπτος.

لا يعقل λα-γλακάηλ, ε. α. ἀκατά-

يعنى λα-γλανή, ε. α. ἀνωρελής.

لا يغلب λα-γλουγλέπ, ε. α. ἀήτ-
τητος. [τανόητος.

لا يفهم λα-γλου-χέμ, ε. α. ἀκα-

توعت λα-γεμούτ, ε. α. ἀθάνατος.

لا يتبعى λα-γενπεγή, ε. α. ἀπρεπής.

لا ينفك λάγενφεκί, οὐ. α. ἀδια-
σπαστος. [τος.

لا ينكسر λά-γενκεσίρ, ε. α. ἀδιαίρε-

لا يقى لκ'ήκ (لياقت λιγλακάτ), μετ.

α. ἀντὶ ε. ἄξιος. [ἄξίως.

لا يقا لاϊκανέ, ἐπ. α. πρεπόντως,

لا فم لاϊμ (لوم), μετ. α. ἀντὶ ε.

ἐπιτιμητής.

لا لاϊμέ, οὐ. α. ἐπιτίμησις.

لا لέπ, οὐ. π. γεῖλος· ἄκρα.

لا لέππ, οὐ. α. διαμονή.

لا لούππ, οὐ. α. δηλητήριον.

ή οὐσία παντός πράγματος.

لا لεπά, οὐ. α. πρωτόγαλον.

لا لουπάπ, ε. α. ἐκλεκτόν.

لا لεπάπέτ, οὐ. α. φρόνησις,

σύνεσις. [ριον.

لا لουπάδέ, οὐ. α. ἐπανωφό-

لا لى لىπας, οὐ. α. ἔνδυμα.

لا لىπασεν, ἐπ. α. ἐνδεοδυσμένος.

لا لىπαλέπ, ε. α. πλήρης μέ-

γρι χειλέων.

لا لىπάν, πλ. τοῦ لا لέπ.

لا لىπάν, ε. α. γαλακτοπώλης.

لا لىپرىز, οὐ. α. πλήρης μέχρι
χειλέων.

لا لىپس, οὐ. α. φόρεμα.

—
لوىپس, τὸ περιβάλλεσθαι.

لا لىپلەپى, οὐ. τ. ῥεβίνθιον
φρυγανισμένον.

لا لىپέν, οὐ. α. γάλα.

لا لىپن, οὐ. α. πλίνθος.

لا لىپونى, ε. α. γαλακτινος.

لا لىپەنىگلاط, πλ. τοῦ πργ.

لا لوىډز, οὐ. α. πλῆθος ἀνθρώ-

πων· πέλαγος· ζήφος.

لا لوىډزە, ὡς τὸ προηγ.

لا لىچاک, οὐ. α. τὸ προφθάνειν.

لا لىچām, πλ. τοῦ لاχām.

لا لىچچām, ε. α. πολὺσαρκος.

لا لāχډ, οὐ. α. τάφος· λάρναξ.

لا لىچزā, οὐ. α. ῥιπή ὀφθαλ-

لا لāχµ, οὐ. α. κρέας. [μοῦ.

لا لāχν, οὐ. α. ἦχος· φωνή.

لا لوىچووک, οὐ. α. προσθήκη·

τὸ προφθάνειν.

لا لوىچووم, πλ. τοῦ لاχām.

لا لوىچوون, πλ. τοῦ لاχāν.

لا لوىچووسا, οὐ. τ. (ξ.) λεχώ

= لوىچوسە.

لا لوىډوس, οὐ. τ. νότος.

لا لىزζāτ, πλ. τοῦ لا لىزζέτ.

لا لىزζāίז, πλ. τοῦ لا لىزζέ.

لا لىزζέτ, οὐ. α. οὐσία· γυνώ-

σις· ἥδονή· οἶνος.

لا لىزζەتلى, ε. τ. νόστιμος.

لا لىزζەتلىز, ε. τ. ἄνοστος.

لذيق لعزيز، ε. α. οὐσιώδης, νό-
στιμος, ἡδονικός. — οὐ. α.
οἶνος.

لذيق لعزيز، οὐ. α. ἡδονή.

لرزان لعزيز، ε. π. δειλός, μικρός.

لرزش لعزيز، οὐ. α. τὸ τρέμειν.

لرزم لعزيز، οὐ. π. τρόμος.

لرزه ناك لعزيز، ε. π. ὁ τρέμων.

لرج لعزيز، οὐ. α. τὸ προσκολληῖν.

لرجي لعزيز، ε. α. γλοιώδης.

لزوج لاوزουδζ και [χότης.

لزوج لاوزουδζέτ, οὐ. α. ἔλαστι-

لزوج داوزουδζί, ε. α. ἔλαστικός.

لزوج لاوزούμ, οὐ. α. ἀνάγκη,

χρεία.

لسان ليسان، οὐ. α. γλῶσσα, λό-

γος· ὁμιλία. [γλωττος.

لسان ليسان، ε. α. εὐφραδής, εὐ-

لسان ليسانين، ε. π. π. προφορικῶς.

لسن ليسان، οὐ. α. εὐφραδεια.

لشكر ليشكر، οὐ. π. στρατός.

لشكر ليشكر، οὐ. α. στρα-

τόπεδον.

لشكر ليشكر، ε. π. ἀρχι-

στράτηγος.

لصوق لوسوك، οὐ. α. συγκόλησις.

لصافت لساft، οὐ. α. ὠραιότης·

χάρις.

لصافت لساft، πλ. τοῦ لطيف لا-

تيف، ἀστεϊσμοί, ἀνέκδοτα·

εὐχάριστα. [ρις.

لطف لوتف، οὐ. α. εὐμένεια, χά-

لطف لوتفن، ε. π. α. κατὰ χάριν.

لطيف لاطيف. ε. α. χαρίζεις· εὐ-
μενής. [ἀστεϊσμός.

لطيف لاطيف، οὐ. α. χαριεντισμός·

لطيف لاطيف، ε. τ. χαριεντι-

ستής· εὐτράπελος.

لطيم لاطيم، οὐ. α. ὄρφανός.

لعاب لوان، οὐ. α. σίελος· —

لعاب لوان-ι-نال (σίελος με-

λίσσης), μέλι.

لعان لوان، οὐ. α. τὸ ἀναθεματί-

ζεσθαι· καταρᾶσθαι ἀλλήλους.

لعان لوان، οὐ. α. εἶδος πολιτίμου

λίθου, ὁ καρχηδόνιος· (μετα-

φορικῶς) ἥλιος, ῥόδον, χεῖλη

ἐρωμένης.

لعان لوان، οὐ. τ. λείριον.

لعان لوان، οὐ. α. τὸ καταρᾶσθαι·

لوان — λανέτ ε. τ. καὶ او قومق —

λανέτ ὁκουμάκ, καταρᾶσθαι·

لوان — λανέτ ὁλσούν, ε

τ'ἀνάθεμα.

لعان لوانέτ, οὐ. α. ἀρά, ἀνάθεμα.

لعان لوانέτ, ρ. τ. κατα-

ρᾶσθαι· ἀναθεματίζειν.

لعان لوانέτ, οὐ. τ. ἀναθεμά-

τισμα. [διάβολος.

لعان لوان، ε. α. ἐπικατάρματος·

لوان لوان، οὐ. τ. λιθο-

γραφία.

لوان لوان، οὐ. α. γλῶσσα· λέ-

ξίς· λεξικόν· — لعان لوان-ι-λο-

γάτ, λεξικογράφος· — لعان

μ-ι-λογάτ, λεξικογραφία.

لَقْمَان لَوَاغَاتُذِخْ، ΕΠ.Τ. ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ·

— ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΠΙΤΟΜΟΝ.

لَقْمَان لَوَاغُوم، ΟΥ.Τ. ΘΥΓΕΤΟΣ, ΑΜΑ-
ΡΑ, Κ. ΛΑΓΟΥΜΙ· ΥΠΟΝΟΜΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغΟΥΜُذِخْ، ΟΥ.Τ. ΥΠΟΝΟΜΟ-
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ. [ΥΠΟΝΟΜΟΣ.]

لَقْمَان لَوَاغُوب، ΟΥ.Α. ΑΚΥΡΩΣΙΣ, ΚΑΤΑΡ-
ΛΟΥ ΛΑΓΒΗ, Ε. Α. ΚΕΝΟΣ· ΛΟΓΟΣ
ΚΕΝΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦ، ΟΥ. Α. Τ' ΠΕΡΙΚΛΕΙΣΙΝ·
ΤΟ ΕΣΩΚΛΕΙΣΙΝ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦΕΝ، ΕΠ. Α. ΕΣΩΚΛΕΙΣΤΩΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΤΟ ΡΙΠΤΕΙΝ ΤΙ·
(ΜΕΤΦΡ.) ΛΕΞΙΣ· ΛΟΓΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦَان، ΕΠ. Α. ΠΡΟΦΟΡΙΚΩΣ·
ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، Ε. Α. Ή ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ
(ΕΝΝΟΙΑ).

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ (لَقْمَان)، Ε. Α. ΕΣΩΚΛΕΙ-
ΣΤΟΣ· — ΟΥ. Α. ΠΛΗΘΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΚΑΤΑΛΗΞΙΣ,
ΉΤΙΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΕΙΣ ΕΠΙΘΕΤΑ
ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙ ΤΑ ΑΠΡΟΚΛΗΜΕΝΑ ΤΩΝ
لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ· ΨΥ-
ΣΙΟΓΝΩΜΙΑ. [ΤΙΛΟΣ.]

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΕΠΩΝΥΜΟΝ· ΤΙ-
لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ.Τ. ΛΟΓΟΣ· ΣΥΝΟ-
ΜΙΛΙΑ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΦΩΝΗ ΠΕ-
ΛΑΡΓΟΥ. [ΥΠΟΝΟΜΟΣ.]

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΣΥΓ-
لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΚΑΘ' ΟΝΟΜΑ.

ΛΟΙΜΑΝ (ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΧΟΣ
ΑΤΡΟΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΕΝ Τῷ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ)· ΙΑΤΡΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΒΛΩΜΟΣ· ΒΟΘ-
ΚΑ· ΕΙΔΟΣ ΖΥΜΑΡΙΟΥ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ.Τ. (ΚΑΤΑ ΠΑΡΕΘ.
ΕΚ ΤΟΥ Α. ΛΟΙΜΑΝ ΧΟΥΛΚΟΥΜ)· Τῷ
ΓΝΩΣΤΩΝ ΛΟΙΜΟΥΜΙ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ.Τ. ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Π. ΛΕΚΑΝΗ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ، ΟΥ. Α. ΑΛΛΑ, Θ-
ΜΩΣ· ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Π. ΚΗΛΙΣ. [ΜΕΝΟΣ.]

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ε. Τ. ΚΕΚΗΛΙΘΩ-

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Τ. ΓΥΝΑΓΕΥΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ρ. Τ. ΚΗ-
ΛΙΘΟΝΕΙΝ. [ΔΟΥΣΘΑΙ.]

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ρ. Τ. ΚΗΛΙ-

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ε. Τ. ΚΕΚΗΛΙΘΩ-
ΜΕΝΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΜΟΡ. ΑΡΝΗΤ. Α. ΟΥ· —

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ο ΜΗ ΠΑΡΑΚΛΑΔΩΝ,
(ΑΙΩΝΙΟΣ). [ΣΤΙΓΜΗ.]

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Α. ΡΙΠΗ ΘΥΡΑΛΗΟΥ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Α. ΤΟ ΑΠΤΕΣΘΑΙ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Α. ΤΟ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΕΪΝ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Α. ΛΑΜΨΙΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΕΠ. Α. ΑΣΤΡΑΠΗΔΩΝ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, ΟΥ. Α. ΔΙ' ΕΚΕΙΝΟΝ, ΟΣ-

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ε. Α. ΛΕΜΦΑΤΙΚΟΣ.

لَقْمَان لَوَاغُΟΦْ, Ε. Α. ΑΝΑΠΗΡΟΣ, ΧΩ-

ΛΟΣ· — ΟΥ. Α. ΤΙΜΟΥΡ ΛΕΝΚΙ, Θ-

ΧΩΛΟΣ ΤΙΜΟΥΡ, Ο ΤΑΜΕΡΛΑΝΟΣ.

لنكن لενκίαν, ε. π. χολός —
 επ. π. υποσκαζόντως (κούτσα
 κούτσα).

لنكر لενκέρ, ου. π. ἄγκυρα.
 لنكى لενγκί, ου. π. χολότης.
 لو لέβ, σύνδ. ἁ. ἐάν — و βελέβ,
 καὶ ἐάν ἀκόμη. — λεβλά καὶ
 ل — λεβλέμ, ἐκτὸς ἐάν.

لوا لιβά, ου. ἁ. σημαία, ἐπαρχία.
 — مير مير-ι-λιβά, ὑποστρά-
 τηγος.

لواحق لεβαχίχ, πλ. τοῦ لاحق.
 لوازم لεβαζίμ, πλ. τοῦ لازم.
 لوازمات لεβαζιμάτ, πλ. τοῦ πργ.
 لوامع لεβαμί, πλ. τοῦ لاعم.
 لواغ لεβαίχ, πλ. τοῦ لاغ.
 لوح لέβ, καὶ

لوح لεβχά, ου. ἁ. ἄβαξ, πίναξ.
 لودوس λότος, ου. τ. νότιος ἄνεμος.
 لورك لεβερέκι, ξ. λάβραξ (ἰχθ.).
 لوز لέβζ, ου. ἁ. ἀμύγδαλον· ἀ-
 μυγδαλῆ· παρίσθιον (ἀνατ.).
 لوزان لεβζτάν, πλ. τοῦ προηγ.
 ἀμυγδαλῆ (ἀνατ.).

لوستر لούστρα, ξ. στίλβωμα, κ.
 لوسترων — λεύστραδζι,
 ὑποδηματοστιλβωτής.

لوش λόξ, ε. τ. σκοτεινός.
 لوغاريه λαχαριτμέ, ξ. λογάριθμος.
 لوغتله λοκάντα, ου. τ. ξενοδοχεῖον.
 لو قوموتيف λοκομοτίφ, ου. τ. (ξ.)
 ἡ τὴν σιδηροδρομικὴν ἀμαξο-
 στοιχίαν ἐλκουςα ἀτμάμαξα.

لوك λόκι, ε. τ. βραδύς, νωχελής-
 لؤلؤ λουλού, ου. ἁ. μαργαρίτης.
 لول لουλέ, ου. τ. σωλήν· μέτρον
 ὕδατος· δοχεῖον τοῦ καπνοῦ
 εἰς τὰς καπνοσύριγγας καὶ ὑ-
 δροσύριγγας, ὁ κ. λουλάς.

لوم λέβμ, ου. ἁ. ἔλεγχος, μομφή.
 لوم لουούμ, ου. ἁ. χαμέρπεια.
 لون λέβν, ου. ἁ. χρῶμα· εἶδος·
 پل. الوان. [ματιστήριον.

لونه لόνδζα, ου. τ. λέσχη· γρη-
 لوند λεβένδ, ου. π. ἄνδρεῖτος.
 لوندرا لόνδρα, τὸ Λονδῖνον.

ل لέ, μόρ. τ. (κατὰ ἀποκοπὴν
 ἐκ τοῦ اله ἰλέ)· ὁμοῦ, μετὰ.
 ل لέχ καὶ λέχου, φρ. ἁ. αὐτῷ,
 ὑπὲρ αὐτοῦ· — لهخيمه, ὑπὲρ
 ἐμοῦ.

ل لέχ, ε. καὶ ου. π. Πολωνός.
 له لέχα, φρ. ἁ. αὐτῷ, ὑπὲρ αὐτῷ.
 لهب λεχέπ, ου. ἁ. φλόξ ἄκαπνος.
 لهبان λεχπάν, ου. ἁ. τὸ φλογί-
 ζεσθαι.

لهجه لهχδζέ, ου. ἁ. γλῶσσα· πρό-
 σωπον· φυσιογνωμία· ἦθος.

لهجه لέχδζε, επ. τ. πολωνιστί.
 لهم لهχίμ, ου. τ. συγκόλησις.

لهمك لهριμλεμέκι, ρ. τ. συγκολᾶν.
 لي لί, φράσις ἁ. ἐμοί, δι' ἐμέ.

ليقت ليγιακάτ, ου. ἁ. ἄξια, ἰκα-
 ليال λεγιαλ καὶ [νότης.

ليال λεγιαλί, ου. ἁ. πλ. τοῦ ليال.
 ليس λέγισε, ρ. ἁ. ἀπρὸς. οὐκ ἔστιν.

ليطوغرافيا λιτογράφια, ἰδ. ليطوغرافيا.
 ليف ليف, οὐ. ἄ. ἴς· κλωστή.
 ليل لείλ, οὐ. ἄ. نύξ· ونهار — λεϊλ-
 ου-νιχάρ, οὐ. καὶ ἐπ. ἄ. νυχθή-
 μερον· νυχθημερόν.
 ليل لείλεν, ἐπ. ἄ. νυκτός.
 ليلق λεϊλάκ, οὐ. τ. πασχάλιά(φ.).
 ليك λεϊλέκ, ἰδ. لك.
 ليله λεϊλέ, οὐ. ἄ. μία νύξ· المعرج —
 λεϊλε τ-ουλ-μιράδζ, ἡ νύξ τῆς
 ἀναλήψεως (τοῦ Μωάμεθ).
 زفاف — λεϊλέ-ι-ζεφάφ, ἡ πρῶ-
 τη νύξ τοῦ γάμου.
 ليلي λεϊλί, ἐ. ἄ. νυκτερινός.

ليمان λιμάν, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἐλλ.)
 λιμήν· ريسى — λιμάν ρεϊσί,
 λιμενάρχης. [εὐδεία.
 ليانلق λιμανλήκ, οὐ. τ. γαλήνη.
 ليون λιμόν, οὐ. τ. λεμόνιον.
 ليونا λιμονάτα, οὐ. τ. λεμονάδα.
 لين λείν, κατάληξ. τ. χρόνου· كيم
 — γκεδζε λείν, νύκτωρ.
 لين λείν, οὐ. ἄ. γλυκύς, χαρίεις,
 φιλόφρων.
 لينت لينέτ, οὐ. ἄ. μαλακότης· εὐ-
 κοιλιότης.
 ليم λείμ, ἐ. ἄ. εὐτελής· ἐπονεί-
 διστος.

μ μίμ, 27ον γράμμα τοῦ τ. ἀλ-
φαβήτου καὶ 24ον τοῦ ἀρα-
βικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυνα-
μεῖ τῷ 40· — ρ μ, καταλη-
κτικὴ κτητικὴ ἀντωνυμία
τοῦ α' προσώπου· — ى πα-
πάμ, ὁ πατήρ μου· — μ,
προσωπικὴ, ἀντ. τοῦ α' προ-
σώπου ἐν τῇ κλήσει τῶν ῥημά-
των· — ى ياز γιάζαριμ, γράφω.
لأ μأ, ἀντ. ἂ. ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον,
ὅτι, πᾶν ὅτι· — مór. ἂ. ἐφ'
ὅσον· οὐχί.
لأ μأ, ἀντ. π. ἡμεῖς.
لأ μأ, οὐ. ἂ. ὕδωρ, χυμός· πλ.
مياه مياأ.
لأ مء'أپ, οὐ. ἂ. ἐστία, κέντρον·
— شوكت σεθκét με'άپ, (ἡ ἐ-
στία τῆς μεγαλειότητος) Με-
γαλειότατος (ὁ Σουλτᾶνος).
لأ مء'أپ, οὐ. ἂ. τοῦ πόλοιπον.
لأ مء'أپ, φρ. ἂ. διάλειμμα·
διαμέσον· هياون — μα-πεῖν-ι-
χουμαγιούν, τὰ Αὐτοκρατορικὰ
Ἀνάκτορα· سندی — μα-πεῖν
σενετί, τὸ μὴ ἐπίσημον ἔγ-
γραφον· مشرى — μα-πεῖν μου-

δουρί, ὁ αὐλάρχης· مء'أپ —
μα-πεῖνιμιζδέ, μεταξὺ ἡμῶν.
لأ مء'أپ, οὐ. τ. ὁ τῷ Σουλ-
τάνῳ ὑπηρετῶν αὐλικός.
لأ مء'أپ, οὐ. καὶ ἐπ. ἂ.
τὸ προηγηθέν· πάλαι.
لأ مء'أپ, οὐ. π. θρῆνός· πένθος·
مء'أپ — ματέμ πουρσί, παρη-
γορία. [μένος.
مء'أپ, οὐ. π. τεθλιμ-
οακμά, ματεμκερέ, οὐ. π. οἰκία
πένθους.
لأ مء'أپ, οὐ. π. ὁ
πενθῶν.
لأ مء'أپ, οὐ. ἂ. διχόοιοι.
لأ مء'أپ, οὐ. ἂ. ἐγκλημα· ἂ-
μαρτία.
لأ مء'أپ, μετ. παθ. ἂ. ἐγ-
κληματίας· ὁ θεωρούμενος
πταιστής. [ἔνδοξος.
لأ مء'أپ, ἂ. περιφανής,
لأ مء'أپ, καὶ
لأ مء'أپ, φρ. ἂ. τὰ συμβάν-
τα πρωτόκολλον· πρακτικά.
لأ مء'أپ, οὐ. π. φίλημα.
لأ مء'أپ, οὐ. ἂ. προϊόν.
لأ مء'أپ, οὐ. ἂ. προϊόν.

μαχῆ (موأخ), ε. α. ὁ ἀφνίζων, ἐκμηδενίζων.

μαχ με'χ' (αχ' ἄχ'), οὐ. α. ἀρχή· πηγῇ.

μαχ με'χ' (αχ' ἄχ'), μετ. παθ. α. ὁ ληφθεὶς παραγόμενος (γραμμ.).

μαχούλια, οὐ. π. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) ὄνειροπώλησις· μελγχολία.

μαδέρ, οὐ. π. μήτηρ.

μαδέρνδέρ, οὐ. π. μητρυνία.

μαδερανέ, ε. καὶ ἐπ. π. μητρικός, -ῶς.

μαδερί, ἐπ. π. μητρικός.

μαδούν, ε. α. κατώτερος.

μαδδέ, οὐ. α. ὕλη. ἀντικείμενον· ἄρθρον (κώδεχος συμβολαίου κτλ.)· ὑπόθεσις· παράγραφος· πλ. مواد μεθ' αὐτῶν.

μαδέ, οὐ. π. θῆλυ (ζῷον).

μαδδέδεν, ἐπ. α. ὕλικῶς.

μαδδί, ε. α. ὕλικός.

μαζούν (ν'αἰ ἴν), μετ. παθ.

α. ὁ ἔχων τὴν ἄδειαν· τελειόφοιτος· διπλωματοῦχος.

μαζουνιέτ, οὐ. α. ἄδειχ.

μάρ, οὐ. π. ὄρις.

μάρρ, μετ. α. ἀντὶ ἐπιθ. ὁ διερχόμενος· الذكر — μαρ-σουζ-ζίχρ, ὁ εἰρημένος.

μαρανγός, ξ. λεπτοουργός.

μαρπούζ καὶ

μαρπίτς, οὐ. π. ὀφιοειδὴς σύριγξ ὑδροσύριγκος.

μάρτ, οὐ. τ. Μάρτιος.

μαρρίδ, ε. α. πείσμων· ἄτακτος.

μαρσῆκ, οὐ. τ. φέψαλος.

μαρῆζ (مرض μαράζ), ε. α. ἀσθενής. [ροῦλι].

μαρούλ, οὐ. τ. θρίδαξ (μαζοῦ καὶ

μαζή, οὐ. τ. κηκίς.

μάς, ἐπ. τ. ὅλως· λίαν.

μάς, οὐ. α. ὁ ἀπτόμενος· συγγενής. [γῆθεις].

μα-σαλέφ, φρ. α. ὁ προη-

με-σούρ (اسارت ἐσαρέτ), μετ. παθ. α. ἀντὶ ε. αἰχμαλωτος.

με-σούφ (اسف ἐσέφ), μετ. παθ. α. τεθλιμμένος.

μα'σ'α'ἀλλάχ, φρ. α. ὁ πόσον ὥρατον· εὗγε!

μασούρέ, οὐ. π. ὀχετός· σωλήν.

μασά, οὐ. π. λαβίς· πυράγρα.

μάσ'ι, ε. α. πεζός (περιπατῶν).

μασίγεν, ἐπ. α. πεζῶς.

μασίγέ, θ. τοῦ μάς — οὐ. α. γυνὴ πολύτεκνος· ζῷον

τετράπουν· πλ. مواش μεθ' αὐτῶν.

μάς, ε. α. ὁ βυζάνων. [νος.

μα-σαδάκ, ε. α. ἐπικυρωμέ-

μάσα, οὐ. τ. τράπεζα.

μαζή, ε. α. παρελθών, ἀρ-

χατος· ὁ ἀόριστος χρόνος (γρ.)
 — فعل فيل μαζή, ὁ ἀόριστος
 χρόνος (γραμ.)· — ^١كها γικα-
 γέ-ι-μαζή, παρατατικός (γρ.)
 شهودي — μαζή-ι-σι-χουτί, ἀό-
 ριστος (γραμ.)· نقلی — μαζή-
 ι-ν-κλί, παρακείμενος (γρ.)·
 ماعد μα-αδά, φρ. ἄ. τὸ ὑπόλοι-
 πον· ἐκτός. [τηγός.
 ماونه μα-ούνχ, ὀ.τ. λέμβος φορ-
 مافات μαφάτ, φρ. ἄ. τὸ παρελθόν·
 τὸ ἀπολεσθέν· — ^٢كلاي λελαφί-ι-
 μαφάτ, ἡ ἐπανόρθωσις, ἀνά-
 κτησις τῶν ἀπολεσθέντων.
 مافوق μαφέβκ, φρ. ἄ. ἀνώτερος.
 مافي μα-φί, φρ. ἄ. ἐκεῖνο ὅπερ
 εἶναι ἐντός· البال — μα-φί-ἐλ-
 πέλ καὶ الضمير — μα-φί-ἐλ-ζα-
 μίρ καὶ القواد — μα-φί-ἐλ-φουάδ,
 ἐπιθυμία· σκοπός. [γούμενον.
 ما قبل μα-κάπλ, φρ. ἄ. τὸ προη-
 καν μα-κιάνε, φρ. ἄ. ἐκεῖνο ὅ-
 περ εἶναι ἢ ὑπὲρξεν.
 ما كل με'κέλ, οὐ. ἄ. τροφή, ζωο-
 τροφία· ξενοδοχεῖον.
^٣كلا με'κελέ, οὐ. ἄ. ἐδῶδιμον.
 ما كول με'κούλ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ. φα-
 γωμένος· ἐδῶδιμον.
 ما كولات με'κουλάτ, πλ. τοῦ πργ.
 مال μάλ, οὐ. ἄ. κτῆμα· περιου-
 σία· — بيت مال πεῖτ-ουλ-μάλ,
 τὸ δημόσιον ταμεῖον. [ἔννοια.
 مال με'άλ, οὐ. ἄ. σκοπός· οὐσία·

مالاκμα μα-λα-κελάμ, φρ. ἄ. ἀνέκ-
 φραστος· ἀναντίρρητος.
 مال مالαμάλ, ἐ. π. ἔμπλεως.
^٤كلاي μα-λα-νι-χαγέ, φρ. ἄ. ἄ-
 πειρος.
 ما لا يعي μα-λα-γιανή, φρ. ἄ. ἀνω-
 φελής, μάταιος. [γυρος.
 ما لا يست مال-περέστ, ἐ. π. εὐλάρ-
^٥كلاي مال-χούλγια, ἴδ. ماخوليا.
 مالدار μαλδάρ, ἐ. π. πλούσιος.
 مالزم μα-λεζίμ, ἐ. ἄ. ἀναγκαῖος·
 — οὐ. ἄ. τὰ ἀναγκαῖα.
 مالك μαλίκ, ἐ. ἄ. ἰδιοκτῆτης,
 κύριος· ἡγεμῶν· μονάρχης·
 Θεός.
^٦كلاي ماليكيانέ, ἐ. π. κτῆμα,
 ἰδιοκτησία ἀπόλυτος.
^٧كلاي ماليκέ, θ. τοῦ προηγ. —
 οὐ. ἄ. βεσβίλισσα.
 مالكيه ماليκιγέτ, οὐ. ἄ. κατοχή,
 δικαίωμα κατοχῆς.
 مالوف με'λούφ (مالوفέτ), μετ.
 παθ. ἄ. εἰωθώς, οἰκετός.
 مالوم με'λούμ (مالéléμ), μετ. παθ.
 καὶ ἐ. ἄ. τεθλιμμένος. [λᾶς).
 مال مالέ, οὐ. π. μυστήριον (μα-
^٨كلاي مالي, ἐ. ἄ. χρηματικός· ἀντή-
 κων τῇ περιουσίᾳ.
 ماليه ماليγέ, θ. τοῦ προηγ. — ^٩كلاي
 كونه ماليγέ, ἡ χρηματικὴ
 δύναμις· πλοῦτος· نظاري —
 ماليγέ ναζαρετή, τὸ ὑπουρ-
 γεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

μειμέλ, οὐ. ἄ. μέρος ἐξ οὗ
ἐλπίζει τις. [σίχα.

ماملک μαμλέκ, οὐ. ἄ. περιου-
μαيهه μαλιγέδζε, ἐπ.τ. ὡς πρὸς
τὰ οἰκονομικά· κατὰ τὸ ὑπουρ-
γεῖτον τῶν οἰκονομικῶν.

μειμούν (امن ἔμν), οὐ. ἄ. ἄ-
συλον.

مأمور μειμούρ (امر ἔμρ), μετ.παθ.
ἄ. ἀντὶ οὐ. διατεταγμένος·
δημόσιος ὑπάλληλος.

مأموريت μειμουριγέτ, οὐ. ἄ. ὑ-
πούργημα· θέσις· δημόσιον ὑ-
πούργημα.

مأمورين μειμουρίν, πλ. τοῦ μأمور .
مأمول μειμούλ (امل ἔμλ), μετ.παθ.
ἄ. ἀντὶ ἐ. προσδοκώμενος· —
οὐ. ἄ. προσδοκία· ἐλπίς.

مأمون μειμούν (امن ἔμν), μετχ.π.
ἄ. ἀντὶ ἐ. ἐξησφαλισμένος.

مانتار μαντάρ, οὐ.τ. μύκης, ἀμα-
νίτης, φελλός. [μάνδρα.

ماندره μάνδρα, οὐ.τ.(ἐκ τοῦ ἐλλ.).
مانده μανδά, οὐ. τ. βούβαλος.

مانده μανδέ, ἐ. π. ὁ μένων ὀπί-
σω· ἀπηυδηκώς· — مامد ἄμὲλ
μανδέ, ὁ μὴ δυνάμενος πλέον
ἐργασθεῖναι· ἀπόμαχος.

مانع μανή, ἐ. ἄ. ὁ ἐμποδίζων.

مانغر μανγέρ, οὐ. τ. ὁβολός· χαλ-
κοῦν νόμισμα κίβδηλον.

مانند μανένδ καὶ مانند μανενδέ, ἐ.
καὶ ἐπ. π. ὁμοιος, ὁμοῶς.

مانور μανέθρα, (ξ.) γυμνάσιον
(στρατιωτικὸν ἢ ναυτικόν).

مانوس μενούς (انس οὐν), μετ.
παθ. ἄ. συνειθισμένος εἰς τι·
— ἐ. ἄ. τιθασσευμένος, ἡμερος.
مانی مانί, οὐ. τ. ἄσμα, τραγώ-
διον.

ماورا μα-θερά, ἐ. ἄ. ὁ ὢν ὀπισθεν,
πέραν· κατώτερος.

ماوقع μα-θεκά, φρ. ἄ. τὸ συμ-
βάν, γεγονός. [κοίζειν.

ماولق μαβλαμάκ, ρ.τι.νιουρίζειν·
ماوی μαβί, ἐ. τ. κυανοῦς, γαλά-
ζιος.

ماه مάχ, οὐ.π. σελήνη· μήν· —
—; μάχ-πε-μάχ, κατὰ μήνα.
ماهيكر μαχπεϊκέρ, ἐ. π. ὠραῖος
ὡς ἡ σελήνη.

ماहतاب μαχτάπ, οὐ. π. αἶγλη,
λάμψις σελήνης· εἶδος πυρο-
τεχνήματος· σκῶψις.

ماچر μαχτσέ, ἐ. π. ἡμισελήνης·
ماهر μαχίρ (مهارت μεχαρέτ), ἐ.
ἄ. ἔμπειρος.

ماهور μαχμουζ, οὐ.τ.(κατὰ παρα-
φθοράν τοῦ ἄ. ماهر μιχμέζ),
πτερινιστήρ. [πτερινίζειν.

ماهورلامق μαχμουζλαμάκ, ρ. τ.
ماهر μαρέ, οὐ.π. λάμψις σελήνης.

ماهی μάχι, ἐ. π. ἰχθύς.

ماهييت μαχιγέτ, οὐ. ἄ. ἡ οὐσία·
τὸ συστατικόν. [νιαῖος).

ماهييه μαχιγέ, οὐ. π. μισθός (μη-

μετείν, ε. α. διακόσιοι.
 μαϊχός, ε. π. ὑπόζυγος.
 μαῖς, οὐ. τ. ὁ Μάϊος. چيکي —
 μαῖς τσιτσεγί, μαϊάνθημον.
 μαῖ, ε. α. ὑδατῶδης· ρευστός.
 μαῖ, ε. α. ἔνυδρος· ὑδατῶδης.
 μαῖγέτ, ε. α. ὑδροξείδιον
 (χημ.).
 μαῖλ (μῖλ), ε. α. ὁ κλίνων.
 μαῖγυρφέ, ε. α. ἄγνωστος.
 μαῖμούν, οὐ. τ. πίθηξ.
 μαῖγούς, μετ. α. ἀντί ε.
 ἄπελπις. [πελπισία.
 μαῖγουσιγέτ, οὐ. α. ἄ-
 μαγέ, οὐ. π. οὐσία· ὕλη· ῥί-
 ζα, θεμέλιον· ζύμη· κεφάλαιον·
 κάμηλος θηλεία.
 μαγεσίζ, ε. τ. ἄζυμος· ἄ-
 νευ κεφαλαίου.
 μαγελεμέκι, ρ. τ. βάλλειν
 ζύμην.
 μαγελενμέκι, ρ. τ. ζυμοῦ-
 σθαι, φουσκόνειν (ἐπὶ ζύμης).
 μαγέλι, ε. τ. ἔνζυμος.
 μαῖ, ἴδ. ماوی.
 μαῖ, ε. α. ὑδατῶδης· ρευστός.
 μαῖγέτ, οὐ. α. ὑγρότης.
 μαῖαχ (μαῖαχάτ), ε.
 καὶ οὐ. α. θεμιτός.
 μαῖαχάτ, πλ. τοῦ προηγ.
 μαῖαχῆς, πλ. τοῦ معت.
 μαῖαχῆς, ε. α. ὁ συζη-
 τῶν, ἐρίζων.

μαῖαχάσέ (μαῖαχάτ), οὐ.
 α. συζήτησις· ἔρις.
 μαῖαδίρ, ε. α. ὁ ἀρχόμε-
 νος· ὁ σπεύδων.
 μαῖαδερέτ, οὐ. α. ἔναρξις.
 μαῖαδελέ (μαῖαδελέ), ἀν-
 ταλλαγή.
 μαῖαδί, οὐ. α. πλ. τοῦ مبدأ.
 μαῖαρεῖέτ, οὐ. α. διαζύγιον.
 μαῖαρίζ, ε. α. ἥρως· μα-
 χητής. [πόλεμος.
 μαῖαρεζέ, οὐ. α. πάλη,
 μαῖαρέκι, μετ. παθ. α. εὐ-
 τυχῆς· εὐλογημένος.
 μαῖαρεκλίχι, ε. τ. εὐλο-
 γία· ἀγιότης.
 μαῖαρεκλεμέκι, ρ. τ. εὐ-
 λογεῖν, εὐχεσθαι.
 μαῖασίρ, ε. α. ὁ ἀρχόμε-
 νος· δικαστικός κλητῆρ.
 μαῖασερέτ, οὐ. α. ἔναρ-
 ξις· τὸ ἐπιχειρεῖν.
 μαῖασιριγέ, ε. α. τὸ δι-
 καίωμα ἢ ἀμοιβή κλητῆρος.
 μαῖαδετ (μαῖαπούδ), οὐ.
 α. ἀποχωρισμός· ψυχρότης (ἐν
 ταῖς σχέσεσιν). [σεῖν.
 μαῖαγαζά, οὐ. α. τὸ μι-
 αῖακαλάτ, οὐ. α. τὸ φρον-
 τίζειν, τὸ περιθάλπειν.
 μαῖαλήγ, πλ. τοῦ مبلغ.
 μαῖαλεγά, οὐ. α. τελειο-
 ποίησις· ὑπερβολή (ἐν τῷ λόγῳ).

مبدع μεπανά, πλ. τοῦ مبدع.
مبدع moupaná, οὐ. ἄ. ὑπερηγά-
νεια. [μενος.

مبدع moupaná, ε. ἄ. ὁ ἐπαιρό-
مبدع moupaná (مبدع πέη), οὐ. ἄ.
τὸ ἀγοράζειν.

مبدع moupaná, οὐ. τ. μεσί-
της χρεωγράφων.

مبدع moupaná, ε. ἄ. κερωρισμέ-
νος, διάφορος ἐνάντιος.

مبدع moupaná, οὐ. ἄ. δια-
φωνία· χωρισμός· διαφορά.

مبدع moupaná, οὐ. ἄ. ὑποκεί-
μενον (γραμμ.).

مبدع moupaná, ε. ἄ. καινοτόμος.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ), ε.
ἄ. ἀρχάριος· ἀπείρος.

مبدع moupaná, οὐ. τ. τὸ
εἶναι ἀρχάριον.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ),
ε. ἄ. ὁ ὑπομειδιῶν. [μητός.

مبدع moupaná, ε. ἄ. ὁ ἐπιθυ-
μιὰ moupaná, μετχ. παθ. ἄ.

ἀντὶ ε. ὑποκείμενος εἰς τι
ἐπιρρεπής.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ), μετ.
ἄ. ἀντὶ ε. ἐστηριγμένος.

مبدع moupaná, οὐ. ἄ. συζήτησις·
κεφάλαιον. [σιμος.

مبدع moupaná, ε. ἄ. συζητή-
مبدع moupaná, οὐ. ἄ. ἑναρξίς· πηγὴ.

مبدع moupaná, ε. ἄ. ὁ ἐπινωῶν·
δημιουργός· καινοτόμος.

مبدع moupaná, ε. ἄ. ἐπινενοη-
μένος.

مبدع moupaná, μετ. ἄ. ἀντὶ ε.
ὁ μεταβάλλων.

مبدع moupaná, μετ. ἄ. ἀντὶ ε.
ὁ μεταβαλλόμενος.

مبدع moupaná, μετχ. ἄ. ἀντὶ ε.
ὁ ἐπιδαψιλεύμενος· ὁ ἀφθονῶν.

مبدع moupaná, οὐ. ἄ. ἀφθο-
νία. [γασία.

مبدع moupaná, οὐ. ἄ. δωρεά, εὐερ-
μια moupaná, ε. ἄ. ἀπηλλαγμέ-
νος· ἄμωμος (ἐπὶ Θεοῦ).

مبدع moupaná, πλ. τοῦ ἐπ.

مبدع moupaná, οὐ. ἄ. κοινωνε-
λῆς πρῆξις· φιλάνθρωπικὸν
κατάστημα.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ) καὶ
مبدع moupaná (مبدع تبتدأ), ε.

ἄ ὁ ψυχραίων· — moupaná,
μετχ. παθ. ἄ. ἀντὶ ε. ψυχραν-
θεῖς· ψυχρός.

مبدع moupaná, ε. ἄ. πεδίον μάχης.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ), μετχ.
παθ. ἄ. δηλωθεῖς.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ), μετχ.
παθ. ἄ. ἀντὶ ε. βεθιασμένος·
ἀναπόφευκτος.

مبدع moupaná (مبدع إبتدأ), μετχ.
παθ. ἄ. ἀντὶ ε. κατε-
ψυγμένος· δυσηρεσθημένος.

مبدع moupaná, μετχ. παθ. ἄ.

δηλωθεῖς.

δρμ μουπερρέ, ε. α. ἀγαθοεργία·
φιλανθρωπικὸν κατὰσθημα.

μίστ μεπσούδ (مسط پاست), μετχ.
παθ. α. ἐστρωμένος· φαιδρός.

μίστ μεπσούτεν, ἐπ. α. ἀπλο-
κῶς· καθ' εὐθὺν λόγον· ἀνα-
λόγως.

μίστ μουπσίρ (شار اپسار), ε. α.
ὁ κομίζων ἀγγελίαν εὐάρε-
στον· — μουπσέρ, μετχ. παθ.
α. ὁ εἰς ὃν δίδεται ἡ ἀγγελία.

μίστ μουπεσίρ (مشر تپسیر), ε.
α. ἀγγελιαφόρος.

μίστ μουπσερέτ, οὐ. α. εὐαγ-
γέλιον· ἀγαθὴ ἀγγελία.

μίστ μουπτήλ (ابطال اپدال), ε.
α. ὁ ἀκυρῶν· — μουπτάλ,
μετχ. παθ. ἡκυρωμένος.

μίστ μεπσούς (مشر پاس), μετχ.
παθ. α. ἀπεσταλμένος· ἀντι-
πρόσωπος· βουλευτής· προ-
φήτης. [ε. α. βδελυκτός.

μίστ μεπσούζ, μετ. παθ. ἀντί
μبلغ μεπλάγ (بلغ پلأگ), οὐ. α.
ποσότης χρηματικῇ

μίστ μεπνά, οὐ. α. κρηπίς, θε-
μέλιον· κτίριον.

μίστ μεπνί (مشر پنی), μετχ. παθ.
α. ὁ μελιωμένος· — ἐπίρ. α.
ἐπὶ τῇ βάσει· ἕνεκα κατὰ
συνωδᾶ.

μίστ μιπβέλ (مشر پوبهل), οὐ.
α. οὐροδοχεῖον.

μίστ μουπβίλ (مشر پوبهل), ε.
α. διουρητικός

μίστ μουπ, έμ. (مشر اپام اپخام), ε. α.
ἀμυρίβολος· ἀόριστος· ἀθέμιτος·
— μίστ ζαμίρ μουπχέμ, ἀν-
τωνυμία ἀόριστος.

μίστ μουπχέμάτ, πλ. τοῦ πργ.
ἀντωνυμία ἀόριστοι.

μίστ μεπχούτ (مشر پهلط), ε. α.
ἐκθαμβός. [στασις.

μίστ μεπχουτιγέτ, οὐ. α. ἔκ-

μίστ μουπεϊγίζ (مشر تپيگيز),
ε. α. ἀντιγραφεύς· — μου-
πεϊγέζ, μετχ. παθ. α. ἀντι-
γεγραμμένος.

μίστ μεπγιέζ, οὐ. α. ὠσθήκη.

μίστ μουπκαγιά, ε. α. πεπωλη-
μένος.

μίστ μουπίν (مشر اپن پان), ε. α. ὁ
διακρίνων. [δηλωτικός.

μίστ μουπεγίν, ε. α. ὁ ἐξηγῶν·
μίστ μουταπτεάτ (مشر تپايت تپايت-
گت), οὐ. α. τὸ ἀκολουθεῖν
τὸ συμμορφῶσθαι.

μίστ μουτεσσόρ (مشر تپسور),
ε. α. ὁ συγκαίνουμένος· τεθλιμ-
μένος.

μίστ μουτερχγίρ, ε. α. συνη-
νωμένος.

μίστ μετερχγίρ, ε. α. ἀνθεβλη-
μένος· νεώτερος.

μίστ μουτεεδδπ, ε. α. χρησθή-
σης, κόσμους.

متارك موطاررئكى, ε. α. ο ποιων
ἀναχωρήν· ο παραιτων.

متارك موطارعه (ترك تهرى), ου.
α. ἀναχωρή.

متأسف موطεسسيف (أسف تفس-
سوف), ε. α. τεθλιμμένος.

متاع متاع, ου. α. ἐμπόρευμα·
ἐπιπλα (οἰκίας)· κέρδος.

متاع متاع, πλ. τοῦ متاع
μετάπ. [μένος.

متأسف موطεسخيد, ε. α. ἐστρω-
ω.

متأسف موطεسلیم (أسف تفسلوم), ε.
α. τεθλιμμένος.

متأسف موطεسمیر, ε. α. ο συζητων·
ο διατάττων· ἄρχων.

متأسف موطεسمیل (أسف تفسمولى),
ε. α. ο σκεπτόμενος καλῶς.

متأسف موطεسمیم, ε. α. ο προς-
τιθέμενος.

متأسف موطεسمین (أسف تفسمين),
ε. α. ἀσφαλής. [δύναμις.

متانت متانت, ου. α. στερεότης·
متأسف موطεسنیس, ε. α. οἰκετός·

ἡμερος.

متأسف موطεسنی (أسف تفسنى), ε. α.
σοβαρός· ο μετὰ σκέψεως ἐ-

νεργων.

متأسف موطεسخیل (أسف تفسخولى),
ε. α. νενυμφωμένος.

متأسف موطεسخید (أسف تفسخيد),
ε. α. ἐνδυαμωμένος.

متبادر موطεسخید, ε. α. ο προκύ-
πτων· ο ἀναφανόμενος.

متبادر موطεسخید, ε. α. ο ἀν-
ταλλάσσων τι ἀντὶ τινός.

متابع موطεسخیت, ε. α. μεμα-
κρυσμένος. [μενος.

متابع موطεسخیه, ε. α. ὑπολοιπό-

متابع موطεسخین, ε. α. διάφορος,
ἐνάντιος.

متبدل موطεسخید (بدل تفسد-
دول), ε. α. ο μεταβαλλόμενος.

متبخر موطεسخیهر, ε. α. ἄβυσ-
σος γνώσεων· πολυμαθής.

عمر موطεسخیر, ε. α. ο δωρού-
μενος.

متبخر موطεسخید (بخر تفسد-
دول), ε. α. τεταμένος· ἐστρωμένος.

متبخر موطεسخیم (بخر تفسس-
دول), ε. α. ο χαμογελῶν.

متبصر موطεسخیس, ε. α. κόλαξ.

متبصر موطεسخیت, ε. α. βραδυ-
κίνητος.

متبع موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α.
ο ἀκολουθῶν, ο συμφωνῶν.

متبع موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α.
ο ἀκολουθούμενος· ἡγε-

موت موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α. ο ὁρῶν.

متبع موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α. σαφής.

متابع موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α. ἀδιάκοπος. [κόπως.

متابع موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α. ἀδια-

متابع موطεسخی (تبع تفسخى), ε. α. ο κατ-

διώκων· ὁ ἐρευνῶν. [χίρα.
 متجيب· μουτεσεϊγίπ, ἐ. ἄ. ζωντο-
 متبادل· μουτεδζαδ'ίλ (تبادل· τεδζα-
 δούλ), ἐ. ἄ. ὁ ἐρίζων.
 متجاسر· μουτεδζασίρ, ἐ. ἄ. (ὁ τολ-
 μῶν), τυλμητήις.
 متجانب· μουτεδζανίπ (تجانب· τεδζα-
 νούπ), ἐ. ἄ. ὁ ἀποσυρόμενος.
 متجانس· μουτεδζανίς (تجانس· τεδζα-
 νούς), ἐ. ἄ. ὁμοειδής.
 متجان· μουτεδζανίν (تجانن· τεδζανούν)
 ἐ. ἄ. φρενοβλαθής.
 متجواب· μουτεδζαβίπ, ἐ. ἄ. ὁ κατ'
 εὐθεΐαν ἀπαιτῶν.
 متجاوز· μουτεδζαβίρ (تجاوز· τεδζα-
 βούρ), ἐ. ἄ. ὁ γειτνιάζων.
 متجاوز· μουτεδζαβούς, ἐ. ἄ. ὁ ὑπερ-
 πηδῶν τὰ ὄρια· ὁ συγχωρῶν.
 متجاهل· μουτεδζαχίδ, ἐ. ἄ. ὁ προς-
 πηθῶν.
 متجاهل· μουτεδζαχίλ (تجاهل· τεδζα-
 χούλ), ἐ. ἄ. ὁ προσποιούμενος
 ἄγνοιαν.
 متجادد· μουτεδζεδδ'ίδ (تجادد· τεδζεδ-
 δούδ), ἐ. ἄ. ὁ ἀνανεῶνων.
 متجرد· μουτεδζερρίδ (تجرد· τεδζερρούδ)
 μετγ. παθ. ἄ. ἀπεκθεδεδυμένος,
 γυμνός.
 متجزى· μετεδζεζ'ί (تجزى· τεδζεζ'ί),
 μετγ. παθ. ἄ. ἀντὶ ἐ. ὑποδιαί-
 ρούμενος· διαιρέσιμος.
 متجسد· μουτεδζεσσ'ίδ (تجسد· τεδζεσ-
 σούδ), ἐ. ἄ. σαρκωθείς.

متجسس· μουτεδζεσσ'ίς, ἐ. ἄ. ἐρευ-
 νητής· κατὰσχοπος.
 متجسم· μουτεδζεσσ'ίμ (تجسم· τεδζεσ-
 σούμ), ἐ. ἄ. (μετγ. ἀντὶ ἐ.)
 ὁ σαρκωθείς· μεταφρ. πραγμα-
 τοποιηθείς· σωματώδης.
 متجسر· μουτεδζελλ'ίδ, ἐ. ἄ. ἰσχυρο-
 γνῶμων.
 متجلى· μουτεδζελλ'ί (تجلى· τεδζελλ'ί),
 ἐ. ἄ. ὁ στίλβων· σαφής.
 متدمم· μουτεδζεμμ'ίδ (تدمم· τεδζεμ-
 μούδ), ἐ. ἄ. πεπηγώς.
 متدمم· μουτεδζεμμ'ί (تدمم· τεδζεμ-
 μού), ἐ. ἄ. ὁ συνερχόμενος.
 متحمل· μουτεδζεμμ'ίλ, ἐ. ἄ. ὁ κη-
 λωπιζόμενος.
 متجنب· μουτεδζενν'ίπ, ἐ. ἄ. ὁ ἀπο-
 συρόμενος, ὁ παραμερίζων.
 متجنب· μουτεδζενν'ίν, ἴδ متجنبان.
 متجاوز· μουτεδζεβ'ίδ (تجاوز· τεδζεβ-
 βούδ), ἐ. ἄ. ὁ ἀλληγορικῶς λα-
 λῶν· ὁ παρορῶν (συγχωρῶν).
 متجزئ· μουτεδζεχ'ίζ (تجزئ· τεδζεχ-
 χούζ), ἐ. ἄ. παρασκευασθείς,
 ἑτοιμος. [χόμενος, πολέμιος.
 متعارب· μουτεχαρίπ, ἐ. ἄ. ἀντιμα-
 ح· μουτεχασ'ίδ (تعارب· τεχα-
 σούδ), ἐ. ἄ. ἀντιζηλευόμενος.
 متعاشى· μουτεχαθ'ί, ἐ. ἄ. ὁ ἀπέχων.
 متعامل· μουτεχαμμ'ίλ, ἐ. ἄ. ὁ ἐπι-
 δεικνύμενος ἡπιότητα.
 متعاضى· μουτεχαμί, ἐ. ἄ. ὁ προτυ-
 λαττόμενος.

μετῆλ μουτεγαδδῆς, ἐ. ἄ. ὁ ἐπι-
γιγνόμενος, ἀναφαινόμενος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς, ἐ. ἄ. ὁ ἀ-
πέχων.

μετῆλ μουτεγαδδῆς (μετῆλ τεγαδδῆς)
ἐ. ἄ. ὁ ἀπολιθωθείς.

μετῆλ μουτεγαδδῆς (μετῆλ τεγαδδῆς), ἐ.
ἄ. σύμφωνος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρ-
ρῆς), ἐ. ἄ. ὁ ἔχων κλίσειν.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρ-
ρῆς), ἐ. ἄ. καίς.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρ-
ρῆς), ἐ. ἄ. κινήτος· γράμ-
μα φέρον φωνητικὸν σημεῖον.

μετῆλ μουτεγαρρῆς, ἐ. ἄ. ὁ τῶν
ἀναξίων ἀπέχων.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ὁ ἐρευνῶν.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. τεθλιμμένος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. ὁ στενάζων (ἐπὶ
τῇ στερήσει τινός).

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. ὁ ἐπληθεύσας.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. ὁ ἐξεταζων, κατασκοπεύων.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. ὁ ἐπληθεύσας.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. ὁ ἐπληθεύσας.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς)
ἐ. ἄ. ὁ ἐξουσιάζων.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. διαλελυμένος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ὁ ἐπι-
δεικνύμενος ἡπιότητα.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ὁ ὑπομένων ὁ
ἱκανὸς ὑπομεῖναι.

μετῆλ μετεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ὁ ἀλλοιούμενος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἐκθιμνός.

μετῆλ μουτεγαρρῆς, ἐ. ἄ. συνηθρο-
σμένος· πρόκριτος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. γυνὴ ἐν ἐμ-
μήνῳι εὐρισκομένη.

μετῆλ μουτεγαρρῆς, ἐ. ἄ. ἐντρομος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

μετῆλ μουτεγαρρῆς (μετῆλ τεγαρρῆς),
ἐ. ἄ. ἀντίπαλος.

λούφ), ε. ἄ. ἀσύμφωνος.
 متخلف μουτεχαλλήχ (تخلف τεχαλ-
 λούχ), ε. ἄ. πεπλασμένος.
 متخوف μουτεχαθβήφ (تخوف τεχαθ-
 βούφ), ε. ἄ. πεποδησμένος.
 متخیل μουτεχαίλ (تخیل τεχαγιούλ),
 ε. ἄ. φανταζόμενος.
 متخیل μουτεχαγελ, ε. ἄ. τὸ διὰ τῆς
 φαντασίας πλαττόμενον.
 متخیل μουτεχαϊλέ, θ. τοῦ προηγ.
 — οὐ. ἄ. φαντασία, φαντασιο-
 πληξία.
 متخیل μουτεχαΐγίμ, ε. ἄ. ἐσκη-
 νωμένος. [βαίνων.
 متداخل μουτεδαχλήλ, ε. ἄ. ὁ ἐμ-
 تداخل μουτεδαρχίε (تداخل τεδα-
 ρούχ), ε. ἄ. ὁ πικρασκευά-
 ζων· ὁ προμηθεύων.
 متداول μουτεδαχθήλ (تداول τεδα-
 θούλ), ε. ἄ. ὁ κυκλοφορῶν· ὁ
 ἐν χρήσει ὢν.
 متداوی μουτεδαθί, ε. ἄ. ὁ νοση-
 λευόμενος. [ἀναφορικός.
 متداір μουτιδαίρ, ε. ἄ. σχετικός.
 متدابیر μουτεδεππίρ (تدابیر τεδεππούρ)
 ε. ἄ. προβλεπτικός.
 متدخل μουτεδαχλήλ, ε. ἄ. ὁ ἐ-
 πεμβαίνων.
 متدفن μουτεδεφφίν (تدفن τεδεφ-
 φούν), ε. ἄ. τεθαμμένος.
 متدین μουτεδεϊγίν (تدین τεδε γιούν)
 ε. ἄ. εὐλαβής.
 متذكر μουτεζεκκίρ (تذكر τεζεκ-

κίουρ), ε. ἄ. ὁ ἀναμνηστικό-
 μενος.
 متذلل μουτεζελλίλ (تذلل τεζελλ-
 λούλ), ε. ἄ. ὁ ἐξευτελιζόμενος.
 متزاد μουτεραδθήφ (تزاد τερα-
 δούφ), ε. ἄ. συνώνυμος· ὁ ἀ-
 κολουθῶν.
 متزاضی μουτεραζί, ε. ἄ. ὁ ἀμύ-
 θαίως εὐχάριστῆμένος.
 متزاک μουτερακίμ (تزاک τερακίουμ)
 ε. ἄ. σεσωρευμένος.
 مترتب μουτερεττίπ (ترتب تερετ-
 τούπ), ε. ἄ. τεταγμένος, στε-
 ρεός· ὁ προκύπτων.
 متزعم μουτερεδζίμ (تزعم تερεδζιμέ),
 ε. ἄ. μεταφραστής· — μου-
 τερεδζέμ, μετ. παθ. μεταφρα-
 σμένος.
 متزحم μουτερεγγήμ (تزحم تερεγ-
 χούμ), ε. ἄ. εὐσπλαγγνος.
 متزدد μουτερεδδιδ (تزداد تερεδδιδ),
 ε. ἄ. ὁ δισταζών. [θυμῶν.
 متزغب μουτερεγγίπ, ε. ἄ. ὁ ἐπι-
 مترفع μουτερεφφί (ترفع تερεφφού),
 ε. ἄ. ὑψωμένος.
 متزقی μουτερεκκή (تزقی تερεκκή),
 ε. ἄ. ὁ προσδεύων.
 متزکب μουτερεκκίπ (تزکب تερε-
 κίουπ), ε. ἄ. συγκείμενος.
 متزکن μουτερεκκίν, ε. ἄ. ἐνδυνα-
 μωμένος· ἀξιοπρεπής.
 متزکن μουτερεννίμ (تزکن تερεννούμ),
 ε. ἄ. ὁ ἄδων.

μέτρο, ζ. μέτρον.

μετρούκι (ترك تέρ'كي), μετ.

παθ. α. ἐγκαταλειμμένος.

μετρουκιάτ, πλ. τοῦ πργ.

καί ἡ κληρονομία ἀποθιγόντος.

μετρουκέ, οὖ. α. γυνὴ ἀ-

ποπεμφθεῖσα.

μετρεπολήδ (ἐκ τοῦ

ἐλλ.) ὑητροπολίτης. [μένος.

μουτεζαχί, ἐ. α. σισωρευ-

μουτεζαῖδ (تزايد تەزەخەوێد),

ἐ. α. ὁ ἀυξανών.

μουτεζαῖλ, ἐ. α. ὁ ἀποχω-

ριζόμενος· διεσχορπισμένος.

μουτεζελζίλ, ἐ. α. ὁ ὑπὸ

σεισμοῦ κλονούμενος.

μουτεζεβιδζ, ἐ. α. νενυ-

φευμένος.

μουτεζζεχχίδ (تەزە تەزەخە-

خەوێد), ἐ. α. εὐλαβής.

μουτεζεγχίρ, ἐ. α. δεδηλη-

τηριασμένος.

μουτεζεῖγιν (تەزە تەزەزە-γەوێد)

ἐ. α. ἐστολισμένος.

μουτεσαβί (تەساوی تەساβί),

ἐ. α. ἴσος — μουτεσά-

βι-ουλ-ζεβαγιά, ἰσογώνιον (τρί-

γωνον). — عالا — μουτεσάβι-

ουλ-ἀδλά, ἰσόπλευρον (τρίγωνον).

الساقين — μουτεσάβι-ουλ-

σακέιν, ἰσοσκελές (τρίγωνον).

μουτεσεττίρ (تەستەر تەستەتتۇر)

ἐ. α. κεκαλυμμένος.

μουτεσεφρίλ, ἐ. α. τεταπει-
νωμένος.

μουτεσελλήχ (تەسلە تەسلە-

لۇل), ἐ. α. ὠπλισμένος.

μουτεσελσίλ (تەسلە تەسلە-

سۇل), ἐ. α. ἀλληλένδοτος,

συνεχής· ۴ — كەلت كەفالىەت

μουτεσελσιλέ, τῷ ἀλλήλέγγυον

(νομ.)· ۴ — دەقەقە كەلتە-ي-مۇ-

τεσελσιλέ, ἡ ἱεραρχικὴ τάξις.

μουτεσελλήτ (تەسلە تەسلە-

لۇت), ἐ. α. κατὰ πειστής.

μουτεσελλί (تەسلە تەسلەλλی),

ἐ. α. παρηγορούμενος. [θός.

μουτεσεβί, ἐ. α. ἴσος, εὖ-

μουτεσάπ'ιχ (تەساپە تەسا-

پۇل), ἐ. α. ὁμοιος.

μουτεσάρήκι (تەساۋ تەسا-

رۇكى), ἐ. α. συνέταιρος.

μουτεσάιρ (تەساۋ تەσαۋۇر),

ἐ. α. ὁ φρονῶν ἑαυτὸν ποιητήν.

μουτεσάκ'ιλ, ἐ. α. κατὰ λ-

ληλος.

μουτεσάκ'ι (تەساۋ تەساۋكى),

ἐ. α. ἀντιπαρὰ πονούμενος.

μουτεσάβ'ιρ, ἐ. α. ὁ συζητῶν.

μουτεσέπ'ις (تەسەپە تەسەپە-

پۇل), ἐ. α. ὁ ἐπιχειρῶν.

μουτεσέπ'ιχ (تەسەپە تەسەپە-

پۇل), ἐ. α. ὁμοιος.

μουτεσέτ'ι (تەسەتتە تەسەتتە),

ἐ. α. ὁ διαχειριζόμενος.

μουτεσέδζ'ιρ, ἐ. α. δένδρῳδης.

μουτεσεδζή (تسعة تسعة دزج),
 ε. α. ὁ ἐπιδεικνύμενος γενναί-
 τητα. [κεκριμένος.

μουτεσεχχής, ε. α. δια-
 μουτεσεδδιδ (تسعة تسعة دد),
 ε. α. δραστήριος.

μουτεσερρίφ (تسعة تسعة روف), ε. α. τετιμημένος.

μουτεσερρίχι (تسعة تسعة رخ), ε. α. ὁ συνεταιριζόμενος.

μουτεσε'ιπ (تسعة تسعة ع), ε. α. διηρημένος (εἰς τμήματα).

μουτεσε'ήρ, ε. α. τριχῶδης.

μουτεσε'ήλ (تسعة تسعة أول), ε. α. πεφλογισμένος.

μουτεσεφ' (تسعة تسعة فوف), ε. α. ὁ μεσιτεύων ὑπὲρ τινός.

μουτεσεκκήκ, ε. α. συντε-
 τριυμένος.

μουτεσεκκισούρ (تسعة تسعة كسور), ε. α. ὁ εὐχαριστῶν.

μουτεσεκκίχι, ε. α. ὁ ἀμ-
 φιβάλλων.

μουτεσεκκίλ (تسعة تسعة كل), ε. α. ὁ ἐσχηματισμέ-
 νος, μορφωμένος.

μουτεσεκκί, ε. α. ὁ παρα-
 πονούμενος.

μουτεσεμμ (تسعة تسعة مم), ε. α. ὁ ὁσφραινόμενος.

μουτεσε'γιχ (تسعة تسعة ج), ε. α. γεγηρακώς.

μουτεσαδ'φ (تصادق تصادق),

δούφ), ε. α. ὁ συναντῶν ὁ συμ-
 πίπτων.

μουτεσαδ'ηκ (تصادق تصادق), ε. α. ὁ εἰλικρινῶς φιλι-
 ούμενος.

μουτεσαδ'ημ (تصادق تصادق), ε. α. ὁ συγκρουόμενος.

μουτεσα'ηδ (تصادق تصادق), ε. α. ὁ ὑψωθεῖς.

μουτεσαγήρ, ε. α. ὁ σμι-
 κρυνθεῖς ταπεινός.

μουτεσαλήχ (تصادق تصادق), ε. α. συνδιηλλαγμένος.

μουτεσαπ'π (تصادق تصادق), ε. α. ὁ ὑπομένων.

μουτεσαδδ'ηκ (تصادق تصادق), ε. α. ἐλεήμων.

μουτεσαρρίφ (تصادق تصادق), ε. α. κάτοχος· κτήτωρ·
 κλιτός (γραμμ.) — μουτασαρ-
 ρέφ, κτ'ῆμα.

μουτεσαρήφ, οὐ. α. διοι-
 κητής (ἐπαρχίας), μουτεσα-
 ρίφης.

μουτεσα'ηδ (تصادق تصادق), ε. α. ὑψωμένος· δύσκολος.

μουτεσε'ηφ (تصادق تصادق), ε. α. πεπροικισμένος· χαρ-
 κτηριζόμενος.

μουτεσε'ηλ (تصادق تصادق), ε. α. συνημμένος· συνεχής.

μουτεσε'ηλ (تصادق تصادق), ε. α. συνε-
 χῶς· διαδοχικῶς.

μυτεσαλίπ, ε. α. ἐσκλη-
ρυνόμενος.

μυτεσαθύρ (تصور تεσαθ-
θύρ), ε. α. ὁ φανταζόμενος.
— μυτεσαθύρ, μετ. παθ.
ὁ σχεδιαζόμενος.

μυτεσαγίφ (تصيف تεσα-
γίουφ), ε. α. ὁ κάμνων ἐξο-
χήν, ὁ περὶ τὸ θέρος.

μυτεζάδδ (تضاد تεζάδδ),
ε. α. ἀντίθετος.

μυτεταρήπ (تضارب تεδα-
ρούπ), ε. α. ὁ ἀλληλοτυπώ-
μενος.

μυτεζαίφ, ε. α. διπλά-
σιος· πολλαπλασίος.

μυτεζαίχ, ε. α. ἐστενο-
χωρημένος.

μυτεζήχ (تضيح تيتيζάχ).
ε. α. σαφής, ἐναργής.

μυτεταχίχι, ε. α. ὁ μει-
διῶν. [νούμενος.

μυτεδαρρίπ, ε. α. ὁ κι-
νῶν. μυτεζαρρίρ (تضرر تεζαρ-
ρούρ), ε. α. ἐζημιωμένος, ἡ-
δικημένος. [φρων.

μυτεζαρρή, ε. α. μετριό-
της. μυτεζαμμίν (تضمن تεζαμ-
μούν), ε. α. ὁ διαλαμβάνων,
περιέχων.

μυτεζαχίχι, ε. α. ἐσφιγ-
μένος· ἐστενοχωρημένος.

μυτεταθίλ (تطاول تετα-

θούλ), ε. α. ἐπιμήκης· ὁ ἐ-
παιρόμενος· ὁ δυναστεύων.

μυτεταίρ, ε. α. διεσχορ-
πισμένος.

μυτεταχίρ (تطهر تεταχ-
χούρ), ε. α. καθαρισμένος·
ἄγνός.

μυτεζαχίρ, ε. α. ὁ στηρι-
ζόμενος· ὁ ἔχων προστασίαν.

μυτεζαρρίφ (تظرف تεζαρ-
ρούφ), ε. α. ὁ προσποιούμενος
τὸν κομψόν, τὸν ἀστεῖον.

μυτεζαλλίλ, ε. α. ὁ σκια-
ζόμενος· ὁ ὑπὸ προστασίαν δι-
τελῶν.

μυτεζαλλίμ (تظلم تεζαλλούμ)
ε. α. ὁ παραπονούμενος ἐπὶ
καταπίεσει.

μυτεζαννίν (تظنن تεζαν-
νούν), ε. α. ὁ νομίζων, ὁ ὑπο-
πτευόμενος. [σούμενος.

μυτεαδδί, ε. α. ἀντιμι-
μῶν. μυτεαρίζ, ε. α. ἐνάντιος,
ἀντίθετος.

μυτεαρίφ (تعارف تεαρούφ),
ε. α. γνωστός.

μυτεαζίμ (تعاضم تεαζούμ).
ε. α. ὁ προσποιούμενος τὸν
μεγάλον.

μυτεαχίπ (تعاقب تεα-
κούπ), ε. α. ὁ ἀμέσως μετὰ
τὸν ἄλλον ἐπερχόμενος, συν-
ερχής.

μετρεῖ ἀκὴδ (μετρεῖ ἀκούδ),
ε. ἀ. δεδεμένος (διὰ συνθή-
κης · σύμφωνος.

μετρεῖ ἀκὴδῆν, δυῖκ. τοῦ
προηγ. τὰ δύο συμβαλλόμενα
μέρη ἐν συνθήκῃ κτλ. .

μετρεῖ ἀκίς, ε. ἀ. ἀνά-
ποδος, ἀτελέσφορος.

μετρεῖ ἀλ (μετρεῖ ἀλί), ε. ἀ.
ὑψιστος (Θεός .

μετρεῖ ἀλί, ε. ἀ. ὑψηλός,
ἔξοχος.

μετρεῖ ἀβδῖν (μετρεῖ ἀ-
βούν), ε. ἀ. ὁ ἀλληλοβοηθῶν.

μετρεῖ ἀχὶδ (μετρεῖ ἀχούδ),
ε. ἀ. ὁ συμβαλλόμενος εἰς συμ-
φωνίαν ἢ συνθήκην, κτλ.

μετρεῖ ἀγίπ (μετρεῖ ἀ-
γισύπ), ε. ἀ. ὁ ἐλέγχων.

μετρεῖ ἀδζιπ (μετρεῖ ἀ-
δζούπ), ε. ἀ. ὁ θαυμάζων.

μετρεῖ ἀδζιπανε, ἐπ. π. με-
τὰ θαυμασμοῦ.

μετρεῖ ἀδζιλ (μετρεῖ ἀδζούλ)
ε. ἀ. ὁ σπεύδων.

μετρεῖ ἀδδιδ (μετρεῖ ἀδδούδ),
ε. ἀ. πολυάριθμος.

μετρεῖ ἀδδί, ε. ἀ. ὁ ἐξασκῶν
βίαν · — ρ. μεταβατικόν (γρμ.)

μετρεῖ ἀρρήζ (μετρεῖ ἀρ-
ρούζ) ε. ἀ. ὁ κωλύων.

μετρεῖ ἀρίφ (μετρεῖ ἀρούφ),
ε. ἀ. ὁ ἐξετάσας καὶ μαθῶν.

μετρεῖ ἀζζιζ (μετρεῖ ἀζζούζ),
ε. ἀ. ὁ ἐξαγιασθείς.

μετρεῖ ἀζζιλ (μετρεῖ ἀζζούλ),
ε. ἀ. ὁ τῶν βιωτικῶν ἀπο,ω-
ρήσας · ὁ παυθεὶς ὑπηρεσίας.

μετρεῖ ἀσσέρ, ε. ἀ. δεινός·
δύσκολος · ἀδύνατος.

μετρεῖ ἀσσέρ, ε. ἀ. ἐρωτό-
ληπτος.

μετρεῖ ἀσῆπ (μετρεῖ ἀ-
σούπ), ε. ἀ. φανατικός. [μων.

μετρεῖ ἀττίφ, ε. ἀ. οἰκτίρ-
μετρεῖ ἀττίλ, ε. ἀ. ἄεργος.

μετρεῖ ἀζζιμ (μετρεῖ ἀζ-
ζούμ), ε. ἀ. ὑπερήφανος.

μετρεῖ ἀφρίν (μετρεῖ ἀφ-
φούνι), ε. ἀ. σεσηπώς, δυσώδης.

μετρεῖ ἀλλήκ (μετρεῖ ἀλ-
λούκ), ε. ἀ. ὁ ἀνήκων, ὁ ἔχων

σχέσιν.

μετρεῖ ἀλληκάτ, πλ. τοῦ
προηγ. ἐξοχήματι οἱ συγ-
γενεῖς · αἱ περιστάσεις.

μετρεῖ ἀλλίλ, ε. ἀ. ὁ προφα-
σιζόμενος.

μετρεῖ ἀλλίμ (μετρεῖ ἀλλούμ),
ε. ἀ. ὁ διδασκόμενος, μαθητής.

μετρεῖ ἀμμίδ, ε. ἀ. ὁ ἐκ προ-
μελέτης πράττων.

μετρεῖ ἀμμίδεν, ἐπ. ἀ. ἐκ
προμελέτης.

μετρεῖ ἀμμικ (μετρεῖ ἀμ-
μούκ), ε. ἀ. ὁ ἐμβαθύνων.

μετ' αμμίλ, ε. α. ὁ μετ'
 ἐπιμονῆς ἐργαζόμενος.
 μετ' αχχιδ (μετ' τε'αχ-
 χούδ), ε. α. ὁ ἀναλαβὼν τι
 ὁ ὑποσχόμενος.
 μετ' αγίν, ε. α. ὠρισιμέ-
 νος· ἐπίσημος· πρόκριτος.
 μετ' αγφίλ, ε. α. ὁ προς-
 ποιούμενος ἀπροσεξίαν.
 μετ' αγλήπ (μετ' αγα-
 λούπ), ε. α. ὁ ἀλληλοδιαδόχως
 νικῶν.
 μετ' αγέρ, ε. α. μεταβε-
 βλημένος· διάφορος· ποικίλος.
 μετ' αγλίπ, ε. α. ὁ ἀδί-
 κως κρατῶν.
 μετ' αγλιπανέ, ἐπ. π.
 ἀδίκως καὶ βιάως.
 μετ' αγαννί (μετ' αγαννί),
 ε. α. ὁ ἄδων.
 μετ' αγέρ (μετ' αγαι'γούρ)
 ε. α. μεταβεβλημένος· χα-
 λασμένος.
 μετ' αγαχχέρ, ε. α. ὁ ἐ-
 ρίζων ὑπὲρ τιμῆς καὶ δόξης.
 μετ' αγαβήτ, ε. α. διάφο-
 ρος, ἀνόμοιος.
 μετ' αγεχχέρ, ε. α. ὑπερό-
 πτης, ὑπερήφανος.
 μετ' αγεφρριδ (μετ' αγεφρρούδ)
 ε. α. μεμονωμένος.
 μετ' αγεφρρήκ (μετ' αγεφρ-
 ρούκ), ε. α. κεχωρισμένος·

διακεκριμένος· διάφορος.
 μετ' αγεφρική, θ. καὶ πλ.
 τοῦ προηγ.
 μετ' αγεφρσίχ, ε. α. εὐρύς.
 μετ' αγεφρσίχ (μετ' αγεφρ-
 σούχ), ε. α. εὐγλωττος· ὁ ἐπι-
 δεικνύμενος εὐγλωττίαν.
 μετ' αγεφρττί, ε. α. νοήμων.
 μετ' αγεφρική (μετ' αγεφρ-
 κή), ε. α. σύμφωνος· σύμμαχος· —
 μετ' αγεφρική-σουλ-ρεϊ, ὁμο-
 γνῶμων· ἐπὶ — μετ' αγεφρική-σουλ-
 ἀλεϊχ, τὸ ἀντικείμενον τῆς
 συμφωνίας.
 μετ' αγεφρικήχ, ε. α. ὁ ζη-
 τῶν ἵνα εὐρῇ.
 μετ' αγεφρικήρ (μετ' αγεφρ-
 κήρ), ε. α. σκεπτόμενος· μελετῶν.
 μετ' αγεφρηνίν, ε. α. πολυμα-
 θής. [έχων.
 μετ' αγεφρβήκ, ε. α. ὁ ὑπερ-
 μετ' αγεφρικήμ (μετ' αγεφρ-
 χούμ), ε. α. ὁ ἐννοῶν.
 μετ' αγεκαπῖλ (μετ' αγεκα-
 πούλ), ε. α. ἀντικείμενος.
 μετ' αγεκαρίπ, ε. α. ὁ πλη-
 σιάζων (ἀλληλοπαθές).
 μετ' αγεκασίμ (μετ' αγεκα-
 σούμ), ε. α. ὁ μεριζόμενος· τι μετ' ἄλλου.
 μετ' αγεκασίμ (μετ' αγεκα-
 σέμ), ε. α. ὁ συνορχιζόμενος.
 μετ' αγεκαττή, ε. α. κεχω-
 ρισμένος· κεκομμένος.

متقاعد μουτεκα'ήδ, ἐ. ἅ. συντα-
ξιούχος· ἀπόμαχος.

متقسط μουτεκαπέζ, ἐ. ἅ. ὑψη-
πασμένος.

متقدس μουτεκαδδής, ἐ. ἅ. ἄμωμος.

متقدم μουτεκαδδὶμ (مقدم τεκα-
δούμ), ἐ. ἅ. προηγούμενος, ἄρ-
χηγός· ἀρχαῖος. [προηγ.

متقدمين μουτεκαδδὶμίν, πλ. τοῦ

متقرب μουτεκαρὶτ (مقرب τεκαρ-
ρούτ), ἐ. ἅ. προσεγγίζων.

متقرر μουτεκαρρίρ, ἐ. ἅ. ἀποφα-
σισμένος. [πων.

متقطع μουτεκαττή, ἐ. ἅ. διαλεί-

متقوس μουτεκαθβίς, ἐ. ἅ. τοξοει-
δής. [μένος.

متقوى μουτεκαθβί, ἐ. ἅ. ἐνισχυ-

متكبر μουτεκיאπίρ, ἐ. ἅ. ἀλαζών.

متكاتب μουτεκιατήπ, ἐ. ἅ. ὁ ἀλ-
ληλογραφῶν.

متكاثر μουτεκιασίρ, ἐ. ἅ. πολυά-
ριθμος.

متكاتف μουτεκιασίφ, ἐ. ἅ. (متكاتف

τεκιασούφ), σκληρυνθείς, πυ-
κνωθείς.

متكبر μουτεκεπτήρ (مكبر تكةط-
πούρ), ἐ. ἅ. ὑπερήφανος.

متكبرين μουτεκεπτήρανέ, ἐπ. π.
ὑπερηφάνως. [πληθής.

متكثر μουτεκεσσίρ, ἐ. ἅ. πολυ-

متكثر μουτεκεδδέρ, ἐ. ἅ. τεθλιμ-
μένος. [δόμενος.

متكذب μουτεκεζζίπ, ἐ. ἅ. ὁ ψευ-

متكرر μουτεκερρίρ, ἐ. ἅ. ἐπανει-
λημμένος.

متكرر μουτεκερρί, ἐ. ἅ. ὁ ἀπο-
στρεφόμενος τινός.

متكسر μουτεκεσσίρ, ἐ. ἅ. συν-
τετριμμένος. [τρή.

متكفل μουτεκεφίλ, ἐ. ἅ. ἐγγυη-

متكلم μουτεκελλίμ, ἐ. ἅ. ὁ ὁμι-
λῶν· τὸ πρῶτον πρόσωπον

(γραμμα.). [ποιημένος.

متكمل μουτεκεμμίλ, ἐ. ἅ. τελειο-

متكون μουτεκεθβίν, ἐ. ἅ. παρ-
χθείς· πεποιημένος.

متكيف μουτεκεϊγίφ, ἐ. ἅ. φέρων
χαρακτηρισμόν.

متلاحق μουτελαχήκ, ἐ. ἅ. προς-
ηρτημένος, προσεχής.

متلاشى μουτελασί, ἐ. ἅ. ἔμφρον-
τις, ἀνήσυχος.

متلاشيانه μουτελασίγιανέ, ἐπ. π.
ἀνησύχως.

متلاصق μουτελασσήκ, ἐ. ἅ. συμ-
φύης. [νής.

متلاطف μουτελαττήφ, ἐ. ἅ. εὐμε-

متلاطم μουτελατίμ, ἐ. ἅ. κυμαί-
νόμενος.

متلافي μουτελαμί, ἐ. ἅ. ὁ ἀνακτῶν.

متلبث μουτελεππίς, ἐ. ἅ. ἐνδεδυ-
μένος.

متلذذ μουτελεζζίζ, ἐ. ἅ. ὁ γευόμε-
νος, ὁ καθηδυνόμενος.

متلطف μουτελετίφ, ἐ. ἅ. γλυκύς,
ἀβρόφρων.

μετλέφ, ἐ. ἄ. τόπος ἐπικίνδυνος.

μουτλίφ, ἐ. ἄ. ἄσωτος.

μουτελεφρίφ, ἐ. ἄ. περιβεβλημένος. [νομαζόμενος.

μουτελεκχήπ, ἐ. ἄ. ὁ ἐπο-
μουτελεκχή, ἐ. ἄ. ὁ συναν-
τῶν τινί.

μουτελεβδίν, ἐ. ἄ. κευρω-
ματισμένος· εὐμετάβλητος.

μουτελεῖν, ἐ. ἄ. ἥπιος,
γλυκύς.

μουτίμ (μαῖ ἰτμάμ), ἐ. ἄ. ὁ
συμπληρῶν.

μουτεμασίλ, ἐ. ἄ. ὁμοιος.

μουτεμαδί, ἐ. ἄ. διαρκής,
ἀδιάκοπος. [κῶς.

μουτεμαδίγεν, ἐπ. ἄ. διαρ-

μουτεμαρίζ, ἐ. ἄ. ὁ προσ-
ποιούμενος τὸν ἀσθενῆ.

μουτεμαλήχι, ἐ. ἄ. ὁ κρα-
τῶν ἑαυτοῦ.

μουτεμαῖλ, ἐ. ἄ. ὁ ῥέπων.

μουτεμεττί, ἐ. ἄ. ὁ καρπού-
μένος τι. [σμένος.

μουτεμεδζίδ, ἐ. ἄ. δεδοξα-

μουτεμεδδίχ, ἐ. ἄ. περιου-
τολόγος. [ταμένος.

μουτεμεδδίδ, ἐ. ἄ. παρατε-

μουτεμεδδίν, ἐ. ἄ. πεπολι-
τισμένος. [χος.

μουτεμεκχίν, ἐ. ἄ. κάτοι-

μουτεμελλίχι, ἐ. ἄ. κάτοχος.

μουτεμμίμ, ἐ. ἄ. ὁ συμ-
πληρῶν.

μουτεμεννά, μετ. παθ. ἄ. ὁ
ἐπιθυμούμενος.

μουτεμεννί, ἐ. ἄ. ὁ ἐπιθυμῶν.

μουτεμεβδίδζ, ἐ. ἄ. κυμα-
τῶδης.

μουτεμεῖγής, ἐ. ἄ. ὁ ἐξέχων·
διακεκριμένος. [ζων.

μουτεναζή, ἐ. ἄ. ὁ ἀντερί-

μουτενασίπ, ἐ. ἄ. σχετι-
κός· ἀνάλογος. [βουλεύων.

μουτενασθήχ, ἐ. ἄ. ὁ συμ-

μουτεναζήρ, ἐ. ἄ. ὁ βλέ-
πων (ἀλλήλους). [τικός.

μουτενακίς, ἐ. ἄ. ἀντιφα-

μουτεναβδίπ, ἐ. ἄ. ὁ ἐναλ-
λάξ γινόμενος.

μουτεναβίλ, ἐ. ἄ. ὁ λαμ-
βάνων καὶ τρώγων ἢ πίνων.

μουτεναχί, ἐ. ἄ. τελειω-
μένος. — χε γαίρ-ι-μουτενα-

χί καὶ — ἵ νὰ μουτεναχί, ἄ-
πέραντος. [νοῶν.

μουτενεδδίμ, ἐ. ἄ. ὁ μετα-

μουτενεζζίλ, ἐ. ἄ. ὁ κατερ-
χόμενος· καταδεκτικός.

μουτενεσσίρ, ἐ. ἄ. διαδε-
δομένος· διεσχορπισμένος.

μουτενεζζίρ, ἐ. ἄ. ὁ παρα-
τηρῶν, ὁ προσδοκῶν.

μουτενεζζίμ, ἐ. ἄ. τετακτο-
ποιημένος· ὀργανισμένος.

متنفذ μουτενεφρίζ, ε. α. ισχυρός.
متنفذ μουτενεφφίρ, ε. α. άπεχθα-
νόμενος.

متنفس μουτενεφφίς, ε. α. ο άνα-
πνέων· ο άναπαυόμενος.

متنوع μουτενεθβί, ε. α. διάφορος,
ποικίλος.

متواتر μουτεδατήρ, ε. α. ο εκ πα-
ραδόσεως· κοινώς παραδεδεγ-
μένος.

متوارث μουτεθαρίς, ε. α. ο διαδο-
χικώς κληρονομών.

متوارد μουτεθαρίδ, ε. α. ο έρχό-
μενος.

متوازی μουτεθαζί, ε. α. παράλ-
ληλος. [νων.

متواصل μουτεθασήλ, ε. α. ο φθά-
νων· συνημμένος. [δῆλος.

متواضع μουτεθαζή, ε. α. ταπεινό-
φρων.

متواضعانہ μουτεθαζή· ανέ, επ. α.
ταπεινός. [σχνούμενος.

متواعد μουτεθαήτ, ε. α. ο ύπι-
πληθής. [φωνος.

متوافق μουτεθαφήκ, ε. α. σύμ-
τοι μουτεθαλί, ε. α. ο διαδοχι-
κώς ή συνεχώς τεταγμένος.

متوالیا μουτεθαλίεν, επ. α. δια-
δοχικώς· συνεχώς.

متوجها μουτεθεδζίχεν, επ. α.
του επ.

متوجه μουτεθεδζίχ, ε. α. άπευθυ-
νόμενος.

متوهد μουτεθεχχήδ, ε. α. εις·
μόνος· άπαράμιλλος.

متوخم μουτεθεχχήμ, ε. α. άγροῦ-
κος· επιβλαβής τῇ υγεία.

متورم μουτεθερρίμ, ε. α. φθισικός.
متوزی μουτεθεζζή, ε. α. ο μερί-
ζων τι· — μουτεθεζζά, μετ.

παθ. α. μεμερισμένος.

متوسط μουτεθεσσήτ, ε. α. μεσο-
λαβών. [κτηριζόμενος.

متوصف μουτεθεσσήφ, ε. α. χαρα-
متوصل μουτεθεσσήλ, ε. α. ο φθά-
νων· συνημμένος. [δῆλος.

متوضع μουτεθεζζήχ, ε. α. σαφής·
متوطن μουτεθεττίν, ε. α. έγκα-
τεστημένος· κάτοικος.

متوفا μουτεθεφφα και
متوفی μουτεθεφφί, ε. α. άποθανών·
μακαρίτης.

متوفر μουτεθεκκήρ, ε. α. σοβαρός.
متوقف μουτεθεκκήφ, ε. α. ύπο-
κείμενος· ο άκολουθών.

متوقی μουτεθεκκή, ε. α. προφυ-
λακτικός.

متوکل μουτεθεκκίλ, ε. α. ο άνα-
τιθείς έαυτον τῷ Θεῷ.

متولد μουτεθελλίδ, ε. α. γεγενη-
μένος.

متولی μουτεθελλί, ε. α. έφορος· ο
διαχειριζόμενος τὰς προσόδους
του Βακουφίου.

متوهم μουτεθεχχίμ, ε. α. ο νο-
μίζων· ο ειμάζων.

μεσουπέτ, οὐ. ἄ. πληρωμή,
ἀνταμοιβή. [μενος.

جواب مودزآپ, ε. ἄ. ὁ εἰσακου-
جادل مودزاذήλ, ε. ἄ. φιλονεικος.
جاده مودزاذελέ, οὐ. ἄ. ἔρις· ῥῆξις.
جاذبه مودزازεπέ, οὐ. ἄ. ἑλξις·
ἔρις.

جار مادζάρ, ὄν. ἔθν. Οὐγγρος.
جانستان مادζαριστάν, ὄν. χώρας,
Οὐγγαρία.

جاری مودζαρί, πλ. τοῦ جرا .
جاز مودζάζ, οὐ. ἄ. ἔκφρασις με-
ταφορικῇ· ὑπαινιγμός.
جاز مودζάζ (اجازت ἰδζαζέτ), ε. ἄ.
νόμιμος· θεμιτός.

جآز مودζάζεν, ἐπ. ἄ. ἀλληγορι-
κῶς· μεταφορικῶς.
جازات مودζαζάτ, οὐ. ἄ. ἀντα-
μοιβή· τιμωρία.

جازی مودζαζί, ε. ἄ. μεταφο-
ρικός· ἀλληγορικός.
جال مودζάλ, οὐ. ἄ. ἰσχύς, δύνα-
μις, ἰκανότης.

جالس مودζαλῖς, πλ. τοῦ مجلس .
جالت مودζαλεσέτ, οὐ. ἄ. συνε-
δρίασις.

جامعت مودζαμε'άτ, οὐ. ἄ. σαρ-
χική· μίξις, συνουσία.

جان مودζάν, ε. ἄ. προίχιος, ὁ δω-
ρεάν προσγιγνόμενος.

جانا مودζάνεν, ἐπ. ἄ. δωρεάν.

جانبت مودζανιπέτ, οὐ. ἄ. ἀποχή.

جانس مودζανῖς, ε. ἄ. ὁμοειδής·

ὁμοιος. [μοιάζειν.

جاست مودζανεσέτ, οὐ. ἄ. τὸ ὁ-
جانون مودζανίν, πλ. τοῦ مجنون .

جواب مودζαθίπ, ε. ἄ. ὁ ἀποκρι-
νόμενος. [χρισίς.

جابت مودζαθεπέτ, οὐ. ἄ. ἀπό-
جاور مودζαθίρ, ε. ἄ. γείτων.

جاورت مودζαθερέτ, οὐ. ἄ. τὸ εἶ-
ναι γείτονα.

جاوز مودζαθίζ, ε. ἄ. ὑπερβολικός.
جاوزت مودζαθεζέτ, οὐ. ἄ. ὑπερ-
βολή.

جاهد مودζαχίδ, ε. ἄ. ὁ φροντί-
ζων· ὁ ὑπερνηκῶν τῆς σαρκός·
ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἰ-
σλαμισμού.

جاهد مودζαχεδέ, οὐ. ἄ. προσπά-
θεια, ἐπιμέλεια· ὁ κρατῶν τῆς
σαρκός· τὸ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ
τοῦ Ἰσλαμισμού.

جاهدين مودζαχιδίν, πλ. τοῦ مجاهد .

جاهز مودζαχίζ, ε. ἄ. ὁ προικίζων.

جبر مودζαπέρ, ε. ἄ. ὁ βικασθεῖς.

جبور مودζπούρ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τι· ἡ ἀναγκασμένος. [τικός.

جبودی مودζπούρί, ε. ἄ. ὑποχρεω-
جبودیت مودζπουριγέτ, οὐ. ἄ. ὑ-
ποχρέωσις· ἀνάγκη.

جترم مودζτερίμ, ε. ἄ. ἔνοχος,
ἐγκληματίας. [θρασύς.

جتری مودζτερί, ε. ἄ. τολμηρός,

مجمع مودζτεμή, ε. ἄ. συννηθροι-
σμένος· ἡνωμένος.

Ἰ. 25 μουδζτεμ.ή'αν, ἐπ. ἁ. ἁ-
θρόως. [ὁ ἀφιστάμενος.

μουδζτενίπ, ε.ά.ό απέχων,

μουδζτερίρ, ε. α. γείτων.

μουδζτεχίδ, ε. α. ὁ προς-
παθῶν· αἰρεσιάρχης.

μᾶλλον μὲν οὖν ἂν τιμῇ, δόξα,
λαμπρότης.

μουδζεδιδ, ε. α. ανακαινι-
στής· καινοτόμος. — μουδζεδ-
ιδ, μετ. παθ. α. ανανεωμένος.

μουδζεδδεδεν, επ.α. εκ νεου,
εξ αρχης.

μεδζ-ζούπ, μετ. παθ. ἁ.
ἀντὶ ἐ. εἰλχυσμένος (πρὸς τὸν
Θεόν).

μυζ. μεδζ-ζούζ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. διακεχομένου.

μεθ' ἑξῆς (جزء ٤٤٤), μετ.
παθ. ἀ. ἀντί οὐ. ἡ τετραγων-
νική ρίζα ἀριθμοῦ ἢ ἀριθμός,
οὗ ζητεῖται ἡ τετραγωνική
ρίζα (μαθητ.).

مجری. ἰδ. μεδζρά, مجرا

μ.εδζζούμ, ε. α. λεπρός.

Μουδζερρέπ, ε. α. δεδοκιμα-
σθένος.

μουδζερρεδ, ε. α. γυμνός·
μόνος· στεῖρος· ἄγαμος· ἀθῶος·
ἄυλος. — ἐπ. ἀπλῶς· βεβαίως.
— Ὀνομαστική (γραμμ.).

καὶ —, ὄντ' ἄϋλα.

مجردك μουδζερεδλίχι, οὐ. τ. ἀ-
πομόνωσις· ἄγαμος βίος.

μουδζρίμ, ε. α. έννοχος, έγ-
κληματίας.

μεθ' οὗ, μετ. παθ. ἁ. ἀν-
τὶ ἐ. τετραυματισμένος ἄχυ-
ρος (νόμος).

μεδζρούχαν, ἐπ. ἁ. τε-
τραυματισμένως.

μεδζρούρ, μετ. παθ. ἄ. εἰλ-
χυσιένος.

μεδζρά, ε. α. κοιτὶς ποτα-
μοῦ· σωλήν (ἀνατ.).

١٢٠ μεδζζούμ, μετ. παθ. ἄ.
 ἀντὶ ἐ. ἀποφασισμένος (γράμ-
 μα) φέρον τὸ φωνητικὸν ση-
 μεῖον ١٢٠ δζέζμ.

مجسم μουδζεσσέι, μετ. παθ. ἄ.
 σεσωματωμένος, σωματῶδης·
 σῶμα στερεόν (γεωμετ.).

λ. μ. μουδζελλά, μετ. παθ. ἁ. ἀντί
 ἐ. στιλπνός· λαμπρός· φαεινός.
 μ. μεδζελλέ, οὐ. ἁ. βιβλίον· ἐγ-
 χειρίδιον· ἀστυκὸς κώδη.

μουδελλίδ, ε. α. βιβλιοδέ-
της. — μουδελλέδ, μετ. παθ.
α. αντί ε. δεδεμένον (βιβλίον):
τόμος.

مجلس μεδζλῖς, οὐ. ἄ. συμβούλιον.
 συναναστροφή. ۱. — عقد ἄκθ
 -ι-μεδζλῖς ἐτ. καὶ قورمق —με-
 δζλῖς κουρμάχ. συγκαλεῖν συμ-

βούλιν.

محبوب μεδζλούπ, μετ. παθ. ἄ.
προσκεκκλημένος.

محبوبه μιδζελλέ, οὐ. ἄ. ἐγχειρίδιον.
ἀστυκὸς κώδηξ.

محبوبه μιδζελλά, ἴδ. λζ. — μου-
δζελλί, ἐ. ἄ. στιλβωτής· ὁ σα-
φηνίζων. [ταμεῖτον· βιβλίον.

مجموعه ميذمءا, οὐ. ἄ. ἀπάνθισμα·

مجموعه ميذمءا, οὐ. ἄ. ὡς τὸ πργ.

محبوبه ميذمءل, ἐ. ἄ. ἐπιτομος.

محبوبه ميذزمءل, ἐ. ἄ. ἐξωραϊ-
σμένος. [πτικῶς.

لزمه ميذزمءلءن, ἐπ. ἄ. συνο-

مجموعه ميذزموء, μετ. παθ. ἄ. συνη-
νωμένος· ὀλικός· — οὐ. ἄ. τὸ
σύνολον. [κλήρωσ.

مجموعا ميذزموءان, ἐπ. ἄ. ὄλο-

مجموعه ميذزموءا, ἴδ. لزمه.

مجنون ميذزنوءن, ἐ. ἄ. παρὰφρων,
μανιώδης.

مجنونا ميذزنوءنءنء, ἐπ. π. μα-
νιωδῶς. [νία.

مجنونيت ميذزنوءننءءء, οὐ. ἄ. μα-

مجنوز ميذζεءبءءء, μετ. παθ. ἄ.
συγχεχωρημένος· ἐπιτετραμ-
μένος. [τρης.

مجنوسى ميذزءوسى, οὐ. ἄ. πυρολά-

مجنوسيت ميذزءوسنءءء, οὐ. ἄ. πυ-
ρολατρεία.

مجنوف ميذζεءبءءءف, ἐ. ἄ. κοῦλος.

مجنوهر ميذζεءبءءءر, ἐ. ἄ. λίθοις
πολυτίμοις κεκοσμημένος· —
οὐ. ἄ. λίθος πολύτιμος.

مجنوز ميذζεءءءءءء, ἐ. ἄ. ἐξαρτύων·
παρασκευάζων· — μιδζεءء-
ءءء, μετ. παθ. ἄ. παρασκευα-
σμένος.

مجنوز ميذءءوءء, μετ. παθ. ἄ.
τὸ προσπαθούμενον· τὸ ἐπι-
ποθούμενον· — οὐ. ἄ. προσ-
πάθεια.

مجنوز ميذءءوءل, ἐ. ἄ. ἄγνωστος·

— فعل فءل-ء-ميذءءوءل, ῥῥίμα
παθητικόν· — ءءلءءء-ء-ميذء-
ءوءل, φωνή παθητικὴ (γρμ.).

مجنوز ميذءءلء, ἐ. ἄ. ἀποκρινόμε-
νος· εἰσακούων. [κλήης.

مجنوز ميذءلءء, ἐ. ἄ. ἔνδοξος· περι-

مجنوز ميذءلءلء, ἐ. ἄ. ὁ ἐπιτρέπων.

محبسءه ميءءءلءس, πλ. τοῦ محبس.

محبيبءه ميءءءلءلء, πλ. τοῦ محبيب
μαχπὸύπ καὶ محبيبءه ميءءءلءلء.

مءءءءه ميءءءلءءر, πλ. τοῦ مءءءءر
μαχζούρ.

مءءءءه ميءءءلءرلء, ἐ. ἄ. ἐμπόλεμος·
πολεμιστής.

مءءءءه ميءءءلءرءءءء, οὐ. ἄ. μάχη,
πόλεμος. [χρέμ.

مءءءءه ميءءءلءرءءم, πλ. τοῦ مءءءءم μα-

محاسبءه ميءءءلءسءءلء, οὐ. ἄ. λογιστής.

محاسبءه ميءءءلءسءءلءء, οὐ. ἄ. λογα-
ριασμός· τὸ ἐπιθεωρεῖν λογα-
ριασμόν· قلمى — μιδζεءلء

ءلءمى, λογιστικὸν γραφεῖον
(ἐν τοῖς ὑπουργείοις καὶ τοῖς
διοικητηρίοις)· مءءءءم — μου-

χασεπὲ γκιορμέκι, ἐπιθεωρεῖν
λογαριασμόν.

محاسبی μουχασεπεδζί, οὐ. τ. λο-
γιστής (ὑπουργεῖου ἢ διοική-
σεως).

محاسن μεχασίν, πλ. τοῦ حسن χούσν.

محاصر μουχασήρ, ἐ. ἄ. πολιορκῶν.

πλ. محاصرين μουχασιρίν. [κία.

محاصره μουχασαρά, οὐ. ἄ. πολιορ-

محاصرين μουχασηρήν, πλ. τοῦ

محاصر μουχασήρ.

محاط μουχάτ, μετ. παθ. ἄ. περι-

κυκλωμένος, περιεχόμενος, πε-

ριεζωσμένος.

محافظ μουχαφίζ, ἐ. ἄ. φύλαξ δι-

οικητῆς φρουρίου.

محافظه μουχαφηζά, θ. τοῦ προηγ.

— μουχαφεζά, οὐ. ἄ. διαφύ-

λαξίς ὑπεράσπισις.

محكمه μουχακίμ, πλ. τοῦ حكمه.

محكمات μουχακεμάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

محكمه μουχακεμέ, οὐ. ἄ. δίκη,

κρίσις. 1. — μουχακεμέ ἐτ.,

δικάζειν. او. — μουχακεμέ

ὄλ. δικάζεσθαι.

محال μεχάλ, οὐ. ἄ. ὀξύνοια· πα-

νουργία.

محال μουχάλ, ἐ. ἄ. ἀδύνατος

(γενέσθαι)· μάτκιος· παρά-

λογος.

محال μεχχάλ, πλ. τοῦ محال μαχάλ

καὶ محال μαχαλέ. !μεχάλ.

محالات μεχαλάτ, πλ. τοῦ محال

محالات μουχαλεφέτ, οὐ. ἄ. τὸ
ἐνόρκως συμφωνεῖν.

محاورات μουχαθεράτ, πλ. τοῦ

محاوره μουχαθερέ, οὐ. ἄ. συνδιά-

λεξίς.

محبة μουχίπ, οὐ. ἄ. φίλος.

محبة μουχίππανά, ἐ. καὶ ἐπ. π.

φιλικός, ὥς.

محبة μουχαπέτ, οὐ. ἄ. φιλία·

ἀγάπη· أم — μουχαπέτνα-

μέ, ἐπιστολή φιλική, ἐρωτική.

محبتكمه μουχαπέτλεσμέκι, ρ. τ.

τὸ ἀνταγαπᾶσθαι.

محبتلو μουχαπέτλοῦ, ἐ. τ. προς-

φιλίης. [στολή φιλική.

محبتنامه μουχαπέτναμέ, οὐ. π. ἐπι-

محبتس μαχπές, οὐ. ἄ. εἰρκτή.

محبتس μαχπούπ, μετ. παθ. ἄ.

ἀγαπητός· ὠραῖος· ἐραστής.

محبتس μαχπούπέ, θ. τοῦ προηγ.

ἐρωμένη.

محبتس μαχπούς, μετ. παθ. ἄ.

φυλακισμένος.

محبتس μαχπούσχανέ, οὐ. π.

εἰρκτή.

[θειρίζ.

محبتس μαχπούσιγέτ, οὐ. ἄ. κά-

محبتس μουχίππί, ἐ. ἄ. φιλικός.

محاجه μοχτάδζ, ἐ. ἄ. χρήζων·

πτωχός, ἐνδεής.

محاجه μοχταδζίν, πλ. τοῦ προγ.

محاجه μοχτές, ἐ. ἄ. ὁ παρχινῶν,

πείθων· — μετ. παθ. ἄ. πε-

πεισμένος

محبوب *μουχτεδζίπ*, ε. α. κεχυμ-
μένος, κεκαλυμμένος.

محبوب *μουχδεδδ*, μετ. παθ. α. ώρ-
γισμένος, οξύθυμος. — οὐ. α.
ἐμπόδιον.

محبوب *μουχτερίπ*, ε. α. ο πολέμων.

محبوب *μουχτερίζ*, ε. α. ο ἐκ προφυ-
λάξεως ἀπέχων.

محبوب *μουχτερίς*, ε. α. ο ἀπέχων.

محبوب *μουχτερίφ*, ε. α. τεχνίτης.

محبوب *μουχτερήκ*, ε. α. πυρπολη-
μένος. [ριος.

محبوب *μουχτερίκι*, ε. α. κινητή-

محبوب *μουχτερέμ*, ε. α. ἔντιμος,
σεβαστός. [μένος.

محبوب *μουχτεζίν*, ε. α. τεθλιμ-

محبوب *μουχτεσίπ*, οὐ. α. ἀγορα-
νόμος.

محبوب *μουχτεσίμ* (احتشام *ἰχτισάμ*),
ε. α. μεγαλοπρεπής.

محبوب *μουχτεσίμ* (حشم *χάσμ*), ε.
α. αἰδήμων. [λαττόμενος.

محبوب *μουχτεφίζ*, ε. α. ο προφυ-

محبوب *μουχτεκίρ*, ε. α. ο περι-
φρονῶν.

محبوب *μουχτελήμ*, ε. α. ἔφηθος.

محبوب *μουχτεμίλ*, ε. α. ο ἀναλαμ-
βάνων τι. — *μουχτεμελ*, μετ.

παθ. α. πιθανός, ἐνδεχόμενος.

محبوب *μουχτεβί*, ε. α. ο περιέχων.

محبوب *μουχίς*, ε. α. ο παρακινῶν
καὶ πείθων.

محبوب *μαχδζούπ*, μετ. παθ. α.

τυφλός· κεκαλυμμένος πέπλω-
αἰδήμων.

محرم *μαχδζούρ*, μετ. παθ. α. ἄν-
τι ε. ἀθέμιτος.

محرم *μουχαδδέπ*, μετ. παθ. α.
ἀντι ε. κυρτός.

محرم *μουχδής*, ε. α. ἐφευρέτης·
— *μουχδές*, μετ. παθ. α. ἐφευ-

ρημένος· πρόσφατος.

محرم *μουχαδδίδ*, ε. α. ο τιθείς ὁ-
ρια· — *μουχαδδεδ*, μετ. παθ.

محرم *μαχδούδ*, ε. α. ο ὀφροετηθείς.

محرم *μουχαζίρ*, ε. α. ο ἐκφοβίζων
καὶ ἀποτρέπων.

محرم *μαχζούρ*, οὐ. α. ἐμπόδιον.

محرم *μαχζουρέ*, οὐ. α. φόβος·
κώλυμα.

محرم *μαχζούφ*, μετ. παθ. α. ἐκ-
τεθλιμμένος· (γραμμ.).

محرم *μηχράπ*, οὐ. α. βάθρον, ἐφ'
οῦ ἰστάμενος ὁ ἱμάμης προς-

εὐχεται.

محرم *μουχαρρήρ*, οὐ. α. συντά-
κτης, συγγραφεύς· ὁ ἀπελευ-

θερῶν δοῦλον. — *μουχαρρέρ*,
μετ. παθ. α. συντεταγμένος,

γεγραμμένος· ἐλευθερωθείς (δοῦ-
λος). — *μουχαρρέρ*, οὐ. α.

ἔγγραφον, ἐπιστολή.

محرم *μουχαρεράτ*, οὐ. α. πλ.

τοῦ محرم *μουχαρρέρ*, ἔγγραφον,
συγγράμματα. [ὁ κτώμενος.

محرم *μουχρίζ*, ε. α. ὁ ἀξιοῦμενος,

محرف μουχαρρέφ, ἐ. ἄ. ἡλλοιω-
μένος, διεφθαρμένος.

محرق μουχρήκ, ἐ. ἄ. ὁ καίων,
καυτηρός.

محرك μουχαρρίκι, ἐ. ἄ. ὁ κινῶν,
ὁ διεγείρων· ταραξίας.

محرك मिचरेकि, οὐ. ἄ. τροχιά —
می میچرەکی μερμή, παραβο-
λή (γεωμ.).

محرم μαχρέμ, οὐ. ἄ. οἱ τλησίον
συγγενεῖς, ὧν ἡ σύζευξις ἀ-
παγορεύεται· φίλος ἐπιστή-
θιος — لی نأ ماخرەم, ξένοι
ἢ συγγενεῖς, ὧν ἐπιτρέπεται
ἡ σύζευξις.

محرم موحاررەم, ἐ. ἄ. ἀπαγορευ-
μένος, ἀθέμιτος — موحاررەم,
ὁ πρῶτος ἄ. σεληνιακὸς μῆν.

محرمات موحاررەمات, πλ. τοῦ πργ.
محرمات ماخراخمانە, ἐπ. π. μυστι-
κῶς, ἐμπιστευτικῶς.

محرمیت ماخريميگەت, οὐ. ἄ. μυ-
στικότης· τὸ δικαίωμα τοῦ
βλέπειν τοὺς πλησίον συγγε-
νεῖς (ἄνδρας ἢ γυναῖκας) ἐ-
λευθέρως.

محروس μαχρούς, μετ. παθ. ἄ. πε-
φυλαγμένος· προστατευόμενος.

محروسه ماخروسا, θ. τοῦ προηγ.
شاهان — ملكا μεμαλίκ-ι-μα-
χρουςە-ي-شاخانە, αἰχῶραι ὥς
περιλαμβάνει ἡ Ὀθωμανικὴ
Αὐτοκρατορία.

محروسه ماخروسە, οὐ. ἄ. πόλις-
ἐπαρχία. [πυρπολημένος.

محروق μαχρούκ, μετ. παθ. ἄ.

محروم μαχρούμ, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
στερημένος, ἀποκεκλεισμένος.

محرومیت ماخروميگەت, οὐ. ἄ. ἔλ-
λειψις, στέρησις.

محزون ماخزۇن, μετ. παθ. ἄ. τε-
θλιμμένος. [μένος.

محزونانە ماخزουνانە, ἐπ. π. τεθλιμ-

محسن موحسین, ἐ. ἄ. εὐεργετικός·
ἐλευθέριος.

محسن موحاسەن, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
πιδεδοκιμασμένος.

محسن موحاسسین, ἐ. ἄ. ὁ ὠραῖζων.

محسنت موحاسسەنات, οὐ. π. πλ.
πλεονεκτήματα, ἀρεταί, ἀγα-
θοεργίαι.

محسوب ماخسۇپ, μετ. παθ. ἄ.
λελογισμένος.

محسوباً ماخسۇپەن, ἐπ. ἄ. διὰ
λογαριασμόν.

محسود ماخسۇد, οὐ. ἄ. φθονόμε-
νος· ζηλευόμενος.

محسوس ماخسۇس, μετ. παθ. ἄ.
ὑποκείμενος εἰς τὰς αἰσθήσεις·
δῆλος.

محشر ماخشەر, οὐ. ἄ. ἡ δευτέρα
παρουσία· συνέλευσις· πλῆθος.

محشى موحاشی, οὐ. ἄ. ἐρμηνευ-
τῆς, σχολιαστῆς.

محصد مهخساد, οὐ. ἄ. δρέπανον.

محصل موحاصشەل, ἐ. ἄ. ὁ συνα-

γων· — μουχασσάλ, μετ. παθ. ἄ. συνηγμένοι· — μουχασσάλ, οὐ. ἄ. σύνοψις.
 حصن μουσχίν, ἐ. ἄ. ὁ προφυλάττων, ὁ ὀχυρῶν· ὁ προφυλάττων καὶ προφυλαττόμενος ἐξ ἁθεμίτων.
 حصنه μουσχινέ, θ. τοῦ προηγ. (γυνή) σώφρων.
 محصور μαχσοῦδ, μετ. παθ. ἄ. τεθερισμένος.
 محصور μαχσοῦρ, μετ. παθ. ἄ. περιωρισμένος· πολιορκούμενος.
 محصور μαχσουρίν, πλ. τοῦ محصور μαχσοῦρ.
 محصور μαχσοῦλ, μετ. παθ. ἄ. ἂν τί οὐ καὶ ἐ. προῖον καὶ προεργόμενος.
 محصولات μαχσουλάτ, πλ. τοῦ πργ. محصول μαχσουλδάρ, ἐ. π. εὐφορος.
 محمولو μαχσουλλού, ἐ. τ. καρποφόρος.
 محصور μαχσοῦν, μετ. παθ. ἄ. ἂν τί ἐ. ὀχυρός.
 محض μάχζ, ἐ. ἄ. καθυρός, ἀμιγής.
 محضά μάζαν, κ. μάχζα, ἐπ. ἄ. καθαρώς· ἀπλῶς μόνον.
 محضر μαχζάρ, οὐ. ἄ. ἀναρχή· γαρχακτίρ.
 محضر μουχζάρ, ἐ. ἄ. κλητίρ.
 محظور μαχζούρ, μετ. παθ. ἄ. ἀπηγορευμένος· — ἐ. ἄ. ἀθέμιτος.

محظوظ μαχζούζ, μετ. παθ. ἄ. ἂν τί ἐ. εὐθυμος. [ψις.
 محظوظو μαχζουζιγέ-, οὐ. ἄ. τέφρα· μαχζεζί, οὐ. ἄ. φάκελλος· θήκη.
 محفور μαχφοῦρ, μετ. παθ. ἄ. ἐσκαμμένος· λακκώτης.
 محفور μαχφοῦζ, μετ. παθ. ἄ. ἂν τί ἐ. διατετηρημένος, περὶ λαγμένος. [δίκαιος.
 محق μουχίχ, ἐ. ἄ. ἀμερόληπτος·
 محقق μουχηκχανέ, ἐπ. π. ἀμερόληπτος, εὐθέως.
 محقق μουχκκίτ, ἐ. ἄ. ὁ ἐξευτελίζων· ὁ καταρονῶν.
 محقق μουχκαρέτ, οὐ. ἄ. περιφρόνησις.
 محقق μουχκκική, ἐ. ἄ. ὁ ἐξחקρῶν καὶ ἀνερευνῶν τὴν ἀλήθειαν σοφός· — μουχκκός, μετ. παθ. ἄ. ἐξηκριθωμένος, βέβαιος.
 محقق μουχάκκχαν, ἐπ. ἄ. βεβαίως· ἀρεύκτως. [φῶς.
 محقق μουχκκκχανέ, ἐπ. π. σκεπτερός, οὐ. ἄ. (κ. μεχέννι), λυδία λίθος. [σχυρός.
 محکم μουχκκ, ἐ. ἄ. στερεός·
 محکم μαχκκμέ, οὐ. ἄ. δικαστήριον.
 محکم μαχκκιοῦζ, μετ. παθ. ἄ. γεγλυμένος· διαγεγραμμένος.
 محکم μαχκκιοῦμ, μετ. παθ. ἄ.

ἐξαρτώμενος, καταδεδικασμέ-
νος· محى — μαχισούμ-ι-ά-
λετχ, καταδεδικασμένος.

محى μάχλ, οὐ. ἅ. σιτοδεία· δό-
λος· κακολογία, συκοφαντία.

محى μεγάλ, οὐ. ἅ. τόπος, θέσις·
— ἐ. ἅ. ἀνήκων· πρέπων.

محى μουχήλλ, ἐ. ἅ. ὁ θεωρῶν ἄ-
Θέμιτόν τι ὡς θεμιτόν.

محى μεχήλλ, οὐ. ἅ. ἀνάγκη.

محى με,αλλάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

محى μεχαλλέ, οὐ. ἅ. συνοικία.

محى μεχαστήζ, ἐ. τ. ἀνοίξεις,
παράκαιρος.

محى μαχλεύλ, μετ. παθ. ἅ. λε-
λυμένος· ἐγκαταλελειμμένος·
Θεμιτός.

محى μεχαλλέ, οὐ. ἅ. συνοικία,
ἐνορία.

محى μαχμεδέτ, οὐ. ἅ. ἔπαινος,
προτὸν ἀξιέπαινον.

محى μουχαμεδί, ἐ. ἅ. μωχμε-
θανός· μωχμεθανικός.

محى μουχαμμεδιγέ, θ. τοῦ πργ.

محى μουχαμμίρ, ἐ. ἅ. ἐρυθραίων.

محى μουχαμμίς, ἐ. ἅ. ὁ φύγων·
— μουχαμμάς, πεφυγμένος.

محى μουχαμμάζ, ἐ. ἅ. ὡξιδω-
μένος.

محى μαχμούδ, μετ. παθ. ἅ. ἐπαι-
νετός, τιμημένος· — ὄν.
κύρ. Μαχμούδ. [(μ.)]

محى μαχμούζ, ἐ. ἅ. ὀξυδῶδης

محى μαχμούλ, μετ. παθ. ἅ.
φορτωμένος· — κατηγορημα
(λογική).

محى μαχμί, ἐ. ἅ. ὁ προστατευό-
μενος· ἀσφαλής.

محى μιχάν, πλ. τοῦ [τορά.

محى μηχνέτ, οὐ. ἅ. θλίψεις, συμ-

محى маχнетзде, ἐ. π. τε-
θλιμμένος.

محى مكش μηχνετκέζ, ἐ. π. ὁ ὑπο-
φέρων συμτοράς.

محى مكش μηχνετκεδέ, οὐ. π. τό-
πος ἧ οἰκία θλίψεως.

محى μάχβ, οὐ. ἅ. τὸ ἐξαλείφειν,
καταστροφή.

محى μηχβέρ, οὐ. ἅ. ἄζων.

محى μουχαμβίλ, ἐ. ἅ. ὁ μετα-
βάλλων· — μουχαμβέλ, μετ.
παθ. μεταβεβλημένος· ἐπι-
στραφεῖς· ἀνατεθειμένος.

محى маχбі, ἐ. ἅ. περιεχόμενος,
— μαχβά, περιέχων.

محى махбгет, οὐ. ἅ. σεμνότης.

محى мухаггир, ἐ. ἅ. ὁ ἐκπλήττων.

محى мухлгт, ἐ. ἅ. ὁ περιλαμ-
βάνων, περιζωννύων· — ἐπί-
θετον τοῦ Θεοῦ· — οὐ. ἅ. περι-
φέρεια· μετφρ. ἄνθρωπος λίαν
πεπαιδευμένος· — محى páχp-и-
μουχίτ, ὡκεανός (μετφρ.) ὡ-
κεανὸς γνώσεως (ἐπὶ ἀνθρώ-
που λίαν σοφοῦ).

محى мухлгг, ἐ. ἅ. ζωογόνος.

ἐ μούχχ, οὐ. ἁ. ἐγκέφαλος,
μυελός.

• 13 μουχαπέρé, οὐ. ἅ. συνεν-
νόησις, ἀνταπόκρισις.

αἵμα μουχαιμέ, οὐ. ἅ. ἀποπε-
ράτωσις.

μεγαδίμ, πλ. τοῦ مخدوم.

μ.ε.χ.α.ρί.δ.ζ., πλ. τοῦ مخرج.

μειχάζιν, πλ. τοῦ مخزن.

μουχασήμ, ε. α. ἐχθρός.

απολαύει μουχασμεύ, ού. ά. έχθρο-
πάθεια.

— *μεγατήπ, ε. α. ο ὁμιλῶν.*
— μουχατάπ, μετ. παθ. α.

ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεται τις· τὸ
δεύτερον πρόσωπον (γραμμ.).

αὐτὸς μουχαταπά, οὐ. ἄ. τὸ ἄ-
ποτείνειν τὸν λόγον. [νος.

μουχαταρά, οὐ. ἄ. κίνδυ-

μυχαταρασήζ, ε. τ. ἀ-
κίνδυνος. [κίνδυνος.

μουχαταραλή, ε. τ. επι.

μεγαφί, οὐ. ἁ. φόβος· φό-
βητρον.

μου χαλεσάτ, οὐ. ἀ. φιλία
εἰλικρινῆς· τὸ ζῆν ἐν ἀνέσει
καὶ ὁσιότητι.

μου, αλετάτ, οὐ. ἃ. ἀνά-
μιζις, ἐπιμιζία· σ, έσις.

μουχαλίφ, ε. ά. αντίθετος,
ένάντιος.

καὶ μου χαλεπὲτ, οὐ. ἀ. ἀντί-
στασις, διαφορά.

μειχάβίρ, πλ. τοῦ مخافة.

μᾶλλον, πλ. τοῦ

μουχλίας, ἐ.ἄ. ὁ σχετιζόμε-
νος μὲ εὐτελεῖς ἀνθρώπους.

μουχπισέ, οὐ. ἀ. μοχθηρία.
αἰσχροπυργία.

μου χίρ, ἐ. ἅ. ὁ εἰδοποιῶν,
ὁ πληροφωρῶν, ὁ καταγγέλων·
ἀνταποκριτής (ἐφημερίδος).

μουχτάρ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τι εἰ. ἐκλεκτός. — μουχτά-
ρης συνοικίας. — فعل فايل-ي
μουχτάρ, ὁ ἐνεργῶν κατ' ἰδίαν
βούλησιν. ἐν ἡλιζ.

μου, τάν, ε. ἁ. ἄπιστος, ἄ-
δικος. — μετ. παθ. ἁ. ἡδι-
κημένος.

μουχτεπίρ, ε. α. ο καλῶς
πεπληροφορημένος.

— μουχτερά, μετ. παθ. ἄ.
 ἐφευρημένος.

μουχτεζέν, μετ. παθ. ἄ.
ἐ. ἀποθηκαυμένος.

μουχτασάρ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. σύντομος.

μουχτεσῆμ, ἐ. ἁ. ὁ ἐχθρι-
χῶς διακείμενος.

मुञ्चते, इ. अ. केचन म. एव.

μουχτέλλ, μετ. παθ. ἄ. τε-
ταραγμένος.

μουχτελίτ, ε. α. μικτός-
περίπλοκος.

مجنف μουχτελίφ, ε. ά. ποικίλος, διάφορος· αντίθετος. [λεια.

مجنق μουχτελήκ, ού. ά. άρτιμέ-
مجنق μουχτενήκ, ού. ά. πεπνιγ-
μένος.

مجنوم μαχτούμ, μετ. παθ. ά. άν-
τι έ. έσφραγισμένος· ό λαβών
τέλος. [μένος.

مجنون μαχτούν, ε. ά. περιτετμη-
مجنل [μουχαδζίλ, ε. ά. ό κατα-
σχύνων.

مجنوم μαχδούμ, ε. ά. ό έχων ύ-
πηρέτας· — ού. ά. υίός.

مجنول μαχζούλ, ε. ά. ευτέλής·
άθλιος.

مجنرب μουχαρίπ, ε. ά. ό κατα-
στρέφων, ό έρημών· — μου-
χαρρέπ, μετ. παθ. ήρειπω-
μένος.

مجنرج μαχρέδζ, ού. ά. έξοδος, τό-
πος έξόδου· βαθμός τις παρὰ
τῷ μουσουλμανικῷ κλήρω·
— παρονομαστής (άριθμ.).

مجنرج μουχρέδζ, μετ. παθ. ά. έξ-
ηγμένος.

مجنرج μουχαρρέδζ, μετ. παθ. ά.
τελειοποιημένος· τελειόποιος
(εις τέχνην ή επιστήμην).

مجنرجي μαχρεδζί, ε. ά. σχετικόν
εκ τού مجنرج μαχρέδζ.

مجنروط μαχρούτ, ού. ά. κώνος.

مجنروطي μαχρουτί, ε. ά. κωνικός.

مجنزن μαχζέν, ού. ά. άποθήκη.

مجنزن μαχζούν, μετ. παθ. ά. άπο-
τεταλιευμένος.

مجنزي μουχζί, ε. ά. ό κατασχύνων.

مجنشي μουχασσί, ε. ά. ό φοβίζων.

مجنصص μουχασσής, ε. ά. ό προς-
διορίζων, ό ειδικεύων· — μα-
χασσάς, μετ. παθ. προσδιω-
ρισμένος.

مجنصصات μουχασσασάτ, ού. ά.
πλ. πράγματα ώρισμένα· κα-
νονικά δικαιώματα.

مجنصصه μουχασσησά και μουχτ-
σασά, ε. ά. και μετ. παθ. ώ-
ρισμένον, επεξηγημένον.

مجنصوص μαχσούς, μετ. παθ. ά.
προσδιωρισμένος· ειδικός· ίδιος·
άνήκων. [τέρως.

مجنصوصا μαχσούσαν, επ. ά. ιδιαι-

مجنصصيت μαχσουσιγέτ, ού. ά. ι-
διότης.

مجنطه μουχτήρ, ε. ά. ό υπενθυμίζων·

مجنطه μουχαττήτ, ε. ά. ό δια-
γράφων γραμμάς, ό ζωγραφών·
— μουχαττάτ, μετ. παθ. ά.

βαθδωτός, ό έχων γραμμάς.

مجنطه μαχτούτ, μετ. παθ. ά.
διαγεγραμμένος, χαρακω ένος·

مجنطه μουχτή, ε. ά. σφαλματίας.

مجنفك μουχαφφίφ, ε. ά. ό ελα-
φρύκων· ό υποτιμών, ό περι-
φρονών· ό βραχύνων συλλαβήν
(τήν μακράν)· — μουχαφφέτ,
μετ. παθ. ήλαφρωμένος.

مخفی مخفی, μετ. παθ. ἄ. ἀντί ἐ.
κεκρυμμένος· μυστικός.

مخفی مخفی, γεν. και

مخفی مخفی, ἐπ. τ. κρυφίως.

مخفی مخفی, ἐ. ἄ. ταραχυποιός·
ἐπιζήμιος.

مخفی مخفی, μετ. παθ. ἄ. κε-
νωθείς· ἐγκαταλειμμένος.

مخلص مخλός, οὐ. ἄ. ἐπώνυμον.

مخلص مخλός, ἐ. ἄ. σωτήρ.

مخلص مخλός, ἐ. ἄ. ἀρωσιωμέ-
νος, εἰλικρινής.

مخلص مخλός, ἐ. και ἐπ. π.
εἰλικρινής, εἰλικρινός.

مخلص مخλός, μετ. παθ. ἄ. ἡ
μετὰ θάνατον ἀφθεΐσα (πε-
ριουσία).

مخلص مخλός, πλ. τοῦ
προηγ. ἀντί οὐ. κληρονομία.

مخلوط مخλούτ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντί ἐ. μεμιγμένος· συγκεχυ-
μένος· δεδολωμένος.

مخلوع مخλού, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τί ἐ. ἀποκεκηρυγμένον (τέ-
κνον).

مخلوع مخλού, μετ. παθ. ἄ. πε-
πλασμένος· πλῆσμα.

مخلوقات مخλουκάτ, πλ. τοῦ πργ.

مخمر مخμίρ, ἐ. ἄ. ὁ κρυπτῶν ὁ
βάλλων ζύμη.

مخمر مخμίρ, μετ. παθ. ἄ.
ζυμώτος, φουσκωμένος· κεκα-
λυμένος.

مخمس मुखамές, μετ. παθ. ἄ.
τὸ ἐκ πέντε ἡμιστίχων ποίη-
μα·—οὐ. ἄ. πεντάγωνον (γεωμ).

مخمن मुखمین, ἐ. ἄ. ὁ εἰκάζων,
ἐκτιμητής.

مخمر मुखمūr, ἐ. ἄ. μεθυσιμένος·
ζαλισμένος· συνεπεία μέθης ἡ
ἀγρυπνίας.

مخمرل मुखمرلّخ, οὐ. τ. κα-
τάστασις προερχομένη ἐκ μέ-
θης ἡ ἀγρυπνίας.

مخمن मुखانνή, ἐ. ἄ. ὁ πνίγων·
—μαχαννάχ, μετ. παθ. ἄ.
πεπνιγμένος.

مخمس मुखمک, οὐ. ἄ. περιδέραιον.

مخنوق मुखنوق, μετ. παθ. ἄ. πε-
πνιγμένος. [γμοῦ.

مخنوقا मुखنوقان, ἐπ. ἄ. διὰ πνι-

مخوف मुखوف, ἐ. ἄ. ἐπίφοβος.

مخوف मुखاف, ἐ. ἄ. ὁ φοβίζων·
—μουαββέ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντί ἐ. ἔντρομος.

مخوف मुखوف, οὐ. ἄ. φόβητρον.

مخبر मुखāγέρ, ἐ. ἄ. αἰρετός, προ-
σωρινός. آلق — मुखāγέρ ἄλ-

μάχ, ἀγοράζειν ἐπὶ συζητή-
σεως τοῦ ἐπιστρέψαι τὸ ἀγοραζόμε-

νον εἰς μὴ ἢ ἀρεστόν.

مخبر मुखāγέρ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τί ἐ. ἐσκηνωμένος· — οὐ. ἄ.

στρατόπεδον.

ممد مدد, οὐ. ἄ. τὸ ἐκτείνειν· τὸ
ἐκτείνεσθαι· μήκυνσις· παλ-

مدخواه μεδοδράχ, έ. π. ό ζητῶν
βοήθειαν.

مدك مددعكیάρ, έ.π. ό βοηθῶν
مد مددەر, ού. ά. άργιλώδης γῆ·
πλίνθος· κέραμος· πόλις· χω-
ρίον.

مدس مودερریس, έ.ά. καθηγητής.
مدس مودرسسے, ού.ά. σχολή (ιδίως
ίερατική).

مدك مودرکی, έ.ά. ό καταλαμ-
βάνων· ό προφθάνων.

مدك مودرکیه, θ. τοῦ προηγ. *قوة
— κουδέϊ μουνδικέ, ή άντι-
ληπτική δύναμις.

مدك مودرۇکی, μετ. παθ. ά.
άντι έ. καταληπτός.

مدرباز مودراπάز, ού. π. μετα-
πράτης.

مدعا موددعا και

مدى موددعا, μετ. παθ. ά. ά-
παιτούμενος· επίδικος· على —
موددعا αλέϊχ, ό έναγόμενος·
άγωγή· άπαίτησις.

مدى موددعه, έ. ά. εκ μὲν τοῦ
دعا δα βά, ό έναγων· εκ δὲ
τοῦ دعا ادا, ό επιμένων.

مدغم مودγάμ, μετ παθ.ά. γράμ-
μα συνγρημένον (δύο γράμ-
ματα ομοϊόσχημα).

مدفع مودفά, ού. ά. τηλεβόλον.

مدفن مودφέν, ού. ά. τάφος· χρυ-
πτήριον.

مدفن مودفنے, ού.ά. νεκροταφεϊον.

مدفوع مودφού, ού. ά. άποδεδιωγ-
μένος. άπομακρυνθείς.

مدفون مودφούν, μετ. παθ. ά. τε-
θαμμένος.

مدقى موددعكیك, έ. ά. ό εξετά-
ζων λεπτομερῶς· σορός.

مدقلى موددعكخانے, έπ. π. σω-
φῶς, άκριβῶς.

مدلل مودδellίλ, μετ. παθ. ά. ά-
ποδεδειγμένος.

مدللو مودلللۇ και

مدلى مودلللی, اطلسی — مودلللی
άδασή, ή νῆσος Μιτυλήνη·
— ού. ά. ίππάριον, γίννος.

مدلول مودلول, μετ. παθ. ά. ά-
ποδεδειγμένος· — ού. ά. ση-
μασία, έννοια. [βλάξ-

مدغم مودδεμμάغ, ού. ά. ευήθης,
مدغم موددمۇغ, μετ. παθ. ά. βε-
βλαμμένος τὰς φρένας· βλάξ-

مدى موددینى, έ. ά. πολίτης, πε-
πολιτισμένος. [σμεός-

مدنى موددنیهت, ού. ά. πολιτι-
مدور موددعبیر, έ. ά. ό στρέφων·
— μουνδευβέρ, μετ. παθ. σρογ-
γύλος. [κός-

مدعش موددخیز, έ. ά. εκπληκτι-
مدعوش مودخούς, μετ. παθ. ά.
έκπεπληγμένος· έντρομος.

مدى مودىا, ζ. μύαζ, κ. μύδιον.

مدى مودىخ και

مدى مودىخا, θ. τοῦ πργ. προ-
σὸν άξιέπαινον.

مذكره μεδίδδ, ε. ά. μακρός, πολύς.
 مذكره μουδέρ, ε. ά. ό διευθύνων, ό
 οικονομών καλώς. — ού. ά. δι-
 ευθυντής· μουδέρης (δήμαρχος).
 مذكره μουديرلىك, ού. τ. τὸ ἀξιω-
 μα τοῦ μουδέρη.

مذكره μεدينه, ού ά. πόλις. —
 مذكره ميدينه-ي-مونهوهره, Με-
 δίνα (ή ιερὰ καί φωτισθεῖσα
 πόλις).

مذكره ميديون, μετ. παθ. ά.
 γρεώστης. [λελυμένος.

مذكره ميوزاك, μετ. παθ. ά. άνα-
 مذكره ميوزاكره, ού. ά. συζή-
 τησης, μνεία. [μεζέπ.

مذكره ميوزاكيك, πλ. τοῦ مذكره ميوزاكيك,
 ού. ά. σφαγεῖον·
 βωμός, θυσιαστήριον. — ού.
 ά. μάχαιρα πρὸς σφαγήν.

مذكره ميوزك, μετ. παθ. ά.
 έσφαγμένος· τεθυσιασμένος.

مذكره ميوزك, μετ. παθ. ά. με-
 μετρημένος διὰ πήχεως.

مذكره ميوزككير, ε. ά. ό ένθυμί-
 ζων· ό άναφέρων τὸ όνομα τοῦ
 Υψίστου καί δοξολογῶν.

مذكره ميوزككهر, ού. ά. άρσενι-
 κόν (ζῷον ἢ άνθρωπος). —
 γένος άρσενικόν (γραμμ.).

مذكره ميوزكهره, ού. ά. γραμμα-
 τιον.

مذكره ميوزككهره, ού. ά. σημειώ-
 σις· έπιστολή σύντομος.

مذكره ميوزككهره, μετ. παθ. ά.
 ειρηνένος. [ζων.

مذكره ميوزككهره, ε. ά. ό εξευτελί-
 مذكره ميوزككهره, ού. ά. χαμέρ-
 πεια· εξευτελισμός.

مذكره ميوزككهره, ως τὸ مذكره ميوزككهره.
 مذكره ميوزككهره, ού. ά. προξίς
 άξιοκιστάκριτος.

مذكره ميوزككهره, μετ. παθ. ά. ά-
 ξιοκατάκριτος. [θρησκεία.

مذكره ميوزككهره, ού. ά. πίστις·
 مذكره ميوزككهره, μετ. παθ. ά.
 κερυτωμένος.

مذكره ميوزككهره, μετ. ενεργ. ά.
 γρυσώτης.

مذكره ميوزككهره, ού. ά. διάβασις.
 مذكره ميوزككهره, ε. ά. πικρός. — ού. ά.
 σμύρνα.

مذكره ميوزككهره, πλ. τοῦ مذكره ميوزككهره.
 مذكره ميوزككهره, ού. ά. τὸ εἰρίζειν.

مذكره ميوزككهره, ού. ά. άνήρ.

مذكره ميوزككهره, άντ. π. α' προσώπου
 δοτ. καί αιτ. έμοί, έμέ.
 مذكره ميوزككهره, ού. ά. τοκο-
 γλυφία. [κογλύφος.

مذكره ميوزككهره, ού. τ. το-
 مذكره ميوزككهره, ού. ά. όψις, θέα·
 προσωπον.

مذكره ميوزككهره, ού. ά. κάτοπτρον.

مذكره ميوزككهره, πλ. τοῦ مذكره ميوزككهره.
 مذكره ميوزككهره, πλ. τοῦ مذكره ميوزككهره
 μερτεπέ.

مراجعة موراδζε'άτ, οὐ. ἄ. τὸ
ἐπιστρέφειν· καταφύγιον· τὸ
προστρέχειν.

مراج موراχ, οὐ. ἄ. τόπος ἀναψυ-
χῆς· — ἐν γένει μέρος, τόπος.
مرح موراχίμ, πλ. τοῦ مرحت
μερχαμέτ.

مراد موراδ, μετ. παθ. ἄ. ἐπι-
θυμούμενος· — οὐ ἄ. θῆλη-
σις· σχέδιον· — ὄν. κύριον
Μουράτ.

مراداد موراδαδ, πλ. τοῦ προηγ.
مردبخش موراδπάχ, ἐ. π. ὁ δω-
ρούμενος τὸ ποθούμενον.

مرادف موراδτ'φ, ἐ. ἄ. συνώνυμος.
مردف موراδφετ, οὐ. ἄ. τὸ ἐπε-
σθαι· τὸ συνοδοιπορεῖν· συνω-
νυμία

مرار میرا'ρεν, ἐπ. ἄ. πολλάκις·
συνεχῶς· — مراراً κεράρεν μι-
ράρεν, ἐπανειλημμένως.

مراد میرا'ρ, πλ. τοῦ مراد.
مراسله موراசελέ, οὐ. ἄ. ἄλλη-
λογραφία· ἐπιστολή.

مراسم مερσάτ, πλ. τοῦ مرسوم
μούρ, διατυπώσεις.

مراسیم مερσάτ, ὡς τὸ προηγ.
مراسد موراसाδ'ετ, οὐ. ἄ. τὸ ἐ-
πιτηρεῖν.

مرض میرا'ς, πλ. τοῦ مريض.
مرضع مερσάτ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ مرضع.
مراعی مورا'ί, ἐ. ἄ. ὁ φροντίζων·
ὁ εὐλαβούμενος.

مراعی مερα'ή, πλ. τοῦ مراعا.

مرغاب موراγ'ή, ἐ. ἄ. ὁ ἐπι-
θυμῶν. [ἐπιθυμία.

مرغبت موراγεπέτ, οὐ. ἄ. κλίσις·
مرافع موراφ'ή, ἐ. ἄ. ὁ ἐνάγων.
مرافعة موراφε'ά, οὐ. ἄ. τὸ δια-
δικάζεσθαι.

مرافق موراφ'ή, οὐ. ἄ. σύντρο-
φος, συνοδοιπόρος.

مراقت موراφεκάτ, οὐ. ἄ. συνοδία.

مراق مερ'ά, οὐ. τ. κλίσις εἰς τι·
ταραχ'ή· μέριμνα· λύπη· πε-
ριέργεια· ἰδιοτροπία· μονομανία.

مرقد مεραχ'ήδ, πλ. τοῦ مرقد.
مراقلمق مεραχλανμάκ, ρ. τ. θλί-
βεσθαι.

مرقلی مεραχλή, ἐ. τ. ἰδιότροπος·
ἀνήσυχος· μονομανής, ὑπο-
γονδριακός.

مراكب مεραχ'ή, πλ. τοῦ مركب.

مراکز مεραχ'ί, πλ. τοῦ مرکز.

مرام مερ'ά, οὐ. ἄ. ἐπιθυμία· σκο-
πός. [γός.

مراتقوز مεραχ'ή, οὐ. τ. λεπτοურ-

مرهق مεραχ'ή, οὐ. ἄ. πρόσθετος.

مراهقت موراχεκάτ, οὐ. ἄ. τὸ
πλησιάζειν τῇ ἐνηθικῇ ἡλικίᾳ.

مرهم مεραχ'ή, πλ. τοῦ مرهم.

مرایا مεραχ'ιά, πλ. τοῦ مرایا.

مرايات موراχ'ιάτ, οὐ. ἄ. ὑπόκρισις.

مرائی مورا'ί, ἐ. ἄ. ὑποκριτής.

مراثیانہ موراχ'ιανέ, ἐπ. π. ὑπο-
κριτικῶς.

μουραΐλήκ, οὐ. τ. ὑπο-
χρισία. [πτερον.

μερπά, οὐ. ἄ. ἐαρινὸν περί-
μουρεππά, οὐ. ἄ. τετράγω-
νος. — οὐ. ἄ. τετράγωνον
τετράστιχον ποίημα.

μερπούτ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τὶ ἐ. συνδεδεμένος ἀναγόμενος.
Μερούτ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τὶ ἐ. συνδεδεμένος ἀναγόμενος.

μερπούτιγέτ, οὐ. ἄ. δε-
σμός, σχέσις· ἐξάρτησις.

μερπέπί, ἐ. ἄ. ὁ ἀνατρέ-
φων, παιδωγαγῶν — μουρεπ-
πά, μετ. παθ. ἄ. πεπαιδα-
γωγημένος. — οὐ. ἄ. ζαχα-
ράς.

μερρέ, οὐ. ἄ. φορά. [ρωτόν.

μερρέ, οὐ. ἄ. χολή.

μερρέ, ἐ. ἄ. πικρός.

μερεττίπ, ἐ. ἄ. ὁ ταχτο-
ποιῶν· στοιχειοθέτης. — μου-
ρεττέπ, μετ. παθ. ἄ. τεταγ-
μένος, συντεθειμένος.

μερεττεπάτ, πλ. τοῦ πργ.

μερτεπέ, οὐ. ἄ. βαθμός, τά-
ξις· ἀξίωμα.

μερτεπίτ, ἐ. ἄ. ὁ ἀφωρῶν.

μερτεχήλ, ἐ. ἄ. ὁ ἀποδη-
μῶν, ἀποθνήσκων. [σχος.

μερτεδδ, ἐ. ἄ. ἀρνησίθηρ.

μερτεσέχ, ἐ. ἄ. στερεός.

μερτεσέμ, μετ. παθ. ἄ.
εικονογραφημένος.

μουρτεσί, ἐ. ἄ. δωροδοκού-
μενος· ὑπακούμενος.

μουρτεφή, ἐ. ἄ. ὑψηλός.
μουρτεκλήπ, ἐ. ἄ. ὁ παρα-
τηρῶν

μουρτεκή, ἐ. ἄ. ὁ ἀναβαί-
νων· προσδύων. [λος.

μερτέχι, οὐ. τ. δοκός. στύ-
μουρτεκλήπ, ἐ. ἄ. ὁ δια-
πράττων πῶν εἶδος ἐγλήμα-
τος· ὁ δωροδοκούμενος.

μουρτεκίζ, ἐ. ἄ. στερεός,
μόνιμος.

μουρτεχίν, ἐ. ἄ. ὁ λαμ-
βάνων ἐνέχυρον. — μουρτε-
χέν, μετ. παθ. ἄ. τὸ ἐνέχυ-
ριαζόμενον.

μερδζ, οὐ. ἄ. τὸ ἀναμινύειν.

μερδζ, οὐ. ἄ. λειμών.

μερδζάν, οὐ. ἄ. χοράλλιον.
μουρεδζδζέπ, μετ. παθ. ἄ.
ἀξιότιμος, ἀξισέβαστος.

μουρεδζδζάχ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. προτιμητέος.

μερδζί, οὐ. ἄ. ἐπὶ ἀνδρός·
καταφύγιον.

μερδζιμέχι, οὐ. π. φακή.

μερδζούχ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. προτετιμημένος.

μερδζ, οὐ. ἄ. ὑπερβολή, ἀρῆς.

μερδζαπά, ἐπὶ ἄ. (ἐπὶ
χαιρετισμοῦ), ὡς παρ-
στής! εἰρήνη ἐπὶ σε.

مرحله μερχαλέ. οὖ. ἄ. σταθμός.
مرحم مورهخخیم, ἐ. ἄ. εὐσπλαγ-
χνος· ἐπιεικής. [χνία.

مرحت μερχανέτ, οὖ. ἄ. εὐσπλαγ-
μερξαμετλοῦ, ἐ. τ. ζι
λάνθρωπος.

مرحوم μερχούμ, μετ. παθ. ἄ.
καὶ ἐ. μπακρίτης.

مرخص مورهخخάς, μετ. παθ. ἄ.
ἐπιτετραμμένος· πληρεξούσιος.

مرد مέρδ, οὖ. π. ἄνθρωπος· ἄν-
δρεῖτος· τολμηρός· دا — μέρδ
-ι-χουδά, θειοσεβής· خور —
μέρδ γόρ, σαρκοφάγος.

مرد μούρδ, ἐ. π. τεθνηκώς. [νη.
مرد مερρέδ, ἐ. ἄ. ἰσχυρογνωμοσύ-
مردار μουρδάρ, ἐ. π. ῥυπαρός,
ἀκάθαρτος.

مردارلق مOURDARLÍKH, οὖ. τ. ἀκα-
θαρσία.

مرداسنك مOURDASÉNKH, οὖ. π. λι-
θαργυρος (χημ.).

مردان مERDÁN, πλ. τοῦ مرد مέρδ.
مردانكي مERDANKÍ, οὖ. π. ἀνδρεία.
مردانه مERDANÉ, οὖ. π. ἀνδρεῖτος·
— ἐπ. π. γενναῖος· — οὖ.
π. κύλινδρος (τυπογραφ.).

مردباز مERDÍBÁZ, οὖ. π. πόρνη.
مردبازی مERDÍBÁZÍ, οὖ. π. πορνεία
مردد مOURDÉD, μετ. παθ. ἄ. ἄν
τὶ ἐ. ἀπωθημένος· ἔκθαμβος.

مردشناس مERDŠINÁS, ἐ. π. ὁ δια-
κρίνων τοὺς ἀνθρώπους.

مردشوی مOURDŠOÚÍ, ἐ. π. ὁ πλύ-
νων νεκρόν.

مردكان مOURDKEÁN, πλ. τοῦ مرده.
مردك مERDÍKHÍ, οὖ. τ. γεννασιότης.
مردم مERDŌUM, οὖ. π. ἄνθρωπος·
چشم — مERDŌUM-İ-DZÉSM, κό-
ρη ὀφθαλμοῦ.

مردخوار مERDŌUMKHÁR, ἐ. π. ἄν-
θρωποφάγος. [πίσκος-

مردمك مERDŌUMÉKHÍ, οὖ. π. ἄνθρω-
مردمه مERDŌUMÉ, οὖ. π. κόρη ὀ-
φθαλμοῦ.

مردمی مERDŌUMÍ, ἐ. π. ἀνθρώπι-
νος· — οὖ. π. ἀνθρωπότης.

مردود مERDŌUD, μετ. παθ. ἄ. ἄ-
παράδεκτος· ἀπερριμμένος·
مردودیت مERDŌUDIGÉT, οὖ. ἄ. τὸ
εἶναι ἀπαράδεκτον. [κρός.

مردد مOURDÉ, ἐ. π. τεθνηκώς, νε-
مرددل مOURDÉDÍHL, ἐ. π. (νεκρός·
τὴν καρδίαν), ἄσπλαγχνος·
τεθλιμμένος.

مرداسنك مOURDESÉNKH, ἴδ. مرداسنك.
مردی مERDÍ, οὖ. π. ἀνδρεία.
مردزغ مERZÁGH, οὖ. ἄ. τέλος· ἔλος.
مردزوق مERZŌUGH, μετ. παθ. ἄ. τρο-
φοδοτημένος.

مرسا مERSÁ, οὖ. τ. λιμὴν.

مرسل مOURSIHL, ἐ. ἄ. ὁ στέλλων·
— مOURSEHL, μετ. παθ. ἄ. ἄ-
πόστολος· προφήτης· اليه —
مOURSEHLŌUN Ἀλεῖχ, ὁ πρὸς ὁν
στέλλεται· τι.

μερσελάτ, πλ. τοῦ προη-
γουμένου, τὰ ἀπεσταλμένα.

مرسلة μοιρσελέ, οὐ. ἄ. ἐπιστολή.
ἀποστολή. — θ. τοῦ مرسل.

مرسلين μοιρσελίν, πλ. τοῦ μερσελ.
μερτέμ, οὐ. ἄ. ἥθος, συνή-
θεια.

مرسم μοιρσεσέμ, μετ. παθ. ἄ.
ῥαβδωτός (ἐπὶ ὑφάσματος). εἰ-
κονογραφημένος.

مرسوم μερσούμ, μετ. παθ. ἄ. σε-
σημασμένος. ἐξωγραφημένος.
εἰλισμένος. γεγραμμένος. —
οὐ. ἄ. διάταγμα.

مرسى μερσά, ἴδ. مرسا.

مرسين μερσίν, οὐ. ἄ. μυρσίνη,
μύρτος. بالفى — μερσίν παλη-
γή, ὀξύρυγχος (ἰχθ.).

مرشد μερσέδ, οὐ. ἄ. εὐθεῖα ὁδός.
— οὐ. ἄ. πατήρ πνευματικός.

مرصع μοιρσεσσή, ε. ἄ. ὁ λίθοις
τιμίαις κοσμητῶν. — μοιρσε-
σά, μετ. παθ. ἄ. ἀδαμαντο-
κόλλητος.

مرض μαράζ, οὐ. ἄ. νόσος ἀσθένεια.

مرضع μερδᾶ, οὐ. ἄ. μαστός.

مرضع μοιρδῆ, ε. ἄ. γυνὴ θηλά-
ζουσα (τὸ τέκνον της).

مرضع μερδῆ, ε. ἄ. τροφός, τίτθη.

مرضى μαρὰζλή, ε. τ. ἐμπαθής.

مرضى μερζή, ε. ἄ. εὐάρεστος.

مرطوب μερτούπ, μετ. παθ. ἄ. ὑ-
γρός.

مرأ, οὐ. ἄ. βοσκή.

مرعى μερᾶ, ὡς τὸ προηγ.

مرعى μερῆ, μετ. παθ. ἄ. σεβ-
στός. ἰσχύων (ἐπὶ νόμων).

مرغ μούργ, οὐ. π. πτηνόν. —
الموى μούργ-ι-ἰλλαχί, ἡ ψυχὴ
(μετῶ). روز — μούργ-ι-ρού, ὁ ἥλιος. دل — μούργ-ι-δὶλ,

δειλός. φαντασιόπληκτος. ψυ-
χή. عيسى — μούργ-ι-ἰσά, νυ-
κτερίς. لب — μούργ-ι-λέπ,
ἔπος, λόγος.

مرغاب μοιργάπ, οὐ. π. νῆσσα.

مرغان μοιργάν, πλ. τοῦ مرغ.

مرغانه μοιργανέ, οὐ. π. ὦν πτηνοῦ.

مرغبار μοιργπάζ, οὐ. π. ἀντρέ-
φων πτηνά.

مرغوب μεργούπ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τι ἐ. ἐπιθυμητός. σεβαστός.

مرفوع μερφού, μετ. παθ. ἄ. ὑ-
ψωμένος. ὑψηλός.

مرقى μοιρεφίχ, ε. ἄ. ἀναπαυ-
τικός. — μοιρεφίχ, μετ.

παθ. ἄ. ἀναπεπαιμένος.

مرقا merxát, οὐ. ἄ. κλίμαξ.

مرقب μερκάπ καὶ

مرقبه μερκαπέ, οὐ. ἄ. σκοπιά.

مرقد μερκάδ, οὐ. ἄ. κλίνη τάφος.

مرقم μοιρεκκάμ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. διαγεγραμμένος.

مرقم μερκάμ, οὐ. ἄ. γραφίς.

مرقوم μερκόμ, μετ. παθ. ἄ. μνη-
σθεῖς.

μερχέπ, οὐ. ἄ. ζῶν ἰππεύ-
σιμον (ιδίως ὄνος). ἄ. αἷξ.
πλοτον.

μουρεκχέπ, μετ. παθ. ἄ.
σύνθετος. — οὐ. ἄ. μελάνη.

μουρεκχέπ, μετ. παθ. ἄ. ἀνα-
φύμενος, διαθρυλλούμενος.
μερχέδ, οὐ. ἄ. τόπος ἀνα-
παύσεως.

μερχέζ, οὐ. ἄ. σταθμός. ἐ-
δρα (διοικήσεως). κέντρον
στρατηγεῖον.

μερκιούζ, μετ. παθ. ἄ.
στερεωμένος. ἐστημένος.

μυρηλδαμάκ καὶ
μυρηλδαμάκ, ρ. τ. ψ.-
θυρίζειν, ὑποτονθυρίζειν.

μυριλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός,
γογγυσμός. [σις.]

μερεμμέτ, οὐ. ἄ. ἐπιδόρθω-
μερμέρ, οὐ. ἄ. μάμκρον.

μυρημήρ, οὐ. τ. μορμυρισμός.

μερμούζ, μετ. παθ. ἄ. συμ-
βολικός.

μυρουθβέτ, οὐ. ἄ. φιλαν-
θρωπία. εὐμένεια.

μυρουθβετσίζ, ἐ. τ. ἀπάν-
θρωπος.

μυρουθβετλοῦ, ἐ. τ. φι-
λάνθρωπος. εὐμενής.

μυρεβιδίζ, ἐ. ἄ. ὁ συνιστῶν.
— μυρεβιδέζ, μετ. παθ. ἄ.
συνεστημένος.

μυρούρ, οὐ. ἄ. διάχαισις.

μυρούρ τεζκερεσί,
διαβατήριον. زمان — μυρούρ-
ζεμάν, παραγραφή (νομ.).

μυρουριγέ, οὐ. ἄ. διόδιον,
πορθμεῖον. διαβατήριον.

μερβί, μετ. παθ. ἄ. ἀνα-
φύμενος, διαθρυλλούμενος.

μερχέ, οὐ. ἄ. ἀλοιφή.

μερχούν, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
νε, υρικήσμενος.

μερρίχ, οὐ. ἄ. Ἄρης (ἄστρ.).

μυρίδ, ἐ. ἄ. ἐφιέμενος. μα-
θητής.

μερίδ, ἐ. ἄ. πείσμων.

μερίζ, ἐ. ἄ. ἀσθενής.

μερί, μετ. παθ. ἄ. ὁ φαι-
νόμενος. [νόμενα.]

μεριγιάτ, οὐ. ἄ. τὰ φαι-
νόμενα.

μεργέμ, ὄν. κύρ. Μαρία.
— χαζρετ-ι-μεργέμ, ἡ

Πανηγία.

μιζάδζ, οὐ. ἄ. κρᾶσις. διά-
θεσις. ὑγεία. — الحاد ال

μιζάδζ, ὁργίλος. الحاف
— ال μουνχαρίφ-ουλ-μιζάδζ,
ἀδιάθετος.

μιζαδζδάν, ἐ. π. ὁ γνω-
ρίζων τὴν κρᾶσιν.

μιζαδζκέρ, ἐ. π. ὁ ἀρε-
σκων τι. [θετος.]

μιζαδζστήζ, οὐ. τ. ἀδιά-

μιζάχ, οὐ. ἄ. χαριεντι-

σμός — μιζάχ, τὸ ἀσταίζε-

σθι· — μεζάχ, ἐ. ἅ. ὁ ἀστέϊ-
ζόμενος.

مزاحت μουζαχμετ, οὐ. ἅ. ἐνό-
χλησις· συσώρευσις πλήθους.

مزاد μεζάδ, οὐ. ἅ. πλειστηρια-
σμός, δημοπρασία.

مزار μεζάρ, οὐ. ἅ. τόπον ὃν ἐπι-
σκέπτεται τις χάριν εὐλα-
θείας· τάφος. [πτης.

مزارجي μεζαρτζί, οὐ. τ. νεκροθά-
ν· مزارستان μεζαριστάν, οὐ. π. νε-
κροταφεῖον.

مزاعه μουζαρεά, οὐ. ἅ. ἡ συμ-
φωνία τοῦ σπεῖρειν ἄγρόν,
χορηγοῦντος τοῦ μὲν τὸν σπό-
ρον καὶ τὸν ἄγρόν, τοῦ δὲ ἐτέ-
ρου ἐργαζομένου.

مزارلق μεζαρλίκ, οὐ. τ. νεκρο-
ταφεῖον.

مزانه μεζαμενέ, οὐ. ἅ. τὸ συμ-
φωνεῖν ἐπὶ ὠρισμένῳ μόνῳ
χρόνῳ.

مزانات μουζανάτ, οὐ. ἅ. τὸ μοι-
χεύειν.

مزاجه μουζαθεδζέτ, οὐ. ἅ. τὸ
συζεύγνυσθαι. [ζιγέτ.

مزاي μεζαγια, πλ. τοῦ مزاي με-
مزايه μουζαγεδέ, οὐ. ἅ. πλει-
στηριασμός.

مزايه μεζπέλέ, οὐ. ἅ. σκουπιδαριό.

مزج μεζδζ, οὐ. ἅ. τὸ ἀναμιγνύειν.

مزجي μεζδζί, ἐ. ἅ. ἀνάμικτος.

مزجھ μεζχ, οὐ. ἅ. τὸ ἀστεῖζεσθαι

مزجھ μουζχάμ, μετ. παθ. ἅ. σε-
σωρευμένος.

مزجھ μεζχάμ, οὐ. ἅ. στενοχωρία.
مزجھ موزد, οὐ. ἅ. μισθός.

مزجادھ μουζδád, ἐ. π. ηὑξημένος.

مزجادھ μουζδán, μετ. παθ. ἅ. κε-
κοσμημένος.

مزجدهھ μουζδεχήμ, ἐ. ἅ. ὁ συνω-
θούμενος (ἐπὶ πλήθους).

مزجھ موزجھ, οὐ. ἅ. λόγχη, ἀ-
κόντιον. [φόρος.

مزجھ موزجھ, οὐ. τ. λογχο-

مزجھ موزجھ καὶ

مزجھ موزجھ, οὐ. ἅ. ἄγρός.

مزجھ موزجھ, μετ. παθ. ἐσπαρ-
μένος· — οὐ. ἅ. σπόρος.

مزجھ موزجھ, ρ. τ. κοιμα-
σθαι ἐλαφρῶς.

مزجھ موزجھ, οὐ. ἅ. σφυρίκτρα·
βαρύκυλος· φλογέρα· ψαλμὸς
Δαυτῖδ.

مزجھ موزجھ, ἐ. τ. ἀκριβολόγος,
βραδυκίνητος.

مزجھ موزجھ, ἐ. ἅ. ἀρχαῖος·
παλαιός· — مزجھ موزجھ, ἡλλέτ μωζ-
μίν, χρονία νόσος.

مزجھ موزجھ, οὐ. ἅ. μελωδία·
ψαλμὸς Δαυτῖδ. [χαλίσ.

مزجھ موزجھ, μετ. παθ. ἅ. μοι-

مزجھ موزجھ, ἐ. ἅ. ὁ συζευ-
γνών· — μουζεβδζ, μετ.

παθ. ἅ. συζευγνόμενος, -η.

مزجھ موزجھ, ἐ. ἅ. στρεψόδι-

χορ· ἀπατεών· — μουζεββέρ,
 μετ. παθ. ἀ. κίβδηλος, ψεύστης.
 موزلق μουζεββιρλήχ, οὐ. τ. ἀ-
 πάτη, στρεψοδικία.
 مزه μεζέ, οὐ. π. προσφάγιον· μετφρ.
 ἀττεΐσμός· — 3 πὶ μεζέ, ἀ-
 νοῦσιος.
 مزملك μεζελεμέχι, ρ. τ. σκώπτειν.
 مزملكه μεζελενμέχι, ρ. τ. σκώ-
 πτεσθαι· λαμβάνειν ἀκράτισμα.
 مزى μεζή, ἐ. ἀ. χαρίεις· τερπνός.
 مزيت μεζιγέτ, οὐ. ἀ. ἀρετή, πλεο-
 νέκτημα.
 مزيد μεζίδ, μετ. παθ. ἀ. ηὑξή-
 μένος· — οὐ. ἀ. τὸ αὐξάνειν.
 مزيل μουζήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀφαιρῶν, ὁ
 ἐκμηδευνίζων.
 مزين μουζεϊγήν, ἐ. ἀ. ὁ κοσμῶν·
 — μουζεϊγέν, μετ. παθ. ἀ.
 ἐστολισμένος.
 مزود μουζδέ, οὐ. π. ἀγγελία (χα-
 ροποιός). [φόρος].
 مزودجى μουζδεζί, οὐ. τ. ἀγγελια-
 ρός·
 مزودرسر μουζδερες καί
 مزودرسان μουζδερεσάν, οὐ. π. ἀγ-
 γελιαφόρος.
 مزودكك μουζδερίκι, οὐ. τ. δῶρον
 τῷ κορίζοντι ἀγγελίαν.
 مزس مээс, οὐ. ἀ. τὸ ἄπτεσθαι.
 مزساقт μουσαπάκατ, οὐ. ἀ. δια-
 γωνισμός· τὸ ὑπερτερεῖν.
 مزساره μουσατερέ, οὐ. ἀ. τὸ κα-
 λύπτειν πέπλῳ.

مساجد μεσχαδζίδ, πλ. τοῦ مسجد.
 مساجد μεσσάχ, ἐ. ἀ. γεωμέτρης.
 مساجد μεσχαχά, οὐ. ἀ. καταμέ-
 τρησις· ἀπόστασις· سطيه —
 μεσάχε-ι-σατχιγέ, τὸ ἐμβαδόν
 (γεωμ.). [δαιν.
 مسارعت μουσχαρεάτ, οὐ. ἀ. τὸ σπεύ-
 δαι·
 مساجد μουσχαδέ, οὐ. ἀ. βοήθεια·
 ἄδεια· χάρις.
 مساجد μεσάχ, οὐ. ἀ. θεμιτόν· ἄδεια.
 مساجد μουσάχ, μετ. παθ. ἀ. θε-
 μιτός, νόμιμος· κεχωνευμέ-
 νος (ἐπὶ φαγήτοῦ).
 مسافه μεσαφέ, οὐ. ἀ. διάστημα.
 مسافر μουσαφίρ, οὐ. ἀ. ξένος· συν-
 δαίτου· ἄλλοδαπός· ταξι-
 διώτης.
 مسافرخانه μουσαφίρ χανέ, οὐ. π.
 ξενοδοχεῖον.
 مسافرلق μουσαφίρλήχ, οὐ. τ. τὸ
 εἶναι ξένον.
 مساك μεσάκι, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.
 مسكن μεσχακίν, πλ. τοῦ مسكن.
 مسكين μεσχακίν, πλ. τοῦ مسكين.
 مسئلة μεσε'λέ, οὐ. ἀ. ζήτημα·
 πρόβλημα.
 مسالك μεσχαλίχι, πλ. τοῦ مسالك.
 مسالمت μουσαλεμέτ, οὐ. ἀ. συμ-
 φιλίωσις· εἰρηνopoίησις.
 مسام μεσάμμι καί
 مسامات μεσαμάτ, πλ. τοῦ مسام.
 مسامع μουσαμήχ, ἐ. ἀ. πρῶτος.

مساعدة μουσαμεγά, οὐ. ἄ. πρὸ
 τῆς ἀδιαφορίας.
 مساعدة μουσανεγά, οὐ. ἄ. τὸ προ-
 κύπτειν, τὸ προέρχεσθαι.
 مساعد مescuνήδ, πλ. τοῦ مساعد.
 مساعدات μουσαβάτ, οὐ. ἄ. ισότης.
 مساعدت μουσαβεάτ, οὐ. ἄ. τὸ συμ-
 φωνεῖν καθ' ὅρα.
 مساوی μουσαबी, ἐ. ἄ. ἴσος· τὸ ση-
 εἶον =) τῆς ισότητος (μθη).
 مساعد مoutachήλ, ἐ. ἄ. εὐσυμβί-
 θαστος· ὀλίγωρος. [λία.
 مساعدت μουσα, ελέτ, οὐ. ἄ. εὐ ο-
 مساعد مoutachήμ, ἐ. ἄ. συνέταίρος.
 مساعدت مoutachimέτ, οὐ. ἄ. ἐται-
 ρία. [διεπορεῖν.
 مساعدت مoutachereét, οὐ. ἄ. τὸ συνο-
 مساعدت مoutachereét, οὐ. ἄ. τὸ ζι-
 φομαχεῖν.
 مساعد مescāhēl, πλ. τοῦ مساعد.
 مسبب مoustepépép, ἐ. ἄ. αἷτιος.
 مساعدت مoustepépépát, πλ. τοῦ πργ.
 مسبوت مescpóút, μετ. παθ. ἄ.
 νεκρός.
 مسبوق مescpóúx, μετ. παθ. ἄ.
 προηγούμενος· — ἵ. νὰ μεσ-
 πούx, πρωτοφρηνός.
 مست مést, οὐ. τ. εἶδος ἐ βάλων.
 مست مést, οὐ. π. μεθυμένος.
 مستأجر مoustepéζér, ἐ. ἄ. ἐνοικια-
 στής· — μουστεπέζέρ, μετ.
 παθ. ἄ. ἐνοικιαζόμενος.
 مستأجل مoustepéζél, ἐ. ἄ. ὁ ζη

τῶν προθεσμίαν· — μουστε-
 ζέλ, μετ. παθ. ἄ. ἐμπρόθε-
 σμος. [βάλων.
 متأخر مoustepéχér, ἐ. ἄ. ὁ ἀν-
 متأخر مoustepéδép, ἐ. ἄ. ὁ παρ-
 δευόμενος [ἀδειαν.
 متأخذ مoustepéζén, ἐ. ἄ. ὁ ζητῶν
 متأخذ مoustepéσίρ, ἐ. ἄ. δοῦλος·
 παρὰδεδομένος.
 متأخذ مoustepémér, ἐ. ἄ. ὁ ζητῶν
 συμβουλὴν ἢ διαταγήν.
 متأخذ مoustepémén, ἐ. ἄ. ὁ ζητῶν
 βοήθειαν· ὁ ἀσφαλίζων· —
 μουστεμέν, μετ. παθ. ἄ. ἡ-
 σφαλισμένος. [σιβάλων.
 متأفف مoustepénif, ἐ. ἄ. ὁ ἐφε-
 متأفف مescanέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ὁ-
 μοιος μεθύσω.
 متآبأن مoustepéán, μετ. παθ. ἄ.
 δεδηλωμένος· σαφής.
 متآبذل مoustepépéhl, ἐ. ἄ. ὁ ἀν-
 ταλλάσσων.
 متآششر مoustepépéshér, ἐ. ἄ. ὁ εὐαγ-
 γελιζόμενος· ὁ χαίρων.
 متآششر مoustepépéshér, ἐ. ἄ. ὁ σα-
 φηνίζων· σαφής· ὁξυδερκής.
 متآششر مoustepépéshér, ἐ. ἄ. μεμ-
 κρυμένος.
 متآششر مoustepépéghé, ἐ. ἄ. ὁ σφόδρα-
 ἐπιθυμῶν τινός· [νίζων.
 متآششر مoustepépéké, ἐ. ἄ. ὁ δικαιο-
 متآششر مoustepépén, ἐ. ἄ. ὁ σαφ-
 νίζων· σαφής.

مستحکم μουστέτηρ, μετ. παθ. ἄ.
κεκαλυμμένος.

مستحکم μουστέτιμ, ἐ. ἄ. ὁ τελειο-
ποιῶν.

مستحکم μουστεσνὰ καὶ

مستحکم μουστεσνά, ἐ. ἄ. ἐξηγη-
μένος. [δεκτός.

مستحکم μουστεδζάπ, ἐ. ἄ. παρα-

مستحکم μουστεδζλίπ, ἐ. ἄ. ὁ ἐλ-
χύων ὁ προξενῶν.

مستحکم μουστεδζμή, ἐ. ἄ. συνη-
θρυσμένος.

مستحکم μουστεχασέ, ἐ. ἄ. ἀπολι-
θωθείς (γεωλ.).

مستحکم μουστερίπ, ἐ. ἄ. ὁ ἀγαπῶν.

مستحکم μουσταχδός, ἐ. ἄ. ὁ ἐφευ-
ρίσκων — μουσταχδός, ὁ ἐ-
φευρημένος.

مستحکم μουσταχσέν, μετ. παθ. ἄ.
ἄρεστός, ἀξιέπαινος.

مستحکم μουσταχζήρ, ὁ μεταπεμ-
πόμενος — μουσταχζάρ, ὁ
προσκαλούμενος ἵνα παρου-
σιασθῇ.

مستحکم μουσταχφήζ, ἐ. ἄ. φύλαξ·
ὁ ἀποστηθίζων.

مستحکم μουστερήκ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. ἄξιος.

مستحکم μουστερχάρ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. περιφρονούμενος.

مستحکم μουσταχκίμ (κοιν. μου-
σταχκέμ), μετ. παθ. ἄ. στε-
ρεωμένος· ὀχυρός.

مستحکم μουσταχπήρ, ἐ. ἄ. ὁ ζη-
τῶν πληροφορίας.

مستحکم μουσταχδέμ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ οὐ. διωρισμένος εἰς ὑπη-
ρεσίαν· ὑπάλληλος.

مستحکم μουστεχρίδζ, ἐ. ἄ. ὁ ἐξά-
γων· — μουστε, ρέδζ, μετ.
παθ. ἄ. ἐξηγμένος.

مستحکم μουσταχφή, ἐ. ἄ. ὁ κρυ-
πτόμενος.

مستحکم μουσταχλής, ἐ. ἄ. ὁ ἐ-
λευθερῶν — μουστα, λάς, μετ.
παθ. ἄ. ἡλευθερωμένος

مستحکم μουστεδὰ καὶ

مستحکم μουστεδή, μετ. παθ. ἄ.
ὁ ζητούμενος, ὁ ἐναγόμενος.

مستحکم μουστεδή, ἐ. ἄ. αἰτῶν,
ἐνάγων. [δάνειον.

مستحکم μουστεδέν, ἐ. ἄ. ὁ ζητῶν

مستحکم μουστεζήλλ, ἐ. ἄ. ὁ ἀπο-
διξιμάζων.

مستحکم μουστερδζὰ καὶ

مستحکم μουστερδζή, μετ. παθ. ἄ.
ἐλπίζόμενος. [τεύων.

مستحکم μουστερχάμ, ἐ. ἄ. ὁ ἱκε-

مستحکم μουστερετί, ἐ. ἄ. ὁ ζητῶν
δωροδοκίαν.

مستحکم μουστερχέν, ἐ. ἄ. ὁ ζη-
τῶν ἐνέχυρον.

مستحکم μουστερήχ, ἐ. ἄ. ἡσύος.

مستحکم μουστεζαδ, ἐ. ἄ. αὐξηθείς.

مستحکم μουστεδάρ, μετ. παθ.
ἄ. ἀντὶ οὐ. συμβουλευόμενος,

σύμβουλος, ὑφυπουργός.

μυστηριακ., μετ. παθ.

ἀ. προστατευόμενος.

δοκιμάζων. — μουςτεσθέπ, μετ. παθ. ἄ. ἐπιδεδοκιμασμένος.

μουςτετήλ, ε. ά. μακρός.
— ου. ά. παραλληλόγραμμο,
(γεωμετρ.).

μουστεζήλ, ἐ ἄ. ἐσκια-
σμένος· ὁ ὑπὸ πρῆτασίαν ὄν.

μουστέζαχίρ, ε.ά. ὁ ζη-
τῶν βρήθειαν.

μουστέρ, μετ. παθ. ἄ.
 δεδανεισμένος· μεταφορικός.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

μούστα'δ'ζέλ, ε. α. ὁ ἐπι-
 σπεύδων. — μούστα'δ'ζέλ,
 μετ. παθ. α. ἐσπευσμένος.

ἡ αἰμα μουστα' ὀζίλεν, ἐπ. α. ἐ-
σπευσμένως. | ξιος.

μαῖναι μουςτεῖδός, ἐ. ἄ. ἱκανός, ἄ-
μαῖναι μουσταλῆιμ, ἐ. ἄ. ὁ ἐπι-
θυμῶν νὰ μάθῃ τι.

μουσταλί, ε.ά. ὑψωμένος.
 μουσταμίρ, ε.ά. ὁ κατοι-
 χίζων ἢ πλουτίζων (τόπον).

μουσταμέλ, μέτ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. μετεχειρισμένος.

μουστέρ, ε. α. ο δανει-
ζόμενος.

ب, μουσταγρίπ, ε. α. ο απο-
 ρω — μουσταγρίπ, μετ. παθ.
 α. παράδοξος.

μουστεργάχ, μετ. παθ. ἁ.
βεβυθισμένος.

μουσταγίρ, ε. α. ο αἰ-
 τούμενος ἄξιον (παρὰ Θεοῦ).
 μουσταγνί, ε. α. ὁ μὴ ἔ-
 χων ἀνάγκην. — ^{بيادر} μου-
 σταγνί-ι πεγαυοῦρ, οὐ χρήζει
 ἐξηγήσεως.

3. ³ ~~α~~ μουστεράδ, μετ. παθ. ἄ.
 κερδαινόμενος, ἐξαγόμενος. —
 οὐ. ἄ. ἔννοια.

μούστεφτή, ε. α. ὁ ζητῶν
 ἐρονομικὴν ἀπόφασιν (φετθάν).
 μούστεφρίγ, ε. α. ἐμετικός.
 μούστεφχήμ, ε. α. ὁ ζη-
 τῶν πληροφορίας.

ἀφ' ἧς μουςτεφίδ, ε. ἀ. ὠφελού-
μενος· κερδαίνων· μαθητῶν.

١. *ḥawṣa* μουστακπίλ, ε. ἂ. ὁ ἀν-
 τικρύζων, ὁ προϋπαντῶν. —
 μουστακπέλ, μετ. παθ. μέλλων,
 ἐπερχόμενος. — *ḥawṣa* ζε-
 μαὴν-!-μουστακπέλ, ὁ μέλλων
 χρόνος (γραμμ.). — *ḥawṣa* χε-
 κιαγέ-!-μουστακπέλ, μέλλων
 παρωχημένος.

μουστακδῆμ, ε.ά. ὁ προη-
γούμενος· ἥρως· ὁ ἀσχολού-
μενος ἀνενδότως.

مستقر μουστέκάρ, μετ. παθ. ἄ.

ἐγκτεστημένος· μόνιμος· διαρκής· — οὐ. ἄ. τόπος ἐγκταστάσεως. [δάνειον.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ζητῶν
مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ἀνεξάρτητος· ἀπόλυτος· — ἐπ. π. ἰδιαιτέρως.

مستقر موصطعريز، ε. π. ἄ. ἀνερχομένητως· ἰδιαιτέρως.

مستقر موصطعريز، μετ. παθ. ἄ. τίμιος· δίκαιος· — κα γάττι-μουςτεκίμ, εὐθεῖα γραμμή.
مستقر موصطعريز، ε. π. ἄ. εὐθύ· τιμίως.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ἀποστρεφόμενος· — μουςτεκρέχ, οὐ. ἄ. ἐπαχθής. [στής.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ἐνοικια-
مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ τελιοποιῶν. [πρόξενος.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. αἵτιος·
مستقر موصطعريز، οὐ. τ. μέθη.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ζητῶν βοήθειαν· — μουςτεμέδδ, μετ. παθ. ἄ. βοηθηθεῖς.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. μόνιμος, διαρκής.

مستقر موصطعريز، ε. π. ἄ. σταθερῶς· αἰωνίως.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ἀκούων· ὁ παραδεχόμενος. [χοῖς.

مستقر موصطعريز، ε. π. ἄ. ἐξ ἀ-

مستقر موصطعريز، ε. π. ἄ. ἰδιδικη-

μένος· τεθλιμμένος· ἄπορος.
مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ἐπερειδόμενος.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ζητῶν συμβουλήν.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ἀνακριτής· — μουςτεντάκ, μετ. παθ. ἄ. ἀνακρινόμενος.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ νυμφευόμενος. [νούμενος.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ἀρ-
مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ἀνήκων, πρέπων· αἵτιος.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ἐμπιστευόμενός τινί τι· — μουςτε-
مستقر موصطعريز، οὐ. ἄ. μέρος ἐν ᾧ πρκακα-
ταθέτει τίς τι μήτρα(ἀνατ.).

مستقر موصطعريز، μετ. παθ. κεκαλυμμένος.

مستقر موصطعريز، θ. τοῦ προηγ.
— (γυνή) κεκαλυμμένη, σώφρων.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ ζητῶν ἐξηγήσεις.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ θεωρῶν τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἐγκατεστάθη, ὡς πατρίδα του.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ὁ λαμβάνων ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. νικητής, κατὰ πειστής.

مستقر موصطعريز، ε. ἄ. ἴσος· εὐθύς.

مستقر موصطعريز، ε. π. ἄ. ἐξ ἴσου.

موسـتـعـلـي. ε. α. ὁ γλευ-
άζων.

موسـتـعـلـي. ε. α. ἀπολ-
λύων· ὁ καταναλίσκων.

مستى. οὐ. π. μέθη.

موسـتـعـسـر. ε. π. εὐχο-
λυνόμενος· παρχσκευχόμενος.

موسـتـعـكـن. ε. α. ὁ γι-
νώσκων τι καλῶς. [χρόν].

موسـدـجـد. οὐ. α. τέμενος (μι-
μουςεδζά, μετ. παθ. α. ἔρ-
ρυθμος· ὁμοιοκατάληκτος.

موسـدـجـل. ε. α. κατακε-
χωρισμένος ἐν τῷ κώδῃ (τοῦ
δικαστηρίου).

موسـجـور. μετ. παθ. α. με-
μαγευμένος.

موسـجـحـر. ε. α. ὁ κυριεύων·
— μουςεγγάρ, μετ. παθ. α.
κχτακχκτημένος.

موسـجـار. καὶ [ποιῖα].

موسـجـارـت. οὐ. α. γελωτο-
μوسـجـارـلـق. ε. τ. καταγε-
λαστος· προσωπίδοφόρος.

موسـجـارـلـق. οὐ. α. θερμαν-
τικός.

موسـدـدـس. μετ. παθ. α. ὁ
ἀπὸ ἐξ συγκαίμενος ἢ εἰς ἐξ
διηρημένος· — οὐ. α. ἐξάγω-
νον (γεωμ.).

موسـدـود. μετ. παθ. α. κε-
κλεισμένος.

موسـرـرـت. οὐ. α. γαρά.

موسـرـف. ε. α. σπάταλος.

موسـرـفـلـي. οὐ. τ. ἄσω-
τία. [μονευθεῖς.

موسـرـود. μετ. παθ. α. μνη-
μوسـرـور. μετ. παθ. α. ἡν-
χοριστημένος. [πιμαῖος.

موسـرـوك. μετ. παθ. α. κλο-
موسـتـتـاـج. ε. α. ἐπίπεδος·
موسـتـتـاـج. θ. τοῦ πργ-

— هندسه γενδεσέ-ι-μουςεττα-
γά, ἐπιπεδομετρία.

موسـتـار. οὐ. α. εὐθύγραμμον
(κ. χάρακας).

موسـتـتـار. μετ. παθ. α. γε-
γραμμένος. [τρον-

موسـتـارـة. οὐ. α. γωνιάμε-
موسـتـور. μετ. παθ. α. γε-
γραμμένος, εἰρημένος.

موسـاـدـت. οὐ. α. εὐτυχία.

موسـود. οὐ. α. (μετ. παθ. α.)
εὐτυχίης.

موسـفـوح. ε. α. κεχυμένος·

موسـقـره. ε. τ. καταγε-
λαστος· προσωπίδοφόρος.

موسـقـرهـلـق. οὐ. τ. γε-
λωτοποιῖα· αἰσχύνη.

موسـكـاـت. οὐ. α. τόπος ἐν ᾧ
πίπτει τι· πατρίς· الرأس —

موسـكـاـتـورـرـة. πατρίς.

موسـكـوب. οὐ. καὶ ε. τ. Ῥῶσ-
σος· ῥωσικός.

موسـكـي. οὐ. α. μόσχος.

موسـكـيت. ε. α. ὁ ἰκανοποιῶν·

موسـكـير. ε. α. μεθύτων.

مسكراτ μουσκιράτ, πλ. τοῦ πργ.
ποτὰ μεθυστικά.

مكن ميسكέν, οὐ. ἄ. κατοικία.
مكوك ميسκουύκι, μετ. παθ. ἄ.
σεσημασμένος· τετυπωμένος
(ἐπὶ νομίσματος).

مكوك ميسكوكιάτ, πλ. τοῦ
προηγ. νομίσματα.

مكوك ميسكούν, μετ. παθ. ἄ.
ἡσυχάζων· κατωκημένος· بع

— ρουπ'ι-μεισκούν, τὸ κα-
τωκημένον τέταρτον τῆς γῆς.

مكوك ميسكουνέ, θ. τοῦ προηγ.

مكوك ميسكίν, ἐ. ἄ. πτωχός· ἄ-
θλιος· λεπρός.

مكوك ميسكينλίχι, οὐ. π. πτω-
χεία· ἀθλιότης.

مكوك ميسελλάχ, μετ. παθ. ἄ.
ὠπλισμένος.

مكوك ميسεල්τέλ, μετ. παθ. ἄ.
ἀλληλένδοτος, συνεχής.

مكوك ميسελλάτ, ἐ. ἄ. ὁ ἐξου-
σιάζων· νικητής.

مكوك ميسλέχι, οὐ. ἄ. στάδιον· σύ-
στημα· διαγωγή.

مكوك ميسλήμ, ἐ. ἄ. ἀντὶ οὐ. Μου-
σουλμάνος.

مكوك ميسελλίμ, οὐ. ἄ. διοικη-
τῆς πόλεως· ὁ γαιρετίζων· ὁ

ὑποχωρῶν, ὁ παραδεχόμενος·
ὁ ἐννοῶν.

مكوك ميسελλέμ, μετ. παθ. ἄ. ἄ.
ναντίρρητος· ἀνεγνωρισμένος.

مسلم مוסλεμάν, πλ. τοῦ مسلم.
مسلم مוסλιέ, θ. τοῦ مسلم.

مسلم مוסλιμίν, πλ. τοῦ مسلم.
مسلك ميسلούκι, μετ. παθ. ἄ.

ἀκολουθούμενος.

مسلم ميسεμμά καὶ مسلم ميسεμ-
μά, μετ. παθ. ἄ. καλούμενος.

مسلم ميسمμά, οὐ. ἄ. οὖς· λαβίς.

مسلم ميسμού, μετ. παθ. ἄ. ἄ-
χουστός.

مسلم ميسμούμ, μετ. παθ. ἄ. δη-
λητηριασμένος· δηλητηριώδης.

مسلم ميسεμμά, ἴδ. مسلم.

مسلم ميسίν, μετ. παθ. ἄ. ἡλι-
κιωμένος.

مسلم ميسνέδ, οὐ. ἄ. ὑποστήριγμα·
βραχίον· ὑπηρεσία.

مسلم ميسنέδ, μετ. παθ. ἄ. ὁ ἀνα-
φερόμενος· ὑποκείμενος· اني —

μεισνέδ οὐν· ἀλείψ, κατηγορού-
μενον.

مسلم ميسνέν, ἐ. ἄ. ὀδοντωτός.

مسلم ميسνέν, οὐ. ἄ. ὀδοντοῖατρός.

مسلم ميسθεδδέ, οὐ. ἄ. σχέδιον
ἐγγράφου.

مسلم ميسθεδδέ, οὐ. ἄ. (تسويد
τεσβίδ), ὡς τὸ προηγ.

مسلم ميسούλ, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
ρωτώμενος· ὑπεύθυνος· — οὐ.

ἄ. αἵτησις.

مسلم ميسوليγέτ, οὐ. ἄ. εὐθύνη.

مسلم ميسχίλ, ἐ. ἄ. εὐκολυντι-
κός· καθαρτικός· — οὐ. ἄ.

καθάρσιον. [ὀλίγωρος.
 ميسب μουσεϊγίπ, μετ. παθ. ἄ.
 ميسب μεσήχ, οὐ. ἄ. ὁ Μεσσίας.
 ميسبي μεσηχή, ἐ. ἄ. χριστιανός.
 ميسبي μεσίρ, οὐ. ἄ. περίπκτος·
 θέχμα.
 ميسبت ميسιρέτ, ὡς τὸ προηγ.
 ميسبت ميسيرετχιάχ, οὐ. π. τό-
 πος περιπάτου.
 ميسيف μουσίφ, μετ. παθ. ἄ. ἐξω-
 σμένος ξίφος.
 ميساب μουσάπίχ, ἐ. ἄ. ὁμοιος.
 ميسابت μουσάπχετέ, οὐ. ἄ. ὁ-
 μοιότης. [φιλονεικία.
 ميسابτ μουσάτμε, οὐ. ἄ. ὕbris·
 ميسار μουσάρ, μετ. παθ. ἄ. ὑπο-
 δεδειγμένος· ميسار — μουσάρουν
 ἰλεϊχ, εἰρημένος· ميسار — μου-
 σάρ-ουν ἰλεϊχά, ἡ εἰρημένη·
 ميسار — μουσάρ-ουν-ἰλεϊχίμ καὶ
 ميسار — μουσάρουν ἰλεϊχίμ,
 οἱ εἰρημένοι (δούκ.). [φωνεῖν.
 ميسارطه μουσάρετά, οὐ. ἄ. τὸ συμ-
 شارك μουσάρίχι, ἐ. ἄ. συνέ-
 ταιρος, συμμετοχος.
 ميساركت مוסάρεκέτ, οὐ. ἄ. συνε-
 ταιρισμός· συμμετοχή· ἀλλη-
 λοπάθεια.
 ميسارطت μουσάτερετ, οὐ. ἄ. τὸ
 μερίζεσθαι ἐξ ἡμισείας.
 ميساع ميسά, οὐ. ἄ. τὸ φανεροῦ-
 σθαι· — ἐ. ἄ. διαδεδωμένος·
 κεινός.

مشاع μουσά, μετ. παθ. ἄ. δια-
 δεδ μένος.
 ميساعل μεσά'ήλ, πλ. τοῦ ميساعل
 μεσά'λ καὶ ميساعل μεσά'λέ.
 ميساعل μεσάγ'ήλ, πλ. τοῦ ميساعل
 μεσάχ, πλ. τοῦ ميساعل
 ميساكرت مוסάκερέτ, οὐ. ἄ. τὸ
 ἐκφράζειν εὐγνωμοσύνην.
 ميسام μεσάμ, οὐ. ἄ. ῥίς.
 ميسامه ميسάμέ, οὐ. ἄ. τὸ ὁσφραί-
 νεσθαι· ὁσφρησις.
 ميساور مוסάβίρ, ἐ. ἄ. ὁ συζη-
 τῶν, σύμβουλος· — μουσά-
 βίρ, μετ. παθ. ἄ. ὁ συζητού-
 μενος. [ζήτησις·
 ميساورت مוסάθερέτ, οὐ. ἄ. συ-
 μαλα μουςάχιδ, ἐ. ἄ. αὐτόπτης·
 ميساهه مוסάχεδέ, οὐ. ἄ. τὸ βλέ-
 πειν· πικρατηρεῖν.
 ميساهه μεσάχ'ήρ, πλ. τοῦ ميساهه
 ميسابه مוסεππέχι, μετ. παθ. ἄ.
 δικτυωτός.
 ميسابه مוסεππέχ, μετ. παθ. ἄ.
 παρωμοιωμένος· ميسابه — μουςεπ-
 πέχ-ουν-πίχ, ὁ πρὸς ὃν παρο-
 μοιάζει τίς τι. [χειμῶν.
 ميساب ميسτά, οὐ. ἄ. χειμᾶδιον·
 ميساب ميسτάχ, ἐ. ἄ. ὁ εὐχόμενος.
 ميساب ميسτάκανέ, ἐπ. π. δια-
 καῶς.
 ميسابه مוסτέπίχ, ἐ. ἄ. ἀμφίβολος·
 ميسابه مוסτέδδ, μετ. παθ. ἄ. ἐν-
 δυνάμει· δυνάμει· δυνάμει.

مشترا مoustera, μετ. παθ. ἄ. ἡ-
γορασμένοις.

مشتراك moustereki, μετ. παθ. ἄ.
συντροφικός, κοινός.

مشتري mousteri, οὐ. ἄ. ἀγορα-
στής· ὁ Ζεὺς (πλανήτης).

مشتعل mousteil, ἐ. ἄ. ὁ φλεγό-
μενος. [λούμενος.

مشتغل mousteghil, ἐ. ἄ. ὁ ἀσχο-
μῆται moustefi, ἐ. ἄ. ὁ ἀναρρω-
νύων. [ράγωγος.

مشتق moustak, μετ. παθ. ἄ. πα-
κκω moustekia kai

مشتكى moustekia, μετ. παθ. ἄ.
ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα·

— οὐ. ἄ. παράπονον.

مشتكى mousteki, ἐ. ἄ. παραπο-
νούμενος.

مشتل moustemil, ἐ. ἄ. περιέχων·
— moustemel, μετ. παθ. ἄ.

περιεχόμενος.

مشتلات moustemilat, πλ. τοῦ مشتل

مشتلا moustegha, μετ. παθ. ἄ. ἐπι-
θυμητός.

مشتري moustehir, ἐ. ἄ. περιώνυμος.
مشتري moustehi, ἐ. ἄ. φιλήδονος·

— moustegha, μετ. παθ. ἄ.
ἐπιθυμητός. [δρόφυτος.

مشتري moustehir, οὐ. καὶ ἐ. ἄ. δεν-
مشتري moustedhir, μετ. παθ. ἄ.

δενδρώδης. [κριμένος.

مشتري moustekhhas, ἐ. ἄ. διακε-
مشتري moustedhid, ἐ. ἄ. ὁ ἐνισχύων·

— moustedhid, μετ. παθ. ἄ.
ἐνισχυμένος· γράμμα φέρων τὸ
مشتري moustehir, οὐ. ἄ. ποτόν· μέ-
ρος ἐν ᾧ πίνει τις· φυσικός χα-
ρακτήρ.

مشتري moustehir, οὐ. ἄ. ἀνχτόμος·
— moustehir, διάτομος (ἀντ.)

مشتري moustehir, ἐ. ἄ. ὁ πλησιάζων, ὁ ὢν εἰς τὴν ἀκμήν.

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ.
δεδοξασμένος.

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. ποθείς· πόσιμος.

مشتري moustehir, πλ. τοῦ πργ.
ποτά (ἰδίως πνευματώδη).

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ.
ἐξηγημένος· εἰρημένος.

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ.
συμπεφωνημένος. [μιμος.

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ. νό-
مشتري moustehir, ἐ. ἄ. δηλωτικός.

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ.
λαυπρός.

مشتري moustehir, οὐ. ἄ. φῶς, κινδύλις.

مشتري moustehir, οὐ. ἄ. ἀσχολία.

مشتري moustehir, μετ. παθ. ἄ. ἀ-
πησχολημένος. [σχολία.

مشتري moustehir, οὐ. ἄ. ἀ-
مشتري moustehir, ἐ. ἄ. φιλόστοργος,

συμπαθής. [παθῶς.

مشتري moustehir, ἐπ. π. συμ-
مشتري moustekhhas, οὐ. ἄ. δυσκολία.

مشك مουσكى, οὐ. π. μόσχος.
 مشکبار μουσκιπάρ, ἐ. π. εὐώδης.
 مشک مουσσεκκέκι, ἐ. ἄ. ἀμφίβολος.
 مشکل مουσکیل, ἐ. ἄ. διφορούμενος.
 δύσκολος.

مشكلات مουσκιουλάτ, πλ. τοῦ πργ.
 مشکل پسند مουσکیل-πεσένδ, ἐ. ἄ. ὁ
 ἀρεσκόμενος εἰς τὰς δυσκολίας.
 مشکل کشا مουσکیل-χουσά, ἐ. π. ὁ
 λύων τὰς δυσκολίας.

مشكوك مەسكیولی, μετ. παθ. ἄ.
 ἀμφίβολος.

مشكى مουσكى, μετ. παθ. ἄ. ὁ κατ'
 οὗ γίνονται παράπονα.

مشس مουσσευμές, ἐ. ἄ. ἡλιασμέ-
 νος (παθ.). [κηρωμένοις.

مشع مουσσεμμά, μετ. παθ. ἄ.
 مشمله مουσσμouλα, οὐ τ. μέσπilon.

مشمول مەسμούل, μετ. παθ. ἄ.
 περιεχόμενος.

مشوم مەسμούم, μετ. παθ. ἄ.
 εὐώδης. — οὐ. ἄ. μόσχος.

مشورت مەسودەرت, οὐ. ἄ. συζήτη-
 σις, συμβούλιον.

مشوش مουσσεβδέξ, μετ. παθ. ἄ.
 مشوم مەسودوم καὶ [συγχευόμενος.
 مشوم مەسودوم, μετ. παθ. ἄ. ἄ-
 παίσιος· δυστυχής.

مشه مەسە, οὐ. τ. δρῦς.

مشهد مەسەت, οὐ. τ. τόπος ἐν ᾧ
 ἀποθνήσκει τις ὑπὲρ πίστεως·
 τάφος τοιούτου μάρτυρος· συμ-
 βούλιον.

مشهود مەسحود, μετ. παθ. ἄ.
 μεμαρτυρηένος· δρατός.

مشهور مەسحور, μετ. παθ. ἄ.
 διάσημος. [δοιπορεῖν.

مشى مەسغی, οὐ. ἄ. τὸ πεζῶς ὁ-
 مشیا مەسغن, ἐπ. ἄ. πεζῇ.

مشعت مەسەتخات, οὐ. ἄ. τὸ ἀξίω-
 μα τοῦ Σεῖρη, ιδίως τοῦ Σεῖχ-
 -ουλ-Ἰσλάμι. پنهانی — بى پائى
 -ي-مەسەتخات پەنخلى, τὸ Σεῖ-
 χουλισλαμᾶτον. [τάρχης.

مشى مەسیر, ἐ. ἄ. ἀντὶ οὐ. στρ-
 -ان مەسیران, πλ. τοῦ προηγ.

مشیه مەسەمە, οὐ. ἄ. περικαλυμ-
 μα ἐμβρύου· τὸ ἀκόλουθον τῆς
 γέννας.

مشى مەسین, μετ. παθ. ἄ. κηλι-
 δωμένος, αἰσχρός. — οὐ. τ.
 βύρσα.

مص مەسس, οὐ. ἄ. τὸ ἀπορροᾶν.
 مصل مەسأپ, μετ. παθ. ἄ. προς-

βληθείς (ὑπὸ δυστυχήματος)·
 ἐπίτευχθείς.

مصاب مەسأپە, οὐ. τ. συμφορά.

مصاب مەسأخەپ, ἐ. ἄ. σύντρο-
 φος· φίλος· θαλαμηπόλος τῆς
 A. A. M. τοῦ Σουλτάνου.
 — مەسأخەپ پائى, ἄρ-
 χιθαλαμηπόλος.

مصابت مەسأخەپەت, οὐ. ἄ. συν-
 διάλεξις· φιλία.

مصادر مەسأدەر, πλ. τοῦ مصدر.
 مصادره مەسأدەرە, οὐ. ἄ. δήμευσις.

μουςαδῆρ, οὐ. ἄ. ὁ συν-
αντῶν.

μουςαδεφέτ, οὐ. ἄ. συνάν-
τησις· σύμπτωσις.

μουςαδεκάτ, οὐ. ἄ. φι-
λία πιστή. [χρυσίς.

μουςαδεμέ, οὐ. ἄ. σύγ-
μαρξ μεσαρίφ, πλ. τοῦ مصرق.

μουςαδεφάτ, πλ. τοῦ مصرق.

μουςάλλ, οὐ. ἄ. διήγημα·
μῦθος.

μουςαλήχ, πλ. τοῦ مصلحت.

μουςαλεχά, οὐ. ἄ. εἰρήνη.

μουςαχερέτ, οὐ. ἄ. συγ-
γένεια ἐξ ἀγγεστίας.

μουςαήπ, πλ. τοῦ مصيبت.

μουςαχχήχ, ἑ. ἄ. διορθω-
τή· — μουςαχχάχ, μετ.
παθ. ἄ. διορθωμένος.

μουςαχάφ, οὐ. ἄ. βιβλίον·
شریف — μουςαχάφ ι-σερίφ, τὸ
Κοράνιον.

μουςαχούπ, μετ. παθ. ἄ.
συνοδευόμενος.

μουςαχούπεν, ἐπ. ἄ. τοῦ πργ.
μουςαχάχ, οὐ. ἄ. τεκμήριον·
ἀλήθεια αὐταπόδεικτος.

μουςαδάρ, οὐ. ἄ. πηγὴ, βά-
σις· ἀπαρέμμετον (γραμμ.).

μουςαδδῆχ, ἑ. ἄ. ὁ ἐξα-
κριβῶν, ὁ ἐπικυρῶν — μου-
σαδδῆχ, μετ. παθ. ἄ. ἐπικε-
κυρωμένος.

μασδούρ, μετ. παθ. ἄ.
ὁ ἀπορρέων· βεβλαμμένος τὸ
στῆθος.

μασδούκ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντί· ἐ. ἀποδεδειγμένος.

μασδουκά, οὐ. ἄ. ἀλήθεια.

μάσρ, οὐ. ἄ. πόλις μεγάλη·
ἡ Αἴγυπτος· σύνορον· طاوغί —

μισήρ τουβουγή, ἡ Ἰνδικὴ ὄρ-
νις· بغدادی — μισήρ πουγδα-
γῆ, ἀραβόσιτος.

μουςτήρ, ἑ. ἄ. πείσμων.

μησρά, οὐ. ἄ. ἡμίστεχον·
θυρόφυλλον. [σαφής.

μουςαρράχ, μετ. παθ. ἄ.
μουςάρραχαν, ἐπ. ἄ. σαφῶς.

μασράφ, οὐ. ἄ. δαπάνη.

μασρούρ, μετ. παθ. ἄ.
ἐξοδευθεῖς· ἡλλοιωμένος.

μασρουφιγέτ, οὐ. ἄ.
ἐξοδευσις· δαψίλεια. [θερινή.

μαστάρ, οὐ. ἄ. κατοικία

μουςταλάχ, μετ. παθ. ἄ.
τεχνικὸς ὄρος· — ὄν. κύρ.

Μουσταφῆς.

μουςταφά, ἑ. ἄ. ἐκλεκτός.

μουςταλαχάτ, πλ. τοῦ
προηγ. [λεκτικός.

μουςταλαχῆ, ἑ. ἄ. κυριο-
μουςαχάρ, μετ. παθ. ἄ.
ἐλαττωθεῖς (ὑποκεκορισμένος)·
— οὐ. ἄ. ὄνομα ὑποκορι-
στικόν.

مصفف μεσάρφ, οὐ. ἄ. στρατόπεδον.
 مصفا μουσαρφά, μετ. παθ. ἄ.
 ἐξαγνισθείς.
 مصفوف μασφούφ, ὡς τὸ προηγ.
 مصلا μουσαλλά καὶ
 مصلى μουσαλλά, οὐ. ἄ. τόπος προ-
 σευχῆς ἐν ὑπαίθρῳ.
 مصلب μουσαλλέτ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
 φέρων τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ.
 مصلى μουσλήχ, ἐ. ἄ. ὁ διορθῶν, ὁ
 εἰρηνικοῦν. [νικῶς.
 مصلاط μουσληχανέ, ἐπ. ἄ. εἰρη-
 مصطحت μασλαχατ, οὐ. ἄ. ὑπόθεσις.
 مصطحتين μασλαχατκίν, ἐ. π. πο-
 λύπειρος.
 مصطحتكذار μασλαχατκίουζάρ, ἐ.
 οὐ. π. πολύπειρος, ἐπιτετραμ-
 μένος (πρεσβεΐας). [στροφίγξ.
 مصلق μουσλού, οὐ. τ. χροῦνός.
 مصلوب μασλούτ, μετ. παθ. ἄ.
 ἐσταυρωμένος.
 مصمم μουσχυμέμ, μετ. παθ. ἄ.
 ἀπειρασισμένος.
 مصنع μουσαννά, μετ. παθ. ἄ. τε-
 χνικός. — ἐπ. ἄ. τεχνικῶς.
 مصنف μουσαννίφ, ἐ. καὶ οὐ. ἄ.
 συγγραφεύς. — μουτχνέφ,
 μετ. παθ. ἄ. ἀντί οὐ. σύγ-
 γραμμα.
 مصنفات μουσαννεφάτ, οὐ. ἄ. πλ.
 τοῦ προηγ.
 مصنوع μασνού, μετ. παθ. ἄ. τε-
 χνικός. — ἐπ. ἄ. τεχνικῶς.

مصنوعات μασνού'άτ, πλ. τοῦ προηγ.
 τεχνουργήματα.
 مصوبت μεσουπέτ, οὐ. ἄ. δυστύ-
 χημα. θλίψις.
 مصوت μουσαβδέτ, ἐ. ἄ. ὁ φωνά-
 ζων ὑψηλοφώνως.
 مصور μουσαβδέρ, ἐ. ἄ. ὁ διδούς
 μορφὴν ζωγράφος. — μουσαβ-
 θέρ, μετ. παθ. ἄ. ἐξωγραφη-
 μένος. ἐσχεδιασμένος.
 مصوغ μεσουγ, ἐ. ἄ. κεχυμένος εἰς
 τόπον. σύμφωνος τῷ ὑποδείγ-
 ματι. [φυλαττόμενος.
 مصون μεσουν, μετ. παθ. ἄ. προ-
 مصيب μουσίτ, ἐ. ἄ. ἐπιτυχής.
 مصيبت μουσηπέτ, οὐ. ἄ. δυστυ-
 χία, συμφορά.
 مصير μεσήρ, οὐ. ἄ. μέρος ἀφί-
 ξιως. ἐπιστροφή. ἔδρα.
 مصيف μεσήφ, οὐ. ἄ. ἐαρινή κα-
 ταιχία. [τίθ:τος.
 مضال μουζάδ, ἐ. ἄ. ἐναντίος, ἀν-
 مضارب μουδαρίτ, ἐ. ἄ. μαχητής.
 άθλητής.
 مضاربہ μουδαρεπέ, οὐ. ἄ. ἀγών.
 μάχη. — شرکت شیر-έ-ت-ي-μου-
 δαρεπέ, ἐταιρεία ἐτερόρρυθμος,
 καθ' ἣν ὁ μὲν καταβάλλει τὴν
 ἐργασίαν, ὁ δὲ ἕτερος τὰ κε-
 φάλαια.
 مضارع μουζαρή, ἐ. ἄ. ὁμοιωμέ-
 νος. — οὐ. ἄ. ἐνεστώς (χρό-
 νος ἀραβ. ῥήμ.).

μυστραχ'άτ, οὐ. ἄ. ὁ-
μοιότης. [πολλαπλοῦς.

μυστραχ'άφ, οὐ. ἄ. διπλοῦς.
μυστραχ'άφ, μετ. παθ. ἄ. προς-
τεθειμένος, ὄνομα μετὰ γεν.
εὐρισκόμενον. مطرب — μυστραχ'άφ-
οὐν-ἰλέϊχ, γενική (γρμ.).

μυστραφάτ, πλ. τοῦ πργ.
μυστραμίν, πλ. τοῦ مضوم.
μυστραγεκά, οὐ. ἄ. ταρα-
χή, ἔνδεια. [ἔγγραφος.

μυστραπάτ, οὐ. ἄ. ἔκθεσις.
μυστραπούτ, μετ. παθ. ἄ.
κατασχισθείς· ὑποχείριος· συν-
δεδεμένος· καταγεγραμμένος·
ἐπίτομος· γνωστός· δόκιμος.
μυστραχίχ, ἐ. ἄ. ἀξιογέ-
λαστος.

μυστραχική, οὐ. ἄ. πρᾶγμα
ἀξιογέλαστον· κωμωδία.
μυστραζή, ἐ. ἄ. ἐπιζήμιος.

μυστραδέπ, οὐ. ἄ. λεπὶς ξίφους.
μυστραράτ, οὐ. ἄ. βλάβη.
μυστραρατλοῦ, ἐ. τ. ἐπι-
βλαβής.

μυστραρούπ, μετ. παθ. ἄ.
τετυπωμένος (ἐπὶ νομίσματος).
δαρμένος· πολλαπλασιαστέος
(ἀριθμ.). فيه — μυστραρούπφίχ,
πολλαπλασιαστής· فيه — μα-
δρουπέιν, οἱ παράγοντες.

μυστραρήπ, ἐ. ἄ. τετα-
ραγμένος, ἀνήσυχος.

μυστραχ'άφ, μετ. παθ. ἄ.
διπλάσιος.

μυστραμίζμάρ, οὐ. ἄ. ἱπποδρόμιον.
μυστραμεχίλ, ἐ. ἄ. κατε-
στραμμένος.

μυστραμούμ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
διὰ τοῦ φωνητικοῦ σημείου ὁ-
τρὲ (*) προφερόμενος.

μυστραμούμ (μζ ζάμμ), μετ.
παθ. ἄ. προστεθειμένος.

μυστραμούν (μζμ ζήν), μετ.
παθ. ἄ. περιεχόμενος — οὐ.
ἄ. τὸ περιεχόμενον.

μυστραμούτ, ἐ. ἄ. φωτεινός.

μυστραμούτχ, ἐ. ἄ. ὁ στεναχω-
ρῶν — μεδίκη, οὐ. ἄ. τόπος
στενόχωρος.

μυστραμπαχ, πλ. τοῦ مطبخ.

μυστραπατήχ, ἐ. ἄ. σὺμφωνος.
μυστραπατκάτ, οὐ. ἄ. συμ-
φωνία.

μυστραπαλήπ, πλ. τοῦ مطلب.
μυστραπαλέπ, πλ. τοῦ ἐπ.
μυστραπαλέπ, οὐ. ἄ. αἵτησις.
μυστραπαλέπ, οὐ. ἄ. μελέτη.
μυστραπαλέπ, οὐ. ἄ. συμ-
φωνία, ὁμοιότης — فعل ف'ل.

μυστραπαλέπ, μέσον (γρμ.).

μυστραπαχ, οὐ. ἄ. μαγειρεῖον.
μυστραπαχ, καὶ

μυστραπακά, οὐ. ἄ. τυπογρα-
φεῖον.

μυστραπατήχ, ἐ. ἄ. σύμφωνος.

مطبوخ ματπούχ, μετ. παθ. ἄ.
ἐψημένος. — οὐ. ἄ. φαγητὸν
ἐψημένον. [νος, ἐντυπος.

مطبوع ματπού, ἐ. ἄ. τετυπωμέ-
وعات ματπού'άτ, πλ. τοῦ πρ.
قلى — ματπού'άτ καλεμί,
γραφεῖτον τοῦ τύπου.

مطر μετάρ, οὐ. ἄ. βροχή.
مطرا μουταρρά, μετ. παθ. ἄ.νω-
πός, δροσερός· εὐώδης.
مطرا مطراπάζ, οὐ. τ. μετα-
πράτης.

مطرδ μουτταρίδ, ἐ. ἄ. ὀμαλός·
σύμφωνος τῷ κανόνι.

مطرڊا μουττάριδιν, ἐπ. ἄ. ὀμαλῶς.
مطروح ματρούχ, μετ. παθ. ἄ. ἄ-
πωθημένος· ἀποσεσθημένος·
ἀφηρημένος. مطا — ματρούχ-
ουν-ιλέ'ιχ, ἀφαιρετέος· منه —
ματρούχ-ουν-μίνιχ, μειωτέος
(ἀριθμ.).

مطروڊ ματρούδ, μετ. παθ. ἄ. δε-
διωγμένος. [πράτης.

مطربا مطراπάζ, οὐ. τ. μετα-

مطعام μητάμ, ἐ. ἄ. φιλόξενος.

مطعم μετάμ, οὐ. ἄ. ἐστιατόριον.

مطعم مouteήμ, ἐ. ἄ. ὁ ἐστιῶν·

— μoutάμ, μετ. παθ. ἄ.

εἰστιασμένος.

مطقي مoutφί, ἐ. ἄ. ὁ σθύνων.

مطلب ماتλάπ, οὐ. ἄ. αἵτησις·

σκοπός. [νόησας.

مطاع مoutαλλή, ἐ. ἄ. ὁ κατα-

مطال مoutαλλά, ἐ. ἄ. ἐπιτετριμ-
μένος· ἐράσμιος· εὐπρόσδεκτος.

مطقب ماتκάπ, οὐ. τ. τρυπάνιον.

مطلب ماتλάπ, οὐ. ἄ. πρότασις·

ζήτημα· σκοπός· κεφάλαιον.

مطلق مoutλάχ, μετ. παθ. ἄ. ἄ-

νεξάρτητος· ἀσυνάρτητος· ἐ-

λεύθερος· ἀπόλυτος· — ἐπ.

ἄ. ἐξάπαντος· βεβαίως.

مطلقا مoutλαχα, ἐπ. ἄ. ὡς τὸ πργ.

مطلوب ماتλούπ, μετ. παθ. ἄ.

ζητούμενος· ἐπιθυμούμενος·

— روجه περουδζε ματλούπ,

κατὰ τὸ ποθούμενον.

مطلوبات ماتλουπάτ, πλ. τοῦ πρ.

مطمع ماتμάχ, οὐ. ἄ. ἀντικείμε-

νον προσοχῆς. [ἀσφαλῆς.

مطمئن مoutμείνν, ἐ. ἄ. ἤσυχος·

مطنطن مoutανδάν, ἐ. ἄ. πομ-

πώδης.

مطول مoutαθβέλ, μετ. παθ. ἄ.

τεταμένος· μακρός.

مطوى ماتbí, μετ. παθ. ἄ. δεδι-

πλωμένος· ἀποθελβημένος (γράμ-

μα ἢ λέξις). [μένως.

مطويا ماتbíγεν, ἐπ. ἄ. δεδιπλω-

مطر مoutαχχέρ, μετ. παθ. ἄ.

ἐξηγνισμένος· καθαρός, ἄγνός.

مطيب مoutα'ιγίπ, μετ. παθ. ἄ.

εὐωδιῶν.

مطيع مoutή, ἐ. ἄ. εὐπειθής.

مظالم μεζαλίμ, πλ. τοῦ مظالم.

مظاهر μεζαχίρ, πλ. τοῦ مظاهر.

μουςαχίρ, ἐ. ἄ. βοηθός, προστάτης.

μουσαχερέτ, οὐ. ἄ. συνδρουή· — ἀποπομπή τῆς συζύγου.

μαζρούφ, μετ. παθ. ἄ. φακελλωμένος· περιεχόμενος.

μουζαφφέρ, μετ. παθ. ἄ. τυχηρός, νικητής.

μουζαλλέλ, μετ. παθ. ἄ. ἐσκιασμένος. [δύσκολος.

μουζλήμ, ἐ. ἄ. σκοτεινός· μαζλιμέ, οὐ. ἄ. καταπίσεις, ἀδικία.

μαζλούμ, μετ. παθ. ἄ. ἡδικημένος· πρῶος.

μαζλουμανέ, ἐπ. π. ἡπίως, πρῶως. [πιότης.

μαζλουμιγέτ, οὐ. ἄ. ἡμυζν μεζάν, οὐ. ἄ. ἀντικείμενον ὑποπτον· ὑποψία.

μαζνούν, μετ. παθ. ἄ. ὑποτιθέμενος· ὑποπτος.

μαζνουνίν, πλ. τοῦ πργ. μουζχάρ, οὐ. ἄ. τόπος ἡ ἀντικείμενον ἐν ᾧ φαίνεται τι — ἐ. ἄ. δῆλος, ἄξιος.

μουζχαριγέτ, οὐ. ἄ. τὸ ἀξιοῦσθαι· ἀπόλαυσις.

με'ά, πρόθ. ἄ. μετὰ· مائه — μα'μαρίγ, μόλα ταῦτα, ἐν τούτοις· المئوية — με'α-ἐλ-με-μουνιγέτ, εὐχαρίστως.

με'άν, ἐπ. ἄ. ὁμοῦ.

μη'ά, οὐ. ἄ. ἔντερον.

με'άπ, οὐ. ἄ. χῆσχος, ὄνειδος.

με'άπίδ, πλ. τοῦ معبد.

με'άπίρ, πλ. τοῦ معبر.

με'άδ, οὐ. ἄ. μέρος εἰς ᾧ ἐπιστρέφει τις· ἐπιστροφή· ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου.

μου'αδήλ, ἐ. ἄ. ἴσος, ὁμοιος.

μου'αδελέ, οὐ. ἄ. ἰσότης· εξίσωσις (ἀλγ.). درجه ثانیة — سی

δερεδζέ-ι-σατηγέ μου'αδελεσί, δευτεροβάθμιος εξίσωσις.

με'αδίν, πλ. τοῦ معدن.

με'άζ, οὐ. ἄ. καταφύγιον· الله — με'άζ Ἀλλάχ, φρ. ἄ. ὁ Θεός ἐστι τὸ καταφύγιον=μὴ γένοιτο !

μου'αζερέτ, οὐ. ἄ. πρόφασις, δικαιολογία. [προηγ.

με'αζήρ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ معاذیر.

με'αρίδζ, πλ. τοῦ معراج.

μου'αρίζ, ἐ. ἄ. ἀντίπαλος· ἀντίδικος.

μου'αρεζά, οὐ. ἄ. ἔρις.

με'αρίφ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ معارف· μα'αριφέτ· نظارق — με'αρίφ ναζχερέτ, τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας· معارف — με'αρίφ περ-βέρ, φιλόμουςος. [υάχη.

μου'αρεκέ, οὐ. ἄ. πόλεμος· معارك.

μου'ασερέτ, οὐ. ἄ. δυσχερεία· πτωχεία.

معاش με'άζ, οὖ. ἄ. ζωή· πόρος·
 μισθός. [σύνοιχος.
 معاشر μου'α'άρ, οὖ. ἄ. σύντροπος·
 معاشرت μου'α'α'ερέτ, οὖ. ἄ. συνοί-
 κησις, συμβίωσις. [τερῶσθαι.
 معاشره μου'α'ε'ε'α, οὖ. ἄ. τὸ ἀν-
 معاشر μου'α'ε'ήρ, ε. ἄ. σύγχρονος.
 معاصرة μου'α'σερέτ, οὖ. ἄ. συγχρο-
 νισμός.
 معاف μου'άρ, μετ. παθ. ἄ. συγ-
 κχωρημένος· ἀπηλλαγμένος·
 ἐλεύθερος· ἀσύδοτος.
 معافات μου'α'φάτ, οὖ. ἄ. τὸ θερα-
 πεύειν· τὸ θεραπεύεσθαι.
 معافيت μου'α'φιε'έτ, οὖ. ἄ. ἀσυ-
 δασία.
 معاقب μου'α'κ'ήπ, ε. ἄ. ὁ ἀκολου-
 θῶν· ὁ τιμωρῶν· — μου'α-
 κ'ήπ, μετ. παθ. ἄ. ὁ ἀκολου-
 θοῦμενος· τιμωρηθεῖς.
 معاقبت μου'α'κεπέτ, οὖ. ἄ. τὸ παρα-
 κολουθεῖν· τὸ τιμωρεῖν.
 معاقبہ μου'α'κάδ, μετ. παθ. ἄ. δε-
 δεμένος (διὰ συμφωνίας).
 معالجہ μου'α'λεδ'ζέ, οὖ. ἄ. θερα-
 πεία· νοσήλευσις· ἰατρικόν.
 معاملہ μου'α'μίλ, ε. ἄ. ὁ ἐνεργῶν,
 ὁ πράττων.
 معاملات μου'α'ε'ε'λάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
 معاملہ μου'α'ε'ε'λέ, οὖ. ἄ. ἐργασία·
 συμπεριφορά· τόκος.
 معاملہ‌چی μου'α'ε'ε'λεδ'ζί, οὖ. τ. το-
 χιστής.

معاند μου'αν'ίδ, ε. ἄ. πείσμων.
 معاندت μου'αν'εδέτ, οὖ. ἄ. πείσμα.
 معانی με'ανί, πλ. τοῦ معنی καὶ معنا.
 معاودت μου'α'βεδέτ, οὖ. ἄ. τὸ ἐθί-
 ζεσθαι· ἐπιστροφή.
 معاوضه μου'α'βε'ζά, οὖ. ἄ. ἀντα-
 πόδωσις, ἀνταλλαγή.
 معاون μου'α'βίν, ε. ἄ. βοηθός.
 معاونت μου'α'βενέτ, οὖ. ἄ. συν-
 δρομή· βοήθεια.
 معاهدہ μου'α'χ'ίδ, ε. ἄ. ὁ συνάπτων
 συνθήκην· σύμμαχος.
 معاهدہ μου'α'χε'δέ, οὖ. ἄ. συνθή-
 κη, συμμαχία.
 معايدہ μου'α'χε'δέ, οὖ. ἄ. συγχα-
 ρητήριος· ἐπίσχεψις.
 معائب με'α'ίπ, πλ. τοῦ معاب.
 معايشت μου'α'γε'σέτ, οὖ. ἄ. ἀρμο-
 νικὴ συμβίωσις.
 معاينه μου'α'γενέ, οὖ. ἄ. τὸ βλέ-
 πειν ἰδίως ὁμμασιν· τὸ ἐξετά-
 ζειν· ἐποπτεία· αὐτοψία.
 معابدہ μα'πέδ, οὖ. ἄ. νάος, ἐκκλη-
 σία· τέμενος.
 معابدہ μα'πέρ, οὖ. ἄ. δίοδος, γέφυρα.
 معبودہ μα'πούδ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
 λατρευόμενος (Θεός).
 معبودہ μου'τάδ, μετ. παθ. ἄ. εἰ-
 θισμένος, συνήθης· — οὖ. ἄ.
 ἔθος.
 معابدہ μου'τε'πέρ, μετ. παθ. ἄ.
 εὐπόληπτος· ἀξιότιμος· πρό-
 κριτος.

معبران μου'τεπίραν, πλ. τοῦ πργ.
معادل μου'τεδίλ, ἐ. ἄ. μέτριος·
οὐδέτερος· μετροποπαθής.

معترض μου'τερίζ, ἐ. ἄ. ὁ ποιῶν
ἐνστάσεις.

معترضه μου'τεριζά, ἐ. ἄ. θ. τοῦ
προηγ. — οὐ. ἄ. παρένθεσις.

معترفه μου'τερíf, ἐ. ἄ. ὁ ὁμολογῶν.

معترفه μου'τεκήδ, ἐ. ἄ. ὁ νομί-
ζων, ὁ πιστεύων — μου'τε-

κὰδ, μετ. παθ. ἄ. πιστευό-
μενος — μου'τεκὰδ, οὐ. ἄ.
δόγμα. [παθήσ.

معطه μου'τέλλ, μετ. παθ. ἄ. ἐμ-

عطه μου'τεμίδ, μετ. ἄ. ἄξιόπι-
στος· ἐπιστάτης.

عطينه μου'τενὰ καὶ

عطينه μου'τενά, μετ. παθ. ἄ.
σπουδαῖος.

معطوه μα'τούχ, ἐ. ἄ. παλίμπαις.

معجبه μου'δζίπ, ἐ. ἄ. ὁ θαυμά-
ζων· ἄξιοθαύμαστος. [ζων.

معجزه μου'δζίζ, ἐ. ἄ. ὁ ἀδυνατί-

معجزات μου'δζιζάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

معجزه μου'δζιζέ, οὐ. ἄ. θαῦμα.

معجله μου'δζδζέλ, μετ. παθ. ἄ.
κατεπείγων· προκαταβολικός.

معجله μου'δζδζελεν, ἐπ. ἄ. κα-
τεσπευσμένως· προκαταβο-
λικῶς.

معجله μα'δζούν, οὐ. ἄ. ἐκλειγμα
(μαδζούν).

معادل μου'αδδίλ, ἐ. ἄ. τακτοποιῶν,

ὁμαλύνων — μου'αδδελ, τα-
κτοποιημένος.

معادل ما'دليلت, οὐ. ἄ. δικαιοσύνη.

معادل ما'دله, ἐ. ἄ. ὁ ἐξολοθρεύων.

معادل ما'دعن, οὐ. ἄ. μεταλλων·
μεταλλεύων.

معادل ما'دعنذی, ἐ. τ. μεταλ-
λουργός· μεταλλευτής.

معادل ما'دعنوس, οὐ. τ. μαῖδα-
νός (φ.).

معادل ما'دعنی, οὐ. ἄ. μεταλλικός.

معادل ما'دعنيغيات, πλ. τοῦ πργ.
μεταλλικαὶ οὐσίαι.

معادل ما'دود, μετ. παθ. ἄ. εὐά-
ριθμος· ἀριθμούμενος.

معادل ما'دودم, μετ. παθ. ἄ. ἡ-
φρανισμένος. [παρζία.

معادل ما'دوميجت, οὐ. ἄ. ἀνυ-

معادل ما'دعبي, ἐ. ἄ. στομαχικός.

معادل ما'دع, οὐ. ἄ. στόμαχος.

معادل ما'دعزيت, ἐ. ἄ. ὁ τυραν-
νῶν — μου'αζζέπ, μετ. παθ. ἄ.

τυραννούμενος· τιμωρούμενος.

معادل ما'دزيرت, οὐ. ἄ. δικαιολο-
γία, πρόφασις.

معادل ما'دزور, μετ. παθ. ἄ. ὁ
ἔχων προφάσεις· συγγνωστός·

συγκεχωρημένος.

معادل ما'دراذ, οὐ. ἄ. κλίμαξ· ἀ-

معادل ما'دريپ, μετ. παθ. ἄ. λέ-
ξιν δεχομένη ἐν τῇ ληγούσῃ

μεταβολῇ τοῦ χαρκεῖ.

معرض μου'ρίτζ, ε. α. ὁ ἀποστρέ-
φων τὸ πρόσωπον.

رف μου'αρρίφ, ε. α. ὁ ἐξηγῶν,
γνωστοποιῶν. — μου'αρρέφ,
μετ. παθ. α. γνωστοποιημένος.
معرفت μα'ριφέτ, ου. α. γνῶσις.
παιδεία· τέχνη· ἐπιστήμη·
μεσολάβησις.

معرفة μα'ριφετσίτζ, ε. τ. ἀμαθής.
معرفة μα'ριφετλή, ε. τ. πεπαι-
δευμένος· ἐπιτήδεις.

معرك μα'ρέκι καὶ
معركة μα'ρεκέ, ου. α. μάχη· πε-
δίον μάχης.

معروض μα'ρούτζ, μετ. παθ. α. ὑ-
ποβαλλόμενος. — ου. α. ἔκ-
θεις, ἀναφορά.

معروف μα'ρούφ, μετ. παθ. α. ἐ-
γνωσμένος· περιώνυμος· θεμι-
τός. — ἐνεργητικός (γραμμ.).

معز μου'ήτζ, ε. α. ὁ ἀγιάζων.
معزز μου'ατζέζ, μετ. παθ. α. ἡ-
γιασμένος.

معزز μου'ατζεζεν, ἐπ. α. ἐν τι-
μῇ καὶ ἀγάπῃ.

معزول μα'ζούλ, μετ. παθ. α. παυ-
θεὶς τῆς θέσεως· ἄεργος.

معزولا μα'ζούλεν, ἐπ. α. ἐν δια-
θεσιμότητι. [θεσιμότης.

معزوليت μα'ζουλιγέτ, ου. α. διχ-
μεζολιν μου'αζουλίν, πλ. τοῦ μεζολιν.

معسكر μου'ασκέρ, ου. α. στρατό-
πέδον.

معاهدت μου'ακεδέτ, ου. α. συμφω-
νία. [μῖλος.

شر ما'σέρ, ου. α. ἄθροισμα, ὅ-
μεισθ μου'ασσέρ, μετ. παθ. α. δε-
κατισμένος. — ου. α. δεκά-
πλευρον (γεωμ.).

معشوق μα'σούκ, μετ. παθ. α. ἐ-
ραστής.

معشوقه μα'σούκ, ου. α. ἐρωμένη.
مشوق ما'σούκηγέτ, ου. α. τὸ
ἐρᾶσθαι.

معصوم μα'σούμ, μετ. παθ. α.
ἄμωμος, ἄγνός. [διαφθορά.

معصيت μα'σιγέτ, ου. α. ἁμαρτία.
معطر μου'αττάρ, ε. α. εὐώδης.

معطل μου'αττάλ, μετ. παθ. α.
κενός· ἀνωφελής· ἄκυρος· ἐγ-
καταλείμμενος.

معطوف μα'τούφ, μετ. παθ. α.
ἐστραμμένος πρὸς τι. ὁ κλί-
νων· ὁ διὰ τοῦ συνδέσμου (و)
συνδεόμενος.

مظ ما'ατζάμ, μετ. παθ. α. μέ-
γας, σεβαστός.

مفوف μα'φούφ, μετ. παθ. α. ἀ-
φειμένος· συγκεχωρημένος.

مفون μα'φούν, μετ. παθ. α. σε-
σηπώς· δυσώδης.

معقب μου'ακκήπ, ε. α. ὁ ἐπι-
διώκων· ὁ ἐπόμενος.

مقد ما'ακκάδ, μετ. παθ. α. ὁ
ἔχων κόμβον μετφρ. δυσπρό-
φερτος· σκοτεινή (φρᾶσις).

μα'κούδ, μετ. παθ. ἄ. δε-
δεμένος.

μα'κούλ, μετ. παθ. ἄ.
κατανοητός· λογικός.

μα'κουλάτ, πλ. τοῦ πργ.
πράγματα διανοητικά.

μα'κισούς, μετ. παθ. ἄ.
ἀντὶ ἐ. ἀντίθετος. [θέτως.

μα'κισούσεν, ἐπ. ἄ. ἀντι-
στα μου'αλλά καὶ

μου'αλλά, μετ. παθ. ἄ. ὑ-
ψηλός· ἔξοχος.

μου'αλλάκ, μετ. παθ. ἄ.
ἐκκρεμής, ἀβέβαιος.

μα'λέμ, οὐ. ἄ. ὁδηγός.

μου'αλλίμ, ἐ. ἄ. διδάσκα-
λος· — μου'αλλέμ, μετ. παθ.
διδασκόμενος.

μου'αλλιμάτ, πλ. τοῦ πργ.
μου'αλλιμέ· — δαρ-ουλ-
μου'αλλιμάτ, ἐκπαιδευτήριον
διδασκαλισσῶν. [δευτήριον.

μου'αλλιμχανέ, οὐ π. παι-

μου'αλλιμέ, θ. τοῦ πργ. δι-
δασκάλισσα.

μου'αλλιμίν, πλ. τοῦ πργ.
— δαρ-ουλ-μου'αλλιμίν,
διδασκαλεῖον. [νεὶα· ἀναπειρία.

μα'λουλιγέτ, οὐ. ἄ. ἀσθε-

μα'λούμ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
τὶ ἐ. ἐγνωσμένος· — φίλ-ι-

μα'λούμ, ῥῆμα ἐνεργητικόν
(γρκαμμ.).

μα'λίουμάτ, πλ. τοῦ πργ.
καὶ μωμὴ μου'αμμά, οὐ. ἄ.
αἰνιγμα· — ἐ. ἄ. ἀσαφής.

μη'μάρ, ἐ. ἄ. ὑπερθ. ἀρχι-
τέκτων. [τεκτωνική.

μη'μαρλίχ, οὐ. τ. ἀρχι-
μουα'μμέρ, μετ. παθ. ἄ.
μακρόβιος.

μα'μούρ, μετ. παθ. ἄ. κα-
τωκημένος· καλλιεργημένος·
πλούσιος.

μα'μουρέ, θ. τοῦ προηγ.
— οὐ. ἄ. χώρα· πολιτεία· οἱ
κοδομή. [τος.

μα'μουριγέτ, οὐ. ἄ. πλοῦ-

μα'μούλ, μετ. παθ. ἄ. τε-
χνητός· λέξις προφερομένη μὲ
ἐν τῶν φωνητικῶν σημείων
δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συντάσ-
σεται λέξις (γρκαμμ.). —
μαμουλ-συν-πίχ, ἐγκυρος.

μα'μουλάτ, πλ. τοῦ πργ.
τεχνητὰ προϊόντα.

μου'αμμά, ἴδ. μωμ.

μα'νά καὶ μωμὴ υ'ανά, οὐ. ἄ.
ἐννοια, σημεῖα.

μα'νέν, ἐπ. ἄ. κατ'ἐννοιαν·
μου'ανθόν, μετ. παθ. ἄ. τι-
τλοφορούμενος.

μα'νεβί, ἐ. ἄ. πνευματι-
κός, νοερός, ἀληθής.

μα'νεβιγέ, θ. τοῦ προηγ.

μα'νεβιγιάτ, πλ. τοῦ πργ.

معنى ما'νά, ἴδ' معنا . [μάντος].
 معنیدار ما'νιδάρ, ε. π. πολυσή-
 ج موعه μου'αδεδζ-δζ, μετ. παθ. ἄ.
 κυρτός, στρεβλός.
 معهود ما'χρۇد, μετ. παθ. ἄ. ὠ-
 ρισμένος· γνωστός.
 معی مہیγ, οὐ. ἄ. ἔντερον (ἀνατ.).
 معیار مہیگیر, οὐ. ἄ. ζυγός· δο-
 κιμαστήριον.
 معیاب ما'ہیپ, μετ. παθ. ἄ. ἄξιό-
 μεμπτος· — οὐ. ἄ. ἀΐσχος,
 ἐλάττωμα.
 معیت ما'ہیعت, οὐ. ἄ. συντροφία·
 ἀκολουθία· واپوری — ما'ہیعت
 بخپورۇ, εκτεωρός· مأموری —
 ما'ہیعت مہمۇرہ, ἀκόλουθος.
 معیشت ما'ہیست, οὐ. ἄ. πόρος· μι-
 σθός· ζωή.
 معین مہین, οὐ. ἄ. ῥόμβος (γεωμ.).
 — شہہ شہہ پیچ مہین, παραλ-
 ληλόγραμμος· ῥομβοειδής (γε.)
 معین مۇہین, ε. ἄ. προστάτης·
 βοηθός.
 معین مۇہین, μετ. παθ. ἄ. ὠ-
 ρισμένος· — غیہ غایہ-مۇہین-
 گین, ἀόριστος.
 مغارب مہгаріп, πλ. τοῦ مغرب .
 مغارہ مہгарά, οὐ. ἄ. σπήλαιον·
 ὑπόγειον.
 مغازہ مہгазз, οὐ. τ. κατάστη-
 μα· ὑπόγειον.
 مغالطہ مۇгалетá, οὐ. ἄ. τὸ ἀ-
 ποπλανᾶν.

مغائر μουγαίρ, ἀντίθετος, διάφο-
 ρος· ἐνάντιος.
 موط مχγپوت, μετ. παθ. ἅ. ὁ
 φθονούμενος. [υενος.
 مغدي مويطدي, ἐ. ἅ. ὁ τρεφό-
 μενός· μουγτεσίλ, ἐ. ἅ. ὁ πλυνό-
 μενος. [γωγῶν.
 مغير مويطين, ἐ. ἅ. ὁ λχφυρα-
 دور مχگدور, μετ. παθ. ἅ. ἡ-
 δικημένος· βεβλαμμένος. [χία.
 مغيرت مگدوريغت, οὐ. ἅ. ἀδι-
 می مويطدي, ἐ. ἅ. θρεπτικός.
 مغرب مخرپ, οὐ. ἅ. δύσις· πᾶσα
 δυτική ἐπαρχία.
 مغربي مخرپلہ, ἐ. τ. δυτικός·
 Ἀφρικανὸς ἢ Βαρβαρὸς.
 مغربي مخرپي, ἐ. ἅ. δυτικός.
 مغرور مخرور, μετ. παθ. ἅ. πε-
 πλανημένος· κενόδοξος· οἴη-
 ματίας.
 مغرور مخرورين, ἐπ. ἅ. ὑπερη-
 φάνως· ἡπατημένως.
 مغرورلا مخرورلاني, ρ. τ.
 ἐγκαυχᾶσθαι.
 مغرورلق مخرورلوق, οὐ. τ. οἴη-
 σις· ὑπερηφάνεια.
 مغروس مخرورس, μετ. παθ. ἅ.
 πεφυτευμένος.
 مغروق مخرورق, μετ. παθ. ἅ.
 πεπνιγμένος ἐν ὕδατι· κατα-
 πεποντισμένος.
 مغروق مخرورقاني, ἐπ. ἅ. πε-
 πνιγμένως (διὰ πνιγμοῦ).

μηνάπισ, οὐ. ἄ. ἡ οὐσία· μυσ-
 λός, ἐγκέφαλος· دار — μᾶγζ
 ὁάρ, φρόνιμος. [πλούσιμον.
 مغسل μαγσέλ, οὐ. ἄ. υἱός, πρὸς
 مغسول μαγσούλ, μετ. παθ. ἄ. λε-
 λουσμένος.
 مغشوش μαγδούζ, ἐ. ἄ. νενοθευ-
 μένος (χρυσὸς ἢ ἄργυρος).
 مغصب μουγζήπ, ἐ. ἄ. ὁ παρορ-
 γίζων.
 مغضوب μαγζούπ, μετ. παθ. ἄ. ὠρ-
 γισμένος· عليه — μαγζούπουν
 ἀλέϊχ, ὁ ἐπισπασάμενος τὴν
 ὀργὴν τινός.
 مغطوس μαγτούς, ἐ. ἄ. βεβυθι-
 σμένος· βεβρεγμένος.
 مغفرت μαγφιρέτ, οὐ. ἄ. ἄφεσις
 ἁμαρτιῶν.
 مغفود μαγφούρ, μετ. παθ. ἄ.
 συγκεχωρημένος.
 مغلط μαγλατά, οὐ. ἄ. σόφισμα.
 مغلق μουγλάχ, μετ. παθ. ἄ. κλει-
 στός, ἀσαφής.
 مغلوب μαγλούπ, μετ. παθ. ἄ. ἡτ-
 τημένος.
 مغلوبيت μαγλουπιγέτ, οὐ. ἄ. ἡττα.
 مغمر μουγμέρ, ἐ. ἄ. κατὰκλειστος.
 مغموغ μαγμούμ, μετ. παθ. ἄ. τε-
 θλιμμένος· ἐκ δὲ τοῦ مغم γα-
 μαμέ, συννεφῶδης.
 مغمى αὐيه μουγμᾶ ἀλέϊχ, ἐ. ἄ. ὁ
 λιποθυμῶν.
 مغناطيس μαγνατής, ξ. μαγνήτης.

μηνάμαγνέμ, οὐ. ἄ. λάφυρον.
 مغنى μουγνί, ἐ. ἄ. ὁ πλουτίζων·
 — μουγνά, μετ. παθ. ἄ. πε-
 πλουτισμένος.
 مغنى μουγαννί, ἐ. ἄ. τραγωδιστής·
 ὁ ἄδων.
 مغنيه μουγαννιγέ, θ. τοῦ προηγ.
 مغول μογόλ, οὐ. τ. Μογγόλος.
 مغيب μουγαϊγέπ, μετ. παθ. ἄ.
 ἀφανής· κεκρυμμένος.
 مغيبات μουγα γεπάτ, πλ. τοῦ
 مغيبه μουγαϊγεπέ, οὐ. ἄ. πρᾶγμα
 ἀφανές· μυστήριον.
 مغيره μουγαγέρ, μετ. παθ. ἄ.
 μεταβεβλημένος.
 مغفاح μεφατίχ, πλ. τοῦ مفتاح.
 مغفاحر μεφαχίρ, πλ. τοῦ مغفرت.
 مغفاحر μουφαχίρ, ἐ. ἄ. ἐγκου-
 χώμενος.
 مغفاحت μουφιαχερέτ, οὐ. ἄ. τὸ
 σεμνύνεσθαι. [λεια.
 مغفاد μουφάδ, οὐ. ἄ. ἔννοια· ὠφέ-
 لغ مغفاد μουφαρήχ, ἐ. ἄ. ἀποκεχω-
 ρισμένος.
 مغفاحت μουφαρεκατ, οὐ. ἄ. ἀπο-
 χωρισμός· διάζευξις.
 مغفصل μεφασήλ, πλ. τοῦ
 مغفصلت μουφασελέτ, οὐ. ἄ. δια-
 λυσις.
 مغفوضة μουφαθεζέ, οὐ. ἄ. ἰσότης·
 — شركت σιρκέτ μουφαθεζέ,
 ἑταιρεία ὁ ὀρρυθμος. [δίου.
 مغفطاح μιφτάχ, οὐ. ἄ. κλείς· κλει-

μφορ μφορτίχ, ε. α. ο άνοίγων
κατακτητής.

μφορ μφορτεχέρ, ε. α. έγκυ-
χώμενος.

μφορ μφορτερích, ε. α. άποχω-
ριζόμενος.

μφορ μφορτερί, ε. α. συκοφάντης.

μφορ μφορτερά, μετ. παθ. τοῦ
προηγ. — οῦ. α. συκοφαντία.

μφορ μφορτετίς, ε. α. εξεταστής·
έπιθεωρητής.

μφορ μφορτεχέρ, ε. α. πτωχός.

μφορ μεφτούχ, μετ. παθ. α. ή-
νεωγμένος· κατακεκτημένος·
ο δια τοῦ φετχά ή τοῦ οῦς οὖν
προφερόμενος (γραμμ.).

μφορ μεφτούν, μετ. παθ. α. βρ-
δουργημένος· παραχαλισμέ-
νος· εξεστηκώς τῶν φρενῶν.

μφορ μφορτί, ε. α. ιεροδικαστής·
ο έχδ'δων άποφάσεις επί ζη-
τημάτων ιερονομικῶν).

μφορ μφορεχλάμ, οῦ. α. άνθρα-
κούχος (χημ.).

μφορ μφορεχχάρ, ε. α. ένδοξος.

μφορ μεφχαρέτ, οῦ. α. καύχη-
μα· άρετή.

μφορ μφορεχχάμ, μετ. παθ. α.
περιφανής· σεβαστός.

μφορ μφορερρήχ, ε. α. χαροποιός,
φαιδρυντικός.

μφορ μφορεθ, μετ. παθ. α. εἶς,
μόνος· ένικός (γραμμ.).

μφορ μφορρίδ, οῦ. α. άνηλεκτρα-
γωγός (φυσ.).

μφορ μφορεδάδ, πλ. τοῦ προγ.
τά ιδιαιτέρως έκτεθειμένα· —
μφορ μφορεδάδ-ι-τήπκ, φαρμα-
κολογία. [χωρισμένος·

μφορ μφορεζ, μετ. παθ. α. κε-

μφορ μφορεζ, μετ. παθ. α. έ-

μφορ μφορρήτ, ε. α. ύπερβολικός·

μφορ μφορετ, μετ. παθ. α. έγ-

μφορ μεφρέγ, οῦ. α. ύλιστήρ.

μφορ μφορερρήγ, ε. α. ο χύνων·
— μφορερράγ, μετ. παθ. α.
κεχυμένος.

μφορ μεφρούς, μετ. παθ. α. έ-

μφορ μεφρουσάτ, πλ. τοῦ προγ.
οικιακά έπιπλα.

μφορ μεφρούζ, μετ. παθ. α.
ώρισμένος (παρά Θεοῦ)· ύπο-

μφορ μεφρουζάτ, πλ. τοῦ προγ.

μφορ μεφρούκ, μετ. α. κεχωρι-

μφορ μφορσίδ, ε. α. ο διαφθείρων·

μφορ μφορσιδέ, θ. τοῦ προηγ.

μφορ μεφσεδέτ, οῦ. α. μοχθη-

μφορ μφορεστήρ, ε. α. έρμηνευ-
τής, σχολιαστής.

مفسوخ με. σούχ, μετ. παθ. ἄ. κα-
τηργημένος.

مفسوخيت μεφσουχιγέτ, οὐ. ἄ.
κατάργησις, ἀκύρωσις.

مفصد μηφσάδ, οὐ. ἄ. φλεβοτό-
μος (ἐργαλεῖον).

مفصل μίφσάλ, οὐ. ἄ. γλῶσσα.

مفصل μεφσίλ, οὐ. ἄ. ἄρθρωσις
(ἀνατ.).

مفصل μουφεσσάλ, ε. ἄ. ὁ σχο-
λιάζων. — μουφεσσάλ, μετ.
παθ. ἄ. ἐξηγημένος ἐν ἐκτά-
σει· ἐκτενής. [ἐκτάσει.

مفصلا μκυφέσσασαλεν, ἐπ. ἄ. ἐν
مقصود μεφσουδ, ε. ἄ. φλεβοτομη-
μένος. [μένος.

مفصول μεφσούλ, ε. ἄ. διακεκομ-
مقطر μωφτθήρ, ε. ἄ. ὁ λύων νη-
στείαν.

مقطوم μεφτούμ, ε. ἄ. ἀπότιθος.
مفعول μεφ'ούλ, μετ. παθ. ἄ. εἰργα-
σένος. الى — μεφ'ούλ-ουν-ἀ-

λείχ, δοτική, مع — μεφ'ούλ-
ουν-μεά, προσθετική, مع —
μεφ'ούλ-ουν-ήνίχ, ἀφαιρετική,
— اسم إسم-ي-μεφ'ούλ, παθητ.

μετοχή. ي — μεφ'ούλ-ουν πίχ,
κίτιατική (γρμ.). [πτωχεία.

مفقرت μεφκαρέτ, οὐ. ἄ. ἔδεια,
مفقود μεφκούδ, μετ. παθ. ἄ. ἀ-

φανής· μὴ ὑπάρχων. [νος
مفكره μωφκακίρ, ε. ἄ. σκεπτόμε-

مفكره μωφκακίρέ, θ. τοῦ προηγ.

مفكوك μεφκισούκι, μετ. παθ. ἄ.
ἀποκεχωρισμένος, ἀπελευθε-
ρωθεὶς.

مفلس μωφλίς, ε. ἄ. ὁ μὴ ἔχων
ὁδολόν· χρεωκόπος. [κοπία.

مفلسك μωφλίσλήκι, οὐ. ἄ. χρεω-
مفنى μωφνί, ε. ἄ. ὁ ἐκμηδενίζων.

مفهوم μεφχούμ, μετ. παθ. ἄ. ἐν-
νοηθεὶς. — οὐ. ἄ. ἔννοια.

مفيد μωφίδ, ε. ἄ. ὁ δηλῶν ὡ-
φελιμος.

مقابر μεκαπίρ, πλ. τοῦ مقابر.

مقابر μωκαπίλ, ε. ἄ. ἀντικρυ-
νός· ἀντίτιμον. — ἐπ. ἄ.
ἀπέαντι.

مقابله μωκαπίλινδέ, ἐπ. τ.
ἀπέναντι· εἰς ἀντάλλαγμα.

مقابله μωκαπέλέ, οὐ. ἄ. ἀντί-
στασις· παρῑθσεις· ἀνταπό-
δοσις· ἐξέτασις.

مقابله μωκαπέλετεν, ἐπ. ἄ. ἀπέ-
ναντι, ἀντικρύ, ἀντί.

مقاتل μωκαττήλ, ε. ἄ. ὁ ἀντιμα-
χόμενος· ὁ ἀλληλοφονεύων.

مقاتله μωκατελέ, οὐ. ἄ. ἀλλη-
λοκτονία.

مقادر μεκαδθήρ, πλ. τοῦ مقادر.

مقارب μωκαρίπ, ε. ἄ. ὁ πλησίον·
γείτων. [γίσις.

مقاربت μωκαρεπέτ, οὐ. ἄ. προσέγ-

مقارن μωκαρίν, οὐ. ἄ. ὁ πλη-
σίον· γείτων.

مقارنت μωκαρενέτ, οὐ. ἄ. προς-

έγγισις· σχέσις, συνάφεια.
 مقاسμ μουκασίμ, έ. ά. διανομεύς.
 مقاسمه μουκασεμέ, ου. ά. διανομή.
 مقاص μακάς, ου. τ. ψαλίσ.
 مقاسد μεκασήδ, πλ. του مقصد.
 مقاطعه μουκατχά, ου. ά. τὸ διερ-
 ρηγνύειν· τὸ συμφωνεῖν· ἐκμί-
 σθωσις δεκάτης. [κατιστής.
 مقاطعهي μουκαταδζί, ου. τ. δε-
 قال μεκάλ, ου. ά. λόγος, ὁμιλία.
 مقالات μεκαλάτ, πλ. του
 مقاله μεκχλέ, ου. ά. λόγος· ἄρ-
 θρον· κεφάλαιον.
 مقام μεκάμ, ου. ά. θέσις· μνῆμα·
 βαθμός, ἀζώμα· μέλος μου-
 σικόν.
 مقامات μεκαμάτ, πλ. του προηγ.
 مقاولات μουκχθελάτ, πλ. του
 مقاوله μουκχθελέ, ου. ά. τὸ συνο-
 μιλεῖν· συμφωνία· συμβόλαιον.
 مقاوم μουκαβίμ, έ. ά. ἀνθιστά-
 μενος. [στασις.
 مقاومت μουκχθεμέτ, ου. ά. ἀντί-
 مقاييه μουκαγεσέ, ου. ά. σύγκρι-
 σις· ἀναλογία. [κροταφετον.
 مقبر μαχπέρ, ου. ά. τάφος· νε-
 مقبره μαχπερέ, ως τὸ προηγ.
 مقبض μουκαππήζ, ου. ά. κατασταλ-
 τικός. [θαμμένος.
 مقبور μαχπούρ, μετ. παθ. ά. τε-
 مقبوض μαχπούζ, μετ. παθ. ά.
 εἰλημένος· — ου. ά. παρα-
 λαβή.

مقبول μαχπούλ, μετ. παθ. ά.
 παραδεκτός· εὐάρεστος· 1—
 كملك μαχπουλά γκετσεμέκ, τὸ
 εἶναι εὐάρεστον· طوع — μαχ-
 پوئل τουτμάχ, ἀρέσκεσθαι
 تينی مدر — μαχπουλούμδερ,
 τὸ παραδέχομαι.
 مقبوليت μαχπουλιγέτ, ου. ά.
 παραδοχή, εὐαρέσκεια.
 مقدماتي μουκτεδά, μετ. παθ. ά.
 ἀρχηγός, διδάσκαλος· παρ-
 δειγμα.
 مقدره μουκτεδέρ, έ. ά. ισχυρός·
 ικανός. [μενος.
 مقديي μουκτεδί, έ. ά. ὁ μιμού-
 مقترب μουκτερίπ, έ. ά. ὁ προσεγ-
 γίζων. [ζόμενος.
 مقترض μουκτερίζ, έ. ά. ὁ δανει-
 من مقترن μουκτ-ρίν, έ. ά. πλησίος,
 προσεχής.
 مقتضاي μουκτεζά, μετ. παθ. ά.
 ἀναγκαῖος· — ου. ά. ἀπεί-
 τησις· ἀνάγκη.
 مقتضىي μουκτεζί, έ. ά. ὁ ἀναγ-
 κάζων, αἷτιος· — ου. ά. ἀ-
 παίτησις.
 مقتضىي μουκτεφί, έ. ά. ὁ συμμορ-
 φούμενος· — μουκτεφά, μετ.
 παθ. ά. ἀκολουθούμενος.
 مقتل μακτέλ, ου. ά. τόπος ἐν ᾧ
 διεπράχθη φόνος.
 مقتول μακτούλ, μετ. παθ. ά. πε-
 φονευμένος.

مقار μήκαρ, οὐ. ἄ. ποσότης·
 ἄξια.
 مقار μουκαδδέρ, ε. ἄ. ὁ ὀρίζων
 τὰ πάντα (Θεός)· ὁ ἐκτιμῶν
 — μουκαδδέρ, μετ. παθ. ἄ.
 ὠρισμένος
 مقدرات μουκαδδεράτ, οὐ. ἄ. πλ.
 τοῦ προηγ. τὰ γραπτὰ.
 مقدرات μουκαδδερét, οὐ. ἄ. ἰσχύς.
 مقاس μουκαδδές, μετ. παθ. ἄ.
 ἀντὶ εἰ. ἅγιος, ἱερός.
 مقدم μακδέμ, οὐ. ἄ. ἐλευσις.
 مقدم μουκδίμ, ε. ἄ. καρτερικός.
 مقدم μουκαδδέμ, μετ. παθ. ἄ.
 παρελθόν· προπορεύομενος· —
 ἐπ. ἄ. πρό, ἄλλοτε.
 مقاما μουκαδδέμα, ἐπ. ἄ. προη-
 γουμένως, προλαβόντως.
 مقامات μουκαδδεμάτ, πλ. τοῦ مقدم.
 مقامه μουκαδδεμέ, οὐ. ἄ. τὸ ἔμ-
 προσθὲν μέρος· πρόλογος.
 مقاور μακδούρ, μετ. παθ. ἄ.
 προσωρισμένος (ὅπῃ Θεοῦ)· —
 οὐ. ἄ. πλάσμα· δύναμις.
 مقاورات μακδουράτ, πλ. τοῦ προγ.
 πλάσματα.
 مقر μεκάρ, οὐ. ἄ. διανομή, ἔδρα.
 مقر μουκέρ, ε. ἄ. ὁ ὁμολογῶν.
 مقرب μουκαρρέπ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
 πλησίον· αὐλικός· ἄγγελος.
 مقربان μουκαρρεπάν καὶ
 مقربون μουκαρρεπὸν καὶ
 مقربين μουκαρρεπίν, πλ. τοῦ προγ.

مقر μουκαρρέρ, ε. ἄ. ὁ ἐξηγῶν·
 ὁ διασαφηνίζων· — μουκαρ-
 ρέρ, μετ. παθ. ἄ. ἐπιβεβαιω-
 μένος.
 محرو μακρούχ, μετ. παθ. ἄ.
 τετραυματισμένος.
 محرون μακρούν, μετ. παθ. ἄ.
 σὺνημμένος.
 مقرون μακρουνιγét, οὐ. ἄ.
 συνάφεια· σύνδεσμος.
 مقسم μουκασσίμ, ε. ἄ. ὁ διανέ-
 μων· — μουκασσέμ, μετ. παθ.
 ἄ. διανεμημένος.
 مقسوم μακσούμ, μετ. παθ. ἄ.
 διαμεμοιρασμένος· ὠρισμένος.
 مقس μεκάς, οὐ. ἄ. ψαλίσ.
 مقصد μακσάδ, οὐ. ἄ. σκοπός· ἐπι-
 θυμία.
 مقصود μακσούδ, μετ. παθ. ἄ. ἀν-
 τὶ οὐ. σκοπός.
 مقصور μακσούρ, μετ. παθ. ἄ. ὁ-
 ριστικός· περὶωρισμένος.
 مقطر μακδάρ, οὐ. ἄ. σταγών.
 مقطره μουκαττάρ, μετ. παθ. ἄ.
 διῦλισμένος· ἀπεσταγμένος.
 مقطع σικτά', οὐ. ἄ. κοπτήρ.
 مقطعه μουκαττά', μετ. παθ. ἄ.
 κεχωρισμένος· κεκομμένος.
 مقطوع μακτού', μετ. παθ. ἄ. κε-
 κομμένος· ὁριστικός, ὠρισμένος.
 مقعد μακάδ, οὐ. ἄ. κάθισμα.
 مقعر μουκαάρ, μετ. παθ. ἄ. λακ-
 κώδης· κοίλος.

مكنون μεινούν, ε. ά. κεκαλυμ-
 μένος· κατὰ τάξιν θεθειμένος.
 مكنون· μουκεββίν, ου. ά. ό δημιουργ-
 γών· — μουκεββέν, μετ. παθ.
 ά. και ου. δημιουργήμα.
 مكنون· μουκεβθενάτ, πλ. τοϋ πργ.
 δημιουργήματα· δημιουργία·
 — معطر· μετ· -μουκεβθενάτ,
 άτοπολογία.
 مكيال· μικιγιάλ, ου. ά. μέτρον γεν-
 νημάτων, καιόν.
 مكيش· μουκεϊγίς, ε. ά. έγκυστρος
 (βοτ.).
 مكيف· μουκεϊγίφ, ε. ά. ό προξε-
 νών ευθυμίας.
 مكيف· μουκεϊγέφ, μετ. παθ. ά.
 χαρακτηριζόμενος.
 مكيفات· μουκεϊγε· άτ, πλ. τοϋ πργ.
 πράγματα προξενούντα ευθυ-
 μίαν ή μέθην (ποτά).
 مكين· μεκίν, ε. ά. στερεός· έγκυ-
 τεστημένος.
 ملا· μελέ, ου. ά. λαός.
 ملا· μολλά, ου. τ. κληρικός έχων
 τόν ιερατικόν βαθμόν τοϋ Μολ-
 λά (άνωτέρου τοϋ Καδδ ή και
 κατωτέρου τοϋ Καζασκέρη).
 φοιτητής τής θεολογίας.
 ملايس· मुलापिस, ε. ά. ίδιος, σχε-
 τικός.
 ملايس· मुलापेसे, ου. ά. σχέσις·
 αιτία· τό δυσδιάκριτον.
 ملا· μελλάχ, ου. ά. ναύτης.

ملاح· μελαχάτ, ου. ά. τό εΐναε
 ναύτην.
 ملاح· μελα, άτ, ου. ά. ώραιότης.
 ملاحظ· मुलाघाज़ात, πλ. τοϋ
 ملاحظ· मुलाघाज़ा, ου. ά. διαλογι-
 ζα· μελάζ, ου. ά. άσυλον. [σμός.
 ملاحظ· मुलाज़يم, ου. ά. υπάλλη-
 λος άμισθος (μαθητευόμενος).
 άκόλουθος· ύπολογαγός· اول —
 मुलाज़يم-ي-عبدل, ύπολογαγός·
 عبيد — मुलाज़يم-ي-سانى, άνθυ-
 πολογαγός.
 ملاحظ· मुलाज़يمعت, ου. ά. τό εΐ-
 ναι άμισθον υπάλληλον· ό βα-
 θυμός τεϋ ύπολογαγοϋ.
 ملاحظ· मुलाज़يمعتن, επ. ά. επΐ
 τω εΐναι υπάλληλον άμισθον.
 ملا· मुलाज़يملى, ιδ. ملاحظ.
 ملاصق· मुलाصق, ε. ά. κολλητός.
 ملاصقت· मुलाصقاत, ου. ά. κόλ-
 λησις.
 ملاطف· मुलाطفا, ε. ά. άστεϊτος.
 ملاطفات· मुलाطفاعت, ου. ά. ά-
 στεϊσμός.
 ملاقت· मुलाकात, ου. ά. συνέν-
 τευξις· συνομιλία.
 ملاق· मुलाक़ा, ε. ά. ό συντυγ-
 χάνων· ό λαμβάνων συνέν-
 τευξιν. [θλίψις.
 ملا· मेलाल, ου. ά. στενοχωρία.
 ملا· मेलाλέτ, ως τό προηγ.
 ملا· मेलाμ, ου. ά. επίπληξις·
 αΐσχος.

ματς μελανέτ, ὡς τὸ προηγ.
 مكملات μελαϊχί καὶ
 مكملات μελαϊχί, πλ. τοῦ مكملات.
 مكملات μουλαϊμ, ἐ. ἅ. γλυκύς,
 πρῶτος· εὐχοίλιος.
 مكملات μουλαϊμέτ, οὐ. ἅ. γλυκύτης·
 εὐπροσηγορία· εὐχοιλιότης.
 مكملات μελπές, οὐ. ἅ. ἔνδυμα.
 مكملات μουλεππίς, ἐ. ἅ. ὁ ἐνδύων·
 ὁ συγγένων. — μουλεππίς,
 μετ. παθ. ἅ. ἐνδεδυμένος, συγ-
 κεχυμένος. [δεδυμένος.
 مكملات μελπούς, μετ. παθ. ἅ. ἐν-
 مكملات μελπουσάτ, πλ. τοῦ προγ.
 ἀντὶ οὐ. ἐνδύματα.
 مكملات μελλέτ, οὐ. ἅ. ἔθνος· πλ. ملل.
 مكملات μουλτεπίς, ἐ. ἅ. συγκε-
 χυμένος· ἀμφίβολος.
 مكملات μουλτεσίμ, ἐ. ἅ. ὁ αἰλῶν. —
 μουλτεσέμ, μετ. παθ. ἅ. πε-
 φιλημένος.
 مكملات μουλτεδζά καὶ
 مكملات μουλτεδζά, μετ. παθ. ἅ.
 ἀντὶ οὐ. ἄσυλον.
 مكملات μουλτεδζί, ἐ. ἅ. ὁ κατα-
 φεύγων εἰς ἄσυλον.
 مكملات μουλτεζίμ, ἐ. ἅ. ὁ θεωρῶν
 τι ὡς ὑποχρέωσιν· ἐκμισθω-
 τῆς δημοσίων φόρων. — μουλ-
 τεζέμ, ὁ θεωρούμενος ὡς ὑπο-
 χρέωσις. — οὐ. ἅ. ὑποχρέω-
 σις· καθῆκον.
 مكملات μουλτεστήχ, ἐ. ἅ. κολλητός.

مكملات μουλτεφίτ, ἐ. ἅ. ὁ περι-
 ποιούμενος. — μουλτεφέτ,
 μετ. παθ. ἅ. ὁ τυχὼν περι-
 ποιήσεως.
 مكملات μουλτεκά, οὐ. ἅ. τόπος·
 συνεντεύξεως· συμβολή· συνάρ-
 θρωσις (παθ.).
 مكملات μουλτεκή, ἐ. ἅ. ὁ συντυγ-
 χάνων τινί.
 مكملات μουλτεμίς, ἐ. ἅ. ὁ ἀξιῶν· ὁ
 ζητῶν. — μουλτεμές, μετ.
 παθ. ἅ. ὁ αἰτούμενος. —
 οὐ. ἅ. αἷτιος. [γισμένος.
 مكملات μουλτεχίπ, ἐ. ἅ. πεφλο-
 مكملات μελδζά, οὐ. ἅ. ἄσυλον.
 مكملات μίλ, οὐ. ἅ. ἄλας.
 مكملات μουλχάχ, μετ. παθ. ἅ.
 προσηρτημένος.
 مكملات μελχούδ, μετ. παθ. ἅ. τε-
 θαμμένος. [πευόμενος.
 مكملات μελχούζ, μετ. παθ. ἅ. σκο-
 مكملات μελχουζάτ, πλ. τοῦ προγ.
 ἀντὶ οὐ. τὰ ὑπὸ σκέψιν ζητή-
 ματα.
 مكملات μουλεχχάς μετ. παθ. ἅ.
 συντεταμημένος· ἐπίτομος.
 مكملات μουλέχχασαν, ἐπ. ἅ. συνο-
 πτικῶς. [μέλας.
 مكملات μελέ, ἐ. ἅ. ἀμφιγενής· ὑπο-
 مكملات μελζούμ, μετ. παθ. ἅ. τὸ
 ἀναγκαιῶν.
 مكملات μελζουμιγέτ, οὐ. ἅ. ἀ-
 νάγκη.

ملصق μουλσάχ, μετ. παθ. ἄ. συγ-
κεσλήμενος.

ملصوق μελτούχ, μετ. παθ. ἄ. ὡς
τὸ προηγ.

ملطف μουλτήφ, ἐ. ἄ. ^{κα}πραῦντι-
κός· μετριοπαθής.

ملعن μουλεῖᾶν, μετ. παθ. ἄ. κα-
τηραμένος.

ملعنτ μελᾶνέτ, οὐ ἄ. κατάρα.

ملعون μελᾶούν, μετ. παθ. ἄ. επι-
κατάρτος.

ملف μουλεψφέφ, μετ. παθ. ἄ.
περιτετυλιγμένος· ἐσώχλειστος.

ملفوظ μελφούζ, μετ. παθ. ἄ.
προερθείς· ἐρριμμένος.

ملفوظات μελφουζάτ, πλ. τοῦ πργ.
λόγος.

ملفوف μελφούφ, ἴδ. ملف.

ملفوف μελφούφεν, ἐπ. ἄ. ἐσω-
χλείστως. [κόλαξ.]

ملق μελάχ, οὐ ἄ. φιλία· εὐγένεια.

ملقب μουλευκάπ, μετ. παθ. ἄ.
ἐπικαλούμενος.

ملقح μουλευκάχ, ἐ. ἄ. γονιμοποιη-
μένος· περιωρισμένος.

ملك μελχ, οὐ ἄ. δύναμις· μέσον.

ملك میلخ, οὐ ἄ. κυριότης· βα-
σίλειον· ιδιοκτησία.

ملك μελέχ, οὐ ἄ. ἄγγελος.

ملك μελίχ, οὐ ἄ. ἡγεμῶν, ἄρ-
χων, μονάρχης.

ملك مل μολουκιανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π.
βασιλικός, ὡς ἡγεμονικός, ὡς.

— μολουκιανέ, οὐ ἄ. κτῆμα-
دار μουλκιδάρ, ἐ. καὶ οὐ ἄ.

βασιλεύς, ἄρχων, κτηνατίας.

ملك مل μουλκκίρ, ἐ. ἄ. βασιλεύς·

κατακτητής.

ملك مل μελικέ, οὐ ἄ. θ. τοῦ مل
μελίχ.

ملك مل μελεκέ, οὐ ἄ. κτῆμα· δοῦ-
λος· ἄσκησις· πεῖρα.

ملك مل μελεκί, ἐ. ἄ. ἀγγελικός·
— μελικί, βασιλικός.

ملك مل μισουλκί, ἐ. ἄ. κυριαρχικός·
πολιτικός.

ملك مل μισουλκίγέ, θ. τοῦ προηγ.
ملك مل میلκίγέτ, οὐ ἄ. κυριαρ-
χία· ιδιοκτησία.

ملك مل μελέλ, οὐ ἄ. κόρος, στενο-
χωρία ψυχική.

ملك مل میلél, πλ. τοῦ مل میلλέτ.
ملع μουλευμά, μετ. παθ. ἄ.
ποικιλόχρους. [μελίχ.]

ملك ملوκ μουλζούκ, πλ. τοῦ ملو
ملك ملوκ μολουκιανέ, ἐ. ἄ. βασι-
λικός, ἡγεμονικός.

ملول μελούλ, ἐ. ἄ. τεθλιμμένος.

ملوم μελούμ, ἐ. ἄ. ἀξιόμειμπος.

ملون μουλεβθέν, μετ. παθ. ἄ.
ποικιλόχρους· ἄστατος.

ململ μελχέμ, οὐ. τ. κατὰ παραφθ.
ἐκ τοῦ ἄ. مل مل μερχέμ.

ململ μουλχίμ, ἐ. ἄ. ὁ ἐμπνέων
(ἐπὶ Θεοῦ)· — μουλχέμ, μετ.

παθ. ἄ. ἐμπνευόμενος.

ملك مله μελεμέκι, ρ. τ. βελάζειν.
مليار ميليار, ξ. διλιόνιον. [ρίεις.
ملح μελίχ, ε. ά. κομφός, χα-
ملك مله μελίχι, ού. ά. μονάρχης,
κρχταιός (Θεός).

ملين مولειγίν, ε. ά. άπαλυντι-
κός, γλυκαντικός, μαλακτι-
κός. — μουλεγέν, μετ. παθ.
ά. (ύπὸ τὰς ιδίαις σημασίαις).
مليون ميلιόν, ού. τ. έκκτομ-
μύριον.

مات ميمات, ού. ά. θάνατος.
ماتي ميماتί, ε. ά. θανατικός.
ماتل مومασίλ, ε. ά. όμοιος.
σύμφωνος. [συμφωνία.

ماتل موماسελέ, ού. ά. όμοιότης.
مارست مومαρσετέ, ού. ά. άσκη-
σις. επιμελείχ. έμπερία.

ماس مومάς, ε. ά. ό εγγίζων
εις τι. — ού. ά. έφαπτομένη
(γεωμτρ.).

ملك مله ممالخ, πλ. τοϋ ملك مله .
ملك مله ممالخ, πλ. τοϋ ملك مله .
مانع مومανη, ε. ά. ό εμποδι-
ζων, ό κωλύων.

مانع مومανε'άτ, ού. ά. πρρι-
κώλυσις, άπχγόρευσις.

ممتاز مومتάζ, μετ. παθ. ά. έκ-
λεκτός. διακκριμένος. προνο-
μιούχος.

ممتاز مومتαζέ, θ. τοϋ προηγ.

ممثل مومτεσήλ, ε. ά. ευπειθής.

معنى مومτεχήν, ε. ά. ό δοκι-

μάζων. εξεταστής. — μουμ-
τεχάν, μετ. παθ. ά. εξητα-
σμένος. [ρατεταμένος.

معنى مومτεد, μετ. παθ. ά. πα-
معنى مومتعزيزد, ε. ά. συνω-
χειωμένος. [γενέσθαι.

معنى مومتعزيز, ε. ά. άδύνατον
معنى موممستعل, μετ. παθ. ά.
εξηγούμενος. εξωμοιωμένος.
εξωγραφημένος. παραδειγμα-
τισμένος. ό παραδείγματι έκ-
φραζόμενος. [βοηθών.

معنى موميد, ε. ά. παρατείνων. ό
معنى موميدد, μετ. παθ. ά. πα-
ρατεταμένος.

معنى مومدوخ, μετ. παθ. ά.
άξιέπαινος. άξιος ευχαριστίας.
معنى مومدود, μ. παθ. ά. παρα-
τεταμένος. μακρός.

معنى مومير, ού. ά. δίοδος, γέφυρα.
معنى موميريز, ε. ά. νοσηρός
(ιατρ.). [άναμειγμένος.

معنى موميرود, μετ. παθ. ά.
معنى مومسك, ε. ά. φιλάργυρος.
معنى مومزى, ε. ά. ό υπογράφων.

— مومزى, μετ. παθ. ά.
υπογεγραμμένος.

معنى مومكين, ε. ά. δυνατός, πι-
θικός. — ού. ά. πλάσμα.
— بى نأ مومكين, άδύνατος.

ممكنا مومكينάτ, πλ. τοϋ προγ.
άντι ού. πράγματα πιθικά.
πλάσματα.

μουμίλ, ε. α. ἀηδής.
 μεμλεχά, οὐ. α. ἀλική.
 μουμελλέκι, μετ. παθ. α.
 κεκτημένος.
 μελεχέτ, οὐ. α. ἰδιοκτη-
 σία· κράτος· χώρα· ἐπαρχία·
 πόλις.
 μεμλεκετπενάχ, οὐ. π.
 τὸ καταφύγιον τῆς χώρας·
 μονάρχης· διοικητής.
 μεμλοῦ, μετ. παθ. α. πλήρης.
 μεμλούχ, μετ. παθ. α. ἀ-
 λατισμένος· ἄλμυρός.
 μεμλούκι, μετ. παθ. α.
 κεκτημένος· δοῦλος.
 μεμλουχιγέτ, οὐ. α. δου-
 λεία.
 μεμνού, μετ. παθ. α. ἀ-
 πηγορευμένος.
 μεμνουάτ, πλ. τοῦ προηγ.
 μεμνούν, μετ. παθ. α. ἡυ-
 χαριστημένος.
 μεμνουιγέτ, οὐ. α. εὐ-
 χαρίστησις.
 μεμέ, οὐ. τ. μαστός· —
 μεμεδέν κεσμέχι, ἀπυ-
 γαλακτίζειν.
 μουμχίλ, ε. α. ὁ χορηγὼν
 προθεσμίαν.
 μεμχούρ, μετ. παθ. α. ἐ-
 σφοχισμένος.
 μουμίτ, ε. α. ὁ διδούς τὸν
 θάνατον (Θεός).

μουμειγίζ, ε. α. ἐξεταστής·
 ἐκλεκτής· ἀνώτερος ὑπάλλη-
 λος δημοσίου γραφείου (μου-
 μείζης)· — μουμεγέζ, μετ.
 παθ. α. ἐκλεγμένος· ἐξη-
 τασμένος.
 μέν, ἀντ. π. ἐγώ· ὅς· ὅστις.
 μίν, πρῶθ. α. ἐκ· ἀπό· —
 μίν γάϊρ-ι-χαδόν, —
 ἄνευ δικαίωματος· ἀνχζίως·
 — μίν ἔλ-καδόν, ἀνέ-
 καθεν.
 μεναπί, πλ. τοῦ منبع μενπά·
 μοναδζάτ, οὐ. α. δέησις
 πρὸς τὸν Θεόν.
 μοναδί, ε. α. κῆρυξ· —
 μοναδά, μετ. παθ. α. κα-
 λούμενος.
 μενάρ καί
 με(ι)ναρέ, οὐ. α. φανός·
 φάρος· μιναρές.
 μοναζή, ε. α. φιλόνηκος·
 — μοναζά, μετ. παθ. α.
 φιλονεικούμενος.
 μοναζεά, οὐ. α. ἔρις· φι-
 λονεικία. [ζέλ.
 μεναζίλ, πλ. τοῦ منزل μεν-
 αζή· — μοναζίπ, ε. α. ἀρμόδιος·
 εὐλόγος.
 μοναζεπάτ, πλ. τοῦ
 μοναζεπέτ, οὐ. α. ἄρμο-
 διότης· σχέσις· ἀναλογία.
 μονασιπετσήζ, ε. τ.

ἀναρμόδιος· ἄκαιρος· δυσανά-
λογος.

مُنَاسِبَةٌ· μουνασιπετσιζλίχι, οὐ.
τ. ἀναρμοδιότης.

مُنَاسْتَرٌ· μαναστήρ, οὐ. τ. μονα-
στήριον· Μοναστήριον (Βιτώ-
λια) [πόλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς
Τουρκίας].

مُنَاصِبٌ· μενασήπ, πλ. τοῦ منصب
μενσάπ· — اهل· ἔχλ-ι-μενα-
σήπ, οἱ ἐν τέλει.

مُنَاصَفَةٌ· μουνασεφέτ, οὐ. ἅ. τὸ
μερίζειν εἰς δύο ἴσα μέρη.

مُنَاصَفَةٌ· μουνασέφετεν, ἐπ. ἅ. ἐξ
ἡμισείας. [μιντικᾶ.

مُنَاطِقٌ· μενατήχ, πλ. τοῦ منطقة
μεναζίρ, πλ. τοῦ منظر· μαν-
ζαρέ.

مُنَاطَرَةٌ· μουναζαρέ, οὐ. ἅ. ἐξουσίω-
ματα· μουναράτ, οὐ. ἅ. τὸ ἐκ-
διώκειν· ἀντίθεσις, ἐναντιότης.

مُنَافَرَةٌ· μουναφερέτ, οὐ. ἅ. ἀπο-
στροφή, ἀπέχθεια (ἀμοιβαία).

مُنَافِعٌ· μεναφί, πλ. τοῦ منفعت· μεν-
φα'άτ.

مُنَافِقٌ· μουναφίχ, ἐ. ἅ. ὑποκριτής.

مُنَافِقَةٌ· μουναφικάτ, οὐ. ἅ. ὑπο-
χρισία.

مُنَافِقَةٌ· μουναφικλήχ, οὐ. τ. ὡς
τὸ προηγ.

مُنَافِقَةٌ· μουναφί, ἐ. ἅ. ἀντίθετος· ἐ-
μناقشة· μουναχασέ, οὐ. ἅ. ἐξέλεγ-
ξις, ἐξακρίβωσις· ἔρις.

مُنَاقَصَةٌ· μουναχασά, οὐ. ἅ. μειο-
δοσία.

مُنَاقَاةٌ· μουναχεγάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
μουναχεγά, οὐ. ἅ. τὸ συνά-
πτειν γάμον. [μενον· κτῆμα.

مُنَاقَاةٌ· μενάλ, οὐ. ἅ. τὸ ἐπιτυχῶς ἀν-
εμεν· μενάμ, ἐ. ἅ. ὕπνος· ὄνειρον.

مُنَاقَاةٌ· μενάμ, ἐ. ἅ. ὁ δοτὴρ παν-
τός· ἀγαθοῦ (Θεός).

مُنَاقَاةٌ· μενάβ, οὐ. τ. ὁπωροπώλης.

مُنَاقَاةٌ· μουναβίπέ, οὐ. ἅ. διαδοχή·
ἀλλαγή.

مُنَاقَاةٌ· μουναβίπετεν, ἐπ. ἅ. δια-
δοχικῶς, ἐναλλάξ.

مُنَاقَاةٌ· μενπίτ, οὐ. ἅ. τόπος χλόης.

مُنَاقَاةٌ· μουνπίτ, ἐ. ἅ. γόνιμος, εὖ-
φορος.

مُنَاقَاةٌ· μινπέρ, οὐ. ἅ. ἄμβων.

مُنَاقَاةٌ· μουνπτεσίδ, μετ. παθ. ἅ.
ἐστρωμένος· περιχαρής.

مُنَاقَاةٌ· μενπά', οὐ. ἅ. πηγὴ.

مُنَاقَاةٌ· μουνπτε'ής, ἐ. ἅ. ἀπεσταλ-
μένος· προερχόμενος.

مُنَاقَاةٌ· μουνεππίχ, ἐ. ἅ. ὁ εἰδοποιῶν·
ἐρεθίζων.

مُنَاقَاةٌ· μεννέτ, οὐ. ἅ. ὑποχρέωσις·
εὐεργεσία· εὐχαριστία· αἶνος·
— اذعان· δζανιμά· μιννέτ, =
λίαν εὐχαρίστως.

مُنَاقَاةٌ· μαντάρ, οὐ. ἅ. ἴδ. مانتار.

مُنَاقَاةٌ· μιντάν, οὐ. τ. ἐπενδύτης
βραχύς.

مُنَاقَاةٌ· μουντεπίχ, ἐ. ἅ. ἐγρηγο-

ρώς· ἔξυπνος· πεπληροφορη-
μένος.

مونتيدز, ε. α. ὁ παράγων.

مونتيج, ε. α. ὁ ἐκλέγων.

مونتيجا, μετ. παθ. α. ἀ-

ἐλελεγμένος· ἐκλεκτός.

مونتيجات, πλ. τοῦ πργ.

مونتيدار, ε. π. εὐγνώμων.

مونتيس, ε. α. σχετικός·

οἰκετός, συγγενής.

مونتيسيدز, οὐ. α. ὑφα-

σμένος.

مونتيسير, ε. α. διαδεδο-

μένος· δεδημοσιευμένος· διε-

σχορπισμένος. [μων.

مونتيسناس, ε. π. εὐγνώ-

مونتيسير, ε. α. ὁ βοθηῶν·

ἐκδικούμενος.

مونتيز, ε. α. ὁ περιμέ-

νων· προσδοκῶν.

مونتيزام, μετ. παθ. α.

κανονικός· τακτικός.

مونتيف, ε. α. ὁ ὠρελού-

μενος

مونتيف, ε. α. ὁ ἀπομακρυ-

νόμενος· ὁ μὴ ὑπάρχων.

مونتيج, ε. α. ἐλλειπής·

ὁ ἐλαττῶν.

مونتيجλ, ε. α. μετακο-

μισθείς· μεταβάς.

مونتيجم, ε. α. ὁ ἐκδικού-

μενος.

مونتيجا, οὐ. α. κατάληξις.

مونتيجا, ε. α. ὁ ἀφικό-

μενος εἰς τὸ τέλος· τελειόφοι-

τος· ὁ καταλήγων· — μουν-

τεχά, μετ. παθ. α. περάτω-

θεῖς· — οὐ. α. τέλος.

مونتور, μετ. παθ. α. δια-

κεχυμένος· γεγραμμένος ἐν

πεζῷ λόγῳ.

موندز, ε. α. ὁ ἐλκό-

μενος, ἐλκυστός.

موندزر, μετ. παθ. α. ἀπηγ-

μένος· ὁ καταλήγων.

موندزيم, ε. α. ἀστρολό-

γο· ἀστρονόμος.

موندزميد, ε. α. παγωμέ-

νος, πεπηγώς.

موندزيمليك, οὐ. τ. ἀ-

στρονομία· ἡ ιδιότης ἣ τὸ

ἐπάγγελμα τοῦ ἀστρονόμου.

موندزينيك, οὐ. α. κατα-

πέλτης.

موندزينيك, ὡς τὸ π. οηγ.

موندز, ε. α. ὁ κλίνων,

ὁ ῥέπων· — οὐ. α. τραπέζιον

(γεωμτ.)· — شب ستيخ-ي-مουν-

چاريف, ὁ ἔχων σχῆμα τραπε-

ζίου (γεωμτ.). [σμένος.

موندز, ε. α. περιωρι-

موندز, μετ. παθ. α. λε-

λυμένος (ἐπὶ ζητήματος)· ἀ-

νακλυμένος· χηρεύων (ἐπὶ

θέσειως).

موندز, ε. α. καμπύλος·

— χα χὰτ μουνχανί, καμπύ-
λη γραμμή.
مُنْقَى μουνχανήκ, μετ. παθ. ἄ.
πεπνιγμένος· ἀπηγγονισμένος.
مُنْد μένδ, κατὰλήξας περσική ἐν
συνθέσει δηλοῦσα τὸν περιέ-
χοντα· π.χ. حَصَا χησά, με-
ρίς, مُنْد حَصَا χησά μένδ, μέ-
τοχος.
مُنْدَا μανδάλ, οὐ. τ. μάνδαλος.
مُنْدَر مινδέρ, οὐ. ἄ. ἀνάκλιντρον·
στρωμνή. [μενος.
مُنْدَرَج μουνδερίδζ, ἐ. ἄ. περιεχό-
μεν· مُنْدَرَجَات μουνδεριδζάτ, πλ. τοῦ
προηγ. ἀντὶ οὐ. τὰ περιεχό-
μενα. [μένος.
مُنْدَرَس μουνδέρης, ἐ. ἄ. ἐξηλειμ-
μένος· مُنْدَفَع μουνδεφέ, ἐ. ἄ. ἀπωθη-
μένος· ἀποσεσθήμενος.
مُنْدِيل μενδίλ, οὐ. ἄ. ῥινόμακτρον
(μανδήλιον).
مُنْدِر μουνζήρ, ἐ. ἄ. αἰθερός.
مُنْدِل μενζήλ, οὐ. ἄ. σταθμός· ξενῶν·
οἰκία· ταχυδρομεῖον τῆς ξηρᾶς.
مُنْدِل μουνζέλ, μετ. παθ. ἄ.
καταβιβασθείς.
مُنْدِل μουνεζέλ, ὡς τὸ προηγ.
مُنْدِل μενζελέτ, οὐ. ἄ. βαθμός,
ἄξιωμα· θέσις. [δρόμος.
مُنْدِلِي μενζελδζί, οὐ. τ. ταχυ-
μέτρον· مُنْدِلِي μενζελχανέ, οὐ. τ. ξενῶν.
مُنْدِل μενζούλ, μετ. παθ. ἄ. ἀπό-
πληκτος· ἀποπληκτικός.

مُنْدِي μουνζέβι, ἐ. ἄ. ἐρημίτης·
ἀσκητής.
مُنْدِي μουνεζζέχ, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
λεύθερος, ἀνώτερος.
مُنْدِي μουνσέδ, μετ. παθ. ἄ. κε-
κλεισμένος.
مُنْدِي μουνσελήχι, μετ. ἄ. ὁ
προχωρῶν τετακτοποιημένος.
مُنْدِي μενσουπ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
ἔχων σχέσιν, ἀναφοράν, ἀντί-
κων· — اسم ἴσμι-ι-μενσουπ,
ἐπίθετον σχετικόν (γραμμα.).
مُنْدِي μενσίπεν. ἐπ. τοῦ προηγ.
مُنْدِي μενσουπιγέτ, οὐ. ἄ. σ. ἐ-
σις· δεσμός. [φασμένος.
مُنْدِي μενσουδζ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
μεινσούχ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
κυρωμένος.
مُنْدِي μενσουχ, ἐ. ἄ. τεταγμένος.
مُنْدِي μενσέ, οὐ. ἄ. πηγὴ, ἀρχή,
αἰτία.
مُنْدِي μουνσέάτ, οὐ. ἄ. χειρὶς·
γραφον, σχέδιον· επιστολάριον.
مُنْدِي μουνσίδ, ἐ. ἄ. ὁ ἀγγέλων·
ποιητής. [παιδρός.
مُنْدِي μουνσερίχ, ἐ. ἄ. εὐθυμος·
مُنْدِي μουνσεήπ, ἐ. ἄ. διακλα-
δούμενος· ἀπορρέων.
مُنْدِي μουνσάκ, μετ. παθ. ἄ.
διηρημένος.
مُنْدِي μενσούρ, μετ. παθ. ἄ. δε-
δημοσιευμένος· περιβόητος· —
οὐ. ἄ. διάταγμα Αὐτοκράτο-

ρικόν ἢ βεζυρικόν· πρίσμα
(γεωμτρ. καὶ ὀπτική),

منشی· μουνσί, ἐ. ἄ. συντάκτης.

منصب· μανσούπ, οὐ. ἄ. θέσις· ἄ-
ζιώμα· βαθύς.

منصب· μουνσάπ, ἐ. ἄ. ῥέων, ἐκ-
βάλλων (ἐπὶ ποταμοῦ).

منصرف· μουνσαρήφ, ἐ. ἄ. ὁ ἐπι-
στρέψας· ὁ ἐκκλίνας· κλιτός
(γραμμ.). — γε γάρ· ι-μουν-
σαρήφ, ἄκλιτος (γραμμ.).

منصف· μουνσήφ, ἐ. ἄ. εὐθύς, δι-
καιός· εὐσπλαγχνικός.

منصف· μουνσηφνέ, ἐπ. π. δι-
καίως· εὐσπλαγχνικῶς.

منسوب· μενσούπ, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
στηνένος, ἀνυψωμένος· διω-
ρισμένος εἰς θέσιν· — γράμ-
μα προφερόμενον διὰ τοῦ φετ-
χᾶ (γραμμ.).

منصور· μενσούρ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
τῆς θείας ἀρωγῆς ἀξιωθείς.

منضم· μουνζάμ, ἐ. ἄ. συνηνω-
μένος.

منضم· μουνζαμμέ, θ. τοῦ προηγ.
— οὐ. ἄ. παράφυτος· σύμψυ-
τος. [μένος.

منطبع· μουταπή, ἐ. ἄ. τετυπω-

منطبق· μουνταπήχ, ἐ. ἄ. ὁμοιος,

σύμφωνος· συνάδων.

منطقی· μουντεφί, ἐ. ἄ. ἐσθβεσμένος.

منطقی· μαντήκ, οὐ. ἄ. συνδιάλε-
ξις· λογική· — με ἤλκ· ι-

μαντήκ, λογική (ἐπιστήμη).

منطق· μιντάκ καὶ

منطق· μιντακχ, οὐ. ἄ. ζώνη (γρ.).

κύκλος· Ζωδιακός κύκλος·

حاره — μιντικά-ι-χαρρέ, ἡ

διακεκαυμένη ζώνη· —

داره μιντικά-ι-παριδέ, κατε-

ψυγμένη ζώνη· —

منطق· μιντικά-ι-μουτε· διλέ, εὐκρα-

τος ζώνη.

منطقی· μαντική, ἐ. ἄ. λογικός· ὁ
γινώσκων τὴν λογικὴν ἐπι-
στήμην. [προηγ.

منطقیون· μαντικήγειουν, πλ. τοῦ

منطوق· μεντούκ, μετ. παθ. ἄ.

εἰρημένος· — οὐ. ἄ. ἔκφρασις·

ἐννοια· πνεῦμα.

منظار· μινζάρ, οὐ. ἄ. καθρέπτῃς.

منظر· μανζάρ, οὐ. ἄ. βλέμμα·

μορφή· ὄψις.

منظره· μανζαρά, οὐ. ἄ. μορφή·

ὄψις· παράθυρον· μέρος ὀπό-

θεν ταίνονται πολλά.

منظف· μουνεζζάφ, ἐ. ἄ. ἄγνός.

منظور· μενζούρ, μετ. παθ. ἄ. ὁ-

ρώμενος· θεωρούμενος.

منظوم· μανζούμ, μετ. παθ. ἄ. τε-

ταγμένος· ἔμμετρος· — οὐ.

ἄ. ποίημα.

منظومه· μανζουμέ, θ. τοῦ προηγ.

— οὐ. ἄ. σειρά· τάξις, ποίημα.

منع· μέν, οὐ. ἄ. ἀπαγόρευσις, κώ-

λυσις.

μουν'αδίμ, ε. α. ἡφανισμέ-
νος· ἐκμηδεμισμένος.

μουνακήδ, ε. α. δεδεμέ-
νος· συνθηκολογημένος· παρα-
δεκτός.

μουνακίς, ε. α. ἀντίστρο-
φος· ἀντανακλώμενος.

μουνήμ, ε. α. εὐεργέτης
(ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ).

μουν'ημανέ, ε. καὶ ἐπ. π.
φιλοφρονητικός· εὐεργετικός·
φιλοφρόνως· εὐεργετικῶς.

μανγκάλ, οὐ. τ. πύραυνον.

μανγκήρ, οὐ. τ. ὀβολός,
μενφά, ἰδ. منق. [παρῶς.

μουνφεδζίρ, ε. α. ἀναβλύ-
ζων (ὑδωρ)· ἀνατέλλων.

μουνφερίδζ, ε. α. εὐθυμος·
ἡμιάνοικτος· ἀμβλύς (γμτρ).

ζαβιγεῖ μουνφεριδζέ,
αὐβλεῖα γωνία.

μινφάχ, οὐ. α. φουσητήριον.

μενφέζ, οὐ. α. δίοδος· ὁπή.

μουνφερίδ, ε. α. μεμονωμένος.

μουνφερίδεν, ἐπ. α. μεμο-
νομένως· χωριστά.

μενφές, οὐ. α. μέρος ἐν ᾧ
δύνχται τις ἀναπνεῦσαι.

μουνεφφίς, ε. α. πνευστικός.

μουνφασήλ, ε. α. κεχω-
ρισμένος· — زماٹر ζαμαῖρ-ι-
μουνφασηλέ, ἀντωνυμῖαι ἀπό-
λυτοι (γρχμ.).

μενφε'άτ, οὐ. α. ὠφέλεια.
μενφε'ατσήζ, ε. τ. ἀνω-
φελής.

μενφά'ατλανδηρυάκ,
ρ. τ. ὠφελεῖν τινά.

μουνφε'ατλανμάκ, ρ.τ.
ὠφελεῖσθαι.

μουνφε'ατλή, ε. τ. ἐπω-
φελής· ἐπικερδής.

μουνφε'ήλ, ε. α. πεποιη-
μένος· τεθλιμμένος.

μουνφρήκ, ε. α. ὁ τρέφων.

μουνφρέκι, ε. α. ἀπεσπα-
σμένος. [σητός.

μενφούρ, μετ. παθ. α. μι-

μενφούζ, ε. α. ἐπίσημος·
ισχύων. [νοητές.

μουνφε'ρήμ, ε. α. κατχ-
μενφά, οὐ. α. τόπος ἐξορίας.

μενφί, μετ. παθ. α. ἀρνη-
τικός· ἐξόριστος. [πειθής.

μουνκάδ, μετ. παθ. α. εὐ-

μανγκάλ, οὐ. τ. πύραυνον.

μουνκαπήζ, ε. α. δυσκοί-
λιος· στυπτικός· συλληφθείς.

μανγκήρ, οὐ. τ. ὀβολός, νό-
μισμα γάλκινον.

μουνκαρήζ, ε. α. ἐσθε-
σμένος, ἐξηλειμμένος.

μουνκασήμ, ε. α. διαιρού-
μενος· διαιρέσιμος.

μουνεκκάς, μετ. παθ. α.
ἐκχονογραφημένος.

منقضى μουνκαζί, ἐ. ἄ. περατωθεῖς.
منقطع μουνκατή, ἐ. ἄ. κεκομ-
μένος· ἐλιπών.

منقل μινχάλ, ἴδ. مائل مان· ἄλ.

منقلب μουνκαλίτ, ἐ. ἄ. μεταβε-
βλημένος.

منقله μινκαλέ, οὐ. ἄ. ἀναγωγεύς.

منقوش μενκούς, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
ζωγραφημένος.

منقول μενκούλ, μετ. παθ. ἄ. με-
ταχομισθεῖς· ὅ ἐκ παραδόσεως·
μεταφορικός.

منكب μουνκίπ, οὐ. ἄ. ὦμος.

منكر μουνκίρ, ἐ. ἄ. ἀρνούμενος,
ἀγνώμων — μουνκέρ, μετ.
παθ. ἄ. ἡρνημένος· ἄγνωστος·
ἀμφίβολος· ἀθέμιτος.

منكر μουνεκκέρ, μετ. παθ. ἄ.
ἀόριστος· ἄγνωστος.

منكسر μουνκεσίρ, ἐ. ἄ. συντετριμ-
μένος· δυσηρεστημένος· δια-
τεθλασμένος (ἐπὶ φωτός).

منكسف μουνκεσίφ, ἐ. ἄ. σκοτι-
σθεῖς.

منكشف μουνκεσίφ, ἐ. ἄ. ἀποκε-
χαλυμμένος.

منكنه μένκενε, οὐ. τ. πιεστήριον.

منكنه μενκενελεμέχι, ρ. τ. πιέ-
ζειν διὰ τοῦ πιεστηρίου.

منكنه μενκενελενμέχι, ρ. τ.
πιέζεσθαι διὰ τοῦ πιεστηρίου.

منكوحه μενχίουχά, οὐ. ἄ. ἡ νό-
μιμος σύζυγος.

منكوس μενχιούς, οὐ. ἄ. ἀνκτε-
τραυμένος.

منكوش μενχιούς, οὐ. π. ἐνώτιον·
κίνα μουνλά, οὐ. ἄ. σοός· θεο-
λόγος· κύριος, ἴδ. مولا.

منوال μινθάλ, οὐ. ἄ. τρόπος, μέ-
θοδος.

منور μουνεθβέρ, μετ. παθ. ἄ.
ἀντί· ἐ. φωτεινός.

منوط μενούτ, μετ. παθ. ἄ. ἐξηρ-
τημένος· ἀποκείμενος.

منوم μενούμ, ἐ. ἄ. ὑπνωτικός·
ναρκωτικός.

منوى μενθί, μετ. παθ. ἄ. μελε-
τώμενος — οὐ. ἄ. σκοπός·
πρόθεσις.

منوي με.θίγεν, ἐπ. ἄ. ἐπὶ σκοπῶ-
ν· μίνχα, ἐπ. ἄ. ἐξ αὐτῆς· πλῆν·
κίνα μίνχου, ἀντ. ἄ. ἐξ αὐτοῦ.

منوي μουνχεδίμ, ἐ. ἄ. κεκρημι-
σμένος.

منوي μουνχεζίμ, ἐ. ἄ. ἡττημέ-
νος· εἰς φυγὴν τετραμμένος.

منوي μουνχεζίμεν, ἐπ. ἄ. τοῦ
προηγ. ἐν ἡττη.

منوي μενχί, μετ. παθ. ἄ. ἀπη-
γορευμένος.

منوي μενχίγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

منوي μενί, οὐ. ἄ. σπέρμα (ἄνδρος)·
γονή.

منوي μουνίρ, ἐ. ἄ. φωτεινός, φαεινός·
منوي μενί, ἐ. ἄ. ἰσχυρός· ἀπρό-
σιτος.

μουνίφ, ε.ά. ὑψηλός, ἔξοχος.
μού, οὐ. π. θρίξ.

μεβάτ, οὐ. ά. πρᾶγμα ἄ-
ψυον· γῆ ἀκαλλιέργητος.

μούτ, οὐ. ά. θάνατος.

μεββάδζ, ε.ά. τριχυμῶδης.

μούβδζεχέ, οὐ.ά. τὸ ἀν-
τιπαριστᾶσθαι· παρουσία.

μούβδζεχέτεν, επ. ά.
ἀντικρυστά· παρουσία· κατ'
ἀντιμωλίαν.

μούβαχχάζ, μετ. παθ. ά.
ἐλεγχόμενος τιμωρούμενος· ὑ-
πεύθυνος.

μούβαχεζέ, οὐ. ά. φώρα-
σις· ἐπιτίμησης· τιμωρία· εὐ-
θύνη.

μεβάδδ, πλ. τοῦ מודה.

μούβχζενέ, οὐ. ά. ἱστορ-
ροπία.

μούβαζί, ε.ά. ἀντικρυνός·
παράλληλος· — خط· χάττ-ι-
μούβχζί, παράλληλος γραμ-
μή (γεωμ.).

μούβασίμ, πλ. τοῦ موسم·
اربعه — μεβάσιμ-ι-εἰρπά', αἱ
τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους.

μούβασί, πλ. τοῦ ماشیه.

μούβασιλέτ, οὐ. ά. συνέν-
τευξις.

μούβαζα'ά, οὐ.ά. τὸ στοι-
χηματίζειν· προσποίησης· εἰ-
κονικότης.

μούβαφήκ, ε.ά. σύμψω-
νος· κατὰλληλος.

μούβαφεκάτ, οὐ. ά. συμ-
φωνία· εὐνοια.

μούβακήφ, πλ. τοῦ موقف.

μούβακή, πλ. τοῦ موقع.

μούβαλάτ, οὐ. ά. φιλία.

μούβαλήδ, πλ. τοῦ مولود,
στοιχεῖα τῆς φύσεως· ثلاث —

μεβαλίδ-ι-σελασέ, τὰ τρία στοι-
χεῖα (ζῶα, φυτὰ καὶ μέταλ-
λα)· — علم· ἡλμ-ι-μεβαλίδ, ἡ
φυσικὴ ἱστορία.

μούβανή', πλ. τοῦ مانع.

μούβαχεπέ, οὐ. ά. ὄωρεά·
χάρις.

μούπίδ, ε.ά. σοφός· περί-
νους. [νιος.

μούεπέπэд, μετ. παθ.ά. αἰώ-
νι· — מוּעָד· μούεπέπעדεν. επ.ά. αἰωνίως.

μού-πε-μού, επ. π. τρίχα
πρὸς τρίχα = ἀκριβῶς, λεπτο-
μερῶς.

μούέτ, οὐ. ά. θάνατος.

μούτ, οὐ. ά. εὐτυχία.

μούτλοῦ, ε. τ. εὐτυχίας.

μούτεμίν, ε.ά. ὁ ἔχων πί-
στιν τινί· ἄξιος ἐμπιστοσύνης.

μούτά, πλ. τοῦ میت.

μούτί, ε.ά. ἐπικήδειος· ἐπι-
τάφιος.

μούεσίρ, ε.ά. ἀποτελε-
σματικός· ἐνεργητικός.

μουεσσέρ, έ. ά. ό αίσθανό-
μενος έντύπωσιν.

μουθ μέδσηχ, ου. ά. συμφωνία·
έγγραφον.

μουθ μέδδζ, ου. ά. χῦμα.

μουθζίπ, έ. ά. αίτιος —

ου. ά. αίτία· χρεία· — γ. πέρ

μουθζίπ, συνωδά· — μου-

θζέπ, μετ. παθ.ά. αναγκαῖος·

— ου. ά. ανάγκη· γράμμα

έπίσημον διαλαμβάνον περι-

ληπτιῶς τήν έννοιαν προσε-

δοθέντος ύψηλοῦ φερμανίου.

μουθζιπέ, ου. ά. πρότασις

καταφατική (λογική). [δά.

μουθζιπίνδζε, έπ.ά. συνω-

μουθζίδ, έ. ά. έφευρέτης,

ό ένισύων

μουθζ'ρ, έ. ά. ό έννοιχιζων.

μουθζιζ, έ. ά. βραχυλόγος·

συνοπτικός· — μουθζέζ, μετ.

παθ. ά. συνωπισμένος.

μουθζζέν, έ. π. χυμα-

τώδης.

μου'εδζελ, έ. ά. ό αναβάλ-

λων έπί ώρισμένον χρόνον· —

μου'εδζελ, μετ. παθ. ά. έμ-

πρόθεσμος.

μουθζζούδ, μετ. παθ. ά.

πραγματωθείς· παρών· — ου.

ά. δημιούργημα· — ι' νά μεθ-

δζούδ, άπών.

μουθεδζίχ, έ. ά. ό έρμη-

νεύων· — μουθεδζέχ, έρμη-

νευθείς· έγκριτος· σύμφωνος·

τῷ κανόνι. [μογودα·

μουθεδζουδάτ, πλ. τοῦ

μουθεχχτήδ, έ. ά. μονοθεϊ-

στής.

μουθεχχιδίν, πλ. τοῦ πργ.

μουθεχχτήξ, έ. ά. φοβερός·

μου'εχχτήρ, έ. ά. ό άνα-

βάλλων· — μου'εχχάρ, μετ.

παθ. ά. άναβεβλημένος· μετα-

βεβλημένος· μεταγενέστερος·

— επ. ά. έπειτα.

μου'αχχάρεν, επ. ά. επί-

τέλους· προσεχῶς.

μου'εδδά, έ. καί ου. ά. έξω-

φλημένος· έννοια.

μου'εδδ'ήπ, έ. ά. ό άνατρέ-

φων· — μουεδδέπ, μετ. παθ.

ά. χρηστοίτης.

μουθεδδέτ, ου. ά. άγάπη·

μουθεδδετλού, έ. ά. προς-

φιλής.

μουθεδδού, μετ. παθ. ά. καί

ου. ά. άνχτεθείς· άνάπαυσις πνεύ-

ματος· έππος πειθήνιος.

μούδα, ξ. συρμός.

μουθεδδ'ή, έ. καί ου. ά. ό

άποτίνων· έννοια.

μούεζζίν, έ.ά. μου'εζζίνης·

μούεζζή, έ. ά. ένοχληθείς·

μόρ, έ. τ. ίόχρους.

μούρ, ου. π. μύρμηξ.

μορθ μουρίς, ἐ. ἄ. ὁ κληροδοτῶν
αἴτιος.

μορχ μουβερρί, ἐ. ἄ. ιστορι-
κός. — μουβερράχ, μετ. παθ.
ἄ. χρονολογημένος.

μορχά μουβερρέχαν, ἐπ. ἄ. ὑπὸ
χρονολογίαν.

μορχίν μουβερρίχην, πλ. τοῦ μορχ.
μορδ μεβρίδ, οὐ. ἄ. σταθμός· ὁ-
δός. [κληρονομικός.

μορδ μεβρούς, μετ. παθ. ἄ.
μορδ μεβρού, μετ. παθ. ἄ.
φθάσας· ἀκόμηνος.

μορίνη μουρίνα, οὐ. τ. θύννος.

μορζε μουβεζζί, ἐ. ἄ. διανομείς.

μοζον μεβζούν, μετ. παθ. ἄ. ἐ-
ζυγισμένος· ἔμμετρος· σύμ-
μετρος. — ἵ να μεβζούν, ἄ-
σύμμετρος.

μοζέ, ζ. μουσεῖον.

μουζίκα, ζ. μουσική (τρ.)

μουβεσσάχ, ἐ. ἄ. ὁ μολύνων.

μουβεσσάχ, ἐ. ἄ. μεμολυ-
σμένος.

μουῖσσις, ἐ. ἄ. ὁ θεμε-
λιῶν νομοθέτης. — μουῖσ-
σές, μετ. παθ. ἄ. τεθε. ελιω-
μένος.

μουσική, οὐ. ἄ. μουσική
(τέχνη).

μωβήμ, οὐ. ἄ. ὥρα· και-
ρός· ἐποχή· ὥρα τοῦ ἔτους.

μωβίς, ἐ. ἄ. λεπτο

λόγος, ὑποπτος ὁ ὑποκινῶν,
σκιοδείης.

μωβούμ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
ἐπὶ τινι διχχεκριμένος.

μωβί. ἐ. ἄ. μωταϊκός·
ἰουδαῖος.

μωβ, ὃν κύρ. Μωῦσῆς.
μωβούλα, οὐ. τ. μέσπι-
λον. [λόγος.

μωβίχάρ, ἐ. ἄ. ἀκριβο-
ύβκαφάνε, ἐ. π. ἄ-
κριβής, λεπτομερής.

μωβίχάφί, ἐ. π. ἀκρί-
βεια· ἰκανότης.

μωβλούκ, ἴδ. مصلق.

μωβούρ, μετ. παθ. ἄ.
προσδιωρισμένος (ἐπὶ οὐτι-
στικοῦ).

μωβούλ, μετ. παθ. ἄ. ὁ
εἰς ὃν ἀφικνεῖται τι.

μωβή, ἐ. ἄ. ὁ παραγγέλ-
λων τι· διαθέτης.

μωβεσσά, μετ. παθ. ἄ. ἐκ-
τελεστής διαθήκης· κηδεμών.

μωβήχ, ἐ. ἄ. ὁ σκαφηνίζων.

μωβζή, οὐ. ἄ. θέσις· τόπος.

μωβζή, ἐ. ἄ. τοπικός.

μωβζού, μετ. παθ. ἄ. τε-
θειμένος. — οὐ. ἄ. ὑποκείμε-
νος (λογική)· θέμα ἐπιστήμης.

μωβτήν, οὐ. ἄ. πατρίς· πε-
δίον μάχης.

μωβζζήφ, ἐ. ἄ. ὁ ὀρίζων

τὸ καθήκον τινός· — μουβεζ-
ζάφ, μετ. παθ. ἅ. ἔμμισθος·
عسكر — μουβεζζάφ ἄσκέρ, τα-
κτικός στρατός.
مودع μεβ'ήδ, οὐ. ἅ. ὑπόσχεσις·
لّٰٓٔٔٔٔٔٔٔ προθεσμίας.
مودع μεβ'ήδ, οὐ. ἅ. ὡς τὸ πρῆ.
مودع μεβ'οῦδ, μετ. παθ. ἅ. ὑ-
πεσχημένος· προωρισμένος.
موفق موبهفزه, ε. ἅ. ὁ βοηθῶν·
— موبهفزه, μετ. παθ. ἅ.
βοηθούμενος· ἐπιτυχάνων· ὁ
κατορθώνων.
موفق موبهفزه, οὐ. ἅ.
τὸ ἐπιτυχάνειν κατορθώνειν.
موفق موبهفزه, موبهفزه, οὐ. τ. ἅποτυχία.
موفق موبهفزه, μετ. παθ. ἅ.
πελυάριθμος.
موفق موبهفزه, ε. ἅ. ὁ ἀποτίνων, ὁ
ἐκπληρῶν· — موبهفزه, ὁ ἐκτε-
λῶν ὑποχρέωσιν· ὁ ἀποτίνων.
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. καιρὸς ὡ-
ρισμένος.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. ὁ προς-
διορίζων τὸν καιρόν· ὑπάλ-
ληλος ἔργον ἔχων νὰ κανονί-
ζη τὰ δημόσια ὥρολόγια· —
موبهفزه, μετ. παθ. ἅ. πρόσ-
καιρος, προσωρινός.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. προσω-
ρινῶς.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. ὁ τιμῶν

— μουβεκχάρ, μετ. παθ. ἅ.
σεβαστός.
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. τόπος, θέσις.
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. σταθμός.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. περιοδικός·
١ — موقت موبهفزه, ρεσαλέϊ μεβχουτά,
περιοδικόν (σύγγραμμα).
موقت موبهفزه, μετ. παθ. ἅ. ἅ-
φιερωμένος· ἐξηρτημένος.
موقت موبهفزه, πλ. τοῦ πρῆ.
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. σύνταγμα·
συνοδία· همایون — موبهفزه-
χουμαγιούν, τὸ Αὐτοκρατορι-
κὸν στρατόπεδον· πρωτεύουσά
τοῦ Κράτους.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. ὁ ὀχυρῶν·
— موقت موبهفزه, μετ. παθ. ἅ.
ὠχυρωμένος.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. ὁ διορί-
ζων ἐπίτροπον· — موقت موبهفزه,
μετ. παθ. ἅ. ἐπίτροπος· ἀντι-
πρόσωπος.
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. Κύ-
ριος· Θεός· εὐεργέτης· ἐταῖ-
ρος, συνάδελφος· ὁ ἀπελευθε-
ρῶν δοῦλον· δοῦλος ἀπελευθε-
ρωμένος.
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. ὁ Κύριος
τῶν (Θεός).
موقت موبهفزه, οὐ. ἅ. τόπος ἢ χρό-
νος γεννήσεως· γέννησις.
موقت موبهفزه, ε. ἅ. γεννήτωρ·
μάμμος· الحوضه — موبهفزه

λίδ-ουλ-χουμουζά, ὄζυγονον.
 111 — μουβελλίδ-ουλ-μά, ὁ-
 ὄρογονον — μουβελλεδ, μετ.
 παθ. ἄ. γεγεννημένος.
 مولد μουβελλιδέ, ἐ. ἄ. θ. τοῦ
 προηγ. μαία· μήτηρ.
 مؤلف μου'ελλίφ, ἐ. ἄ. συμβιθα-
 στή· συγγραφεύς — μου'ελ-
 λέφ, μετ. παθ. ἄ. συνδιηλ-
 λαχένος· συμβιθαζόμενος —
 μου'ελλέφ, οὐ. ἄ. σύγγραμμα.
 مؤلفات μου'ελλεφάτ, οὐ. ἄ. πλ.
 τοῦ مؤلف μουελλέφ.
 مؤلف μου'ελλίμ, ἐ. ἄ. ὁ θλίβων·
 — μου'ελλέμ, τεθλιμμένος.
 مولد μεθλουδ, μετ. παθ. ἄ. ἄν-
 τὶ οὐ. γεγεννημένος· παιδίον·
 γέννησις· γεννέθλια. [τος.
 مولوز μολόζ, οὐ. τ. σωρὸς γώμα-
 ρι· μολοζ, οὐ. ἄ. δερβίσης,
 μεθλεβής.
 مولود μεθλεβιγέτ, οὐ. ἄ. τὸ ἄ-
 ξίωμα· ὁ βαθμός· ἡ ὑπηρεσία
 τοῦ Моллѣ· τὸ εἶναι ἐκ τοῦ
 τάγματος τῶν δερβισῶν Με-
 βλεβίδων.
 مؤلف μόλα, ξ. ἀνάπαυλα.
 مؤلف μούμ, οὐ. π. ἄ. τ. κηρίον,
 ἄγιοκέρι.
 مؤمن μου'μίν, ἐ. ἄ. πιστός
 (μουσουλμάνος).
 مؤمنين μου'μινίν, πλ. τοῦ προγ.
 مؤلف μουμί, ἐ. ἄ. ὁ νεύων —

μουμά, μετ. παθ. ἄ. ὑποδε-
 δειγμένος.
 مؤلف μουμά ἰλέ'ιχ, φρ. ἄ. ὁ
 εἰρημένος.
 مؤلف μουμία, οὐ. π. μουμία.
 مؤلف μου'εννές, ἐ. ἄ. θηλυκός
 (γραμμ.). [ἡμερος.
 مؤلف μου'νίς, ἐ. ἄ. ὁ ἐξοικειῶν·
 مؤلف μεθχιπέ, οὐ. ἄ. δῶρον.
 مؤلف μεθ, οὐ. π. μετ. παθ. ἄ.
 δεδωρημένος.
 مؤلف μεθχούμ, μετ. παθ. ἄ.
 φαντασιώδης.
 مؤلف μόγι, οὐ. π. θρίζ
 مؤلف μου'εϊγίδ, ἐ. ἄ. ὁ ἐνισχύων·
 — μου'εϊγέδ, μετ. παθ. ἄ.
 ἐνισχυμένος. [ραία.
 مؤلف μέχ, οὐ. π. σελήνη· γυνή ὡ-
 μ. μίχ, ἐ. π. μέγας — κ. χίχ-
 ου μίχ, μικροὶ καὶ μεγάλοι.
 مؤلف μεχάπ, οὐ. ἄ. τόπος ἐπι-
 κίνδυνος.
 مؤلف μεχαπέτ, οὐ. ἄ. μεγα-
 λεῖον· δύναμις.
 مؤلف μεχαπέτλοῦ, ἐ. τ. σιθα-
 στός· μεγαλειότατος (ὁ Σουλ-
 τάνος). [στης.
 مؤلف μουχαδζίρ, ἐ. ἄ. μετανά-
 κτ· μουχαδζιζέτ, οὐ. ἄ. μετα-
 νάστευσις.
 مؤلف μουχαδζιρίν, πλ. τοῦ مؤلف.
 مؤلف μουχαδζεμέ, οὐ. ἄ. βία·
 σπουδή.

مربانτ μουχαδζεμάτ, πλ. τοῦ
προηγ. ἐπιθέσεις. [πεῖρα.

مربانτ μεχαρέτ, οὐ. ἄ. ἱκανότης·
مربانτ मिखान, πλ. τοῦ α.

مربانτ मुखान, ἐ. ἄ. ἐξευτελισμένος.
مربانτ मेखानेत, οὐ. ἄ. περιφρό-
νησις· ἐξευτελισμός.

مربانτ मेखपारे, οὐ. π. τευάχιον
σελήνης· γυνή σεληνοπρό-
σωπος.

مربانτ मेखताप, οὐ. π. λάμψις σε-
λήνης· εἶδος πυροτεχνήματος.

مربانτ मुखतेदी, ἐ. ἄ. ὁ τὴν τοῦ
Θεοῦ ὁδὸν πορευόμενος· ὁ ἄ-
σπαζόμενος τὸν Ἰσλαμισμόν.

مربانτ मिखतेर, ἐ. π. μεῖζων· ἀνώ-
τερος· ἀκόλουθος.

مربانτ मुखतेम, ἐ. ἄ. ὁ προσέ-
χων· τεθλιμμένος.

مربانτ मेखडूर, μετ. παθ. ἄ.
ἀποκεχωρισμένος· κεκομμένος.

مربانτ मेखडे, οὐ. π. ἡμισέλη-
νος (σημαία). [πλόνειν.

مربانτ मेखद, οὐ. ἄ. λίκνον· τὸ ἄ-
مربانτ मेखदूम, μετ. παθ. ἄ.
κεκρημισμένος.

مربانτ मेखदी, ἐ. ἄ. ὠδηγημένος
εἰς τὴν εὐθειάν.

مربانτ मुखदा, ἐ. ἄ. δεδωρημένος.

مربانτ मिख, οὐ. π. φιλία· ἥλιος.

مربانτ मुख, οὐ. π. σφραγίς.

مربانτ मिखरेपान, ἐ. π. φίλος εὐ-
σπλαγχνος.

مربانτ मिखरेपानि, οὐ. π. φιλία·
— ἐ. π. φιλικός.

مربانτ मुखरेदार, κ. मुखसुरदार,
ἐ. π. σφραγιδοφύλαξ.

مربانτ मुखसुरलेमेखि, ρ. τ.
σφραγίζειν (δι' ἄλλου).

مربانτ मुखसुरलेमेखि, ρ. τ.
σφραγίζειν.

مربانτ मेखरु, ἐ. π. σεληνοπρό-
σωπος (γυνή).

مربانτ मेखरेदार, ἐ. π. ἐστιλ-
θωμένος. [θόνειν.

مربانτ मुखरेलेमेखि, ρ. τ. στιλ-

مربانτ मुखरेलि, ἐ. τ. ἐστιλθω-
μένος.

مربانτ मेखरूल, ἐ. ἄ. ἐξησθενη-
μένος, ἰσχνός.

مربانτ मेखरूम, μετ. παθ. ἄ.
κατεστραμμένος· ἥττημένος.

مربانτ मेखेल, οὐ. ἄ. ἀναβολή· προ-
θεσμία.

مربانτ मेखलेन, ἐ. π. ἄ. ἐμπροθέσμως.

مربانτ मुखलेत, οὐ. ἄ. προθεσμία.

مربانτ मेखलिका, ἐ. ἄ. καλλιπρό-
σωπος.

مربانτ मुखलिक, ἐ. ἄ. ὁ ἀπολλύς,
ὁ ἐρημῶν.

مربانτ मेखलेके, οὐ. ἄ. τόπος
ἐπικίνδυνος· κίνδυνος.

مربانτ मुखलिम, ἐ. ἄ. ὁ παρέχων
μερίμνας· σπουδαῖος· ἀναγ-
καῖος. — مربي-मुखलि,
ὕποθεσις σπουδαία.

مكن ميخμά ἔμκεν, φρ. ἄ.
κατὰ τὸ δυνατόν.

مياث μου/ιμμάτ, πλ. τοῦ مياث,
θ. τοῦ مياث μου/ιμ, — οὐ.
ἄ. ἐφόδια.

مياث ميخμάζ, οὐ. ἄ. πτερνιστήρ.
مياث ميخمان, ἐ. π. ξένος· مياث —
ميخمان γανέ, ξενών.

مياث ميخبان پيربەر, ἐ. π.
φιλόξενος.

مياث ميخماندآر, ἐ. π. φιλό-
ξενος· ὁ ὠρισμένος εἰς ὑποδο-
χὴν ξένου. [φιλοξενία.

مياث ميخماندارلق, οὐ. τ.
مياث ميخمانی, οὐ. π. φιλοξενία·
εὐωχία· γάμος.

مياث ميخمەز, οὐ. ἄ. πτερνιστήρ.
مياث مويخمیل, ἐ. ἄ. ὁ ἀμελῶν·
ὁ ὀλιγωρῶν — μويخمن, μετ.
παθ. ἄ. παρημελημένος.

مياث مويخمەلات, οὐ. ἄ. πράγ-
ματα ἀνωφελῆ, μάταια.

مياث مويخمۇز, μετ. παθ. ἄ. ὁ
φέρων τὸ σημεῖον (°) χεμζέ.

مياث مويخمۇز, κατὰ παραφθ.
τοῦ مياث ميخمەز.

مياث مويخمۇزلاقم, ρ. τ.
περνίζειν.

مياث مويخمىمە, θ. τοῦ مياث.

مياث مويخەندىس, ἐ. ἄ. μηχαν-
ικός.

مياث مويخەدار, ἐ. π. σελήνοειδής.

مياث مويخەيغەآ, μετ. παθ. ἄ.

ἡτοιμασμένοι· — οὐ. ἄ. τὸ
παρασκευάζεσθαι.

مياث مويخىپ, ἐ. ἄ. φοβερός.
مياث مويخەيغەين, ἐ. ἄ. ὁ ἀσφα-
λίζων· ὁ περιφρουρῶν.

مياث مويخىن, ἐ. π. ἀνώτατος, μέ-
γιστος.

مياث مويخىن, ἐ. ἄ. ὁ περιφρουρῶν.

مياث مويخەيغە, ἐ. ἄ. ὁ ἐτοιμά-
ζων· διατεθείς.

مياث موي, πρόθ. ἄ. μήπως· — مياث
مويخەپدەيم, μήπως ἔκαυε;

مياث مويغى, οὐ. π. οἶνος· مياث —
مويغى خاړ καὶ مياث — مويخەر,
οἶνό·λοιζ· مياث — مويغى فە-
رۇز, οἶνοπώλης. [τάδε.

مياث مويغەت, πλ. τοῦ مياث, ἑκατον-

مياث مويغەن, πλ. τοῦ مياث. [مياث.

مياث مويغەيغەآ, ἐ. ἄ. ὑπερθ. τοῦ
مياث مويغەيغەين, πλ. τοῦ مياث.

مياث مويغەن, οὐ. ἄ. μέση· τὸ μέ-
σον· — ἐ. π. ἄ. μεταξὺ· ἀνα-
μέσον· مياث — مويغەن مويغەز, ἐ.
μεταξὺ ἡμῶν.

مياث مويغەندەزى, ἐ. π. ὁ μεσο-
λαβῶν· μεσίτης.

مياث مويغەندەزىلىكى, οὐ. τ.
μεσιτεία.

مياث مويغەنە, οὐ. π. τὸ μεταξὺ,
τὸ μέσον.

مياث مويغەبەمەت, οὐ. ἄ. τὸ
συμφωνεῖν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ.

مياث مويغەخ, πλ. τοῦ مياث, ὕδατα.

μῖέ, ἑ. ἀριθμ. ἅ. ἑκατόν. —
οὐ. ἅ. ἑκατοντάς.

μεγίτ, οὐ. ἅ. νεκρός.

μεγιτέ, οὐ. ἅ. πτώμα ζώου.

μῖσάχ, οὐ. ἅ. συνθήκη· ὑ-
ποχρέωσις.

μήχ, οὐ. π. καρφίον.

μεγιχανέ, οὐ. π. οἶνοπω-
λεῖτον· καπηλεῖτον [πῆλος.

μεγιχανεζί, οὐ. τ. κά-

μηχλατμάχ, ρ. τ. καρ-
φόνειν (δι' ἄλλου).

μηχλαμάχ, ἴδ. μῖχλμ.

μῖχλανμάχ, ἴδ. μῖχλμ.

μῖχλαδής, οὐ. τ. μαγνήτης.

μῖχλαμάχ, ρ. τ. καρφόνειν.

μῖχλανμάχ, ρ. τ. καρφό-
νεσθαι.

μῖχλή, ἑ. τ. καρτωμένος.

μεγιχός, ἑ. π. ὑπόξυνος.

μεγιδάν, οὐ. ἅ. πλατεῖα·

πεδῖον· ἀπόστασις. —

μεῖδανί, ἵπποδρόμιον· πλα-

τεῖα ἵπποδρομίον ἐν Κων]πό-

λει· ورمك — μεῖδαν βερμέχι,

δίδειν καιρόν· ἐπιτρέπειν.

μῖρ, οὐ. π. ἀρχηγός. Κύριος·

μῖρ-ι-λιθά, ὑποστρά-

τηγος. — μῖρ-ι-ἀλαῖ.

συνταγματάρχης· اخور — μῖρ

-ι-ἀχόρ, σταυλάρχης· كلام —

μῖρ-ι-κελάμ, εὐγλωττος, ῥήτωρ

μῖράς, οὐ. ἅ. κληρονομία

μῖράς γεμέχι, κληρο-
νομεῖν. [νόμος.

μῖράς χόρ, ἑ. π. κληρο-

μῖράν, πλ. τοῦ μῖρ.

μῖρζά, ἑ. π. ἡγεμονόπαις,

κύριος· προτασσόμενον μὲν

τῶν δοναύτων χρησιμεύει ὥς

ἐπίθετον εἰς ἄνδρας λογίους,

ἐπιτασσόμενον δὲ δηλοῦν τὸν

ὄντα ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας.

μῖρί, ἑ. π. δημόσιος.

μῖζάν, οὐ. ἅ. ζυγός· Ζυγός

(ἀστερισμός)· μέτρον· βάσκι-

νος, δοκιμή (ἀριθμ.)· —

μῖζάν-ουλ-χαρχέ, θερ-

μόμετρον.

μῖρσεσίρ, ἑ. ἅ. ὁ διευκο-

λύνων· ὁ εὐωδῶν· — μῖρσε-

σέρ, μετ. παθ. εὐχολος, εὐκχ-

τόρθωτος. | εὐπορία.

μῖρσερέτ, οὐ. ἅ. εὐκολία·

μῖρσεσούρ, ἑ. ἅ. εὐκολυμέ-

νος, εὐκατόρθωτος.

μῖτέ, οὐ. τ. δρύς.

μῖσελέχι, οὐ. τ. δρυῶν,

δάσος δρυῶν.

μῖσίν, οὐ. π. δέρμα προ-

βάτου κατηργασμένον.

μήχ, οὐ. π. ὁμίχλη· ἀτμός·

νέφος.

μῖφουρούς, ἑ. π. οἶνοπώ-

λης· μετφρ. πνευματικὸς ἀρ-

χηγός.

μικὰτ, οὐ. ἄ. χρόνος ὠρι-
σμένος· ἐποχή.

μικὰδ, οὐ. π. οἶνοπωλεῖτον.
μικὸν μεῖκισούν, οὐ. π. οἶνόχρους·
ἐρυθρός. [ἔρως.

μῖλ, οὐ. ἄ. κλίσις, ἀγάπη·
μῖλ, οὐ. ἄ. μήλη (ἐργαλεῖτον
χειρουργικόν).

μῖλ, οὐ. ἄ. μίλιον· πλ. μίολ.
μῖλὰδ, οὐ. ἄ. γέννησις·

μῖλὰδ-ι-ῆσά, ἡ γέν-
νησις τοῦ I. Χριστοῦ. —
ταρήγ-ι-μῖλὰδ, ἡ ἀπὸ Χριστοῦ
χρονολογία.

μῖλὰν, οὐ. ἄ. κλίσις· ἀ-
γάπη· ἐπιθυμία. [ριον.

μῖλόν, οὐ. τ. ἑκατομμύ-
μῖν μουγεμμέν, ἐ. ἄ. εὐτυχισμέ-
νος· εὐτυχής.

μῖντ, οὐ. ἄ. τὸ δε-
ξιὸν μέρος· εὐτυχία.

μῖον μαῖμούν, οὐ. π. τ. πίθηκος.

μῖον μεγιμούν, μετ. παθ. ἄ. εὐ-
δαίμων.

μῖμ, ἐ. ἄ. ἴδιος τῷ γράμ-
ματι ρ μῖμ· ὁ περιέχων ἐν τῇ
ρίζῃ αὐτοῦ ρ.

μῖνὰ, οὐ. π. μῖλτον· ὕελος·
χρῶμα κυανοῦν. [μένος.

μῖνὰκάρ, ἐ. π. μεμιλτω-
μῖνὰκάρ, οὐ. π. μῖλ-
μῖνέ, ἴδ. μῖν. [τωσις.

μῖνελί, ἐ. τ. μεμιλτωμένος.
μῖνέ, οὐ. π. καρπός· ὁπώ-
ρα· — μῖνέϊ δῖλ, καρπός
τῆς καρδίας, τέκνον.

μῖνέστζ, ἐ. ἄ. ἄκαρπος·
ἀνω, ελῆς. [ὁπωροπώλης.

μῖνέστζ, ἐ. π. π. μεγιθε-φίρους,
μῖνέστζ, ἐ. π. ὁπωρο-
φόρος· ἐπωφελής.

μῖνέστζ, οὐ. τ. κῆπος·
καρποφόρων δένδρων.

μῖνέστζ, ἐ. τ. καρποφόρος.
μῖνέ, ἐ. ἀριθμ. ἑκατόν· —
οὐ. ἄ. ἑκατοντάς.

μῖνέστζ, ἐ. ἀριθμ. ἄ. δύο·
ἑκατόν, διακόσιοι.

νούν, 25ον μὲν γράμμικ τοῦ
ἀραβικοῦ, 28ον δὲ τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητι-
κῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 50.

νὰ, μὀρ. τ. ἰδοῦ· λάβε.

νὰ, μὀρ. ἀρνητ. π. ἀντιστοι-
χοῦν τῷ παρ' ἡμῶν στερη-
τικῷ α. [σταθής.

νὰ-οὐστουθάρ, ἐ. π. ἀ-

νὰ-ἀσινά, ἐ. τ. ἀδαής.

νὰ-οὐβιδ, ἐ. π. ἀπελπις.

νὰ-οὐμιθί, εὐ. π. ἀπελ-
πισία.

νὰ-ἔχλ, ἐ. π. ἀνίκανος.

νὰπ, οὐ. ἀ. κυνόδους.

νὰπ, ἐ. τ. ἀγνός, ἀθῶρος.

νὰ-παλίγ, ἐ. π. ἀνῆλιξ.

νὰ-παγφστέ, ἐ. π. ἀπρεπής.

νὰπίτ, ἐ. ἀ. ὁ φυόμενος,

βλαστάνων· — خدای چویدا

νὰπίτ, χόρτον αὐτοφυές.

νὰ-πεδζά, ἐ. π. ἀπρεπής.

νὰ-πεδιδ, ἐ. π. ὁ ἐξαφανι-
σθείς. [βλύζων.

νὰ-πή, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀνα-

νὰ-πεκζάρ, ἐ. π. ἀνωφελής.

νὰ-πσούδ, ἐ. π. ἄφαντος.

νὰ-πινά, ἐ. π. ὁ ἐκ γενετῆς
τυφλός.

νὰ-παϊδάρ, ἐ. π. ἀσταθής.

νὰ-πάκι, ἐ. π. ἀκάθαρτος.

νὰ-πακί, οὐ. π. ἀκαθαρσία.

νὰ-παϊδάρ, ἐ. π. ἀσταθής,
ἐγρήμερος.

νὰ-περβά, ἐ. π. ἀτρόμητος.

νὰ-πεσένδ, ἐ. π. ἀπόβλη-
τος· μὴ ἐγκριθείς.

νὰ-πεσενδιδέ, ἐ. π. ὁ ἀ-
ποδοκιμασθείς.

νὰ-τεμάμ, ἐ. π. ἀτελής,
ἐλλιπής.

νὰ-τεμαμί, οὐ. π. ἀτέλεια.

νὰ-τουθάν, ἐ. π. ἀσθενής.

νὰ-τουθανά, ὡς τὸ προηγ.

νὰ-τουθανί, οὐ. π. ἀδυ-
ναμία.

νὰ-δζίς, ἐ. π. ἀνίατος.

νὰ-δζεσπάν, ἐ. π. ἀπρεπής.

νὰ-δζί, ἐ. ἀ. ὁ σωζόμενος.

νὰ-τσάρ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄπο-
ρος· ἀμήχανος· βία· ἀκου-
σίως· ἐξ ἀνάγκης· — νὰ —

νὰ-τσάρ, ἐκὼν ἄκων.

νὰ-τσίζ, ἐ. π. εὐτελής.

ناچیزی να-τσιζί, οὐ. π. εὐτέλεια.

ناحق να-χάκ, ἐ. π. ἄδικος.

ناحيه να-χηγέ, οὐ. ἄ. μέρος, γωνία· ἐξάρτημα· δῆμος.

ناخلف να-χαλέφ, ἐ. π. ὁ ἀνάξιος διαδόχος. [ματος.

ناخوانه να-χανδέ, ἐ. π. ἀγράμ-

ناخواه να-χάχ, ἐ. π. ὁ μὴ θέλων.

ناخوش να-χός, ἐ. π. δυσάρεστος.

ناخوشنود να-χουσνούδ, ἐ. π. δυση-
ρεστημένος. [ἀγνοῶν.

نادان να-δάν, ἐ. π. ἀμαθής· ὁ

نادانی να-δανί, οὐ. π. ἀμάθεια.

نادر نادέρ, ἐ. π. σπάνιος.

نادراً نادίρεν, ἐ. π. ἀ. σπανίως.

نادرست να-δουρούστ, ἐ. ἄ. ὁ μὴ
ἀκέραιος· ψευδής.

نادرستی να-δουρουστί, ἐ. π. τὸ
ἐλλιπές, ψευδές.

نامد نادίμ, ἐ. ἄ. ὁ μετανοῶν.

نامدماز να-δεμσάζ, ἐ. π. ἀσύμ-
φωνος.

نادی نادί, ἐ. ἄ. ὁ κράζων, ὁ προς-
καλῶν· μουεζζίνης.

نادیده να-διδέ, ἐ. ἄ. ὁ μὴ ὁραθεῖς·
πρωτοφανής· ἄπειρος.

نار نار, οὐ. π. πῦρ· — ناله ἔχλ
-ι-νάρ, καταχθόνιος.

نار نار, οὐ. π. ῥόα (ῥόδι)· ناله —
نار اغاذزی, ῥοιὰ· — οὐ. ἄ.
πῦρ.

ناراست να-ράστ, ἐ. π. ὁ μὴ εὐ-
θύς· νόθος.

ناردنک ναρδένκι, οὐ. τ. ῥοίτης·
εἶδος σιροπίου.

نارسا να-ρεσά, ἐ. π. ἀνεπιτήδεις.

نارنگه ναργκιλέ, οὐ. π. ὑδροσύν-
ριγξ (ναργκιλέ).

نارنج ναρέντζ, οὐ. π. χρυσόμηλον
(κ. νεράντζι). [χρους.

نارنجی ναρεντζί, ἐ. π. νεραντζό-

ناروا να-ρεβά, ἐ. π. ἀπρεπής.

ناروان να-ρεβάν, ἐ. π. ὁ μὴ ἔχων
πέρασιν.

ناری ναρί, ἐ. ἄ. (σχετικ. τοῦ ر'·
νάρ), πυρώδης. [ἀδύνατος.

نارین ναρίν, ἐ. τ. λεπτός, ἰσχνός.

ناریاری نارίγε, θ. τοῦ ناری ναρί.

ناز نάζ, οὐ. π. χαριεντισιός· ἐ-
ρωτοτροπία· θρύψις· ἀθρότης·

ونياز — نياز — ἀκαταδεξία· ἐνδοιασμός·
ناز نάζ-ου-νιγιάζ ἐτ., ἱκετεύειν.

نازپرور نάζ-περβέρ, ἐ. π. ἐρωτο-
τρόπος.

نازك نάζικι, ἐ. π. λεπτοφυής·
ἄθρός· ὠραῖος· وجود — νάζικι

بوندζούδ, λεπτοκαμωμένος.

نازگی نάζηκιανέ, ἐ. π. π. κομ-
ψῶς· χαριέντως· προσήνως.

نازگی نάζηκί, οὐ. τ. καὶ

نارگی نάζικι, οὐ. π. χάρις· λεπτό-
της· προσήνεια.

نازل نάζήλ, ἐ. ἄ. ὁ καταβαίνων.

نازل نάζηλέ, θ. τοῦ προηγ.

— οὐ. ἄ. συμφορά· συνάγχη· ἀπο-
πληξία.

ναζλανμάχ, ρ. τ. κομψεύε-
σθαι· χαριεντίζεσθαι· ἐνδοιά-
ζειν· ἀκκίζεσθαι.

ναζλή, ἐ. τ. κομψευόμενος·
χαριεντιζόμενος· ὁ ἐνδοιάζων.
ναζενδέ, ἐ. π. χαριεντιζό-
μενος.

ναζενίν, ἐ. π. ἀγαπητός·
κομψός· πολύτιμος.

νας, οὐ. ἀ. τὸ ἀνθρώπινον
γένος· οἱ ἄνθρωποι· πλ. τοῦ ἄνθρωπου.

νασάζ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄρρυθμος·
παράφωνος· παράλογος· ἄτο-
πος· ἐναντία· — τάλι· —
νάσαζ, τύχη.

νασίδ, ἐ. ἀ. ὁ ὑραίνων.

νασήχ, ἐ. ἀ. ὁ ἀκυρῶν ὁ
ἀντιγράφων· ὁ ἐξαφηνίζων.

νασέζ, ἐ. π. ἄτοπος.

νασούτ, οὐ. ἀ. ἀνθρωπό-
της, ἡ ἀνθρώπινος φύσις.

νασί, ἐ. ἀ. ἐπιλήσμων.

νασάδ, ἐ. π. ὁ μὴ εὐχαρι-
στημένος.

νασαδή, οὐ. π. δυσαρέ-
στητος.

νασαγιάν, ἐ. π. ἀνάξιος.

νασίρ, ἐ. ἀ. ὁ δημοσιεύων,
ὁ διαδίδων· ὁ διαχέων· ὁ ἀ-
πλόνων· ὁ ζωογονῶν.

νασινάς, ἐ. π. ἀμαθής·
ἀπαίδευτος.

νασινασί, οὐ. π. ἀμά-
θητος· ἀπαίδευσία.

νασινιδέ, ἐ. π. ἀνήχουστος·
νασί, ἐ. ἀ. προκύπτων,
προερχόμενος· παραγόμενος·
— πρ. ἀ. ἔνεκα.

νασάφ, ἐ. π. δόλιος· ἀκά-
θαρτος.

ναστήχ, ἐ. ἀ. ὁ συμβουλευών.

ναστήρ, ἐ. ἀ. ἀρωγός.

νασήλ, ἐπ. τ. πῶς· ὅπως
(τροπικόν)· οἶος, — νά
σηλσινίζ, πῶς ἔχετε;

νασάβ, ἐ. π. ἄδικος·
ἄτοπος.

νασούρ (ναστήρ), οὐ. τ. τύ-
λος· κάλος.

νασούρ, ἐ. τ. τυλώδης.

νασηγέ, οὐ. ἀ. μέτωπον.

νατήχ, ἐ. ἀ. λογικός· ὁ δι-
κῶν· — χαιβάν-ι-νατήχ,
ζῶον λογικόν· ὁ ἄνθρωπος.

νατηκά, θ. τοῦ προηγ. —
— κουβέι νατικά, ἡ δύναμις
τοῦ σκέπτεσθαι.

ναζήρ, ἐ. ἀ. διευθυντής· ἐπι-
θεωρητής· ἐφορὸς· ὑπουργός·
πλ. ναζάρ.

ναζηρέ, θ. τοῦ προηγ. —
οὐ. ἀ. ὀφθαλμός· ὄρασις.

ναζήμ, ἐ. ἀ. ὁ τακτοποιῶν·
ὁ στιχουργῶν.

ναήμ, ἐ. ἀ. ἄβρος· ἀφανής·
νάφ, οὐ. ἀ. ὁμφαλός· κέντρον·

ναφήχ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνηχῶν, πνέων·

نافذ ναφίζ, ε. α. ο εισδύων, δια-
περῶν, ισχυρός.

نافر ναφίρ, ε. α. ο ἀπεχθανόμενος.

نافرجام νὰ φερδζάμ, ε. π. ἄσκο-
πος· ἀνωφελής. [λιυος.

نافع ναφή, ε. α. λυσιτελής, ὡφέ-

نافعه ναφηά, θ. τοῦ προηγ.

نظارتی — ναφηά νὰ ζαρετή, τὸ
ὑπουργεῖτον τοῦ ἐμπορίου καὶ
τῶν δημοσίων ἔργων.

نافله ναρηλέ, οὐ. α. ἐνέργεια ἢ
πρᾶξις ἐκ περισσοῦ καὶ μα-
ταίως γινομένη· λεία· δῶρον.
— ε. α. ἀνωφελής, μάταιος.
— ἐπ. τ. ἀνωφελῶς.

ناقي ναφί, ε. α. ο ἀποδιώκων· ὁ
ἀρνούμενος.

ناقابل νὰ-καπίλ, ε. π. ἀπίθανος.

ناقص νὰ-κής, ε. α. ἐλλιπής· ἀ-
τελής· — ἐπ. α. ἥττον· μεῖον·
πλήν (μαθμτ.).

ناقض νακίζ, ε. α. ο ἀκυρῶν· ὁ
καταστρέφων.

ناقل νακήλ, ε. α. ὁ μεταφέρων·
χομιστής· ὁ ἀφηγούμενος.

ناقله νακήλ, ε. α. ὁ ἀναρρωνύων.

ناك νάκμ, κατὰληξις π., δηλοῦ-
σα τὸν ἔχοντα ἢ τὸν βρίθον-
τα τοῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλου-
μένου· (غم γάμ, λύπη). — غم
γάμ νάκμ, ὁ ὑπὸ θλίψεως κα-
τεχόμενος. [ἀποψευσθείς.

ناكص νὰ-κιάμ, ε. π. δυσάρεστος·

ناكص νὰ-γκιάχ, ἐπ. π. αἰφνής,
ἀπροσδοκῆτως.

ناكصه νακιχά, ε. α. θ. τοῦ ناكص
ἢ νόμιμος σύζυγος· ἄλοχος.

ناكصه νακές, ε. π. χαμερπής·
γλίσχρος. [γλίσχρος.

ناكصه νακίς, ε. α. ταπεινός·

ناكصه νὰ κεσί, ε. π. εὐτελεια·
χαμέρπεια.

ناكصه νακίλ, ε. α. ὁ ἐκ φόβου ἀ-
ποσυρόμενος.

ناكصه νακὲχ καὶ
ناكصه νακέχαν καὶ [δύως.

ناكصه νακι-χανέ, ἐπ. π. αἰφνι-

ناكصه νακεχανί, ε. καὶ ἐπ. π.
αἰφνιδίος, -ως.

نال νάλ, οὐ. π. κάλαμος· οἰμωγή.

نالان ναλάν, ε. π. ὁ οἰμῶζων.

نالائق να-λαίκ, ε. π. ἀνάξιος· ἀνάρ-
μοστος. [οἰμωγή.

ناليس ναλίς, οὐ. π. στεναγμός,

ناله ναλέ, οὐ. π. ὡς τὸ προηγ.

نالكنه ναλεχιούν καὶ [μῶζων.

نالكنه ναλεχιουνάν, ε. π. ὁ οἰ-

نام νάμ, οὐ. π. ὄνομα· φήμη·

κλέος· — ε. π. ὀνομαζόμενος.

نام اور νὰμ-άβέρ, ε. π. ὀνομα-
στός, διάσημος. [δόκητις.

نام اول νὰ-μεϊμούλ, ε. π. ἀπρος-

نامبارك νὰ-μουπαρέκμ, ε. π. ἀ-
παίσιος.

نامتصور νὰ-μουτεσαχθέρ, ε. π.
ἀκχατανόητος· ἀδύνατος.

نامتناهی νά-μουτεναχί, ε. π. ἄ-
πειρος· ἀτελεύτητος.

نامحدود νά-μαχδούδ, ε. π. ἀπέ-
ραντος.

محرر νά-μαχρέμ, ε. π. ὁ μὴ οἰ-
κετός, ξένος· ὁ εἰς ὃν αἱ ὀθω-
μανίδες δὲν φαίνονται ἀκά-
λυπτοι.

محصور νά-μαχσούρ, ε. π. ἄπειρος.
نامدار نامحدود, ε. π. ὄνομαστός·
ἔνδοξος.

امداري نامحدود, οὐ. π. κλέος, δόξα.
نامربوط νά-μερπούτ, ε. ἄ. ἀνώ-
μαλος· ἀσύνητος.

مردم نامحدود, ε. π. ἀπάνθρωπος,
ἄνανδρος· πλεονέκτης.

امردی نامحدود, οὐ. π. ἀπάνθρω-
πέα· ἀνανδρεία· πλεονεξία.

مربوط نامحدود, ε. π. ἀπα-
ρέσκων· ἐπαχθής.

نامزاج نامحدود, ε. π. ἀδιάθετος·
ἀσθενής.

نامزاد نامحدود, ε. π. ἡρραβωνι-

σμένος· ὑποψήφιος.

نامزاد نامحدود, ε. π. ἡρραβωνι-
σμένων· ὑποψηφιότης.

معو نامحدود, ε. π. ἀνή-
κουστος.

نامطوع نامحدود, ε. π. ὁ μὴ
ἐκτετυπωμένος· ἀπεχθής.

نامعدود نامحدود, ε. π. ἀνχρίθ-
μης.

نامعروف νά-μα'ρούφ, ε. π. ἄγνωστος.
نامعقول νά-μα'κούλ, ε. π. παρά-
λογος.

نامعلوم νά-μα'λούμ, ε. π. ἄγνω-
στος. [δεκτος.

نامقول νά-μακπούλ, ε. π. ἀπαρά-
ναμخور نامخور (κατὰ παραφθ.
τοῦ نامخور), ε. τ. ἄγνώμων.

نامخور نامخور καὶ
ناملي ناملي, ε. τ. περίφημος.

ناماسب ناماسب, ε. π. ἀκα-
τάλληλος.

ناموافق ناموافق, ε. π. ἀ-
σύμφωνος.

نامور نامور, ε. π. εὐκλής, ἔν-
δοξος. [δόξα.

ناموری ناموری, ε. π. εὐκλεία·
ناموزون ناموزون, ε. π. ἀστάθ-

μιστος· ὁ μὴ ἑμμετρος (πε-
ζός)· ἀσύμμετρος.

ناموس ناموس, οὐ. ἄ. π. τὸ δί-
καιον· νόμος· τιμή· αἰδώς· ἀ-

γνότης· φωνή· μυστικοτύλαξ·
ἄγγελος· τοποτηρητής· اکبر —

نامیوس نامیوس, ὁ Ἀρχάγγε-
λος Γαβριήλ· که طوقی —

نامیوس نامیوس, πρὸς-
βάλειν τὴν τιμὴν τινός.

ناموسسز ناموسسز, ε. τ. ἄτιμος.

ناموسلو ناموسلو, ε. τ. ἔντιμος.

ناموسکار ناموسکار, ε. π. ἔντιμος.
نام نام, οὐ. π. ἐπιστολή· ἐγ-
χειρίδιον βιβλίον. — شهادت

σεχαδὲτ ναμέ, διπλωμα. — بیان
 περγάν ναμέ, δηλωτικόν. — سال
 σάλ ναμέ, ἡμερολόγιον. — مقاوله
 — μουκαβελὲ ναμέ καὶ — شرط
 σάρτ ναμέ, συμφωνητικόν.
 — عهد ἄχδ ναμέ, σύμβασις,
 συνθήκη. — وکالت βεκιαλὲτ
 ναμέ, γράμματα ἐπιτροπικόν.
 نام اور ναμέ-ἀθέρ, ἐ. π. γραμμα-
 τοκομιστής.
 نام بر ναμέ-πέρ, ὡς τὸ προηγ.
 نام بران να-μικριπάν, ἐ. π. ἄπι-
 στος, ἄσπλαγχνος.
 نامی ναμί, ἐ. π. ὀνομαστός, διά-
 σημος.
 نامی ναμί, ἐ. ἄ. ὁ αὐζάνων.
 نامی سر να-μουγεσσέρ, ἐ. π. ἀνέ-
 φικτος.
 نان νάν, οὐ. π. ἄρτος.
 نانک اور νανκιόρ, ἐ. π. ἀγνώμων,
 ἀχάριστος. [χαριστία.
 نانک اورک νανκιόρλούκι, οὐ. τ. ἀ-
 νάν νανέ, οὐ. τ. μινθῆ (ἡδύσμος).
 نانولون ναβλούν, οὐ. τ. ναῦλος.
 نامهار να-χεμβάρ, ἐ. π. ἄνισος·
 ἀσταθής.
 نامی ναχί, ἐ. ἄ. ὁ ἀπαγορεύων.
 نامی ναί, οὐ. π. πλαγίαυλος.
 نامی ناίپ, οὐ. ἄ. ἀντιπρόσωπος,
 ἱεροδικαστής. — ἐ. ἄ. δια-
 λείπων.
 نار ναίρ, ἐ. ἄ. λαμπρός, ἀκτι-
 νοδόλος.

نار ναϊρέ, οὐ. ἄ. θερμότης, πῦρ,
 φλόξ. μῖσος.
 نايل ναίλ, ἐ. ἄ. ὁ ἀξιούμενος τινός.
 نام ناίμ, ἐ. ἄ. ὁ κοιμώμενος, ὁ
 ὑπνώτων.
 نبات νεπάτ, οὐ. ἄ. φυτόν, βοτάνη.
 نباتات νεπαδάτ, πλ. τοῦ προηγ.
 — علم ἡλμ-ι-νεπαδάτ, ἡ βο-
 τανική (ἐπιστ.).
 نباتی νεπατί, ἐ. ἄ. φυσικός.
 نباتيون νεπατιγιούν, ἐ. ἄ. βοτα-
 νιστής.
 بذه νεπζέ, οὐ. ἄ. πρῶγμα εὐτε-
 λές· μικρόν. — ۲ پیر νεπζέ,
 ὀλίγον.
 ۳۱۱۱ νεπρέδ, οὐ. π. ἀγών· πό-
 λεμος. [σφυγμός.
 نبض نάπζ, οὐ. ἄ. τὸ πᾶλλειν·
 نبضه νεπζά, οὐ. ἄ. εἰς παλμὸς
 ἀρτηρίας· ἓνα χτύπημα τοῦ
 σφυγμοῦ.
 نبع νεπ', οὐ. ἄ. τὸ ἀναβλύζειν.
 نبعان νεπάν, οὐ. ἄ. ὡς τὸ πργ.
 نبوت νουπούβετ, οὐ. ἄ. τὸ εἶναι
 τινὰ προφήτην.
 نبوع νουπού', οὐ. ἄ. τὸ ἀναβλύζειν.
 نبوی νεπέβί, ἐ. ἄ. προφητικός.
 نبی νεπί, οὐ. ἄ. ἀπόστολος, προ-
 φήτης.
 نتایج νεταϊδζ, πλ. τοῦ نتایج .
 نتایجم νιτεκίμ καὶ نتایجم νιτεκίμ,
 ἐπ. τ. οὕτως· ὡς.
 نتیجہ νετιδζέ, οὐ. ἄ. συνέπει· ἀπό-

ρισμα· ἀποτελεσμα· بحش —
 νετιδζέ πάχς, ἀποτελεσματι-
 χός· كلام — νετιδζέ-ι-κελάμ,
 ἐν ἐνὶ λόγῳ. [δαφιλεύειν.
 نشار نيسار, οὐ. ἄ. τὸ διαχέειν· τὸ
 نشار نيسار, ε. π. ὁ διαχέων· ὁ
 δαφιλεύων· λίαν μεγάλῳδωρος.
 نثر نيسر, οὐ. ἄ. τὸ διαχέειν· λό-
 γος πεζός.
 نجابت نездзапет, οὐ. ἄ. εὐγένεια.
 نجابتلو نездзапетλου, ε. ἄ. εὐγε-
 νής· — دولتو δοβλετλου νεδζα-
 πετλου· ἢ A. A. Ὑψηλότης
 (τίτλος τῶν μελῶν τῆς Αὐτ.
 Οἰκογενείας).
 نجات نездзат, οὐ. ἄ. σωτηρία. [χία.
 نجاح نездзач, οὐ. ἄ. νίκη· ἐπιτυ-
 نجاست نездзаст, οὐ. ἄ. ἀκαθαρ-
 σία· ῥυπαρότης· ἔκκριμα.
 نجاستلى نездзастелή, ε. τ. ἀκά-
 θαρτος· ῥυπαρός.
 نجام نездзам, ε. ἄ. ἀστρονόμος.
 نجس نездзис, ε. ἄ. ἀκάθαρτος.
 نجل نезджел, οὐ. ἄ. τέκνον, υἱός·
 νεογνόν.
 نجم نезджим, οὐ. ἄ. ἀστήρ.
 نجوم نездجوم, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ πργ.
 — علم ἡλμ-ι-νουδζούμ, ἀστρο-
 λογία· — اهل عجل-ι-νουδζούμ,
 ἀστρολόγος. [στρονομικός.
 نجوى نезджуи, ε. ἄ. σχετ. ἀ-
 نجيب نезджиб, ε. ἄ. εὐγενής· τί-
 μιος· ἐλευθέριος.

نجيل نезджил, ε. ἄ. ὑψηλός, ἔξο-
 χος· ἔνδοξος.
 نجاس نوحاس, οὐ. ἄ. χαλκός.
 نجاس نوحاس, ε. ἄ. χαλκεύς.
 نجاس نوحاسί, ε. ἄ. χαλκοῦς.
 نجافت نوحافت, ε. ἄ. ἰσχνότης·
 نجال نوحال, οὐ. ἄ. ἰσχνότης ὑ-
 περβολική.
 نجر نوحجر, οὐ. ἄ. τὸ σφάζειν.
 نجل نوحجل, οὐ. ἄ. τὸ διδόναι, τὸ
 δωρεῖσθαι· δῶρον· μέλισσα.
 نجو نوحجو, οὐ. ἄ. μέρος· πλευρόν·
 συντακτικόν· — علم ἡλμ-ι-
 نوحجو, σύνταξις.
 نجوى نوحجوى, ε. ἄ. συντακτικός·
 ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἀρα-
 βικὴν σύνταξιν ἢ γινώσκων
 αὐτήν.
 نجل نوحوجل, οὐ. ἄ. ἰσχανσις·
 نجوى نوحجوى, πλ. τοῦ نجوى
 نجيف نوحجيف, ε. ἄ. ξηρός· ἀδύνα-
 τος· ἰσχνός.
 نجاع نوحجاع, ἄ. ἐγκέφαλος, μυελός·
 نجست نوحجست, ε. π. πρῶτος·
 نجستى نوحجستى, οὐ. π. προτε-
 ραιότης. [προϊνξί-
 نجل نوحجل, οὐ. ἄ. νεόφυτον δένδρον·
 نجستان نوحجستان, οὐ. π. φυτώ-
 ριον· φοινικίων.
 نجوت نوحجوت, οὐ. ἄ. ἀλαζονεία·
 ἐπίδειξις.
 نجود نوحجود, οὐ. τ. ἐρέβινθος·
 ند نيدد, ε. ἄ. ἴσος, ὅμοιος.

νιδά, οὖ. ἄ. τὸ καλεῖν, τὸ
φωνάζειν· κραυγή· φωνή·
— حرف خأرف-νιδά, ἐπιφώνη-
μα (γραμμ.).

ندامت νεδαμέτ, οὖ. ἄ. μετάνοια.
ندامت νεδαμεتخيأر, ἐ. π. ὁ μετα-
νοῶν. [λειψις.

ندرت νεδρέτ, οὖ. ἄ. σπάνις· ἔλ-
ـكوكو νε-δενκλου, ἐ. π. τ. πόσον;
ὅσον.

ندما νουδεμά, πλ. τοῦ ندم.

ندمان νεδμάν, ἐ. ἄ. ὁ μετανοῶν·
ὁ συννευωχούμενος· ἑταῖρος.
ندمي νεδίμ, ἐ. ἄ. ὁ συννευωχούμε-
νος· ἑταῖρος· αὐλικός.

ندو νεζρ, οὖ. ἄ. εὐχή, τάξιμον.

ندو νουζούρ, οὖ. ἄ. φόβος.

ندور νουζούρ, πλ. τοῦ ندر.

ندولت νουζουλέτ, ἐ. ἄ. χαμέρ-
πεια.

ندو νεζήρ, ἐ. ἄ. προφήτης.

نديلي νεζήλ, ἐ. ἄ. ταπεινός, γλί-
σχος.

ندر νέρ, οὖ. π. ἄρρην· ἀρσενικός.

ندربان νερδουπάν, οὖ. π. κλίμαξ.

ندو νερόδε, ἐ. π. τ. ποῦ; ὕπου.

ندركس νεργκίς, οὖ. π. νάρχισσος·
ὀφθαλμὸς ἐρωμένης.

ندرم νέρμ, ἐ. π. ἀπαλός· μαλα-
κός· πρᾶος· نرو — νέρμ-ι-ρού,
πειθής· سار — νέρμ-ι-σάρ,
πρᾶος. [χός.

ندركل νερμδίλ, ἐ. π. εὐσπλαγγι-

νرمی νεرمى, οὖ. π. ἀπαλότης·
πρᾶότης.

نر نére, ἐ. π. τ. ποῦ; نر — νére-
دن; پóθεν; ر — νéreم, ποῖον
μέλος τοῦ σώματός μου.

نرمان νεριμάν, οὖ. π. πρόμαχος,
ἥρωας· ἀρειμάνιος.

نرماني νεριμανί, ἐ. καὶ οὖ. π. ἡ-
ρωϊκός· ἀνδρεία.

نر نيزأ, οὖ. ἄ. ἔρις· φιλονεικία.
نر نيزأ نيزأ لاؤمأخ, ρ. τ. ἐρί-
ζειν. [μενος.

نر نيزأ لي, ἐ. τ. ἀμφισβητού-
نر نيزأ نيزأ كعت, οὖ. ἄ. κομψότης·
χόρις.

نر نيزأ كعت نيزأ كعت, ἐ. καὶ ἐ. π.
ἄ. ἄκομψος· ἄχαρις· ἀκόμψως.

نر نيزأ كعت نيزأ كعت, ἐ. τ. κομψός·
χαρίεις. [πλησίον.

نر نيزأ, οὖ. καὶ ἐ. π. παρὰ,

نر نيزأ, οὖ. ἄ. αἰμορραγία.

نر نيزأ, οὖ. ἄ. τὸ ἀφαιρεῖν· τὸ
ἀνασπᾶν. [ρόη.

نر نيزأ لي, οὖ. ἄ. συνάγχη, καταρ-

نر نيزأ لي, οὖ. ἄ. κατάρθασις·
κατάλυμα· ἀποπληξία.

نر نيزأ لي, οὖ. ἄ. τὸ διασκε-
δάζειν· ἀπομάχρυνσις.

نر نيزأ لي, οὖ. π. γένος· κατα-
γωγή· φύσις.

نر نيزأ لي, οὖ. ἄ. πλ. γυναικες·
طايفسى — نيزأ تايفسى, τὸ
γυναικεῖον φύλον.

نساچ νεσάδζ, έ. ά. ύφαντής.

نساجت νεσαδζέτ, ου. ά. ή ύφαν-
τική (τέχνη).

نسب νεσέπ, ου. ά. γένος, γενεά,
οί πρόγονοι.

نسبت νισπέτ, ου. ά. αναφορά·
σχέσις· αναλογία (μαθμτ.)·
πεΐσμα. [πεισματικῶς.

نسبته νισπέτεν, επ. ά. αναφορικῶς,
نسبتى νισπέτοδζί, έ. τ. φιλονει-
κος, πείσμων.

نسخ νέσδζ, ου. ά. τὸ ύφαίνειν.

نسخ νέσχ, ου. ά. τὸ αντιγράφειν·
ἀκύρωσις.

نسخ نوسάχ, πλ. τοῦ επ.

نسخة نουσχά, ου. ά. χειρόγραφον·
ἀντίτυπον· φύλλον· προβα-
σχάνιον, φυλακτόν.

نسق νεσάχ, ου. ά. μέθοδος· γραμ-
μή· τάξις.

نسل νέσλ, ου. ά. γενεά· ἀπόγο-
νος· τέχνα.

نسم νεσέμ, ου. ά. πνοή, ψυχή·
ζωή· — πλ. τοῦ επ.

نسمه νεσεμέ, ου. ά. πνοή, ψυ-
χή· ἄνθρωπος· (έν ταύτῃ δέ
τῇ σημασίᾳ, πλ. نسم νεσέμ).

نسنه νεσνέ, ου. τ. πρῶμά τι.

نسوان νισθάν, ου. ά. (πλ. τοῦ
سأ)· γυναῖκες.

نسوى νισθί, έ. ά. γυναικεύος.

نسيان νισγιάν, ου. ά. λήθη. [διος.

نسيب νεσίπ, έ. ά. εὐγενής· ἀρμό-

نسيب νεσιδζ, μετ. παθ. ά. ύφαν-
σμένος· — ου. ά. ύφασμα.

نسيبه νεσιδζέ, ου. ά. ύφασμα.

نسيق νεσθήκ, έ. ά. τετακτοποιημέ-
νος· τεταγμένος.

نسيم νεσίμ, ου. ά. αὔρα.

نشت νεσ'έτ, ου. ά. τὸ προέρχε-
σθαι· τὸ ζῆν· ζωή. [μωνιακόν·

نشار νισαδθήρ, ου. ά. ἄλας ἄμ-

نشارت νισαστέδζ, ου. π. καὶ

نشارته νισαστέ, ου. τ. ἄμυλον.

نشاط νεσάτ, ου. ά. εὐθυμία· χαρά.

نشان νισάν, ου. π. σημειῶν· σκο-
πός· ἀρραβών· παράσημον· —

έ. π. ὁ καθίζων· ὁ μονιμο-
ποιῶν, ὁ ἀναπολῶν· ὁ θωπεύων·

نشانى — νισανδζί, σκοπευτής.

نشانى νισανσθήζ, έ. τ. ἀσημέω-
τος· ἀμνήστευτος.

نشانى νισανλαμάκ, ρ. τ. σημα-
δεύειν· ἀρραβωνίζειν.

نشانى νισανλानمáκ, ρ. τ. ση-
μειοῦσθαι· σημαδεύεσθαι· ἀρ-
ραβωνίζεσθαι.

نشانى νισανλή, έ. τ. σεσημειω-
μένος· σημαδευμένος· μεμνη-
στευμένος· μνηστήρ· μνηστή-

نشانى νισανέ, έ. π. σημειῶν·
δειγμα.

نشانى νιστέρ, ου. π. νυστήριον.

نشر νέσρ, ου. ά. τὸ διαδιδόναι· τὸ
δημοσιεύειν· τὸ ἀναστεύνα
ἐκ νεκρῶν.

νέσφ, οὖ. ἄ. τὸ ἀπορροφᾶν·
τὸ ἐμυθεύεσθαι.

νεσενιδέ, ἐ. π. ἀνέγκουστος.
'νέσθ', οὖ. ἄ. τὸ φύεσθαι· τὸ
αὐξάνειν· وِلَا — νεσθ-ι-νουμά,
τὸ φέεσθαι, αὐξήσις.

νεσθέ, οὖ. ἄ. τὸ ὀσφραίνε-
σθαι· τὸ μεθύειν μέθη.

νεδέ, οὖ. τ. χαρά, εὐθυμία·
μέθη.

νεσίτ, ἐ. ἄ. ἔξυπνος· εὐθυμος.
νισίν, ἐ. π. κατήμενος, κα-
θήσας.

νάσς, οὖ. ἄ. ἀπόδειξις στη-
ριζομένη ἐπὶ τοῦ Κορανίου ἢ
ρήτοῦ τινος τοῦ προφήτου
Μωά, εθ. τεκμήριον.

νουςσάρ, πλ. τοῦ ناصر .

νουςαρά, πλ. τοῦ نصرافي .

νեսαήχ, πλ. τοῦ نصيحت .

νάσπ, οὖ. ἄ. τὸ ἀνεγεί-
ρειν· τὸ στηρίζειν· τὸ διορί-
ζειν εἰς θέσιν· τὸ σημειῖον οὖ-
στοῦν (γραμμ.). [βουλή.

νούσχ, οὖ. ἄ. νοουθεσία· συμ-
νέρ νάσρ, οὖ. ἄ. βοήθεια.

νασρανή, ἐ. ἄ. χριστιανός.

νασρανιγέτ, θ. τοῦ πργ.

— νασρανιγέτ, οὖ. ἄ. χρι-
στιανισμός.

νουςρέτ, οὖ. ἄ. βοήθεια,
θεία ἄρωγῇ· νίκη.

νήσφ, οὖ. ἄ. ἡμισυ· كره —

νήσφ· κισυρέ, ἡμισυ· ἄριον· —

الليل νήσφ· ουλ-λεϊλ, μεσονύ-

κτιον· النهار — νήσφ· ουλ-νι-

χάρ, μεσημβρία.

νεσηπέ, οὖ. ἄ. κλῖρος, με-
ρίδιον· τύχη.

νεσηπέ, ὡς τὸ προηγ. καὶ
— στύλος. [τυχηρός.

νεσιπδάρ, ἐ. π. μέτοχος·

νεσιπσίζ, ἐ. τ. ἀμέτοχος·

ἀτυχής. [εὐτυχής.

νεσιπλή, ἐ. τ. εὐμειρος,

νεσίχ, ἐ. ἄ. ὁ νοουθετῶν.

νεσηχάτ, οὖ. ἄ. νοουθεσία·

συμβουλή· نصير — νασήχ· ἄτ πε-

ζίρ, δεκτικός· συμβουλῆς·

— νασήχ· ἄτ κέρ, ὁ συμβου-

λεύων.

νεσήρ, ἐ. ἄ. ὁ βοηθῶν.

νουτφέ, οὖ. ἄ. σπέρμα· ὕ-

δωρ καθαρὸν· θάλασσα.

νούτκ, οὖ. ἄ. ἐνερθρος φω-

νή· λόγος· اراد ا. — νούτκ

ἰρὰδ ἐτ. ἐκφωνεῖν λόγον.

νετούκ, ὑπερθ. τοῦ نطق .

νουλζζάρ, πλ. τοῦ نظر .

νεζαρέτ, οὖ. ἄ. τὸ ἐπιτη-

ρεῖν· τὸ ἐφορεύειν· διεύθυνσις·

ὑπουργεῖον· — خرجي χαρι-

δζιγέ νεζαρετί, τὸ ὑπουργεῖον

τῶν ἐξωτερικῶν

νεζαρέτ, οὖ. ἄ. καθαρὸς-

της· ἀγνότης.

κανών· κανονισμός· μέθοδος.
 نظام νεζζάμ, ε. α. ο τακτοποιῶν·
 ὑπουργός.

نظام نيζامسής, ε. καὶ ἐπ. τ.
 ἄτακτος· ἀτάκτως.

نظام نيζاملή, ε. τ. τακτικός.
 نظر ناζάρ, οὐ. α. τὸ παρατη-

ρεῖν, τὸ βλέπειν· βλέμμα. ὁ-
 φθαλμός· βίσκανος· εὐνοια·

دون دوشم — ναζαρδὸν δουσμέκι,
 ἐκπίπτειν τῆς ὑπολήψεως·

دک — ναζάρ δεγμέκι, θα-
 σκαίνεσθαι· — اهل ځل-نا-

ζάρ, ὀξυδερκής.
 نظراً ناζάρεν, ἐπ. α. κατὰ, ὡς

ἐξάγεται ἐκ., ἔνεκα.
 نظره ناζρέ, οὐ. α. ἐν βλέμμα.

نظري ناζαρί, ε. α. θεωρητικός.
 نظرک ناζαρκιάχ, οὐ. π. τόπος

εὐθετος πρὸς θέαν.
 نظم ناζμ, οὐ. α. τακτοποιήσις·

στίχοι.
 نظمسن ناζμσίζ, ε. τ. ἄμετρος

(πεζὸς λόγος).
 نظمي ناζμλή, ε. τ. ἑμμετρος.

نظير νεζίρ, ε. α. παρεμφερής, ἐ-
 φάμιλλος.

نظيره νεζιρέ, θ. τοῦ προηγ. —
 οὐ. α. ἔπος κατὰ μίμησιν ἐτέ-

ρου, ἀνταπάντησις ἑμμετρος
 εἰς στίχον.

نظيف νεζήφ, ε. α. καθαρός· ἀγνός.

نعره να'ρέ, οὐ. α. κραυγή, φω-
 νή ὑψηλή.

نعش نا'ς, οὐ. α. φέρετρον νεκρί-
 χόν· πτώμα.

نعل نا'λ, οὐ. α. ὑπόδημα· πέτα-
 λον (ζώου).

نعلين نا'λπάνδ, ε. π. πεταλωτής.
 نعلپه نا'λτσά, οὐ. τ. ὑποκάττυ-

μα σιδηροῦν. [νειν.
 نعلمق نا'λλαμάχ, ρ. τ. πετχλό-

نعلامق نا'λλανμάχ, ρ. τ. πεταλό-
 νεσθαι.

نعلی نا'λλί, ε. τ. πεταλωμένος.
 نعلين نا'λλίν, οὐ. τ. χρουπέζα.

نعم نا'άμ, ἐπφ. α. εὖγε!
 نعم نا'άμ, πλ. τοῦ ἐπ.

نعمت نه'ίμέτ, οὐ. α. εὐεργεσία·
 δῶρον· τὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθὰ.

نعمودبالله نه'ουζου-πι-λλάχ, φρ. α.
 καταφεύγομεν τῷ Θεῷ, =

Θεὸς φυλάξαι.
 نعم نه'ήμ, οὐ. α. εὐεργεσία· χά-

ρις· ἀπόλαυσις ἀγαθῶν.
 نغاش نه'γάς, οὐ. τ. (κατὰ παραφθ.

τοῦ نغش نا'κς) τὸ κεντᾶν, κέν-
 τημα.

نغاشلامق نه'γαδλαμάχ, ρ. τ. κεν-
 τᾶν.

نغاشلی نه'γαδλή, ε. τ. κεντητός.
 نغاش نا'γς, ἴδ. نغاش .

نغاشلق نه'γισλάμάχ, ἴδ. نغاشلق .
 نغاشلی نه'γισλή, ἴδ. نغاشلی .

نغمات ناγμάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

نعمة νημέ, οὐ. ἄ. μελωδία.

نعمه پرداز νημεπερδὰζ καὶ

نعمه ساز νημεσὰζ καὶ

نعمه کش νημεκέζ, ἐ. π. ὁ ἄδων.

τραγωδιστής.

نفاذ νηφὰζ, οὐ. ἄ. τὸ διαπερᾶν.

نفاذ نيفاس, οὐ. ἄ. τοκετός· λο-
χεία.

نفاست νηφασέτ, οὐ. ἄ. ὠραιότης.

نفاق نيفاخ, οὐ. ἄ. ὑποκρισία·
διχόνοια· πάθος.

نفث νέφτ, οὐ. π. νάφθα· یاغی —

νέφτ γιγαγή, νηφθελαιον.

نفث نيفتی, ἐ. τ. χρώματος νά-
φθης.

نفع νέφχ, οὐ. ἄ. τὸ διαχέεσθαι·
τὸ πνέειν.

نفع نيفخ, οὐ. ἄ. τὸ ἐμφυσᾶν.

نفر نيفەر, οὐ. ἄ. ὁμήγουρις· ἄτο-
μον· ἀπλοῦς στρατιώτης.

نفرات νηφεράτ, πλ. τοῦ προηγ.

نفرت νηφρέτ, οὐ. ἄ. μῦσος· ἀπέ-
χθεια. [ἀνάθεμα.

نفرین νηφρίν, οὐ. π. βλασφημία·

نفس νέφς, οὐ. ἄ. ψυχή· πνεῦμα·
σάρξ, ὁρμή σαρκική· τὸ ἄτο-

μον αὐτό (κ. ὁ ἑαυτός)· φύ-
σις· θέλησις· δύναμις· σπέρ-

μα· — ب — پ — ل — ن — ف — ی —
پ — ن — ف — ی — ل — ن — ف — ی —

πὶ νηφσιχί, ἀτομικῶς· αὐτο-
προσώπως· نطق — νέφς να-

τικά, τὸ λογικόν· منطق —
νηφσίμ ἰτσούν, δι' ἑμαυτόν.

نفس νηφές, οὐ. ἄ. πνοή, ἀνα-

πνοή· ἀνάπαυσις· φύσημα ἱα-
ματικόν· — صرف — νηφές σὰρφ

էت. καταναλίσκειν πνοήν, προς-
παθεῖν.

نفسا νηφσά, οὐ. ἄ. λεχώ.

نفسانی νηφσανί, ἐ. ἄ. σαρκικός·
ἐκ πάθους προερχόμενος.

نفسانیت νηφσανιγέ, θ. τοῦ προηγ.

نفسانیت νηφσανιγέτ, οὐ. ἄ. ἐχθρο-
πάθεια, ἐμπάθεια.

نفسلنك νηφσελνυμέκ, ρ. τ. ἀνα-
πνέειν.

نفسلی νηφσελή, ἐ. τ. ὁ ἔχων φύ-
σημα ἱαματικόν.

نفع νέφ, οὐ. ἄ. ὠφέλεια· κέρδος.

نفعاً νηφ'άν, ἐπ. ἄ. πρὸς κέρδος.

نفعاً νηφεκά, οὐ. ἄ. τὰ πρὸς συν-
τήρησιν δαπανώμενα γρήμα-

τα· σιτηρήσιον· τροφή.

نقوذ νηφουζ, οὐ. ἄ. τὸ διαπερᾶν·

تجاوز — νηφουζ ἐπιρροήν·
νηφουζ σαχιπί, ἰσχυρός.

نقوذی νηφουζλοῦ, ἐ. τ. ἔχων

ἐπιρροήν· ἰσχυρός.

نفس νηφς, πλ. τοῦ νηφς·

نفساً νηφσί, πρόσωπα· ἄτομα·
نفساً — νηφουζ δεφτερί, μη-

τρῶον.

نفي νηφι, οὐ. ἄ. τὸ ἀποχωρίζειν·

تفریق — νηφι τὸ ἐξορίζειν· τὸ ἀρνεῖσθαι.

نفس νηφίς, ἐ. ἄ. ἐπιθυμητός·

ωρατός· πολυτελής· νόστιμος.

نقاب νικάπ, οὐ. ἄ. πέπλος.

نقاب νεκκάπ, ε. ἄ. ὁ τρυπῶν.

نقاش νεκκάξ, ε. ἄ. ζωγράφος, ἐ-
λαιογράφος.

نقال νεκκάλ, ὑπερθ. τοῦ نال.

نقائص νεκαΐης, πλ. τοῦ نقصه.

نقب νάκπ, οὐ. ἄ. τὸ τρυπᾶν· τὸ
ἀνοίγειν ὀχετόν.

نقد νάκδ, οὐ. ἄ. νόμισμα ἀγώγι-
μον· τὸ πληρόνειν τοῖς μετρη-
τοῖς.

نقدā νάκδεν, ἐπ. ἄ. ἀμέσως, τοῖς
μετρητοῖς.

نقدار νεκαδάρ, ε. ἄρθμ. τ. πότος·

— ἐπ. τ. πόσον· ὅσον.

نقدی νακδί, ε. ἄ. χρηματικός·

— جزای· ὀξεζαΐ νακδί, πρόσ-
τιμον.

نقرس νηκρίς καὶ

نقریس νηκρίς, οὐ. ἄ. ἄρθρῆτις·

— ε. ἄ. ἔμπειρος.

نقاش νάκξ, οὐ. ἄ. τὸ ζωγραφεῖν·

ζωγραφία· ἐλαιογραφία.

نقاشمق ناκησλαμάκ, ρ. τ. ζω-

γραφεῖν.

نقاشمق ناκησλανμάκ, ρ. τ. ζω-

γραφίαις ποικίλλεσθαι.

نقاشی ناκησλή, ε. τ. ζωγραφητός.

نقص νάκς, οὐ. ἄ. ἔλλειψις· βλά-

βη, ζημία·

نقصان νακσάν, οὐ. ἄ. ἔλλειψις·

βλάβη· ζημία· — ἐπ. ἄ. ἐλ-

λιπῶς.

نقض νάκζ, οὐ. ἄ. τὸ κατεδαφί-
ζειν· τὸ ἀκυροῦν.

نقض نوكأت, πλ. τοῦ ἐπ.

نقض نوكأت, οὐ. ἄ. κηλῖς· στιγ-
μή· σημειῖον (γεωμτ.)· φρουρός.

نقض نوكتاسیژ, ε. τ. ἄστι-
κτος, καθαρός· ὁ στερούμενος

φρουρᾶς.

نقض نوكتالμάک, ρ. τ. στί-
ζειν· τιθέναι φρουράν.

نقض نوكتالانμάک, ρ. τ. στί-
ζεσθαι· λαμβάνειν φυλακήν.

نقض نوكتالی, ε. π. ὁ ἔχων
στιγμήν, φρουράν.

نقل νάκλ, οὐ. ἄ. τὸ μεταφέρειν·
τροπή· μετοίκησις· διήγησις.

نقل ناکلەن, ἐπ. ἄ. ἐξ ἀφηγή-
σεως· διηγηματικῶς.

نقلی νακλί, ε. ἄ. μετηνεγμέ-
νος· ἀντιγεγραμμένος· ἐκ πα-

ραδόσεως διατετηρημένος.

نقلیات νακλιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

نقول نوكούδ, πλ. τοῦ نقل ناکد.

نقول نوكούل, πλ. τοῦ نقل نάκλ.

نقیب νεκήπ, ε. ἄ. ἐπίτροπος·

نقیبه νεκίπέ, οὐ. ἄ. λόγος, νοῦς.

نقیه νεκίρ, οὐ. ἄ. ῥίξα· κατα-

γωγή·

نقیص νεκής, ε. ἄ. ἐλλιπής, ἀ-

τελής.

نقصه νεκησά, πλ. τοῦ προηγ.

— οὐ. π. ἔλλειψις, ἀτελεία·

ἀτόπημα.

νεκρίζ, ἐ. π. ὁ καθ' ὅλο-
κληρίαν ἀκυρῶν· ἀντίθετος,
διάφορος.

نكح νικιάχ, οὖ. ἅ. σύζευξις
(νόμιμος).

نكحصر νικιαχστήζ, ἐ. τ. ὁ μὴ
νομίμως συνεζευγμένος.

نكحلاقق νικιαχλανμάχ, ρ.τ. συ-
ζευγνύεσθαι (νομίμως).

نكحلى νικιαχλή, ἐ. τ. νομίμως
συνεζευγμένος.

نكار νικιάρ, οὖ. π. ζωγραφία·
ἄγαλμα· εἶδωλον· ὥραιότης·
γυνὴ περικαλλής.

نكارن νικιαρίν, ἐ. π. κεκοσμη-
μένος· ἐρωμένη. [λασις.

نكل νικιάλ, οὖ. ἅ. ποινή· κό-

• نك νικιάχ, οὖ. π. βλέμμα·
προφύλαξις.

نكهبان νικιαχπάν, ἐ. π. ὁ βλέ-
πων, φύλαξ.

نكبت νεκίπετ, οὖ. ἅ. κακὸς
οἰωνός· συμφορά.

نكبتخان νεκίπετχανέ, οὖ. π. οἷ-
κος δυστυχίας.

نكت νουκίτε, οὖ. ἅ. ἔννοια λε-
πτῶς καὶ κεκαλυμμένως δια-
τυπουμένη.

نكرة νεκίρέ, ἐ. ἅ. ἀόριστος [μὴ
ὠρισμένος διὰ τοῦ ἄρθρου
(γραμμ.)]

• نكرة νεκίρέ, ἐ. ἅ. τερπνός· ἀ-
νέχδοτος.

نكس νέκς, οὖ. ἅ. τὸ ἀνατρέ-
πειν·—νούκς, οὖ. ἅ. τὸ ὑ-
ποτροπιάζειν (ἐπὶ νόσου).

نكول νουκισούλ, οὖ. ἅ. τὸ ἐκκλί-
νειν τινός· τὸ ἀποσύρεσθαι.

نك νικέχ, οὖ. π. ὥς τὸ • نك νι-
κιάχ.

نكين νικίν, οὖ. π. δακτύλιος·
σφαγίς.

• نكم νέμ, οὖ. ἅ. ὑγρασία.

• نكم νεμά, οὖ. ἅ. τὸ φύεσθαι· τὸ
αὐξάνειν.

• نكم νουμά, ἐ. π. ὁ δεικνύων· ὁ
φαινόμενος.

• نكم νεμάζ, οὖ. ἅ. προσευχή·
• نكم νεμάζ κηλμάκ, προσεύ-
χεσθαι.

• نكم νουμαγιάν, ἐ. π. δῖλος,
σαφής.

• نكم νουμαίξ, οὖ. π. σχῆμα·
ὄψις· διαδῆλωσις.

• نكم νουμαγενδέ, ἐ. π. ὁ δεικνύς.

• نكم νέμδζε, ὄν. κύρ. χώσας, ἡ
Αὐστρία.

• نكم νεμδάρ, ἐ. π. ὑγρός.

• نكم νεμδιδέ, ἐ. π. ὁ δακρύων.

• نكم νούμερο, ξ. ἀριθμός.

• نكم νέμκ, οὖ. ἅ. τὸ γράφειν.

• نكم νεμέκ, οὖ. π. ἄλλας· شناس—
νεμέκ· σινάς, εὐγνώμων.

• نكم νεμέλ, οὖ. ἅ. μύρμηξ.

• نكم νεμλέ, οὖ. ἅ. μύρμηξ· μυρ-
μήκισις (παθ.)· ψεῦδος.

νεμλετμέκί, ρ. τ. ὑγραίνειν. غلتمك
νεμλενμέκί, ρ. τ. ὑγραί- غلتمك
νεσθαι.

νεμλί, ε. π. ὑγρός. على
νεμλίλίκί, οὐ. τ. ὑγρασία. غلتمك
νεμνάκί, ε. π. ὑγρός. غلتمك
νεμνακί, οὐ. π. ὑγρασία. غلتمك
νέμβ, οὐ. α. τὸ φύεσθαι· τὸ
αὐξάνειν. نمو

νευμουδ, ε. π. ὁ δεικνύων. نمود
— ροὺ νουμουδ, ὁ ἐμφανι-
ζόμενος. رو

νουμεούν, ε. π. ὡς τὸ προηγ. نمون
νουμεουνέ, οὐ. π. δεῖγμα. نمونه
πρότυπον· τεκμήριον. نمون

νουμεουνελίκί, οὐ. π. ὁ, τι غلتمك
χρησιμεύει ὡς δεῖγμα. غلتمك
νემικά, οὐ. π. ἐπιστολή· غلتمك
διακρίνωσις. غلتمك

νινέ, οὐ. τ. μήτηρ· غلتمك
χανίμ νινέ, κυρία μήτηρ. غلتمك

νέβ, ε. καὶ ἐπ. νέος, πρόσφα- نمون
τος· νεωστή. نيباد — νέβ ἰδζάδ,
νεωστὶ ἐφευρεθεῖς· زاد — νεβ-
ζάδ, νεογέννητος. نيباد

νεβά, οὐ. π. φωνή, μελωδία· نمون
ἁρμονία· ἄνεσις· μέσον. نمون

νευβδάπ, πλ. τοῦ نائب ναίπ. نمون
— μεκτέπ-ι-νευβδάπ, ἐε-
ροδικαστικὴ σχολή. نمون

νεβάτ, οὐ. α. πυρήν. نمون

νεβαχί, πλ. τοῦ ناحیه να- نمون
χιγέ. نمون

νεβαδέρ. πλ. τοῦ نادر نادیر.
νεβαζ, ε. π. ὁ περιποιού- نمون
μενος. نمون

νεβαζίζ, οὐ. α. θωπεία· نمون
νεβαζισκάρ, ε. π. φι- نمون
λοφρονητικός. نمون

νεβαζισκαρανέ, ἐπ. نمون
π. φιλοφρονητικῶς. نمون

νεβαζίλ, πλ. τοῦ نازل να- نمون
ζιλέ, ἀντὶ ε. συνάγχη. نمون

νεβαστήρ, πλ. τοῦ ناصر نمون
نال νεβάλ, οὐ. α. εὐεργεσία· نمون
δῶρον, μερίδιον. نمون

νεβαλέ, ὡς τὸ προηγ. نمون

νεβαχί, πλ. τοῦ ناهیه να- نمون
χιγέ. نمون

νεβαχί, πλ. τοῦ ناهیه νέχί,
πράξεις ἀθέμιτοι. [λῳδία. نمون

νεβάγι, οὐ. π. φωνή, με- نمون
νεβαγευνδέ, ε. π. ὁ νεω- نمون
στὶ ἀφικόμενος. نمون

νοπέτ, οὐ. α. σειρά, χρό- نمون
νος ὠρισμένος δημόσιου ὑπη- نمون
ρεσίας· ὥρα φυλακῆς. ال —
νεβπέτλε, ἀλληλοδιαδόχως. نمون

νοπέτζί, οὐ. τ. ὁ τὴν ἐν نمون
ὠρισμένῳ χρόνῳ ὑπηρεσίαν نمون
αὐτοῦ ἐκτελῶν (δημόσιος ὑ-
πάλληλος)· φρουρός, σκοπός· نمون
νεβπέχάρ, οὐ. π. ἔαρ. نمون

νεβ-πεϊδά, ε. π. νεοφανής· نمون

νεβ-δζιβάν, οὐ. π. νεα- نمون
νίας. نمون

نوجوانی νεβ-δζιβανί, οὐ π. νεότης.
نوح نوح, ὄν. κύρ. Nōe — طوفان
τουφάν-ι-νوح, ὁ κατακλυ-
σμός τοῦ Nōe.

نور نور, οὐ ἄ. φῶς, λάμψις.
نورانی نوراني, εἰ. ἄ. φωτεινός.
نورسیز نورسیز, ρ. τ. ἄφωτος· ἄ-
χρης. [νεωστὶ φανείς.
نورس نورس, εἰ. π. νεογέννητος,
نورسیده نور-ρεσιδέ, εἰ. π. ὡς τὸ
προηγ.

نورلاقی نورلаци, ρ. τ. φω-
τίζειν, λαμπρύνειν.
نورلاندهرمāk نورلاندهرمāk, ρ. τ.
φωτίζειν.

نورلانمāk نورلانمāk, ρ. τ. φωτί-
ζεσθαι, λαμπρύνεσθαι.
نورلوی نورلوی, εἰ. τ. φωτεινός.
نوروز نوروز, οὐ π. νέα ἡμέρα·
ἡ ἑαρινὴ τροπή· ἡ πρωτο-
χρονια. [ὄν. κύρ.

نورری نورری, εἰ. ἄ. φωτεινός. —
نوری نورگی, εἰ. ἄ. θ. τοῦ
προηγ. — ὄν. κύρ. γυναικός.
نوراد نوراذ, εἰ. ἄ. νεογέννητος.
— οὐ π. νήπιον, παιδίον.

نوش نوش, εἰ. π. ὁ πίνων.
نوشā نوشā, εἰ. π. ὡς τὸ προηγ.
نوشā نوشā, εἰ. π. π. τῷ
πίνειν ἐπανειλημμένως.
نوشان نوشان, πλ. τοῦ نوش نوح.

نوشت نوشت, οὐ π. γράμμα,
γραφή.

نوشتی نوشتی, εἰ. π. γεγραμμέ-
νος. — οὐ π. γράμμα.

نوشتگی نوشتگی, εἰ. π.
νεωστὶ ἡνθικῶς.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

نوشتنی نوشتنی, εἰ. π. γλυκύς, τερ-
πνός· ὁ ἀπολαύων.

ἡ νοῦχ, οὖ. π. ἐννέα. | σικόν.
 نَحَا نَحَاذ, οὖ. π. χαρακτηρ, φυ-
 نَحَا نَحَاذ, ἐ. π. ὁ θεὸς, ὁ βαλὼν.
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. ἡμέρα.
 نَحَا نَحَا, ἐ. ἅ. ἐν ἡμέρᾳ.
 نَحَا نَحَا, οὖ. π. νεόφυτον.
 نَحَا نَحَا, ἐ. π. κεκρυμμένος,
 μυστικός.
 نَحَا نَحَا, οὖ. καὶ ἐ. π. μυσ-
 κότης· μυστικός· κεκρυμμένος.
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. ἄκρα· τέ-
 λος· ἀποτέλεσμα.
 نَحَا نَحَا, ἐ. τ. ἀτε-
 λείωτος, ἄπειρος.
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. ποταμός.
 نَحَا نَحَا, ἐ. ἅ. ποτάμιος.
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. τὸ ἀπαγορεύειν.
 نَحَا نَحَا, ἐ. ἅ. νοήμων.
 نَحَا نَحَا, οὖ. π. βαρύκυλος, κ. νέϊ.
 نَحَا نَحَا, οὖ. π. μόρ. ἄρν. π. οὖ.
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. τοποτη-
 ρητεία (ἐροδικαστική).
 نَحَا نَحَا, οὖ. π. ἰκεσία, εὐχή.
 نَحَا نَحَا, ἐ. π. ἰκετεύων.
 نَحَا نَحَا, ὡς τὸ προηγ.
 نَحَا نَحَا, ἐ. π. ὁ παρακα-
 λῶν, φίλος. — ὄν. κ. Νικζῆς
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. ὕπνος.
 نَحَا نَحَا, οὖ. ἅ. σκοπός· ἀπό-
 φασις.
 نَحَا نَحَا, ἐ. τ. ὁ σκοπεύων.
 نَحَا نَحَا, ἐ. π. τ. πῶς, τίνι τρόπῳ.

νίτσουν, ἐπ. τ. διατί.
 نیر νέ'ρ, ἐ. ἅ. λαμπρός· — οὐ.
 ἅ. ἀστήρ.
 نیرو نیروύ, οὐ. π. ῥώμη, δύναμις.
 نیرومند نیرومنένδ, ἐ. π. ῥωμαλέος.
 نیسان نισάν, οὐ. ἅ. Ἀπρίλιος.
 نیست نιστέρ, οὐ. π. νυστήριον.
 نیک نίκι, ἐ. π. καλός, ἀγαθός·
 نیکت — نیکت پناهت καὶ احاط —
 نیکت اختر, καθολοκλητής· بین —
 نیکت بین, αἰσιόδοξος. خواه —
 نیکت خاχ, καθότυχος. نام —
 نیکت نام, εὐκλής, εὐπό-
 ληptos.
 نکتان نکیتάν, πλ. τοῦ προηγ.
 نیکتر نکτέρ, συγκρ. τοῦ نیکت·
 καλλίων, βελτίων.
 نیکترین نکτερίν, ἐ. π. ὑπερθ. τοῦ
 προηγ. κάλλιστος· βέλτιστος.
 نیکخواه نικχάχ, ἐ. π. φίλος, κα-
 θολοκλητής.
 نیکفال نکφάλ, ἐ. π. αἷσιος, εὐοιών-
 νιττος. [θοεργός.
 نیک کردار نیک-κερδάρ, ἐ. ἅ. ἀγα-
 θή· نیکنام نیک-νάμ, ἐ. καὶ οὐ. τ. εὐ-
 πόληptoi· ὑπόληψις, εὐκλεία.
 نیکو نکيού, ἐ. π. καλός, ἀγαθός.
 نیکوکار نکيکوار, οὐ. ἅ. εὐθύς·
 δίκαιος.
 نیکوکاری نکيکوار, οὐ. π. εὐ-
 θύτης, δικαιοσύνη.
 نیک نیکί, οὐ. π. ωραιότης· ἀ-
 γασμός.

نیل, οὖ. ἄ. ὁ Νεῖλος.
 نیله نیلے, οὖ. π. Ἰνδικόν (λουλάκι).
 نیلی نیلی, ε. π. κυανόχρους.
 نیم نیμ, οὖ. π. τὸ ἥμισυ. —
 نیم δ'εζیره, χερσόνησος.
 نیروز نیم-روز καὶ

نیروز نیم-روز, οὖ. π. τὸ ἥμισυ
 τῆς ἡμέρας.
 نکست نیم-نیکه, οὖ. π. βλέμ-
 μα λοξόν.
 نیمه نیمه, οὖ. π. τὸ ἥμισυ.
 نیمه نه, ἔκτρω. τ. διατί;

وار

وارمق

و βάβ, 29ον τοῦ τουρκικοῦ καὶ 26ον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ β.

و βέ, σύνδ. συμπλεκτ. ἄ. καί· ὁ σύνδεσμος οὗτος συνάπτων λέξεις ταῦτοσημάντους ἢ στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμένους προφέρεται ου.

و βέ, μór. ὅρ. ου, νή, μά· الله — βάλλαχι, μὰ τὸν Θεόν.

و استه βαπέστε, ἐ. π. συνδεδεμένος· ἐξηρητημένος.

و باپór (ξ.), ἀτμόπλοιον.

و اجب βαδζίπ, ἐ. ἄ. ἀναγκαῖος· ὑποχρεωτικός.

و اجبات βαδζίπάτ, πλ. τοῦ προηγ., و اجبه βαδζίπέ, ου. ἄ. ὑποχρεώσεις· κανονική.

و اجد βαδζίδ, ἐ. ἄ. ὁ παράγων.

و واحد βαχίδ, ἐ. ἄ. εἷς, ἐνιαῖος (Θεός). [μένως.

و احدى βάχηδεν, ἐπ. ἄ. μεμονω-
دى βαδή, ου. ἄ. κοιλάς, κοίτη
ποταμοῦ· ἐκφρασις.

و وار βάρ, ἐ. π. ὁ ἔχων, κάτοχος·
—κατάλ. π. δηλοῦσα τὸ προστί-

κον ἢ ὁμοιόζων· — ρ. τ. τρι-
τοπρόσωπον· ἔστιν, ὑπάρχει,
ἔχει· — ου. τ. περιουσία· τὸ
ἔχειν.

وارث βαρίς, ἐ. ἄ. κληρονόμος.

و ارد βαρίδ, ἐ. ἄ. ὁ ἐλθὼν· ἀφίχθεις.

و اردات βαριδάτ, πλ. τοῦ προηγ.
ἀντὶ ου. εἰσπράξεις, τὰ ἔσο-
δα· δημόσιοι πρόσοδοι.

و اردق βαρδηκτσά, ἐπ. τ. ὀλο-
νέν, βαθμηδόν· — (ἐκ τοῦ ρ.
وارمق βαρμάκ) ἅμα τῇ ἀφί-
ξει· προχωροῦντος.

و ارسته βαρεστέ, ἐ. π. σεσωσμέ-
νος· ἀπηλλαγμένος· كى—βαρε-
στεκί, ἀπαλλαγή.

و ارش βαρίξ, ου. τ. ἄφικς, ἐρχομός.

و ارلق βαρλήκ, ου. τ. περιουσία·

وارمق βαρμάκ, ρ. τ. πηγαίνειν.

φθάνειν· — قوجه كوذاغى

βαρμάκ, ὑπανδρεύεσθαι· — فرقته

βαρμάκ, αἰσθάνεσθαι· — اوستنه

βαρμάκ, ἐπιπίπτειν, ἐπιδιώ-

χειν, ἐκλιπαρεῖν· — اشاغى

ἀσαγή βαρμάκ, ἀφαιρεῖν.

— جوغه دزوغا βαρμάκ, ὑπερ-

βαίνειν τὰ ὅρια.

βαρίνδζα, ἐπ. τ. ὅταν φθά-
ση τις καθόσον ἀφορᾷ· μέχρι.
βαριγέτ, οὐ. τ. εὐπορία·
πλοῦτος.

βαριγετλή, ἐ. τ. πλούσιος.
βάζ, οὐ. π. τὸ ἀποσύρεσθαι·
τὸ παραιτεῖσθαι. كجك — βάζ
κεδζμέκί, παραιτεῖσθαι.

βασητά, ἐ. ἄ. ὁ μεσολα-
βῶν. — οὐ. ἄ. τὸ μεσολα-
βοῦν· αἰτία.

βασιτατήζ, ἐπ. τ. ἄνευ
μεσολαβήσεως ἢ αἰτίας.

βασή, ἐ. ἄ. εὐρύς· ἀτέρμων.
βασήφ, ἐ. ἄ. ἐγκωμιαστής·
ὁ διηγούμενος. — ὄν. κύρ.

βασήλ, ἐ. ἄ. ὁ φθάνων· ὁ
ἐπιτυχάνων. [δεμών.

βασή, ἐ. ἄ. διὰθέτης· κη-
βάζήχ, ἐ. ἄ. σαφής, δι-
λος· βέβαιος.

βαζηχάτ, πλ. τοῦ προγ.
βαζή, ἐ. ἄ. ὁ τεθείς, ὁ διο-

ρίζων· ὁ ἐφευρίσκων· ὁ παρὰ-
γων. قانون — βαζή· κανόν,
νομοθέτης. — الامضا — βαζή· οὐλ
ιμά, ὁ ὑπογράφων.

βαήζ, ἐ. ἄ. ἱεροκῆρυξ.
βαγόν, ξ. ἄμαξα σιδήροδρο-
μική.

βαπτήζ, οὐ. τ. βάπτισμα.
βαφέρ, ἐ. ἄ. πολυάριθμος.

βαφί, ἐ. ἄ. ἐπαράτης· πλή-

ρης· ὁ ἐκπληρῶν τὰς ὑπο-
χρεώσεις αὐτοῦ.

βακή, ἐ. ἄ. ὁ συμβαίνων·
ὁ κείμενος. — فيا فيلβακή,
τῷ ὄντι· ἀληθῶς.

βακηά, ἐπ. ἄ. τῷ ὄντι.

βακηά, θ. τοῦ واقع βακή·
— οὐ. ἄ. γεγονός· συμβάν·
ὄνειρον. — عا جعبم-ουλ-θα-
κηά, ἡ Δευτέρα παρουσία.

βακή, ἐ. ἄ. ὁ ἔχων γνῶ-
σιν τινός· — ἐκ δὲ τοῦ وقف,
(βάκφ), ὁ ἀφιερῶσας κτῆμα
εἰς ἱερὸν κατάστημα.

βακή, ἐ. ἄ. προστάτης.

βέ ἔλλα, ἐπ. ἄ. ἄλλως, ἐν
ἐναντίᾳ περιπτώσει.

βχλά, ἐ. π. ὑψηλός, ἔξοχος·
لرى — از ازت βαλαλαρή, τὸ
ἔξοχον ὡμῶν πρόσωπον. [λεῖτον.

βαλαί, οὐ. π. ὕψος· μεγα-
βέλ χασήλ, ἐπ. ἄ. συνε-
λόντι εἰπεῖν.

βαλίδ, ἐ. ἄ. πατήρ.

βαλίδιγιν, πλ. τοῦ προηγ.
ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ.

βαλιδέ, ἐ. θ. τοῦ وال با-
λίδ, μήτηρ· سلطان — βαλιδέ
σουλτάν, ἡ μήτηρ τῆς Α. Α.
M. τοῦ Σουλτάνου.

βαλιδεδζιγάζ καὶ
βαλιδεδζιχ, (ὑποχορ.)
μητρίτσα.

βέσ-σελάμ, φρ. ἄ. τετέ-
λεσται.

βάλλαχι, φρ. ἄ. μὰ τὸν Θεόν.
βαλή, ἐ. ἄ. ἀντί οὐ. νομάρ-
χης· βαλῆς.

βαλληλήκι, οὐ. τ. ἀξίωμα,
ἢ ἡ θέσις τοῦ βχλῆ.

βαμήκ, ἐ. ἄ. ἐραστής.

βαβεγιλά, οὐ. ἄ. θρηῖνος.

βάχ, οὐ. π. στεναγμός. —
ἐπιφ. οἶμι! κρῖμα.

βαχίπ, ἐ. ἄ. ὁ δωρούμενος.

βαχίμ, ἐ. ἄ. ὁ φανταζόμενος.

βαχίμέ, οὐ. ἄ. ἡ φαντασία.

βαχί, ἐ. ἄ. μάταιος· ἀβά-
σιμος.

βαχιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

βαί, ἐπιφ. π. λύπης, πόνου,

θαυμασμοῦ καὶ χαρᾶς. —
βαί πασημά, οἶμοι τῷ δυσ-
τυχεῖ!

βαγέ, οὐ. π. μερίδιον, κλη-
ρος· μετοχή·

βαρα — βαγεδάρ

καὶ — βαγεμένδ, μέτοχος·

— πιθαγέ, ἄκληρος, ἀτυχής·

— حضرت پادشاهید.

σαγέϊ με' αῖφ βαγέ-ι-χαζρέτ

-ι-παδιδαχιδέ, ὑπὸ τὴν φιλό-

μουσον προστασίαν τῆς Α. Α.

Μ. τοῦ Σουλτάνου·

— جنب تاجدارید

— σαγέϊ μερχα-

μέτ βαγέ-ι-δζενάπ-ι-ταδζέχ-

ριδέ, διὰ τῆς εὐσπλαγγνίας

τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σκηπτου-

χου μονάρχου μας·

— حضرت ظل اللهید

— σαγέ-ι-

σεδκὲτ βαγέ χαζρέτ-ι-ζηλ-ι-

λαχιδέ, ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προς-

τασίαν τῆς Α. Α. Μεγαλειό-

τητος, σκιᾶς τοῦ Θεοῦ (ἐπὶ

τῆς γῆς)·

— لری پندہ ی —

— چاکری

— πιθαγελερί καὶ

— دζακέρ

— πιθαγελερί, ὁ

ταπεινὸς ὑμῶν δοῦλος.

βῆ βεπά', οὐ. ἄ. λοιμός.

βεπάλ, οὐ. ἄ. βλάβη· στε-

νοχωρία· τέλος· κακόν·

— یوینکا

— βεπάλὶ ποῖνουνά, τὸ ἐκ τού-

του κακὸν (τὸ κρῖμα) εἰς τὸν

λαιμόν σου.

βετεδ, οὐ. ἄ. πάσσαλος.

βεσάκ, οὐ. ἄ. δεσμός· σύμ-

βασίς.

— πιστοσύνη.

βουδούκ, οὐ. ἄ. πίστις, ἐμ-

βεσήκ, ἐ. ἄ. στερεός· εἰ-

λικρινής.

βεδζαζέ, οὐ. ἄ. βραχυλογία.

βιδζάχ, ἐ. ἄ. ἀντιπαράστασις.

βεδζαχέτ, οὐ. ἄ. ἀξίωμα,

τίτλος· βαθμός· ωραιότης.

βεδζαχετλή, ἐ. ἄ. μεγα-

λοπρεπής.

— [δηςις.

βιδζδάν, οὐ. ἄ. καρδία, συνεί-

βιδζδανί, ἐ. ἄ. τὸ τῇ συνει-

δήσει ἀναγόμενον.

βιδζδανιγέ, θ. τοῦ προηγ.

βιδζδανιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.

جمع βεδζά', οὐ. ἄ. πόνος.

جمع βεδζή', ἔ. ἄ. ἀσθενής.

جوب بoudζούπ, οὐ. ἄ. ἀνάγκη· ὑποχρέωσις· مساعده — بoudζούπ μεσαπεςινδεδior, κατέστη ἀπαραιτήτητον· فعل فيل -i-βιδζουπί, μέλλων τῆς ἀνάγκης (γραμμ.).

جود بoudζούδ, οὐ. ἄ. ὑπαρξίς· σῶμα· كير — بoudζούδ βερ-μέκι, ζωογονεῖν· بولى — بoudζούδ πoulμάκ, πραγματοποιεῖσθαι.

جـ بédζχ, οὐ. ἄ. πρόσωπον· μέρος· τρόπος, μέσον· αἰτία· σχέσις· ἐξήγησις· ك — ب پؤ بédζλε, τοιουτοτρόπως· — خ خيش پٔر بédζχ پٔسین, προκαταβολικῶς.

جـ بیدζخه, οὐ. ἄ. πρόσωπον· μέρος· τρόπος. [ναγκαῖος.

جـ بیدزیکه, οὐ. ἔ. ἄ. μισθός, ἄ-

جـ بیدزیک, ἔ. ἄ. ἔσοχος, ὑψηλός· εὐπρεπής.

حدائيت باخδانيگٔت, οὐ. ἄ. ἐνότης.

حدت باخدٔت, οὐ. ἄ. τὸ εἶναι μόνον· μοναξία.

وحشت باخسٔت, οὐ. ἄ. λύπη· θλίψις· ἀγριότης· ἀγροικία.

انکيز باخسٔت-ἐνκίζ, ἔ. π. ἀγριωπός, φοβερός. [προηγ.

وحشتناك باخسٔتνάکی, ἔ. π. ὡς τὸ

وخشى باخسٔی, ἔ. ἄ. ἀγροῖκος· ἄγριος.

وحشيه باخسٔیگٔ, θ. τοῦ προηγ.

وحش بouchoué, πλ. τοῦ وحش.

وحث باخمٔت, οὐ. ἄ. κατήφεια.

وحى بexmٔی, ἔ. ἄ. (συνή) κακοψυχοῦσα.

وحى باخسٔی, οὐ. ἄ. ἀποκάλυψις· ἔμπνευσις.

وحيد بexhٔd, ἔ. ἄ. εἷς, μόνος.

وحامت بexhamet, οὐ. ἄ. στενωχωρία· βλάβη.

وحيم بexhٔm, ἔ. ἄ. βλαβερός· στενώωρος.

وداع بwedā', οὐ. ἄ. ἀποχαιρετισμός· — ال ٔل βedā, χαιρετε!

وداعلاشمق بwedā'alasāmāk, ρ. τ. ἀποχαιρετίζειν (ἀλλήλους).

ودهد بwedhā', οὐ. ἄ. παρακαταθήκη.

ور بér, π. κατάληξις ἥτις, τι-θεμένη ἐν τέλει τῶν ὀνομάτων, σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα τὸν ἔχοντα τὸ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον. — لمٔ نام-بér, ἔνδοξος.

ورا بerā', οὐ. ἄ. ῥάχις. [μία.

وراثت بerastet, οὐ. ἄ. κληρονομία.

ورث بeresé, πλ. τοῦ وارث.

ورد بérđ, οὐ. ἄ. ῥόδον.

وردی بerđi, ἔ. ἄ. ῥόδινος.

ورطه بārtā, οὐ. ἄ. βάραθρον· τόπος ἐπικίνδυνος.

ورق βερὰκ καὶ βαράκ, οὐ. ἄ.
 φύλλον (δένδρου, χάρτου). πέ-
 ταιον (χρυσοῦ, ἀργυροῦ κτλ.).
 ورق βερακά, οὐ. π. ἐν φύλλον·
 ἐπιστολὴ φιλική· χαρτόσημον.
 ورقلاق βαρακλαμάκ, ρ. τ. χρυ-
 σόνειν τὰ φύλλα βιβλίου.
 ورقلي βαρακλού, ἐ. τ. πυκνόφυλ-
 λος. — التون ἄλτουν βαρα-
 κλού, κεχρυσωμένος.
 ورم βερέμ, οὐ. ἄ. οἶδημα, πρή-
 ξιμον· على — βερέμ ἡλετί,
 φθίσις. — οὐ. ἀντὶ ἐ. φθισικός.
 ورملی βερεμλή, ἐ. τ. φθισικός.
 ورود θουρούδ, οὐ. ἄ. ἄφιξις, ἐρ-
 χομός.
 وری βερά, οὐ. ἄ. ἄνθρωπος·
 πλάσμα.
 وريد βερίδ, ἐ. ἄ. φλέψ (ἀνατ.).
 وزارت βεζαρέτ, οὐ. ἄ. βεζιρεία·
 τὸ ἄξίωμα τοῦ βεζίρου· عظمی —
 βεζαρέτ οὐζμά, ἡ μεγάλη βε-
 ζιρεία.
 وزان βεζάν, ἐ. π. ὁ πνέων.
 وزان βεζάν, οὐ. ἄ. ἰσοστάθμισις.
 وزان βεζζάν, ἐ. ἄ. ὁ σταθμιζών.
 وزرا θουζερά, πλ. τοῦ وزر.
 وزلاق बिज़ि़لداμάк, ρ. τ. θρυβεῖν.
 وزليّ बिज़िल्दी, οὐ. τ. βόμβος, θό-
 ρυβος.
 وزن βέζν, οὐ. ἄ. τὸ ζυγίζειν· τὸ
 ἐκτιμᾶν· τὸ ὑπολογίζειν· σταθ-
 μά· μέτρον στίχου· τύπος

γραμματικός. 1 — βέζν ἐτ-
 ζυγίζειν. — ۱۲۱۵ ταμ-ουλ-
 βέζν, ἀνελλιπής. [ταμεῖον·
 وزن βεζνέ, οὐ. ἄ. ζυγαριὰ· στάθμη·
 وزندار βεζνεδάρ, οὐ. ἄ. ταμίας
 δημοσίου γραφείου.
 وزر βεζίρ, ἐ. ἄ. ἀντὶ τοῦ. ὑπουρ-
 γός· ὁ κατέχων τὸν ἀνώτα-
 τον πολιτικὸν βαθμὸν (τῆς βε-
 ζιρείας)· βεζίρης. [θησις.
 وساطت βεσαδέτ, οὐ. ἄ. μεσολά-
 τω βεσαήτ, πλ. τοῦ واسطه
 βασιτά. [βεσιλέ-
 وسائل βεσαῖλ, πλ. τοῦ وسائل
 وسط βεσάτ, οὐ. ἄ. τὸ μεσον-
 τίνος.
 وسطی θουστά, ἐ. ἄ. μέσος. — وى.
 ἄ. ὁ μέσος δάκτυλος. — وى
 θουρουν θουστά, ὁ μεσαιών·
 — دره‌دزى‌ى θουστά, ὁ μέ-
 σος ὄρος.
 وسعت θουστάτ, οὐ. ἄ. εὐρύτης,
 ἄνεσις· δύνاميς.
 وسعسز θουστάτσήζ, ἐ. τ. ἀδύ-
 νατος· στενοχωρημένος.
 وسعلاق θουστάλχανμάк, ρ. τ.
 κτᾶσθαι· δύναιμι· εὐρυχωρεῖν.
 وسواس θασβάς, ἐ. ἄ. σατανᾶς· ὁ
 εἰς πειρασμὸν ἐμβάλλων.
 وسوسه βεσθεσέ, οὐ. ἄ. πειρασμός·
 ὑποψία· λεπτολογία.
 وسه‌لنگ βεσθεσελενμέک, ρ. τ.
 ὑποπτεύεσθαι.

وسوسلی· βεσβεσελί, έ. τ. φιλύ-
ποπτος· ακριβολόγος.

وسم· βεσσή, έ. ά. ευρύς· πλατύς.
وسيله· βεσιλέ, ου. ά. μέσον· ά-
φορμή· ὄργανον.

جوسو· βεσιλεδζού, έ. π. ό ζη-
των άφορμήν.

سوسله· βεσιλεσής, έ. καί έπ. τ.
άνευ αιτίας, άνευ λόγου.

شباب· βισνάπ, ου. π. βυσσινάδα.
وشه· βισνέ, ου. π. δζυκέρασον,
βύσσινον.

صال· βισάλ, ου. ά. άφίξεις· συνέν-
τευξίς (μετ' έρωμένης).

وصاية· βασαγιά, πλ. του وصيت·
وصایت· βησαγέτ, κ. βασηγέτ,
ου. ά. έντολή· δήλωσις τε-
λευταίαςθελήσεως· έπιτροπεία.

وصف· βάσφ, ου. ά. περιγραφή,
έπαινος. تركي· — βάσφ· — τερκι-
πί, έπίθετον σύνθετον· اولناز· —

βάσφ· ολονυμάζ, άνεκδιήγητος.

وصفي· βασφή, έ. ά. σχετ. του
προηγ. περιγραφικός· έπιθε-
τικός.

وصل· βάσλ, ου. ά. άφίξεις· συνάν-
τησις· χρζσις (γραμμ.).

وصلت· βουσλέτ, ου. ά. συνέντευ-
ξις μετ' έρωμένης· συνένωσις·
τὸ εξικνεΐσθαι· έπίτευξις.

وصول· βουσούλ, ου. ά. άφίξεις·
بولي· — βουσούλ· πουλυμάχ, κα-
ταφθάνειν.

وصي· βασή, έ. ά. ὁ διαθέτης· έκ-
τελεστής διαθήκης· κηδεμών.

وصيت· βασηγέτ, ου. ά. έντολή·
διαθήκη. 1 — βασηγέτ έτ,
διατιθέναι. [διαθήκη.

وصيتنامي· βασηγετναμέ, ου. π.
وصيتسز· βασηγετσήζ, έ. καί έπ.
π. άδιάθετος· άνευ διαθήκης.

وصيتلي· βασηγετλί, έ. τ. ὁ έχων
διαθήκη. [εὐτέλεια.

وضعت· βεδά'άτ, ου. ά. χαμέρπεια·
وضع· βάζ', τὸ κατατιθέναι· τὸ τί-
κτειν· ήθος, διαγωγή· حل —

βάζ'-η-χάμλ, τοκετός· 1 حل —

βάζ'-η-χάμλ έτ., τίκτειν·
1 اساس· έσας βάζ-έτ., τιθέ-
ναι· βάσεις.

وضوح· βουσουχ, ου. ά. σαφήνεια,
ένάργεια.

وطن· βατάν, ου. ά. πατρίς· داش —
βατάν τάζ, συμπατριώτης.

وطي· βάτ' ου. ά. τὸ καταπατεΐν.
σαρκική μετὰ γυναικὸς μίζις.
وظائف· βεζα'ήφ, πλ. του وظيف

· βαζιφέ.

وظيف· βεζηφέ, κ. βαζιφέ, ου. ά.
μισθός· καθήκον. [τιον.

وعا· βη'ά, ου. ά. θήκη, κιβώ-
عد· βά'δ, ου. ά. υπόσχεσις.

وعد· βα'δέ, ου. ά. (έν χρήσει
εις άρσεν. καί θηλ. γένος)
προθεσμία· 1 — βα'δ έλί, έμ-
προθεσμος.

εὐφ. βᾶ'ζ, οὐ. ἄ. παραινέσεις· ἐ-
μιλία θερησκευτική.

εὐφ. βεγ'δ, οὐ. ἄ. ἀπειλή.

εὐφ. βεγ'α, οὐ. π. πόλεμος, μά-
χη· θόρυβος.

εὐφ. θε-γαίριχού, φρ. ἄ. καὶ
ἐκτός τούτου.

εὐφ. βεγ'α', οὐ. ἄ. πίστις, ἐκτέ-
λεις ὑποσχέσεως· σταθερό-
της φιλίας ἢ ἔρωτος· τὸ ἐ-
παρκεῖν. [σκειν.

εὐφ. βεγ'ατ, οὐ. ἄ. τὸ ἀποθνή-
σκειν· βεγ'αδάρ, ε. π. πιστός· εἰ-
λικρινής.

εὐφ. βεγ'αδάρλῃ, καὶ

εὐφ. βεγ'αδάρ, οὐ. π. πίστις·
ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν
ὑποσχέσεως· σταθερότης ἔρω-
τος ἢ φιλίας.

εὐφ. βεγ'ακ, οὐ. ἄ. τὸ συμφω-
νεῖν· ὁμόνοια· φιλία.

εὐφ. βεγ'δ, οὐ. ἄ. ἔλευσις.

εὐφ. βεγ'ρέτ, οὐ. ἄ. ἀφθονία·
περίσσεια.

εὐφ. βεγ'κ, οὐ. ἄ. συμφωνία.

εὐφ. βεγ'κ-μουράτ, καὶ

εὐφ. βεγ'κ-ελ-μου-
ράδ, συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ.

εὐφ. βεγ'ήκ, ε. ἄ. σύντροφος,
φίλος, σύμμαχος· — ὄν. κύρ.

εὐφ. βεγ'α, οὐ. ἄ. τὸ προστα-
τεύειν.

εὐφ. βεγ'άρ, οὐ. ἄ. ἀξιοπρέπεια·

μεγαλεῖον. — εὐφ. ἔχλ-ι-βεγ'άρ
καὶ εὐφ. βεγ'άρ σαχηπί, ἀ-
ξιοπρέπης.

εὐφ. βεγ'α', οὐ. ἄ. συνουσία.

εὐφ. βεγ'αγέ, οὐ. ἄ. ὑπεράσπι-
σις· προφύλαξις.

εὐφ. βεγ'αγ'ή, πλ. τοῦ εὐφ. βεγ'ή.

εὐφ. βεγ'ακτ, οὐ. ἄ. καιρός, χρό-
νος· εὐκαιρία· εὐφ. — βεγ'ακτίλε,
ἄλλοτε· —, — βεγ'ακ'ήτ πὲ βε-
γ'ακ'ήτ, ἐνίοτε· εὐφ. — βεγ'ακ'τηνδ'α,
ἐγκαίρως· —, πὲρ βεγ'ακ'ήτ, ἄλ-
λοτε.

εὐφ. βεγ'ακ'άκι, ε. π. ὁπόταν,
ὅτε, ὁσάκις.

εὐφ. βεγ'ακ'ητ'ή, ε. καὶ ε. π. τ.
ἄκαιρος· πρόωρος· ἀκαίρως·
προώρως.

εὐφ. βεγ'ακ'ητ'λή, ε. καὶ ε. π. τ.
ἔγκαιρος, —ως.

εὐφ. βεγ'ακ'ά, οὐ. ἄ. γεγονός· πό-
λεμος, μάχη.

εὐφ. βεγ'ακ'ρ, οὐ. ἄ. τὸ ἵστασθαι·
βακοῦρι, ἀφιέρωμα· ἀνάθημα·
εὐφ. — βεγ'ακ'ρ'ετ, ἀφιερῶν.

εὐφ. βεγ'ακ'φ'ή, ε. ἄ. ἴδιος ἢ ἀνή-
κων βακουφίω.

εὐφ. βεγ'ακ'φ'ιγέ, θ. τοῦ προηγ-
—οῦ. ἄ. ἀφιερωτήριον· βι-
βλίον ἐν ᾧ καταγράφονται
βακούφια.

εὐφ. βεγ'ακ'ούρ, ε. π. ἀξιοπρέπης·

βουκού, οὖ. ἄ. τὸ συμβαίνειν. بوقى — βουκού' πολυμάχ καὶ ἐκμάχ — βουκούα γκελμέκι, συμβαίνειν. — نادر نادر-ε-βουκού, σπάνιος. [συμβαίντα. βουκού'άτ, πλ. τοῦ προηγ. βουκούφ, οὖ. ἄ. τὸ ἵστασθαι. τὸ ἔχειν γνώσιν. — ارباب — ἐρπάπ-ι-βουκούφ καὶ — اهل — γλ-ι-βουκούφ, ἔμπειρος, εἰδήμων.

βεκη'ά, οὖ. ἄ. γεγονός· πόλεμος· μάχη.

βεκιχλέτ, οὖ. ἄ. ἀντιπροσωπεύειν. مقلد — βεκιχλέτ-ι-μουτλαχά, πληρεξουσιότης. مضموم — βεκιχλέτ-ι-μαχσουσά, εἰδική πληρεξουσιότης. عظمى — βεκιχλέτ-ι-οὐζμά, ἡ μεγάλη βεζυρεία.

βεκιχλέτ-πενάχ, οὖ. π. ὁ φύλαξ τῆς πληρεξουσιότητος· ὁ Μέγας Βεζήρης.

βεκιχλετπενάχί, οὖ. π. τὸ ἀξίωμα τῆς μεγάλης βεζυρείας.

βουκελά', πλ. τοῦ وكيل دولت — βουκελά-ι-δοθλέτ, οἱ ὑπουργοὶ τοῦ κράτους.

βουελαλήχ, οὖ. τ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ.

βεκίλ, ἑ. ἄ. πληρεξούσιος, ἀντιπρόσωπος. حرج — βεκίλ-ι-

χάρδζ, οἰκονόμος. مطلق — βεκίλι μουτλάχ, γενεὶς πληρεξούσιος· ὁ μέγας βεζύρης. معبر — βεκίλ-ι-μουσεδζέλ, πληρεξούσιος καταγεγραμμένος ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ δικαστηρίου. — باش پاش βεκίλ, πρωθυπουργός. ی — ملت میلēt βεκηλί, βουλευτής. ی — دعوی تا'ὸν βεκηλί, δικηγόρος.

βεκιλλίχι, οὖ. τ. ἀντιπροσωπευσις.

βελά', οὖ. ἄ. κυριότης, κτῆσις.

βιλά', οὖ. ἄ. ἀκολουθία συνεχής.

βουλάτ, πλ. τοῦ والى والى.

βιλάδ, οὖ. ἄ. λογεῖα, τόκος.

βελαδέτ, οὖ. ἄ. τὸ γενᾶν τὸ γενᾶσθαι· τὰ γενέθλια. — وادى βελαδέτ-ι-χουμαγιούν, τὰ γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

βιλαγέτ, οὖ. ἄ. συγγένεια· τὸ εἶναι φίλον Θεοῦ· χώρα· νομαρχία· τὸ ἀξίωμα τοῦ νομάρχου.

βιλαγετλή, ἑ. τ. ὁ ὢν ἐκ τοῦ αὐτοῦ νομοῦ· συμπατριώτης.

βελεδ, οὖ. ἄ. τέκνον· νεογνόν. نجل — βελεδ-ε-λ-ζινά, νόθος.

βελδάν, πλ. τοῦ ولد βελδ
καὶ τοῦ وليد βελίδ.

βέλεθ, σύνδ. ἄ. ἄν καί· τε-
θείσθω ὅτι· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει.
βελβελέ, οὐ. ἄ. οἰμωγή·
θόρυβος.

βελί, οὐ. ἄ. συγγενής· κύ-
ριος· κηδεμών. الله—βελί-οὐλ-
λάχ, ἄγιος. الله—βελί-ι-ἄχδ,
ἐπίδοξος διαδόχος θρόνου. —
βελί-ι-ν-ηῖμέτ, εὐεργέτης.

βελίδ, οὐ. ἄ. δοῦλος· μετράξ.
βελίχ, καὶ

βελίκιν, ἐπ. ἄ. ἀλλ' ὅμως.
βελιμέ, οὐ. ἄ. γάμος· συμ-
πόσιον γάμου ἢ περιτομῆς.
βέμκ, οὐ. ἄ. ἔρως, ἀγάπη.
βόλτα, ξ. ὁρμιά· διαδρομή
(πλοίου). اومق — βόλτα οὐρ-
μάκ, διαδρομέτιν. [λύπη.

βέχ, ἐπ. π. ἐκπλήξιος καὶ
واهب βεγχάπ, ὑπερθ. τοῦ واهب
βαχγήπ. [βαχγήμ.

βεγχάμ, ὑπερθ. τοῦ واهم
βέχπ, οὐ. ἄ. τὸ διδόναι.
βελέ, οὐ. ἄ. ἡ ἀρχὴ τι-
νός· φόρος· προᾶγμα φοβερὸν.

βέχλετεν, ἐπ. ἄ. ἀμέσως.
βέχμ, οὐ. ἄ. ὑπόνοια· φό-
ρος ἀνυπόστατος· ۱ — βέχμ
ἐτ. φαντάζεσθαι· ὑποψιάζεσθαι.

βεχμνάκ, ἐ. π. δειλός.
φοβερός· δεινός.

βαυχούμ, πλ. τοῦ وهم βέχμ.
βίδκ, ξ. κοχλίας (κ. βίδκ).

βιράν, ἐ. π. ἱρεϊπωμένους,
ἔρημος· ۱ — βιράν ἐτ. ἐρειποῦν.
βιρανλήκ καὶ
βιρανελήκ, οὐ. τ. τόπος
ἔρημος.

βιρανέ, οὐ. π. ἐρημότο-
πος· οἰκοπέδον.

βερίξ, οὐ. τ. δόσις, δόσι-
μον· — آليش ἀλῆξ βερίξ, δοσο-
ληψία.

βεργκὺ καὶ
βεργκί, οὐ. τ. φόρος· δῶρον.
βεριλμέκ, ρ. τ. παθ. τοῦ
ἐπομένου.

βερμέκ, ρ. τ. διδόναι,
παραχωρεῖν· — سوز σὺξ βερ-
μέκ, ὑπόσχεσθαι. — حق χὰκ
βερμέκ, δίδειν δίκαιον. [δοσις.

βερέ, οὐ. τ. σύμβασις· παρὰ-
βίρα, ἐπ. τ. διηνεκῶς.

βερεσιέ, ἐπ. τ. ἐπὶ πι-
στώσει. [καμιδή.

βερίμ, οὐ. τ. εἰσόδημα· συγ-
βηζηλδή, οὐ. τ. βόμβος,
φλυαρία. [ψις.

βιζίτα, ξ. ἔντευξις, ἐπίσκε-
βηγίλ, ἐπφ. ἄ. βαβαῖ!
κρῖμα! ἀλλοίμονον· — οὐ. ἄ.
ποινή· τιμωρία. [προηγ.

βεγιλά, ἐπφν. ἄ. ὡς τὸ
βογιβόδκ, οὐ. τ. βοεβόδας.

* χέ, εἰκοστὸν μὲν ἔβδομον τοῦ ἀραβικοῦ, τριακοστὸν δὲ τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 5.
 هـ χά, ἐπιφ. τ. ὦ! ἀληθῶς! ἰδοῦ!

هـ γά, π. κατάληξις, ἥτις τιθε-
 μένη ἐν τέλει τῶν ἀψύχων π. οὐσιαστικῶν σχηματίζει τὰ πληθυντικά.

هـ χἀπῆτ, ἐ. ἄ. ὁ καταχάινων.
 هـ χἀτίφ, ἐ. ἄ. ὁ φωνάζων· ὁ ἐπαινῶν· ال غيب — χἀτίφ-ου-
 γάτῆτ, πυθεία. [ὁ σφίζων.

هـ χἀτίκ, ἐ. ἄ. ὁ διαρρηγνύων.
 هـ χἀτζίρ, ἐ. ἄ. μανιακός.

هـ χἀδί, ἐ. ἄ. ὁ κρημνίζων.

هـ χἀρίτ, ἐ. ἄ. ὁ ἀποφεύγων.

هـ χἀζίμ, ἐ. ἄ. ὁ κατατροπόνων.

هـ χἀζήμ, ἐ. ἄ. ὁ χωνεύων.

هـ χἀλίκ, ἐ. ἄ. φθαρτός, θνη-
 τός· θανὼν· θανατηφόρος.

هـ χἀνι, τ. ποῦ εἶναι;

هـ χἀβούδ, οὐ. τ. δαυκίον.

هـ χἀβάν, οὐ. ἄ. ὄλμος, ἰγδίον·

ὄλος βόμβας· الى — χἀβὲν ἐλί,
 ὕπερος (ἰγδοχέρι).

هـ χάχ, ἐπιφ. τ. ἰδοῦ! ὀρθῶς.
 هـ χἀγί, ἐπιφ. π. λύπης, θαυ-
 μασμοῦ· هـ هـ χἀϊ χἀϊ,
 βεβαίως, μάλιστα. [δυνος.

هـ χἀίλ, ἐ. ἄ. δεινός· ἐπικίν-
 هـ χἀίμ, ἐ. π. διαπορῶν.

هـ χἀγί γούγι, οὐ. π. θό-
 ρυθος· هـ كدر χἀϊ-
 δὰν κελὲν γούγι· χἀιδέρ (πα-
 ροιμία), διαβολομαζώματα ἀ-
 νεμοσκοροπίσματα.

هـ χἀϊδε, ἐπφ. τ. ἄγε! ἐμ-
 πρός! φύγε! هـ — χἀϊδὲ πα-
 χαλῆμ, ἄς ἴδωμεν.

هـ χἀϊδλχμάκ, ρ. τ. παρο-
 τρύνειν.

هـ χἀκχηρμάκ, ρ. τ. κραυ-
 γάζειν.

هـ χἀτῖ, ἐπιφ. τ. ἄγε! ἐμπρός.
 هـ χεπά, οὐ. ἄ. κόνις· φθείρε-
 σθαι ἀνωφελῶς.

هـ χεπάέν, ἐπ. ἄ. ἐπὶ ματαίῳ.

هـ χουπούτ, οὐ. ἄ. τὸ πνέειν.

هـ χουπούτ, οὐ. ἄ. κατὰβασις.

هـ χιπέ, οὐ. ἄ. δῶρον.

هـ χεπέ, ἐπ. τ. ὅλως, ἐν συνό-
 λῳ· هـ — χετίσι, τὸ ὅλον.

هتک χέτκι, οὖ. ἄ. τὸ σχίζειν.

حروف χεδζά', οὖ. ἄ. συλλαβή·

— χουρούφ-ι-χεδζά, τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.

هجا χιδζά', οὖ. ἄ. τὸ σατυρίζειν·

σάτυρα.

هر χεδζρ, οὖ. ἄ. τὸ ἀποχωρίζε-
ζεσθαι οἰκείων καὶ πατρίδος.

هزان χιδζράν, οὖ. ἄ. ἀποχωρι-
σμός.

هجت χιδζρέτ, οὖ. ἄ. μετανάστει-
σις· نبويه — χιδζρέτ-ι-νεπε-
βιγέ, ἡ Ἐγείρα, ἐξ ἧς χρονο-
λογοῦσιν οἱ μουσουλμάνοι.

هجر χιδζρί, ε. ἄ. σχετ. ἴδιος ἢ
ἀνήκων τῷ ἔτει τῆς Ἐγείρας.

هجره χιδζριγέ, θ τοῦ προηγ.
— سنه سene χιδζριγέ, ἡ ἀπὸ
τῆς Ἐγείρας χρονολογία.

هجو χιδζβ, οὖ. ἄ. τὸ σατυρίζειν·
ساي — χιδζβαιμέ.
λίθελλος.

هجوم χουδζούμ, οὖ. ἄ. ἐφεδός,
προσβολή.

هجوملى χουδζουυλί, ε. τ. ὀρυκτικός.

هجوياي χεδζββιγιάτ, πλ. τοῦ επ.

هجويه χιδζβιγέ, οὖ. ἄ. σάτυρα·
ἐπικρίσις. [λαβίζειν.

هجهك χεδζελεμέκι, ρ τ. συλ-

هجهك دو χεδζιν δεβέ, εἶδος λευ-
κῆς ἀραβικῆς καμήλου.

هدايا χαδαγια, πλ. τοῦ هداه.

هدايت χιδαγέτ, οὖ. ἄ. ὁδηγεῖν

πρὸς τὴν εὐθεΐαν ὁδόν (τὴν
τῆς σωτηρίας).

هرا χεδέρ, οὖ. ἄ. τὸ χύνειν αἶ-
μα· ἀτιμωρητεῖ.

هراف χεδέφ, οὖ. ἄ. σκοπός· τὸ
ἀντικείμενον ἐπικρίσεων καὶ
προσβολῶν.

هرام χέδμ, οὖ. ἄ. τὸ κρημνίζειν.

هرامه χεδιγέ, οὖ. ἄ. προσφορά, δῶρον.

هرامه هرا χεδιγελήκι, οὖ. τ. ὅ,τι
κατάλληλον ἢ ὠρισμένον νὰ
προσενεχθῇ ὡς δῶρον.

هراي χάζα, ἀντων. ἄ. δεῖκτ. οὖ-

τος· — مع ما' χάζα, μολον-

τοῦτο· — اليوم ἐλγέβμ-ι-χάζα,

τὴν σήμερον· — لي اجل

-ι-χάζα, ἔνεκα τούτου.

هراي χέζεγιάν, οὖ. ἄ. λόγος κενός.

هراي χεζγιανί, ε. ἄ. μανιακός.

هر χέρ, ἀντ. π. ἕκαστος, πᾶς·

قان — χέρ καδζάν, ὁσάκις·

هاله — χέρ χαλδέ, εἰς πᾶ-

σαν περίστασιν· را — χέρ

πάρ, ἕκαστοτε· كس — χέρ κές,

ἕκαστος· كم — χέρ κίμ, ὅστις·

هراي — χέρ νέ τουρλού, καθ'

οἰονδήποτε τρόπον. هراي — χέρ

νέ καδάρ καὶ كادار — χέρ ὀζέντ

κι, ὅσον καὶ هراي —

χέρδζε παδαπάδ, ὅ,τι γείνη

ἄς γείνη, ὅ,τι καὶ συμβῇ·

هراي — χέρ νάσηλσα, ὅπως
καὶ ἂν ἔχῃ· δὲν βλάπτει.

ج خέρδς, οὐ. ἄ. σύγχυσις. مح —

χέρδς-ου-μέρδς, φύρδην μείγδην.

هك خερکیآخ, ἐπ. π. πάντοτε.

هك خέρκελε, οὐ. τ. ἵππος. ἄ-
γριος.

هم خερέμ, οὐ. ἄ. πυραμίς. πλ.

اهرام ἐχράμ.

هزار خεζάρ, ἐ. ἀριθμ. π. χίλιοι.

— οὐ. ἄ. χιλιάς.

هزل خέζλ, οὐ. ἄ. ἀστειότης. كو —

خέζλ-κίου, ἀστεῖος.

هم خέζμ, οὐ. ἄ. τὸ συντρίβειν.

τὸ τρέπειν εἰς φυγὴν (στράτον).

هزمت خέζιμέτ, οὐ. ἄ. ἦττα.

τροπή εἰς φυγὴν.

هستی خεστί, οὐ. ἄ. ὕπαρξις.

هشت خέστ, ἐ. ἀριθ. π. ὀκτώ.

هستاد خεσταδ, ἐ. ἀρ. π. ὀγδοή-

κοντα.

هشتم خεσδούμ, ἐ. ἀρ. π. ὀγδοος.

هشيار خουσγιάρ, ἐ. π. νοήμων.

هشيار خουσγיאρί, οὐ. π. σύνε-

σις, φρόνησις.

هضم خάζμ, οὐ. ἄ. πέψις.

هضمسر خάζμσή, ἐ. τ. δύσπεπτος.

هضمسرلك خάζμσηζλήκ, οὐ. τ.

δυσπεψία.

هضملي خάζμλή, ἐ. τ. χωνευτικός.

هفت خέφτ, ἐ. ἀριθμ. π. ἐπτά.

هفتي — خέφτ ρενκί, ἀλλαγὴ

διαθέσεως, ἀστάθεια.

هفتم خεφτούμ, ἐ. π. ἔ. δομος.

هفته خεφτέ, κ. χαφτά, ἐ. π.

ἐβδομος. — οὐ. π. ἐβδομαίος.

هفتهل خاφταλήκ, οὐ. τ. ἐβδο-

μυδιαίος.

هك خهگپه, οὐ. τ. δισάκκιον.

هك خاكهزآ, ἐκφρ. ἄ. ὡταύτως.

هك خهگم, οὐ. τ. (κατὰ παραφθ.

τοῦ ἄ. حاك) ἱατρός.

هك خهگمليك خهگمليك, οὐ. τ. ἱατρική

(ἐπιστ.).

هك خهلاک, οὐ. ἄ. ἀπώλεια.

θάνατος.

هك خهلاک, οὐ. ἄ. νέα σελήνη.

هك خهلاک, ἐ. σχετ. τοῦ προηγ.

ὁ ἔχων σχῆμα νέας σελήνης.

هك خهله, ἐπιφ. τ. ἔλα, ἄγε, πρὸς

τούτοις, ἐν τούτοις. بقال —

خهله تکخالήμ, ἄς ἴδωμεν.

هم خهμ, μὶρ. π. ἐπίσης, καί.

هه — خهμδέ, ἐκτὺς τούτου.

سن — ين — خهμ πέν χهμ

σέν, κ' ἐγὼ καὶ σύ.

هه آغوش هم خهμ-آγούξ, ἐ. π. συμ-

περιπτηζάμενος.

همان خهμ-αν, ἐπ. π. ἀμέσως. πάν-

τοτε. μόνον.

هم آواز خهμ-آβάζ, ἐ. π. σύμφωνος.

همایون خهμ-αγούν, ἐ. π. ἱερός,

μακάριος. αὐτοκρατορικός. حط

— خاتت خهμ-αγούν, αὐτό-

γραφοναυτοκρατορικόν. — ولا

بلا خهμ-αγούν, τὰ γε-

νέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλ-

τάνου. — جلوس δζουλούσ-

χουμαγζούν, ἡ εἰς τὸν θρόνον
ἀνάρρυσις τῆς A. A. M. τοῦ
Σουλτάνου.

[μενος.

هزم χεμπέζμ, ἐ. π. ὁ συνεστιώ-

ντα χεμπά, ἐ. π. σύντροφος.

همپا χεμπάγέ, ἐ. π. ἰσοβάθμιος.

همت χιμνέτ, οὐ. ἄ. προθυμία.

εὐνοια· προστασία· ἀγών. —

χιμνέτ ἐτ., προσπαθεῖν.

همتا χεμτά, ἐ. π. ἴσος, ὅμοιος.

همجنس χεμδζίνς, ἐ. π. ὁμοειδής.

همجوار χεμδζιθάρ, ἐ. π. ὁμορος.

همعال χεμχάλ, ἐ. ἄ. ὅμοιος.

همخانه χεμ-χανέ, ἐ. π. σύνοικος.

همخواه χεμ-χάχ, ἐ. π. συνευχέτης.

همخوی χεμχούγι, ἐ. π. ὁ τὸ ἦθος

ὅμοιος, [πάσχων.

همدرد χεμδέρδ, ἐ. π. ὁ τὰ αὐτὰ

همدل χεμδίλ, ἐ. π. φίλος. [μαζῆ.

همدم χεμδέμ, ἐ. τ. φίλος (ὁ ὢν

همديوار χεμδιθάρ, ἐ. π. γείτων.

همراز χεμράζ, ἐ. π. φίλος στενός.

همراه χεμρέχ, ἐ. π. συνοδοιπόρος.

همرك χεμρένκι, ἐ. π. ὁ τοῦ αὐ-

τοῦ χρώματος.

همزه χεμζέ, οὐ. ἄ. τὸ σημεῖον

(^ε) τῆς βραχυτήτος ἐν τῇ

προφορᾷ τῶν γραμμάτων ۱,

و, καὶ ۛ (γρανμ.).

همساز χεμσάζ, ἐ. π. σύμφωνος,

ὁμόφωνος· βοηθός.

همسايه χεμσαγέ, ἐ. π. γείτων·

συνάδελφος.

همسفر χεμσεφέρ, ἐ. π. συνοδοι-
πόρος. [πεζος.

همسفره χεμσουφρέ, ἐ. π. ὁμοτρά-

همسن χεμσίν, ἐ. π. ὁμῆλιξ.

همشكم χεμσικέμ. ἐ. π. ἀδελφός

ὁμομήτριος. [λίτης.

همشكري χεμσεχρί, ἐ. π. συμπο-

همشيره χεμσιρέ, ἐ. π. ἀδελφή.

همقدر χεμκάρ, ἐ. π. ἰσότημος.

همقدرد χεμκαδέμ, ἐ. π. συνοδοι-

πόρος.

همم χιμέμ, οὐ. ἄ. πλ. τοῦ همت.

هممذهب χεμμεζχέπ, ἐ. π. ὁμό-

θησχος. [θης.

هممشرپ χεμμεσρέπ, ἐ. π. ὁμοή-

هممنا χεμνάμ, ἐ. π. ὁμώνυμος.

هممنشین χεμνισίν, ἐ. π. σύντροφος.

هموار χεμθάρ, ἐ. π. εὐθύς, λεῖος·

κατάλληλος.

همواره χεμθάρé, ἐ. π. πάντοτε,

ἀδιαλείπτως.

همميسه χεμισέ, ἐ. π. πάντοτε.

همجار χενδζάρ, οὐ. π. τάξις· μέ-

θοδος. — ۛ ναπé χενδζάρ, ἄ-

κατάλληλος.

هند χινδ καὶ

هندستان χινδιστάν, ὄν. κύρ. Ἰνδία.

هندسه χενδεσέ, οὐ. ἄ. γεωμετρία·

مسطحه — χενδεσέι μουσαταχά,

ἐπιπεδομετρία· محاسبه — χεν-

δεσέι μουδζεσεμέ, στερεωμε-

تريه — χενδεσέι χαλ-

ليغه, ἀναλυτικὴ γεωμετρία.

ϋνδϋ ρενδϋϋ, ϋϋ. α. γεωμε-
τρικϋς.

ϋνδϋ ρινδϋ, ϋϋ. τ. ινδικϋ ὄρνις.
ϋν ρουνϋρ, ϋϋ. π. τϋχνϋ· ἔπι-
τηδϋϊτϋς. — ϋλ ἔχλ-ι- ρουνϋρ,
τεχνίτϋς. — ومعارف ρουνϋρ-
ου-μα'ριφϋτ, τϋχνϋ καὶ ἔπι-
στήμη. — ϋρ ρουνϋρ βϋρ, ἱκα-
νϋς περὶ τι. [μευτοϋ.

ϋρ ρουνϋρ-περβϋρ, ἔ. π. φιλό-
ρουνερδάρ, ἔ. π. ὁ ἔχων
ικανϋτϋτα.

ϋρ ρουνερσίζ, ἔ. π. ἀνίκανοϋ.
ϋρ ρουνερμϋνδ ἔ. π. καὶ
ϋρ ρουνερλί, ἔ. τ. ἔπιτϋδϋιοϋ.
ικανϋς. [προηγ.

ϋρ ρουνερβϋρ, ἔ. π. ὡϋ τὸ
ϋρ ρενκϋϊάμ, ϋϋ. α. καιρϋς,
περίϋταϋιϋ.

ϋρ ρενκϋϊάμϋ, ϋϋ. π. ὁμιλοϋ.
μάχη· θόρυβοϋ. [καιρον.

ϋρ ρενκϋϊάμϋ, ϋϋ. π. ὃν πρϋϋ-
ϋρ ρϋνουζ, ἔ. π. π. μϋλιϋ.

ϋρ ρϋνϋϋ, ἀντ. α. αὐτόϋ· ὁ κατ'
ἔϋοχϋν ὢν (Θϋϋϋ).

ϋρ ρϋβά, ϋϋ. α. πάθοϋ, ὄρεξιϋ.
— ρϋβά περέϋτ, φιλή-
δονοϋ.

ϋρ ρϋβά, ϋϋ. α. ἀτμοϋφαιρα·
καιρϋϋ· ἀήρ. [ὄονοϋ.

ϋρ ρϋβαπερέϋτ, ἔ. π. φιλή-
ϋρ ρϋβαδάρ, ἔ. π. ἀνεμϋῶδϋ·
ἀϋελγϋϋ· φίλοϋ· ὀπαδϋϋ.

ϋρ ρϋβασϋίζ, ἔ. τ. ϋτεροϋμε-
νοϋ ἀνέμου· ϋτενόχωροϋ.

ϋρ ρϋβαλανμιάχ, ρ. τ. ἀνυ-
ψϋνεϋθαι· παρεκτρεπέϋθαι εἰϋ
ἵδονάϋ.

ϋρ ραβάν, ϋϋ. τ. ἱγδϋον. —
ραβάν ἔλί, ἱγδοχόπανον.

ϋρ ραβαί, ἔ. α. ἔναἔριοϋ· ἀ-
κρατϋϋ· ἔπιπόλαιοϋ· —
ραβαί φϋθένϋϋ, πυροτϋχνϋμα
εναἔριοϋ. [ματιϋταί.

ϋρ ρα αἵγϋον. ϋϋ. α. πνευ-
ϋρ ρεβϋϋ, ϋϋ. α. ἔπιθυμιά·
κλϋϋϋϋ· ζῗλοϋ.

ϋρ ραβεϋϋίζ, ἔ. τ. ὁ μῆ ἔ-
χων ζῗλον.

ϋρ ραβεϋϋε·μϋκϋ, ρ. τ. ἔ-
πιθυμεῖν· κλίνειν.

ϋρ ραβεϋϋλ καὶ
ϋρ ραβεϋϋνάκϋ, ὡϋ τὸ προηγ.
ϋρ ρϋζ, ϋϋ. α. διάνοια, νοϋϋ.

— ϋρ ρϋζ, ἀνάϋϋητοϋ· ἀλ-
λόχοτοϋ· λιπόθυμοϋ· ϋρ ρϋζ
πϋρ. ὁ ἀφαιρϋν τὸν νοϋν· ϋρ
ϋρ ρϋζροϋπά, ὁ κλέπτων τὸν νοϋν
τινόϋ.

ϋρ ρϋϋμϋνδ, ἔ. π. νοήμωϋ.
ϋρ ρϋϋγιάρ, ὡϋ τὸ προηγ.
ϋρ ρϋϋλ, ϋϋ. α. φόβοϋ· πρῶγμια
φοβερόν.

ϋρ ρϋβλνάκϋ, ἔ. π. φοβερόϋ.
ϋρ ρϋϋγι, ϋϋ. π. θόρυβοϋ, ψι-
θυριϋμόϋ.

هوى γεβά, οὐ. ἄ. κλίσις, ἐπι-
θυμία.

هویت γουβιγέτ, οὐ. ἄ. θεότης.
هويدا γουβιγιδό, ἐ. π. πρόδηλος,
φανερὸς.

هى χέγι, ἐπιφν. π. θαυμασμοῦ,
ἐπιδοκίμασίας καὶ γλεύης.

هى άντ. ἄ. αὐτή. [χεῖκελ.

هياكل χεγιαکیل, πλ. τοῦ هيكل
هيبت χεγιπέτ, οὐ. ἄ. φόβος· θέα
ἐπιβάλλουσα.

هيبتي χεγιπετλή, ἐ. π. φοβερός·
μεγαλοπρεπής. [συγκίνησις.

هيعان χεγεδζάν, οὐ. ἄ. ὄρμη·
هچ هیتز, ἐπ. π. οὐδέν, τίποτε,
οὐδόλως· اولزسه — χιτς ὀλμάσα,
τοῦλάχιστον.

هچا χιτς-χιδζα-χιτς, ἐ. τ. πάντη
ἀνυπαρκτος.

هچكس χιτς-χές, ἐ. π. οὐδεὶς.

هيكل χεῖκελ, οὐ. ἄ. κολοσσός·
ναὸς χριστιανικὸς ἢ εἰδωλο-
λατρικὸς· εἰκὼν ἄγαλμα·
σχῆμα.

هيكتراس χεῖκελτράς, οὐ. ἄ. ἐρμο-
γλύφος. [ἐρμουγλυφική.

هيكتراشلق χεῖκελτρασλήκ, οὐ. τ.

هيمه χιμέ, οὐ. π. ξύλον.

هين χεῖγιν, ἐ. ἄ. εὐκόλος.

هيولا χεῖγισουλά, οὐ. ἄ. ὕλη.

هيولانى χεῖγισουλانى, ἐ. ἄ. ὕλικός.

هيهات χεῖχάτ, ἐπιφν. ἄ. τόπον·
μακράν· ἄπαγε· τετέλεσται.

هثيات χεῖχιάτ, πλ. τοῦ

هثيت χεῖγιάτ, οὐ. ἄ. μορφή, σχῆμα·
σύνθεσις· — فن φενν-ι-χεῖγιάτ,

ἀστρονομία· اصله — χεῖγιάτ ἄ-
σλιγέ, ἡ ἀρχικὴ κατάστασις·

وكلا — χεῖγετ ι-θουκελά, τὸ
ὕπουρικὸν σῶμα.

ياپراق

γιά ἡ γέ, 28ον μὲν τοῦ ἀρχ-
εσκοῦ, 31ον δὲ τοῦ τουρκικοῦ
ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμη-
τικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 10.

γιά, ἐπιφν. ἀ. κλητικὸν ὦ!
— γιά ἀλλάχ, ὦ Θεέ!

γιά, σύνθ. ἀ. διαζευκτικός,
ἡ, εἰδὲ μή, ἄλλως· بن — سن —
γιά πὲν γιά σέν, ἡ ἐγὼ ἡ
σύ.

γιάπ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ εὐ-
ρίσκων· ἐπιτυγχάνων. — رها
ρεχά γιάπ, ὁ σωθεῖς. — خه
γιάπ, δυσεύρετος. [μία.

γιάπán, οὐ. π. ἔρημος, ἐρη-
μιά γιάπánδζι, ἐ. τ. ξένος· ἄ-
γριος.

γιάπánι, ἐ. π. ἄγριος.
γιάπής, ἐ. ἀ. ξηρός.

γιάπέ, οὐ. τ. λιχμάς, λίχνον.
γιάπáλαμάχ, ρ. τ. λιχνεῖν.

γιάπίνδζ, ἐ. π. ὁ εὐρίσκων·
ὁ ἀνακαλύπτων. [φρά.

γιάπτσέ, ἐπ. τ. σιγά, ἐλα-
μιά γιάπδηρμάχ, ρ. τ. ποιεῖ-

σθαι.

γιάπράχ, ἴδε يراق γιάπράχ.

ياپيلمق

γιάπρακλάνμάχ, ρ. τ.
φυλλοφυεῖν· φυλλοῦσθαι.

γιάπρακλί, ἐ. τ. πολύ-
φυλλος· πεφυλλωμένος.

γιάπηδδηρμάχ, ρ. τ. τὸ
κολλᾶν· τὸ προταρμύζειν.

γιάπισκάν, ἐ. τ. κολλη-
τικός, ἐπίμονος.

γιάπισμάχ, ρ. τ. κολλᾶν·
προσκολλᾶσθαι.

γιάπισήχ, ἐ. τ. συγκολη-
τικός· προσφυής.

γιάπηδδηκλήχ, οὐ. τ.
πρόσφυσις· προτκόλλησις.

γιάπηλμάχ, ρ. τ. γίνε-
σθαι, ποιεῖσθαι. [ράγειν.

γιάπμάχ, ρ. τ. ποιεῖν· πα-
γιά γιάπμά, ἐ. τ. τεχνητός· πλα-
στός· ψευδής. — οὐ. τ. ἐπι-

νόημα (ψευδές). [ἐαυτῷ

γιάπινμάχ, ρ. τ. ποιεῖσθαι
γιάπου καί

γιάπί, οὐ. τ. τρόπος κατα-
σκευής· κτίριον (κτίζόμενον

εἰσέει), οἰκοδομή.

γιάπηλμάχ, ρ. τ. ποιεῖ-
σθαι· γίγνεσθαι.

يارپهلی، ε. π. καμωμέ-
νος· έτοιμος.

يارپودهزى καί

يارپهذی، ου. τ. κτίστης.

يارتمق ياراطورμάχ, ρ. τ. πλα-
γιάζειν· κατατιθέναι, δίδειν
χρήματα άπέναντι χρέους.

يارتسو ياتسού καί

يارتسى يιατσή, ου. τ. ή· ετά την
δυσιν του ήλίου μία καί ήμί-
σεια ώρα.

يارتش يياتίς, ου. τ. κατάκλισις.

يارتشق يياتησμά, ρ. τ. πλα-
γιάζειν· πείθεσθαι· μαλακό-
νειν· καταστελλεσθαι (επί
πυρκαϊάς).

يارتین يياتین καί

يارتیه, ε. τ. κεκλιμένος·
κατακείμενος.

يارتمق يياتμάχ, ρ. τ. πλαγιά-
ζειν· κατάκεισθαι· πείθεσθαι.

— ياتمل اكليل يياتمách, πεί-
θεσθαι.

يارحود يياتخود, σύνδ. τ. ή, ειδὲ
μή· άλλως. [παυσις.

يار يياتδ, ου. π. μνήμη· ανά-

يارداد يياتددار, ε. π. ο ένθυμού-
μενος.

ياردك يياتدكيár, ου. π. ένθύμιον.

ياردغاق يياتدهرγιαμάχ, ρ. τ.
πτοεσθαι· άνασκιρτάν.

يار يياتár, ε. π. φίλος, έραστής
ή έρωμένη· βοηθός· يان —

يارب-ي-دžán, φίλος· έπιστήθιος·
ياراتمق يياتارتماách, ρ. τ. ε
πλάττων.

يارادلش يياتاردهلجé, ου. τ. πλά-
σις· φυσικόν.

يارادلق يياتاردهلμάχ, παθ. του
ياراتمق يياتارتماách.

ياراديحي يياتاردهذی καί [Θεός·

يارادان يياتارδán, ε. τ. πλάστης

يارار يياتارár, γ'. έν· πρόσωπον
τής όριστ. του يياتامق يياتارا-

μάχ, άντι· ε. ώφέλιμος, κα-
τάλληλος.

ياراشمق يياتاراشμάχ, ρ. τ. προς-
φύεσθαι· πρέπειν.

ياراماز يياتاراماáz καί

يارامز يياتاراماáz, ε. π. άρνητ.

του يياتارár, άκατάλλη-
λος· άνωφελής· يياتامق — يياتا-

ρχμαáz τσοδούκ, παιδίον ά-
πειθές καί άμελές.

يارامق يياتاراماách, ρ. τ. λυσιτε-
λεΐν, ώφελεΐν.

يار يياتarán, πλ. του يياتar.

ياراتلق يياتارانلجé, ου. τ. συν-
τροφία· συνομιλία.

ياران يياتارانé, επ. π. φιλικώς.

يارداق يياتاردách, ου. τ. βοηθός·
συνεργός. |βοήθεια.

ياردم يياتاردém, ου. τ. συνδρομή,

ياردجي يياتاردهμذی, ε. τ. βοηθός·

ك — يياتاردهμذیلجé, τὸ εΐ-
ναι βοηθόν.

ιαρσ γιαρής, οὐ τ. ἄμιλλα· πάλη.
ιαρσ γιαρής, ε. τ. εὐπρεπής·
ώρατος.

ιαρσ γιαρασηκλήκ, οὐ. τ. εὐ-
πρέπεια· ωραιότης. [λασθαί.
ιαρσ γιαρσημάκ, ρ. τ. ἄμιλ-
ιαρσ γιαρσηλαμάκ, ρ. τ. κρί-
νειν (δίκην).

ιαρσ γιαρήκ, ε. τ. ῥαγισμένος,
σχιστός — οὐ. ἄ. τ. ῥωγμή.
ιαρσ γιαρλήκ, οὐ. τ. φιλία.
ιαρσ γιαρλημάκ, οὐ. τ. ῥήγνου-
σθαί· σχίζεσθαι.

ιαρσ γιαρήμ, ε. τ. ἥμισυς.
ιαρσ γιαρμάκ, ρ. τ. σχίζειν.
ιαρσ γιαρσηλαμάκ, ρ. τ. δια-
ρεῖν εἰς δύο ἴσα μέρη.
ιαρσ γιαρμά, ε. τ. ῥαγισμένος·
σχιστός. [σχίζειν.

ιαρσ γιαρμαλαμάκ, ρ. τ. δια-
ιαρσ γιαρά, οὐ. τ. πληγή, τραῦμα.
ιαρσ γιαραλαμάκ, ἴδ. ιαρσ.
ιαρσ γιαραλανμάκ, ἴδ. ιαρσ.
ιαρσ γιαραλασμάκ, ρ. τ. τραυ-
ματίζεισθαι (ἀμοιβαίως).

ιαρσ γιαραλαμάκ, ρ. τ. πλη-
γόνειν. [γόνεσθαι.

ιαρσ γιαραλανμάκ, ρ. τ. πλη-
ιαρσ γιαραλή, ε. τ. τραυματίας.
ιαρσ γιαρί, οὐ. π. φιλία.

ιαρσ γιαρή, οὐ. τ. ἥμισυ.

ιαρσ γιαρής, οὐ. τ. τὸ σχίζειν.

ιαρσ γιαρής, οὐ. τ. ἄμιλλα·

πάλη· — καὶ γιαρής,
λεμφοδρομία· — γιαρής,
φλυαρία. — ἄτ ἄτ
γιαρής, ἱπποδρομία.

ιαρσ γιαρής, οὐ. τ. εὐπρε-
πής· ώρατος.

ιαρσ γιαρσηκλήκ, οὐ. τ.
εὐπρέπεια· ωραιότης. [λασθαί.

ιαρσ γιαρσημάκ, ρ. τ. ἄμιλ-
ιαρσ γιαρήκ, οὐ. καὶ ε. τ. ῥωγ-
μή, ἐρρηγμένος.

ιαρσ γιαρσηλαμάκ, ρ. τ. φθά-
νειν εἰς τὸ ἥμισυ. [σθαί.

ιαρσ γιαρσημάκ, ρ. τ. ῥήγνου-
ιαρσ γιαρην, ἐπ. τ. αὖριον.

ιαρσ γιάζ, οὐ. τ. θέρος.

ιαρσ γιαζάν, μετ. τ. ὁ γράφων·
συγγραφεύς.

ιαρσ γιαζή, οὐ. τ. τρόπος γραφῆς.

ιαρσ γιαζήκ, οὐ. τ. βλάβη, ζη-
μία· — ἐπιφ. τ. κῆμα.

ιαρσ γιαζλαμάκ, ρ. τ. παρα-
θερίζειν.

ιαρσ γιαζλήκ, οὐ. τ. θερινὸν
(ἐνδυμα, κατοικία).

ιαρσ γιαζηλημάκ, ρ. τ. γράφεσθαι·
καταγράφεσθαι.

ιαρσ γιαζμάκ, ρ. τ. γράφειν,
καταγράφειν — ἄσκηρ
γιαζμάκ, καταγράφειν τινὰ
στρατιώτην.

ιαρσ γιαζμά, οὐ. τ. γραφή· βύσ-
σος· ζωγραφητός.

ياغلق γιαγλήκ, οὐ.τ. μανδῆλιον.
 ياغلى γιαγλή, ἐ.τ. πιμελής, πα-
 χύς· πλούσιος· ὁ μὴ νηστεύ-
 σιμος.

ياغلامق γιαγλαμάκ, ρ.τ. ἀλεί-
 φειν ἐλαίῳ ἢ βουτύρῳ· βάλ-
 λειν λίπος εἰς φαγητόν.

ياغلنى γιαγλανμάκ, ρ.τ. παθ.
 τοῦ προηγ.

ياغى γιαγμάκ, ρ.τ. βρέχειν. — قار
 κὰρ γιαγμάκ, χιονίζειν.

ياغور γιαγμούρ, οὐ.τ. βροχή.
 ياغيز γιαγήζ, οὐ.τ. καστανό-
 χρους (ἵππος).

يافته γιαφτέ, ἐ.π. (ἐν συνθ.)
 εὐρών· εὐρεθείς· — γιαφτέ,
 οὐ.τ. σημεῖον· ἔκθεμα κατα-
 δίκης (ἐπὶ στῆθους καταδί-
 κου).

ياقشدرمق γιακησδηρμάκ, ρ.τ.
 προσαρμόζειν· διορθώνειν· θεω-
 ρεῖν τι πρέπον.

ياقشمز γιακησμάζ, ἐ.τ. ἀνάρμο-
 στος· ἀπρεπής.

ياقشيق γιακησθήκ, οὐ.τ. ἀρμοδιό-
 της, τὸ πρέπον· ὠραιότης,
 χάρις.

ياقشسز γιακησηκσθήζ, ἐ.τ. ἀ-
 πρεπής· ἀκατάλληλος.

ياقشلى γιακησθηκλή, ἐ.τ. εὐάρ-
 μοςτος, ὠραῖος.

ياقشقى γιακησμάκ, ρ.τ. ταιριάζ-
 εῖν· ἀρμόζειν.

ياقشيق γιακησθήκ, ἴδ. ياقشيق.
 ياقشدرمق γιακησδηρμάκ, ρ.τ.
 πλησιάζειν (μτθ.).

ياقشماق γιακησμάκ, ρ.τ. πλη-
 σιάζειν. [ἐπ.]

ياقلى γιακηλμάκ, ρ.τ. παθ. τῷ
 γιακμάκ, ρ.τ. καίειν.

ياقه γιακά, οὐ.τ. περιλαίμιον·
 ἄκρα· ὄχθη· βρονχοτήρ. — چال-
 τῶν γιακά, ἐτ. συλλαμβά-
 νειν ἀποτόμῳ.

ياقورتارمق —
 γιακαγὶ κουρταρμάκ, ἐλευθε-
 ροῦσθαι, διαφεύγειν· لق —
 για-
 καλήκ, ὕφασμα πρὸς κατα-
 σκευὴν περιλαίμιου· περιλαί-
 μιον. [λαμβάνειν.]

ياقلاصمق γιακαλαμάκ, ρ.τ. συλ-
 يق γιακή, οὐ.τ. καυτήριον,
 φουντανέλα.

ياقلى γιακηδζί, ἐ.τ. ὁ καίων· ὁ
 πωλῶν καυτήριον.

ياقلى γιακήν, ἐπ. καὶ ἐ.τ. πλη-
 σίον. — γιακηνδά, προσε-
 χῶς. [ياقلاصمق.]

ياقشلاق γιακηνλασμάκ, ἴδε
 ياقشماق γιανηλτμάδζ, οὐ.τ. φρᾶ-
 σις δυσπρόφερτος ἢ δυσνόητος·
 ἀνίγημα.

ياقشقى γιαγηλτμάκ, ρ.τ. ἀπατᾶν.
 ياقش γιαγλήζ, οὐ.τ. λάθος· —
 ἐ.τ. ἐσφαλμένος.

ياقشماق γιαγηλμάκ, ρ.τ. σφάλλειν,
 ἀπατᾶσθαι.

γῆανγλήξ, ἴδ. ياكش.

γῆάλ, οὖ. π. λαιμός· φαγό-
σημον· σύζυγος· οἰκογένεια·
ἰσχός.

γῆαλάχ, οὖ. τ. ποτίστρα.

γῆαλαμάχ, ρ. τ. λείχειν,
κολακεύειν.

γῆαλάν, οὖ. τ. ψεῦδος

γῆαλανδίζι, ἐ. τ. ψεύστης·
κίβδηλος.

γῆαλτάχ, ἐ. τ. κόλαξ.

γῆαλτακλανμάχ, ρ. τ.
κολακεύειν.

γῆαλτακδίζι, ὡς τὸ τῆσσι.

γῆαλδηζ, οὖ. τ. χρύσωσις.

γῆαλδηζδίζι, ἐ. τ. χρυ-
σωτής.

γῆαλδηζλαμάχ, ρ. τ. χρυ-
σόνειν.

γῆαλδηζλανμάχ, ρ. τ.
χρυσόνεσθαι.

γῆαλδηζλή, ἐ. τ. ἐπίχρυσος.

γῆαλτακλανμάχ, ρ. τ.
θωπεύειν· κολακεύειν.

γῆαλινίζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ.

μόνος· μόνον· — γῆαπ γῆα-

λινίζ, ὀλομόναχος. — γῆα-

λινιζλήχ, μοναξία.

γῆαλθαριμάχ, ρ. τ. πα-

ρακαλεῖν.

γῆαλή, οὖ. τ. ὄχθη· μέγα-

ρον παράλιον.

γῆαλήν, ἐ. τ. γυμνός· αἶα —

γῆαλήν ἀγίαχ, γυμνόπους.

γῆαμτσίχ, οὖ. τ. ἐπανω-
φώριον, ἀλεξιθεροχον.

γῆαμά, οὖ. τ. ἐπίρραμμα.

γῆαμαλαμάχ, ρ. τ. ἐπιρ-
ράπτειν. [ράπτεσθαι.

γῆαυαλανμάχ, ρ. τ. ἐπιρ-

γῆάν, οὖ. τ. πλευρά· τὸ πλά-

γιον μέρος· — γῆανι-

νὰ βαρμάχ, πλησιάζειν τινί·

γῆάν κεσιδίζι, ἐ. τ.

βαλαντιοτόμος· — γῆάν

γῆανά, παραπλεύρως· —

γῆάν δζιζμάχ, δραπετεύειν·

γῆάνη πασινδὰ, ὅ-

λως πλησίον.

γῆανπέχ, ἐ. τ. πλάγιος.

γῆανδηρμάχ, ρ. τ. φλέ-

γεῖν.

γῆανήχ, ἐ. τ. κεκαυμένος.

γῆανκὴν καὶ

γῆανκοὺν καὶ μᾶλλον

γῆανκὴν, οὖ. τ. πυρκαϊά.

γῆαν-κεσιδίζι, οὖ. τ. βα-

λαντιοτόμος. [φλέγεσθαι.

γῆανμάχ, ρ. τ. καίεσθαι,

γῆανήχ, ἐ. τ. κεκαυμένος.

— γῆανήχ γῆανήχ, περιω-

δύνως.

γῆαβάζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλί-

γον δρυμύς (ποτόν, καπνός).

μειλίχιος· ἑλαφρῶς. [νούσιος.

γῆαβάν, ἐ. τ. ἀλιπής· ἀ-

ياور γιαβέρ, έ. π. βοηθός· ὑπα-
πιστής.

اوران γιαβεράν, πλ. τοῦ τροηγ.
ياورو γιαβρου καὶ

ياورى γιαβρή, οὖ. τ. νεογνόν.

ورى γιαβερή, οὖ. π. συνδρομή,
βοήθεια. [κτειν.

ياورولق γιαβρουλαμάκ, ρ. τ. τί-

ياوريلق γιαβρηλανμάκ, ὡς τὸ πργ.

ياور γιαβουζ, έ. τ. αὐστηρός·
(ἐν τισιν ἐπαρχίαις δέ), καλὸς
ἄνδρες.

ياورلق γιαβουζλούκ, οὖ. τ. πο-
νηρία· σκληρότης· ἀνδρεία.

ياوقلو γιαβουκλου καὶ

ياوقلى γιαβουκλή, οὖ. τ. μνηστή·
παλλακίς.

ياوقلاق γιαβουκλανμάκ, ρ. τ.
μνηστεύεσθαι.

ياهو γιαχού, (ἐκφρ. ἁ.) ὦ Θεέ!
— ὦ οὗτος.

ياى γιαχί, οὖ. τ. τόξον.

يايا γιαγια καὶ

يايان γιαγιαν, έ. τ. πεζός· —
έπ. τ. πεζή.

يايغره γιαϊγαρά, οὖ. τ. κραυγή.

يايق γιαγήκ, οὖ. τ. ἐξηπλομέ-
νος, διαδεδομένος.

يايلا γιαϊλά, οὖ. τ. ὁροπέδιον·
κατοικία ἐξοχική· ἐξοχή.

يايىق γιαγιμάκ, ρ. τ. στρώνειν,
ἁπλόνειν· διαδίδειν.

يايى γιαϊμά, οὖ. τ. ἀνέλιξις· διά-

δοσις· ἐκθεσις πραγμάτων.

ياين γιαγήν, οὖ. τ. αἰλουρος (ἰχθύς)·

يايوان γιαγιβάν, έ. τ. ἐκτετα-
μένος.

يايىلق γιαγηλμάκ, ρ. τ. στρώ
νεσθαι· ἐξαπλοῦσθαι.

يايان γιαπán, οὖ. π. ἔρημος· —

ياى γιαπán ἀδεμί, ἀνριάν-

θρωπος· ياى—γιαπανδζί, ξένος·

ياى—γιαπανί. ἄγριος· اوکوزى—

γιαπανδκλουζί, ἀντιλόπη. ياى—

ياىکى γιαπανί κετσί, αἰγαγρος.

ياى اوت—γιαپانι ὅτ, χόρτον ἄ-

γριον· ياى آد—γιαپانι ἀδέμ,

ἄνθρωπος ἄριος, ἀπελέκη-

τος· ياى آق—γιαپانا ἄτμάκ,

ρίπτειν ὡς ἀνωφελές, μὴ

λαμβάνειν ὑπ' ὄψιν.

ياوست γιαπουσέτ, οὖ. ἁ. ξηρασία.

يايق γιαπάκ, οὖ. τ. ἔριον.

يايىق γιαπράκ, οὖ. τ. φύλλον.

يايلاقлак γιαπρακλανμάκ, ρ. τ.

φυλλοφυεῖν.

يايلاقى γιαπρακλή, έ. τ. φυλλοεῖς.

يايلاق γιατάκ, οὖ. τ. κλίνη· φω-

λεὰ ἀγρίου ζώου· κλεπταπο-

δόχος.

يايىر γετέρ (εἰ γετιμέχι), ἀρχεῖ.

يايىدمك γετιδηριμέχι, ρ. τ. προ-

φθάνειν (μεταβ.), ἐτοιμάζειν

ἐν καιρῷ.

يايىدمك γετιδμέχι, ρ. τ. φθάνειν·

προφθάνειν.

يَشْ γετμής, ἑ. ἀριθμ. τ. ἑβδομήκοντα. ر — γετμησέρ, ἀνὰ ἑβδομήκοντα. نَجْى — γετμισίν-δζί, ἑβδομηκοστός.

يَشْ γλετμησλίκλ, ἑ. τ. ἑβδομηκοντούτης· ἄξιας ἑβδομή-κοντα.

يَكْ γετμέκλ, ρ. τ. ἄρχεῖν· δύ-νασθαι.

يَتورمك γιτουρμέκλ, ρ. τ. ἀπολ-λύναι.

يَتيم γετίμ, ἑ. ἁ. ἐνιαῖος· μονα-δικός· ὀρφανός.

يَتيمه γετιμέ, θ. τοῦ προηγ.

يَخْشى γλαχσί, ἑ. τ. καλός· ἀγαθός.

يَخْنى γλαχνί, οὐ. τ. εἶδος φαγητοῦ.

يَدْ γεδ, οὐ. π. χεῖρ· δύναμεις.

يَدرمك γεδρημέκλ, ρ. τ. δωροδο-κεῖν· ἀφίνειν ἢ ἐπιτρέπειν τινὶ νὰ φάγῃ· σιτίζειν.

يَدك γεδέκλ, οὐ. τ. ἵππος παρὰ-σειρος· πλοῦτον ῥυμουλκούμε-νον· ῥυμουλκία· προμήθεια.

يَدكجى γεδεκδζί, οὐ. τ. ἵπποκόμος· προμήθεια· ὁ ῥουμουλκῶν.

يَدك γεδμέκλ, ρ. τ. σύρειν ἵπ-πον παράσειρον· ῥυμουλκεῖν πλοῦτον.

يَدك γεδί, ἑ. ἀριθμ. τ. ἐπτά· شر — γεδισέρ, ἀνὰ ἐπτά.

يَدكجى γεδινδζί, ἑ. ἀρ. τ. ἑβδομος.

ر γέρ, οὐ. τ. τόπος· θέσις· γῆ· χῶμα. كك — γερὲ κετσ-

μέκι, καταισχύνεσθαι. ل — γερλὲ περαπέρ, ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. يه — كك γερινὲ γκελμέκι, ἀντικαθι-στάναι τινά· وادى — γερὶ βάρ, δικαιολογητός· κατάλληλος. وى — γερ γιουζή, ἡ ἐπιφά-νεια τῆς γῆς. يه قومى — آدم — ἁδὰμ γερινὲ κομάκ, περὶ πολ-λοῦ ποιεῖσθαι τινά· بوش — πδξ γερέ, ἀνωφελῶς. لان — قره — γιאלὰν γερέ, ψευδῶς. — لو — καρὰ γέρ, μνῆμα. يه — γερλου γερινέ, ἐν τάξει· حالى — χαλὶ γέρ καὶ — معطل — μου'ατ-τὰλ γέρ, χέρσος.

ياره γλαρά, ἴδ. يار.

يارادش γλαραδής, οὐ. τ. τὸ πλάτ-τειν, πλάσις.

يارادلش γλαραδηλής, οὐ. τ. φύ-σις· πλάσμα.

يارادن γλαραδάν, ἴδ. يارادن.

يارادجى γλαραδηδζί, οὐ. τ. πλά-στης.

يارار γλαράρ, ἴδ. يارار.

ياراسه γλαρασά, οὐ. τ. νυχτερίς.

ياراشق γλαρασθήκ, ἑ. τ. εὐάρμο-στος· κατάλληλος. [μοστος.

ياراشقسز γλαρασθηκσήζ, ἑ. τ. ἀνάρ-μοδιότης· καταλληλότης.

ياراشمى γλαρασμάκ, ρ. τ. ἀρμό-ζειν· ταιριάζειν.

يزيد γλαρακλαμάκ, ρ. τ. ἐξο-
πλίζειν. [πλίζεσθαι.

يزيد γλαρακλανμάκ, ρ. τ. ἐξο-
πλίζειν. [πλίζεσθαι.

يزيد γλαραμάκ, ἴδ. يارامز.

يزيد γληρητήκ, ἐ. τ. ἐσχισμένος.

يزيد γληρητηλήμάκ, ρ. τ. σχίζε-
σθαι. σπαράττεσθαι.

يزيد γληρητμάκ, ρ. τ. σχίζειν.
σπαράττειν.

يزيد γληρητιδίζι, ἐ. τ. ὁ σχίζων.
σπαρακτικὸς ἄγριος.

يزيد γληρητήκ, ἐ. τ. ἐσχισμένος.

يزيد γιουζι γληρητήκ, ἀναί-
σχυντος.

يزيد γερλεσδηρηλήμέκ, ρ. τ.
ἀποκαθιστάσθαι. τοποθετοῦ-
σθαι.

يزيد γερλεσδηρημέκ, ρ. τ.
τακτοποιεῖν. τοποθετεῖν.

يزيد γερλεσμέκ, ρ. τ. ἀποκα-
θίστασθαι. τακτοποιοῦσθαι.

يزيد γερλοῦ καὶ

يزيد γερλή, ἐ. τ. ἐντόπιος. ἰθα-
γενής. يرينه — γερλοῦ γερι-
νέ, ἐν τάξει.

يزيد γερνιμέκ, ρ. τ. λείχεσθαι.
ἐπιθυμεῖν τί.

يزيد γεζδάν, οὐ. π. Θεός.

يزيد γεζίδ, ὄν. κύρ. Γεζίδ. (Γε-
ζίδ ὁ φονεύσας τὸν Χασάν καὶ
Χουσεῖν υἱοῦ τοῦ Ἀλῆ καὶ
ἐγγόνους τοῦ Μωάμεθ). μετφ.
αἰρετικὸς. ἄσεβής.

يزيد γεσάρ, οὐ. ἁ. πλοῦτος. ἀνε-
σις. ἀριστερὰ χεῖρ.

يزيد γεσαρί, ἐ. ἁ. ἀριστερόχειρ.

يزيد γλασάκ, οὐ. ἁ. ἀπαγόρευ-
σις. τὸ ἀπηγορευμένον.

يزيد γλασακδίζι, οὐ. τ. εὐτα-
ξίας, θυρωρός.

يزيد γεσήρ, ἐ. ἁ. εὐκολος. يسر

يزيد γεσίρεν γεσίρεν, ὀλίγον
κατ' ὀλίγον.

يزيد γλαδατμάκ, ρ. τ. ἐπιτρέ-
πειν ἢ ποιεῖν νὰ ζήσῃ.

يزيد γεσήλ, ἐ. τ. πράσινος. — ر

يزيد γεμή γεσήλ, καταπράσινος.

يزيد γεσήλλήκ, οὐ. τ. πρασι-
νάδα. χλόη.

يزيد γεσήλλενμέκ, ρ. τ. πρα-
σινίζειν, χλοάζειν.

يزيد γλαστήκ, οὐ. τ. προσκε-
φάλαιον. [ρίζεσθαι.

يزيد γλασλανμάκ, ρ. τ. στη-

يزيد γλαστή, ἴδ. يامى. [τύνειν.

يزيد γλασηλατμάκ. ρ. τ. πλα-

يزيد γλασηλήμάκ. ρ. τ. πλατύ-
νεσθαι. [λαδή.

يزيد γλάνη, ἐπὶ. τ. ἤγουν. δη-

يزيد γιγδηρημάκ, ἴδ. ييغدمق.

يزيد γιγλημάκ, ἴδ. ييغلق.

يزيد γλάγμα, οὐ. π. λεηλασία.

يزيد γλάγμα, οὐ. π. λεηλασία.

يزيد γλάγμαδζι, ἐ. τ. λεηλάτης.

يزيد γλάγμαδζιλίκ, οὐ. τ.

يزيد γλάγμαδζιλίκ, οὐ. τ.
λεηλασία.

يغمالق γλαγμαλαμάκ, ρ.τ. λεη-
λατεῖν. [λατεῖσθαι.

يغمالق γλαγμαλανμάκ, ρ.τ. λεη-
γμουρ γλαγμούρ, οὐ. τ. βροχή.

يغمولق γλαγμουρλήκ, οὐ. τ. ἐ-
πανωφόριον· ἀλεξίβροχον.

يغورمق γιουγουρμάκ, ρ.τ. πλάτ-
τειν, ζυμώνειν.

يغورت γιογιούρτ, οὐ. τ. ὀξύγαλα.

يغيلي γιγληλή, οὐ. τ. σεσωρευ-
μένος.

يغلي γιγληήν, οὐ. τ. σωρός.

يغيني γιγληντή, ὡς τὸ προηγ.

يغظان γεκαζάν, ἑ. α. ὁ ἐγρηγορῶν.

يقاتل γεκαζάτ καὶ

يقله γεκαζάτ, οὐ. ἁ. ἐγρήγορσις.

يقدرمق γικδιρμάκ, οὐ. τ. κρη-
μνίζειν.

يقلق γικηλμάκ, ρ. τ. κρημνί-
ζεσθαι, ἀθυμεῖν, ἀπέρχεσθαι.

يقمق γικμάκ, ρ. τ. κρημνίζειν·
καταστρέφειν.

يقدى γικηνδή, οὐ. τ. ἐρείπει·
βελοτομιάι. [ζων.

يقيى γικηδζί, οὐ. τ. ὁ κρημνί-

يقيى γικικήκ, ἑ. τ. ἡρειπωμένος·
κατεστραμμένος.

يقيم γικήμ, οὐ. τ. καὶ — او —
γικημί, ἀνατροπή οἴκου, κα-
τάρρευσις· σπατάλη.

يقيى γιακήν, οὐ. ἁ. βεβαιότης.
— ἑ. ἁ. ὁ ὢν πλησίον.

يقيى γιάκηνεν, ἑ. π. ἁ. βεβαίως,

ἀσφαλῶς, προσεχῶς.

يقيى γιακηνή, ἑ. ἁ. βέβαιος,
ἀναμφίβολος.

يقيى γιακηνιγιάτ, πλ. τοῦ
προηγ. ἀντὶ οὐ. πράγματα
ἀναμφίβολα, ἀδιαφιλονείκητα.

يک گەخ، ἑ. ἀριθμ. π. εἷς. — ۱ —

گەخ-α-γەخ καὶ ان — ان — γε-
κίαν γεκίαν, ἀνὰ εἷς, χωριστά.

کە گەیان، μόρ. τ. πρὸς, πρὸς
τὸ μέρος· — وان — ὁνδάν γιε-
νά, πρὸς τὸ μέρος του (ὑπὲρ
ἐκείνου).

کە گەیانەک، οὐ. τ. παρειά.

کەن گەکیان، ἑ. π. εἷς, μόνος·
ἐνιαῖτος· ۛن گەکیان γε-
κίαν, ἀνὰ εἷς, χωριστά.

ۛکە گەکیانە، ἑ. π. ἐνιαῖτος, μο-
ναδικός.

يکبار گەکپار. ἑ. π. ἅπαξ.

يکبارە گەκ-παρέ, ἑ. π. μονοκόμ-
ματος· ἀκέραιος. [ναδικός.

کەن گەک-τά, ἑ. π. ἐνιαῖτος, μο-

کەن گەک-δζάν, ἑ. π. ὁμόφυ-
χος, ὁμόθυμος. [ληπτικός.

يکجانب گەک-δζανίπ, ἑ. π. μερο-

يکجانب گەک-δζι/χέτ, ἑ. π. ὁμό-
φρων· τῆς ἰδίας διευθύνσεως.

يکچشم گەک-τσέσμ, ἑ. μ. μονό-
φθαλμος.

کەن گەک-δήλ, ἑ. π. ὁμόθυμος.

يکديکر گەک-δικέρ, ἀντ. ἀλληλοπ.
τ. ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

يَكِرْمَنِي γιγερμινδζί, ε. αριθμ. τ.
 είκοστος.
 يَكِرْمِي γιρμί, ε. αριθμ. τ. είκοσι,
 سر—γιγερμισέρ, ανά είκοσιν.
 يَكِرْنَك γεκ-ρένκλ, ε. π. μονόχρους·
 ἄδολος. [λικρινής.
 يَكِرْوِي γεκ-ρούϊ, ε. π. εὐθύς, εἰ-
 يَكِرْزَان γεκ-ζεπάν, ε. π. ὁμόγλωσ-
 σος, ὁμογνώμων.
 يَكِسَالَه γεκ-σαλέ, ε. π. ἐνιαύσιος.
 يَكِسَان γεκ-σάν, ε. π. ὅμοιος,
 ἴσος.
 يَكِسَر γεκ-σέρ, ε. π. αὐτοκέφα-
 λος· ἴσος.—ἐπ. π. ἐξ ὅλου·
 πέρα πέρα· αἴφνης. [ριακή.
 يَكِشْبَه γεκσέν-πέ, οὐ. π. Κυ-
 يَكِش γικνλήζ, οὐ. ε. καὶ ἐπ. τ.
 σφάλμα· ἐσφαλμένος, ἐσφαλ-
 μένως.
 يَكِشْسِر γικανλησσήζ, ε. καὶ ἐπ.
 τ. ἄπταιστος· ἀπταιστως·
 βεβαίως.
 يَكِشْك γικανλησλήκλ, οὐ. τ. λά-
 θος, ἀπάτη.
 يَكِمَك γενιλιμέκλ, ρ. τ. ἡττᾶσθαι.
 يَكِمَك γενιμέκλ, ρ. τ. νικᾶν.
 يَكِن γιηγέν, οὐ. τ. ἀνεψιός· ἀ-
 νεψιά.
 يَكِي γεκή, ε. καὶ οὐ π. τὸ ἐνιαῖον.
 τὸ εἶναι μόνον· ὁμόνοια.
 يَكِي γενή, ε. καὶ ἐπ. τ. νέος,
 πρόσφατος· νεωστί.
 يَكِيْت γιγίτ, οὐ. τ. νέος· ἀν-

δρεῖτος.—γλπαπάγιγίτ, ἥρως,
 ἄνδρεῖτος. [ἀχμή, ἀνδρεία.
 يَكِيْتَك γιγητλίκλ, οὐ. τ. νεότης,
 يَكِيْجِي γενίτσερι, οὐ. τ. Γενί-
 τσαρος.
 يَكِيْلَمَك γενιλετμέκλ, ρ. τ. ἀνα-
 νεόνειν (δι' ἄλλου). [νίζειν.
 يَكِيْلَمَك γενιλεμέκλ, ρ. τ. ἀνακαί-
 يَكِيْلَمَك γενιλενιμέκλ, ρ. τ. ἀνα-
 νεῦσθαι.
 يَل γέλ, οὐ. τ. ἄνεμος· πορδή·
 ῥευματισμός.—هَـ κατὰ γέλ,
 لِيْشْ دَكِرْمِي—γέλ δεγιρμενί, ἀ-
 νεμόμυλος· هَـ—γέλ κογάν,
 ἀνεμοδείκτης· βελόνη ὥρολο-
 γίου.
 يَل γιήλ, οὐ. τ. ἔτος.
 يَلَمَق γιαλαμάκ, ρ. τ. λείχειν.
 يَلَن γιαλάν, οὐ. τ. ψεύδος.—
 ε. τ. ψευδής.
 يَلَنْجِي γιαλανδζί, οὐ. τ. ψεύστης.
 يَلَنْجِيْلَك γιαλανδζιλήκλ, οὐ. τ.
 ψεύδος· τὸ ψεύδεσθαι.
 يَلِزَه γελπαζέ, οὐ. τ. ῥιπίδιον.
 يَلِزَهْ لَنَك γελπαζελενιμέκλ, ρ. τ.
 ἀερίζεσθαι.
 يِلِدِي γελδὰ καὶ —هَـ سَـπ— γελ-
 δὰ, ἡ μακροτέρα νύξ τοῦ ἔ-
 τους· (ἡ 9 Δεκεμβρίου). [νός.
 يِلِدِي γιηλδηρήμ, οὐ. τ. κεραυ-
 يِلِدِمَق γιηλδηρμάκ, ρ. τ. φο-
 βίζειν.
 يِلِدِي γιλδής, οὐ. τ. ἀστήρ.

يَلْدِيْزِيْ γιλδηζλή, έ. τ. άστερόεις.
يَلْكِيْ γελέκι, οὖ. τ. γελέκιον.

يَلْكِيْ γελκέν, οὖ. τ. ιστίον· اَيْقِيْ—
γελκέν άδζμάκ, πεταννύναι
τὰ ιστία.

يَلْكِيْ γελκενλί, έ. τ. ιστιοφόρος.
يَلْكِيْ γελλεμέκι, ρ. τ. πέρδεσθαι.
يَلْلُو γελλού και

يَلْلِيْ γελλή, έ. τ. ό ύπό ρεύμα-
τισμού πάσχων.

يَلْكِيْ γεημάκ, ρ. τ. φοβεΐσθαι.
ع. γέμ, οὖ. τ. ταγή, τροφή
(ζώου)· δέλεαρ. [νός.

ع. γέμμ, οὖ. τ. θάλασσα, ώκεα-
يَلْكِيْ γλαμάκ, έ. τ. βοηθός.

يَلْكِيْ γλαμάν, έ. τ. μοχθηρός, ά-
πάνθρωπος· αὐστηρός.

يَلْكِيْ γεμήζ, οὖ. τ. καρπός.

يَلْكِيْ γεμισόζι, οὖ. τ. όπωρε-
πώλης (ιδίως τών ζηρῶν
καρπῶν).

يَلْكِيْ γεμέκι, οὖ. τ. τροφή, φα-
γητόν. — ρ. τ. τρώγειν·
— يَلْكِيْ πάσην ή γεμέκι, άπο-
θνήσκειν έκ λύπης. — يَلْكِيْ
πάσην ήν έτινι γεμέκι, ένο-
χλεΐν. — رَشَوْتُ رُوسِدَتْ γεμέ-
κι, δωροδοκεΐσθαι. — اَخْشَامُ
أَخْشَامُ γεμεγί, δεΐπνον. —
يَلْكِيْ γεμέκι ότασί, έστιατό-
ριον.

يَلْكِيْ γεμλεμέκι, ρ. τ. παρατιθέ-
ναι τροφήν (ζώω).

يَلْكِيْ γεμλενμέκι, ρ. τ. παθ.
τοῦ προηγ. [τυχία.

ع. γιούμν, οὖ. ά. άφθονία· ευ-
يَلْكِيْ γεμενί, οὖ. ά. είδος ύποδή-
ματος τουρκικοῦ· φακιόλιον.

ع. ج. γιουμουρδζάκ, οὖ. τ.
λοιμός, πανώλης. [ώστοκεΐν.

ع. ج. γιουμουρτλαμόςκ, ρ. τ.
ع. ج. γιουμουρτά, οὖ. τ. ώόν·
يَلْكِيْ γιουμουρτα-
σί, ώοτάριχον.

ع. ج. γεμίν, οὖ. ά. δεξιὰ χεΐρ· δε-
ξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· όρκος.

يَلْكِيْ γεμινλή, έ. τ. ένορκος.

ع. ج. γλανάρ, έ. τ. καίων. طاع—
γλανάρ τάγ, ήφαιστείον.

ع. ج. γλανασδηρμάκ, ρ. τ.
ποιεΐν ή έπιτρέπειν πλη-
σιάσαι. [πρόσιτος.

ع. ج. γλανασηλμάζ, έ. τ. ά-
ع. ج. γλανασμάκ, ρ. τ. πλη-
σιάζειν· πείθεσθαι.

ع. ج. γλανασμά, οὖ. τ. προσέγ-
γισις· κατάπλους.

ع. ج. γλανάκ, 'όδε يَلْكِيْ
يَلْكِيْ γενπέγή, γ' έν. πρόσ. τοῦ
ρήμ. اَنْبَغِيْ ένπεγη, πρέπει,
ταιριάζει. — اَلْكِيْ γέμαγενπεγενή,
ώς πρέπει. [βρύσις.

ع. ج. γενπού, οὖ. ά. πηγή,
ع. ج. γενκέτς, οὖ. τ. καρκίνος.
ع. ج. γενκέ, οὖ. τ. ή σύζυγος
θείου.

يملك γενιλιμέκι, ρ. τ. τρώγεσθαι.
 يملك γενιμέκι, ρ. τ. ὡς τὸ προηγ.
 يه يه يه, ἐπ. τ. πάλιν, ἐκ νέου.
 يو يه, οὐ. τ. κοχλίας.
 يوا γιουβά, οὐ. τ. φωλαί.
 يوا لاقي γιουβαρλατμάκ, ρ. τ.
 κυλίειν. [γύλος.
 يوا لاقي γιουβαρλάκ, ἐ. τ. στρογ-
 يوا لاقي γιουβαρλαμάκ, ρ. τ. κυ-
 λίειν. [κυλίεσθαι.
 يوا لاقي γιουβαρλανμάκ, ρ. τ.
 يوا لاقي γιουβαρλαμάκ, ρ. τ. κα-
 ταπραΰνειν. [καπραΰνεσθαι.
 يوا لاقي γιουβαρλανμάκ, ρ. τ. κα-
 يوا لاقي γιουβαρλαμάκ, ρ. τ. κα-
 τασκευάζειν φωλεάν.
 يوا لاقي γοπάζ, ἐ. τ. σωματώδης.
 ἀπελέκητος.
 يوا لاقي γιουττουρμάκ, ρ. τ.
 ποιεῖν καταπίνειν· ποτίζειν·
 (μετφ.) παραπεΐθιν.
 يوا لاقي γιουτκουνμάκ, ρ. τ. κα-
 ταπίνειν τὸν σίελον· προς-
 ποιεῖσθαι. [γουλιά.
 يوا لاقي γιουτούμ, οὐ. τ. βρόχθος,
 يوا لاقي γιουτμάκ, ρ. τ. καταβρο-
 χθίζειν· καταπίνειν· (μετφ.)
 ἀνέχεσθαι.
 يوا لاقي γιουτουδζί, ἐ. τ. ὁ κατα-
 πίνων.
 يوا لاقي γιουδζέ, ἐ. τ. ὑψηλός· ἐν-
 δοξος·—οὐ. τ. ὕψος.

يوجه لك γιουδζελίκι, οὐ. τ. ὕψος·
 μεγαλεῖτον.
 يوجه لك γιουδζελεμέκι, ρ. τ. ὕ-
 ψοῦν· ἐπιτιμᾶν.
 يوجه لك γιουδζελενμέκι, ρ. τ. ὕ-
 ψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.
 يوجه لك γιοχτούλ, ἐ. τ. ἐνδεής.
 يوجه لك γιόχσα, ἐπ. τ. εἰδεμή-
 ἄλλως·—σύνδ. τ. ἦ.
 يوران γιοράν, ἐ. τ. ὁ κουράζων·
 —καδὴ γιοράν, στρεψό-
 δικος.
 يورδ γιούρδ, οὐ. τ. ὁπή· κατοι-
 κία· καλύβη.
 يورقك γιορουτμέκι, ρ. τ. βάλ-
 λειν εἰς δρόμον· ἐπισπεύδειν.
 يورقك γιουρτλανμάκ, ρ. τ. ἐν-
 σικεῖν.
 يورغان γιοργάν, οὐ. τ. ἐφάπλω-
 μα·—γιοργανλήκι, ὕφα-
 σμα δι' ἐφάπλωμα
 يورغانجي γιογανδζί, οὐ. τ. ἐφα-
 πλωματοποιός.
 يورغون γιοργούν, ἐ. τ. κεκμηκώς.
 يورغونل γιοργουνλούκ, οὐ. τ.
 κόπος.
 يورك γιορούκι, οὐ. τ. λαὸς νο-
 νομαδικός.
 يورك γιουρέκι, οὐ. τ. καρδία·
 ἀνδρεία·—γιοuréκι βερ-
 μέκι, ἐνθαρρύνειν.
 يوركسر γιουρεκσής, ἐ. καὶ ἐπ. τ.
 ἄτολμος· ἀπροθύμως.

يوزκندرμκ γιουρεκλενδηριμέκλ, ρ. τ. ένθαρρύνειν.

يوزκلك γιουρεκλενμénéκλ, ρ. τ. έν-
θαρρύνεσθαι.

يوزكلى γιουρεκλή, έ. τ. τολμηρός.
يوزلق γιορουλμάκ, ρ. τ. κουρά-
ζεσθαι.

يوزمق γιορμάκ, ρ. τ. κουράζειν.
يوزوق γιόρουκ, έ. τ. ό καλώς
βαδίζων· νομάς.

يوزوش γιουρουγίς, ου. τ. ό τρό-
πος του περιπατείν· βαδίσμα·
έφοδος.

يوزعك γιουρουμέκλ, ρ. τ. βαδίζειν.
يوز γιούζ, έ. αριθμ. τ. έκατόν·
نجى — γιουζινδζί, έκατοστός.

يوز γιούζ, ου. τ. πρόσωπον· ό-
ψις καθ' ήν εξετάζεται· τι-
τρόπος· θάρρος· αίτία· τδ κα-
λόν μέρος· ύφάσματος· آق —
γιούζ άκή, τιμή· قرمى —
γιούζ καρασή, άτιμία· اوستنه —
γιούζ ουστουνέ· πρακ-
μάκ, παρχμελείν· اورمق —
γιουζε· ουρμάκ, επιπλήττειν·
طوغى — γιούζ τουτμάκ, στρέ-
φεσθαι· λαμβάνειν· ροπήν, άρ-
χίζειν· ويرمك — γιούζ βερ-
μέκλ, δίδειν· θάρρος· θωπεύειν·
كوز اول — γιούζ κλδζ· όλμάκ,
κτασθαι· ειλικρινή· φιλίαν·
كوى — γιούζου· κουγίου,
πρηνής (χοιμασθαι)· ايكى —

يكى γιουζλου, ύποκριτής· ايكى
اولق — يكى γιουζλουλουκ, ύπο-
κρισία· چورمك — γιούζ· τσεβιρ-
μέκλ, άποστρέφειν· τδ πρόσω-
πον· ى او — ۀγ γιουζί, πρόσω-
πον· οίκίας· دن — بو· πού γιουζ-
δέν, ۀξ αύτής· τής αίτίας·
ىوق — موق· ύπό· τοιαύτην· ۀποψίν·
γιοζουμ· γιόκ, δέν· τολμώ·
طوغى — خرابه — γιούζ
τουτμάκ, τδ ۀίναι· ۀτοιμόρ-
ροπον· دن — دوستلق· دوستλουκ
γιοιζουδέν, ۀνεκα· φιλίας· دولر
— कुलەر γιούζ, ευθυμία, ί-
λαρότης· كلمك — — γιούζ
γιουζε· γκελμέκλ, άντιπαρί-
στασθαι.

يوزسز γιουζσήζ, έ. τ. άναιδής.
يوزسزلك γιουζσηζλήκλ, ου. τ. ά-
ναιδεία.

يوزدرمك γιουζδριμέκλ, ρ. τ. ποι-
έίν· τινά· κολουμβήν. [λιος.

يوزك γιουζούκλ, ου. τ. δακτύ-
يوزكچ γιουζκέτς, ου. τ. κολουμ-
βητής.

يوزلشدرمك γιουζλεδδηριμέκλ, ρ. τ.
άντιπαριστάναι.

يوزلشمك γιουζλεδμμέκλ, ρ. τ. άν-
τιπαρίστασθαι.

يوزلق γιουζλούκ, ρ. τ. έκατοστά-
ριον (νόμισμα).

يوزمك γιουζμέκλ, ου. τ. κολουμ-
βήν· άπορλοιοϋν.

يوسمه γιοσμά, οὖ. τ. χαρίεις·
κοιψός.

يوصون γιοσσούν, οὖ. τ. βρύον.

يوف γιούρ, οὖ. τ. κατάρα, ἀτά-
νεια· ἀπώλεια.

يوغرمق γιουγουρμάκ, ρ. τ. πλάτ-
τειν· ζημόνειν. [γαλαχ.

يوغورت γιουούρτ, οὖ. τ. ὀξύ-

يوف γιούφ, ἐπφ. τ. περιφρονήσεως.

يوفقه γιουφκά, ἐ. καὶ οὖ. τ. λε-
πτός· φύλλον διὰ ζυμαρικών.

يوق γιόκ, ἐπφν. τ. οὖ· ὄχι· — οὖ.
τ. ἀνυπαρξία· — ἐ. τ. ὁ μὴ

ῶν. 1 — γιόκ ἐτ. ἐκμηδενί-
ζειν· در — γιόκδηρ, οὖκ ἔστι·

ير — γιόκ γερέ, ἀνωφελῶς.

يوقارى γιοκαρή, ἐπ. τ. ἄνω· ἐ-
πάνω.

يوقسه γιόκσα, οὖ. τ. εἶδεμή· ἦ·
غن — سن — πένμι γιόκσα σέν,

ἐγὼ ἦ ἐσύ.

يوقوش γιοκούς, οὖ. τ. ἀνήφορος.

يوقوشلى γιοκουσλού, ἐ. τ. ἀνηφο-
ρικός.

يوقلاقمق γιοκλατμάκ, ρ. τ. ψη-
λαφεῖν· ἐρευνᾶν (δι' ἄλλου).

يوقلامق γιοκλαμάκ, ρ. τ. ἐρευ-
νᾶν· ἐλέγχειν.

يوقلامه γιοκλαμά, οὖ. τ. ἔρευνα·
ἐλέγχος ἐπιθεώρησις. [يوقلامق.

يوقلاق γιοκλανμάκ, παθ. τοῦ

يوقلق γιοκλούκ, οὖ. τ. ἀνυπαρ-
ξία· ἔνδεια.

يوك γιούν, οὖ. τ. μαλλίον.

يوقوش γιοκούς, οὖ. τ. ἀνήφορος·
لق — γιοκουσλούκ, τόπος ἀνω-

φερικός· لو — γιοκουσλού, ἀνω-
φερής.

يوك γιούκχ, οὖ. τ. ἄχθος· φορ-
τίον· ποσότης ἑκατὸν χιλιά-

δων γροσίων· μέγα ἑρμάριον.

يوكرك γιοκιρούκχ, ἐ. τ. ταχύπους.

يوكسك γιουκσέκχ, ἐ. τ. ὑψηλός.

يوكسك γιουκσούκχ, οὖ. τ. δακτυ-
λήθρα.

يوكسكك γιουκσεκλήκχ, οὖ. τ.
ὑψος.

يوكسكك γιουκσελμέκχ, ρ. τ. ὑ-
ψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.

يوكتك γιουκλετμέκχ, ρ. τ. ἐπι-
φορτίζειν· φορτόνειν.

يوكك γιουκλούκχ, οὖ. τ. βάρος,
φορτίον· ἑρμάριον· εὐρύ.

يوكتك γιουκλενμέκχ, ρ. τ. φορ-
τόνεσθαι· ἀναλαμβάνειν βάρος.

يوكلى γιουκλού, ἐ. τ. φορτωμέ-
νος· قادين — γιουκλή καθήν,

γυνὴ ἔγκυος.

يوكلى γιουνλή, ἐ. τ. μάλλινος.

يول γιόλ, οὖ. τ. δρόμος· μέθο-
δος· μέσον· τὸ πρόπον· يور

ى — δεμίργιολού, σιδηρόδρομος·
دوشمك — γιόλ δουσμέκχ, διέρχε-

σθαι κατὰ τύχην. وى — γιο-
λουνδά, ἐν τάξει. وى — γιόλ

βεριμέκχ, ἀποπέμπειν. سن —

γιολσούζ, ἀπρεπής· ينة قومق —
 γιολουνά κομάκ, κανονίζειν·
 — ايشلك iðléki γιόλ, δρόμος
 περαστικός· حاجيلر —
 λάρ γιολού, γαλαξίας (ἀστρ.).
 γιουλάρφ, οὖ. τ. βρώμη·
 φορβή. [(καπίστρι).
 γιουλάρ, οὖ. τ. ἄγωγεύς
 γιολδζί, οὖ. τ. ὁδοιπόρος·
 — σου γιολδζί, ὕδραγωγός.
 γιολδζίλχκ, οὖ. τ. ὁδοι-
 πορεία· τὸ ὁδοιπορεῖν.
 γιολδάξ, οὖ. τ. συνοδοι-
 πόρος· σύντροφος. [πορία.
 γιολδαδλήκ, οὖ. τ. συμ-
 μετρεῖν· γιολδουρμάκ, ρ, τ. ἀνα-
 σπᾶν (δι' ἄλλου)· ἐκκρίζουν
 (χόρτα, φυτάρια).
 γιολσούζ, ε. τ. ἀπρεπή·
 ἄτακτος.
 γιολλατμάκ, ρ. τ. στέλ-
 λειν (δι' ἄλλου).
 γιολλαμάκ, ρ. τ. ἀπο-
 στέλλειν. [στελλεσθαι.
 γιολλανμάκ, ρ. τ. ἀπο-
 λλοῦ, ε. τ. ἐν τάξει·
 προσήκων.
 γιολμάκ, ρ. τ. ἀνασπᾶν·
 ἐκκρίζουν· τίλλειν.
 γιολουνμάκ, ρ. τ. παθ.
 τοῦ προηγ. τίλλειν τὰς τρί-
 χας τῆς κεφαλῆς· θρηνηῖν.
 γέβμ, οὖ. ἄ. ἡμέρα· — ال

ἔλ γέβμ, τὴν σήμερον· ἴ —
 ἴ — γέβμ εν φὶ γέβμ εν, ἡμέ-
 ρα τῇ ἡμέρᾳ· — ἴ — γέβ-
 μ εν κούλου γέβμ εν, καθ' ἐ-
 κάστην· ἴ — γέβμ εν
 μὲν ἐλ ἐγλάμ, μία τῶν ἡμε-
 ρῶν· ἴ — γέβμ οὐλ ἄχάτ,
 Κυριακή· ἴ — γέβμ-ουλ-
 ἐσνί'ιν, Δευτέρα· ἴ — γέβμ
 -ουλ-σάλισα, Τρίτη· ἴ —
 γέβμ-ουλ-ἐρπά, Τετάρτη·
 ἴ — γέβμ-ουλ-χαμίς, Πέμ-
 πτη· ἴ — γέβμ-ελ-δζουμά,
 Παρασκευή· ἴ — γέβμ
 -ελ-σεπέτ, Σάββατον.

γέβμ-ουλ-πά'ς καὶ
 γέβμ-ουλ-δζεζά' καὶ
 γέβμ-ουλ-δζέμ' καὶ
 γέβμ-ουλ-δζεβᾶπ καὶ
 γέβμ-ουλ-χεσᾶπ καὶ
 γέβμ-ουλ-χᾶσρ καὶ
 γέβμ-ουλ-δὲν καὶ
 γέβμ-ουλ-σουᾶλ καὶ
 γέβμ-ουλ-ἡβᾶζ καὶ
 γέβμ-ουλ-ἄχδ καὶ
 γέβμ-ουλ-φεζᾶ' καὶ
 γέβμ-ουλ-φᾶσλ καὶ
 γέβμ-ουλ-καριᾶ καὶ
 γέβμ-ουλ-καράρ καὶ
 γέβμ-ουλ-κηγλάμ καὶ
 γέβμ-ουλ-μεβ'οὐδ καὶ
 γέβμ-ουλ-μισᾶκ καὶ
 γέβμ-ουλ-μιζᾶν καὶ

يوم الميعاد γέμ-ουλ-μι'αδ καὶ
يوم الواقعة γέβμ-ουλ-θακκῆ'α καὶ
يوم الوعد γέβμ-ουλ-θ'άτ, ἡ Δευ-
τέρα παρουσία, ἡ ἡμέρα τῆς
χρίσεως.

يوم اقلامق γιουμακλαμάκ, ρ. τ.
τολυπεύειν.

يوماق γιουμάκ, οὖ. τ. τολύπη.

يومرو γιουμου, ε. καὶ οὖ. τ. κυ-
φός· κοῦρος.

يومروق γιουμουράκ, οὖ. τ. γρόνθος.

يوموقلامق γιουμουκλαμάκ, ρ. τ.
γρονθοκοπεῖν.

يوموقلاق γιουμουκλανμάκ, ρ.
τ. γρονθοκοπεῖσθαι.

يومشاق γιουμουσατμάκ, ρ. τ.
ἀπαλύνειν· μαλάσσειν.

يومشاج γιουμουσαδζήκ, ε. τ.
ὑποκορ. μαλακούζικος.

يومشاق γιουμουσάκ, ἐπ. τ. ἀπα-
λός· λεῖτος· πρᾶτος. [τὸ ἐπ.

يومشاق γιουσαμάκ, ρ. τ. ὥς

يومشاق γιουμοτσανμάκ, ρ. τ.
ἀπαλύνεσθαι· μαλάσσεσθαι.

يومشقلق γιουμουσακλήκ, οὖ. τ. μα-
λακότης· πρᾶότης. [κουδᾶρι.

يومق γιουμάκ, οὖ. τ. τολύπη.

يومق γιουμάκ, ρ. τ. πλύνειν·

— ال ἔλ γιουμάκ, ἀπελπί-
ζεσθαι.

يومق γιουμμάκ, ρ. τ. καμμύειν·

(τοὺς ὀφθαλμούς)· κλείειν (τὰς
χεῖρας).

يوموق γιουμούκ, οὖ. τ. κεκλει-
σμένος (ὀφθαλμός, γρόνθος κτλ.)

يومق γέβμ, ε. α. ἡμερήσιος.

يومق γέβμ, θ. τοῦ προηγ. —

οὖ. α. ἡμερομίσθιον· دفتري —

γεβμ, γε. τεφτερί, ἡμερολόγιον.

يونان γιουνάν, ὄν. κύρ. καὶ

يونانستان γιουνανιστάν, ὄν. κύρ.

ἡ Ἑλλάς. [Ἑλλην.

يوناني γιουνανλή, οὖ. καὶ ε. τ.

يوناني γιουνανί, οὖ. καὶ ε. α.

Ἑλλην· ἑλληνικός,

يومنق γιοντμάκ, ρ. τ. γλύφειν·

(σανίδιον· κάλαμον)· ροκανίζειν·

يومنق γιονδζά, οὖ. τ. τρίφυλλον.

يومنق γιονούς, ὄν. κύρ. Ἰωνᾶς

(ὁ προφήτης)· بالقي — γιονούς

παληγή, δελφίν.

يومنق γιονκά, οὖ. τ. ροκανίδιον.

يومنق γιονουλμαμήζ, ε. τ. ἀ-

πελέκητος. [γλυπτός.

يومنق γιονουλμήζ, πελέκητος·

يومنق γιονουλμάκ, ρ. τ. γλύφε-

σθαι· ροκανίζεισθαι. [ροκανίζειν.

يومنق γιονμάκ, ρ. τ. γλύφειν·

يومنق γιουνμάκ, ρ. τ. πλύνεσθαι·

يومنق γιουνμά, ε. τ. γεγλυμμένος.

يومنق γιουνουδζί, ε. τ. λιθογλύφος.

يومنق γιουβά, ἴδε· يوا

يومنق γιουβαλαμάκ, ρ. τ. κατὰ-

σκευάζειν φωλεάν.

يومنق γιουγλουμάκ, ρ. τ. πλύ-

νεσθαι· ἀπαλείφεσθαι.

يويي γιουγιουδζί, ε. τ. πλύντης.

يود γεχουδ, ου. α. Ίουδαῖος.

يودي γεχουδί, ου. και ε. α. Ίουδαῖος· Ιουδαϊκός.

ييعي γεγιδζί, ε. τ. ὁ τρώγων.

ييعيلك γεγιδζιλίχλ, ου. τ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ πράξις τοῦ τρώγειν, τοῦ δωροδοκεῖσθαι (μεταφρ.).

ييرتق γιηρτήκ, ε. τ. ἐσχισμένος.

ييرتمق γιηρτμάκ, ρ. τ. σχίζειν.

ييرتلق γιηρτηλμάκ, ρ. τ. παθ. τοῦ προηγ. [ρεύειν.

ييدرمدق γιηδηρμάκ, ρ. τ. συσσω-

ييعش γιγίξ, ου. τ. συσσωρεύσεις.

ييعلق γιγηλμάκ, ρ. τ. συσσωρεύεσθαι.

ييعمق γιγμάκ, ρ. τ. συσσωρεύειν.

ييعامق γικαμάκ, ρ. τ. πλύνειν.

ييعانمق γικανμάκ, ρ. τ. πλύνεσθαι.

ييعدرمدق γιηκδηρμάκ, ρ. τ. κρημνίζειν (δι' ἄλλου). [νος.

ييعق γικήκ, ε. τ. κεκρημνισμέ-

ييعلق γικηλμάκ, ρ. τ. κρημνίζεσθαι.

ييعمق γιηκμάκ, ρ. τ. κρημνίζειν.

ييعم γιηκήμ, ου. τ. καταστροφή.

ييعنق γικηντή, ου. τ. ἐρείπιον.

ييل γίλ, ου. τ. ἔτος· γίλ—γίλ παστή, ἢ πρωτοχρονιά.

يلاق γλαγίλαχ (ὀρθότερον يلاق)

ου. τ. θέρετρον· βουνόν.

ييلامق γιηλλαμάκ, ρ. τ. διέρχεσθαι τὸ ἔτος.

ييلامق γιηλλανμάκ, ρ. τ. χρονίζειν.

ييلان γιηλάν, ου. τ. ὄφης· — قمره

καρὰ γιλάν, ἔχιδνα· — جنغراقلى

δζινγρακλή γιλάν, κροταλίας

(ὄφης)· اوق—ى

ὄκ γιλανί, ἀκοντίας (ὄφης)· بالى

γιλάν παληγή, ἔγχελος (εἰχθ.).

ييلانمق γιηλανδζήκ, ου. τ. ἐρυσίπελας.

[ειδής.

ييلانمق γιηλανκαβί, ε. τ. ὀφιο-

ييلدرم γιηλδηρήμ, ἴδ. ييلدرم [ζειν.

ييلدرمق γιηλδηρμάκ, ου. τ. φοβί-

ييلق γιηλλήκ, ου. τ. διάστημα

ἢ μισθός ἐνός ἔτους.

ييلقن γιλκήν, ε. τ. περιφοβός.

ييلق γιλμάκ, ρ. τ. φοβεῖσθαι.

ييمك γεμέκλ, ἴδ. مك. [δώδιμον.

ييينق γεγιντή, ου. τ. τροφή, ἐ-

ييين γεϊνή, ε. τ. ἐλαφρός.

ييو γίβ, ἴδ. يو γίβ.

ييوسز γιβσίζ, ε. τ. ὁ ἄνευ κοχλίου.

ييولى γιβλί, ε. τ. ὁ ἔχων κοχλίαν.

ييهجك γεγεδζέκλ. γ' πρ. τοῦ

μέλλοντος τοῦ τ. ρ. مك γε-

μέκλ· — ου. τ. φαγώσιμον·

τροφή.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Αἱ ἐν παρενθέσει λέξεις εἰσὶ δ' ὠρθωμέναι.

§ (اب البشر) اب والبشر, اب.
 » (ايا تسز) ابا تسز.
 » (ابعد) ابعاد.
 » (αβλαγ) τὸ συμπληρεῖν (—οῦν).
 » (اتفاق) انفق.
 » (طاغ) طاع, آتاك.
 » (αβλαγ) τὸ συμπληρεῖν (—οῦν).
 » (اجازت) اخاذت.
 » (اخراج) احرأ.
 » (سنية) سنة, اراده.
 » (اسافيل) اسافل.
 » (ισπου), (εσπου).
 » (خط) حط استوا.
 » (اسطوانه) استونه.
 » (اشارات) اشاراب.
 » (شغل) شغل, اشغال.
 » (μύχυνσις) (μήχυνσις).
 » (إلذ) ألد.
 » (اغراق) اغرق.
 » (آلتي) (آلتي).
 » (علام) اعلام, الكم صاغه.
 » (الملك) آدمك.
 » (άμεδζι) (άμεδζι).
 » (امنيتسزلك) امنيتسزلك.
 » (اميراخور) اميراخور.

(انافانا) انافي انافي.
 » (آور) اود.
 » (οῦ. π.) (οῦ. π.).
 » (ايكتلك) ايكتلك.
 » (ανταλλαγή) (ανταλλαγή).
 » (بحران) يخران.
 » (برزخ) برزخ.
 » (بی رحم) بیرحم.
 » (بيطار) بيطار.
 » (پريشاني) پريسانيت.
 » (پهره) پهره.
 » (بيوست) پيوشت.
 » (تجنيس) تجنيس.
 » (تخطيط) تخطيط.
 » (καθιστέρησις) (καθυστέρησις).
 » (تريايكي) تريايكي.
 » (δουλίζειν) (δουλίζειν).
 » (κλίδων, κλύδων).
 » (تنبلك) تنبللك.
 » (تنميقة) تنميقة.
 » (ثغور) ثغور.
 » (ثنائي) ثنائي.
 » (κάτοτρον) (κάτοπτρον).
 » (جاهاللك) جاهاللك.

- § (جریح) حویح.
 » (جميعاً) جمعاً.
 » (δζειπ-ι-χούμ) δζειπ-ι-χούμ. جیب.
 » (γλαυκώπης) γλαυκώπης. چاقو.
 » (πυρῖτης) πυρῖτης. چاقق.
 » (چریش) چرش.
 » (چوچق) چوچق.
 » (χασلامق) χασلامق.
 » (ἐγγυος) ἐγγυος. حامله.
 » (φενν-ι-χουκούκ) φενν-ι-χουκούκ. حقوق.
 » (—) مطلقا، حکومت.
 » (οὐ. τ. ρωποπώλης) οὐ. τ. ρωποπώλης. خردواتجی.
 » (خطاباً) خطاباً.
 » (خطابت) خطابت.
 » (خطرناک) خطرناق.
 » (خلافت) خلافت.
 » (نصف) نصف. دائره.
 » (دخل) دخل.
 » (درخت) درخت.
 » (οὐ. α. οὐ. π.) οὐ. α. οὐ. π. دستان.
 » (دفعه) دفعه.
 » (δεβλετ-ι-αλιγέ) δεβλετ-ι-αλιγέ. دولت.
 » (γεννεά) γεννεά. ذريت.
 » (ذوات) ذوات.
 » (رعایه) رعایه.
 » (νυχθημερόν) νυχθημερόν. روزوشب.
 » (οὐ. π. οὐ. α.) οὐ. π. οὐ. α. سيزه.
 » (φυλῆς) φυλῆς. سرکرده.
 » (οὐ. α. οὐ. τ.) οὐ. α. οὐ. τ. سفره.
 » (شکری) شکری.
 » (γεννεά) γεννεά. سلسله.
 » (ε. π. ε. α.) ε. π. ε. α. صافی.
- § (ε. π. ε. α.) ε. π. ε. α. صافی.
 » (ضاحک) ضاحک.
 » (امثال) — امثال، ضروب.
 » (شخصی) — شخصی، صخیر.
 » (πλuth) π. (πλuth). عجزه.
 » (ثبات) ثبات، عدم.
 » (عیاناً) عیاناً.
 » (αλεμ-ι-γαιπ) αλεμ-ι-γαιπ. غیب.
 » (φوسفόρον) φوسفόρον (φωσφόρος). فوسفور.
 » (ἐνεστῶς) ἐνεστῶς. فعل.
 » (کلیه) کلیه، قاعده.
 » (κλουλλιμέ) κλουλλιμέ. قاعده.
 » (قاموس) قاموش.
 » (ὁμόνυμον) ὁμόνυμον.
 » (کتحداسی) کتحداسی.
 » (قراکق) قراکک.
 » (ἐξοκέλλειν) ἐξοκέλλειν. قره.
 » (βορειοδυτικὸς) βορειοδυτικὸς.
 » (قشلاق) قشلاق.
 » (ἐρυθραίνειν) ἐρυθραίνειν. قیزاترق.
 » (تخت) تخت، کاه.
 » (اکبر) اکبر، کبری.
 » (οὐ. π. οὐ. τ.) οὐ. π. οὐ. τ. کل.
 » (کنجایش) کنجایش.
 » (ε. π. ε. τ.) ε. π. ε. τ. کور.
 » (εὐχαρησθήθην) εὐχαρησθήθην (ηὐχαρ.).
 » (ἀμφιένυσθαι) ἀμφιένυσθαι. کیفک.
 » (لظه) لظه.
 » (οὐ. α. οὐ. π.) οὐ. α. οὐ. π. لرزی.
 » (οὐ. α. οὐ. π.) οὐ. α. οὐ. π. لشکرگاه.
 » (αἱ σύνθετοι λέξεις τῆς παρχγράφου ταύτης ἀνήκουσιν εἰς τὴν § 1-1000).

§ لسكه دار، ε. τ. (ε. π.).

» (المعراج) المعرج، ليله.

» (με'μούν (με'μέν).

» مائع (είναι περιττή, τοιαύτη
λέξις δὲν ὑπάρχει).

» (μεπέδοδὶλ (μουπέδοδὶλ).

» (مبسوط) مبسط.

» (تببيض) تبيض، مبيض.

» (متجبر) متجتر.

» (ἀπηλαγμένος (ἀπηλ-
λαγμένος).

» (متشخص) متشخص.

» (متشخ) متشخ.

» (متعيب) متعاب.

» (متغير) متغاي.

» (مجردات) مجرداد.

» (محث) محث.

» (محجوب) محجوب.

» (محمور) محجور.

» (مخوض) محموز.

» (محن) محمن.

» (محنت) محمنت.

» (محنت زده) محمنت زده.

» (محنتسکره) محمنتسکره.

» (مخجل) محجل.

§ (محمور) محجور.

» (مدیرلک) مدبرلك.

» (ἀνθρωποφάγος) (انثروپوφάγος)

» (μυζμίν) — علت، مزمن
(ἐλλετ-ι-μουζμινέ).

» (مستعبر) مستعبر.

» (مستخدم) مستخدم.

» (مستخرج) مستخرج.

» (مستغنى) مستغنى.

» (مستخلص) مستخلص.

» (مستريح) مستريح.

» (مستكره) مستكره.

» (مقاطعہ جی) مقاطعه جی.

» (ملائكہ) ملائكه.

» (— غير حدي) — غير حيد، من.

» (منقوذ) منقوط.

» (ميراثخوار) ميراثخور.

» (— بخت) — بخت، نيك.

» (وصى) وصى.

» (والده جك) والده جق.

» (مثابه سنده در) مسابه سنده در. وجوب.

» (وحشى) وحشى.

» (حكيم) حاكم، هاكم.

» (معرفت) معارف، هنر.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Φοιτητοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Νομικῆς Σχολῆς.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑ

ὧν ἡ ἐκτύπωσις ἄρχεται λίαν προσεχῶς :

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ, ἀνάλογον τοῦ τουρκο-ἑλλη-
νικοῦ (τοῦ συγγραφέως).

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

NANTAS μυθιστόρημα τοῦ Emile Zola (μετάφρασις εἰς τὴν
ὁθωμανικὴν).

Ὑπὸ προετοιμασίαν :

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ καὶ ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ περὶ τῆς
Ρωμαντικῆς Σχολῆς καὶ τῶν κυριωτέρων Ρωμαντικῶν (Victor
Hugo, Lamartin, Alfred de Musset κτλ.).

❧ فَيَأْتِي ٢٠ غُرُوشْدَر ❧

Τιμᾶται γροσίων 20

Εὐρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

محل توزیعی باب عالی جاده سنده دارالشفقه کتبخانه سنده در

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Γαλατῇ, Γιουξέκ Καλδηρίμ,
Ρώσση χάν, ἀρ. 6—16.

Je vous aurais je vous adoré
mais votre caractère me paraît flatter
C'est bien de se flatter
de faire amour avec tout le monde

voilà votre amour

que vous l'accomplissez

de toute la vie

Si je trouvais votre cœur
je dirais mon cœur à votre idée
surpassant

